

శ్రీ
భద్రాపరిణయము.

(పద్యకావ్యము.)

అల్లమరాజు ను బ్రహ్మణ్యకవిప్రణీతము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ

పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రిలుగారిచే

వ్రాయఁబడినవ్యాఖ్యానముతో

శ్రీవీతికాపురసంస్థానాధీశ్వరులయనుజ్ఞను

పితాపురమునందలి

శ్రీ విద్యజ్ఞన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడియె.

1912.

Copy Right.]

[*Registered.*

వ్యాఖ్యాతృవిజ్ఞాపనము.

విద్వాంసులారా !

శ్రీవీధికాపురమండలాధీశ్వరులు, మహాహారులు నాకుం బోషకులు సగుమహారాజరాజశ్రీ శ్రీ శ్రీరాజా రావు వెంకటకుమార మహీపతినూర్యారావుబహదరుప్రభువువారు బ్రహ్మశ్రీ యల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు రచించినభద్రాపరిణయ మనుకావ్యమున కా మూలాగ్రముగఁ డీక వ్రాయు మని శ్రీమంతు లగువారిపీఠికాపురపాఠ శాలయం బాంధ్రోపాధ్యాయుడను, నాస్థానమున నాంధ్రగ్రంథశోధ కుడను, వ్యాఖ్యాతను సగునా కానతిచ్చిరి. నేను శ్రీమంతు లగువారి యాజ్ఞచు శిరంబున వహించి నాతెల్వ సనుసరించి సుబోధిని యనుపేర నీవ్యాఖ్యానమును గావించితిని. ఇందు నాయజ్ఞాముననేని, ప్రమాద ముననేని దోషము లున్న మన్నింపుఁ డని మిమ్ము వినయముతోఁబ్రార్థించెదను.

28-6-12

పితాపురము.

}

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుఁడు,

పు. మ. శా.

26-5-73

త ప్పొ ప్ప లఁ దె లు వు ప త్రి క.

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
1	7	యేత్ అను	యేత్తును
2	30	మగువర్ణగణాదుల	మగుసీవర్ణగణముల
3	9	ప్రత్యక్షమయ్యె	ప్రత్యక్షుడయ్యె
„	15	„	„
„	20	ప్రత్యక్షము	ప్రత్యక్షుడు
6	19	వట్రిమైన	వట్రివైన
8	22	నిషక్త	నిషక్తంబు
„	„	తగులుకొనిన	తగులుకొనినది
„	„	చిత్తప్రవృత్తి	చిన్చిత్తప్రవృత్తి
12	5	నేల	నేల
14	19	సముద్ధ	సముత్థ
15	1	వారణాళి	వారణాళి
16	10	సముద్ధ	సముత్థ
„	19	దుర్నిరీక్ష	దుర్నిరీక్ష
18	01	శ్రవము	శ్రవము
20	5	ఇంద్రుడు	ఇంద్రుడు
35	21	మన్మథుడు	మన్మథుడు
44	3	ఖిలపక్షి	ఖిల...బు. ఖిలపక్షి
46	13	మన్మథుడు	మన్మథుడు
„	„	„	„

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
47	2	లోతు	లోతు
„	7	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
48	17	పొగడికయు	పొగడికను
61	5	వస్తువులును	వస్తువులను
„	8	పితృవృన్దండు	పితృవృన్దండు
89	23	అధిక	యధిక
92	24	పరిమళములు	పరిమళములను
99	9	పట్టణము	పట్టణము
113	20	సల్లకీపల్లవములకు	సల్లకిపల్లవములకును
„	27	సల్లకీ	సల్లకి
114	16	సంపంగి	సంపంగె
„	18	చఱులు	చఱులను
„	20	తీవయిండ్లును	తీవయిండ్లను
„	23	రత్నములు	రత్నములను
115	23	భామా	భానూ ... కామా భామా.
120	20	మాలికలమేసఱికమాడ	మొత్తంబులనసఱులింప
122	23	మన్మథుఁడు	మన్మథుఁడు
125	18	పథము	పథము
130	1	బ్రాహ్మణులు	బ్రాహ్మణులఁ
„	3	„	„
131	2	ముల్లోకములు	ముల్లోకములఁ
139	11	ముద్దుసిల్లి	ముద్దుబిల్లి

పుట సంఖ్య.	బంధ సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
139	14	ముద్దుబిల్ల.	ముద్దుబిల్ల
145	19	సరసంపు	సరసంపు.గుత్తులు.సరసంపు
146	25	కాదగుదు	కాదగుదు
149	27	మునఁజేసివ, తా	మునఁజేసి, తావ
150	9	కుతెలియ	కుఁదెలియ
151	4	నేమింద్ర	నేనింద్ర
„	19	ఏము	ఏను
157	24	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
171	27	సామ్మలు	సామ్మలను
177	26	స్నాన	స్నాత
181	14	వాసప్రస్థ	వాసప్రస్థ
183	13	సంపంగి	సంపంగె
184	10	„	„
„	„	„	„
195	16	గిక్కిరిసి	గిక్కిరిసి
196	9	„	„
198	14	బ్రతిమాలు	బతిమాలు
204	12	బడినగలు	బడిననగలు
205	15	సంపంగి	సంపంగ
207	9	చంచలనయనా	చంచలనయనా...పంచా [యుధ. చంచలనయనా
211	6	పారి	పాటి

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
211	21	నవ్యా	నవ్య
„	25	ప్రత్యక్షంబగున్	ప్రత్యక్షుండగున్
212	5	„	„
214	14	అనుగుంజెలువ	అనుగుంజెలువ
218	12	ప్రత్యక్షమైన	ప్రత్యక్షుడయిన
223	3	పూదోట	పూదోట
224	1	గాననృత్య	గాననృత్య
228	14	ధృతి	ధృతికోమలులు
234	28	లలం	లలం
241	23	చెట్లమొదటఁ బటికపు రాలతోఁ గట్టిన యరఁగుల	చెట్లమొదట నీరునిల్చుట కై పటికపురాలతోఁ గట్టిన పల్లముల
242	15	సహించ	సహింప
244	6	యశావ్వన	యశావన
252	3	మాలిక	మాలికా
„	4	నెమళ్ల	నెమిళ్ల
258	8	(వస్తువులను,	(వస్తువులను)
259	25	తగదనుట	తగదనియర్థము
261	10	అంచిత	అంచిత ... సీమన్. అంచిత
263	7	ప్రియాః	ప్రియా
269	9	క్రొత్తదామర	క్రొత్తతామర
271	9	జేఁపు	జేపు

పుట బంతి	సంఖ్య. సంఖ్య.	తప్ప.	ఒప్పు.
271	12	పట్టణము	పట్టనము
281	2	కర్త	కర్త
288	28	విక్రమంబులు	విభ్రమంబులు
290	5	సేక	సేద
„	28	భయడుట	భయపడుట
305	19	దివశబ్ద	దినశబ్ద
311	12	నర్థ	నర్థ
314	21	మతౌ	నుతౌ
318	17	మూడు	మూడు
320	20	పలుమారు	పలుమాఱు
320	27	విందాన	విందాను
323	7	పట్టణా	పట్టనా
325	6	నలకూబరునితో	నలకూబరునిశరీరముతో
„	8	జయంతునితో	జయంతునిశరీరముతో
330	14	సంఘాతంబు	సంఘాతము
331	5	తామ్రాక్షత	తామ్రాక్షత
332	12	యూధ	యూధ
„	13	„	„
343	25	నిబ్బర	నిబ్బర
344	4	„	„
„	13	పట్టణంబు	పట్టనంబు
348	10	కనుపడులట్లు	కనుపడునట్లు

పుట సంఖ్య.	బంతి సంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
348	11	పగలు	పగటి
350	24	వీరంబుననధి	వీరంబునధి
351	4	సముదాయముయొక్కయు	సముదాయముయొక్క
352	3.	నీరంద్రంబులు	నీరంద్రంబును
„	14	వీరంబునన్	వీరంబున్
„	„	వీరయందున్	వీరను
„	15	కూర్చుండెన్	ఎక్కెను
353	2	ముద్దుకూతు	ముద్దుగూతు
„	„	„	„
357	6	చక్కందనము	చక్కందనమును
„	12	మన్మథుడు	మన్మథుడు
375	13	అధీశుడు	అధీశుడు

శ్రీదేవాయనమః.

2616

ఉ పా ధ్వా త ము.

20372

అవాఙ్మానసగోచరుండును, సర్వశక్తుండును సగుపరమేశ్వరుండు
దృశ్యమానం బగునిష్ఠహాప్రపంచమునందలిమానవహృదయక్షేత్రము
లు వివిధప్రజ్ఞాబీజసమన్వితంబు లై యుత్పత్తిం గాంచునబ్బురపుటే
ర్పాటుం గావించి యున్నాడు. ఈక్షేత్రబీజములు మనుష్యశరీరము
లతోడనే జనన మందుచు, వానినే యాశ్రయించి యుండి, వానితో
డనే వృద్ధిక్షయములఁ గాంచుచున్నవి. మఱియు నవి తమసంయోగమ
హిమచే సత్యదృఢతప్రభావసంపన్నంబులై, తాము రూపరహితముల
య్యు, స్పృష్టియందలిరూపసహితపదార్థములలో ననేకములవిచిత్రితర
నిర్మాణంబునకు హేతుభూతంబులై యొప్పురు చున్నవి. తొలుదొలు
త హృదయక్షేత్రముల నణఁగియుండుప్రజ్ఞాబీజములు లోకసంబంధ
మనుజులారామున మొలకలెత్తి, లోకపరిచితి, గురుజనశ్రుశ్రూష, స
త్సహవాసము, విషయగ్రహణప్రయత్నము, లబ్ధవిజ్ఞానమననము, మొ
దలగుదోహదక్రియలచేఁ గ్రమక్రమముగఁ జెరిగి, బహువిధకళ లను
శాఖోపశాఖలు గలమహావృక్షమై, పిమ్మట నూహము లనుమొగ్గలు
దొడిగి, యాలోచన లనుపుష్పముల వికసింపఁజేసికొని తుదకు నానా
విధశక్తు లనుఫలములను గాంచుచున్నవి. ఇచ్చట 'శక్తి' యనఁగా
దేహదార్ధ్యము గాక మనస్సామర్థ్యమువలనఁ గృషి, వాణిజ్య, శిల్ప
చిక్కర్మములకు ననుకూలము లగుపదార్థముల నేర్పఱింపుకొనుమార్గము
లఁ గనిపెట్టునొకజ్ఞానమై యున్నది. (మరుభూములయందలివిత్తనము
లవలెనే కొందఱుమానవులహృదయక్షేత్రములందలిప్రజ్ఞాబీజములు

మొలక లెత్తకయు, నెత్తినను వృద్ధినొందకయు, విజృంభింపకయు, ఫలింపకయు నిట్లనేకవిధముల వీనరమ్రావుచున్నవి. ఇందులకు నుత్పత్తిలో పము, దోహదలోపము మొదలగు కారణము లనేకములు గలవు. వానింగూర్చి వ్రాయుట కిది యదను గాదు గావున విరమింప నయ్యెను.)

పైని వ్రాయఁబడినరీతిని మానవులకు వివిధము లగుశక్తులు గలుగుచున్నవిగా! అవి యన్నియు నాశ్చర్యానందకరములును, లోకోపకారములు నై యున్నవి. ఆశక్తు లన్నిటిలోను గవితాశక్తి యత్యద్భుతమైన దనియు, నిరుపమాన మైన దనియుఁ జెప్పవచ్చును. తక్కినశక్తు లన్నియు దానిలో నిమిడిపోవును. (ఒకానొక బుద్ధిమంతుఁడు ముం దెన్నఁడో యూహించి చేయఁగలయొక విచిత్ర)పదార్థమును సైతము కవీంద్రుఁడు తనప్రజ్ఞచే దానిస్వరూపస్వభావాదులను దనమననుసంజే నంకల్పించుకొని, ముందుగానే దానిని దనగ్రంథమునందు వ్రాసి పెట్టుచున్నాఁడు.) ఇక్కారణమున నట్టిశక్తి గలనత్కవి దైవముచే నొనంగఁబడినయొకమహాత్ముఁ డని మనము నిశ్చయించుకొనవచ్చును. అతఁడు దైవసృష్టిలోనిపదార్థములను, వానిస్థితిగతులను దనగ్రంథపటమున వ్రాసి వానిని లోకులయెదుటఁ బెట్టి వారి నానందింపఁజేయును. ఎన్నెన్నో లోకదృష్టాంతసమన్వితంబు లగునీతులను బోధించి వారిని సన్మార్గప్రవర్తకులుగాఁ జేయును. తనబోఁటియితరకవులకుఁ దనగ్రంథమూతగా నుండునట్లునర్చును. ఇంక నిట్టిపను లెన్నిటివో కావించును. ఇంచుమించుగ నీయర్థము నూహించియే కాబోలు సంకుసాలస్య సింహకవి తనకవికర్ణరసాయనమున,

“చ. మనమున నున్న నెవ్వగలు ♦ మాన్ని ఘటించురు ; కావ్యసముద్రం బనఘకథాముఖంబున హి ♦ తాపితబోధ మొనర్తు రింపుగాఁ గనుఁగొనుకంటె నద్భుతము ♦ గా నెఱిఁగింతు రతీంద్రియార్థముల్ ఘనమతు లెల్లవారికి న ♦ కారణబంధులుగారె సత్కవుల్.”

అని చెప్పియున్నాడు.

మఱియుఁ గవిచంద్రుఁడు భగవత్సహిమాప్రదర్శకుఁ డని చెప్ప నొప్పును. ఆతఁడు తనవిజ్ఞానచంద్రికలను సృష్టియందంతట లెస్సగా వ్యాపింపఁజేసికొని, వానిసాహాయ్యంబున నీశ్వరమహిమల నన్నిటిని బాగుగా గుర్తెఱిగి వానిని మానవులకుఁ దెలియఁజేయుచున్నాడు. ఇంకను దేవునిచే సృజింపఁబడి కాలక్రమమున నాశనముఁ జెందినయ నేకపదార్థములను దనకావ్యమునం దెక్కించి, వేలకొలదిసంవత్సరము లు గడచినపిమ్మట జనించువారికిసైతము దానిని జూపుచున్నాడు. శ్రీ రాముఁడు, నీత ; శ్రీకృష్ణుఁడు, ధర్మరాజు మొదలగునజ్జనులును, రావణుఁడు, జరాసంధుఁడు, దుర్యోధనుఁడు మొదలగుదుష్టులును దైవము వలన సృజింపఁబడి, కాలగతిఁ జెందియున్నను, వారిని గవి తనగ్రంథ మునందు వ్రాసి, వారిరూపములు, గుణములు, చర్యలు, మొదలగున వి వారితర్వాతఁ జిరకాలమునకుఁ గలిగినమనయెదుటఁ బెట్టుచు వారిని శాశ్వతనాములను జేయుచుండుట మనమెఱుంగుదుముగదా ! ఇంత యేల ? కవి వ్రాసియే యుండనియెడ వెనుకటివృత్తాంతము లెవ్వియుఁ బిమ్మటివారికి బొత్తిగఁ దెలియనే తెలియవు, కావునఁ గవీంద్రుఁ డీశ్వరలీలలను బ్రకటించువాఁ డని చెప్పవచ్చును. దీనినుద్దేశించియే యొకా నొకమహావృత్తియుఁడు “మైయిర్ కిలీదె దరే గంజె రాజె ఫితరతన్ త్” (కవియొక్కవాక్కు సృష్టిరహస్య మనుధనాగారముయొక్క ద్వారము నకు బీగము.) అని చెప్పియున్నాడు.

కొందఱుబుద్ధిమంతులు కవి, దైవసృష్టికే బ్రతిసృష్టిచేయుమహా నుభావుఁ డని చెప్పుదురు. వారిమాట విశ్వసనీయమే. ఐనను దానికిని దీనికిని గొంతభేదము గలదు. భగవానుఁడు సృజించినవి దృశ్యమాన ప్రపంచములొనివి. కవి సృజించెడిది భావనాప్రపంచము. భగవత్ప్ర

పంచమునం గలపదార్థములు యథార్థములు. కవిప్రపంచములోనివి కల్పితములు. ఇట్లే తక్కినభేదములును నెఱుంగఁదగును. ఇట్లయ్యును గవిసృష్టి భగవత్సృష్టితోఁ గొన్నివిషయములయందు సమాన మగుచు న్నది. ఎట్లన, శ్రీరామాదులు దైవసృష్టిలోనివా రని మనము విందుముగదా ! అట్టిశ్రీరామాదు లేకారణమున నైన నుఖదుఃఖాద్యవస్థలకు లోనైనట్లు మనమేవిధముగానైనఁ దెలిసికొన్నప్పుడు సంతోషవిచారాదివికారములపాలగుచున్నాము. అట్లే కవిసృష్టిలోనిపాత్రములకును నెవ్వయైన నట్టియవస్థలు సంభవించినట్లు మనము చూచుటగాని, వినుటగాని తటస్థించినచో నట్టివికారములనే పొందుచున్నాము. మఱియు భగవత్సృష్టిలోనిపదార్థములవలెనే కవి కల్పించినవియు మనమనస్సులకు వింతను గొలుపుచుండును ; ఒక్కొక్కప్పుడు నవ్వించును ; ఆఱ్ఱవడఁజేయును ; శిరఃకంపముచేయించును ; ఇంకొక్కప్పు డాడించును. ('గీతీ' యనుదొర శాకుంతలనాటకమును జదివి యయ్యానందము పట్టఁజాలక లేచి నృత్యముచేసెనట !) ఇట్లే తక్కినవి యూహ్యంబులు. ఈ హేతువుచేతనే,

చ. కవి కమలాససుండు, త్రిజగత్పతి యైనపినాకపాణియ౯
గవియె ఓఁ ఓఁ ఓఁ ”

అని యొకానొకకవి చెప్పియున్నాఁడు.

ఇట్టిమహనీయ మైనకవితాశక్తిని భగవంతుఁ డేర్పఱిచి పృథివియందుఁ బ్రప్రథమమున వాల్మీకిమహర్షిహృదయమునం బ్రవేశపెట్టెను. పిమ్మటఁ గాలక్రమమున నించుమించుగ నన్ని దేశములయందును, నన్ని భాషలయందును గవిత రచియింపఁగలమహాత్ము లుత్పత్తిఁ గాంచిరి. మనయాంధ్రులయందును గవిత్రందు లుదయించిరి. అనేకగ్రంథము లాంధ్రమున నుద్భవించెను.

(మన) ఆదికవులు కవితాతత్వమును బాగుగ నెఱింగినవాండు టచేఁ, బ్రహ్మమముననే స్వకపోలకల్పితగ్రంథములను వ్రాసినచో వానిచేఁ బాఠకులను శ్రోతలను సంతోషపెట్టుట కష్టమని యెంచి, పూర్వము సంస్కృతభాషయందు వ్రాయఁబడి, నుప్రసిద్ధములై, నీతిదాయకములును, సన్మార్గబోధకములును నగుకథలు కలిగి వెలయుచుండు గ్రంథములనే తెలిగించుచు జనులయెదుటఁ బెట్టుచువచ్చిరి. భారతరామాయణాదు లీతెగలోనివే. పిమ్మటఁ గొందఱుకవులు సంస్కృతమునఁ గేవలగ్రంథరూపమున లేకపోయినను నక్కడక్కడఁ బురాణాదులలో వ్రాయఁబడియున్నవియు, బెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునవియు, మంచిమంచినితులను, మోక్షమార్గములను బోధించునవియు నగుకథలను గొన్నిటిని కేర్చి యొక్కొకగ్రంథముగాఁ గల్పించుచువచ్చిరి. మంచన కేయూరబాహుచరిత్రము, అనంతుని భోజరాజీయము మొదలగునవి యీతరగతిలోనివి. ఇంతవఱకును గలగ్రంథములు బహుజనసులభగ్రాహ్యములై, రసోచితములై, కథాచమత్కృతులు గలిగి, మనోహరాలంకారములతో నొప్పారుచుండెడివి. తరువాతి కవులు పురాణములలోని యేదియే నొకకథను దీసికొని స్వతంత్రగ్రంథముగా రచించుచు వచ్చిరి. పిల్లలమట్టి పినవీరన్న శకుంతలాపరిణయము, ప్రాథకవి మల్లన రుక్మాంగదచరిత్రము లోనగునవి యీజాతిలోనివి. ఇప్పటికిఁ గవులకు శృంగారరసమును విజృంభింపఁజేయునూహయు, గవితృమునందుఁ బ్రాథమము జూపుబుద్ధియు జనింపఁదొడఁగెను. సంస్కారము తలచూపెను. శబ్దాలంకారములును సర్థాలంకారములును ముదురఁ గడంగెను. నీతిబోధకవిషయములు వెనుకకు జూఱఁజూఁచెను. శృంగారరసాధిదేవత తాండవ మాడనారంభించెను. ఇంతగా వ్రాయసేల? అప్పటికావ్యరచనలోని యొకవిషయముం జూడుఁడు.

శ్రీ
భద్రాపరిణయము.

(పద్యకావ్యము.)

అల్లమరాజు ను బ్రహ్మణ్యకవిప్రణీతము.

ఇది

బ్రహ్మశ్రీ

పురాణపండ మల్లయ్యశాస్త్రిలుగారిచే

వ్రాయఁబడినవ్యాఖ్యానముతో

శ్రీవీతికాపురసంస్థానాధీశ్వరులయనుజ్ఞను

పితాపురమునందలి

శ్రీ విద్యజ్ఞన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపఁబడియె.

1912.

Copy Right.]

[*Registered.*

దలి యొకకథను దీసికొని వసుచరిత్ర మనుష్యబంధమును వ్రాసి : సా
హిత్యరసపోషణం' డనుబిరుదు నలడెను. ఈతనినాటనుండి నీతిబో
ధకవిషయాదులకు గ్రంథములలోఁ జోటు లేకపోయెను. శృంగారర
సాధిదేవత విశృంఖలవృత్తిని విహరింపఁజొచ్చెను. ఈతనితరువాతికవు
లకుఁ బ్రాథత్యమును జూపికొనుటయందలిదృష్టి ముదిరిపోయెను. పృ
బంధ మనునది యొక్కొకకవీంద్రునినాలుకయందును నటంపఁదొడఁ
గెను. మహాకావ్య మనునది యిట్లే యుండవలయు ననుకట్టుపా లేర్ప
డెను. గతానుగతికు లయినకవు లందఱును నీతనిమార్గమునే యవలం
బించుచుండిరి. ఇక్ష్వరణమునఁ గవితాప్రాధిమ్యకేకాని కథావైచిత్రికి
దిక్కులేకపోయెను. పాత్రగుణపోషణము బొత్తిగ రూపుమాసెను.
కృమిత్రమముగాఁ గవులు చిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వములను దమతమ
గ్రంథములలోని కెక్కించి వసుచరిత్రకారుని మించఁగలిగితిమిగదా
యని సంతసించుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా ద్వ్యర్థికావ్యరచన యనునొక
నూతనమార్గము కనిపెట్టఁబడెను. మిగుల సమర్థత్వము గలకవులుకొం
ద ఊహార్థమున కానందించి తమతమజన్మముల నెల్ల నిట్టిరచనక్రింద
నే వ్యయపఱిచిరి. ద్వ్యర్థికావ్యరచననుగాని, ప్రబంధరచననుగాని, మ
ఱిదేనినిగాని మొదటఁ గనిపెట్టినవారి ననవలసినపనిలేదు. భాషలో
నేదియో క్రొత్తమాదిరిగలగ్రంథమును వారు సృష్టించి తమప్రాధిమం
జూపుదురు. తక్కినవా రందఱును వారి ననుసరించినచో నందు విశేష
మేమియున్నది? వినుఁగుదలతప్ప వేతేదియు నుండదు. ఆంధ్రద్వ్యర్థికా
వ్యరచనకు మార్గదర్శి పింగళిసూరనార్యుఁ డని కొందఱందురు. భట్టు
కవి యని కొందఱందురు. ఎవ్వరైననేమి? తన్నిర్ణయమున కిది యద
నుకాదు. ఈసూర్యుఁడు తననిండుజన్మమున నిట్టికావ్యమును వ్రాసి
నను వయసుతిరిగినతరువాతఁ దనజ్ఞాననేత్రము నొకసారిభాషాపరిపం

చముపై లెస్సగాఁ బరఁగించి పురాతనకవులపద్ధతులను బాగుగా గ్రహించి, తనకాలపుఁగవులపోకడలను నిరసించి, కొత్తమాదిరిగ నుండుసట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, కళాపూర్ణోదయము ననురెండుదివ్యప్రబంధములను రచించి భాషాదేవికినూతనాలంకారముల నిడెను. అయిన నీతనిమార్గము పిమ్మటికవులకు రుచించినది కాదు. ఏమి? అది చాలదుర్గమ మైనది. అందుఁ బాత్రగుణపోషణము. కథాచమత్కృతి, సందర్భశుద్ధి, రసోచితశైలి మొదలగువాని నెన్నిటితో యనుసంధింపవలసియుండును. వసుచరిత్రమార్గ మైనచోఁ గవితాప్రాగల్భ్యము, శబ్దార్థాలంకారములు మొదలగువానిని స్వేచ్ఛగాఁ గూర్పవచ్చును. ఇట్టియూహయే వెనుకటికవులను బట్టి వీసింపఁగా వారందఱు నొక్కవిధముగానే గ్రంథములు వ్రాయుచువచ్చిరి. ఇప్పటికిని మనవారిలో వయసుచెల్లినవారు కఠినశైలిని లేనిపద్యముల నన్నిటిని జప్పగా నున్నవనుచుందురు. సులభశైలి వారికి గిట్టదు. దీర్ఘసమాసములతో నుండవలయును. ఇట్టిమహానుభావులలోఁ గొందఱు వసుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యద, శృంగారనైషధము మొదలగుగ్రంథముల పేరులేకాని ప్రభావతీప్రద్యుమ్న, కళాపూర్ణోదయములపేరుల నైన నెఱుంగరు. రాఘవపాండవీయమునే రచియింపకున్నచోఁ బింగళిసూరనార్యునిపేరు కూడ పేరికిఁ దెలిసియుండకపోవును. ఇందులకుఁ గారణము వానియందు శబ్దాంబరదులు లేకపోవుటయే యని యెఱుంగవచ్చును. ఇంతయేల? ఆదికవులు సైతము తరువాతికవులకుఁ జాల రని మనవారిలోఁ జాలమందికి నభిప్రాయము గలదు. కావుననే వారిమార్గము నొకరైన సవలంబింపకపోయిరి. ఈశబ్దార్థాలంకారదులమహిమ మేమోకాని యవి సర్వజనసుబోధములుగా నుండవలసిన వేదాంతగ్రంథములయందుసయితము ప్రవేశించి యాయాకవులచే నేకాక్షరద్వ్యక్షరనియమ

ముతోడిపద్యములు గలచిత్రకవిత్వమును, మఱియు గర్భబంధకవిత్వాదులను రచియింపఁజేసినది. (సీతారామాంజనేయాదులను జూడవచ్చును.) సామాన్యజనులకు నేతాదృశగ్రంథావలోకనము చేయుశక్తి చాలకుండుటచే వారు భారతభాగవతరామాయణాదులనే పట్టుకొని వేలలాడవలసినవారైరి. (ఈకారణముచేతనే వానికి దేశమందు వ్యాప్తి మిక్కిలి కలిగెను. ఇదియును మేలే.) పిమ్మటరాజులచరిత్రము లెవ్వియు గ్రంథముల నెక్కఁ జాలనివయ్యెను. పురాణములలో నుండునొకకథ దీసికొని దానిని దమవర్ణనల కనువుగ నుండునట్లు పెంచి యష్టాదశవర్ణనములతోడను నింపి వ్రాయునట్టి దృష్టిగల కవిపుంగవులకు దేశచారి త్రము లెట్లు దుచించును? అవి యెంతబాగుగ వ్రాయఁబడఁదగినవి! ఎన్నెన్నిరసములు, ఎన్నెన్ని భావములు వానియందు నింపఁబడియుండవలసినది! అట్లు వ్రాసియున్నచో దేశమున కెంతయుపకారము కలిగియుండును! అట్టియదృష్ట మీభాషకు లేకపోయినది. కృష్ణరాయవిజయము, సరపతివిజయము (రామరాజీయము) మొదలగునవి కొన్ని చారిత్రవిషయగర్భితము లగుకావ్యము లున్నవన్నను, అవి చరిత్రమార్గమునఁగాక ప్రబంధపాకమున రచియింపఁబడి యతిశయోక్త్యాద్యలంకారములతో నిండిపోయియుండుటచే వానియందు సత్యము లేకమాత్రమే యుండు నని తోచెడిని. ఈరీతిని గవితాశక్తి కంతస్సారము బొత్తిగ క్షీణించిపోయెను.

ఇక్కాలమున నాంధ్రేయప్రభుత్వముచే దేశమందంతటను విద్య విజృంభింపఁగా మనవారిలోఁ గొందఱు మహనీయు లన్యభాషాపరిచితింబట్టి యాయాభాషలలోనిగ్రంథముల నివిలోకించి, యందలికథాచమత్కృత్యాదులం గాంచి, మనయాదికవులగ్రంథములను జదివి వారి మహిమలకచ్చెరువొంది వానిని వెల్లడించుచుఁ దరువాతికవులమార్గము

ల నధిక్షేపించుచు ననేకగ్రంథములయందును ననేకపత్రికలయందును వ్రాయును వ్రాయును, ఇప్పటికి నాంద్రగ్రంథరచనకుఁ గొంతమాటు పాటు గలుగనారంభించినది. మధ్యాధునికకవులరచనలపై నిరసనభావము కలుగఁజొచ్చినది. పింగళిసూరనాధ్యునినామమునకు విశేషగౌరవము కలిగినది. కొత్తకొత్తరచనలపై నింపు జనించుచున్నది. ఇదంతయుఁ గాలముయొక్కమార్పుగదా !

పైని వ్రాయఁబడినవిషయముల నన్నిటిని బరికించుమీకుఁ, గ వితాతత్వము రెండువిధములైన దనియు, నందు మొదటిది నీతిబోధకసన్మార్గప్రదర్శకవిషయములును, గ భావమత్కృత్యాదులు నొప్పుగ్రంథములు గల దనియు, రెండవది కేవలము శబ్దార్థాలంకారాది భాషాపౌఢ్రిమం జూపుగ్రంథములు గల దనియు విశదమై యే యుండును. మఱియు మొదటిది యప్పటికి, నిప్పటికి, నెప్పటికిని బూజనీయమైనదే యనియు, రెండవది తాత్కాలికసుఖమునుమాత్రము గూర్చునదియై యుండు ననియు మీ రెఱింగుదురు. అందు రెండవమార్గము నవలంబించినవారియభిప్రాయ మేమో యింనుక విచారింపవలసియున్నది. కథాచమత్కృతి మొదలగునవి భారతాదు లగునుద్గ్రంథములలోఁ గలవుగదా యనియు, మఱియుఁ బుక్కిటిపురాణములయందును ననేక చిత్రకథలు పెద్దలచేఁ బరంపరగఁ జెప్పఁబడుచుండునుగదా యనియు భాషాచమత్కృతిం జూపుపొత్తముల నేల రచింపఁగూడదనియు నవి విద్యార్థులకు మిగుల నుపయోగకరములుగా నుండు ననియు వా రూహించి యట్లు గావించియుందు రని తోచుచున్నది. అట్టియాహయొకరినిబట్టి యొకరికి వచ్చి క్రమక్రమముగా వృద్ధి నొందినది గాని యొక్కసారియే వచ్చినది కాదు. వా రుండెడికాలమే యట్టిమార్పు గలిగించినది. ఆయాకృతిపతులును వారివారి కారీగ్రంథముల రచిం

చుటకే ప్రోత్సాహ మిచ్చుచు నుండెడివారు. (కాని యీయూహా మతిమాత్రమై దేవునికిఁ గృతిగా నియ్యబడిన గ్రంథములు సైత మా విధముననే రచియింపబడెను!) ఈకారణమునఁ బ్రాథమ్యబంధములు లెక్కలేనివి రచింపబడెను. అయినను “అత్యుచ్చయఃపతనహేతు” వనున్వాయమున కవి గుఱియయ్యెను. కవితాశక్తి కిప్పుడు నూతనప్రపంచము నిర్మింపబడుచుండెను. మధ్యకాలకవులగ్రంథము లన్న ననాదరము జనించుచుండెను. ఈనూతనప్రపంచము నిర్మింపబడుటకు నిం చుకముందే యనగా పైరెండవవిధము పరిపూర్ణవ్యాప్తిని జెందియున్న సమయముననే యీ

భద్రా ప రి ణ య ము

అనుప్రబంధము రచియింపబడెను. భద్ర యనుపేరు గలకన్యారత్న ముయొక్క పెండ్లిలికథ యిందుఁ జెప్పబడెను గావున దీని కీనామము గలిగెను. ఈభద్రాదేవి శ్రీకృష్ణనియష్టమహిమలలో నొకతె. దీనిం బట్టియే యిందలికథానాయకుడు శ్రీకృష్ణుఁ డని తేటపడుచున్నది. ఈగ్రంథమునకుఁ గృతిపతి

శ్రీరాజారావువేంకటమహిపతి

గంగాధరరామరాయబహద్దరుగారు.

వీరు శ్రీవీతికాపురసంస్థానాధీశ్వరులు. “శూరతోదారతాద్యధికగుణ కులం” బగుపద్మనాయకకులంబున జనన మందినమహాపురుషులు. పద్మనాయకకులజులనే “వెలమ” వారని చెప్పుదురు. వెలమవారను పేరు గలుగుటంగూర్చి యొకానొకకవిచంద్రుఁడు తనగ్రంథమున నిట్లు త్రేక్షించియున్నాడు.

“చ. ఉరుతరపద్మనాయకః ♦ లోద్భవు లైశుమారు లందఱుఁ
జెరవరులై, అయాంతకస ♦ విక్రములై, మహనీయులై నిరం
తరమును ముఖ్యవర్ణగణి ♦ తం బగుపౌరుష నామధేయమే

సరణిబదంబుగా వెలమ ♦ వా రన విశ్రుతి గాంచి రిమ్మహిన్.”

(ఇది స్వభావైక్తియ యని చెప్పవచ్చును.)

ఆంధ్రభాషామోషామణికి జరకాలమునుండియు నీపద్మనాయకప్రభు
పులయవలంబనమే విశేషముగా నున్నదనియు, నీవెలమవారిలో సం
స్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందుఁగాని యొకదానియందుఁగాని పాం
డిత్యమో, పరిశ్రమమో, పరిచయమో, యాసక్తియో, యభిమాన
మో లేనివారుండుట యరుదే యనియు నెల్లరునెఱింగినవిషయమే. వీ
రిలోఁ గొందఱు కవులును గలరు. వీరివంశావతారముఁగూర్చి బహు
గ్రంథములయందు విశేషముగ వర్ణింపఁబడియుండుటచే నది జగత్ప్ర
సిద్ధమయియే యున్నది. ఈగ్రంథమునందును బద్మనాయకవంశాభివ
ర్ణనము గలదు. కావున దానింగుఱించి నే నీట వేఱుగ వ్రాయనక్క
ఱలేదు.

ఏతత్కృతినాయకుఁ డగుశ్రీగంగాధర రామరాయప్రభువరునిం
గూర్చి వ్రాయుటకు నస్మాదృశు లగుసామాన్యులు శక్తులు గానేర ర
నుట యతిశయోక్తి గాదు. ఆశ్రితజనసంరక్షణము, పండితజనాదరణ
ము, కవిజనపోషణము మొదలగుసద్గుణము లీమహారాజునకు నహజ
ములై యుండెడివి. ప్రజలయెడల వీరి కుండినయనుగ్రహ మనిర్వాచ్య
మని వయసు చెల్లినవా రిప్పటికి నీప్రభువును వేనోళ్లఁ బొగడుచుండు
రు. మఱియు సత్కార్యాచరణమున వీరికి సాటియగుప్రభువు నాకా
లమునఁ జూచియుండలే దని జనులు చెప్పుదురు. వేయేల? వితరణము
నఁ గలియుగసూర్యపుత్త్రుడనియు, సాహసమున నభినవవిక్రమార్కుం
డనియు, విద్యయం దవరభోజుం డనియు, బ్రజాసత్క్షణమున రెండవ
యజ్ఞాతశత్రుం డనియు నీరాజేంద్రుండు ప్రఖ్యాతివడసె నని స్వార్థపరా
యణులుగాని వృద్ధు లిప్పటికిని బ్రస్తావనమునఁ జెప్పుచుండు రన నీ

యననుగూర్చి యెంతగ వ్రాయవచ్చునో యోజింపుడు.

పైని వ్రాసినవి యథార్థోక్తులు. గాని యతిశయోక్తులు గావు. వాని కన్నిటికిని దృష్టాంతములును లేకపోలేదు. అయిన నవి యసంఖ్యాకములుగా నున్నవి. అవి యన్నియు వేఱుగ నొకపుస్తకరూపమున నుండఁదగినవి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వానిలోఁ గొన్నిటిమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

ఆశ్రితజనసంరక్షణము :—అనేకులగు నాశ్రితులకు దైనిక, మాసిక, వార్షికప్రదానముల నేర్పఱిచి, వారిని రక్షించుచుండిరి. మఱియుఁ గొన్ని కుటుంబములకు సైతము తమసంస్థానంబున నెవ్వియైనఁ గార్యములు తటస్థించునప్పుడు మఱిగొన్ని యీవులు దయచేయఁబడుచుండునట్టియేర్పాటులకూడఁ గావించియుండిరి. అం దనేకములు నేటిదనుక నేతత్సంస్థానంబున (ఇప్పటిప్రభువరునిదయాతి కేకంబున) నవిచ్చిన్నగతిని జరుగుచున్నవి. ఇంకను ననేకులకుఁ దమయనుగ్రహముమీఁద 'నిమేబడు' లనుపేరుగలభూములను విశేషముగ నిచ్చియుండిరి. ఇట్టివి యీరామరాయరాజ్యమునఁ బెక్కులు గలవు. మఱియు ననేకాశ్రితులకు విశేషభూములను దానముచేసిరి. పైని వివరింపఁబడిన వన్నియు నాయూయాశ్రితులచేతను, దత్సంతతులచేతను నిరంతరాయములుగ ననుభవింపఁబడుచున్నవి. శాశ్వతము లగునట్టియేర్పాటులను గావించిన యీప్రభువరుని వదాన్యతను దలంచుచో నొకానొకకవి చెప్పిన యీక్రిందిపద్యము జ్ఞప్తికి రాకమానదు.

“ఉ. భూతి ఘటింప మానవుల ♦ పుణ్యవశంబున ఫాలసీమలకై
ధాత లిఖించెనా, యొకరి ♦ నాటి, దడేటికి?; రావువంశజుం
డైతగురామరాయవసు ♦ ధాధిపుఁ డెవ్వరికై లిఖించు ? నా
వ్రాత తదాత్మజాత్మజప ♦ రంపర కెల్ల ఫలించు నెప్పుడున్.”

పండితజనాదరణము :—అనేకమండలంబులనుండి యసంఖ్యా

కు లగుపండితులు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుండిరి. వారివారిసామర్థ్యాదులనుబట్టి వారిని దత్తాలమందే ధనం బవారిగ నిచ్చి సత్కరించుచుండుటయే కాక, వారికి వార్షికబహుమానంబులుసయిత మేర్పాటు చేసి యాదరించుచుండిరి. అప్పుడప్పుడు పండితవర్కులచేత వాక్యార్థములు మొదలగునవి చేయుచుచు నర్వరీతిని సమ్మించుచు నుండెడివారు. పందొమ్మిదవశతాబ్దమున నుపసిద్ధులైనబులునుపాపయ్యశాస్త్రిగారు, ఇంద్రగంటివిశ్వపతిశాస్త్రిగారు, ఎకవిల్లిశ్రీరామశాస్త్రిలుగారు, తణికెళ్లనుబ్బన్నశాస్త్రిలుగారు, కనకదంషిగోపాలశాస్త్రిలుగారు మొదలగుననేకపండితులు వీరివలన విశేషముగ గౌరవింపబడినవారే. ఇందుఁ గొందఱకు గొప్పభూదానములుగూడఁ జేసియున్నారు. వీరిసంస్థానంబునను కంచిభట్లసూర్యనారాయణశాస్త్రిలువారు, పొక్కులూరివేంకటశాస్త్రిలువారు మొదలగువా రుండెడివారు.

కవిజనపోషణము :—వీరియాస్థానంబునఁ బలుపురుకవీశ్వరులుండెడివారు. ఏతద్గ్రంథకర్త, కవిశిరోమణి సోంభట్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుగారు, ఎఱ్ఱమిల్లిలక్ష్మీనారాయణకవి, దేవులపల్లినుబ్బరామశాస్త్రిగారు, వేంకటకృష్ణశాస్త్రిలుగారు, వేంకటరాయకవి, మొదలగువారనేకులు వీరిసభ సలంకరించుచు వీరిపోషణమున నుండెడివారు. మరియుఁ బలుచోబులనుండి పలుపురుకవింద్రులు వచ్చి శ్రీరాజావారిని దర్శించుచుఁ దమతమప్రజ్ఞాదికములఁ గనఁబఱచుచు వారివలన విశేషసన్మానములను బడయుచు నుండిరి. శ్రీమాన్ విద్వదభినవ పండితరాయ మాడభూషివేంకటాచార్యకవి, శ్రీశిష్టుకృష్ణమూర్తికవివర్యుడు మొదలగువారు పలువురు వచ్చి వీరిని సందర్శించుచుఁ బలుమాటలర్పనత్కారంబులఁ గాంచుచువచ్చిరి. అనేకులకు నేఁటేట సమ్మానించునేర్పాటులుసయితము చేసి వీరు పోషించుచుండెడివారు.

సత్కార్యాచరణము :—గ్రామములఁ గట్టించుట, చెరువులు త్రవ్వించుట, మొదలగుసత్కార్యము లెన్నియో నీరు చేయించియుండిరి. మఱియు, పేదసాదులయందలికారుణ్యమునకు మిత్రయే లేకుండజేసి దని తెలియవచ్చుచున్నది. ఏతద్విషయములకుఁదార్కాణము లనేకము లున్నను వానిలోఁ గొన్నిటినిమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించుచున్నాను.

(1) గ్రామములఁ గట్టించుట :—తమరాజ్యములోనిదియు, గోదావరీమండలమునకు ముఖ్యపత్తనముగా నెన్నఁబడుచుండునదియు నగు కాకినాడపురంబును జేర్చి తమతండ్రిగారిపేరితో 'సూర్యారావుపేట' యనుగ్రామమును గట్టించిరి. మఱియుఁ దమరాజధాని యగుపీఠికాపురమును జేర్చి యుత్తరదిశయందు 'కుమారనగర' మనుక్రొత్తపేటను గట్టించిరి. వీనిందెలుపుపద్యములలో నీగ్రంథమందున్నవానినే వ్రాసెదను.

“ మ. అతులాభ్యంతిక కాకినాడనగరోపాంతస్థలస్థాపితా

యతఃత్రాయత నాదిసంకలిత సూర్యారాయపేటాఖ్య భూ

తరగామనిదాన ! యి యి ” తృతీయాశ్వాసము 119 ప.

(2) చెరువులుత్రవ్వించుట :—తమరాజ్యమునందలిమల్లవర మను గ్రామమున నొకగొప్పచెరువును ద్రవ్వించి, తత్ప్రాంతమున నుండు ప్రజలకు మహిమపకారముం గావించిరి. పెద్దాపురముతాలూకాలో లింగమపర్తికడ నుండుతిమ్మరాజుచెరు వొకటి తప్ప దీనితో సరివచ్చు పెద్దచెరువు గోదావరీమండలంబున వేటొకటిలేదు. మఱియు సూర్యారావుపేటలోఁగూడ నొకపెద్దచెరువును ద్రవ్వించియున్నారు. కాకినాడ, సూర్యారావుపేట, రామారావుపేట, జగన్నాథపురము, ఘాస్తరుపేట, పేరరాజుపేట అనుస్థలములలో నుండునసంఖ్యాకు లగుజనులకు జ

లయంత్రములద్వారమున నవారిగ వారి నొనంగుటకు నీచెఱువే యి
ప్పు డాధారమై యున్నది. కుమారనగరము మొదలగుచోట్ల నింకను
ననేకతటాకములు వీరు త్రవ్వించినవి కలవు. మల్లవరపుఁజెఱువునుగూ
ర్చి యీగ్రంథమున నిట్లువర్ణింపఁబడియున్నది.

“క. భీమధ్వనిభరితజయశ, మామా! చాహత్రిమల్ల! మల్లవరాఖ్య

గామోపాంతవినిర్మిత, భూమహితాంభోధితులిత ♦ భూరితటాకా!”

చతుర్థాశ్వా. 104 పద్య.

(3) ఆరామప్రతిష్ఠాదులు : — అనేకస్థలంబులలో ననేక ఫలజాతులు
గలయనేకకారామంబులు వీరు వేయించిరి. ఇది మొదలగుకారణంబులం
బట్టి యీపుడమిపై శాశ్వతము లగుననేకనత్కారములను జేయించి
చిరతరయశంబును, నమేయసుకృతంబును సంపాదించినయీరాజచం
ద్రుఁడు,

“తే. ధరణిఁ బరగుఁ బొగడ్డ మొం ♦ దాఁక సంత

కాలమును బుణ్యలోకంబు ♦ గలుగు నంశ్రు.”

అనుభారతవచనమునకు లక్ష్యభూతుఁ డగుచున్నాఁ డని సంతోషపూ
ర్వకముగఁ దెలుపుచు సేయుచున్నాఁడను.

వితరణసాహసాదినద్గుణములు : — పై వానివలననే యీవదాస్య
శేఖరుని వితరణాదినద్గుణములు దెలియుచున్నను, నింకొకముఖ్యవిషయ
ముగూడ నిందుఁ జూపుచున్నాను. రావువంశముక్తావళిని రచించి
కృతిగా నొనంగినశ్రీదేవులపల్లిసుబ్బరాయశాస్త్రిగారియొడ నీమహారా
జ చూపినయకాదార్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదియై యున్నది.
అది చదువరులకు విశదమగుపొంతుఁ దత్కవికృతం బగుమహేంద్రవిజ
యమునందలికవిజీవితమునుండి కొన్నిపంక్తు లిచ్చట గ్రహించుకొను
చున్నాఁడను.

“రావువంశముక్తావళి యనుపేరిట విలసిల్లుతమవంశచారిత్రము ను (కీ.శ.) 1882 వ సంవత్సరమునందుఁగృతినంది, సాకల్యంబుగ గ్రంథ మంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజన్యలమాన్యచారిత్రాకర్ణసమువలనను, ననల్పకల్పనాశిల్పనంబులం ద సరిసకవితామాధుర్యంబునకును, నానందపరవశులై యిందుల కుం దగినసత్కారంబేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబ మీకిచ్చితి నని యీకవిసాధ్యభౌముని సింహాసనాసీనుం గావించి, తమయభినవభోజరాజవిరుదాంకము నన్వర్థంబుగ నొనరించిరి. పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా ! యీరాజ్యభారంబు వహియింప దేవరభుజాదండంబె సమర్థంబు గాని నే సమర్థుండ నే యని తత్క్షణంబ వారిరాజ్యంబు వారికి సమర్పించి యీ.”

విద్యాధికత :—భాషాభిమానము, విద్యాయం దభిరుచియు నుండ నిహాఁ గవులను బండితులను నాదరించుట యంతగాఁ బాసఁగదు. అ నేకు లగుకవులను, బండితులను విశేషముగ గౌరవించియుండుటచేతనే యీన్యపవర్త్యుండు విద్యాధికుఁడై యుండె నని చెప్పవచ్చును. ఇదిగా క యప్పుడప్పు డాయాకవులను, బండితులను వారివారిప్రజ్ఞలనుబట్టి యనేకము లగుప్రశ్నములు చేయుచు వారివారిప్రతిభాత్మరములసాధు త్వసాధుత్వమునుగూర్చి వక్కాణించుచు వినోదించుచునుండెడివారట ! ఒకప్పు డొకవిప్రుండు శ్రీయుతు లగువారిసన్నిధిని హరికథఁ జెప్పుచుఁ దాను గవియుఁగూడ నై నట్లు తనమిత్రులచే నాసభలో పెల్లడిచే యించుకొనఁగా, శ్రీప్రభువువారియనుజ్ఞ ననుసరించి తత్సన్నిధానవర్తులలో నొకరు “శ్రీరాజావారిమీఁద నొకపద్యమునాశువుగ రచింపుఁడని కథానంతరమునఁ జెప్పినప్పు డక్కవి యొకసీసపద్యమును జదివె నట ! అప్పు డారామరాయధరణీశ్వరుండు తనబహుగ్రంథద్రష్టుత్వ

ము వెల్లడికా నక్కవితో “ దానుగారూ ! ఇందలి మొదటియాలుపాదములు నేనాయాగ్రంథములలోఁ జూచినవే. (ఆగ్రంథములపేరులు చెప్పిరంట !) ఏడవపాదము నేను జదివినదే కాని యెందున్నదో యిప్పుడు జ్ఞప్తికి రాలేదు. ఎనిమిదవచరణమున నాపేరు గలసగముమాత్రము మీరు రచించినదే ” యని వాక్రుచ్చిరంట ! దీనింబట్టి యీప్రభుశిరోమణి కెంతభాషాజ్ఞానము నెంతగ్రంథావలోకనము ముండెడిదో యూహింపుఁడు. వీరికి సంస్కృతాంధ్రములయందేకాక యాంగ్లేయమహమ్మదీయభాషలయందును పరిచయ ముండెడిదని తెలియవచ్చుచున్నది.

ప్రజారక్షణము :—దీనింగుఱించి విస్తరింప నక్కఱ లేదు. ఈ మహారాజుపరిపాలనములోఁ బ్రజలకుఁ గలిగినసౌఖ్యమునకు మేరయే లేకుండ నని చెప్పుదురు. వీరు సర్వవిధములఁ బ్రజలకు లోటుపాటులు లేకుండఁగనుంగొని సంరక్షించుచుండెడివారంట. కావుననే

“ సీ. సకలవిద్యచ్చకో ♦ రకములానందించె, విమతాననాబ్జపా ♦ లి ముకుళించె
లలి మిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నొందె, ఖిలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె
బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె, ధర్మేతరధ్వాంత ♦ తతు లడంగ
సత్సంతతుల కభీ ♦ స్టములెల్ల నీడేఱె, గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాఱె

వీరికాపురమడుగ్గ ♦ పృథులసౌధ

సింహావీతోదయాచల ♦ శిఖరభాగ

మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్యరమఁ దాల్చి

రామరాయాఖ్యచంద్రుండు ♦ ప్రబలుచుండ.” ప్రథమా. 86 ప. 69 పుట

అనుపద్యము సార్థకమై వీరి ప్రఖ్యాతిని వెల్లడించుచున్నది.

ఈరాజేంద్రునకుఁ దనమాన్యచరిత్రము పూర్వరాజన్యల చారిత్రములం బోలు నని బాగుగాఁ దెలియును. ఇక్కారణముననే కాఁబోలు,

“సీ. వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంబానర్పణఁ గదా, రామునిగుణకథన్ ♦ ప్రకట మయ్యె
 ద్వైపాయనుఁడు భార♦తంబానర్పణఁ గదా, పాండవాదులప్రభా♦వములు దెలిసె
 గాఢిదానుఁడు కృత్తి♦ఘటనసేతుఁగఁ గదా, భోజరాజు యశంబు♦దేజరిల్లె
 ఘనత విద్యానాథ♦కవికబ్బమునఁ గదా, తనరెఁ బ్రితాపయ♦మృనిపృసిద్ధి
 యిలను రాజనరేంద్రుఁడు ♦ కృష్ణదేవ
 రాయలాదిగఁగలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ
 గావ్యములును గాదె వి ♦ ఖ్యాతి గనిరి
 కానఁ గృతీసాటి వేఱొందు ♦ గలదె తలఁప?” (ప్ర. 16 ప. (22 పు.)

అని యిక్కవిని బిలిపించి తననామము శాశ్వతముగా నుండునట్లు కృతి
 రచింపు మని యానతిచ్చెను.

(ఇమ్మహారాజచంద్రునిగుణగణాదికముం దెలియఁజేయుదృష్టాం
 తము లనేకములు గలవు. అవియన్నియు నొక చరిత్రగ్రూపకముగ నుం
 డఁదగినవై యుండుట చే నిందు సూత్రప్రాయముగ వ్రాయఁబడినవి.)

మహాత్ము లగువార లంతశ్శుద్ధితోఁ జేసినసత్కర్మములు వ్యర్థ
 ములు కావనునార్యోక్తి యుశిప్రావకుండఁ జిర కాలముదనుక సంతా
 సము లేనియీరామరాయప్రభువునకుఁ దత్సుకృతిఫలంబో యన, దశర
 థునకుఁ శౌసల్యయందు శ్రీరామచంద్రుండు పోలె, (పట్టమహిషియ
 గు) శ్రీమంగయాంబాదేవియందు “శ్రీవేంకటకుమారమహిషతిసూ
 ర్యారావుబహద్దరువారు” (ఇప్పటిప్రభువరులు) జనన మొంది యపా
 రానందముం గలిగించిరి. ఈహేతువులం బట్టియు, బై నివాసినవానిం
 బట్టియు,

“క. తనయుఁడు, జేలువును, గావ్యంబు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా
 పనమును నను నీయేడును | జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగన్.”

అనురీతిని శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువువారు సప్తసంతాససంస్థాపకు
 లై రనియు, శాశ్వతపుణ్యలోకనివాసులై నిరంతరసౌఖ్యము ననుభవిం
 చుచున్నారనియు మనము తెలిసికొనఁగలము.

మఱియు,

“క. సంతానసప్తకములోఁ, జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

జెంతయుఁ గృతి మాకది శ్రీ, కాంతకథాసుధనుగూర్చు ♦ గావలయుఁజుమి.”

అని యీ పధువర్ణనం దేతత్కృతికర్తతోఁ బలికి యీ గ్రంథము గృతి నొందె నని మీకు విశదమే కదా !

ఇంతదనుక నీభూమిం ద్రునిగుణవిశేషములంగూర్చి సంక్షేపము గాఁ దెలిపియుంటిని. ఒకరినుగుణము లిట్టి వని తెలిసికొనినవిమ్మట వారి రూపమెట్లుండునో యెఱుంగఁ గుతూహలపడనివారు సామాన్యముగా నుండరు. కావున వీరినురూపమునుగూర్చి యిండుక వ్రాయుచున్నాను.

నాపిన్నతనమున నేనీమహారాజును బలుసారులు సందర్శించి యుంటిని. ఈయనరూపము దివ్యరూప మని చెప్పవచ్చును. శరీరచ్ఛాయ స్వర్ణసదృశము. తేజ మనన్యసామాన్యము. ముఖము వికాసవంతమును, సలక్షణమును, కారుణ్యాదిసాత్త్వికగుణసూచకమును, గాంభీర్యాదిరాజసగుణద్యోతకమును నైయుండెను. ఫాలము మిగులవిశాలము. నేత్రములు పద్మదళసదృశములు. కటాక్షములు కరుణారసక్రవాహజనకములు. సంభాషణము మృదుమధురగంభీరము. దేహము బలిష్ఠము. అప్పుడు నేను జూచినయానిరుపమానసుందరవిగ్రహ మిప్పటికిని నాకన్నులయెదుట నున్నట్లే తోచుచు,

“శా. రామరా యని కించుఁబంచశయనా ♦ రామోక్తనం జాలు +

+ + + + +
రామరాయనిరూపవైభవము ” (ప్రథ. 85 ప.)

అనుదానియం దతిశయోక్తి యేమియు లేదనిపించుచున్నది.

ఇవి మొదలగు హేతువులంబట్టి,

“కీర్తిప్రతాపసుధగః పుమగ్ధత్రయతత్పరః, ధురంధరశ్చ గుణవాన్ నాయకః పరికీర్తితః
మహాపలీనతే జ్ఞైల్యం మహాభాగ్య ముదారతాః, తేజస్వితా విదగ్ధత్వం ధార్మికత్వా
దయో గుణాః.”

(శ్రీర్మిప్రతాపములచే నుండరుండును, ధర్మార్థకామములయందుఁ దత్పరుండును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములు గలవాఁడు నగుపురుషుఁడు కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసినకార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును, మిగుల సౌందర్యముమొదలగు గుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

ఏతాదృశమహనీయగుణగరిష్ఠుండును, అసాధారణసౌందర్యవిరాజితుండునునగునిట్టిరాజశ్రేష్ఠుని కీగ్రంథమును గృతిగా నొసంగి ధన్యత్వముం గన్నపురుషుఁడు,

అల్లమరాజుసుబ్రహ్మణ్యకవి.

ఇతఁడు 'ఆరామద్రావిడ' బ్రాహ్మణుఁడు. హరితసగోత్రుఁడు. నారాయణాచలమాహాత్యమును రచించినరంగధామాద్యునకుఁ బుత్రుఁడు. ఎల్లనార్యునకుఁ బాత్రుఁడు. ఇతనితల్లి గంగమాంబ. వైనతేయవిజయము, సత్యభామావిలాసము, కవిచకోరచంద్రోదయముమొదలగుసనేకప్రబంధములను రచించిమించినరామకృష్ణకవి కీతఁడు భిన్నోదరసోదరుఁడు. (రామకృష్ణకవితల్లికూడఁ గవనముచెప్పెడిదట! నారాయణాచలమాహాత్యములో నీమేవాసినపద్యములు కొన్నిగలవనియు, సవి యాగ్రంథమున నేర్పాటుగఁ దెలియుచుండు ననియుఁ జెప్పుదురు.) వీరిదిపండితవంశము. వీరినివాసస్థలము పీఠికాపురమునకు సమీపమున నున్నచేఱబ్రోలనుగ్రామము. సుబ్రహ్మణ్యకవి వికృతినంపత్సరమునకు సరియగు క్రీ.శ. 1831 వసంవత్సరమున జన్మించెను. ఈతఁడు స్వగ్రామముననే నాగాభట్లనరసకవివరునిచెంత నుభయభాషలయందును పాండిత్యము సంపాదించెను. గురువు పరలోకగతుండు కాఁగా సంస్కృతాంధ్రములం గలపెక్కులుత్కృష్టకావ్యములు తనంతఁ దానే

చదివికొని యుభయభాషలయందును సంపూర్ణపండితుఁ డయ్యెను. ఆంధ్రభాషయందు నీతనికాలమువఱకు నున్న గ్రంథములలో నీతఁడు చదువనిగ్రంథము లేనేలేదని చెప్పుదురు. మఱియు వసుచరిత్రము, ఆముక్తమాల్యదయు నీతని కభిమానగ్రంథములుగా నుండెడివట !

లక్ష్మీనరస్వతు లిరువురు నొక్కచోట నుండనేర రనునానుడి యిక్కవిపట్టునయథార్థమై యుండుటచేఁగాఁబోలు నీతఁడు కుటుంబపోషణము జరుగక కొన్నిచోటులకుం బోయియచ్చటచ్చటఁ గవనము చెప్పుచు దానిపలన జీవయాత్ర గడపికొనుచుండెడివాఁడు. ఈతఁడుజ్యోతిషమునందుఁగూడ విశేషపరిశ్రమము గలవాఁడగుటచే నాప్రిజ్ఞునయి త మిత్రనిధనార్జనశక్తికిఁ గొంత తోడుపడుచుండెను. ఇట్లు కవిత్వమే జీవనాధారముగ సంచారముచేయుచు నీతఁడొకప్పుడక్కాలంబున నాంధ్రభాషాపోషకుం డనిప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీకృష్ణభూపతి యనుమాడు గొల్లుపంథానాథినాథునిపై శతకము రచించి యాతనిసందర్శనముచేసెను. కవికులమందారం బగునామహారాజుసభయం దప్పుడు మంత్రిప్రసాదగడసూర్యప్రకాశకవివరుఁడు మొదలగునుప్రసిద్ధకవులు పలువురుండిరి. సాధారణముగాఁ బండితులలోఁగాని, కవులలోఁగాని యొండొరులయెడల మాత్సర్యములేనివారుండుట యరుదు గావున నచ్చటివా రెట్లయిన నిక్కవి నోడింపఁ దలంపుఁగొని యీతని నచ్చటఁ గఠినముగాఁ బరీక్షింపఁగడంగిరట ! పరీక్షకులు వయసుచెల్లినవారు. ఈతఁడు ఖేతనయనువాఁడు. అయిన నీతఁ డాపరీక్షల కెల్ల నోర్చి నదుత్తరము లిచ్చి యాకృష్ణభూపతిమెప్పుఁ గాంచెను. అక్కఠినపరీక్షలోని యొండురెండు విషయముల నుదాహరించుచున్నాను. శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ గొన్నిపద్యము లాశువునరచింపఁ గోరఁగా నిక్కవి వానినెల్ల నిరాయాసముగ రచించెనట ! అంతటఁ దనివినసక యొకసమస్య నొ

నఁగి దాని నాశువునఁ బూరింపు మనుఁడు నిక్కవికుఁజరుం డిట్లు పూరించెను.

“ఉ. వట్టవహారత్నములు ♦ వన్నెనగల్ పులిమిఁద వచ్చునా
పుట్ర యటన్మరీలి జిగిఁ ♦ బొల్పుగుహాచుకలీలఁ జూచుచున్
దొడ్రిలనేల? కేలఁగని ♦ గోరుల సెక్కుము నాథ! యంచు దాఁ
గుట్రయొనర్చె లేమ తన + ♦ బృలయుబ్బు సహింపలేమిచ్చేన్.”

తరువాత నీక్రిందిపద్యమున కర్థము చెప్పి మని పృచ్ఛకు లడుగ నాతఁడు వెంటనే చెప్పెనట!

“క. కమలాకరకమలాకర, కమలాకరకమలకమలకమలాకరమై
కమలాకరకమలాకర, కమలాకర మైనకొలను గనిరాసుదతుల్.”

గ్రంథవిస్తరభీతిచే జైపద్యమున కాలిండువ్రాసినయర్థము నిచ్చటవ్రాయలేదు.

పిమ్మటఁ గృష్ణభూపరుఁడు సుబ్రహ్మణ్యకవిపాండిత్యాతిశయమునకు సంతసించి, శతకమును విని, తద్రచనాకౌశల్యమునకు నాతని మిగులఁ బొగడుచు, దానిం గృతిగాఁ గొని, విశేషసత్కార మొనర్చి తనయాస్థానమునఁ గవిగా నుండునట్లు కోరెను. ఇక్కాలంబునంబోలె నాదినములయందు రాకపోకల కనువగుమార్గంబులు లేమింజేసియు, నాసంస్థానము తననివాసగ్రామమునకుఁ గడుదూరమున నుండుటంజేసియు నిక్కవి యచ్చట నుండుటకు నంగీకరింపక యాభూపతిం బ్రార్థించి సాంవత్సరికబహుమాన మిచ్చున ట్లొడంబఱుచుకొని కొన్ని నాళ్లచ్చటనుండి మఱల స్వస్థానముం జేరెను. ఇట్లు పదియాఠేఁడులదాఁక నీతనికి మాడుగొల్లుసంస్థానంబున వార్షికసమ్మాన మొనంగఁబడుచు నే యుండెను. ప్రీతిప్రథమమున నీతఁడు మాడుగొల్లు 1853 వ వత్సరమున నరిగె నని చెప్పదురు.

ఇక్కవి క్రీ.శ. 1869 వ వత్సరమున శ్రీవీరికానగరాధినాథుని

సందర్భింపగా వా రీతనికి మాసవేతనము నొసంగునేర్పాటు గావించిరి. ఇట్లు నాలుగేండ్లుగడచినపిమ్మట శ్రీరాజావారు భద్రాపరిణయము (ఈ గ్రంథము) ను గృతిగా నొనర్ప ననుమతించిచ్చిరి.

ఇక్కవి యనేకగ్రంథములను రచించెను. వానింగూర్చి యిండు క వ్రాయుచున్నాను.

(1) శ్రీకృష్ణభూపతిలలామశతకము :—దీనింగూర్చి పైని వ్రాయఁబడియేయున్నది. ఇది మిగులబ్రాథమైనశతకము. కవి దీనిని (క్రీ. శ. 1853) దనయిరువదిరెండవయేట రచించెనట.

(2) శేషధర్మములు :—ఇది యాతాశ్వాసములపద్యకావ్యము. ఇది శాలివాహనశతకము 1790 (క్రీ.శ. 1867) వత్సరమునఁ బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవి యాగ్రంథమున వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

(3) పాపయమంత్రీశతకము :—ఇది పైగ్రంథము రచించుటకు నిగుచుకపూర్వముననో తరువాతనో వ్రాయఁబడినది.

(4) ఆత్మబోధము :—ఇది శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యవిరచితసంస్కృతగ్రంథమునకుఁ జెలుగు. అందలియొక్కొక్కశ్లోక మిందొక్కొక్కపద్యముగాఁ జెలిగింపఁబడినది. ఈపుస్తకము శా. శ. 1798 (క్రీ. శ. 1875.) వ సంవత్సరమునఁ బూర్తిగావించఁబడినదని గ్రంథాంతమునఁ గవి వ్రాసియున్నాఁడు.

(5) మణిధ్వజచరిత్రము :—ఈగ్రంథము లభింపమిచే దీనికాలముంగూర్చి వ్రాయవలనుపడలేదు.

(6) సింహాద్రిరామాధిపశతకము :—ఈశతకము శా.శ. 1799 (క్రీ.శ. 1876) వ సంవత్సరమున రచియించినట్లు కవియే యందు వ్రాసియున్నాఁడు. శంకరాచార్యవిరచిత మగుప్రశ్నోత్తరమాల యనుసం

స్కృతగ్రంథమునందలిముప్పదినాలుగు తెలుగుశ్లోకములును, వానికిఁ గవిచేసిన తెలుఁగుపద్యములును నీశతకమున నున్నవి.

(7) భద్రాపరిణయము :—ఇది శాలివాహనశకము 1801 (క్రీ.శ. 1878) వ వత్సరమున శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువర్యునకుఁ గృతిగా నీయఁబడుట మొదలగువిషయము లీగ్రంథమునందలిచరమపత్రిమున నున్నసీసపద్యమువలనఁ దెలియవచ్చును.

(8) శ్రీకృష్ణకల్యాణము :—హరివంశమునందలిగోవిందపట్టాభిషేకకథ ననుసరించి మూఁడాశ్వాసములపుస్తకముగా రచింపఁబడినది. ఇదియే యిక్కవిరచించినవానిలోఁ గడపటిగ్రంథ మని తోఁచుచున్నది. ఇది “ శాలివాహనశకంబున వేయు నెనిమిది నూఱు లబ్దంబులు గడవ నడరిన బహుధాన్యవత్సరమునఁ ” బ్రారంభింపఁబడినట్లు కవియే యవతారికలో వ్రాసికొనియున్నాడు. ఇది క్రీ.శ. 1878 వసంవత్సరమగును.

(9) చాటుధారాచమత్కారసారము :—సంస్కృతభాషలోఁ జాటువులుగ నుండి పండితులచేఁ బరంపరగఁ జదువఁబడుచుండునవియు సామాన్యలకు నర్థముకానివియుఁ, జమత్కారముగా నుండునవియు నగుశ్లోకములకుఁ బరిపూర్ణవ్యాఖ్యానమును వ్రాసి యిక్కవియోగ్రంథమున కీపేరు పెట్టెను. ఇందుఁ బూర్వాధునికవిద్వత్కవిరచితంబు లగుననేకశ్లోకంబులును, వానికి వ్యాఖ్యానమును గలవు. మాడుగొల్లు సంస్థానంబున ‘కమలాకర’ అనుపద్యమున కర్థ మడుగంబడుటచేతనే యిక్కవి వాడుకలోనికతనశ్లోకంబుల నన్నిటిని జేర్చి యీగ్రంథముగ వ్రాసె నని చెప్పుదురు.

క వి గు ణా ది క ము.

“విద్య గలచోట గర్వము వెలయుచుండు” నని సామాన్యము గాఁ జెప్పుదురు. ఇక్కవి శ్రేష్ఠుం డుభయభాషలయందును సంపూర్ణ

పాండిత్యము గలవాడై యుండియు గర్వముగాని, స్వాతీశయభావము గాని లేనివాడై, వినయపౌశీల్యాదినద్గుణసంపన్నుడై, యెవ్వ రే మని దూషించినను మాటువల్కునినజ్జనుడై యుండె నని తెలియుచున్నది. ఈ హేతువుచేత నేకాబోలు ‘విఖ్యాతవినయుండ’ ననియు, ‘సత్కవిని ధేయుండ’ ననియు, దనగ్రంథములయందు వ్రాసికొనియున్నాడు.

కవిసామర్థ్యాదులు.

“క. అకలంకభారతీకరు, యకుఁ బాత్రమవై సుధీజ ♦ నముచే నిల నె

న్ని కఁ గంటివి సుబ్రహ్మ, ణ్యకవీంద్రా! సాహితీ ర♦సాంబుధిచంద్రా!”

(ఈపద్య మీతనిప్రబంధములయం దన్నిటియందును నున్నది.)

అని కృతిపతి తన్నుంగూర్చి సంబోధించినట్లు చెప్పికొనుటవలన ను “చతురగర్భనిరౌఢ్యైష్ట్యసంసబంధయమక కవితావీలాను” నని శేషధర్మకావ్యమునను, “ఉభయభాషాకవిత్వవిలసితు” నని శ్రీకృష్ణ కల్యాణమునను జెప్పికొనియుండుటవలనను నిక్కవికుంజరుం డుభయ భావలయందును నఖండపాండితీవిభవముగలవాఁ డని చెప్పవలెను. ఈతనిగ్రంథములలో వనుచరిత్రోదీప్రౌఢప్రబంధముల లో నుండుపద్యములతోఁ బోల్పఁదగినపద్యము లనేకములు గలవు. మఱియుఁ జిత్ర, గర్భ, బంధకవిత్వముతోఁగూడినపద్యములు, ఉభయభాషాకందాదులు, అనులోమవిలోమవృత్తాదులు, మొదలగుకవిత్వప్రౌఢి మను దెలుపుపద్యములును సీతనిగ్రంథములయందుఁ గన్పట్టుచున్నవి. మఱియు గ్రంథస్థములు గాక యితరులమీఁదఁ జెప్పఁబడినప్రత్యేకపద్యములుకూడ మిగులఁ జౌఢములై, స్లేషయమకాద్యలంకారములతోఁ గూడినవై యున్నవి. అందుఁ గొన్ని యుభయభాషానులోమవిలోమాదినియమములతోఁ గూడినపద్యములునై యున్నవి. ఇంతియకాక మిక్కిలికఠినములగు శ్లోకములకు మేలైనవ్యాఖ్యానము గల చాటు

ధారాచమత్కారసార 'మీతనిసంస్కృతభాషాపాండిత్యమును, శకా పూర్ణోదయము, లంకావిజయము" మొదలైన గ్రంథములలోనియుభయభాషాకందములకు నీతఁడు వ్రాసినయర్థములతోడిపత్తములు గల వేటొకచిన్నిపాత్ర మీతనియాంధ్రభాషాపాండిత్యమును వేవోళ్లఁ జాటుచున్నవి.

కవిసామర్థ్యాదులను దెలుపుమఱికొన్నివిషయంబుల నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) ఇక్కవివర్యుడు "ఇక" అనుపదముతోఁ బ్రారంభించి యొకకందపద్యముతో శ్రీరామరాయప్రభుచంద్రునికీర్తినివర్ణింపుఁడని యప్పడప్పడు కవీంద్రుల నడుగుచువచ్చెనట! ఈపదము ప్రాస్వాక్షరము మీదియటనున్న యున్నయక్షరము గలదగుటచేతను, మఱియుఁ గందపద్యద్వితీయపాదము గుర్వవసాయి యగుటవలన నట్టిగుర్వక్షరము పిమ్మట వచ్చుప్రాస్వాక్షరముపై నటనున్న గలపదములొండురెండుమాత్రమే యుండుటచేతను, (వెల్లఁకి, నాయఁకుడు వారికవిస్ఫురింపకపోవుటచేఁగాబోలు) నితరకవులెవ్వరును దానిని రచియింపఁబూనక యుండిరట! ఇట్లుండఁగా నొకప్పుడు శ్రీవీరనగరసంస్థానంబునకు శతాపధాని యగుశ్రీమాన్, మాడభూమివేంకటాచార్యకవితల్లజఁడు రాఁగా నీసుబ్రహ్మణ్యకవి యాయననుగూడఁ బైరీతినే యడిగెనట. తోడనే యయ్యాచార్యకవి యాశువున,

“క. ఇక నెవ్వరికీర్తులు నీ, ప్రికటగుణం దైనరామ ♦ రాయక్షాభృ
త్సక్యతిజనపోషకునికీ, ర్తికి నడిగా రావుసుమ్మ ♦ పృథ్వీస్థలిలోన్.”

అని రచించి చదివెనట. అంతట సుబ్రహ్మణ్యకవి యాపద్యము నరిగా లేదనియు, నందుఁ దప్పు గల దనియుఁ బలికెనట! ఆచార్యులు బాగుగ నాలోచించి యందుఁ దప్పులే దని వాదించిరట! అంత నీను.

కవి శ్రీరాజావారిసన్నిధిని శతావధానిగారు మొదలగువా రుండఁగా
సీక్రిందిపద్యము చదివెను.

“క. ఇంక విను నీయశమునకుఁ ద, లఁకి శశిక్పశుఁ డయ్యెనుమఱి లఁ బెరుఁగ వేర్వె
ల్లఁకియుఁ గొనెనెనొ తొలిమలకె, లఁకులను శ్రీరామరాయ! లలితశ్రేయా!”

అంత నాచార్యులుగారు తమపద్యమునఁ దస్స లేదని వాదించి
రఁట ! (ఈయనకుఁ బ్రాసస్థానమున నటనున్నలు కడనటకు వచ్చునట్లు
పద్యము రచియింపవలయు ననునూహ పొడకట్ట లేదని తోఁచెడి ; లే
దా, యట్టిపద్య మీయనకుఁ గుదరకపోయేనేమో యనియైన నూహిం
పవచ్చును ; కాక యట్లుచెప్పకపోయిననుదోషములేదని తలంచెనో
యేమో !) తరువాత శ్రీప్రభువువారు వారివాదములను విని “ ఆశుక
విత్వమున మీరు గొప్పవా ” రని యాచార్యునితోడను, “ పృబంధక
విత్వమున మీరు గొప్పవా ” రని ను.కవితోడను ఒలికి వారిని సత్క
రించి పంపిరఁట.

ఈవిషయమున నించుక చర్చింపవలసినవిషయ మున్నది. కొం
దఱమతమున సబిందుకనిర్బిందుకప్రాససాంకర్యము చేయరాదు. కొం
దఱమతమునఁ జేయవచ్చును. మఱియుఁ గొందఱు హ్రస్వాక్షరము
పిమ్మట నున్నయరసున్నలనేకాని దీర్ఘాక్షరములపిమ్మటవానిని బాటింపన
క్కఱలే దందురు. వీనికి లక్షణగ్రంథకర్తలు చూపినలక్ష్యము లనేక
ములున్నవి. అవి యప్పకవీయసర్వలక్షణసారసంగ్రహాదిలక్షణగ్రంథ
ములు చూచిన గోచరించును. కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట ను
దాహరింపనైతిని.

“ప్రాస స్సర్వేషు చైక ఏవస్యాత్ ” అనున్యాయమునుబట్టి
యిట్టివానిసాంకర్యము చేయకుండుటయే కవియొక్కప్రాథత్యమును,
కవనముయొక్కదోషరాహిత్యమును సూచించును. కవిత్రియమువారి

మత మిదియ యని తోచెడి. ఈనుబ్రహ్మణ్యకవి యప్పటిపట్టుదలపై
 నట్లు వచించి తనప్రజ్ఞను జూపెను. కాని యేకారణముననో తనగ్రం
 థములయందును నిట్టిసాంకర్యమును గావించియే యున్నాడు.

దీర్ఘాక్షరముపై వచ్చునటనున్నకు :—

“క. ఈగతి నప్పరి వెలువడి | యాగోవిందుండు కతిపయాధ్యగతిఁ జనం
 గాఁగేకయపురిచెంతం | బాగగు.....” ద్వితీ. 75 ప. (172 పు.)

ప్రాసాక్షరముపిమ్మటదానికి :—

తగవున...ది | వ్యగురుని... | అగు...నెం | చగ...” ప్రథ. 84 పుట.

(2) శ్రీగంగాధరరామరాయప్రభువరునియనుగ్రహమునకుఁ బా
 తుండైన సూరపరాజుమల్లపరా జనునొకగృహస్థుని నిక్కవి చూడఁ
 బోవ, నాతఁడు “శ్రీరావువేంకటమహీపతిగంగాధరరామరాయ”
 అనునామ మిమిడ్చి యొకకందపద్య మాశువునరచింపు మనుడుఁ దత్త్వ
 ణమ యిట్లు చెప్పెనట !

“క. శ్రీధర ! శాశి ! వైకుంఠ ! శా ! ధరశ్రీరావువేంకటమహీపతిగం
 గాధరరామరాయ | ఔధరుని బ్రోవు మెపుడు కరుణాదృష్టిన్.”

(3) ఒకసారి యిక్కవి కాట్రావులపల్లె యనుగ్రామమున నొ
 కగృహస్థునింట స్నానముచేయుచు, నచ్చటినూతినీరు కడుఁ జేదుగా
 నుండె నని పలుకఁగా, నాగృహమేధి ‘యాయూరనుండునూతులలో
 నియుదక మెల్ల నిట్లే యుండు ననియు, దీనింగూర్చి యొకపద్యము ర
 చింపుఁ డనియుఁ గోరఁగా నీతఁ డీక్రిందిపద్యమును జెప్పెనట !

“క. దేవాసురు లభిఁ దరువ | నావిభూత మయి హాల ధుల మపుడు మహా
 దేవునకున్ భీతిలి కా | ట్రావులపలినూతులందు డాఁగెనుజుండీ.”

(4) మాడుగొల్లునంస్థానంబున నొకప్పు డొకనియొగికి వి “వై
 దికకవిత్వము వైదికకవిత్వము” అని యాక్షేపించుచురాఁగా వినివిని
 విసివినయిక్కవి యిట్లు పలికెనట !

“ఉ. చందనకాళికన్నవిర ♦ సంబుగ బూరుగ మేలటన్నతీ
 విం దగినట్లు వైదికక ♦ విత్వసుధారసధారలెల్లఁ జె
 ల్వాందఁగ భూతలంబున ని ♦ యోగికవిత్వముతోడ సాటిగా
 దందురు బెట్టిదం బగు న ♦ టందురు కొందఱుమాధమానవుల్.”

కవిత్వశైలి.

ఇది మహీధరశిఖరనిర్గళత్సృవంతీప్రవాహంబుంబోలి యనర్గళ
 ప్రచారంబై మిగులఁ బ్రోథమై విరాజిల్లుచున్నది. ఈతనికవిత్వమునం
 దాంధ్రపదములకంటె సంస్కృతపదములే యెక్కుడుగా నుండును.
 ఈతనికవితాశైలి దెలియుటకై యొక్కొకగ్రంథమునుండి యొక్కొక
 పద్యముమాత్ర మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

కృష్ణభూపతిలలామశతకము.

సీ. వినికియొక్కొకపద్య ♦ మునకు నీ వర్పించు, కరులఘోంకారబం ♦ ధురతకుల్కి
 యొకకల్పనమున కీ ♦ మ్రెసఁగునైంధవముల, బహులహేషారవా ♦ ర్భటికెఁ దలఁకి
 మొనసి నీ మ్రెకశబ్ద ♦ మున కిచ్చుకాంచనాం, చితమణిపటలిదీ ♦ ధితికి వెఱచి
 యక్షరంబున కొక్క ♦ లక్షగా నర్పించు, ఘనవిష్కసంతతి ♦ ధ్వనులకడలి
 యిరవు లే కున్కి విబుధుల ♦ యిండ్ల వెడలి
 పాఠె నెచటికొకాని ని ♦ ప్పచ్చగంబు
 మత్స్యకులదీప! దివ్యమ ♦ న్మథసురూప!
 పరమగుణధామ! కృష్ణభూ ♦ పతిలలామ!

శేషధర్మములు.

మ. తనయా ! నీనగుమోముఁ జూపిమదిలో ♦ దైవ్యంబు వోఁబెట్టి చ
 క్కనినెయ్యంబున ముద్దుఁబల్కులు వినం ♦ గాఁ బల్కువే నిన్నుఁ బా
 సినరత్నా భరణాంబరార్థగజవా ♦ జిస్యందనాందోళికా
 ద్వసపద్యస్థితలే ? మందరములే ♦ లా? నూలువే లుండినన్?(త్వతీయా.)

(తామరపల్లెత్తిమ్మయాభిధానుని శేషధర్మములనుండి యీయర్థ
 మునే యిచ్చుపద్యము నీక్రింద నుదాహరించుచున్నాఁడను. ఈరెంటి
 భేదమునరయుఁడు.)

“మ. కొడుకా ! యెక్కడకేగితే ! మొగమునా ♦ కుంజాపి డెందంబులో
 =డలం బాపును ! నిన్నుఁ బాసిన మణుల్ ♦ హర్ష్యంబులున్ దోటలున్
 గుడుముల్ శర్కరలున్ ధనంబులు నగల్ ♦ కోటానకో ట్లున్న నీ
 నొడువుల్ వోలె మమోరథాన్ధవితతుల్ ♦ నూల్కొల్పలే వెవ్వియున్.”
 పాపయమంత్రితకము.

క. న్యాయగునకుఁ దోడగు రఘు । నాయకునకుఁబోలె మృగగ ♦ ఇంబు లయిన ; న
 న్యాయగునిఁ దమ్ముడైనం । బాయను రావణునిఁబోలె ♦ పాపయమంత్రిత. 45 ప
 ఆత్మభోధము.

తే. శవయముల నిర్దియములు వ్యా ♦ పించుచుండ
 నాత్మవ్యాపించుగతిఁ దోచు ♦ జ్ఞానకును
 జలదములు మింటఁ జలవఁగాఁ ♦ జందురుండు
 పటచున్ను లెఱంగునఁ ♦ బద్ధనాభ !

(శ్లో. వ్యాప్యతేష్విద్వియేష్యత్వా వ్యాపారీవావిజేకినామ్
 దృశ్యతేఽభ్రేషధావత్సుః ధావన్తి షయథాశశీ.) 19 వ శ్లోకము.
 మణిధ్వజచరిత్రము.

కా. త్వేణాఘూర్ణితదిక్తటంబు, కుహనా ♦ సింహంబుజంభారిదం
 భోళిస్పర్థిఁఖాంకురంబులశరం ♦ బుల్ నుగ్గుగావించుచున్
 వ్యాలోలద్రీసనారుణాగ్రివివృతా ♦ స్వంబై మహాజానివైఁ
 గీలాశించినజంత్రమ ♦ ట్లుఱక లం ♦ ఘించెంబలోదగ్రితన్ -
 సింహాద్దిరామాధిపతకము.

మ. మృగ మెగ్గేమియొనర్చె లుబ్ధకునకున్ ? ♦ మీనంబు గీజేమిచే
 సెఁ గడున్ బాలరి ? కేమి హని యొనరిం ♦ చెం జీర కీటాళి ? క
 ట్లుగ నిర్వేతుకవైర మూని కుజనుం ♦ దున్ ఘాతుకత్వం బొన
 ర్చిగతాఘుం డగుసజ్జనాత్తములకున్ ♦ సింహాద్దిరామాధిపా ! 60 పద్య-
 శ్రీకృష్ణకల్యాణము.

కా. నానాదేశమహేశబంధుహితబృం ♦ దంబుం బ్రవేష్టింప నా
 లోనన్ మాగధభూవరుండు శశుపా ♦ లుండుం గులాహర్ష్యసం
 తానాంతస్థితమేరుమందరగిరి ♦ ద్వంద్వంబురీతిన్ సుఖా
 నీసుల్గాఁ గని మేను వీరిటను విచ్చేయం బనే మన్నచోన్, తృతీయా-

(భద్రాచలముననున్న పాత్ర మేకాపుననిందలీపద్య ముదాహరింపఁబడలేదు.)

కథాకల్పనాదులు.

‘కాకాదము పెద్దనసోమయాజి’ యనుమహాకవి భద్రాచలముననునామాంతరముగల “ముకుందవిలాస” మనునొకప్రబంధమువ్రాసి నట్లు శ్రీరాయబహద్దరునీరేశలింగముపంతులుగారికవులచరిత్రమున నేను జదివెయుంటిని గావున నీరెండుగ్రంథములకును గలతారతమ్యమును గనుంగొనుటకు ముకుందవిలాసమునకై నే ననేకప్రయత్నములు చేసి తుదకు దణుకుతాలూకాలో నాబంధువులొకరియొద్ద నొకపురాతనతాళపత్రగ్రంథ మున్నట్లు విని దానిని దెప్పించి చదివెతిని. అది యనేకవిధముల మిగులఁ బ్రాథమై రసవంతమై యున్నది. శ్రీయుతవీరేశలింగముపంతులుగారు “ఇక్కవి (పెద్దనసోమయాజి) సంస్కృతాంధ్రములయందు బహుసమర్థుడు. ఈతనిగ్రంథములలో నున్నన్నిశబ్దాలంకారములును, చిత్రబంధకవిత్వపద్యములును మహిమోకవిగ్రంథములలో ను లేవు. ఈతనివనము రసవంతమై కవిజనహృదయరంజకముగా నుండును.” అని తమయాంధ్రకవులచరిత్రము తృతీయభాగమున వ్రాసియు సంగతియు యెంతయుఁ దగియున్నది. ఇవి మొదలగుకారణములంబట్టియు, ‘కకారము మొదలుమకారముదనుక నుండువర్ణము లిరువదియైదు’ ను విడిచి యరలవాదిమిశ్రవర్ణములతోమాత్రమే “శేషశైలి” యనుపేరితో, ‘అపంచవర్గీయకృతి’ ని రచించియుండుటయుబట్టియుఁ బెద్దనసోమయాజి యనేకవిషయములయందు మిగులఁ బ్రాథమింపఁడని చెప్పవచ్చును, “శేషశైలి” ను రచించువాఁ డట్టివాఁడనియుండునో యోజింపుడు. అట్టి ‘యపంచవర్గీయ’ పద్యము నొక దానిని గనుడు.

సింహావలోకముక్తపదగ్రస్తకందము.

“క. సరసా వంశీసురవా, శురవారాశంసిశౌర్య ధృతాశరహః

శరహరి హరి స్వరయా, స్వరయావహలీలయాస్య ధృతాశరసా.”

పెద్దనసోమయాజిభద్రాపరిణయమునుబట్టియే సుబ్రహ్మణ్యకవి కొలఁదిమార్పులతోఁ దనభద్రాపరిణయమును రచించియున్నాఁడు. మఱియుఁ బెద్దనసోమయాజియందుఁ గలగౌరవముచే నిక్కవి కథాభాగము నేకాక యుద్ధలియ నేకపద్యములలోనిభావములనుగూడఁ దీసికొని యున్నాఁడు. మఱియు నాతనిగ్రంథములోని కొన్ని పద్యములనుసయితము దీసికొని పెద్దనసోమయాజియందమితగౌరవమును జూపియున్నాఁడు. ఏతద్విషయములనుగూర్చి సంగ్రహముగా నిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(1) కథావిషయము :—యదువంశ చక్రవర్తి యగుశ్రీకృష్ణుండు ద్వారకానగరంబున నుండి ప్రజలను నిరీతిగఁ బాలించుచు నొకనాఁడు పాండవులఁ జూడ నింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ గతిపయపరివారముతో రథారూఢుండై చని మార్గమధ్యమున రోహణపర్వతము కానరాఁగా దానిపై డిగ్గి దాని నభివర్ణించుచు విహరించుచు నుండెను. (ప్రథమాశ్వాసము.) అట్లాకింతసేపు విహరించి యొకచో విశ్రమించి యుండ నచ్చటికి శ్రుతిరంజని యనునొకయోగిని వచ్చి శ్రీకృష్ణునిదర్శించి యాతని స్తుతించి తనవచ్చినకార్యము విన్నవించునదియై యిట్లుపలికెను. “దేవా! కేకయపతి యగుభృష్ట కేతుఁడు చిరకాలముదనుక సంతానము లేనివాడై శ్రుతకీర్తి యనుతనసతితో రమాదేవి నారాధించి యామెప్రసాదమున సంతర్దనుఁ డనుకుమారు నొకనిని, భద్రయనుకూతు నొకదానిని గాంచెను. ఆభద్రాదేవికి లక్ష్మీదేవియాజ్ఞచే నేను సకలవిద్యలను నేర్పితిని. ఆమె మిక్కిలిసౌందర్యము గలది. తండ్రి యొకనాఁడు భూలోకంబునం గలరాకుమారులరూపములను బట్

ములందు ప్రాయించి యామెకు వానిం జూపఁగాఁ జూచి యందు ని
 న్నే కోరి యామె నీవై విరాళిం జెంది తపించుచున్నది కావున వేగమ
 వచ్చి యామెను జేపట్టము . ఇట్లు శ్రుతిరంజని చెప్పఁగాఁ గృష్ణు
 డు సంతోషించి , ఇప్పు డింద్రప్రస్థపురంబునకుఁ బోవుచున్నా' ననియు
 , కతిపయదివసములలో వచ్చి యామెం బెండ్లియాడెద ' ననియుఁ జెప్పి
 యామెను వీడ్కొలిపి తా నచ్చటనుండి పాండవు లున్నవీటికిం బోయి
 యచ్చటఁ గొన్నాళ్లు సుఖంబుండి భద్రాదేవికి స్వయంవరం బగునని
 విని కేకయపురింగూర్చి వెడలెను. అట్లు పోవుచుఁ గేకయపురకృతకా
 ద్రిపార్శ్వభాగంబున నొకరమ్యవనము గానవచ్చుటయే కాక యందుం
 డి యొకమనోహరవీణాగానమును వినవచ్చెను. అంతటఁ గృష్ణుండు త
 నపరివారము నచ్చట నిలిపి తానవ్వనంబుం బ్రవేశించి యచ్చట నొప్పు
 రత్నమందిరముచెంత నున్నద్రాక్షపందిరిలో నొకచంద్రీకాంతశిలావే
 దికపై నిండురుచెల్వుతోఁ జెన్నారుచు నెచ్చెలులు దన్నుఁ బరివేష్టించ
 మాటిమాటికిఁ దనచిన్నారివేళ్లను మీటుచు నతివిలాసంబుతో వీణ
 వాయించు మెకసుందరీతిలకముం గని, తన్మనోజ్ఞాకృతికి విస్మయమందు
 చు నచ్చటితీ వెలచాటున నిల్చి యామెను వర్ణించుచు సంతోషాల్భిఁ
 దేలుచునుండెను. (ద్వితీయాశ్వాసము.) “ఓయలివేణీ! హిందోళపు
 రాగము నీవీణయందు మనోహరముగఁ బాడితివేని యీసమయమున
 మాధవుండు (వసంతుండు) సాక్షాత్కరించు” నని యొకచెలికత్తె పలు
 కఁగా నక్కన్నెమిన్న యట్లు కావించెను. శ్రీకృష్ణుండు దా నగపడుట
 కదే యద నని పొదరిల్లు వెలువడి వసంతుండు యన వారియెదుట ని
 లిచెను. అతనిం గాంచి యచ్చెలువలెల్ల విభ్రాంతలైరి. భద్రయు నా
 జగన్మోహనవిగ్రహంబుం గాంచి మోహపరవశుడై యుండ, నచ్చటనే
 యున్న (పూర్వపు) యోగిని భద్రం గాంచి “చెలీ! నీభాగ్యరాశి య

గుశ్రీకృష్ణుఁ డీతఁడే. నిన్నుఁ జూచుటకే వచ్చినాఁడు. కావున నీమహా
మహుని దర్శింపుము.” అని పలుక నాభద్రాకన్య సిగ్గుపెంపున (విలా
సవైఖరి నాతనిం గాంచుచు) నచ్చటిమేడలోనికిఁ బోయెను. అంతటఁ
గృష్ణుఁడు భృష్టకేతుని, నాతనిభార్యయుఁ, దనమేసత్తయు (వసుదేవుని
సోదరియు) నగుశృతకీర్తిని దర్శించి డేమాదులం దెలిపి యొకమందిరం
బున విడిసి భద్రాదేవిం దలంచుచు నుండెను. భద్రయుఁ గృష్ణునిపై వి
రాళిచేఁ దపించుచు నుబుసుపోకకై యుద్యానంబున కేఁగి యచ్చట
విరులపాన్పుపై మేచువాల్చి యుస్సురనుచుండ నామెచెలి యోర్తు కృ
ష్ణునిపటముం దెచ్చి యాతఁడే కృష్ణుఁ డని చెప్ప నాముగ్ధ కూర్మిచే
దానిని దనయక్కునఁ జేర్చుకొని యుండెను. (తృతీయాశ్వాసము.)
మఱునాఁడు సూర్యోదయము కాఁగానే భృష్టకేతుఁడు తనకుమారుఁ
డైనసంతర్దనుని శ్రీకృష్ణునిసంసేవసమునకై పంప నాతనిం గాంచి శ్రీకృ
ష్ణుఁడు తనవీథముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని సరసాలాపంబు లాడుచుం
డ, నచ్చటికి నారదుఁడు వచ్చెను. వాసుదేవుఁ డమ్మునికి నమస్కరింప
, ‘భద్రాప్తిరస్తు’ అని దీవించి పిమ్మట నాతని శ్రీమహావిష్ణునిదివ్యావ
తారముగా బహుభంగుల స్తుతించి యాతనియనుజ్ఞం గొని యేగుచుం
డ మార్గమునంధు భద్రాస్వయంవరమ్మునకు వచ్చువించానువిందు లను
నిద్దఱురాజులు ‘సంయమివరా ! భద్ర మాలో నెవ్వరిని వరించునో
భావ్యర్థజ్ఞుండ వగునీవు వక్కాణింపుమా !” యని తన్నడుగ నమ్ముని
, ‘భద్ర రమాంశసంభూత కావున శ్రీకృష్ణునిఁదక్క నొరుల నెవ్వరిని వ
రింప’ దని చెప్పి యథేచ్ఛముగఁ జనియెను. అంత స్వయంవరము జ
రుపఁబడెను. నానాదేశరాజులును జూచుచుండ భద్ర కృష్ణుని వరించె
ను. విందానువిందులు కృష్ణు నెదిరించి యోడి పాటిపోయిరి. పిమ్మటఁ
గృష్ణుఁడు భద్రను జేపట్టి నుఖముతో ద్వారకానగరంబున కరిగి య

నంతభోగంబుల ననుభవించుచుండెను. (చతుర్థాశ్వాసము.)

పైకథయంతయు నించుమించుగఁ బెద్దనసోమయాజిగ్రంథము లోనిదే. అయినను నిందుఁ గొన్నిమార్పులు గలవు. సోమయాజిగ్రంథమున, శ్రీకృష్ణుఁడు ముందుగనే యింద్రప్రస్థమున కరిగి పినపరైవత మహీధరంబున కరిగిన ట్లున్నది. ఇం దది తలక్రిందుగఁ జెప్పఁబడినది. (రైవతగిరి రోహణగిరిగార్యబడినది.) మఱియుఁ బెద్దనపాత్రమున శ్రీకృష్ణునితో భద్రాదేవియుదంతము నొకచిలుక చెప్పినట్లుండఁ నీతఁడు దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. ప్రధమమున నీతఁడు ప్రాసిన గ్రంథమందును జిలుకయే చెప్పఁబడెను. కాని తిర్యగ్జంతువుచే మాట్లాడించుట యంతసరసమై యుండదనియో, మఱియేమోకాని తరువాతివ్రతులలో దానిని యోగినిగా మార్చినాఁడు. పెద్దసోమయాజి వ్రాసినకథలలో ననేకభాగము లీతఁడు వదలివేసి కథను మిక్కిలి సంగ్రహపఱిచెను. కాని యావిడిచిపెట్టఁబడినభాగములలో నొక్కటిమాత్రమిందు లేకపోవుటచేఁ గథకంతకును లోపముఁ దెచ్చుచున్నది. అది యేది యన,

భద్రాశ్రీకృష్ణు లిరువురును మేనత్త మేనమామబిడ్డలు. అనఁగా భద్రాదేవి శ్రీకృష్ణునితండ్రికిఁ (ననుదేవునకుఁ) దోబుట్టునగు శతకీర్తి యనునామెకుఁ గుమారిక. దీనింబట్టి యామెశ్రీకృష్ణునకు మేనత్తకూతురును, శ్రీకృష్ణుఁ డామెకు మేనమామకుమారుఁడు నగుచున్నారగదా! అత్యంతసమీపబంధువు లయినయీవధూవరు లిరువురును దామిట్టిబాంధవము గలవార మని యెఱిగియున్నట్లు కవి యెచ్చటను జెప్పియుండలేదు సరియకదా, యతఁ డొకదేశపురాజుకుమారుఁడుగా నామె తెలిసికొన్నట్లును, నామె యొకదేశపురాజుకొమారితగా నాతఁడు విన్నట్లును చెప్పినాఁడు. ఇది మిగుల నసంభవము. ఎట్టివారును

మేనత్త మేనమామలబిడ్డలయుదంతము నైన నెఱింగియుండకపో రన్న
 చో నట్టియున్నతవంశజాతులే యెఱుంగకుందురా? ఈవిషయము క
 థకు మిక్కిలి లోపమును దెచ్చుచున్నది. పెద్దనసోమయాజి యీవిష
 యమును బాగుగఁ జెప్పియున్నాఁడు. సుభద్రార్జునులవలెను, శశిరే
 ఖాభిమన్యులవలెను వారు ప్రప్రథమముననే యుండొరుల నెఱింగియు
 న్నట్లు సూచించియున్నాఁడు. మఱియు శ్రీకృష్ణుఁడు గదుఁ డనునొక
 యాదవకుమారునిఁ దొలుదొల్తఁ గేకయపురమునకుఁ బంపి వారిక్షేమ
 ము మొదలగువృత్తాంతముల నెఱింగి యున్నట్లు చెప్పినాఁడు. కథచివ
 రనుగూడఁ గొలఁదిమార్పు లున్నట్లు తోచుచున్నది. కాని నాకు ల
 భించినతాళపత్రగ్రంథము మిగులశిథిలమై యుండుటచే దానినేర్పఱిం
 చుటకు నా కిష్టము వలనుపడలేదు.

కేవలభాషాప్రాధిమనే చూపుటకు రచింపఁబడినయిట్టివానిలోఁ
 గథాకల్పనావైచిత్ర్యాని, పాత్రగుణపోషణాదులుగాని పాటింపఁబడి
 యుండ వని నేను మొదట వ్రాసియే యున్నాఁడను. కావున నిందలి
 కథను గుఱించియు, నాయాపాత్రములగుణములను గుఱించియు వ్రాయ
 వలసినవిశేషవిషయము లెవ్వయును గాన్పింపలే దని వేఱుగ విన్నవింప
 నక్కఱలేదు.

(2) పద్యభావములు:—కవులు సామాన్యముగా, నితరుల
 గ్రంథములయందు మనోహరములైనభావములు తమకుఁ గనంబడనేని
 యట్టివాని నచ్చటచ్చటఁ దమపొత్తములందు నెక్కించుకొనుచుందురు.
 లేదేని వానింబోలినవానినేని కల్పించుకొందురు. మఱియుఁ బురాణాదు
 లనుండి కైకొనఁబడినకథను బెంచి ప్రబంధముగ వ్రాయునప్పుడుకూడ
 సందర్భభావములుసయిత మాప్రబంధములోనికి దొరలుచుండుటయు
 సహజమే. ఇట్టిచో నొకప్రబంధములోనిసంపూర్ణకథనే కైకొని యిం

కొకప్రబంధమున చాసినప్పుడందలిమంచిమంచిభావము లిందుఁ బ్రవేశించుట యాశ్చర్యముగాదు. అయిన నీగ్రంథమునం దవి యతిమాత్రముగాఁ గనంబడుచున్నవి. అట్టివానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

ద్వారకానగరమునందలిబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠులవర్ణనము.

“సీ. శ్రుతిపదక్రిమలీలఁ జూపనేరఁ డటంచు, శేషుని గింపుగాఁజేయఁగలరు,
కావ్యసంపదనించుకయు నెఱుంగఁ డటంచు, గురునాదివికృతిగాఁ నెరపఁగలరు,
కడుఁబ్రభాకరయైకైఁగనియడంగునటంచు, ద్విజరాజు సొకటఁగుంఁదింపఁగలరు
.....భూమిసురలననవ్వీటి భూమిసురులు.”

పెద్దనముకుందవిలాసము. ప్ర.

“చ. తగవునశేషునిశ్రుతిపదక్రిమలీలలు నేరఁ డంచు, ది
వ్యగురుని గావ్యగోష్ఠి యిసు మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్వృతుం
డగుద్విజరాజునం గడుఁబ్రభాకరమిన్ములఁ జిక్కునంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరిన్ నిగమ శాస్త్రికభావతుల మహీసురుల్.

భద్రా. పృ. 106 పద్య.

ఇట్లే తక్కినజాతులవర్ణనములు గలపద్యములభావములుసయితముగైకొనఁబడి వేవ్వేఱుపద్యములుగాఁ జెప్పఁబడెను.

“శా. ధారానీ సమీరపంచకము పాదశ్రేణికం బట్టగా
నారాచంబులు నోడి పాన్వములనం టం గొల్వఁగా నాత్మవే
గారూఢిం గనులేవ దేవమణిమా ద్యత్కంతభూషాద్యలం
కారంబుకొ బిరుదుకొ ధరించి పురిలోఁ గన్పట్టు ఘోష్టాణముల్.

పెద్దనముకుం. ప్రథ.

“చ. ఒదవెడునాత్మవేగమున కొడి సమీరణపంచకంబు వా
బదములఁ బట్టెనొ యనఁగఁ బంచవిధాంచితధారలొప్పఁగా
బృదరము లట్టయోడి యిరుపార్షము లం దముఁ గొల్పుచుండె నా
బాదు లిరుగ్గేవలం బొదలఁ బొల్పు మహాజననాశ్యముల్ పురికొ.

భద్రా. పృ. 111 పద్య.

“ఉ. తారు సరత్న కుట్టిమళ ♦ తరిబులఁ దోఁప శతాంగరీతులన్
హరిమణీశిరోగృహము ♦ లందు ఫలింప విమానలీలలన్
హీరపుత్రాల జాతీ చన ♦ నిచ్చెఁ దనంతట స్తందనస్థితిన్
దీరులు మీఱ నూరఁ దగుఁ ♦ దేరులు పేరులు సాధకంబుగాన్.

ముసుంద. ప్రథమా.

“చ. లలితమణీశిరోగృహము ♦ లక్ రహి దోఁప విమానలీలలన్
దలమగుఁ త్న కుట్టిమళతంబులఁ ♦ దోఁప శతాంగరీతులన్
ఋణైతాలజాతీ పిద ♦ పం బని హెచ్చఁగ స్తందనస్థితిన్
దేలుపుచు నూరఁ దీరుఁ గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సాధకంబుగాన్.

భద్రా. ప్ర. 112 ప.

ఇట్లే పురవర్ణనమునను నచ్చటచ్చటఁ గన్పట్టుచున్నవి.

రాజవర్ణనము.

సీ వసుదేవచిరభాగ్య ♦ వాసనాసారంబు, దేవకీకృతపుణ్య ♦ జీవనంబు
నందయశోదాజ ♦ ననసంచితఫలంబు, బలదేవసుకృతసం ♦ బంధనీమ
రవ్యబృందావనా ♦ రామకేళిపికంబు, కంసాదిఖలతమః ♦ ఖరమరీచి
రుక్మిణీముఖవయో ♦ రూపసరోహంస, శుకవాక్యమాణిక్య ♦ సూత్రసరణి
యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
మదనశతమూర్తి వల్లభీ ♦ మానవస్తు
హృదయనిస్సూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి. వెద్దనమునుందలొసము. ప్రథ.
సీ. దేవకీననుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం, ౭ తియశోదానంద ♦ హర్షనీమ
బలదేవచిరపుణ్య ♦ హరిపాకసమయంబు, రాధికాయూధికా ♦ శాశివణంబు
కంసాదిఖలమత్తు ♦ గుణింహాశాబంబు, వల్లభీజనమోహా ♦ వార్ధిరాజు
రుక్మిణీహృదయన ♦ రోమహంసంబు, సత్యభామాముఖా ♦ జ్ఞాతతరణి
యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము,
భూజనమునకు బహుసౌఖ్య ♦ భూజనముగ
నాగమాంతప్రవర్తి య ♦ సంతకీర్తి,
స్మరశతసుమూర్తియదువంశ ♦ చక్రవర్తి.

భద్రా. ప్ర. 117.

వెద్దననిమయాది తాను రచించెడిది భద్రాపరిణయము గావు

న సుభద్రాపరిణయ మగువిజయవిలాసములోని,

“చ. అకని నుతింప శక్యమె జ ధ యంతునితమ్ముండు సోయగంబునన్
బలగతులాధిపద్వజాని ధ ప్రాణసఖుండు కృపారసమ్మునన్
క్షితిధనకన్యకాధిపతి ధ కింబ్రతిజోదు సమిజ్జయంబునం
దతన కతంబె సాటి చతు ధ రద్ధిపరీతమహితలమ్మునన్.”

అనుపద్యముం జూచి దానిని మించునట్లు,

“చ. సిరికి వరుండు భాగ్యమునఁ ధ జెల్వమున న్మరుఁ గన్న మేటి; ధీ
సరణి విరించికిం గురుండు; ధ శౌన్యమునం బూభేది మోటుం
బటపినయట్టిజోదు; సిత ధ భాసునివియ్యము సత్కళాప్తి; సు
స్థిరకృప శౌరియే; మఱి సు ధ తింపఁగ శక్యమె తద్గుణావళుక్?”

వైద్యవముకుం. ప్ర. ఆ.

అని చెప్పఁగా, మనకవి దీనిని మెచ్చుకొని కొంచెముమార్చి,

“చ. చెలువున మనన్మథుం గనిన ధ శ్రీనిధి, శ్రీకి వరుండు సంపదన్
గళల సుధాంశువియ్యము; మ ధ గంటిమి నప్పరభేది నాజిలీ
గలిచినజోదు; బుద్ధి విధి ధ కిం గురుఁ డబ్ధికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేరికి న ధ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాన్.”

అని తనగొంధమునఁ జేర్చుకొనియున్నాఁడు. ఇతఁడు కొత్తగా మా
ర్చినవి శేషణమున రస మేమియుఁ గాన్పింపదు.

ఇట్లే గొంధము కడవఱకు వర్ణనభాగములలోఁ బర్వత, వన,
స్త్రీ, మధుమాసాదివర్ణనములపట్టున భావములు గ్రహింపఁబడినపద్య
ము లనేకములు గలవు. ఇఁకఁ గొలఁదిమార్పులుగలిగినపద్యములు—
కథాభాగములోనివి చూపెదను. ప్రథమాశ్వాసము.

“ఈరీతి నీతి కైతే, యారాతి నిరీతిగాజ ధ నావసభూతిక

మిఱి సుఖిణితి సుకనాఁ, డాహుఁగ్రీతి మతి హి ధ తావృతి సెనసెన్.”

ముసుం. పృ.

“క. ఈరీతి నీతి కైతే, యారాతి నిరీతిగా జ ధ నావసముమదిం

గోరి యొనర్పఁగ సుకనాఁ, డాహుఁగ్రీతి మతి హి ధ తావృతి సెనసెన్.”

భద్రా. ప. 128 ప.

ఎత్తుగీతి. ఊర డించినవారల ♦ నూటడించి, యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి,
(ఈతరువాతిపాదము నాయొద్ద నున్న పాత్రములోనిదిశిథిలమైపోయినది)

... శూరకులు లంటిరాగ నా ♦ శూరకులుఁడు. ముకుంద. పృథ్.

ఎత్తుగీతి. అలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి, యూర డించినవారల ♦ నూటడించి
యన్న గరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁ గరము, శూరకులు లంటిరాగ నా ♦
శూరకులుఁడు. భద్రా. ప్ర. 125.

ద్వితీయాశ్వాసము.

“క. ఈచందంబున నవ్వన, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనచకోరసమ్మద, నూచక మగునందుకాంత ♦ సుందరవేదిక.” ముకుంద. ద్వి.

“క. ఆచందంబున నన్నగ, వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రభుఁ డొకచో
లోచనసరోజసమ్మద, నూచక మగునార్యకాంత ♦ సుందరవేదిక.” భద్రా. ద్వి.
(చిలుకను యోగినిగా మార్చుపట్టున నిట్లున్నది.)

ముకుందవిలాసములోని చిలుక.

సీ. అపనంజిమెఱుంగుటం ♦ దపుమమ్మద్యుతిసందు, జలజరాగచ్ఛాయ ♦ నెళేమునేయ,
కలికిచిన్నారచొ ♦ క్కపుతొక్కలదెడంగు, మరకతాళిచ్ఛాయ ♦ నెఱుకనేయ
నాకంతహృదయ ♦ వ్యంతకాంతిచ్చటకో, పుష్పరాగచ్ఛాయ ♦ సొందునేయ
నలుదిమ్మలీక్షిం చు ♦ నమనమరీచికలో, శక్రినీలచ్ఛాయ ♦ చనవునేయ
దవ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ జేజరిల్లి
సుందరస్ఫూర్తిఁ దెనఁగొనఁ ♦ జూచువార
తొ ననంగ జగమోహ ♦ నాంగమైన
యొక్క రాచిల్గుఁ గనిమి దా ♦ మోదరుండు.” ముకుంద. ద్వి.

(భద్రాపరిణయములోని యోగిని)

సీ. అపనంజిమెఱుంగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ, చొలుకాయమందుల ♦ నెళేవునేయఁ
గలిగినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులదెడంగు, మగరాలతశుకుల ♦ సొగసు నెలువ
నాతెంపునునుసోగ ♦ వేజీభరముసొంపు, వేల్పురారాలశీ ♦ వని హసింపఁ
గొలుసుల వెడలుక్రిం ♦ దెళుకుకన్దవదూపు, లళులమాలికల మే ♦ నతికమాడ
దవ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ జేజరిల్లి
సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నాదఁ ♦ జూచువార

శాసనంగ లసన్మంగ ♦ శాంగియైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు.

భద్రదా. ద్వి. 5 ప.

“ఉ. కాంచి వ్రజాంగ నాహృదయ ♦ గౌరవచార్యధురీణ హాకటా
క్షాంతలపాళి బాళిఁబడి ♦ యాశుకలోకశిఖామణిన్ విమ
ర్శించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమో
దంచితమై పెనంగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లనున్.” ముకుం. ద్వి.

ఈపద్యమున “బాళిఁబడి యాశుకలోకశిఖామణిన్” అనునది
“హాళిమెయి నన్నికచాంబుజలోచనన్” అనిమాత్రము మార్పఁ
బడి తక్కినదెల్లఁ గైకొనఁబడినది.

(ఈభాగమునం దిట్లచ్చటచ్చట మార్పఁబడినపద్యములు కొ
న్ని యింకను గలవు.)

భద్రదావృత్తాంతమున :—(కేకయరాజునకు లక్ష్మీదేవి సాక్షా
త్కరించి సంతానము కలుగునట్లు వరమిచ్చినతరువాత.)

“క. శ్రీవిభునిదేవిదయ వసు, దేవునిసోదరి స్పృహలు ♦ దేవి దగియె గ
ర్భావేశవశత శశిగ, ర్భావేశత నెసఁగునుదయ ♦ యగుదిశ యనఁగన్.”

ముకుం. ద్వి.

ఇందు “శ్రీవిభునిదేవి”, “అవనజాలయ” గను, “తగియె” “వెల
సె” గను, “ఉదయ” “పూర్వ” గను మాత్రము మార్పఁబడి
యె. భ. ద్వి. 24

గీ. ఆహూదని సంతద్ధ ♦ నాఖ్యుఁ జేసి, యారమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును
భద్రగుణలక్షణములుచూ ♦ పట్టుకతన, భద్రయనునామ మొసఁగె భూ ♦ పాలహాళి.
ముకుందవిలాసము. ద్వి.

ఈపద్య మొక్కయక్షరమున నైన భేదము గనఁకుండఁ గైకొనఁ
బడినది. భద్రదా. ద్వి. 30.

ముకుందవిలాసమునఁ జిలుక కృష్ణునితో నిట్లు పలికెను.

“గీ. ఏను దివ్యక్రురీన, వి ♦ చ్ఛానిరూఢ । నగుట శుద్ధాంతమున కేగఁ ♦ చ్చమనుచు

సకలవిద్యలఁ జౌఁగఁ జలుపుమనుచు । నప్పడఁలితఁడైతనమునా ♦ కొప్పగింప.

శా. తూచా తప్పకయుండ నేర్పితిని హిం ♦ దోళాదిరాగావళి

వైచిత్ర్యంబును నాట్యకాశలముఁ గా ♦ వ్యప్రాధియున్ నాటక

ప్రాచుర్యంబు నలంకృతిప్రతిభ శ ♦ బ్రజ్ఞానమున్ దర్శవి

ద్యాచాతుర్యము సత్కృతిత్వరచనా ♦ భారంధరీరేఖయున్.” ముకుం. ద్వితీ.

భద్రాపరిణయమున యోగిని యిల్లు పలికెను. (భద్రా. ద్వితీ. 36 పద్యం.)

“ ఏను యోగిని నఖిలవి ♦ ద్యాయూహ, నగుట శుద్ధాంతగమనయో ♦ గ్య యని తలచి,

నిఖిలవిద్యావిశేషముతో ♦ నేర్పు మనుచు, నప్పడఁలితఁడై కొమరి నా ♦ కొప్పగింప-

“ శా. సారంజేప్పడఁ జెప్పితిన్ సరసమా ♦ సంగీతస్వత్యక్రియా

పారీణత్వము, కావ్యనాటకకళా ♦ ప్రాగల్భ్య మందానలం

కారప్రాధియు శబ్దశాస్త్రమును ద ♦ ర్కంబుం గుణోదారశృం

గారస్ఫూరనప్రబంధరచనా ♦ ఖండైకచాతుర్యమున్.” భద్రా. ద్వి. 73

“ క. ఆటలఁ బాటల సాగసుం, దేటల రూపవిభవమునఁ ♦ ద్రిభువనములలో

బోలులలోపల నీచెలి, బోటులు లే రనుదుఁ దోచెఁ ♦ బురుషవరేణ్యా !”

ముకుంద. ద్వితీ.

“ క. ఆటలఁ బాటల నూటలఁ, దేటల రూపవిభవమునఁ ♦ ద్రిభువనములలో

బోలులలో నిక నీచెలి, బోటులు లే రనుదుఁ దోచెఁ ♦ బురుషవరేణ్యా !”

భద్రా. ద్వి. 41

ఇట్లే యచ్చటచ్చట ననేకములు గన్నట్టుచున్నవి. వానినెల్ల వి

వరించినచో నియ్యుపోద్ఘాతము మూలగ్రంథముకంటె నెక్కు డగున

న్నభీతితో ముఖ్యము లగుపద్యముల నొండురెంటినిమాత్ర ముదాహ

రించి యీవిషయమును విరమించుచున్నాను. (భద్రాకన్యవర్ణనము.)

“ మ. గతి మత్తేభము, నాన చంపక, మెగిం ♦ శైశ్యంబు కందంబు, సం

గతవాక్యంబును మత్తకోకిలలు, దృ ♦ క్షాండిత్య మయ్యుత్సల

ద్యుతి, మో నుంబురుహంబు, దేహించి వి ♦ య్యన్మాటగా మానినీ

తతవృత్తస్థితు లేన్నఁగాఁ దరమె త ♦ ద్వాగ్జ్ఞానికై నం దగన్.” ముకుంద. ప్రథ

(సరసమైన) ఈపద్యమే ‘దృక్పాండిత్య’ మనుచోట ‘దృగ్వాస్య

పార’ మనియు, ‘దగన్’, ‘ధరన్’ అనియుమార్పబడి తక్కినదెల్లఁ

గైకొనఁబడియె. భ. ద్వి. 113

“ ఒక మేటఁ జిక్కె మీన, మొక్క నెలకే చిక్కె బద్ద మొక పగటికె తా
వికలతఁ జిక్కెను గుఱుదము, సకియనసమంబు లగునె జడగతు లెపుడుకా.”

ముసుందవిలాసము.

“గీ. ఉవిద నేత్రసామ్య మొందఁగాఁగడఁగిమీ, సెక్కయేటఁజిక్కె మొక్క నెలకె
పద్మ మోడె సెక్క పగటికేచెడఁ గల్వె, సఫలమగునెక్కె జడగతులకు.”

భద్ర. ద్వి. 107 ప.

“గీ. కుంభకుచ, మీన లోచన, గోనితంబ । యబ్జధామాస్య, హరిమధ్య యలికిరోజ
చాపసుభ్రాముగళ, నక్ర జంఘ, యతుల కన్య, సరస క్రియలరాశి గాదెజగతి.”

ముసుం. పృ.

ఈపద్యమే భద్రదాశరిణయమున (ద్వి. 112 ప.) నున్నది. ఇందు
, జగతి ' యనునది ' తలఁప ' అని మార్పఁబడినది. ' జగతి ' యనుట
యే సరసము. (ఇట్లు గ్రంథముకడవఱకు నచ్చటచ్చట నున్నవి.)

ఈరీతి నిమిషాళవి పెద్దనసోమయాజియందుఁ గలయపారగారవ
మున నాతనిగ్రంథములోనిపద్యములననేకములను దీసికొని తనగ్రంథ
మునఁ జేర్చికొనియున్నాడు. ఇంతమాత్రమున మన మీతనియందు
గ్రంథచౌర్య మారోపింపరాదు. ఇక్కవియు మిక్కిలిసమర్థుఁడు గాని
యల్పుఁడు గాఁడు. అశేషపాండితీవిలసితుండును, ఒహుశాస్త్రపారం
గతుండును, ననేకవిద్యాధురంధరుండును, నసాధారణశేషముపీయతుం
డును నగుగణపవరపు వేంకటకవివర్యుఁడు తనప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర
విజయవిలాసమునఁ బెక్కుస్థలంబుల భట్టమూర్తిసరసభూపాలీయము
లోనిపద్యములననేకముల నాతనియందలిగారవముచేఁ దీసికొనియుండ
లేదా? కాళిదాసునంతటివాఁడు శ్రీమద్రామాయణమునుండి కొన్నిభా
వములను, శ్లోకమును గ్రహింపలేదా? వెదకినచో నిట్లనేకులు కవులు
పరులభావాయులను గ్రహించినవారు సమస్తభాషాగ్రంథకర్తలందును
చొరకుదు. శ్రేష్ఠయమకచక్రవర్తి యగువేంకటాధ్వరిమహాళవి నైషధ

భారత చంపువులనుండి యనేకభావములను గ్రహించి తనగ్రంథముల
లో జేర్చుకొన్నాడు.) కావున నిక్కవిచంద్రునియందు గళంక
మున్నట్లుహింపవలదు.

(తా పెద్దనసోమయాజి క్రీస్తుశకము 1700 సంవత్సరప్రాంతమువాడై,
యిక్కవికంటె 150 యేండ్లు ముందున్నాడు గావున నీతనిపా
త్తమును జూచి యాతడు వ్రాసినేమో యని యనుకొనుట
పొసంగదు.)

ఈభద్రాపరిణయమున నిక్కవి వనుచరిత్రాదిప్రబంధములయం
దిల్లిశ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములు గలపద్యములతోఁ దులదూఁ
గఁగలిగినపద్యముల ననేకములను జెప్పియున్నాడు. ఆవిషయము లెల్ల
సీగ్రంథముం బఠించుమీకు విశదమగును గావున నిట వ్రాయలేదు.

ఈతనియితరగ్రంథములయందునయిత మితరులపద్యములం బో
లిసపద్యములు కొన్నిచోట్లఁగన్పట్టుచున్నవి. అందొక్కటి యిచ్చటఁ
జూపెదను. (శేషధర్మములు.)

సీ. దండం బఖండమాఁ దండమండలవిభా, మండితాజాండపిఁచండ నీకు
చండనం బజశతాఁ దండసంక్రందన, వండితచరణాఁ దింద నీకు
సోహారు దానఁ ప్రాహుదుర్మోహచే, స్టాహరిసాహసోఁ త్సాహ నీకు
ఁఁఁ. ఁఁఁ. చతుర్థాశ్వాసము.

సీ. దండంబుశాస్త్రోఁ దండోగ్రకాండ, ప్రకాండఖండితదైత్యఁ కాండ నీకు
సోహారుమదగజఁ ద్రోహగ్రహోహహ, గ్రాహచ్చిదాహవోఁ త్సాహ నీకు
చండనం బరవిందఁ మండిరామండిర, తుందరగోరఘ్నలాఁ లింద నీకు
ఁఁఁ. ఁఁఁ. కంకటివారియుత్తరరామాయణము. ప్రథ. 322 ప.

మనోహరము లని తోఁచినయిట్టిపద్యములవంటిపద్యముల రచిం
చుకొనుట కవులకు స్వభావమే. చూడుడు! కంకంటివారియీపద్య
మునే చూచి యోగిరాలజగన్నాథకవివర్ణుడు,

సీ. వందఱ మిందిరాఁనుందరీహృదయార, విందమధ్యచరన్మిఁళింద నీకు
దండము భుజగజఁకుండామృతాశోత్పత్తి, చండరక్షిగళఁకాండ నీకు
జోహారు నైగమఁవ్యాహారవారము, క్తాహారహరిసీలఁతరల నీకు

ఓం

ఓం

అని తనసుమనోమనోభిరంజనము (ద్వితీయోల్లాసము) నందుఁ
జెప్పియున్నాఁడు. ఈమూఁడుపద్యములయందలిభేదమును జదువరు లా
రయఁగలరు. (జగన్నాథకవియు, సుబ్రహ్మణ్యకవియు సమకాలికులు.)

ఛందోవ్యాకరణాదులు.

ఇప్పటివారివలెఁ బూర్వకాలపువారికి సలక్షణము లైనయా
యాగ్రంథములలోనిసుప్రయోగము లివి యనియు, లేఖకప్రమాదిజని
తదోషము లివి యనియుఁ దెలిసికొనుటకును, దగినరీతిని వాదప్రతివా
దములు సలిపి వానిం బరిష్కరించుకొనుటకును, నెద్దియో యొకటి ని
ర్ధారణముచేసికొనుటకును సనువగుసాధనసామగ్రిలు, అనఁగా, విద్యా
విషయములు గలపత్రికలు, వానిరాకపోకలకు మార్గములు ముద్రణా
దికార్యములు మొదలగునవి యాయాకాలములయందు లేకపోవుటచే
తను, అప్పటిలేఖకులు తమయిచ్చవచ్చినరీతిని వ్రాసియిచ్చినతాటియా
కులగ్రంథములే వారికి శరణములై యుండుటచేతను, ఒక్కొక్కప్రబంధ
మున కొక్కొక్కప్రతికంటె నెక్కుడు (భిన్న) ప్రతులు దొరకుట యష్ట
డు కష్టముగా నుండుటచేతను, నింకను ననేకవిధము లగుకారణముల
చేతను బూర్వమధ్యాధునికకవులలో ననేకులగ్రంథములయందు లక్షణ
విరుద్ధములైనప్రయోగములు కొన్ని కాన్పించుచున్నవి. ఒక్కొక్కపు
స్తకమునకు ననేకభిన్నప్రతులను దెప్పించి, వానిలోనిసారాంశముల నె
ల్ల సావకాశముగఁ బరిశీలించి తమతమజీవయాత్ర లన్నియు విద్యావ్య
వసాయమునందే కడపి వానిలోనితప్పుప్రతులనెల్ల నిర్ణయించి విశేషా
యాసము నొందినవిద్వత్కవులు, అట్టివారితో మైత్రినెఱుపుచు వచ్చిన

సుకవులు మొదలగువారునూత్రమే తమతమగ్రంథములను సలక్షణముగా రచియింపశక్తి గలవారైరి. ఇతరు లనగా, (విశేషపాండిత్యము గలవారే యైనను) నితరవ్యాపారములచే బూర్వగ్రంథములఁ జక్కగఁ బరిశీలింప వలనుపడనివారు, లేఖకులు వ్రాసియిచ్చినగ్రంథముల యండలిపొరపాటులను మహాకవిప్రయోగములుగా నెంచి గ్రహించుచువచ్చిరి. ఈహేతువుచేతనే బమ్మెరపోతన, పిల్లలమట్టిపినవీరన్న, ప్రాథకవిమల్లన మొదలగుపూర్వకవులగ్రంథములయందును, కృష్ణరాయలు, ధూర్జటి, చేమకూరవేంకటపతి మొదలగుమధ్యకవులపుస్తకములయందును, కాకమానిమూర్తి, గణపవరపువేంకటకవి, కంకంటిపాపరాజు మొదలగునాధునికకవులకోశములందును, లక్షణవిరుద్ధములైనప్రయోగములు కానంబడుచున్నవి. ఇంతమాత్రమున నాయాకవిచంద్రిల యందుఁ గళంకమున్న దని మనమెంచుట న్యాయముకాదు. అప్పటివారి కవి సుప్రయోగములుగానే తోచియుండును. వారు వారు సలక్షణములుగా వ్రాసినప్రయోగములు కొన్నియున్నను సవికాలక్రమమున లేఖకుల దోషమునఁ దప్పలుగాఁ బడియున్న నుండవచ్చును. అందుఁ గొందఱు స్వాతంత్ర్యమునఁ బ్రయోగించినవియుఁ గొన్నియుండును.

ఈసుబ్రహ్మణ్యకవి మొన్న మొన్నటివాఁ డగుటచేఁ గొన్నికొన్ని విద్యావీషయికము లగుపత్తీకలలోనివాదోపవాదములు, గొప్పపండితులచేఁ బరిష్కరింపఁబడి ముద్రితములై యుండుగ్రంథములపాఠములు మొదలగువానిని బాగుగఁ బరిశీలించి తప్పుప్పులను జాలవఱకు గ్రహించియున్నవాఁ డగుటచే నీతనిగ్రంథములయందు లక్షణవిరుద్ధప్రయోగము లంతఁగా గానంబడవు. పూర్వులలో ననేకులగ్రంథములయందుం బోలె నీతనిపాత్రములయందు, క్షార్థకేకారసంధులు, దుష్టసమాసము

లు, చేతుకొ, కొతుకొ, వంచుక, పట్టుక, తీట్టుకొ, కొట్టుకొ ఇత్యాద్య
ద్యసశబ్దగ్రహణములు మొదలగు వ్యాకరణదోషములును, అప్రశస్తయ
త్రిపాసములు మొదలగు ఛందోదోషములును లేనే లేవని చెప్పవచ్చు
ను. ఈతఁడు శ్రీమాకొ, మాడభూషి వేంకటాచార్య కవికృతమైన భర
తాభ్యుదయమునందలి దోషములంగూర్చి ‘రాజయోగి’ యనుపత్రిక
లో నొకవిమర్శనమును వ్రాసియున్నాఁడు. అందలికొన్ని యాక్షేపము
లు మిక్కిలి సమంజసములై, యుక్తియుక్తములై యీతనిలక్షణవేత్త
త్వమును వెల్లడించుచున్నవి. అయిన నిక్కవి స్థూలదృష్టిచేతనో, లేక
తనకు సమ్మతములగుటచేతనో, కాక, యట్లుండవచ్చు ననుతలంపుచేత
నో కొన్నియల్పదోషములకుమాత్రము తనగ్రంథములయం దెడమిచ్చి
యున్నాఁడు. వానిలోఁ గొన్నిటి నిచ్చటఁ జూపుచున్నాను.

(వ్యాకరణవిషయమున)

(1) సీ. పా. తలిరుటాపలజొంప ♦ ములు దావశిఖలంచు
నెంచి యందుల బ్రవే ♦ శించజూచు తృ. 52
ఇందుఁ “బ్రవేశింపక” అనుటకుఁ “బ్రవేశించక” అని ప్ర
యోగింపఁబడినది.

(2) మ. తమమేనత్తను సత్తతీన్ ... తృ. 84.
ఇం దింకొకద్రుత మనవసరము.

(3) అలఘుఁ వేణియున్ గంగని, పృ. 2.
“గంగయని” యనుటకు “గంగని” యని ప్రయోగించినాఁడు.

(4) మణియు “పనేమి” ఇత్యాదు లచ్చటచ్చటఁ గలవు.

శ్లేషచ సమర్థించుపట్టున వసుచరిత్రాదులయందుంబోలె నీతని
గ్రంథములయందును దోషములు గన్పట్టుచున్నవి. అందొకదానిని
మాత్రము జూపెదను.

సీ. పా. తిలకింపు మెలతామ ♦ రలదండ లొసఁగుము,
నెనెరొప్పఁగావల ♦ సిననుగొనుము.

ప్రథ. 115 ప.

ఇందు వలచి యనుటకు వలసి యని ప్రయోగించినాడు.

ఛందమున.

(1) అఖండయతి :—

(a) క. ఆరామచంద్ర.....గా | మారులుదాసమునరవికు మారు లరయగాన్. ప్ర. 61

(b) కా. త్మోహకేంద్రుడు

శ్రీలాసీలవిష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ ధీలోకరత్నంబులన్ పృ. 82

(2) రేఫద్వయమైత్రి :—

క. తతీయం జని సునుఁజెక్కులఁ దొరఁగెడు యి. తృ. 55

చ. తుటుముటవీడ.....ని | బృరపు యి. చ. 61

ఇందుఁ గవి నాలుగును గురు రేఫములుగనె వాసియున్నాడు. కాని “ నిర్బరము ” అనునది శకటరేఫము కాదు. (నిర్బరశబ్దభవము.)

“ సీ. పా. మరుఁడు దేవరయుఁ దా ♦ మర కప్పరంబు చి,
త్తరువు నిర్బరము చం ♦ దురుఁడు నిదుర ”

మొదలగునవి లఘురేఫము లని ద్విరేఫవర్ణదర్పణము.

“ హరిచూచి...ని | బృరముగ...” హరివంశ. పూర్వ. చతు.

అఖండయతులకుఁగాని రేఫద్వయమైత్రికిఁగాని యిక్కవి యొప్పనివాఁ డని యీతనిగ్రంథము లన్నియుఁ జాటుచున్నవి. ఇవి స్థూల దృష్టిని బడియుండు నని తోచుచున్నది.

(3) ప్రమాదము :—

(a) సీ.పా....అశులమాలికల మే ♦ సతీకమాడ యి. ద్వి. 5

ఇందు యతి ప్రమాదపతితము. ‘ సతీకము ’ గాని ‘ అతీకము ’ గాదు.

(b) క. సల్లకిపల్లవములను..... ప్ర. 135

ఇది “ సల్లకిపల్లవములకును ” అని యుండనగును.

“ పృబంధము నా జలరాశి దానిలో, పల నెరసుల్ గణింతురె
యపారము తామఁబులెల్ల నుండఁగా ” అనున ట్టిట్టిస్వల్పదోషముల
నొకలెక్కలోనికిఁ దీసికొనిరాఁగూడదు. మధ్యాధునికకవులగ్రంథము
లలో ననేకులగ్రంథములకంటె నీతనిగ్రంథము లనేకవిధముల నిర్దుష్ట

ములుగాఁ గన్పట్టుచున్నవి.

పాఠభేదాదులు.

ఈగ్రంథమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసములోనికవిస్తుతి.

గీ. భారతంబు సంభ్రాంతభావగ సెనరించి, విసుతిఁ గన్న సత్క ధివిత్రయమును
బెద్దనాహ్య సోముఁభీముని శ్రీనాథు, శంభుదాసు మదినిఁ సంస్మరింతు. ప్ర. 10.

దీనికి వ్యాఖ్యాతగారివిమర్శనము మిగులస్తవనీయమై యున్నది. ఇందు శంభుదాసుఁ డనుపదము శ్రీనాథునకు విశేషణముగాఁ జూపి తన్నాత్మేపించువారిని ధిక్కరించునభిప్రాయముతోఁ గవి దీనిని వ్రాసి యుండును. అంతియకాని మిక్కిలియూధునికుఁ డైనయీతఁడు శంభుదాసుఁ డనునది యెఱ్ఱాపెగ్గడకు బిరుదనామ మని యెఱిఁగియుండక పోఁడు. అయిన నిట్టిసందేహమున కెడమీయ నేల యని కాఁబోలుఁ గవియే మఱల నింకొకప్రతిఁగో “సూరకవిని మదిని ధిస్తుతియొనర్తు” నని సవరించికొనియున్నాఁడు. కావునఁ బాఠకులు తమయిచ్చవచ్చిన పాఠమును గ్రహింపవచ్చును.

(2) భద్రదాదేవిశ్రీకృష్ణనిఁబ్రప్రథమమునఁ గాంచినప్పు డామెకు,

ఉ. కోరికలూరు, నెమ్మెయి గ ధిగుర్నొడుచున్, గడకంటఁ దారకల్
సేరి పరిభ్రమించు, నునుఁ ధిజెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్మఁ నెమ్మి సె
య్యారపుఁజూపు లజ్జబెర ధియం (గను జక్కగ మోడ్చునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి ధిశానిని జూచునెడం బడంతికిన్. తృ. 18

ఇందు మూఁడవపాదమునఁ గుండలీకరణము చేయఁబడినభాగము పలుప్రతులలోఁ గొఱవడి యున్నది. కావుననే మైరితిని బూరింపబడినది. అయినను గవియే వ్రాసినప్రాతప్రతి నొకదానిని సంపాదించి చూడఁగా నందు,

“మగుడున్, వలపుని క్రమ్మఱన్.”

అనియున్నది. కావున నిట్లే చదువుకొనవలయును.

ఈగ్రంథము ప్రథమాశ్వాసమున 133 పద్యమునందు

“గీ. తరణికిరణోద్భూత గరణి తీర. ” అనియున్నది.

దీనివ్యాఖ్యానములో “నూన్మశబ్దమునకు మువర్ణల్లోపముచింత”

మని వ్రాయబడియున్నది. మువర్ణలోపము గలుగునట్టికింద్రప్రయోగములు కన్పట్టుచున్నవి. కాని వ్యాకరణసూత్రాధారము కాన్పింపదు. మ. స్వనిదామోగనిదాఘవైఖరిన యూష్మత్ స్థలికల్ ఓం. ఆముక్త. ద్వి. 58 మ. ఇవరశ్శుల్ త్వుషవార్ధిః కేరీ జలమోష్కింతాన వాత్తోష్మక్ ఓం. ఆము.చ. 87 ఈగ్రంథము చతుర్థాశ్వాసము 10 వ పద్యమున,
శుకపిశ శారికల్ పలుకఁ జొచ్చె గృహంతరపంజరంబులన్.

అనుదానివ్యాఖ్యానమున ‘గోయిలలం బెంచుట యప్రసిద్ధము’ అని వ్రాయబడియున్నది. దీనికి శృంగారనైషధమునఁ బ్రథమాశ్వాసమునందుఁ ‘‘బోషితరాజకీరంబులు కైవారంబులుసేయఁ బోడికోయిలలు మంగళగానం బొనర్ప’’ అనుప్రయోగము గానంబడుచున్నది ; గాని సామాన్యముగ నీపద్ధతి గానరాదు గావున వ్యాఖ్యాతగారియభిప్రాయమే సమంజసమై యున్నట్లు తోచుచున్నది.

శబ్దార్థాలంకారాదులు.

పెట్టుంజెట్టువలె నున్నదీనివ్యాఖ్యానమే బాలురకుసయితము ను బోధ మగునట్లు సర్వవిషయమీలను దెలుపుచున్నది గావున దీనింగూర్చి యిచ్చట వ్రాసులేదు. ఏతత్ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యాత,

బ్రహ్మశ్రీ పురాణపండమల్లయ్యశాస్త్రిలుగారు.

వీరు వీరికాపురములోనియున్నతపాతశాలయందు నాంధ్రపండితులు. ఇంతకుమున్ను ‘అమలాపురము’ మున్నగుచోట్ల నుండునున్నతపాతశాలలలోఁ బండితులుగా నుండి పిమ్మట నిచ్చటికి వచ్చిరి. వీరు సంస్కృతాంధ్రభాషలు రెంటియందును బరిపూర్ణపాండిత్యము గలవారు. మఱియు వేదాంతాదిశాస్త్రములయందును వీరికి విశేషపరిచయము గలదు. ఏవిషయమునుగూర్చియైనను వీరు ప్రసంగించుచున్నపుడు వినువారికి, ‘సద్యస్స్ఫురణ’ మనునది వీరికి బాల్యముననే వెన్నతోఁ బెట్టబడినదిగాఁ దోఁపకమానదు. వీరివలె నుభయభాషలయందును నికరమైనపాండిత్యము గలవారు మనయాంధ్రులలో నెందఱో కానరాదు. వీరు మాసంస్థానప్రభువులయొద్దే శముననుసరించి యనేకాంధ్రప్రబంధ

మూలకు వ్యాఖ్యానములు రచించుచున్నారు. అందుఁ బ్రభావతీత్రయము
ముము సతీకము ముద్రింపఁబడుచున్నది. శృంగారనైషధవ్యాఖ్యాన
మిప్పుడు వ్రాయఁబడుచున్నది. ఇతను 'ఉత్తరహరివంశము' మొదల
గునుద్ధృంధములకుఁ డీకవ్రాయుదురు. ఏతత్ప్రబంధవ్యాఖ్యానమునుబ
ట్టియే వీరిపాండిత్యాతిశయము మీకుఁ దెలియఁగలదు. ఇందలియుభ
యభాషాకందము, విలోమసర్వణీవృత్తము మొదలగువానికి నర్థము
వ్రాయుట యెట్టికష్టమో చదువరు లూహింతురుగాక! మఱియు నిందలి
“ గోవిభవారాశ్రయమై, ”

ప్ర. 90.

అనుపద్యమునకును, శ్లేషయమకధ్వన్యాద్యలంకారములతోఁ
గూడినయ నేకపద్యములకును వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానము బాలురకున
హితము సుబోధమై, హృదయంగమమై వీరిసర్వతోముఖపాండిత్యము
ను వెల్లడించుచున్నది. ఆంధ్రకవులలో ననేకులనాటినుండివచ్చుచున్న
యొకపొర పాటునుగూర్చి వీరు ప్రథమాశ్వాసములోని 120 పద్యము
యొక్కవ్యాఖ్యానములో వ్రాసియున్నారు. అది సలక్షణమై, యుక్తి
యుక్తమై యాంధ్రకవులెల్లరును ననుసరింపఁదగినదియై, స్తవ్యమై యు
న్నది. వీరు వ్రాసినవ్యాఖ్యానములను బఠించువారికి ననేకవిషయములు
కరతలామలకము లగుననుట యతిశయోక్తికాదు. వీరు 'ఆరామద్రా
విడ' బ్రాహ్మణులు. కవియు నారామద్రావిడ బ్రాహ్మణుడే. స్వశాఖ
నుద్యవించినపండితవరేణ్యుడు వ్యాఖ్య వ్రాయుటచే నుబ్రహ్మణ్యకవి
పుణ్యము మిగులఁ గొనియాడఁదగినదిగా నున్నది. ఈయనవయస్సు 50
సంవత్సరములు. వీరిజన్మభూమి తణుకుతాలూకా ఖండవిల్లి.

ఏతత్ప్రబంధమును సతీకముగ ముద్రింపించి యాంధ్రలోకము
నకు నొసంగిన శ్రీరాజా రావు వేంకటమహీపతిసూర్యరాయప్రభువర్యు
లకుఁ బరమేశ్వరుఁ డాయురారోగ్యంబులఁ బరిపూర్ణంబుగ నొసంగఁ
బ్రార్థించుచు నీయుపోద్ఘాతమును ముగించుచున్నాను.

ఇట్లు విద్యజ్ఞనవిధేయుఁడు,

న డ కు దు టి వీ ర రా జు.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

ఆవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీదివ్యం బగుభర్తృహర్త్యమున గో ధి ప్తి రుక్మిణీనత్యభా
మాదుల్ గొల్వఁ దగియహారమణులం ధి దారూఢిఁ దాఁ దోఁప నా
హ్లాదం బందఱ కందతై యొనఁగులీ ధి లం బొల్చె నా నొప్పల
క్షి దేవీపతి ప్రోచు రావుకులజన్ ధి శ్రీరామరాయాధిపుఁ॥

—* వ్యాఖ్యానప్రారంభము. *

పూజ్యుఁ డగుసుబ్రహ్మణ్యకవీశ్వరుఁడు “కావ్యం యశసే” యనునది మొదల
గు నాలంకారికులవచనంబులు ప్రమాణంబులగుటవలనఁ గావ్యం బనేకశ్రేయంబులకు
మూలం బనియును “కావ్యాలాపాంశ్వ వర్ణయేత్” అను (కావ్యాధ్యయనము మాన
వలసినది.) నిషేధస్త్పతికి నసత్కావ్యంబు విషయంబనియు నట్లు కాదేని శ్రవణాదు
లచే నకలపురుషార్థసాధనంబు లని తలఁచి వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారు రచి
యించిన భారతాదికావ్యంబులును, వ్యర్థంబు లగు ననియుఁ దెలిసి యుత్తమనాయక
ఘటితంబును మోక్షోపయోగిక భానాయకంబు నగు భద్రాపరిణయం బను ప్రబంధం
బు రచియింపఁ బూని చేయఁదలఁచిన గ్రంథంబునకు నిర్విఘ్నంబుగఁ బరిసమాప్తియు
సంప్రదాయావిచ్ఛేదంబు ననుభవంబులకు సాధనం బగుటను “అశీర్ష మస్క్రియావస్తు
నిర్దేశోవాపితన్మఖ” మ్మను (దీవనయేని యిప్తదేవతానమస్కారమేని వస్తునిర్దేశమేని
కావ్యాది) నాచార్యుడండివచనంబునంజేసి యాశీరూపలలో నొక్కటి ప్రబంధముఖ
లక్షణంబు గావునను శ్రీదివ్యం బగునిత్యాదిపద్యంబులచే నాశీర్వాదసరూపంబైనమంగ
ళమును బ్రబంధాదియందు నిబంధించుచున్నాఁడు. సంస్కృతభాషాకావ్యము పును
షార్థసాధనంబైన నగుంగాక “దేశభాషాపురాణాని రచితానిచ మానుషైః । శ్రుత్వా

కావ్యేలిహాసాంశ్చ భయ మాహ్నీతి మానవ " యను (జనులచే రచియింపబడిన జే
శభాషాకావ్యపురాణాదుల వినివవాండు భయము నొందును) నిషేధంబువలన నాం
ధ్రకావ్యరచనయందుఁ గవులకు నందలిచనగ్రహణమున సహృదయులకు నెట్లు పరివృ
త్తి గలుగు నని శంకింపవలదు. " యత్ర కుత్రాపి భాషాయాం శూర్యతే చరితం
శుభం । సా భాషా పాపసంహర్త్రి " (ఏభాషయందైనఁ బుణ్యమైనచరితం బున్న
సాభాష పాపముం బోగొట్టునది) యని విద్వాంసులు చెప్పటచేతను నాంధ్రభాషం
బ్రథమాచార్యుఁ డని ప్రసిద్ధి పడినన నన్న పాఠ్యుఁడు " స్వస్థానవేషభాషాభినుతా స్సం
తోరసప్రలుభధియః లోకే బహుమన్యంతే వైకృతకావ్యాని చాన్య దపహాయ " (రసానక్తు
లగునత్పురుషు లితరదేశభాషాకావ్యముల విడిచి స్వదేశమునందలి వేషభా
షలయం దాసక్తికలవారై వైకృతకావ్యము లాదరింతురు) యనియును " విశ్వశ్రేయః
కావ్య " మ్మనియును (కావ్యము కీర్త్యాదిసకలపురుషార్థసాధనంబు) దాను జేసిన వ్యా
కరణంబునఁ జెప్పటయే కాక భారతముం దెనుఁగింపం బూనుటచేతను ద్వితీయాచా
ర్యుఁ డైనయాధర్వణుఁడొకవికృతివివేక మనులక్షణగ్రంథమును రచియించుటచేతను
లోకములకు మేలుగోరువాల్సీకి దేశభాషలకు లక్షణగ్రంథము రచియించుటచేతనును
నిషేధము రసము వుట్టింపని యన్యదేశభాషాకావ్యపరము గాని దేశభాషాకావ్యసామా
న్యపరము గాదు. ఇం దక్కడక్కడ నగరాల్లవాదివర్ణనంబులు గలుగుట నిది మహా
ప్రబంధంబ యగు. ఈపద్యమునకు మొదట లక్ష్మీ యధిదేవత గాఁ గలశవర్ణకారముల
యు వైశ్వర్యము నిచ్చునగ్ని దేవత గాఁ గలశేభముయొక్కయు సంబంధమున నేర్పడిన
శ్రీకారమును భూదేవతాకమై యైశ్వర్యము నిచ్చుమగణమును బ్రయోగించుటచే వర్ణ
గణశుద్ధి గలదు. " శుభవర్ణా శుభశబ్దా యేన శుభగణా స్త ఏవ కావ్యాదౌ గ్రా
హ్య " యనియును, (శుభము లగువర్ణములును శుభముల నిచ్చుశబ్దములును శుభముల
నిచ్చుగణములునే కావ్యాదినిబ్రయోగించునది.) " వేదముల కెల్ల సాంకార ధ
యైవ । కరణిం గృతులకు నెల్ల శ్రీ ధ కారమాది । గానం గవివరు లెల్లను ధ దానిం
దక్క । నితరవర్ణంబు లిడరు సత్కృతులమొదల " ననియును, " శుభదేవతాత్రయం
బును । శుభభివర్తత్రయము గలిగి ధ శుభవాచకమై । యభినుతి గాంచినకతమున ।
శుభములు శ్రీకారమునను ధ జొప్పడు టరుజే? " యనియును " మో భూమి స్త్రిగురు
శ్చియం వితనుతే " యనియును (భూదేవతాక మైనమగణము కృతినాయకునకు వైశ్వ
ర్య మొసంగును) వాగనుశాసనాదులు చెప్పటచేతనును, మహాకవులు పెక్కుండ్రు
గ్రంథాదియం దీవర్ణము నీగణముం బ్రయోగించుటచేత నీకవియుఁ గృతినాయకున
కును గర్తకును శ్రోతలకును శుభదాయక మగువర్ణగణాదుల నుపయోగించును.

శ్రీదివ్య...మునఁ ; శ్రీ=శోభచేతను, దివ్యంబగు=మనోహరమైన, భర్మహ
 గ్యమునఁ=బంగారుమేడయందుఁ ; (ని) శ్రీశైవరచనాశోభాసంపత్సరళశాఖిషు
 (నా). గాంగేయంభర్మకర్బురం, హర్త్యాదిర్ధనిసాంవాసః (అ) గోష్ఠిఁ=సభయం
 దుఁ, రుక్మి...దుల్=రుక్మిణి సత్యభామ మొదలగువారు, కోల్వఁ=ఉపచారము
 చేయు చుండగాఁ ; తదీయ...లందుఁ=వారిసంబంధమైన ముత్యాలదండలయందలి
 గత్తములందుఁ, ఆరూఢిఁ=స్పృష్టముగాఁ ; తాఁ=(కృష్ణుఁడు) తో'పఁ=ప్రతి
 ఫలింపఁగాఁ, అందఱకుఁ=తన్ను సేవించురుక్మిణి మొదలగుభార్య లెల్లరకును, అం
 దఱై=అన్ని యాకారములు ధరించి, ఆహ్లాదంబు=సంతోషమును, ఒసఁగులీలఁ=ఇ
 చ్చెడువిలాసముతో ; పొల్పె నాఁ=ప్రత్యక్ష మయ్యెనొ యనునట్లు, ఒప్ప-పలి=
 ప్రకాశించెడుకృష్ణుఁడు, రావుసులజాన్= రావువారివంశమున జన్మించిన, శ్రీరామరా
 యాధిపుఁ = శ్రీమంతుఁ డైనరామరాయప్రభువును, ప్రోమతఁ = రక్షించుఁగాక.
 (హితము చేసి యహితముల నివారించుట రక్షణము.)

మిగుల సుందరమైనబంగారుమేడలోనిసభయందు భార్య లూడిగములు చేయు
 చుండఁగా వారిహారమణులందుఁ బ్రతిఫలించుటచే వారిసంతోషమునిమిత్త మందఱకు
 నన్ని యాకారములు ధరించి ప్రత్యక్షమయ్యెనొ యనునట్లు ప్రకాశించుకృష్ణుఁడు
 శ్రీశబ్దార్థము లగుసంపదాదులు గలరామరాయప్రభువునకుఁ గీడుఁ దొలగించి మేలు
 చేకూర్చుఁగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు లక్ష్మీదేవీపతి యనువిశేష్యము సంపద లిచ్చి రక్షించుటకుఁ దగినసాహ
 య్యము గల దనుతాత్పర్యమును బోధించుఁ గానఁ బరికరాంకురమును పెక్కండ్రకుం
 దెక్కరూపములు ధరించి ప్రత్యక్షము గావన్న నట్లుప్రేక్షించుటచే నుత్పేక్షయు
 నలంకారములు.

చ॥ అల ఘనవేణియుఁశుభక ♦ రాంచితకంకణనికర్వణోర్మికా
 వళులు పయోధరస్థలుల ♦ వర్తిలునకాక్తికరాజియుఁ రసా
 కలితమరాళయాన మెనఁ ♦ గం గని గం గని గౌరిఁ గౌఁగిటఁ
 నిలుపుశివుండు సర్వధర ♦ ణివిభుఁ జేయుత రామరాయనిన్ ॥ 2.

ఈపద్యమున నీశ్వరుఁడు ధర్మసామ్యముచే గంగాపావ్యశులకు భేదము నెఱుఁ
 గక పాగ్వాతిని గంగయను భ్రాంతిచే నాలింగనము చేసికొనినట్లు చెప్పటచే రెండగ్గ
 ములుగలవు.

అలఘనవేణియుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన, ఘన = గొప్పది యగు, వేణియుక్ = ప్రవాహమును, శుభ — వశులు: — శుభకర = (దర్శనస్పర్శములచే) మేలుచేయు నవియు, అంచిత = పూజింపఁబడుచున్నవియును (పావనమైనవనియర్థము) అగు, కంకణ = నీటితుంపలయొక్క, నికర్ణణ = ధ్వనితోఁ గూడిన, ఊర్మికావళులు = తరంగము దాయములును ; పయోధరస్థలులక్ = నీటియడుగుప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియుక్ = ఉండెడుముత్తియములసముదాయమును, (నదులందును ముత్తైములుపుట్టునని వసుచరిత్రాదులందుఁ బ్రసిద్ధము.) రసాక — నముక్: — రస = జలమునందు, ఆకలిత = వ్యాప్తమైన, మరాళయానముక్ = హంసలయొక్కనడకయును ; (ని) శృంగారాదౌ విషేషిర్యేగుణేరాగేద్రీవేరసః (ఆ) ఎసంగన్ = ప్రకాశింపఁగాక, (ఇవి గంగయందుఁ గలధర్మములు) అలఘనవేణియుక్ = అల = ప్రసిద్ధమైన ; ఘన = మేఘముంబోలిన, వేణి = జడయును, (దీర్ఘ మైనజడ యనియేనియర్థము) శుభ — వశులు: — శుభ = దీప్తమైన, కర = హస్తమునందు, అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, కంకణ = కడియములయొక్క, నికర్ణణ = ధ్వనియును, ఊర్మికా = ఉంగరములయొక్క, ఆవళులు = సమూహములును, పయోధరస్థలులక్ = కుచములప్రదేశములందున్, వర్తిలుమాక్తికరాజియున్ = ఉండెడుముత్తియములహారములును, రసాక — నముక్ = సింగారముతోఁ గూడినయంచనడలను బోలినడలును, ఎసంగన్ = ప్రకాశింపఁగాక (ఇవి గౌరియందలిధర్మములు) గౌరిన్ = పార్వతిని, కని = చూచి, గంగని = గంగ యని భ్రాంతి పొంది, కాంగిటక్ = భుజాంతరమునందున్, నిలుపుశివుఁడు = ధరించుమంగళప్రదుఁ డగుదేవుఁడు, రామరాయనిక్ = రామరాయని, సర్వధన్వీవిభున్ = ఎల్లభూమికి నధిపతిని, చేయుతక్ = చేయునుగాక.

గంగయందలిప్రేమచే నామె నాలింగము చేయఁ గోరి దైవవశమున నపుడు సన్నిహితమైన గౌరిం జూచి గంగాధర్మము లామెయందు నుండుటచే నామెయే గంగ యని భ్రమపడి శివుఁ డామెను గౌంగలించె ననియు నానందముతోఁ గూడినపుడితరులు కోరినకోరిక లీయఁ బ్రభువులు వేడుకపడుదురు గావున నట్టిశివుఁడు కృతినాయకునకు భూమండలాధిపత్య మీఁజూలను గాన నిచ్చుఁగాక యనియుం దాత్పర్యము.

ఇందు ఘనవేణి మొదలగుశబ్దము లగ్ధశ్లేషముహిమచే గంగయందుం బార్వతియందు నుండుధర్మములు బోధించును. ఈయగ్ధద్వయమునకు సంబంధము లేకున్నను శబ్దసామ్యముచే నభేదనిశ్చయము చేయఁగా భ్రాంతి వైడమెఁ గాన శ్లేషమూలకాతి శయోక్త్యనుసారితభ్రాంతిమదలంకారము. ఇందుచే గంగాపార్వతులకు సామ్యము గమ్యము.

“ గంగని ” యనుచో నత్తునకు సంధిబహుళం బనుసూత్రమున బహుళగ్రహణముచే శ్రీవాచకతత్వమసంబోధనాంతములకు సంధిలే దని యెఱుంగునది యని బాలవ్యాకరణమున నున్నది. కాని “ గంగనుకాసె ” “ నెలితిచ్చె ” “ శ్రీరంగభర్తంచు ” మొదలగుపాప్రామాణికప్రయోగము లుండుటచేతను “ ఐత్యిచి త్వస్కృతీయస్య పాణి స్యాత్ర చ్యుతి ఛేత్త ” ని (తెలుగుభాషయం దొకానొకచోటఁ దత్వమశబ్దములందలియచ్చునకును సంధి యగును.) వికృతివివేకమున నుండుటచేతనును సంధినిదృష్ట మని తెలియవలయును.

ఉ॥ రాజకళావతంసనుర ♦ రాజముఖస్తవనీయుఁ డబ్జినీ
రాజనిభప్రభుండు ఘన ♦ రాజమరాళరథుండు వాహినీ
రాజగభీరమూర్తి ఖగ ♦ రాజగనాభిభవుండు భారతీ
రాజు చిరాయుఁ జేయుఁ గవి ♦ రాజవిధేయుని రామరాయని॥ 3.

రాజ—నీయుడు. రాజకళావతంస=శివుడు (చంద్రకళ శివోభూషణము గాఁ గలవాఁడు) సురరాజ=ఇంద్రుఁడు (దేవతలకుఁ బ్రభువు) ముఖ=మొదలగు వారిచే, స్తవనీయుఁడు=స్తుతింపబడఁదగినవాఁడు, అబ్జి—ప్రభుండుః—అబ్జినీరాజ=నూర్యునితో, నిభ=సమానమైన; ప్రభుండు=కాంతిగలవాఁడును, (నూర్యునికాంతితోసమానమైనదేహికాంతికలవాఁడు) ఘన—రథుండు. ఘన=గొప్పవియగు, రాజహంస=రాయంచలు, రథుండు=వాహనముగాఁ గలవాఁడు, (ని) రాజహంసాస్తుతే చంచుచరణై ర్లోహితై స్సితాః॥ (అ). వాహినీ—మూర్తి. వాహినీరాజ=సముద్రునియొక్క, గభీరమూర్తి=గంభీర మైనయాకారముం బోలినయాకారము గలవాఁడు, (హర్షము నమర్షముం దెలియఁజేయువికారములు లేకుండుట గాంభీర్యము.) ఖగ రాజగనాభిభవుండు=ఖగరాజగ=విష్ణువుయొక్క (పక్షులకురా జైనగరుడవాహనమునఁ బోవువాఁ డని యర్థము) నాభిభవుండు=బొడ్డుఁదామర జనియించినవాఁడును నగు, భారతీరాజు=బ్రహ్మ, (సరస్వతికింబలి) కవిరాజవిధేయునిన్=కవిశ్రేష్ఠులకు విధేయునిన్ (శృంగారాదిరసములు గలశబ్దార్థములం గూర్చి వర్ణించువాఁడు కవి యనఁబడు) రామరాయనిన్=రామరాయప్రభువును, చిరాయుక్=మిక్కిలి జీవితకాలము కలవానిని, చేయున్=కావించుఁగాక.

ఇం దబ్జినీరాజనిభప్రభుం డన్నచో నుపమయు, వాహినీరాజగభీరమూర్తి యన్నచో నిదర్శనయుఁగలవు.

ఉ॥ అబ్జ జగన్మదావహాని ♦ జానననుందరతానిరస్తరా
 కాబ్జ లనత్ప్రవాళమృదు ♦ లారుణపాణిధృతప్రఫుల్లలీ
 లాబ్జ సువృత్తమంగళగ ♦ శాధికసౌప్తవధిక్కతావదా
 తాబ్జ నటించుఁ గాత మన ♦ యంబును మత్కృతీనాథు నిమ్ములకా.

జగ—కాబ్జ: జగత్ = లోకమునందలిజనుల కెల్లను, మదావహా = సంతసము పుట్టించెడు, నిజ = తనదియగు, అనన = ముఖముయొక్క, సుందరతా = అందముచేతను, నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన, రాకాబ్జ = పున్న మనాటిచందురుఁడు గలది. (“జయతి హసతీ” త్యాదులు సాదృశ్యవాచకము లని యాచార్యదండి చెప్పటచే ముఖము చంద్రుని జయించుచున్నది. ద్వేషించుచున్నది. పరిహాసము చేయుచున్నది. తిరస్కరించుచున్నది. మొదలగువాక్యములలో జయించుచున్నది. మొదలగుశబ్దములు చేతనధర్మమును జెప్పనవి గావునను బ్రకృతమున ముఖ మచేతనము గావునను ముఖ్యాధ్యక్షముం జెప్పక యవి లక్షణచేత బోలికం జెప్పను. మఱియు నిచట జగచ్ఛబ్దమును జడవాచకము గావుననే చేతనధర్మ మగుమోదము తనకు సంభవింపమిచే లక్షణచేతనే జనులను బోధించును. ముఖ్యాధ్యక్షమున కన్వయపాధ గలుగుటచే దానిసంబంధము గల యన్యాధ్యక్షమునఁ గల్పింపఁబడిన శబ్దవ్యాపారము లక్షణ యనంబడు.)

లనత్ప్ర—లాబ్జ: లనత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రవాళ = చిగురాకువలె, మృదుల = మెత్తనిదియును, అరుణ = ఎఱ్ఱనిదియు నగు, పాణి = హస్తముచేత, ధృత = పట్టుకొనఁబడిన, ప్రఫుల్ల = వికసించిన, లీలాబ్జ = విలాసార్థ మైనపద్మము గలది; సువృత్త... తాబ్జ. సువృత్త = మిక్కిలి సట్రమైన, మంగళ = ప్రశస్త మైన, గళ = కంఠముయొక్క, అధికసౌప్తవ = ఎక్కువచక్కఁదనముచేతను, ధిక్కృత = నిందింపఁబడిన, అవదాతాబ్జ = స్వచ్ఛ మైనశంఖము గలదియును (అగు) అబ్జ = లక్ష్మి (నీటఁ బుట్టిన దని యర్థము.)

మత్కృ—నిమ్ములకా = నాకృతికిం బతి యగురామరాయప్రభునిగృహములందుకా; (నాథుయొక్క + ఇమ్ములకా = నాథునిమ్ములకా; వష్టీసమాసముం దుకార ఋకారంబుల కచ్చుపరం బగునపుడు సుగాగమం బగు: బాల. సంధి.) అనయంబుకా = ఎల్లకాలమును, నటియించుఁగాతకా = నివసించుఁగాక; (కాతకా + అనియె = కాతము నియె; ఎదుతలద్రుతంబున కచ్చుపరం బగునపుడు మకారం బగు. బా. క్రి.) ఇందుపమాలంకారము గలదు.

సీ॥ ఏరామ హిమవత్కు ధ మారి యా టెటిఁగించుఁ

దెల్ల మానుల్లంపుఁ ధ జల్లఁదనము

ఏలేమ తెలివేల్పు ధ నిల్లా లగుటఁ దెల్పుఁ

జిలుఁగువెన్నెల నవ్వు ధ మొలకనవ్వు

ఏసాధ్వి శ్రితజనా ధ భీష్టదాయని యాటఁ

జాటించుఁ దనుపారి ధ జాతవల్లి

ఏతన్ని భువనైక ధ మాత యాటఁ గరంబు

ప్రకటించు చుండు నం ధ బాసమాఖ్య

యట్టిసతి సర్వమంగళ ధ యధికకరుణ

సర్వమంగళసంగతా ధ ఖర్వసార్వ

భౌమత నొసంగుఁగాత శీఘ్ర ధ రామరాయ

భూమితలపతి కటిదయా ధ పూర్ణమతికి॥

5.

తెల్లమా.....దనము = స్వస్థ మగుమనసునందలి చల్లఁదనము, ఏరామ = ఏమ
మోహరిణి యగుపార్వతి, హిమవత్కుమారి యాట = చలిమలహాతు కాటను, ఎటిఁ
గించుకొ = తెలియఁజేయునో, (చల్ల + తనము = చల్లఁదనము. ఉదంతస్త్రీసమంబుల
కుం బుంపులకు నదంతగుణవాచకంబులకుఁ దనంబుపరం బగునపుడు నుగాగమం బగు.
చల్లను + తనము = చల్లఁదనము. ద్రుతప్రకృతమునూఁదిపరుషమునకు సరళము లగు. అదే
శసరళమునకు ముం దున్నద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషంబులు విభాష నగు. ఉల్లము + చ
ల్లఁదనము = ఉల్లంపుఁజల్లఁదనము. కర్మధారయంబున మువగ్ధకంబునకుం బుంపులగు.
సమాసంబుల నుదంతంబు లగుస్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుఁ బరుషసరళంబులు పరం
బగునపుడు నుగాగమం బగు. బాల. సం. తక్కినది మీఁదటియట్లే) జిలుఁగువెన్నె
లకొ = సన్నంపు వెన్నెలను, నవ్వుమొలకనవ్వు = పరిహసించెడుమందహాసము, ఏలేమ =
ఏస్త్రీ, తెలివేల్పునిల్లాలు = శివునిభార్య, అగుటన్, తెల్పుకొ = తెలియఁజేయునో;
తనుపారిజాతవల్లి = శరీర మనెడుపారిజాతపుష్పదీప, ఏసాధ్వి = ఏపతివృత్త, స్వాశ్రిత—
దాయని = స్వ = తనయొక్క, (తన్ననియగ్ధము) ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; జన = జను
లకు, అభీష్టదాయని = కోరినపదార్థముల నిచ్చునది. జౌటకొ, చాటించున్ = తెలియఁ
జేయునో; (తనుపారిజాతవల్లి యనుచో రూపకసమాసము. ఉపమిత మయ్యెనేని

పూర్వపదము ప్రధానమగుటచే దనుశబ్దమునకుఁ బాదాన్యము కాఁగా నభీష్టదాత్య త్వము సంభవించుట దుర్లభము. రూపకమయ్యే నేని యుత్తరపద మైనపారిజాతపల్లి ప్రధానమగుటచే నభీష్టవాసము సులభముగ సంభవించును. రూపకాలంకారము.) అంబాసమాఖ్య=అంబ యనుపేరు, ఏతన్వి=ఏనన్నతాంగి యగుపార్వతి, భువనైక మాత=లోకమున కెల్ల సుక్కుతెయే తల్లి, ఔటక=కరంబు=మిక్కిలి, ప్రకటించు చుండుక=స్పష్టపఱచు చుండునో; అట్టిసతి=అటువంటిసతి యని పూర్వజన్మము నఁ జేరొందిన, సర్వమంగళ=పార్వతి (ఎల్లశుభముల నిచ్చునది యని యర్థము) (ఈశ్వరునకుం బత్నియు దత్తునకుం గూతురు నగుసతి యనునామె తండ్రిచేసినయ నమానమున మృతి సెంది పార్వతియై మఱల జన్మించె నని పౌరాణికులు చెప్పదురు.) అతిదయాపూర్ణమతికిక=అధిక మైనదయతో నిండినచిత్తముగల, శ్రీరామ—పతి కిక=శోభావంతుఁ డైనరామరాయభూషాభునకుక, అధికకరుణక=మిగులఁ గనిక రముతో, సర్వమం—సార్వభౌమత; సర్వమంగళ=అన్ని శుభములతో, సంగత= కూడుకొనిన, అఖర్వసార్వభౌమతక=పూర్ణ మైనభూమండలాధిపత్యమును, ఒసంగుఁ గాతన=ఇచ్చుఁగాక. తండ్రింబోలి మిక్కిలి చల్లనియాత్మ గలదియు నెల్లవారలయ భీష్టంబుల నీఁజాలునదియుఁ దల్లియుంబోలె నెల్లప్రజల రక్షించునదియు నగుపార్వతి నాకృతినాయకున కఖండభూమండలాధిపత్య మిచ్చుఁగా కని తాత్పర్యము.

మ॥ తనవీణాకర్ణణామృతంబున నిష ♦ క్తం బైనచిత్తప్రవృ

త్తి నిజేశుండు పయోధరభ్రమను ద ♦ తీమానటత్తుంచి కే

లచు బట్టం గిలిగింతవెట్టి విభులీ ♦ లక నవ్వునప్పల్కుజ

వ్వని గంగాధరరామరాయవిభువా ♦ వైచిత్రీ నిల్చుం గృపక॥ 6.

తన.....బునక=తన=తనయొక్క, వీణాకర్ణణామృతంబున=వీణాధ్వని యనెడునమృతమునందు, నిషక్తంబైన—వృత్తిక=నిషక్త=తగులుకొనిన, చిత్తప్రవృ త్తిక=చిత్తవ్యాపారముచేతను (అమృతసదృశ మైనవీణాధ్వనిశ్రవణమునఁ బరాధీన మైనమనోవ్యాపారముచే నని యర్థము) నిజేశుండు=తనభర్త (బ్రహ్మ) పయోధర భ్రమను=స్తవభ్రాంతిచేతను, తతీమా—తుంబిక; తతీమా=ఆకుచములసమాపథల మందు, నటత్=కదలుచున్న, తుంబిక=వీణాచివర నున్న యానుగపుముఱు; కేలక=హస్తముతో, పట్టక=ధరింపఁగాక, గిలిగింతవెట్టి=చక్కిలిగింతచేసి, లీలక=విలాసముతో, విభున్=మగనిని, నవ్వుపల్కుజవ్వని=పరిహాసించెడుసరస్వతి,

గంగా—వైచిత్రీక = గంగాధరరామరాయత్రపునియొక్క వాగ్విశేషమునందుక, కృపన్ = దయతో, నిల్పున్ = వసించుచుగాక.

బ్రహ్మదేవుడు శ్రావ్య మైనతనవీణాగానము వినుటచే బరాధిన మైనమనసుగలవాడై వీణాగ్రమున నున్నబుట్టును జూచి స్తంభాగ్రాంతిచే స్పృశింపగా నాయనభ్రమను దెలిసికొని పరిహాసముచేయునరస్వతి కృతివాదుకుని నాల్గయందు వసించి వాక్చుసత్కారముఁ గలిగించుచుగాక యని తాత్పర్యము.

ఇందు వీణాధ్వనియం దాయత్త మైనమనసు గలుగుటచే భగినుపడినాఁడని చెప్పటచేఁ గావ్యలింగముపొగితిత మైనభ్రాంతి మదలంకారము.

శా. శ్రీలావణ్యసమగ్రతుండము రజః శ్చిష్టోత్తమాంగం బురః

ప్రాలంబోరుభుజంగపుంగవము శుం ధత్కుంభయుగ్మస్థలి

ఖేలత్కామగుణంబు నయ్యును విరః క్తిబ్రహ్మచర్యవృత

శ్రీలం గ్రామగణేశరూపము మదిం జింతింతు నశ్రాంతము॥ 7.

శ్రీలావణ్య—తుండము; శ్రీ = విశ్వకృష్ణముతోడను, లావణ్య = చక్కఁదనముతోడను, సుమగ్ర = నిండియున్న, తుండము = ముఖముకలదియు; రజశ్చి—గంబు; రజః = రజోగుణముతో, శ్చిష్ట = కూడిన, ఉత్తమాంగంబు = మనసుకలదియును, (ఉత్తమాంగ మనుచానికి రూపిచే శిర సనియే యర్థము నాని సర్వవ్యాపారములకు మూలమైనది గావున నిట శ్రేష్ఠమైనయవయవ మగుటచే మన సని చెప్పఁబడియె.) ధూళితోఁ గూడినశిరస్సు గల దని యర్థాంతరము. (ఏనుఁగులు శిరమున దుమ్ముఁ జల్లుకొనుట లోకసిద్ధము.) ఇతఁడును గజముఖుఁడు గావున నిట్లు చెప్పఁబడియె. ఈ—పుంగవము; ఈరః = హృదయమున, ప్రాలంబ = వ్యాపించిన, భుజంగపుంగవము = నిటశ్రేష్ఠులుగలదియును (మనసునం దలఁపఁబడినవిటులుగల దని యర్థము.) తోముక్తఁ డిన్నఁగ వ్రేలుహార మైనపాఁపతేఁడు గలది యని యర్థాంతరము. శుంభ—గుణంబు; శుంభత్ = ప్రకాశించెడు, శుంభయుగ్మస్థలి = శిరసునందలి పుండలంబోలినమాంససింహములజంటయందు, ఖేలత్ = ప్రకాశించుచున్న, కామగుణంబు = కోర్కె యనుగుణము గలదియు; కామగుణమునూచించుముఖముగలదని యర్థము (శుంభస్థలమునందుఁ గ్రీడించుతు మ్మెదలు గలదని యర్థాంతరము. కామగుణము = మనస్సునినాన = తుమ్మెదలు (ని); స్మరభిజ్ఞమయోకామః. నానా. మార్వాన్యం ద్రవ్యాపిణీశుక్లసత్త్వసంధ్యానికేగుణః. (అ) అయ్యును = అయినను (అయినదియు

ననియు నగ్ధము) (ఏనుఁగులకుంభస్థలములందలి మదము పానముచేయుటకై తుమ్మెదలటసంచరించుచుండును.) విరక్తి—శీలన్ ; విరక్తి = విరాగమువలనఁగలిగిన, బ్రహ్మచర్యవ్రతశీలన్ = బ్రహ్మచర్యవ్రతసంపత్తిచే (సుఖములయం దాస మాని వివాహము మానుకొని యుండుటచే నని యగ్ధము.) క్రాలు—రూపము = ప్రకాశించెడువిఘ్నేశ్వరునాకారమును, మదిక్ = మనసునందుకొ, అక్రాంతముకొ = ఎల్లపుడును, చింతింతుకొ = ధ్యానింతును. ఇందు విరాగమున బ్రహ్మచర్యవ్రతము పూనుటకు విరుద్ధ మైవరజోగుణము మొదలగునవి యున్నట్లు మొదటియగ్ధమునఁ గాన్పింపఁగా రెండవయగ్ధమున దానిఁ బరిహరించుటచే విరోధాభాసాలంకారము.

క॥ అనవద్యవిద్య మద్గురు

ఘను నాగాభట్లనరస ♦ కవివరుఁ గవితా

భినవవ్యాసు మదగ్రజు

ననఘయశుక రామకృష్ణ ♦ యాఖ్య నుతింతుకొ॥ 8.

అనవద్యవిద్యకొ = పూజ్య మైనవిద్యగలవానిని, ఘనుకొ = గొప్పవానిని, మద్గురుకొ = నాయకాధ్యాయుని, నాగాభట్లనరసకవివరుకొ, ఘనయశుకొ = మంచికీర్తిగల, కవితాభినవవ్యాసుకొ = కవిత్వమునం గ్రోత్తవ్యాసుఁ డగుఁజేయు, రామకృష్ణయాఖ్యకొ = రామకృష్ణయ్య యనుపేరుగలట్టియు, మదగ్రజుకొ = నాయన్ననును, నుతింతుకొ = స్తోత్రముచేయుదును.

శా॥ నీరేజాక్షునమానుడై వరతపో ♦ నిష్ఠాగరిష్ఠాత్మతకొ

శ్రీరామాయణకావ్యరూపమునవా ♦ ణిక్ ట్లోణికింబోణిమిం

పారందెచ్చినవామలూరుతనయుకొ ♦ ద్వైపాయనుంబౌణునిం

జోరుంభారవికాళిదాసముఖులన్ ♦ స్తోత్రంబుగావించెదకొ॥ 9.

నీరే—సమానుడై = విష్ణునివోఁ దుల్యుడై, వర—త్మతకొ, వర = శ్రేష్ఠమైన, తపో = ఉపవాసము మొదలగువ్రతములందు, నిష్ఠా = నిలకడచేతను, గరిష్ఠ = మిగులం బూజ్యమైన, ఆత్మతకొ = మనసుగలవాఁ డగుటచేతను, శ్రీరామాయణకావ్యరూపమునకొ = శ్రీరామునిచరితముం జెప్పటచే రామాయణ మని పృసిద్ధిం జెందియున్నకావ్యముయొక్క ఆకారముచేతను, వాణిక్ = సరస్వతిని, పోణిమి = (వినువారికి) సౌఖ్యము, ఇంపారకొ = కలుగుఁట్లు, తెచ్చినవామలూరుతనయుకొ = తీసికొనివచ్చిన

వాక్మీకిని (పుట్టయందుఁ బుట్టినవాఁడు. (ని) వామలూరుశ్చ నాకుశ్చ వత్మీకం పుం
సపుంసకం. (ఆ). ఇతఁడు భగవంతుం దలంచుచుఁ జిరకాల మొకచోఁ గదల మం
డె ననియును నపుడు మేనం బుట్టలువోసె ననియుఁ బిమ్మట నందుండి వెడలుటచే
సిపేరు గలిగె ననియుఁ జెప్పదురు.) ద్వైపాయనుఁ = వ్యాసునిని, (ద్వీప ముత్ప
త్తిస్థానముగాఁ గలవాఁ డని యర్థము. పరాశరునివలన యమునానదీద్వీపమున సత్య
వతి యనునామాంతరము గలమత్స్యగంధీయం దితఁడు పుట్టె నని భారతము.) బాణు
నిఁ = (కాదంబర్యాదులను రచించి మిగులఁ బ్రసిద్ధి గన్న) బాణకవిని చో
రుఁ = చోరుఁ డనుకవిని, భా ————— ముఖులఁ = భారవి = (కిరాతార్జునీయముగ్రం
థమునురచించిన) భారవి, కాళిదాసముఖులఁ = కాళిదాసుఁడు మొదలగుమహాకవుల
నుగూర్చి, స్తోత్రంబుఁ = స్తుతిని, కావించెదఁ = చేసెదను.

గీ॥ భారతంబు సంధ్ర ♦ భాషంగ నొనరించి

వినుతిఁ గనినసత్క ♦ విత్రయమును

బెద్దనార్యు సోము ♦ భీముని శ్రీనాథు

శంభుదాసు మదిని ♦ సంస్కరింతు॥

10.

భారతంబుఁ = సంస్కృతమున వేదవ్యాసుఁడు రచించినభారతాఖ్యానము
ను, అంధ్రభాషంగఁ = తెలుగుభాషాకావ్యముగాఁ, ఒనరించి = రచించి, విను
తిఁ = స్తుతిని, కనిన — ముఁ, కనిన = పొందిన, సత్కవిత్రయమును = సత్ = శ్రేష్ఠుల
గు, కవి = కవులయొక్క, త్రయమును = ముగ్గురయొక్కసమాహమును (నన్నయభట్టా
రకునిని దిక్కనసోమయాజినిని నెఱ్ఱాప్రెగ్గడ నని యర్థము.) పెద్దనార్యునిఁ = (మ
నుచరిత్ర)కర్త యైన) పెద్దననును, సోమున్ = (ఉత్తరహరివంశము రచించిన) సో
మనాథకవిని, భీమునిఁ = (కవిజనాశ్రయ మనులత్యుగ్రంధము చేసిన) భీమకవిని,
శ్రీనాథుఁ = (కాశీఖండము మొదలగుగ్రంథములకుఁ గర్తయైన) శ్రీనాథకవిని,
శంభుదాసుఁ = శంభుదాసునిని, సంస్కరింతుఁ = తలఁతును.

వీ రందఱును దెనుగుభాషం బ్రబంధములు నిర్మించి తర్వాతివారికిం గావ్యము
నిర్మించుమాగ్గముఁ జూపిరి గావునఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా వీరిని స్తుతింతు నని తా
త్పర్యము.

ఇందుఁ గవిత్రయముకంటె వేఱుగా శంభుదాసుఁడు చెప్పబడియె. కవిత్రి
యములోని యెఱ్ఱాప్రెగ్గడకే శివభక్తుఁ డగుటచే శంభుదాసుఁ డనియును నరసింహపు

రాణ మనుప్రబంధమును నిర్మించుటచేఁ బ్రబంధపరమేశ్వరుఁ డనియు నామాంతరములు గాని యీ పేరు గలకవి యొకఁడు లేఁ డని నెక్కఁడు తలఁతురు. కావున నిట నిట్లు చెప్పట చింత్యము. కాదేని శంభుదాసు ననుపద మిట శ్రీనాథు నన్నదానికి విశేషణమైనఁ గావచ్చును. (శివభక్తుఁ డైనశ్రీనాథు నని యర్థము.)

గీ॥ అజ్ఞు లని కాకపులఁ దేల ♦ నాడ సేల ?

యెవ్వనికిఁ బూర్వకృతఫల ♦ మెంత గలుగు

నంతవిద్యయే వానికిఁ ♦ బ్రాప్త మగు భ

వుండు దక్కఁగ సర్వజ్ఞుఁ ♦ డొండు గలఁడె ?॥ 11.

కాకపులఁ = కుకపులను, అజ్ఞు లని = మూఱు లని, తేల నాడన్ = నిందించుట, ఏల = ఎందులకుఁ. (వాని నిందించుటవలనిప్రయోజనము లే దని యర్థము.) ఎవ్వనికిఁ = ఏమనుజునకు, పూర్వకృతఫలము = తొలిమేనఁ జేసినపు న్నె ము, ఎంత = ఏప్రమాణముగలది, కలుగుఁ = ఉండునూ, అంతవిద్యయే = అపు న్నె మునకుం దగినవిద్యయే, వానికిఁ = ఆమనుజునకు, ప్రాప్త మగుఁ = దొరకినది యగును. భవుండు దక్కఁగఁ = ఈశ్వరుండు వినాగఁ, సర్వజ్ఞుండు = అన్నియు నెఱిగినవాండు, ఒండు = ఈశ్వరునికంటె భిన్నుండు, కలఁడె = ఉండునా ? (లేఁ డని యర్థము.)

దేవుఁ డొక్కఁడు సర్వముం దెలిసినవాండు గాని యితరు లెల్లరుం గొంచెము తెలిసినవారు గావునను బూర్వజన్మమునఁ జేసినపు న్నె ముంబట్టి విద్యాతిశయము ప్రాప్తించుం గాని యిప్పటిప్రయత్నముచేతనే కాదు గావునను గుకపులు నిందుల్లు గారని చెప్పటచే వారు జన్మాంతరమునఁ బుణ్యముచేసినవారు గారనియును నింద్యకర్మములు చేసినవారనియును నిందగమ్యము. కాన వ్యాజస్తుత్యలంకారము.

క॥ అని యిష్టదైవనతి కవి

జననతీయు నొనర్చి రసల ♦ సద్బంధురవా

గనుబంధ మొకప్రబంధం

బనుసంధింపం దలంప ♦ నాసమయమున॥ 12.

అని = ఈప్రకారము, ఇష్టదైవనతి = ఇష్టదేవతానమస్కారమును, కవిజననతి యుఁ = కవీశ్వరు లైనజనులయొక్కస్తోత్రమును, ఒనర్చి = కావించి, రస = బంధము; రస = శృంగారాదిరసములచేత, లసత్ = ప్రి కాశించుచున్న, బంధుర = ఒత్తైన, వాగ

సుబంధము = శబ్దములయొక్క యనునర్థముగలవానిని ; ఒకప్రబంధంబుకొ = ఒకకావ్యమును, అనుసంధింపకొ = కూర్చుటపకొ, తలంపకొ = ఆలోచింపకొగా, ఆసమయమునకొ = ఆకాలమునందుకొ (ముందు పద్యముతో నన్వయము.)

సీ॥ శ్రీనాథకాదంబ ధ సానందవిహృతికి

మానసం బేధన్య ధ మానసంబు

నరవరాకారభా ధ స్వరధర్మదేవతా

దర్శనం బేతేని ధ దర్శనంబు

నిత్యకల్యాణని ధ ద్విద్రవంపదలకు

మందిరం బేశౌరి ధ మందిరంబు

నకలవిద్వజ్జన ధ ప్రకరంబునకు నన్ని

ధాన మేవిభునన్ని ధ ధాన మరయఁ

నుతిఁ దగునతండు బుధమతా ధ నుగుణనుగుణ

మణిగణాభరణప్రభా ధ మండితాప్త

దిగ్విధూటీలలాటాళి ధ దృప్తవిమత

జనత మోహేళి యుర్వరా ధ జానిమాళి॥

13.

ఏధన్యమానసంబు = ఏభక్త్యవంతునిమనసు, శ్రీనాథ — హృతికికొ ; శ్రీనాథ = విష్ణు వనెడు, కాదంబ = హంసముయొక్క (ని) కాదంబః కలహంస స్వాస్థీ (అ) సానంద = సంతోషముతోఁగూడిన, విహృతికికొ = సంచారమునకు ; మానసంబు = మానససరోవరమో, (హిమవంతంబునుత్తరంబున నొకకొలను గల దనియు బ్రహ్మదానిని మనసుచే నిర్మించుటచే మానసం బని పేరొందె ననియు నది హంసల కారోగ్యస్థానము గాన నచట హంసలు పెక్కు లుండు ననియుఁ బ్రసిద్ధి గలదు.) మానస సరస్సున నంచ యుండునట్లు భగవంతుఁడు భక్తవరాధీనుఁడు గావున నెల్లకాల మీ ప్రభువునంతరంగమున నుండు నని భావము. ఏతేనిదర్శనంబు = ఏరాజుయొక్కదర్శనము, నరవరా — దర్శనంబు ; నరవర = రాజుయొక్క, ఆకార = స్వరూపము గల, భాస్వర = ప్రకాశించు, ధర్మదేవతాదర్శనంబు = ధర్మదేవతయొక్కదర్శనమో ; ఈప్రభువు స్వరూపమును ధరించినధర్మదేవత యని భావము. ఏశౌరిమందిరంబు = ఏరాజుగృహము, నిత్యకల్యాణ — సంపదలకుకొ = నిత్య = శాశ్వతమైన ; కల్యాణ = మంగళ

ములచే, నిర్మిద్ర = ప్రకాశించెడు, సంపదలకుఁ = సిరులకుఁ ; మందిరంఁలు = నివాసస్థాన మగునో, ఏప్రభుసన్నిధానము = ఏప్రభువుయొక్క సమీపము, సక — బునకుఁ = ఎల్లవిద్వాంసులసమదాయమునకును, సన్నిధానము = మంచిద్రవ్యరాశియగునో ; సుతిక, స్తుతిచేతను, తగునతండు = తగియెడునాప్రభువును, బుధ — లలాటాళి; బుధ = విద్వాంసులయొక్క, మత = అభిప్రాయమునకు, అనుగుణ = సమ్మతమైన, సుగుణమణిగణ = శ్రేష్ఠమైనగుణసముదాయ మనెడు, ఆభరణ = భూషణములయొక్క, ప్రభా = కాంతిచేత మండిత — అలంకరింపఁబడిన, అప్టదిక్ = ఎనిమిదిదిక్కు లనెడు, వధూటీ = స్త్రీలయొక్క, లలాటాళి = ముఖపంక్తిగలవాఁడును, (తనసుగుణము లనుచేర్చుకొనలే దిష్టుఖముల నలంకరించినవాఁడని భావము.) దృప్త — హేళి; దృప్త = గర్వించిన, విమతజన = శత్రు లనెడు, తమః = చీఁకటికి, హేళి = సూర్యుఁడును, ఉర్వరాజుని హేళి = ప్రభుశ్రేష్ఠుఁడును, ముందరివచనములోని శ్రీరావు — నరేంద్రుం డనువిశేష్యముతో నన్వయము. సూర్యుఁ డంధకారమును దొలగించిన ట్లీయన పగవారిం దొలగించె ననిభావము.

ఇందు విష్ణునందు హంసత్వ మారోపించుట మానసమునందు సరోవరత్వ మారోపించుటకుఁ గారణము గానఁ బరంపరితరూపకాలంకారము. దృప్తజనతమోహేళియనుచోటను నిట్లే.

వ. వెండియు నఖండాఖండల సుదోద్దండ వేదండ శుండాభ నిజభుజాదండ కుండలీంద్ర సంభృత భూమండలుండును, భూమండలశంకా వహ విశంకట నిజవిజయ ధాటీ సమాటీకన సముద్ధ పరాగ పరంపరా పరివృత సభోమండలుండును, సభోమండల మధ్యగత చండకర కరమండలీ దుర్ణిర్మిత నిజకర్మాగ్రతాండవిత మండలాగ్రధాశద్ధళీ విలోకనమాత్ర పలాయిత ప్రత్యర్థి సముదయుండును, బ్రత్యర్థి సముదయ కుముదప్రమదకర నిరంతర హరిదంతర విశ్రాంత విశ్రాణ నేందూదయ సముజ్జ్వలిత గంభీరాపార యశఃపూర క్షీరపారావార నిజసుగుణకల్లాల హల్లీనక సముల్లంఘితావధి కుధరుండును, కుధరచాప త్రిపుటభేదన భేదనోద్యమ సమున్నయనానలాభీల జ్వాలా మాలికోపమ ప్రతాప తపనదారిత సమదారి ప్రమదాకుచలికుచ

నీచిత చకచక్రదుచిర ముక్తాహార తారకావారుండును, వారణాశీ
ప్రముఖ దివ్యక్షేత్రప్రతిష్ఠాపితానేకసత్తుండును, సత్తాపరాయణ
నారాయణ చరణ సేవాచరణ రతపరమభాగవతవతంస పూజాని
రంతరాయుండును, రాయవేశ్యా భుజంగ జగనొబ్బగండకరవాల
భైరవ ప్రతాప హనుమదాది బిరుదాభిశోభితప్రాభవుండును, భ
వాభవ వాహ మధువ వాహ ఖవాహినీ కాశ నీకాశ యశోధుర్య
సూర్యరాయాధిప తనూభవుండును, భవానీరమాసమాన శుభగు
ణాంక వేంకయాంబా గర్భపావనుండును, వనతటాకాది సప్తసం
తాన సంస్థాపన శీలుండును, సుశీలాంచిత రేచర్లగోత్ర పవిత్రుం
డును, నగుశ్రీరావువేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుం
డొక్కనాఁడదంభశాతకుంభస్తంభసంభారసంభాసమాన రంభా
సమాన కాంచనపాంచాలికాసమంచిత పంచశౌఖాంచలమణిదీపి
కానీరాజితంబై, పలువగలఁ జలువగలతోగలరాచట్టుజిగిజగిలెలం
దొగ రొల్కుక్రొండఘ్న తమ్మికెంపుటోరులయోరలం బెట్టనిము
గ్గులై కట్టలరుకట్టాణిముత్యైపుజాలరులు దోఁప గారుత్తతతోరణం
బుల సిరిమించునభాభవనభాగంబున మాణిక్యభద్రదాసనాసీనుండై
సామంతులు, మంతులు, పురోహితులు, హితులు, కవిప్రవరులు
విప్రవరులు, పౌరాణికులు, వైణికులు నాదిగాఁ గలనిఖిలపరివారం
బునుం గొలువ బృందారకబృందంబునడుమం దగుపురందరుచందం
బునం, గులాచలమధ్యంబునం బెంపొందుమేరువుతీరునం బేరోలగం
బుండి యప్పుడు.

వెండియుక్ = మఱియును, అఖండ = భూమండలుండును ; అఖండ = పూ
ర్ణమైన, (ఇది మిగుల దూరమం దున్న ను భూమండల మనుదానితో నన్వయించును.)
అఖండల = ఇంద్రునియొక్క, మదోద్బంధ = మదముచే నతిశయించిన, వేదండ్ = గజ
ముయొక్క (విరావతముయొక్కయనియన్గము) శుండా = తుండముయొక్క, ఆభ =

కాంతివంటికాంతిగల, (కుండముం బోలిన దని యర్థము) భుజాదండ = హస్తమనెడు, కుండలింద్ర = శేషహిచే, సంభృత = ధరింపఁబడిన, భూమండలుండును = భూమండలము గలవాఁడును ; ఏనుఁగుకుండముకలె దీర్ఘ మగుభుజ మను శేషునిచే భూమండలము ధరించినవాఁడని యర్థము. ఇందు వేదండశబ్దము శకంధ్వామలలోని దగుటచేఁ బరరూపము వచ్చెను. లేనియెడల వేద + అండ అని యుండఁగా సవర్ణదీర్ఘము రాశలసియుండెను. మఱియు వేదండశబ్దంబు యనుచో నిదర్శనయు, భుజాదండకుండలింద్రయనుచో రూపకమనునలంకారముం గలవు. భూమండల — మండలుండును ; భూమండలశంకావహ = భూమండల మను సందియముఁ గలిగించెడు, విశంకట = విశాలమైన, నిజ = తనది యగు, విజయ = జయార్థమైన, ధాటీ = దండయాత్ర పోవునట్టి సైన్యముయొక్క, సమాటీకన = సంచారముచేతను, సముద్ధ = బయలుపెడలిన, పరాగ పరంపరా = ధూళీసముదాయముచేతను, పరివృత = ఆవరింపఁబడిన, నభోమండలుండును = ఆకాశము గలవాఁడును ; ఈయన దాడివెడునపుడు గుఱ్ఱములు మొదలగువాని పాదాహుతిచే బయలుపెడలినధూళి భూమియే యాకాశమునకుం బోవుచుండ నేమోయని శంక గలిగించుచు నాకాశమువఱకు వ్యాపించియుండె నని భావము. (పగతి నశింపఁజేయుటకై ధటులతో ఘోటకములతోఁ గూడినవిజిగీషునిప్రవృత్తి ధాటి యనబడు.) అతిశయోక్త్యలంకారము.

నభోమండల — సముదయుండును ; నభోమండల = ఆకాశముయొక్క, మధ్యగత = నడుమనున్న, చండకర = నూర్చునియొక్క, కరమండలి = కిరణసముదాయమువలె, దుర్ణీశీత్యు = చూడ శక్యము కానిదియును, నిజకంఠగ్ర = తనచేతియందు, తాండవిత = నాట్యము గలదియును, (చలించుచున్న దని యర్థము.) మండలాగ్ర = కత్తియొక్క, (ని) తనావార్తించుండలాగ్రం (అ) ధాశద్ధశీ = కాంతియొక్క, విలోకనమాత్ర = చూచుటచేతనే, పలాయిత = పారిపోయిన, ప్రత్యర్థి = శత్రులయొక్క, సముదయుండును = సమూహము గలవాఁడును ; ఇందు పమయు నతిశయోక్తియుఁ గలవు.

ప్రత్యర్థి.....పదమండును ; ప్రత్యర్థిసముదయ = ఎల్లయాచకసముదాయమనెడు, కుముద = కలులవలకు, ప్రమదకర = సంతసము నిచ్చు, నిరంతర = ఎడము లేకుండను, హరిదంతర = దిక్కులనడిమితావులందుకొ, విక్రాంత = అలసట తీర్చికొన్న, (వ్యాపించిన యని యర్థము.) విక్రాణసేందూదయ = విక్రాణస = దాన మనెడు, ఇందు = చంద్రునియొక్క, ఉదయ = ఉదయించుటచేత, సముజ్జ్వలిత = పొంగిన, గంభీర = ఆకాశమైన, యశఃపూర = కీర్తిప్రవాహ మనెడు, క్షీరపారావార = పాల

సముద్రమునందలి, నిజసుగూఢ = తనవి యగుసద్గుణము లనెడు, కల్లోల = తరంగముల యొక్క, హల్లీసక = స్పృత్యముచేతను, సముల్లంఘిత = అతిక్రమింపఁబడిన, అవధికుధ రుండును = చక్రవాళిపర్వతము గలవాఁడును; ఎల్లయాచకులకుం గోరికలు నిండ దాన ముచేయుటచే నీప్రభు వన్ని జేశముల వ్యాపించిఁకీర్తి సంపాదించె ననియును, దనసు గూఢములచేత సూర్యచంద్రులకాంతి వ్యాపింపనిచక్రవాళిపర్వతము సయితము నతిక్ర మించె ననియుం దాత్పర్యము. (కీర్తి తెల్లనిది యని కవిసమయము.) రూపకాలంకా రము.

కుధర.....తారకావాయండును; కుధరనాప = ఈశ్వరునియొక్క, (పర్వత ము ధనుస్సుగాఁ గలవాఁ డని యర్థము.) త్రిపుటభేదన = మాడుపురములయొక్క, (ని) పత్త సంపుటభేదన (అ) భేదన = చీల్చుటయం దైన, (నశింపఁజేయుట యని యర్థము) ఉద్యమ = ప్రయత్న ముచేతను, సముత్ = వికసించిన, నయనానల = కంటి యందలియగ్నియొక్క, ఆభీల = భయంకరమైన, బ్వాలూహలికా = మంటలవరుసయే, ఉపమ = సాటిగల, ప్రతాపతపన = లేచి స్వయసూర్యునిచే, దానిత = చీల్చఁబడిన (త్రేంపఁబడిన యని యర్థము.) సమదారి = మదముగలశత్రువులయొక్క, ప్రమదా = శ్రీలసంబంధమైన, కుచలికుచ = కమ్మరేగుబండ్లం బోలినస్తంభములయందు, నిచిత = హింసఁబడిన, నకచక్రద్రుచిర = మిగుల సందలించుచున్నవియు మనోహర మైనవియు ను (అగు) ముక్తాహార = ముత్తైములదండలయందలి, తారకావాయండును = ముత్తైముల గుంపు గలవాఁడును; మున్ను త్రిపురముల దహింపఁదలంచిన యీశ్వరునికంటినుండి, పుట్టినచిచ్చుతో సమానమైనప్రతాపముచే నీరాజు గర్వింపినశత్రుల సంహరించి వారి భాగ్యలకంతభూషణములఁ దొలగించె నని తాత్పర్యము. మున్ను మయునిచే నిర్మింపఁ బడిననియు నెవ్వరికిం దెలియనిగమనాగమనములు గలవియు నయోమయము సువర్ణము యము నిజితమయము నగురక్కసులపుగములు మాఁడు దేశతలప్రాధికారచే శివుఁడు ద హియించె నని భాగవతము. (ఉపమాలంకారము.)

వారణాశీ.....సత్రుండును; వారణాశీప్రముఖ = కాశీ మొదలగు, దివ్యక్షే త్రీ = పుణ్యక్షేత్రములందు, ప్రతిష్ఠాపిత = నిర్మింపఁబడిన, అనేకసత్రుండును = పెక్కు సత్రుములఁగలవాడును.

సత్రాణి.....నిరంతరాయండును; సత్ = సజ్జనులయొక్క, త్రాణ = రక్షణమునందు, పరాయణ = ఆసక్తిగలవాఁడును, నారాయణ = విష్ణువుయొక్క, చరణ = పాదములయొక్క, సేవా = సేవయొక్క, ఆచరణ = చేయుటయందు, (విష్ణుపాదము

లు సేవించుటయం దని యర్థము.) రత=ఆసక్తిగల, పరమభాగవతవతంస=శ్రేష్ఠులైనభగవద్భక్తులయొక్క, పూజా=ఆరాధించుటయందు, నిరంతరాయుండును=ఎడతెరిసిలేనివాఁడును.

రాయ.....పాదభవుండును; రాయవేశ్యాభుజంగ మొదలైనవిరుదములచేతను, అభిశోభిత=దీప్తమైన, పాదభవుండును=పాదభుత్వముగలవాఁడును.

భవ.....తనాభవుండును; భవ=శివునియొక్కయు, అభవ=బ్రహ్మయొక్కయు, (అకారమునకు విష్ణు వని యర్థము. అతనివలన జన్మించినవాఁడు గాన నభవుఁడు=బ్రహ్మ:) (ని) అకారో బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమరేషు (నా) వాహ=వాహనములైనవృషభముతోడను, హంసముతోడనును, మఘవవాహ=ఇంద్రునిగట్ట మైనయొచ్చె శ్రవముతోడను, కాశ=అల్లుఁబూవుతోడను, నీకాశ=సమానమైన, యశోధుర్య=క్షీర్తినివహించిన, సూర్యరాయాధిపతనాభవుండును=సూర్యరాయప్రభువునకుం బుత్రుండును.

భవానీ.....పావనుఁడు; భవానీ=పార్వతితోడను, రమా=లక్ష్మితోడను, సమాన=తుల్యురాలును, శుభగుణాంక=సద్గుణము లనెడుభూషణములుగల (ని) అంకః స్థా నాంత్రిక క్రోడ భూషణోత్సంగ లక్ష్మీసు (వి) వేంకయాంబాగర్భపావనుండును=వేంకయమ్మగర్భమును బవిత్రముచేయువాఁడును.

వన.....శీలండును; వన=తోట, తటాక=చెరువు, ఆది=మొదలుగల, సప్తసంతాన=ఏడువిధము లగుసంతతులను, సంస్థాపనశీలండును=నిల్పటయందు స్వభావము గలవాఁడును; (క॥ తనయుఁడు, జెలువును, గావ్యం । బు, నిధానము, గుడి, వనంబు, భూదేవస్థా । పనమును ననుసీయేడును । జను శాస్త్రములందు సప్తసంతతు లనఁగఁగ)

సుశీ.....పవిత్రుండును=సదాచారముచే మెప్పుకేచర్లగోత్రమును బవిత్రముచేసినయతఁడును;

అగు శ్రీరావు వేంకటమహిపతిగంగాధరరామరాయనరేంద్రుండు, ఒక్కనాఁడు=ఒకదినమునందుకొ, (ఇది కాలవాచకముగావునఁ బ్రధమయం దుండును. కాలాధ్యములకుం బ్రాయీకంబుగాఁ బ్రధమ యగు. బా. కా.)

అదంభ.....నీరాజితంబై; అదంభ=కృత్రిమము గాని (స్వచ్ఛమైన దని యర్థము.) శాతకుంభస్తంభ=బంగారుకంబములయొక్క, (శతకుంభ మనుపద్యతమునం బుట్టివది శాతకుంభము. (ని) తపనీయం శాతకుంభం గాంగేయం భరత కర్పు

రం (అ) సంభార = సముపాముందు, సంభాసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రంభాస
మాన = రంభ యనునచ్చరంభోలిస, కాంచనపాంచాలికా = బంగారుబొమ్మలయొక్క,
(ని) పాంచాలికా పుత్తికా స్వా ద్వస్త్ర దంతాదిభిః కృతా. (అ) సనుంచిత =
ఓప్పుచున్న, పంచశాఖ = చేతులయొక్క, (ని) పంచశాఖ శ్చయః పాణిః (అ)
అంచల = అగ్రమునందలి, మణిదీపికా = మాణిక్యపుదీపములచేతను, నీరాజితం దై = ఆ
రతీయఁబడినది యై, సభాభవనమునందలిబంగారుకంబములం దున్న బొమ్మలు వానిచే
తలయందలిమాణిక్యదీపములచే సభాభవనమునకు నీరాజన మిచ్చుస్త్రీలువలె నుండె
ననియు నాసభ యారతి యందునదినలె నుండె ననియు నాశయము.

పలువగలక = పెక్కురీతులచేతను, చలువ.....జగిలెలక = చలువ గల =
చల్లఁదలము గల, తొగలరాచట్టు = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, జగి = కాంతి గల,
జగిలెలక = తిన్నెలందుక, తొగ.....యోరలక ; తొగ రొల్కు = ఎఱ్ఱకాంతిం
బ్రసరింపజేయు, క్రొందళ్ళు = క్రొత్తకాంతి గల, తమ్మికెంపుటోరులయోరలక =
పద్మరాగముల (చేజేయఁబడిన) యెఱ్ఱపట్టెలయొక్క పార్శ్వములందుక, (కొ)
త్త + తళ్ళు = క్రొందళ్ళు, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుం గొన్ని యెడల
ను నాగమంబును గొన్ని యెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు. కెంపు + ఓరులు =
కెంపుటోరులు. కర్మధారయంబునం దుత్తున కచ్చుపరంబగు నపుడు టుగాగమం
బగు. బా. సం.) పెట్టనిముగ్గులై; బిట్టు = అధికముగా, అలరుకట్టాణి.....శోభ
రులు; అలరు = ప్రకాశించెడు, కట్టాణి.....బాలరులు = ప్రశస్త మైనముత్యములయొ
క్కబాలెలు, (కడు + అణి = కట్టాణి; వటుచిటు, కడు, నడు, నిడుశబ్దములఱ, డలక
చ్చుపరంబగునపుడు ద్విరుక్తటకారంబగు. బా. సం.) తోఁపక = కాన్మింపఁగాను,
గాను.....తోరణంబులక = గరుడపచ్చలతోరణములచేతను, సిరి.....బునన్ =
సిరిమించు = ప్రకాశించెడు, సభాభ.....బునక = సభామండపప్రదేశమందుక, మా
ణిక్యభద్రాససాసీసుం దై = మణులతోఁ గూర్చినరాజపీఠమునం గూర్చుండి, సామం
తులు = సమీపదేశములరాజులు, (రాజులచే నూఱుగ్రామములఁ బాలింపనియుత్త లగు
సభికారు లనియేని యర్థము.) మంతులు = మంత్రులు, (రాజకార్యాలోచనఁ జెప్ప
వారు) పురోహితులు = పురోధనులును, హితులు = ఆప్తులును, కవిప్రవరులు = కవిశ్రే
ష్ఠులును, విప్రీవరులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులును, పౌరాణికులు = పురాణములంజెప్పవారు
ను, (ప్రపంచముయొక్క సృష్టిప్రోయములును, నూర్యచంద్రులవంశంబులు నావంశ
ములందలిమహారాజులచరితంబును మనువులవృత్తములుం జెప్పగ్రంథములు పురాణంబు
లనంబడు. ఇవి మిత్రులుంబోలె జనులకు హితాహితముల బోధించి దుర్మార్గమునుండి

మఱలించిన స్వాగ్ధమునం బ్రవర్తించఁజేయుఁ గాన నుహృత్సమిత్తము లనఁబడు.) వై
 శికులం = వీణాగానముచేయువారును, ఆదిగా = మొదలుగా, కలనిఖిలపరివారం
 బును = కలయెల్లపరిజనమును, కొలువ = సేవింపఁగా, బృందారకబృందంబునడు
 మ = దేవతాసముదాయముయొక్కనడుమను; పురందరుచందంబున = ఇంద్రుని
 యందముచేత (ఇంద్రుడువలె నని యర్థము.) కులాచలమధ్యంబున = కులపర్వత
 ములమధ్యమందు, (శ్లో॥ మహేంద్రో మలయ సస్పృశ్య శృక్తిమాన్ గంధమాదనః,
 వింధ్యశ్చ పారియాత్రశ్చ సన్తైతే కులపర్వతాః॥) పెంపొందు మేరువుతీరున = బౌ
 స్సత్యము నొందుబంగారుకొండవలెను, పేరోలగం బుండి = పెద్దసభయం దుండి, అ
 ప్పడు = ఆకాలమున (ముందుపద్యముతో నన్వయము.) ఇంద్రుడొదలుతో శ్రీకి
 సాదృశ్యము చెప్పఁబడెఁ గాన నుపమాలంకారము. ఈవచనమునందు నాయకగుణం
 బు లగుకీర్తిప్రతిపాదలును మహాకులీనత మొదలగు సవియుఁ జెప్పఁబడియె.
 (“ శ్లో॥ కీర్తిప్రతిపాదపశుభగః పుమగ్ధత్రయతత్పరః । ధురంధరశ్చ గుణవాన్ నాయకః
 పరికీర్తితః॥ మహాకులీన తౌజ్జ్వల్యం మహాభాగ్య ముదారతా । తేజస్వితా విదగ్ధత్వం
 ధార్మిక త్యాదయో గుణాః ॥ కీర్తిప్రతిపాదులచే సుందరుఁడును, ధర్మాగ్రకామము
 లందుఁ దత్పరుఁడును, భూమండలాధిపతియు, సద్గుణములుగలవాడు నగుపురుషుఁడు
 కృతినాయకుఁడు గావలయును. మఱియు గొప్పవంశమునందలిజన్మము, చేయవలసిన
 కార్యములయందు నైపుణ్యమును, తేజస్సును, ధర్మమునందే మనసు గలుగుటయును,
 మిగుల సౌందర్యము మొదలగుగుణములు కృతినాయకున కుండవలసిన వని యర్థము.)

సీ॥ నిత్యసత్యవ్రత ♦ స్తుత్యుండౌనెల్లనా

ర్యుని పౌత్రు హరితన ♦ న్మునిసగోత్ర

భారతీపురుషాన ♦ తార మారంగధా

మారునితనయు వి ♦ ఖ్యాతవినయు

సతతపుణ్యాచార ♦ యుతగంగమాంబికా

గర్భసంభవుఁ గళా ♦ కలితవిభవు

నల్లమరాజాన్య ♦ యజుని సుబ్రహ్మణ్య

కవినామధేయు స ♦ త్కవివిధేయు

శేషధర్మేతిహాసవి ♦ శేష మంధ్ర

భాషగ నొనర్చి లింగమ ధి పర్తిధామ
రామమూర్తికి భక్తి న ధర్మణ మొనర్చి
నట్టినను దయ రావించి ధి యిట్టు లనియె॥

14.

నిత్య.....స్తుత్యుడు; నిత్య = ఎల్లపుడు, సత్య = నిజము (పల్కుటయందు)
వ్రత = సేవము గలవాడు గనుకనే, స్తుత్యుడు = స్తోత్రమునకుం దగినవాడు,
బౌద్ధాచార్యునిపాత్రుక, హరితసమునిసగోత్రుక = హరితుఁ డనునత్తమమునికి స
మాన మైనకులముగలవానిని, భారతీవురుషావతారము = సరస్వతియొక్క పురుషరూప
ము, బౌరంగధామార్యునితనయుక = అగురంగ శాయకుమారునిక, విఖ్యాతవిషయక =
మిగులఁ బ్రసిద్ధ మైనయడఁకువ గలవానినిక, సతత.....సంభవుక = సతత = ఎల్ల
పుడును, పుణ్యాచార = మంచినడవడితో, యుత = కూడుకొనిన, గంగమాంబికాగర్భ
సంభవుక = గంగమ్మ యనునామెగర్భమున నుత్పత్తినివానిని, కళాకలితవిభవుక =
కళా = విద్యలచేత, కలిత = పొందఁబడిన, విభవుక = సంపదగలవానిని, అల్లమరాజు
స్వయంబు = అల్లమరాజువారివంశమునఁ బుట్టినవానిని, సత్కవివిధేయుక = మంచిన
పులకు లొంగినవానిని, సుబ్రహ్మణ్యకవినామధేయుక (ఇచటధేయ యనుప్రత్యయ
ము స్సార్థమున వచ్చెను.) నామ మన నెంతయర్థమో నామధేయ మనినను సంతయే
యర్థము.) శేషధర్మచిహ్నము = శేషధర్మ మనుగ్రంథమును, అంద్రభాషగక = తె
నుఁగుకావ్యముగా, ఒనర్చి = చేసి, లింగమపర్తిరామమూర్తికిన్ = లింగమపర్తిలో ను
న్నరామదేవునకు, భక్తిక = అనురాగముతో (పూజ్యులయం దనురాగము భక్తి య
నంబడు.) అర్పణ మొనర్చినట్టిననుక = అప్పనము చేసిననన్నక, రావించి = పిలిపిం
చి, దయక = కరుణతో, ఇట్టులు = ఈక్రిందిప్రకారము, అనియెక = అనెన్.
(' ననుక ' ఇది యీపద్యమున ననె ననుదాని కప్రధానకర్మము గావున ద్వితీయ
యం దుండెను. తఱచు వష్టియందేని తృతీయయందేని యుండును.) వచ్యర్థముఖ్య
కర్మంబునకుఁ దోడ ను వర్ణకంబులు ప్రాయికంబుగ నగును. (బా. కా.) అనెన్
అనుక్రియకు వెనుకటివచనమున నున్నప్రభువు కర్త.

క॥ అకలంక భారతీకరు

ణకుఁ బాత్రీమ నై నుధీజ ధి నముచే నిల నె

న్నికఁ గంటివి నుబ్రహ్మ

ణ్యకవీంద్రా ! సాహితీర ధి సాంబుధి చంద్రా॥ 15.

సాహితీరసాంబుధిచంద్రా = గుణములతో నలంకారములతోఁ గూడినశబ్దాగ్రజ్ఞానమును రసజ్ఞానము నను సమద్రమునకుఁ జంద్రుఁడా, సుబ్రహ్మణ్యకవీంద్రా = సుబ్రహ్మణ్యకవిశ్రేష్ఠుఁడా, అక.....కరుణకున్ = నిర్మల మైనసరస్వతీయనుగ్రహమునకున్, పాత్రమ వై = తగినవాఁడ వై, సుధీజనములచేత్ = విద్వాంసులచేతను, ఎన్నికన్ = గౌరవమును, కంటివి = పొందితివి.

సీ॥ వాల్మీకి యాదికా ♦ వ్యంభానర్పఁగఁ గదా

రామునిగుణకథల్ ♦ ప్రకట మయ్యె

ద్వైపాయనుఁడు భార ♦ తం భానర్పఁగఁ గదా

పాండవాదులప్రభా ♦ వములు దెలిసె

గాళిదాసుఁడు కృతి ♦ ఘటనసేయఁగఁ గదా

భోజరాజయశంబు ♦ తేజరిల్లె

ఘనత విద్యానాథ ♦ కవికబ్బమునఁ గదా

తనరెఁ బ్రతాపరు ♦ దునిప్రసిద్ధి

యిలను రాజనరేంద్రుండు ♦ కృష్ణదేవ

రాయ లాదిగఁ గలమహా ♦ రాజు లెల్లఁ

గావ్యముఖమునఁ గాదె వి ♦ ఖ్యాతిఁ గనిరి

కానఁ గృతీసాటి వేటొండు ♦ గలదె తలఁప॥

16.

వాల్మీకి, ఆదికావ్యము = రామాయణమును, ఒనర్పఁగఁగదా = చేయుటచేతనే కదా, రామునిగుణకథల్ = శ్రీరామునిసద్గుణంబులుం జరిత్రంబును, ప్రకటమయ్యెన్ = ప్రసిద్ధము లయ్యెను. (వాల్మీకి దీని నెల్లసంస్కృతకావ్యంబులకుం బూర్వమున రచించుటచే నాదికావ్యం బనంబడు.) ద్వైపాయనుఁడు = వ్యాసుఁడు, భారతంబు, ఒనర్పఁగఁగదా = రచించుటచేతనే కదా, పాండవాదులప్రభావములు = ధర్మరాజు మొదలగువారిమహిమములు, తెలిసెన్ ; గాళిదాసుఁడు, కృతి = కావ్యమును, ఘటనసేయఁగఁగదా = కూర్చుటచేతనే కదా, భోజరాజయశంబు = భోజునికీర్తి, తేజరిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. (గాళిదాసుఁడు భోజునికీర్తికిం బ్రకాశక మగుగ్రంథము రచించిన ట్లిచటం జెప్పబడె. కాని రఘువంశాదికావ్యములన్ రచించినగాళిదాసుఁడు భోజునికాలమున లేఁ డనియు వికృతార్కునికాలమున నుండె ననియుఁ గొందఱు చెప్పు

దురు. అది యట్లుండె. భోజనికాలముననే కాళిదాసుండినను నాయన చేసినకావ్యములలో నెచ్చటను భోజనినామము సయితము లేదు. అయినను భోజనిపైఁ బెక్కుండుగ్రంథములు చెప్పినచాటుపద్యములతో నిండినభోజనచరిత్ర మనుగ్రంథమునఁ గాళిదాసుఁడుం గొన్ని పద్యములు చెప్పిన ట్లుండె. దానింబట్టియే యీకవి యట్లు చెప్పె నని తోఁ చెడిని.) విద్యానాథకవికబ్బమునఁగదా=విద్యానాథకవి చేసినకావ్యము (ప్రతాపరుద్రీయము) చేతనే కదా, ఘనతక్ష=గొప్పతనముతో, ప్రతాపరుద్రనిప్రసిద్ధి, ఇలక్ష=భూమియందు, తనరెక్ష=అతిశయించెను, రాజనరేంద్రుండు=రాజరాజనరేంద్రుండు (ఈయన భారతముం గృతినందినవాఁడు.) కృష్ణదేవరాయలు=(మనుచరిత్రాదులకుం గృతినాయకుఁడు.) ఆదిగక్ష=మొదలుగా, కలమహారాజు లెల్లన్=కలగొప్పరాజు లందఱును, కావ్యముఖమునఁగాదె=కావ్యద్వారముచేతనే కదా, విఖ్యాతిక్ష=ప్రసిద్ధిని, కనిరి=పొందిరి, కానక్ష=ఆకారణముచేత, కృతినాటి=కావ్యము నందుటతో సమాన మైనది, వేటొండు=ఇంకొకటి, (కీర్తికర మైనది) తలఁపక్ష=ఆలోచింపఁగా, కలదె?=ఉన్నదా? (లేదని యర్థము.)

క॥ సంతానసప్తకములోఁ

జింతితఫలదాయకంబు ♦ చిరకీర్తికరం

బెంతయుఁ గృతి మా కది శ్రీ

కాంతకథాసుధను గూర్పు ♦ గా వలయుఁ జూమి॥ 17.

సంతాన.....లోక్ష=సంతానము లేడిటిసమూహములోన్, కృతి=గ్రంథము, చింతితఫలదాయకంబు=కోరఁబడినఫలము నిచ్చునదియును, ఎంతయున్=మిక్కిలిగా, చిరకీర్తికరంబు=శాశ్వత మైనయశముం గలిగించు నదియును (అగును) అది=అట్టికావ్యమును, శ్రీకాంతకథాసుధక్ష=విష్ణునిచరిత మనెడునమృతముతోక్ష, (సంఘటించి) మాకుక్ష, కూర్పుఁగా వలయుఁజూమి=మాకీయఁగా వలయును జూమా (ఇచటఁ జూమి యనుదాని కర్థము వేఱుగా లేదు గాని వెనుకటిక్రియాకర్థము ముఖ్యమని బోధించుకొ గలదు.)

వ. అని సబహుమానంబుగాఁ గర్పూరతాంబూల కనకాంబరాభరణాదు లొసంగిన సంగీకరించి మదీయకృతికన్యావతంసంబున కనుకూలనాయకరత్నసంఘటనఁబు గలిగె నని సంతసించి యేతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుం బ్రారంభించితిం గావునం గృతిపతివంశావతారం

బభివర్ణించెద.

అని = ఇట్లు చెప్పి, సబహుమానంబుగాఁ = మిక్కిలి గౌరవముతోఁ గూడునట్లు, కర్పూర.....ణాదులు ; కర్పూరతాంబూల = కప్పురముతోఁ గూడినవిడెమును, కనక = బంగారు, (జలతారుగల) అంబర = వస్త్రములు, ఆభరణాదులు = భూషణములు మొదలగువానిని, ఒసంగినఁ = ఈయఁగాఁ, అంగీకరించి = (నేను) వానింబుచ్చికొని, కావ్యము వారి కిచ్చుట కొప్పికొని, మదీయ.....సంబునకుఁ ; మదీయ = నాసంబంధమగు, కృతి = కృతియనెడు, కన్యావతంసంబునకున్ = కన్యాశోభూషణమునకు, అను.....సంఘటనంబు = అనుకూలుఁ డగునాయకుఁ డనెడురతనముయొక్కకూర్పు, కలిగె నని = సందర్భించె నని (ఒకకాంతకే లోఁబడిననాయకుఁ డనుకూలుఁడు.) సంతసించి = సంతోషపడి, ఏతత్ప్రబంధనిబంధనంబునకుఁ = ఈకావ్యశిర్షాణమునకుఁ, సత్య మగుకథను గొని వెక్కు లగువర్ణనములతోఁ గూర్చి వ్రాయుకావ్యము ప్రబంధము (ని) ప్రబంధః కల్పనాకథా (అ) ప్రారంభించితిఁ = మొదలువెట్టితిని ; కావునఁ = ఆకారణముచేత, కృతిపతివంశావతారంబు = కృతినాయకుఁ డగురామరాయప్రభువుయొక్కవంశోత్పత్తిని, అభివర్ణించెదఁ = పాఠఁడెదను.

సీ॥ త్రిదృగ్జ్ఞద్వక్వహా ♦ సృద్వగాదికోటీర
హరినీలరోలంబ ♦ పరివృతంబు
శ్రీరమాకరముదిరి ♦ కారత్నరుచిపుంజ
మంజులకింజల్క ♦ రంజితంబు
సముదితామరధునీ ♦ స్వచ్ఛామితమరంద
లహరీనిరంతరా ♦ లంకృతంబు
సనకసనందనా ♦ ద్యనఘసస్మనిమనః
కాసారదివ్యప్ర ♦ కాశేదంబు
శ్రుతిసభూటీశిరస్తటి ♦ ధృతవతంస
మగుచు నలరారుహరిచర ♦ ణారవింద
మందుఁ జెన్నొందుశూరతో ♦ దారతాద్య
ధికగుణకులంబు పద్మనా ♦ యకకులంబు॥

హరిచరణారవిందము = విష్ణునిపాద మనెడుపద్యము, త్రిదృ.....పరివృతంబు ; త్రిదృక్ = శివుడు, (మూడుకన్నలు గలవాడు.) అష్టదృక్ = బ్రహ్మ (ఎనిమిదికన్నలు గలవాడు.) సహస్రదృక్ = ఇంద్రుడు (వేయికన్నలు కలవాడు.) ఆది = మొదలైన, దేవతలయొక్క, కోటీర = కిరీటములయందలి, హరినీల = ఇంద్రనీలము లనెడు, రోలంబ = తుమ్మెదలచేతను, పరివృతంబు = ఆవరింపబడినదియును, శ్రీరమా——రంజితంబు ; శ్రీరమా = శోభతోఁగూడిన లక్ష్మీదేవియొక్క, కర = హస్తమందలి, ముద్రికా = ఉంగరములయందున్న, రత్న = మణులయొక్క, రుచిపుంజ = కాంతిసముదాయ మనెడు, మంజుల = మృదువైన, కింజల్క = అకరులచేత (పువ్వులలోనిదారములచేత) రంజితంబు = స్రవణించునదియును, (లక్ష్మీభర్తకుఁ బాదము లొత్తుచుండఁగా నామె చేతులందలియుంగరములలోనిమణులకాంతి యందుఁ బ్రసరించుటచే నిట్లు చెప్పబడె.) సముది.....లంకృతంబు ; సముదిత = పుట్టిన, అమరధునీ = ఆకాశగంగ యనెడు, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, అమిత = అధికమైన, మరంద = పూఁదేనెయొక్క, లహరీ = జాలుచే, అలంకృతంబు = అలంకరింపబడినదియును, సనక.....ప్రకాశదంబు ; సనకసనందనాది = సనకుఁడు సనందనుఁడు మొదలగు, అనఘ = పాపములేని, సమ్మిని = గొప్పభగవద్గుప్తులయొక్క, మనః = చిత్త మనెడు, కాసార = కొలఁకునకు, దివ్య = స్వచ్ఛమైన ; ప్రకాశదంబు = ప్రకాశమును గలిగించునదియును.

శ్రుతి.....వతంసము ; శ్రుతి = వేదవాక్కు లనెడు, వహూటీ = స్త్రీలయొక్క, శిరస్తటీ = శిరములచేతను, (ఉపనిషత్తులచేత ననియగ్ధము.) ధృత = ధరింపబడిన, వతంసము = భూషణమును, అగుచుఁ ; అలరారుఁ = ప్రకాశించును, అందుఁ = ఆపాదపద్యమునందు (ఉత్పన్నమైన) శూరతో——కులంబు ; శూరత = పరాక్రమము, ఉదారత = దానము, ఆది = మొదలైన, అధికగుణకులంబు = ఎక్కువ మంచిగుణములసముదాయము గల, పద్మనాయకకులంబు = వెలమవారివంశము, చెన్నైందుఁ = ప్రకాశించును.

ఇందు భగవంతునిపాదములయందు పద్మత్వ మారోపించి దానిధర్మము లగు భ్రమరసంపత్తి మొదలగునవి యెడతెగక నమస్కరించుదేవతలకిరీటరత్నాదులయందు నారోపించెఁ గాన సావయవరూపకాలంకారము.

ఉ॥ అందుఁ బయోధి న ప్రకము ✱ సంఘఁ బయోంబుధిఁగ్రాలె నైభవం

బంది జగత్ప్రసిద్ధి నల ✱ రాయచునుఁజెను రావునంశమం

దిందునిభంగి గాఁగ నుద ధిం చె లసత్కరమండలాగ్గిరు
కృందళితారిదర్పఁ డనఁ ధి గా ననప్రాతమనీఁడు మేటియై॥ 19.

అందుఁ = ఆటలమునందు, పయోధిసప్తకమునందుఁ = సముద్రము లేడిటిసముదాయమునందును, పయోంబుధివోలెఁ = క్షీరసముద్రమువలె, రావునంశము = రావువారిపలము, వైభవంబు = సంపదను, అంది = పొంది, జగత్ప్రసిద్ధిఁ = లోకప్రసిద్ధిచేతను, అలరారుచునుండెఁ = ప్రకాశించుచునుండెను, అందుఁ = ఆరావుపలమునందును, ఇందునిభంగిగాఁగఁ = చంద్రునిరీతివంటిరీతిగాఁ (అనఁగాఁ జంద్రుఁడువలె శనిభావము.) లస — దర్పడు ; లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కర = చేతియందలి, మండలాగ్ర = కత్తియొక్క, రుక్ = కాంతియనెడు, కరమండల = కిరణసముదాయముయొక్క, అగ్ర = శ్రేష్ఠమైన, రుక్ = కాంతిచేతను, సందళితారిదర్పఁడు = చీల్చబడిన శత్రువు లనుజక్కవలగర్వము గలవాఁడును (చీల్చబడిన యిది గర్వమునకు విశేషణము.) చంద్రుఁడు తనకాంతిచేఁ జక్రివాకములమద మడఁచిన ట్లిరాజు తనచేతఁబూనినఖడ్గసంబంధమైనకాంతిచేత శత్రువులమద మడఁచె నని తాత్పర్యము. అనఁగాఁ = అనుసట్లు, ననవోతమనీఁడు, మేటియై = ప్రసిద్ధుఁడై, ఉదయించెఁ = పుట్టెను. ఇందు శ్లిష్టరూపకము. ఇందునిభంగి యనుచో నిదర్శనాభేదము. రెంటికి సంఘాంగిభావసంకరము.

గీ॥ పాణిఁ గ్రొమ్మించుకరణి కృ ధి పాణి మెఱయ
వారువము నెక్కి యెదిరిన ధి వారు వఱువ
రణము గుడిపెను రిపువిదా ధి రణ మొనర్చి
యవ్విభుం డతనికి సాటి ధి యవ్విభుండె॥ 20.

అవ్విభుండు = ఆరాజు, పాణిఁ = హస్తమునందున్, గ్రొమ్మించుకరణిఁ = శ్రోత్తమెఱువువలె, కృపాణి = కత్తి, మెఱయఁ = ప్రకాశింపఁగాఁ, వారువముఁ = అశ్వమును, ఎక్కి = ఆరోహించి, రిపువిదారణముఁ = శత్రుసంహారమును, ఒనర్చి = చేసి, ఎదిరినవారు = ఎదుర్కొన్న వారు, (పగవారు) పఱువన్ = పారిపోవఁగా, రణము = యుద్ధమును, గుడిపెఁ = అనుభవింపఁ జేసెను ; అతనికిఁ = అతనికి, సాటి = సమానుఁడు, అవ్విభుండె = ఆరాజే (అగును.) ఇం దతని కతఁడే కాని యుపమానాంతరము లేదని చెప్పటచే ననన్వయాలంకారము.

క॥ ఆననవోతమధరణీ

జానికి సర్వజ్ఞసింగ ♦ జనపాలుఁడు తే

జోనిధి మాధవనీఁడును

సూనులు శివకేశవాంశ ♦ జులు పుట్టి రొగిన్ ॥ 21.

ఆననవోతమధరణీజానికిన్ = మైనఁ జెప్పిన ననవోతమరాజునకు, శివకేశవాంశ
జులు = శివకేశవులయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినవారును, తేజోనిధి = ప్రతాపమునకు
స్థానముగ, సర్వజ్ఞసింగజనపాలుఁడును, మాధవనీఁడును, (అను) సూనులు = పుత్రులు,
రొగిన్ = క్రమముగాను, పుట్టిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ తనయశోనల్పక ♦ ల్పనగాటవికిఁ బయో

భృత్పదం బొకవర ♦ భృతము గాఁగఁ

దనభుజాటోపప్రి ♦ తాపరూపాగ్నికిఁ

బరబలంబులు శల ♦ భములు గాఁగఁ

దనజయలక్ష్మీని ♦ తంబిని కఖిది

గ్వలభులు విహరణ ♦ స్థలులు గాఁగఁ

దననిరంతరదాన ♦ ధారానదికి సాగ

రములు గర్భజలాశ ♦ యములు గాఁగఁ

నవనిఁ బాలించి మిగులఁ బ్రి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

జైత్రీయాత్రానమారంభ ♦ సమయవిజయ

భేరికాభాంకరణచల ♦ ద్విమతఫణిప

తంగవిభుఁ డైనసర్వజ్ఞ ♦ సింగవిభుఁడు॥

22.

జైత్రీ.....విభుఁడు ; జైత్రయాత్రా = జయశీలమైన దాడియొక్క, సమారం
భసమయ = ఆరంభకాలమందు, విజయ = జయముం దెలిపెడు, భేరికా = భేరులయొ
క్క, భాంకరణ = “ భాం ” అనుశబ్దముచేతను, చలత్ = వణుకుచున్న, విమత = శత్రు
లనెడు, ఫణిసర్పములకు, పతంగవిభుఁడు = గరుడుఁడు ; గరుడుఁడు పాములం జంపున
ట్టిసప్రభువుశత్రుల సంహరించు నని తాత్పర్యము. ఐనసర్వజ్ఞసింగవిభుఁడు, పయోభృ

త్పదంబు = ఆకాశము (మేఘము లుండుచోటు) తన — వికిణ్ = తన = తనయొక్క, యశః = కీర్తియను, అనల్ప = అధికమైన, కల్పనగాటనికిణ్ = కల్పవృక్షములవనమునకు, ఒకపరభృతము = ఒకకోయిల, కాగణ్ = అగుచుండఁగా, (కల్పవృక్షములు గలతోటలోఁ గోకిల యున్నట్టిరాజుకీర్తియందు నాకాశముండెననిభావము. కీర్తిమిగులగొప్పది యనిఫలితార్థము.) పరబలంబులు = పగవారిసేనలు, తన — అగ్నికిణ్ = తనభుజాటోప = తనచేతులబలము గొప్పతనమువలన (గలిగిన) ప్రతాప = ప్రతాపమునెడు, అగ్నికిణ్ = చిచ్చునకు, శలభంబులు = మిడుతలు, కాగణ్ ; అఖిలదిగ్విలభులు = అన్నిదిక్కులనెడు శిరోగృహములు (మేడవూదియిండ్లు) తన — నితంబినికిణ్ = తనజయలక్ష్మి యనెడుస్త్రీకి, విహరణస్థులు = విహరించుచోట్లు, కాగణ్ ; సాగరములు = సముద్రములు, తనదాసధారాననికిణ్ = తనయొక్క (తాను) దాసముచేయునప్పడు విడిచినజలమువలనఁ గలిగినయోటికిణ్, గర్భజలాశయములు = లోపలనున్నమడుగులు, కాగణ్ ; అవనిక = భూమిని, పాలించి = రక్షించి, మిగులక = అధికముగాను, ప్రఖ్యాతిక = ప్రసిద్ధిని, కాంచెక = పొందెను.

సర్వజ్ఞసింగమహిపాలుఁడు భూమిం జక్కఁగఁ బరిపాలించి లోకమందంతట వ్యాపించినయాశము సంపాదించె ననియు నగ్ని మిడుతలంబోలె శత్రువుల ననాయాసముగ సంహరించి దిక్కులకొవశపటుచుకొనె ననియు దానజలముచే సముద్రముకంటెఁ బెద్దనదుల నుత్పాదించెననియుఁ దాత్పర్యము.

రూపకము సతిశయోక్తియు నలంకారములు.

మ॥ వనజాక్షీవనజాన్తుండై గుణమణి ♦ వారాశియై సజ్జనా
వనవిశ్వంభరుండై భుజాద్భితధరా ♦ వాల్మధ్యలభ్యోర్మయశో
భనలక్ష్మీవిబుధేంద్రుండై హరిపదా ♦ బైతార్థితస్వాంతుండై
కనియెక మాధవనీఁడు రంగశయనా ♦ గీర్ణాననిత్యస్థితిక॥ 23.

మాధవనీఁడు = సింగభూపాలునితమ్ముఁడు, వనజాక్షీవనజాన్తుండై = వనజాక్షీ = స్త్రీలకు, (తామరపూవులవంటి కన్నులుగలవారు.) వనజాన్తుండై = మన్మథుండై ; (తామరపువ్వు లాయుధములుగాఁ గలవాఁడు.) యువతులమనసు హరించునందము గలవాడనిభావము. గుణమణివారాశియై = గుణములనెడురత్నములకు సముద్రుండై, సముద్రమున నెల్లరత్నము లున్నట్లెల్లసద్గుణము లీరాజునందుండెనని యాశయము. సజ్జ — భరుండై ; సజ్జన = సత్పురుషులయొక్క, అవన = రక్షించుటయందు, విశ్వంభరుండై = విష్ణుండై ; విష్ణువుంబోలె సజ్జనులను రక్షించు నని తాత్పర్యము.

భుజా.....దేంద్రుడై ; భుజ = బాహుబలముచే, ఆర్జిత = సంపాదించబడిన,
 భరావల్లభ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, లభ్య = ప్రాప్తమైన, ఉరుశోభనలక్ష్మీ = మి
 గుల దీప్తమైన సంపదచే, విబుధేంద్రుడై = దేవేంద్రుడై, బాహుబలమున భూమి నా
 ర్జించి సంపదచే నింద్రుని బోలినవాఁడనిభావము. హరి——స్వాంతుడై ; హరి =
 విష్ణువుయొక్క, (భక్తులపాపములను నశింపఁజేయువాఁడు.) పాదాబ్జాత = పద్మము
 లంబోలినపాదములందు, ఆర్జితస్వాంతుడై = నిలుపఁబడినమనసు గలవాడై, రం
 గ——స్థితః ; రంగశయన = రంగనామకస్వామియొక్క, అగ్ర = శ్రేష్ఠమైన,
 స్థాన = నివాసమందు, స్థితః = ఉనికిని, కనియెఁ = పొందెను. శ్రీరంగమున నుండె
 ననియర్థము.

ను॥ ఘనుఁ డాసింగమనీనికాత్మజులు వె ♦ క్కం డుద్భవంబంది ర
 య్యనఘుల్ గాంచి రనేకపుత్రకుల వా ♦ రస్తోకదోర్విక్రమా
 ర్జునులై యావెలుగోటిపట్టణవర ♦ ట్కోణీస్థలిక్ రాజ్యపా
 లనముం గొంద ట్టొనర్చి రుజ్జ్వలగుణా ♦ లంకారధౌరంధరిక్॥ 24.

ఘనుఁడు = గొప్పవాఁడు (అగు) ఆసింగమనీనికిన్ = ఆసింగభూపాలునకు,
 (ఇచటసింగమనీని కనుష్యవ్యంతమునకు ఘనుఁ డనుప్రథమాంతము విశేషణము. ఒకా
 నొకచో విశేషణంబున వ్యక్తికిం బ్రథమ విభాషనగు (బా. కా.) ఆత్మజులు = కొమ
 రులు, పెక్కండ్రు = అనేకులు, ఉద్భవంబందిరి = జన్మించిరి, అయ్యనఘుల్ = ఆపు
 ణ్యాత్ములును, అనేకపుత్రకులన్ = పెక్కండ్రు కొమరులను, కాంచిరి = ఉత్పాదించిరి.
 వారుకొందఱు ; అస్తో——నులై ; అస్తోక = అధికమైన, దోర్విక్రమ = బాహుపరా
 క్రమముచేతను, అర్జునులై = అర్జునుంబోలినవారై, ఉజ్జ్వలగుణాలంకారధౌరంధరిక్ =
 ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, గుణ = శౌర్యాదిగుణములను, అలంకార = ఆభరణములయొ
 క్క, ధౌరంధరిక్ = ధరించుటచేత, వెలు——స్థలిక్ = వెలుగోటిపట్టణముయొక్క
 మంచిభూమియందు (వెలుగోటిపట్టణముం దనియర్థము.) రాజ్యపాలనముఁ = ప్రభు
 త్వమును, ఒనర్చిరి = చేసిరి.

గీ॥ అందు శ్రీరంగరాయస్య ♦ పాగ్గిగణ్యఁ
 డతిబలమదాంధయననభూ ♦ పతుల నతుల
 సమరమునఁ దుగించి వారిరా ♦ జ్యంబు లై న
 మెతుకుగై లానకోట లు ♦ ద్ధతిని గొనియె॥

అందుకొ = ఆపుతులలో, శ్రీరంగరాయస్వపాగ్రగణ్యుడు = సంపద గలరంగ
రాయశ్రేష్ఠుడు, అతులసమరమునకొ = సాటిలేనిపోరియందు, అతి — పతులకొ =
అతి = ఎక్కువైన, బల = దార్ఢ్యమువలనను, మద = కొవువలనను, అంధ = గుడ్డివా
రైన, యవనభూపతులకొ = తురకప్రభువులను, త్రుంచి = సంహరించి, వారిరాజ్యము
లు = వారిదేశములు, వివమెతుమగైలాసకోటలు = మెతుమకోట, కైలాసకోట యను
వానిని, ఉద్ధతికొ = గర్వముతో, కొనియెకొ = వశపఱచుకొనియెను.

క॥ ఆరంగారాయమహా

శూరున కుదయించె నహిత ధ నూదనుఁ డగుధ

రారాయశౌరి యతనికి

శ్రీరమ్ముం డైనలచ్చు ధ నృపతి జనించెకొ॥ 26.

ఆరంగారాయమహాశూరునకుకొ = మీఁదఁ జెప్పినరంగరాయప్రభు వసుగొప్పప
రాక్రమకాలికికొ, అహితనూదనుడు = శత్రువులసంహరించువాడు, అగుధర్మారాయ
శౌరి, ఉదయించెకొ = పుట్టెను ; అతనికికొ = ఆయనకు, శ్రీరమ్ముండు = సంపదచేత
మహోహనుడు, వివలచ్చనృపతి, జనించెకొ = పుట్టెను.

క॥ అచ్చరలకు నవ్యనరుల

నిచ్చును ; సతరిపుల కభయ ధ మిచ్చు ; నభీష్టు

బిచ్చుకొ ద్విజతతి కదనకొ ;

లచ్చనృపకృపాణి కల్ప ధ లతయన భళిరే !॥ 27.

లచ్చనృపకృపాణి = లచ్చరాయప్రభువుయొక్క ఖడ్గము, (ని) కర్తర్యాంఘ
రికాయంచకృపాణీస్యాత్ (నా. నా.) కల్పలతయనకొ = దేవవృక్షమువలెకొ, అద
నన్ = తగినసమయమందు, అచ్చరలకుకొ = స్వర్గమందలి వేశ్యలకు, నవ్యనరులన్ = కొ
త్త పెండ్లికొడుకులను, ఇచ్చుకొ = ఒసఁగును, సతరిపులకుకొ = నమస్కరించినపగఱకున్,
అభయము = అభయదానము, ఇచ్చున్ ; ద్విజతతికికొ = బ్రాహ్మణసముదాయమునకుకొ,
(ద్విజ = జన్మముచేతను గర్మముచేతను రెండుసారులు జన్మించువారు.) (ని) దంత
విప్రాండజాద్విజాః (అ) అభీష్టుంబు = కోరినధనాదికమును, ఇచ్చున్ ; భళిరే = ఎంత
స్తుతింపఁ దగును. (ఇది ప్రశంసనార్థక మగునవ్యయము.)

లచ్చరాయప్రభువుపగవారిని సంహరించి వారికి స్వర్గమును, శరణాగతుల కభ
యమును, బ్రాహ్మణుల కెల్లకోరికలును మొసఁగు నని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారము.

ఇందుఁ గృపాణి కరణమైనను (పనిచేయువాని కుపయోగించుపనిముట్టు) క్రియాసా
కర్యము (పనియొక్కచులకఁదనము) దెలుపుటకై కర్తగాఁ జెప్పఁబడె.

గీ॥ అవ్విభుఁడు కొండమాంచిక ♦ యందుఁ గనియె
సుతుల మువ్వుర నసమతే ♦ జోవిలాస
ధరుల సద్ధర్మనిరతుల ♦ ధర్మరాయ
మాధవధరాధినాథవే ♦ మనరపతుల॥

28.

అవ్విభుఁడు = ఆప్రభువు, అసమ = ధరులకొ = అసమ = సాటిలేని, తేజః =
ప్రీతాపముయొక్కయు, విలాస = సింగారముయొక్కయు, (ఇచటఁ గర్తార్థమున
షష్ఠి = తేజమును సింగారమును ననియర్థము.) (ని) తేజోబలేప్రతాపేన్న నా. నా.

ధరులకొ = ధరించినవారిని, సద్ధర్మనిరతులన్ = మంచి నడవడియం దాసక్తి గల
వారిని, ధర్మ = పతులకొ = ధర్మరాయఁడు, మాధవరాయఁడు. నేమరాయఁడునను
పేరులుగల, మువ్వురన్ సుతులకొ = ముగ్గురు పుత్రులను, కొండమాంచికయందున్,
కనియెన్ ;

ఉ॥ ఆధరణీధవత్రితయ ♦ మందు మహీపరిపాలనంబున

న్మాధవునికొ విభూతిని ను ♦ మాధవునికొ మతి వాక్స్వరూపభా

మాధవునికొ విలాసమున ♦ మాధవునికొ సదుదారతం ద్రియా

మాధవు నుర్విఁ బోలఁ దగు ♦ మాధవరాయనృపాలుఁ డెన్నఁగక॥

ఆధరణీధవత్రితయమందుకొ = ఆరాజులమువ్వరిగముదాయమందున్ మాధవరా
యనృపాలుఁడు, ఎన్నఁగకన్ = పరిశీలింపఁగాన్, మహీపరిపాలనంబునన్ = భూమిని
జక్కఁగాఁ బరిపాలించుటచేన్, మాధవునికొ = విష్ణుని, (మనువను యదవశశ్శునిగో
త్రమునఁ బుట్టినవాఁడు.) లక్ష్మీయొక్కభర్త యనియేని యర్థము. (ని) ఇందిరా
లోకమాతమా (అ) ధవాపతినరద్రుమాః. నా. నా.

విభూతిన్ = విశ్వముచేతను, ఉమాధవునికొ = పార్వతీపతిని, (ని) ఉమా
కాత్యాయనీగారి (అ) మతికొ = బుద్ధిచేతను, వాక్స్వరూపభామాధవునికొ = బ్రహ్మ
ను (భాషారూపమైనస్త్రీకిం బతిని.) విలాసమునకొ = శృంగారముచేతను, (వలపిం
చుటచేత ననియర్థము.) మాధవునికొ = వసంతునిని, (ని) విష్ణవసంతేవైశాఖేమాధవః
నా. నా.

సదుదాగతః = గొప్పదాతృత్వముచేతను, త్రియామాధపునిన్ = చంద్రుని,
(రాత్రికింబలి) (ని) రాత్రి స్త్రీయామాత. దాతృపా (అ) ఉర్విక = భూమియందు,
పోలదగుఁ = పోలుటకు నొప్పును. చంద్రుఁడు తనకళ్లను దేవతలకు దానముచేయు
సనివేదములం బ్రసిద్ధము. ఇందుశబ్దాలంకారము యమకము. అగ్ధాలంకారముపను.

గీ॥ ఆఘనఁడు గుర్వమాంబిక ♦ యందుఁ గనియెఁ

దనయులను నల్వర గురువు ♦ తాపనిధుల

గురువరాయననుంధరా ♦ వరునిఁ దెనుఁగు

రాయని నృసింహనిధు రంగ ♦ శాయిఘనుని॥ 30.

ఆఘనఁడు = ఆమాధవరాఘప్రభువు, గుర్వమాంబికయందున్, గురుప్రతాపనిధు
లఁ = గొప్పతేజమున కునికిపట్టునునవారిని, నల్వరగన్ తనయులన్ = నల్వరు కొమరుల
ను, కనియెఁ, తక్కినది సుగమము.

వ. అందగ్రజుండు.

అందుఁ = ఆనల్వరలో, అగ్రజుండు = మొదటివాఁడు ; (ముందుపద్యముతో
సన్వయము.)

క॥ గురుతరభుజశక్తియు నుర

గురునిభధీయుక్తి విప్ర ♦ గురుభక్తియు మా

గురునిభధృత్రిప్రసక్తియు

గురువప్రభువునకు సహజ ♦ గుణములు ధాత్రి॥ 31.

(అగు) గురువప్రభువునకుఁ = గురువరాఘనికొ, గురు—యుఁ ; గురు
తర = మిక్కిలియధికమైన, భుజశక్తియుఁ = బాహుబలమును, సుర—యుఁ =
సురగురు = బృహస్పతి (బుద్ధివో) నిభ = సమానము (అగు) ధీయుక్తియుఁ = బుద్ధి
కలిమియును, విప్ర—యుఁ = విప్ర = బ్రాహ్మణులయందును, గురు = ఉపాధ్యాయులయందును,
భక్తియుఁ = అనురాగమును, ఉమాగురునిభధృత్రిప్రసక్తియుఁ =
ఉమాగురు = హిమవంతునితో (పార్వతికిందండ్రి) (ని) గురుష్టుగీష్వతోశ్రేష్ఠేగురౌ
పితరిదుర్భరే. నిభ = శుల్కమైన, ధృత్రిప్రసక్తియు = స్థైర్యసంబంధమును,
ధాత్రి = భూమియందు, సహజగుణములు = మాడఁబాల్చినగుణములు (అయ్యెఁ.)

మ॥ స్వసమగ్రోదయలీలఁ గాంచుచును స ♦ చ్చక్రింబు లత్యంతమో
దసమృద్ధిన్ విలసిల్ల లోకతమ ము ♦ ద్యచ్ఛండతేజంబున
న్వేసఁ బోఁ జిమ్ముచుఁ గీర్తిపద్మినిని బూ ♦ నెన్ ఖడ్గనారాయణాం
కసమేతుండు దెనుంగురాయవసుధా ♦ కాంతాబ్జబంధుం డిలన్॥32.

ఖడ్గనారాయణాంకసమేతుండు = ఖడ్గనారాయణుఁ డనుబిరుదముతోఁ గూడి
నవాఁడు, తెనుంగు——బంధుండు; తెనుంగురాయ = తెనుంగురాయఁ డనుపేరుగల,
వసుధాకాంత = రాజనెడు, అబ్జబంధుండు = సూర్యుఁడు, ఇలన్ = భూమియందు, స్వ—
లీలన్ = స్వ = తనయొక్క, సమగ్ర = పూర్ణమైన, ఉదయలీలన్ = గొప్పతనము నొందు
ట యనునదయక్రియను. కాంచుచును = పొందుచును, సచ్చక్రంబులు = సజ్జనులసము
దాయము లనెడుసాధువు లగుచక్రవాకములు, అంత్యంత——మృద్ధిన్ = అంత్యంత =
అధికమైన, మోద = సంతోషముయొక్క, సమృద్ధిన్ = సంపదతో, విలసిల్లన్ = ప్ర
కాశింపఁగాన్, లోకతమము = జనులయజ్ఞాన మనుప్రపంచమునందలి చీకటిని,
ఉద్య——బునన్ = ఉద్యత్ = అభివృద్ధి నొందుచున్న, చండ = తీక్షణమైన, తేజంబు
నన్ = ప్రతాప మనుకాంతిచేత, వెనన్ = వేగముతోన్, పోఁజిమ్ముచున్ = నివారిం
చును, కీర్తిపద్మినిన్ = కీర్తికాంత యనెడుపద్మినిని, పూనెన్ = అవలంబించెను. (వశ
పముచుకొనె ననియర్థము.) సూర్యుఁడు తనయందయముచేఁ జక్రవాకముల సంతో
షపెట్టి, కాంతిచేఁ బ్రపంచమునందలి చీకటిని బోగొట్టి పద్మలత నలరించిన ట్లేమ
హారాజు తనయభివృద్ధిచే జనుల కానందముఁ గల్పించి ప్రతాపముచే నజ్ఞానముం బోఁ
గొట్టి కీర్తి సంపాదించె ననితాత్పర్యము.

అలంకారము శ్లిష్టరూపకము.

క॥ స్థిరనిజభుజగ్రహీతియు

సరసం బగుతనదునూక్తి ♦ సరణియు నెన్నన్

సరహితవసుధాశ్రయమై

సరసింహారాయధీరు ♦ నకుఁ దనరాజెన్॥

33.

సరసింహారాయధీరునకున్ = విద్వాంసుఁ డైనసరసింహారాయప్రభువునకు, (ఇ
చటఁ గువర్ణకము సంబంధార్థమున వచ్చెను.) ఒకానొకచోట సంబంధమునను గువర్ణ
కంబగు. బా. కా.

స్థిర...పీఠియుక్; స్థిర=నిలుకడైన, నిజ=తనదియగు, భుజాగ్రపీఠియుక్=బుజము
 కొనయనుపీఠియును, సరసంబు=మనోహరమైనది, అగుతనదున్నాక్షిసరణియుక్=
 అగు తనసంబంధమైన మంచిమాటలధోరణియును, వర=——శ్రయమై; వర=శ్రేష్ఠు
 లైనవారికి, హిత=మేలుచేయునదియు, వసుధా=భూమికి, (మణులేని ధనమేని దీన
 నుండు ననియర్థము.) ఆశ్రయమై=ఆధారమైనదియై, వరహిత = వకారముతో
 శూన్యమైన, వసుధా = అమృతమునకు (“వసుధా” యనుదానియందు వకారము
 పోగా ‘సుధా’ మిగులుంగాన నమృతమనియర్థము.) ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టై, త
 నరాకె=(ఒప్పెను.) పృకాశించెను. ఈప్రభువు సజ్జనులకు మేలుచేయు తనచేతి
 యందు భూమిని, మాటలయందమృతమును ధరించె ననియర్థము. బాహుపరాక్రమ
 మున సజ్జనుల రక్షించుచు భూమిం బాగుగఁ బరిపాలించెననియు నమృతముంబోలు
 వాగ్మాధుర్యము గలవాడనియు భావము. శ్లేషయు రూపకము నలంకారములు.

గీ॥ హస్తముల శంఖచక్రిచి ♦ హస్తము లలరుట

సిరియు ధరణియు వశగతిఁ ♦ జెలఁగుచుంట

నశమసాలాంతరస్థితి ♦ పాసఁగుచుంట

రంగశాయికి సాటియకా ♦ రంగశాయి॥

34.

హస్తములన్ = చేతులందున్, శంఖచక్రిచిహస్తములు = పాంచజన్యము సుదర్శ
 నము ననునాయుధము లనుగుణుతులు, (శంఖచక్రాకారము లైనరేఖ లనియర్థాంతర
 ము.) అలరుట=ప్రకాశించుటచేతనును, సిరియు=లక్ష్మీదేవియును, ధరణియు=
 భూదేవియును, (సంపదయు, భూమండలము ననియర్థాంతరము.) వశగతి=లోఁ
 బడినస్థితిచేత, జెలఁగుచుంట=ఒప్పుచుండుటచేతనును, అస=——స్థితి; అస=
 బేసిసంఖ్యగల, సాల=ప్రాకారములయొక్క, అంతరస్థితి=లోపలనునికి (సాటిలేని
 కోటలోనునికి యని యర్థాంతరము.) పాసఁగుచుంట=లభించుటచేతనును, రంగ
 శాయి=మాధవరాయనిచ్చత్రిలలోఁ గన్పట్టెడు, రంగశాయికి=రంగనాథస్వామికి,
 సాటి=సమానుడు, బౌ=అగును.

ఇందు భగవంతుఁ డగురంగనాథునిహస్తమునందు శంఖచక్రములు గలవు. రా
 జుచేతులయందు వానింబోలినరేఖలు గలవు. లక్ష్మీయు భూదేవియు రంగనాయకుని
 భార్యలు గాన నాయనవశమం దుండిరి. ప్రభు వగుటచే సంపదయును భూమండలము
 ను రాజునకు వశమయ్యెను. రంగస్వామియుఁ గాజేరీతీర్థమున సప్తసాలములమధ్య ను

న్నవాడు. ఈరాజును సాటిలేనికోటలో నున్నాడు. ఇట్టిద్వఱకును శ్లేషచే సాదృశ్యము చెప్పటచే శ్లేషప్రతిభాత్థాపితోపమాలంకారము.

క॥ ఆరంగశాయి నామక

శౌరికిఁ గోనాంబయందు ♦ జనియించిరి దో

స్సారచణుడు రామన్న యు

దారుడు నీలాద్రిరాయ ♦ ధరణీపతియు॥

35.

ఆరంగశాయి నామక శౌరికి = మీఁదఁ జెప్పినరంగశాయి యనుపేరుగలప్రభువునకు, (శౌరి యనుపేరు విష్ణునకుం బ్రసిద్ధము; గాని ప్రభువులాయంశమును ధరించువారనునభిప్రాయమునఁ గాఁబోలును దేనుఁగుకవులు తఱుచుగ నాపదము వారికి వాడుచున్నారు.) దోస్సారచణుడు = బాహుబలముచే నిపుణుడు, (అయిన) రామన్న, ఉదారుడు = దానశీలుడు (అగు) నీలాద్రిరాయధరణీపతియు॥, గోనాంబయందు॥, జనియించిరి = పుట్టిరి.

ప. అందగ్రజుండు.

అందు॥ = అయిద్వఱలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాడు. (అగు)

క॥ కాముండు రూపంబున బల

రాముండు భుజశక్తిఁ బరశు ♦ రాముండు దృఢసం

గ్రామమున విజయమున రఘు

రాముఁ డితం డనఁగ రామ ♦ రాయుండు చెలఁగు॥ 36.

రామరాయుండు, ఇతండు = ఈప్రభువు, రూపంబున॥ = చక్కఁదనమునందు (హారాదు లగునలంకారములచే నలంకరింపఁబడకున్న నలంకరింపఁబడినట్లు ప్రకాశించునది రూపము.) కాముండు = మన్మథుండును, భుజశక్తి॥ = బాహుబలమునందు॥, బలరాముండు = బలభద్రుండును, దృఢసంగ్రామమున॥ = బలమైన యుద్ధమునందు, పరశురాముండు = భాగ్యవరాముండును, (ఈయన బ్రాహ్మణుఁడయ్యె సైకనిమిత్తమునఁ బెక్కుసారులు రాచవారితో యుద్ధముచేసి జయించె ననిభారతము.) విజయమున॥ = పగవారి నమోఘముగ) జయించుటయందు, రఘురాముండు, అనఁగ॥ = (చూచువారు) అనునట్లు, చెలఁగు॥ = ప్రకాశించును.

శా॥ తూలిం చెన్ సమరాంగణంబున రిపు ధస్త్రమంబులన్ హేలిచేన్
 దోలిం చెన్ నిజరాజ్యసీమ వెడలం ధస్త్రాత్ములం జోరులన్
 బాలిం చెన్ బ్రజలన్ సుధర్మమున సం పత్సైఖ్యము ల్వర్థిలం
 దేలిం చెం బ్రమదంబునన్ సుజనులన్ నీలాద్రిరాయం డిలన్ ॥ 37.

నీలాద్రిరాయండు = రంగశాయిచెండవపుత్త్రుఁడు, సమరాంగణంబునన్ =
 యుద్ధభూమియందున్, రిపుస్త్రమంబులన్ = శత్రుసముదాయములను, హేలిచేన్ =
 ఆయుధముచే, (ని) హేలిద్వైల్వాలాయధాంశుషు. నా. నా. తూలిం చెన్ = తొలఁ
 గఁజేసెను.

దుస్త్రాత్ములన్ = చెడుకార్యములఁజేయమనసుగలవారినిని, చోరులన్ = దొంగల
 నును, నిజరాజ్యసీమన్ = తనదేశపుసరిహద్దునండి, వెడలన్ = వెలుపలికిఁబోవునట్లు,
 తోలిం చెన్ = తఱిమించెను, బ్రజలన్ = జనులను, సంపత్సైఖ్యముల్ = సంపదయు
 సుఖమును, వర్థిలన్ = అధికమగునట్లు, సుధర్మమునన్ = మిక్కిలిన్యాయముతో, పాలిం
 చెన్ = రక్షించెను, సుజనులన్ = సత్వరుషులను, ఇలన్ = భూమియందున్, బ్రమదం
 బునన్ = సంతోషమునందున్, తేలిం చెన్ = ఓలలాడించెను.

క॥ నరసింహరాయమణికి

స్వరమతి వెంగాంబకును ద ధ నయు లుదయం బం

దిరి చిన్న శౌరియును సాం

ద్రీరుచులు నీలాద్రిరాయ ధ రామమహీశుల్ ॥ 38.

నరసింహరాయమణికిన్ = ముప్పదియాఱవపదైమునం శిష్టబడిన నరసింహప్ర
 భుశ్రేష్ఠాశుక్, (ఇది యుపమితనమాసము. కాన నిందు మణిశబ్దము శ్రేష్ఠార్థకము.)
 (ని) సింహ శార్దూల నాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః (అ) (ఉత్తరపదము
 లగుసింహశార్దూలాదిపదములు శ్రేష్ఠార్థకము లని యర్థము.) వరమతి = మంచిబుద్ధిగల,
 వెంగాంబకున్ = వెంగవృక్షును, చిన్న శౌరియును, సాంద్రురుచులు = అధిక మైనకాంతి
 గల, నీలాద్రిరాయరామమహీశుల్ = ఈపేరులు గల, తనయుల్ = కొమరులు, ఉద
 యంబు = పుట్టువును, అందిరి = పొందిరి. (జన్మించి రని యర్థము.)

గీ॥ తతయశోదాంచితానంద ధ తనయుఁ డగుచు

సాధుబృందావనహితప్ర ధ చార మొనర

లలితవంశకలాపుఁడై ♦ లలిఁ జెలంగెఁ

జిన్నశౌరికిఁ బ్రతియనఁ ♦ జిన్నశౌరి॥

39.

చిన్నశౌరి = చిన్నప్రభువు, తత.....తనయుఁడు = తత = అధికమైన, యశః = కీర్తియు, వా = దానమును, (ని) దఃపుంసిదాతరిఁజేదాస్త్రియాంక్షౌంతిదానయోః. నా. నా. అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఆనంద = సంతసమును, తనయుఁడు = కుమారులుం గలవాఁడు, అగుచుక, సాధు.....చారము; సాధు = సత్త్వగుణములయొక్క, బృంద = సమూహముయొక్క, అవన = రక్షణమునకు, హిత = అనుకూలమైన, ప్రచారము = నడవడి, ఒనరక = ఒప్పఁగాక, లలిత.....పుడై, లలిత = మనోహరమైన, వంశకలాపుఁడు = వంశమునకు భూషణమైనవాఁడు, కలాపా భూషణే బర్హే కాంచ్యాం సంహతి తూణయోః. నా. నా. ఐ; చిన్నశౌరికి = బాలకృష్ణునకున్, పృతియన = సదృశుఁడనునట్లు, లలిన్ = ఉత్సాహముతోక, చెలంగె = ప్రకాశించెను.

ఇట గాఢ బాలకృష్ణునకు సదృశుఁడనుటచే గాఢవిశేషణము లన్నియుఁ గృష్ణునకును శ్లేషచే నవ్వయించును గాన నీక్రిందిరీతిని రెండవయర్థము చెప్పవలయును.

తత.....తనయుఁడు; తత = (అంతటను) వ్యాప్తుఁడును, యశోదాంచిత = యశోద (యనుభార్య) చేసలంకరింపఁబడిన, ఆ = స్థానము; (గృహము) గల (ని) ఆకారస్తుపదేభాజేపరితాపేపితామహే. నా. నా. నందతనయుఁడు = నందుఁడనువానికిఁ గొమారుఁడు, అగుచుక, సాధు.....చారము, సాధు = చక్కనిది యగు, బృందావన = తులసీవనమునందు, హిత = అనుకూలమైన, ప్రచారము = సంచారము, ఒనరక = ఒప్పఁట్లుగాక (బృంద యనురక్కసియొక్క శృశానమునందలిమృత్రికం బుట్టుటచే దీనికి నీపేరు కలిగె నందురు.) లలిత.....పుడు; లలిత = మనోహరమైన, వంశ = గానసాధనమైనవేణువును (పిల్లనగ్రోవి) కలాప = నెమలిపురియుం గలవాఁడు. (అగు) చిన్నశౌరికి = (అయిన) బాలకృష్ణున కని యన్వయము.

శ్లేషానుప్రాశితోపమాలంకారము.

క॥ నీలాద్రివిభుఁడు భావిత

నీలాద్రివిభుఁడు భూరి ♦ నిజధైర్యులన

చ్చీలాద్రివిభుఁడు సదుదయ

లీలాద్రివిభుఁడు మహిఁ ద ♦ లిచ్చె నధికుఁడై॥ 40.

భావితనీలాద్రివిభుండు; భావిత = ఉపాసింపఁబడిన, నీలాద్రివిభుండు = నీలపర్వతమందలిస్వామి గలవాఁడు, (జగన్నాథస్వామి యని యర్థము.) భూరి.....విభుండు = భూరి = అధిక మైన, నిజ = తనదియగు, క్రైత్య = క్రైత్యము చేతనును, లసచ్ఛీల = మంచినడవడిచేతనును, అద్రివిభుండు = మేరువు (మేరువుం బోలినవాఁడును.), సదు.....విభుండు = సదుదయలీలా = మంచియభివృద్ధి యనెడునుదయక్రియచేతను, అద్రివిభుండు = నూహ్యుండును, (ప్రీతిదినము నుదయము నందుటచే నూహ్యంబోలిన వాఁడని భావము. ఉదయశబ్దమునకు రాజపక్షమున నభివృద్ధి యని యర్థము.) (ని) అద్రయో ద్రుమ శైలాంతాః (అ) (అయిన) నీలాద్రివిభుండు = నరసింహరాయని ద్వితీయపుత్రుండు, అధిసుండు = గొప్పవాఁడై, మహిక్ష = భూమియందు, తలిర్చె = వృద్ధిఁ జెందెను.

క॥ అమితకమలోదయంబై

యమితాబ్జప్రభవ మగుట ♦ నంబుధి దెగడక

గొమరగిరిపురమునఁ దటా

కము నీలాద్రిప్రభుండు ♦ ఘనముగ నిలిపెన్॥ 41.

నీలాద్రిప్రభుండు, కొమరగిరిపురమునకై = కొమరగిరిపట్టణమునందుకై, అమితకమలోదయంబై = అమిత = పరిమాణములేని (అధిక మైన) కమలోదయంబై = పద్మముల యుత్పత్తిగలదియై, (ఉదకములకు వాసస్థాన మని యేని యర్థము.) (ని) సలిలం కమలం జలం; సహస్రపత్రం కమలం శతపత్రం షశేకయం (అ) (లక్ష్మ్యుత్పత్తి గలదియై యని యర్థాంతరము.) (ని) కమలా శ్రీహర్షిషియా (అ) అమి.....వము = అమిత = మేరలేని, అబ్జ = తామరపువ్వులకుకై, ప్రభవము = ఉత్పత్తిస్థానము. (చంద్రోత్పత్తిస్థాన మని యర్థాంతరము.) (ని) శంఖేధన్వంతరాచంద్రే పుంస్యజ్జక్తీబమంబుజే. నా. నా. అగుటకై = కావుటచేత, అంబుధికై = సముద్రమును, తెగడక = నిరాకరించునట్లు, తటాకము = చెలువును, ఘనముగన్ = గొప్పగాను, నిలిపెన్ = త్రవ్వించెను.

సముద్రమున నేక కమలోదయ మయ్యెను (లక్ష్మీ యొక్కతెయి పుట్టెను.) ఈరాజు త్రవ్వించినచెలువునం దనేక కమలోదయ మయ్యెను. (జలములు పెక్కులుండెను) మఱియు సముద్రమునం దజ్జశబ్దార్థములు (చంద్రాదులు) కొన్నియై పుట్టెను. ఈకాసారమున నవి (పద్మములు) పెక్కులు పుట్టెను. కాన నిది సముద్రముం దిరస్కరించుచుండె నని భావము.

ఇందు సముద్రముకంటెఁ జెఱువున నాధిక్యము స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేక కాలంకారము ; అది శ్లేషసంకీర్ణము.

క॥ అ నీలూద్రప్రభునకు

సన్నుత కేసాంబయందు ♦ జనియించిరి సం

పన్నులు నరసన్నయు బు

చ్చన్నయు వెంకన్న చిన్న ♦ జనపాలుండు॥ 42.

సన్నుత = స్తోత్రము చేయఁబడినది.

సంపన్నులు = సంపదగలవారు. తక్కినది సుగమము.

చ॥ పానరఁ దెనుంగురాయనికి ♦ బుత్తులు గల్గిరి సేనమాంబయం
దనఘుండు మాధవప్రభుఁ డ ♦ హార్యసుధైర్యుండు వేంకటప్రభుం
డును ఘనుడైన చిన్ననృపుఁ ♦ డున్ సరసుం డగుచంద్రశౌరి జ
గ్గనృపుడు కృష్ణరాయఁ డధి ♦ కప్రతిభుం డగురంగశాయియు॥

తెనుంగురాయనికి = చుప్పదియైదవ పదైయనం జెప్పఁబడిన తెనుంగురాయ ప్రభువునకు, పానరన్ = ఒప్పనట్లుగన్, అనఘుండు = పాపము లేనివాఁడు, (అగు) మాధవప్రభుండు, అహార్యసుధైర్యుండు = పర్యతముం బోలిన మంచిక్షైర్యము గలవాఁడు, (ని) అహార్యధరపవృతాః (అ) వేంకటప్రభుండును, ఘనుండు = ఉత్తముండు, వినచిన్ననృపుఁడన్, సరసుండు = విద్యాంసుండు, అగుచంద్రశౌరి, జగ్గనృపుడు, కృష్ణరాయఁడు, అధికప్రతిభుండు = ఎక్కువ బుద్ధి గలవాఁడు, అగురంగశాయియున్, పుత్తులు = కొమరులు, సేనమాంబయందున్, కల్గిరి = జన్మించిరి.

సీ॥ గురవరాయేంద్రున ♦ కిరువురు సతులు భ

ద్రాంబికయును లచ్చ ♦ మాంబ యనఁగ

సం ద్రగమహిషికి ♦ నందనుల్ మాధవ

ప్రభుండు లక్ష్మీపతి ♦ రామరాయఁ

దనఁగ మువ్వరు గల్గి ♦ రాద్వితీయద్వితీ

యకుఁ గల్గె సుతుండు సీ ♦ తన్న యనఁగ

సం దగ్రజుడు పాండ ♦ వాగ్రజుఁ డట్లుగ
 సత్యధర్మము మా ♦ సహితుఁ డగుచు
 నవనిఁ గలపద్మనాయకు ♦ లందు నిరుప
 మానవిఖ్యాతి నలరారె ♦ మానధనుఁడు
 గురవరాయతనూజుండు ♦ సరసవచన
 పన్నగవరుండు మాధవ ♦ ప్రభువరుండు॥

44.

గురవరామేంద్రునకుఁ = గురవరాయప్రభువునకుఁ, భద్రాంబికయును, లచ్చ
 మాంబ, అనఁగన్ = అనునట్టి, ఇరువురుసతులు = ఇద్దఱు భార్యలు, కలరు = ఉండిరి.
 అందుఁ = వారిలో, అగ్రమహిషికిన్ = పెద్దభార్యకుఁ (ని) కృతాభిషేకానుహిషీ
 భోగి న్యోగ్యాన్యపుష్ప స్త్రీయః (అ) మాధవప్రభుఁడు, లక్ష్మీపతి, రామరాయఁడు, అ
 నఁగన్ = అనునట్టి, మువ్వరు, నందసుల్ = ముగ్గురుతనయులు, కల్గిరి = జన్మించిరి, ఆద్వి
 తీయద్వితీయకుఁ = ఆ రెండవ భార్యకుఁ, సీతన్న, అనఁగన్, సుతుఁడు = పుత్రుఁడు,
 కల్గెఁ = పుట్టెను, అందుఁ = ఆ పుత్రులలో, అగ్రజుండు = పెద్దవాఁడు, గురవరాయ
 తనూజుండు = గురవప్రభుపుత్రుఁడును, (అగు) మాధవప్రభువరుండు, మానధనుఁడు =
 చిత్రైస్సత్యమే సాముగ గలవాఁడును, సరసవచనపన్నగవరుండు = మనోహర మైన
 మాటలచేత శేషుఁడును, వాగ్ధోరణిచే శేషుం బోలినవాఁడని యర్థము.

పాండవాగ్రజుఁడట్లుగఁ = ధర్మరాజువలె, సత్య.....హితుఁడు ; సత్య =
 నిజముతోడను, ధర్మ = సత్కర్మములతోడను, తుమ = ఓరుపుతోడను, సహితుఁడు =
 కూడినవాఁడును, అగుచుఁ, అవనిఁ = పుడమియందుఁ, కలపద్మనాయకులందుఁ =
 ఉన్న వెలమవారియందుఁ, నిరుపమానవిఖ్యాతిఁ = సాటిలేని ప్రసిద్ధితోఁ, అలరా
 రెఁ = ప్రకాశించెను.

చ॥ అతనికి రంగమాంబకుఁ గు ♦ లాద్రులరీతి జనించి రాత్మజుల్
 స్తుతమతి గుర్వశౌరియు య ♦ శోనిధి. తిర్మలరాయఁ డార్యస
 మ్మతుఁ డగువెంగళన్న నృప ♦ మాన్యుఁడు రామవిభుండు తిర్మల
 క్షీతిపతి వేంకటప్రభుఁడు ♦ శ్రీనిధి తిమ్మనృపాలమౌళియుఁ॥ 45.

అతనికిన్ = ఆమాధవరాయనికిని, రంగమాంబకుఁ, స్తుతమతి = స్తోత్రము చే
 యబడినబుద్ధిగల, గుర్వశౌరియుఁ, యశోనిధి = కీర్తిస్థానము (అగు) తిర్మలరా

యఁడు, ఆశ్వసమ్మతుఁడు = పెద్దల కనుకూలుఁడు, అగువెంగళన్న, స్వప్రమాన్యఁ
డు = రాజులపం బూజ్యుఁడు, (అగు) రామవిభుండు, తిర్మలక్షీతిపతి, వేంకటప్ర
భుఁడు, శ్రీనిధి = లక్ష్మికి వాసస్థానమైన, తిమ్మప్పపాలమాళియుక్ = తిమ్మరాయశ్రే
ష్ఠుఁడును, ఆత్మజుల్ = పుత్తులు, కులాద్రులరీతిక్ = పులపర్వతములరీతిం బోలినరీతి
చేతను, (కులాద్రులువలె ననియర్థము.) జనించిరి = పుట్టిరి.

గీ॥ అలఘువిభవుఁడు డెనుఁగురా ♦ యనికుమారు

లందు సౌందర్యవిజితార ♦ విందబాణుఁ

డగుచు నకలంకకీర్తిచే ♦ సతిశయిల్లె

మాధవనిభుండు మాధవ ♦ ట్పొవిభుండు॥ 46.

తెనుంగురాయనికుమారులందున్, మాధవనిభుండు = విష్ణువుతో సదృశుఁడు,
మాధవట్పొవిభుండు = మాధవభూపాలుఁడు, అలఘువిభవుఁడు = గొప్పసంపద గలవాఁ
డును, సౌం—ణుడు = సౌందర్య = చక్కఁదనమున, విజిత = ఓడింపఁబడిన, అరవిం
దబాణుఁడు = మున్నగుఁడు గలవాఁడును, (అరవిందబాణుఁడు = తామరపూవులు
బాణములుగాఁ గలవాఁడు) (ని) అరవిందముతోకంచమాతంచనమల్లికానీలోత్పలం
చపంచైతేపంచపాణస్యసాయకాః॥ (ఆ) అగుచుక్, అకలంకకీర్తిచేక్ = స్వచ్ఛ
మైకీర్తిచేక్, ఆతిశయిల్లెక్ = గొప్పవాడయ్యెను.

సీ॥ నాఁడుగా పెనుఁబావ ♦ తేఁడు దాఁ దలయెత్తి

నిజభోగినీభోగ ♦ నిష్ఠుఁ డయ్యె

నాఁడుగా దిక్కరీం ♦ ద్రంబు లిచ్చారీతి

నలవశానుగతిచే ♦ మెలఁగుచుండె

నాఁడుగా కూర్చితోఁ ♦ గ్రీడావినోదంబు

గైకొనియెను వృద్ధ ♦ కమఠవిభుండు

నాఁడుగా కిటిరాజు ♦ పోడిమిఁ దనప్రియు

రాలితో సుఖలీలఁ ♦ దేలుచుండె

ధర్మపరిపాలనమున సం ♦ తనము గలిగి

తనదుభుజపీఠమున వసుం ♦ ధర వహించి

తెనుగురాయనిమాధవా ♦ వనివిభుండు

దృఢబలపరాక్రమోన్నతి ♦ నేలుచుండె

47.

తెనుగురాయనిమాధవావనివిభుండు = తెనుగురాయనికిం బుత్తుఁ డైనమాధ వభూపాలుఁడు, తనదుభుజపీఠమునకే = తనబాహు వసుపీఠయందుకే, వసుంధరకే = భూమిని, వహించి = ధరించి, ధర్మపరిపాలనమునకే = న్యాయపరిపాలనచేతను, సంత సము = సంతోషము, కలిగి = పొంది, దృఢ.....న్నతికే; దృఢ = అధికమైన, బల = శక్తిచేతనును, పరాక్రమ = శౌర్యముయొక్క, ఉన్నతికే = ఆధిక్యముచేతను ను, వీలుచుండెన్ = (భూమిని) పాలించుచుండెగాక, నాడుగా = ఆయన రాజుగ నున్నపుడే కదా, పెనుబాఁపతేఁడు = గొప్పవాఁ డగుసర్పరాజు, తాకే = తాను, తలయెత్తి = శిరసునెత్తి, మున్ను బదువుండుటచే శిరసునెత్తవలనులేదయ్యె. ఇప్పుడది లేదు గావున నెత్తెననిభావము. నిజ...ష్ఠుఁడు = నిజ = తనవారగు, భోగిని = నాగకాం తలతోడి, భోగనిష్ఠుఁడు = సుఖమునొందుటయందు నాసక్తిగలవాఁడు, అయ్యెక; నాడుగా = అప్పుడే కదా, దిక్కురీఁద్రంబులు = దిక్కుల నుండునెనుగులు, శ్లో॥ ఐరా వతఃపుండ్రీకో వామనఃకుముదోంజనఃపుష్పదంతస్సార్వభౌమస్సుప్రతికశ్చద్విగ్ధభాః॥ అ. ఇచ్చారీతికే = కోరికకుం దగినట్టిరీతిచేత, వశానుగతిచేకే = వశ = ఆఁడెనుగులయొ క్క (ని) కరిణీధేనుకావశా (అ) అనుగతిచేన్ = అనుసరించి పోవుటచేకే, మెలఁ గుచుండెకే = విహరించుచుండెను. నాడుగా = ఆకాలముననే కదా, వృద్ధకమరివి భుండు = ముదుసలితామేటితేఁడు, హర్మితోకే = భార్యతోకే, (ఇష్టముతో నని యు సర్థము.) హర్మశబ్దమువూడ శ్రీత్వవివక్షయందు జీవ్రత్యయము రాఁగాఁ గూర్చి యనియును హ్రీస్వము రాఁగాఁ గూర్చి యనియు నిష్పన్న మయ్యె. క్రీడావి నోదంబు = విహారమందలి నేడుకను, కైకొనియెకే = పొందెను. నాడుగా = ఆకాల మందే, కిటిరాజు = ఆదివరాహమూర్తి, తనప్రియురాలితోకే = తనభార్యనో, పోడి మిన్ = చక్కదనముతో, సుఖలీలకే = సుఖమైనక్రీడచేతను, నేలుచుండెకే = తృప్తి నొందుచుండెను.

శేషుఁడు నాదిహర్మము దిగ్దజములు మొదలగునవి భూమిని మోయుచుండె నని పురాణములు చెప్పచున్నవి. కాఁబట్టి యవి యెల్లకాలము భూమిని వహించుటచే సుఖము చెందుట కవకాశము లేదయ్యె. ఇప్పు డీమాధవరాయప్రభువు భూమండలము ను దనభుజమువూడ ధరించుటచే మున్ను భూమిని వహించినవియెల్ల విశ్రాంతి గలిగి సుఖము నొందుచుండె ననితాత్పర్యము. ఈప్రభు వెల్లవారికి సుఖము గలుగునట్లు తన బాహుబలమున భూమి నాజ్ఞించి న్యాయమునఁ బాలించె ననిఫలితము.

క॥ చటులతరవిజయధాటి

పటుపటహాఘమన్ని నాద ♦ పరికంపితది

క్రటకుటిలారిబలుఁడు వేం

కటపతిరాయఁడు దనర్చు ♦ ఘనవిక్రముఁడై॥ 48.

చటుల.....బలుండు, చటులతర = మిక్కిలివడిగల, విజయ = జయార్థమైన, ధాటి = దాడియందలి, పటు = దృఢమైన, పటహా = తప్పెటలయొక్క, ఘమన్ని నాద = ఘమఘమలాడు చున్న ధ్వనిచేతను, పరికంపిత = వణకింపబడిన, దిక్రట = దిక్కులయందలి, కుటిల = చెడుస్వభావముగల, అరిబలుఁడు = శత్రువులయొక్క సైన్యములు గలవాఁడు, (అగు) వేంకటపతిరాయఁడు, ఘనవిక్రముఁడై = ఎక్కువ పరాక్రమము గలవాఁడై, తనర్చున్ = ప్రకాశించును.

క॥ క్రొన్నెలకన్ననుబున్నమ

వెన్నెలకన్ననుశరాళి ♦ వెన్నులకన్నన్

వన్నెలఁజెన్నలరారెం

జిన్నారాయాగ్రగణ్యు ♦ చిరకీర్తిధరన్॥ 49.

చిన్నారాయాగ్రగణ్యుచిరకీర్తి = శ్రేష్ఠుఁ డైనచిన్నారాయనియొక్క శాశ్వతమైనపాగడ్డ, ధరన్ = భూమియందున్, క్రొన్నెలకన్నను = క్రొత్త కప్పురముకంటెను, పున్నమవెన్నెలకన్నను = పున్నమనాటి చంద్రకాంతికంటెను, శరాళివెన్నులకన్నన్ = తెల్లుగుంపులయొక్క పువ్వులకంటెనును, వన్నెలన్ = (తెల్లని) కాంతులతో, చెన్నలరారెన్ = ప్రకాశించెను. (వన్నెలచెన్ను = (తెల్లని) కాంతులయొక్కయందముచేతను. తృతీయాధ్యమసంభాషణము. అలరారెన్ = ప్రకాశించె ననియేని చెప్పం దగు.)

గీ॥ పద్మనాయకసత్కులా ♦ భరణ మగుచు

నిలబుధులఁ బ్రోచి ఖలపక్షి ♦ గలమదంబు

డిందుపడఁ ద్రొంచి భూజనా ♦ నంద మెనయ

రామవిభులీల నేలె నా ♦ రామవిభుఁడు॥ 50.

ఆరామవిభుఁడు = ఆచిన్నారాయనితమ్ముఁ డగురామచంద్రప్రభువు, పద్మనా
యకసత్కులాభరణము = వెలమవారిది యగుమంచివంశమున కలంకారము, అగుచుకొ,
బుధులకొ = విద్వాంసులను, ప్రోచి = రక్షించి, ఖలపక్షి = దుర్జనసముదాయమున,
కలమదంబు = ఉన్నగర్వము, డిందుపడకొ = పోవునట్లు, త్రుంచి = సంహరించి, భూ
జనానందము = భూమియందలి జనులసంతోషము, ఏనయకొ = అభివృద్ధి పొందఁగా,
రామవిభులీలకొ = దశరథపుత్రిఁ డగురామునివిలాసము వంటివిలాసముతో, ఇలకొ =
భూమిని, ఏలకొ = పాలించెను; ఇందు రామునివిలాసము వంటివిలాసముతోఁ బాలిం
చె ననిచెప్పటచేఁ బద్మనాయకాదిపదములు శ్లేషచే రామునకు నన్వయించును.

(రాముఁడు) పద్మనాయకసత్కులాభరణము = సూర్యవంశమున కలంకార
ము, అగుచుకొ, బుధులకొ = దేవతలను, ప్రోచి = రక్షించి, (ని) భూతృచాఁడగురా
బుధాః (అ) ఖలపక్షిగలమదంబు = ఖల = జనస్థానవాసి యగురావణునిసేనానా
యకుఁ డైనఖరుఁ డనురాక్షసునియొక్కయు, (ఇచ్చట ర, ల, ల క భేదము.) పక్షి
గళ = రావణునియొక్కయు, మదంబు = గర్వము, డిందుపడకొ = అణఁగునట్లు, త్రుం
చి = వారిద్దఱనుసంహరించి, భూజన్ = సీతను, ఆనందము = సంతోషము, ఏనయన్ =
పొందుచుండఁగా,

ఇలన్ = భూమిని, ఏలన్ = పాలించెను.

మున్న సూర్యవంశాలంకారమై దేవతల రక్షింప ఖరుఁడు రావణుఁడు మొదల
గురక్కసులం జంపి సీత కానంద మతిశయింపఁగా రామవిభుఁడు భూమిం బాలించె
ను. ఈరామవిభుఁడును వెలమవారివలమున కలంకారమై విద్వాంసుల రక్షించి భూమి
జనులకు సంతోషము గల్గ రామునిలీలతోఁ బాలించె ననితాత్పర్యము.

శ్లేషాలంకారము.

47 వ పద్యమునం జెప్పబడినచంద్రశౌరియే యిచట రామశౌరియని చెప్పఁ బడి
యె. ముందుపద్యమునఁ జెప్పబడురామచంద్రశౌరియు నీయనయె. కావున వెనుకటి
చంద్రశబ్దము నిచట రామశబ్దమునుగూడ నామైక దేశస్థాయమున రామచంద్రశౌరినే
చెప్పచున్న వని సందర్భమున గ్రహింపం దగును.

క॥ ఆరామచంద్రరాయధ

రారవణునిదేవి యింది ♦ రాదేవి యనం

గా రుచిరరూపసంపదు

దారగుణకదంబ తిమ్మ ♦ మాంబ చెలంగున్ || 51.

ఆరామ... దేవి = మైనఁజెప్పఁబడినరామచంద్రభూపాలునిభార్యయు, రుచి... కదంబ, రుచిర = మనోహరమైన, రూపసంపత్ = ఎక్కువచక్కఁదనమును, ఉదార గుణకదంబ = గొప్పగుణములనుదాయమును గలదియు (అగు) తిమ్మంబ, ఇందిరా దేవియనంగా = లక్ష్మీదేవివలె, చెలంగున్ = ప్రకాశించును.

మ॥ నిరతంబుం గులదైవతం బనుచుఁ గుం ♦ తీమాధవుం గొల్చి ను
స్థిరతం బీతపురాధిరాజ్యవిలస ♦ త్సింహాసనాధ్యాసియై
కరముల్ మోడ్చుచు మన్నెపుందొరలవ ♦ ర్గంబాజ్ఞలో వర్తిలన్
సిరితో నేలఁ దెనుంగురాయనుతుఁడౌ ♦ శ్రీజగ్గరాయండిలన్ || 52.

తెనుంగురాయనుతుఁడు = తెనుంగురాయప్రభునికుమారుఁడు, ఔశ్రీజగ్గరాయం
డు, నిరతంబు = ఆసక్తిగలుగునట్లు, కులదైవతంబు = వంశపరంపరచేఁ బూజింపఁబడు
దైవము, అనుచున్, కుంతీమాధవున్ = పీఠికాపురమునందలి కుంతిమాధవస్వామిని, (ఈ
స్వామి కుంతి యనునింతిచేఁ బ్రతిష్ఠితుఁడు గాన నీపేరు గలిగె నందురు.) కొల్చి =
సేవించి, సుస్థితత్ = మిక్కిలిస్థైర్యముతో, పీఠ.....ధ్యాసియై, పీఠపుర = పీఠికాపు
రసంబంధమైన, అధి = అధికమైన, రాజ్య = ప్రభుత్వముయొక్క, విలసత్ = ప్రకాశిం
చుచున్న, సింహాసన = సింగపుంగద్దెను, అధ్యాసియై = ఎక్కినవాడై, మన్నెపుందొ
రలవర్గంబు = (సన్మానించి తా నిచ్చినభూభాగముల ననుభవించువారిసముదాయము.)
కరములు = హస్తములను, మోడ్చుచున్ = ముకుళించుచున్, దోసి లాగి యనియర్థము.
ఆజ్ఞలోన్ = (తన) ఆనతియందు, వర్తిలన్ = మెలఁగుచుండఁగాను, సిరితోన్ =
సంపదతో, ఇలన్ = భూమిని, ఏలెన్ = పాలించెను.

సీ॥ అలికాక్షుకనువెచ్చ ♦ నంటనిరతిరాజు

గురుశాప మొందని ♦ కువలయాప్తుఁ

డనిలోనఁ దొడరి బొం ♦ కనిధర్మజుం డబ్బి

లోన మునుఁగనిమం ♦ థానశిఖరి

కుండమార్పుగ నిచ్చు ♦ కొననికానీనుండు

బంధనం బొందని ♦ సింధురాజు

స్వారాజ్యభోగంబు ♦ వాయనిసురభర్త

పండభావంబు గాం ♦ చనికిరీటి

చారురూపకళాసత్య ♦ ధీరభావ

వితరణగభీరతాభోగ ♦ విక్రమముల

నీతఁ డన భూతలమున వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

దెనుఁగురాయనికృష్ణరా ♦ యన్మపమాళి॥

53.

తెనుఁగురాయనికృష్ణరాయన్మపమాళి = తెనుఁగురాయనిమారుఁ డగుకృష్ణరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, చారు.....విక్రమములకే = చారురూప = సుందర మైనయాకారముచేతను, కళా = విద్యలచేతను, సత్య = నిజము (పల్కట) చేతను, ధీరభావ = బుద్ధిశైల్యముచేతను, వితరణ = దానముచేతను, గంభీరత = గాంభీర్యముచేతనును, (సుఖదుఃఖములం దెలుపువికారములు లేకుండుట) భోగ = సుఖానుభవముచేతను, విక్రమములకే = పరాక్రమముచేతను, ఈతఁడు = ఈకృష్ణరాయప్రభువు, (వరుసగా) అలికాక్షుకను వెచ్చకే = శివునికంటిపెట్టెను, అంటనిరతిరాజు = స్పృశింపనిమన్మథుఁడును, గురుశాపము = ఒజ్జ యైనబృహస్పతివలనిశాపమును, ఒందనిశవలయాత్తుఁడు = పొందనిచంద్రుఁడును, అనిలోకకే = యుద్ధమునందుకే, తొడరి = యత్నించి, బొంకనిధర్మజుండు = అన్యతమాడని ధర్మరాజును, అభిలోకే = సాగరమునందున్, మునుఁగనిమంథానశిఖరి = మునుఁగనికవ్వపుఁగొండయు, పండమార్పుగకే = ఒకటిఁ బుచ్చికొని మఱియొకటిచ్చుట యగునట్లు, ఇచ్చుకొననికానీనుండు = దానముచేయని కర్ణుఁడును, (కన్నె కొడుకు కానీనుండు) (ని) కానీనకన్యకాజాతః (అ) బంధనంబు = కట్టును, (నేతువు) ఒందనిసింధురాజు = పొందనిసముద్రుఁడు, స్వారాజ్యభోగంబు = స్వర్గసంబంధమైన సుఖమును, పాయనిసురభర్త = విడువనియింద్రుఁడు, పండభావంబు = నపుంసకత్వమును, కాంచనికిరీటి = అనుభవించనియర్జునుఁడును, అనకే = అనునట్లు, భూతలంబునకే = భూమియందు, ప్రఖ్యాతిన్ = ప్రసిద్ధిని, కాంచకే = పొందెను.

మన్మథుఁడు మిగులఁజక్కనివాడ కాని మున్ను రేవతలప్రార్థనచే నీశ్వరునకుఁ బార్వతిం గూర్చి యత్నించి నపు దాయనశ్రేతాగ్నిచేఁ గాల్పబడెను. చంద్రునకుఁ గళాసమృద్ధి కలదు; గాని యొకనిమిత్తముచేఁ గురుశాపము నొందెను. ధర్మరాజు సత్యము పల్కువాడ కాని యుద్ధమున నొకపుడు గురునితో నన్యత మాడెను. మందరపర్వతము స్థిరమైనదే కాని సముద్రమును మఱించు నపు డది మునిఁగెను. దానము

నం గర్భుఁడు మిగులఁ బ్రసిద్ధుఁడ కాని యింద్రునకుం గవచకుండలము లిచ్చునపు డా తనివలన శక్తిం గొని మఱి యిచ్చెను. సుమద్రుఁడు మిగుల గంభీరుఁడు ; (అతనిలోతు నేవారు నెఱుంగ రనిభావము.) గానిలంకాప్రయాణమున రామునిచే బంధింపఁబడెను. ఇంద్రుఁడు మిగుల సుఖానుభవము గలవాఁడ కాని వృత్రాసురుని జంపినపుడు స్వర్గప దమునుండి భ్రష్టుఁ డాయెను. అర్జునుఁడు మిగులఁ బరాక్రమవంతుఁ డైనను స్వర్గము న నున్నపు డూర్వాసి యిచ్చినశాపమునఁ గొంతకాలము నపుంసకుఁ డయ్యెను. ఇట్లు ప్రైవారియందు గుణములు దోషములు కలసి యుండెను. మన్మథుఁడు మొదలగువారి యందుఁ గలచక్కఁదనము మొదలగునవి యీరాజునందును గలవు ; గాని వారియం దుఁ గలదోషములు లేవని తాత్పర్యము.

ఇందు రాజునకును మన్మథుఁడు మొదలగువారికిని జక్కఁదనము మొదలగువా నిచే సామ్యమును, శివునికంటిమంట నంటమి మొదలైనవానిచే వైలక్షణ్యమును స్ఫుట మయ్యెం గాన వ్యతిరేకాలంకారము.

గీ॥ అమరఝరి నిందునందుల ♦ నపహసించె

రహిఁదెనుఁగురాయసుతుఁ డగు ♦ రంగశాయి

నరవరునికీర్తి తద్ధైర్య ♦ గరిమ గెలిచె

నవివరము తత్రప్రతాప మ ♦ య్యవినిమించె॥ 54.

తెనుంగురాయసుతుఁడు = తెనుంగురాయనికన్యపుత్రుఁడు, అంగరంగశాయి నర వరునికీర్తి = అంగరంగరాయప్రభువుయొక్కయశము, అమరఝరి = అకాశగంగను, ఇందునందుల = చంద్రునిని, (శివునివాహనమైన) వృషభమును, రహి = బాగు గాను, గెలిచె = జయించెను. (మిగులస్వచ్ఛమైనకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము.) తద్ధైర్యగరిమ = ఆయన ధైర్యముయొక్కగొప్పతనము, అవివరము = (పరవ్రతములతో శ్రేష్ఠమైనదానిని) మేరుపర్వతమును, దత్రప్రతాపము = ఆయన తేజము, అయ్యవి = (ఆ + అవి అయ్యవి) ప్రసిద్ధఁ డగునూర్యునిని, మించె = అతిశయించెను. (ని) అ వయశ్వేలమేషాస్త్రాః (అ) (ధైర్యముచే మేరువును, బ్రతాపముచే నూర్యుని నీప్రభు వు జయించె ననియర్థము.)

క॥ వారలలోపల నగ్రిజుఁ

డై రాజులుచున్నమాధ ♦ వాధిపునకుఁ దే

వేరులు సిరిధరణియుఁబలె

నై రొగి జానకియుఁ గోన ♦ మాంబామణియు॥ 55.

వారలలోపలక = వైరఁజెప్పినతెనుఁగురాయనిపుత్తులలో, అగ్రజాఁడు = పెద్ద వాఁడు, వి, రాజిలుమన్నమాధవాధిపునకుక = ప్రకాశించుమాధవరాయప్రభువునకు, (మాధవాధిపునకుక = విష్ణునకుక) సిరిధరణియుఁబలెక = లక్ష్మీదేవతలెను, భూదేవతలెను, జానకియుక, కోనమాంబామణియుక, దేవేరులు = భార్యలు, ఒగిక = క్రమముగా, విరి;

ఉపమాలంకారము.

చ॥ అతనికి జానకీతరుణి ♦ యందు జనించె దెనుంగురాయభూ

పతి రహిఁ గోనమాంబ యను ♦ భామినియందు జనార్దనాహ్వయ

క్షీతిపతి పుట్టె నందుఁ జర ♦ కీర్తియు సద్విజయదేవభక్తియ

ద్యుతభుజశక్తి ధర్మరతి ♦ బూనె దెనుంగున్నపాలుఁ డున్నతి॥

అతనికిక = ఆమాధవరాయప్రభువునకున, జానకీతరుణియందున = జానకి యను భార్యయందుక, రహిక = బాగుగాను, తెనుంగురాయభూపతి, జనించెన = పుట్టెను. కోనమాంబ యనుభామినియందుక = కోనమ్మ యనుభార్యయందున, జనార్దనాహ్వయక్షీతిపతి = జనార్దనుఁ డనుపేరు గలప్రభువు, పుట్టెక; అందుక = ఆయిద్దఱలోక, తెనుంగున్నపాలుఁడు, చిరకీర్తియుక = స్థిరమైన పొగడికయును, సద్విజయదేవభక్తి = మంచిబ్రాహ్మణులందు దేవతలందు ననురాగమును, అద్యుతభుజశక్తి = ఆశ్చర్యకరమైన బాహుబలమును, ధర్మరతిక = సత్కార్యములయం దాసక్తిని, ఉన్నతిక = గొప్పతనముతో, పూనెక = ధరించెను.

ఆమాధవరాయణిక బెద్దభార్యయం దొకకొమరుఁడును చెండవభార్యయం దొక కొమరుఁడును గలిగినయు నందుఁ బెద్దకుమారుఁడు కీర్తియు దేవబ్రాహ్మణభక్తియుఁ గల్గి ధర్మసత్తుఁడై వర్తిల్లె ననియుం దాత్పర్యము.

మ॥ రణకోలాహలగర్జితాహితభటా ♦ భ్రతేనియుంఝాపినా

రణమై వైరిసగంధసింధురథరా ♦ ధృద్వంసదంభోభిజృం

భణమై ద్విద్రవహరాభిమానతిమిర ♦ బద్ధప్రచంఛోసరిం

ఖణమై యొప్పుజనార్దనాధిపభుజా ♦ గ్రస్థోగ్నిఖడ్గం బనిక॥ 57.

జనార్ద...ఖడ్గంబు = జనార్దనాధిప = జనార్దనుఁ డను పేరుగల ప్రభువుయొక్క, భుజాగ్ర = చేతియందు, స్థ = ఉన్న, ఉగ్ర = భయంకరమైన, ఖడ్గంబు = కత్తి, అనిక = యుద్ధమునందుక, రణ.....ప్రసారణము; రణ = యుద్ధమునందు, తోటా సాల = కేకలనెడు, గర్జిత = ఉలుములుగల, అహిత భట = శత్రు సైనికులనెడు, అభ్ర = మేఘములయొక్క, శ్రేణి = సముదాయమునకుక, యుంఘాపరసారణము = గాలియొక్క సంచారము, వి, వైరి.....జృంభణము; వైరి = పగవారియొక్క, సగంధ = మదముతోఁగూడిన, సింధుర = గజములనెడు, ధరాధ్ర = పర్వతములయొక్క, ధ్వంస = నాశము చేయుటయందు, దంభోభిజృంభణము = వజ్రాయుధవికాసము, వి, ద్విద్వహ... ఖణమై, ద్విట్ = విరోధులయొక్క, దహర = హృదయమునందలి, అభిమాన = గర్వమునెడు, (బలైశ్వర్యాదులచే దాను గొప్పవాడ ననుకొనుట గర్వము) తిమిర = అంధకారమునకు, బిగ్గ = సూర్యునియొక్క, ప్రచండ = తీక్షణమైన, ఉగ్ర = కిరణములయొక్క, రింఖణమై = పరిసారమై, ఒప్పక = పరికాశించును.

మాధవరాయనిద్వితీయ పుత్తుఁడగుజనార్దనరాయనిఖడ్గము యుద్ధమునందుఁ గేకలనునులుములు గలపగవారిబిడ్డలను వాయువు మేఘములంబోలెఁ దఱిమె ననియును శత్రులనుదగజములను వజ్రము కొండలంబోలె నకింపఁజేసె ననియును బగవారిగర్వమును సూర్యకాంతి చీకటింబోలె నివారింపె ననియుఁ దాత్పర్యము.

ఇందు ఖడ్గమునందు వాయుత్వము మొదలైన వారోపించుటకు శత్రువులయందు మేఘత్వారోపణము మొదలగునవి కారణము లగుటచే మాలారూపమైన పరంపరితరూపకాలంకారము.

క॥ హరిశౌర్యఁ డాజనార్దన

ధరణీపతి గనియె సుతుల ♦ ధన్తాంబికయం

సురువిధవజిహ్వవిష్టునృ

నరు వేంకటకృష్ణరాయ ♦ నసుధారములుక॥ 58.

హరిశౌర్యఁడు = సింహపరాక్రమముగలవాఁడు, (ని) యమానితేంద్రచంద్రాగృనిష్టుసింహంశువాజిషు శుకాహికపిఠేకేషుహరిగ్నాకపితేత్రిషు (అ) ఆజనార్దన ధరణీపతి = ఆజనార్దనప్రభువు, ధన్తాంబికయందుక, ఉపనిభవజిహ్వక, ఉపనిభవ = గొప్ప యైశ్వర్యముచేతను, జిహ్వక = ఇంద్రుని (బోలింవారిని) విష్టుచ్ఛవకు = విష్టురాయనిని, వేంకటకృష్ణరాయనసుధారములుక = వేంకటకృష్ణరాయఁ డను పేరు గల ప్రదముకేనినిని, సుతులక = కుమారులను, కనియెక.

క॥ ఆ రామచంద్రరాయ

క్షౌరమణుడు తిమ్మమాంబి ♦ కారత్నమునం
దారూఢయశుని మాధవ

భూరమణుని నారసింహ ♦ భూవిభుఁ గనియె॥ 59.

ఆ రామచంద్రరాయక్షౌరమణుడు = ఆరామచంద్రరాయప్రభువు, తిమ్మాంబికారత్నమునందుకొ = శ్రేష్ఠురాలగుతిమ్మాంబయందుకొ, ఆరూఢయశునికొ = ప్రసిద్ధమైనకీర్తిగల, మాధవభూరమణుకొ = మాధవరాయనిని, నరసింహభూవిభుకొ = నరసింహరాయనిని, కనియెకొ.

సీ॥ రామచంద్రావని ♦ రమణున కనుజుడై

పరఁగుకృష్ణారాయ ♦ నరవరుండు

సర్వమాంబికయందుఁ ♦ జతురుల వేంకట

రాయవిభుఁ దెనుంగు ♦ రాయఘనుని

గనియె నం దగ్గిజుం ♦ డనుపమబల్లధైర్య

శౌర్యగాంభీర్యసౌం ♦ దర్యకలితుఁ

డగుచు నర్థజనాళి ♦ కమరభూజంబన

దాతృత్వమహిమ వి ♦ ఖ్యాతిఁ గాంచె

రెండవకుమారుఁ డలరె ను ♦ ద్దండశక్తి

రెండవ కుమారుఁ డనఁగఁ గో ♦ దండముక్త

చండకాండప్రకాండవి ♦ ఖండితారి

మండలుం డిద్దవై భవా ♦ ఖండలుండు॥

60.

రామచంద్రావనీరమణునకున్ = రామచంద్రనామము గలప్రభువునకుకొ, అనుజుడు = తమ్ముడు, ఐ, పరఁగుకృష్ణారాయనరవరుండు = ఒప్పెడుకృష్ణారాయప్రభువు, సర్వమాంబికయందుకొ, చతురులకొ = నేర్పరులను, వేంకటరాయవిభునికొ, తెనుంగురాయఘనునికొ, కనియెన్ ; అందుకొ = ఆయిద్దఱలో, అగ్రజుండు = శ్రేష్ఠుండు, అనుపమ.....కలితుండు, అనుపమ = సాటిలేని, బల = శరీరశక్తితోడను, శౌర్య = పరాక్రమముతోడను, గాంభీర్య = గంభీరతతోడను, సౌందర్య = చక్కఁదనముతోడను,

కలితుఁడు = కూడుకొన్న వాఁడు, అగుచుక, అర్థిజనాళికిక = యాచకజనసముదాయమునకుక, కల్పభూజంబునక = కల్పవృక్షమనునట్లు, దాతృత్వమహిమన్ = దానము యొక్క గొప్పతనముచేక, విఖ్యాతిక = ప్రసిద్ధిని, కాంచెన్ = పొందెను. రెండవకు మారుఁడు, కోదండ.....మండలుండు, కోదండ = ధనుస్సునుండి, ముక్త = విడువఁబడిన, చండ = తీక్షణమైన, కాండప్రకాండ = ప్రశస్తమైనబాణములచేతను, విఖండిత = ముక్కలు చేయఁబడిన, అరిమండలుండు = శత్రుసముదాయము గలవాఁడును, ఇద్ధ.....ఖండలుండు; ఇద్ధ = దీప్తమైన, వైభవ = సంపదచేత, ఆఖండలుండు = ఇంద్రుఁడును, (ఇంద్రుంబోలినవాడనియర్థము.) (అయి) ఉద్బండశక్తిక = గొప్ప శక్తిచేతను, (శక్తి కుమారస్వామియాయుధమును, శరీరబలమును) రెండవకుమారుఁడనఁగక = మఱియొక కుమారస్వామివలె, అలరెక = ప్రకాశించెను.

ఉపమాలంకారము.

క॥ ఆరామచంద్రరాయకు

మారులు సమరమున హరికు ♦ మారులు లీలక

మారులు చిరభూతిం గా

మారులు దానమున రవికు ♦ మారు లరయఁగాక॥

ఆరామచంద్రరాయకుమారులు, అరయఁగాక = ఆలోచింపఁగాన్, సమరమునక = పోరియందుక, హరికుమారులు = అర్జునులు; (సింహపుంబిల్ల లనియేని యర్థము) లీలక = విలాసములందుక, మారులు = మన్మథులు; చిరభూతిక = శాశ్వతైశ్వర్యమునందుక, కామారులు = శివులు; దానమునక = ఈవియందుక, రవికుమారులు = కర్ణులు; (అగుదురు) ఉల్లేఖాలంకారము.

వ. అందు

సీ॥ ఉరమందుఁ జేర్చక ♦ చరమాంగమునఁ జేర్చు

కొనునల్లదాసరిఁ ♦ గూడ నేల

బహుమదోన్నతతఁ ♦ బ్రబలి మే నెఱుఁగని

యాశాంతకరులస ♦ ఖ్యం బ చేల

పటుభోగినులఁ గూడి ♦ కుటిలవృత్తిఁ జరించు

నలభుజంగాధిపు ♦ చెలిమి యేల

కదలలేక మహాశ్మః హృదయాప్తి జడతఁగై
కొనునహార్యాభితో ధనయ నేల

యనుచుఁ గమతహరిద్విర ధాధినాథ
కులగిరులకూటములు రోసి ధలితరాగ
సుగుణసద్వృత్తవిమలాత్మ ధోభి మాధ
వాధిపుభుజంబున వసించె ధనవనికాంత॥

62.

అవనికాంత = భూమి యనుశ్రీ, ఉరమునందుకొ = భుజమధ్యమునందున్, చే
ర్చక = కూర్చక, చరమాంగమునకొ = వీచునందుకొ, చేర్చుకొనునల్లదానికొ = ధరిం
చెడుతొఁజేటతేనిని, కూడన్ = కలియుట, ఏల = ఎందులకున్, నల్లని దానినివాని నని
యునర్థము. (వత్తు మిచ్చి యాలింగము చేసికొనక వీచున నెక్కించుకొనినవానిం
గూడినఁ బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) ఆదికూర్చము వీచున భూమిని ధరించు
ననిభావము. బహుమదోన్మత్తతన్ = బహు = అధికమైన, మద = క్రొవ్వనెడు, (గర్వ
మనియు నర్థము.) ఉన్మత్తతన్ = వెట్టిచేతను, ప్రబలి = అతిశయించి, మేను = శరీర
మును, ఎఱుంగని = తెలియని, ఆశాంతకరుల = దిగ్గజము లనునాశావిఘాతులయొక్క,
(ఆశ = దిక్కు, కోర్కె.) సఖ్యంబు = చెలిమి, అది = ఆసఖ్యము, ఏల = ఎందునకుకొ,
(ఉపయోగించును.) (గర్వముచే నెడ లెఱుంగక యాశానాశము చేయువారిమై
త్రిమలనం బ్రయోజనము లే దనియర్థము.) మదముచే మే నెఱుంగక యొక్కడనొ
యున్న దిగ్గజములచెలిమి నిష్ప్రయోజన మనిభావము. పటుభోగినులకొ = పటు = సే
ర్పఁగఁజైగ, భోగినులకొ = నాగకాంత లనెడుభోగశ్రీలను, (వేశ్యలను) కూడి =
కలిసికొని, కుటిలవృత్తికొ = వంకరఁడక లనెడుచెడునడవడిచేతను, చరించు.....
చెలిమి, చరించు = సంచరించెడు, అల = ప్రసిద్ధఁడైన, భుజంగాధిపు = శేషుఁ డనువిట
కానియొక్క, చెలిమి = స్నేహము, ఏల = ఏమి లాభ మిచ్చును. (వేశ్యలం గూడి చె
డునడవడి గలవిటకాండ్రచెలిమి గూడ దనియర్థము.) నాగకాంతలం గూడునక్రగతి
గలశేషునిచెలిమి యుక్తము గా దనిభావము. కదలలేక = సంచరించుశక్తి లేక, మహా
శ్మహృదయాప్తికొ = మహత్ = గొప్పలగు, అశ్మ = రాలవంటి (రాల నెడుననియు
నర్థము.) హృదయాప్తికొ = మనసు గలుగుటచేతను, జడతన్ = కదలలేమి యనుమొఱ
కుఁదనమును, కైకొనునహార్యాభితోకొ = కైకొను = గ్రహించెడు, అహార్యాభితోకొ =
పవ్వతసముదాయముతోన్, ఎనయన్ = పొందియుండుట, ఏల = ఎందునకు; (కదలఁ

దగినశరీరశక్తి లేనికఠినహృదయు లగనూర్థులనెయ్యము తగ దనియర్థము.) స్థావరము లగుపర్వతములతో సంబంధము తగ దనిభావము. అనుచుఁ = ఇట్లుఁపించుచు, క మత.....కూటములు = కమత = కూర్చుండుకొనుచు, హరి = సర్పరాజుయొక్కయు, ద్విరదాధినాథ = ఏనుఁగులయొక్కయు, కులగిరుల = కులపర్వతములయొక్కయు, కూటములు = స్నేహములను, రోసి = విడిచి, లలిత.....భుజంబునఁ = లలిత = మనోహరుఁడును, రాగ = ప్రేమచేతను, సుగుణ = మంచిగుణములచేతను, సద్వృత్త = మంచిన డవడిచేతను, విమలాత్మ = నిర్మల మైనమనసుచేతను, శోభి = ప్రకాశించెడు, మాధవాధిపు = మాధవరాయప్రభువుయొక్క, భుజంబునఁ = భుజమునందుఁ, వసించెన్ = నిలెను.

కూర్మము రాగిల్లక విముఖమయ్యెను. (ఆశాంతకరు లాశాంతకరులు. దిగ్గజము లాశావిఘాతము చేయునవి.) శేషుఁడు కుటిలవృత్తి కలవాఁడు. పర్వతములు మిగులం గఠినములు. కావున భూవనిత వానినెయ్యమును రోసి తనయందు రాగము, మంచిగుణములు, సత్త్వవర్తనము, మంచిమనసుఁ గలమనోహరుఁడైనయారాజుయొక్క చేతియందు వసించె ననితాత్పర్యము.

శిష్టరూపకానుప్రాణితవ్యతిరేకాలంకారము.

క॥ సరసాలంకారధ్వని

భరితాంధ్రవచోవిలాస ♦ వాసవదత్తా

పరిణయకృతికిం బతియై

వరకీర్తి వహించె మాధవ ♦ ప్రభుఁ డుర్విక్॥ 63.

మాధవప్రభుఁడు, సరసా.....కృతికిఁ = సరస = శృంగారాదిరసములతోడను, అలంకార = ఉపమాద్యలంకారములతోడను, ధ్వని = వ్యంగ్యాధముతోడను, భరిత = నింపఁబడిన, ఆంధ్రవచోవిలాస = తెలుఁగుపదములసాగుగల, వాసవదత్తాపరిణయకృతికిఁ = వాసవదత్తాపరిణయ మనుగ్రంథమునకుఁ, పతియై = నాయకుఁడై, ఉర్విక్ = భూమియందుఁ, వరకీర్తి = మంచియశమును, వహించెన్ = సంపాదించెను.

ఈప్రభువు సంస్కృతమున సుబంధు వనుకవి రచించినవాసవదత్త (వాసవదత్త యనుస్త్రీయొక్కవివాహాదులను వర్ణించుప్రబంధము.) యనుగద్యకావ్యమును దెనిగింపఁ జేసి దానికిం గృతినాయకుఁడయ్యె ననియర్థము.

చ॥ లలి మెఱుఁ గొప్పకొప్పు చప ధి లాలతఁ గెల్వఁగ నోపురూపు మేల్
 చెలువముఁ బూనుకొను గడుఁ ధి జెన్నగుకన్నులు దూపుఁజూపులుం
 గలిగి లనద్గుణంబు నెసఁ ధి గల్ నరసింహస్వపాలుమూఁపునం
 దలరుధనుర్మృతల్లిక భు ధి జాశిత యాజయలక్ష్మీకైవడిన్ ॥ 64.

ధనుర్మృతల్లిక = శ్రేష్ఠమైనధనువు, (ని) మతల్లికామచర్చికాప్రకాండముద్భవ
 ల్లజ్జ (అ) మెఱుఁగొప్పకొప్పు = (తళతళలాడుకాంతిచే) మనోహర మగునగ్రభా
 గ మనెడుకేశపాశమును, (ని) కొప్పునఁ దగుఁజాపాగ్రము సెప్పగుధమ్మిల్లమును
 ఆం. స. చపలాలతజ్జ = మెఱుపుఁదీవను, గెల్వఁగజ్జ = జయించుటను, ఓపురూపు =
 తగినయాకారమును, ఇచట వృద్ధధూర్తాదిశబ్దము లకారాంతము లయ్యెను దెలుఁగున
 నుకారాంతములుగ నైతము వ్యవహరింపఁ బడునని యాధర్వణుఁడు చెప్పటచే రూప
 శబ్ద ముకారాంత మయ్యెను.

మేల్ చెలువముజ్జ = ఎక్కువ యందమును, పూనుకొను = ధరించువంటినడు మ
 నెడునడుమును, కడుజ్జ = మిక్కిలి, చెన్న గుకన్నులు = మనోహరము లగునపులక్రిం
 దిగుంట లనెడుసేత్రములును, తూపుఁజూపులుజ్జ = బాణము లనెడుదృష్టిప్రసారముల
 ను, కలిగి = పొంది, కలుగుధాతు విట సకర్మకము. లనద్గుణంబును = ప్రకాశించునారి
 యనునద్గుణము, ఎసఁగజ్జ = శోభిల్లఁగాను, భుజా.....కైవడిన్ = భుజాశిత = బా
 హుపరాక్రమము నాశ్రయించినది, జాజయలక్ష్మీకైవడిన్ = అగుజయలక్ష్మీవలె, నర
 సింహస్వపాలుమూఁపునండుజ్జ = నరసింహప్రభునిబుజమునందు, అలరుజ్జ = ప్రకాశించు
 ను. శ్రేష్ఠరూపకాలంకారము.

జయలక్ష్మీ యాయనబాహుపరాక్రమము నాశ్రయించి యాయనయొద్ద నుండె
 ననియును దానికి మూలమైనధనువు పరాక్రమముం దెలుపుచు బుజమున వ్రేలుచుండె
 ననియుం దాత్పర్యము.

చ॥ అతులితధైర్యమేరునగ ధి మై జనియించె నృసింహశౌరికిన్
 వితతయశోధురంధరుఁడు ధి వేంకటరాయఁడు శౌర్యసూర్యసం
 హృతకితవాహితప్రతత ధి హృత్కుహరాంచదఖర్వగర్వగా
 ధతమతమస్సమాజుఁడు దృ ధి ధపృతిభుం డతఁ డేలె ధారణిన్ ॥

నృసింహశౌరికన్ = మీఁదటిసరసింహప్రభువునకుఁ, వితతయశోభురంధరుఁడు,
 వితత = అంతటను వ్యాప్తమైన, యశః = కీర్తియొక్క, భురంధరుఁడు = భారమును వహిం
 చినవాఁడు, కీర్తిమంతుఁ డనియర్థము. వేంకటరాయఁడు, అతులి.....నగమై = అతు
 లిత = సాటిలేని, ధైర్య = ధీరతచేత (మనఃస్థైర్యముచేత) మేరునగమై = మేరుపర్వతమై,
 జనించెన్ = పుట్టెను. శౌర్య.....స్సమాజుఁడు, శౌర్య = పరాక్రమమనెడు, నూ
 ర్య = నూర్చునిచే, సంహృత = సశింపఁజేయఁబడిన, కితవ = కపటులగు, అహిత = శత్రు
 వులయొక్క, ప్రతత = అధికమైన, హృత్కుహర = హృదయగుహయందు, అంచత్ =
 ఒప్పుచున్న, అఖర్వ = విస్తారమైన, గర్వ = దర్పమనెడు, గాఢతమ = మిక్కిలిదట్టమైన,
 తమస్సమాజుఁడు = చీకట్లనముదాయము గలవాఁడు, (నూర్చుఁ డంధకారముం బోఁ
 గొట్టున ణ్ణీరాజు శత్రువులగర్వముం బోఁగొట్టు ననిభావము.) దృఢప్రతిభుండు = ఎక్కు
 వ ప్రజ్ఞగలవాఁడును, (అగు) అతఁడు = ఆ వేంకటరాయఁడు, ధారణిన్ = భూమిని,
 ఏలెన్ = (తండ్రియనంతరము) పాలించెను. రూపకాలంకారము.

సీ॥ ఆతం డపుత్రకుం ♦ డగుట నప్పిమ్మటఁ

దత్పితామహుపిన ♦ తండ్రి యైన

పూర్వోక్తనరసింహ ♦ భూవిభునకు ద్వితీ

యాత్మజుం డైననీ ♦ లాద్రినృపుని

రెండవపుత్తుండు ♦ పండితమిత్రుండు

దండితశత్రుం డ ♦ ఖండశౌర్యుఁ

డఖిలాడ్గిజనులకు ♦ నమరభూరుహనిభుం

డనుపమవిభవుండు ♦ వినుత్పదైర్వ్యుఁ

డగుచు ధర్తార్థకామంబు ♦ లతిశయింపఁ

బ్రజలు నుఖయింప విబుధ ♦ వర్గము నుతింపఁ

జెనఁటులు చలింప రాజ్యపా ♦ లన మొనరె

హరినిభుం డౌర ! బుచ్చనా ♦ హ్వయవిభుండు॥ 96.

ఆతండు = వేంకటరాయప్రభువు, అపుత్త్రకుండు = కొమరులులేనివాఁడు, అగు
 టన్ = కావుట చేత, అప్పిమ్మటన్ = అతనియనంతరకాలమున, తత్పితామహుపినతండ్రి =
 ఆతనితాతతండ్రికిందఱుఁడు, ఐనపూర్వోక్తనరసింహభూవిభునకున్ = ముప్పదిరెండవ

పద్మమునం జెప్పబడిన నగసింహుని భువనం, ద్వితీయాత్మజుండు = రెండవపుత్తుండు, నిసీలాదిపుత్రుని రెండవపుత్తుండు = నలువదియూడవపద్మమునం జెప్పబడిన నీలాద్రిని భువునకు రెండవమూరుండు, బుచ్చ నాహ్వయవిభుండు = బుచ్చన యను పేరుగల ప్రభువు, సండితమిత్రుండు = విద్యాంసులకు నెయ్యిండును, దండితశత్రుండు = శిక్షింపబడిన శత్రువులు గలవాండు, (ఎవ్వనిచే శత్రులు దండితులలో యతండు దండితశత్రుండు.) అఖండశౌర్యుండు = అధికమైన పరాక్రమము కలవాండును, (ఎవ్వని కఖండమైన శౌర్యము కలదో యతం డఖండశౌర్యుండు.) అఖిలార్థిజనులకు = ఎల్లయాచకులకును, అమరభూరుహనిభుండు = కల్పవృక్షముతో సమానుండును, (అమర = దేవతలయొక్క, భూరుహము = వృక్షము.) హరినిభుండు = విష్ణుతో యులుండును, అనుపమవిభుండు = సాటిలేనిభవము గలవాండును, విసత్కైర్యుండు = స్తుతింపబడిన కైర్యము గలవాండును, అగుచున్, ధర్మార్థకామయలు = త్రివర్గము, అతిశయింపక = వృద్ధియగునట్లును, ప్రజలు = తన దేశమందలిజనులు, సుఖయింపక = సుఖపడునట్లును, వివిధవర్గము = దేవతలసముదాయము, నుతింపక = స్తోత్రము చేయునట్లును, చెవంటలు = దుష్టులు, చలింపక = భయపడి తొలగిపోవునట్లును, రాజ్యపాలనముక = దేశసంరక్షణమును, ఓశర్మక = చేసెను, బౌర = ఎంతయాశ్చర్యము.

క॥ పొందెను బుచ్చనవిభుం డర

విందపురందరహయేందు ♦ విశదాభిధుని

కుందశత్రుసందసుతా

మందశత్రునిభక్తిర్ది ♦ మహిమోన్నతులక॥

67.

బుచ్చనవిభుండు, అరవింద.....మోక్షులక; అరవింద = తెల్లదామరపువ్వులతోడను, పుగంధనహయ = ఇంద్రునిగుఱ్ఱముతోడను (తీగసముద్రమునం బుట్టిన యుదైచ్ఛత్రున మను పేరుగల తెల్లగుఱ్ఱముతోన్) ఇందు = చంద్రునితోడను, విశదాభిధుని = స్వచ్ఛమైనయాకాశగంగతోడను, కుంద = మొల్లపూవులతోడను, శత్రుసందసుత = నాగదునితోడను (శత్రుసంద = బ్రహ్మమొక్క, సుత = పుత్తుండు) (ని) శత్రుసందశ్చుభ్యుత్థిరించోజోవిరించునః (అ) అమంద = అధికమైన, శత్రుగ = వశ్రాయుధముతోడను, (శత్రు = నూలు, అర = అందులుగలది.) నిభ = సమానమైన, కీర్తిమహిమోన్నతులక = కీర్తిమొక్కగొప్పతనమును, గౌరవమునును, పొందెక = సంపాదించెను.

గీ॥ ఆశమాదికనిధియాతఁ డాశమాంబ

యందు నందసుఁ గాంచె నా డ నందనంద

ససమమూర్తిని జగదంచ డ సమకీర్తిఁ

జిన్నమాధవరాయు నా డ శ్రితవిధేయు॥

68.

ఆశమాదికనిధి = ఆ = ప్రసిద్ధమైన, శమ = ఓర్పు, (మనసును వశపఱచుకొనుట యనియర్థము.) ఆదిక = మొదలగువానికి, నిధి = ఉనికిపట్టు, ఆతఁడు = ఆబుచ్చునప్రభుఁడు, ఆశమాంబయందుకొ, ఆనందనందసమమూర్తికొ = ప్రసిద్ధుఁ డగుకృష్ణునితోఁ దుల్యమైనయాకారము గలవానిని, జగదంచదసమకీర్తికొ = ప్రపంచమునందుఁ బ్రకాశించు సాటిలేని కీర్తిగలవానిని, ఆశ్రితవిధేయుకొ = ఆశ్రయించినవారికి వశుఁడగువానిని, చిన్నమాధవరాయుకొ, కాంచెకొ = కనెను.

ఇందు మాధవరాయు ననువోట రాయశబ్దము మగాదిగణములోనిదేయైన నుత్తము రాదు. మఱియు ద్వితీయాదులందు నిగాగమును నిత్యముగ రావలయును. కావున నీరాయశబ్దము సంస్కృతసమముగాని తెలుఁగుశబ్దము కాదు. గనుక నిదియును రాముకొ, హరుకొ, అనునదివలెనే సాధువని యెఱుంగునది.

క॥ చినమాధవరాణ్మణి గ నె

ననఘుఁ బెదమహిపతిరాయు డ నాతఁ డనుతుఁ డొ

ట నతనిపెదతాతకు నం

దనుఁ డగునీలాద్రిన్మపతి డ ధారణి నేలెన్॥

69.

చినమాధవరాణ్మణి = శ్రేష్ఠుఁ డగుచిన్నమాధవరాయఁడు, అనఘుకొ = దోషము లేఁకుఁగని, పెదమహిపతిరాయుకొ, కనెకొ, అతఁడు = ఆ పెదమహిపతిరాయప్రభువు, అనుతుఁడొటకొ = కుమారులు లేనివాఁడగుటచేత, అతనిపెదతాతకుకొ = మహిపతిరాయనితాత యగుబుచ్చునప్రభువున కన్న యగునరసప్రభువునకుకొ, (నరసప్రభువు నలువదియాఱవపదైమునం జెప్పఁబడెను.) నందసుఁడు = కుమారుఁడు, అగునీలాద్రిన్మపతి, ధారణికొ = భూమిని, ఏలెకొ = పాలించెను.

గీ॥ అవ్విభుండు జగ్గ డ మాంబవలనఁ బెద్ద

వేంకటవిభు నెట్టి డ వేంకటపతి

బుచ్చివేంకటాధి ♦ పుని ముద్దువేంకట

ప్రభునిఁ గనియెఁ బుణ్య ♦ విభవ మెసఁగ॥

70.

అవ్విభుండు = ఆసీలాద్రిప్రభువు, జగ్గమాంబవలనక, పుణ్యవిభవము = పుణ్యాతిశయము, ఎసఁగక = ప్రకాశింపఁగాను, పెద్దవేంకటవిభున్, ఎఱ్ఱవేంకటపతిక, బుచ్చివేంకటాధిపునిన్, ముద్దువేంకటప్రభునిక, కనియెక.

వ. అందఁగఁజుండు = ఆనలుగురిలోఁ బెద్దవాఁడు.

మ॥ ఘనుడై యాపెదవేంకటప్రభుఁ డొగిక ♦ ట్టామండలం బేలె స

జ్జనరతుపరుఁ డై మహాగ్రీరిపురా ♦ ట్సంగ్రామగాండివి యై

వినయోపేతనితాంత దానమహిమా ♦ విరూపాక్షసత్కీర్తిచం

దనచర్యాధనశీకృతాఖిలహరి ♦ ద్వాపాలకపోలాళి యై॥

71.

ఆపెదవేంకటప్రభుఁడు, ఘనుడై = దిటవు గలవాడై, సజ్జ.....పరుడై = సజ్జ = మంచివారియొక్క, రతు = కాపాడుటయందు, పరుడై = ఆసక్తి గలవాడై, మహా.....గాండివియై, మహాగ్రీ = మిగులభయంకరమగు, రిపురాట్ = శత్రురాజులయొక్క, సంగ్రామ = యుద్ధమందు, గాండివియై, అర్జునుడై, (గాండివ మనువిల్లుగలవాఁడు గాండివి. ఈవాపము మున్నీ విశ్వకర్మచే బ్రహ్మకై నిర్మింపఁబడియె. పిమ్మట నతనినుండి ప్రజాపతియు, వాసివలన నిండ్రుండు, నతనివలన సోముండుఁ జందుగ్రీవలన వరుణుండును బ్రచేతసునివలన నగ్నియు గ్రహించిరి. పిమ్మట ఖాండవం బేర్చునపు డగ్ని దేవుం డర్జునున కిచ్చెను.) ఈరాజు రణమున నర్జునుండుంబోలె మిగుల సేర్పరి యనిభావము. వినయో.....కపోలాళియై, వినయ = అడఁకువతో, ఉపేత = కూడిన, నితాంత = ఎడతెగని, దానమహిమ = రావాధిక్యముచేతను, ఆవిరూపాక్ష = ఉత్పన్నమైన, సత్కీర్తి = మంచియశస్సనెడు, చందనచర్యా = గంధపుంబూతచేత, భవశీకృత = తెల్లనిగఁ జేయఁబడిన, అఖిల = సమస్తమైన, హరిత్ = దిక్కులనెడు, బాలా = స్త్రీలయొక్క, కపోలాళి = గండప్రదేశములయొక్క సముదాయములు గలవాఁడు, ఐ, అడఁకువతోఁ గూడినదానముచే నెల్లదిక్కుల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁ డనియర్థము. కీర్తి తెల్లనిది యనికవినమయము. ఒగిక = క్రమముగాను, ట్టామండలంబుక = భూమండలంబున, ఏలెక = పాలించెను.

క॥ పెదవేంకటవిభుతేజము

నుదితయశము జగమునందు ♦ నుప్పొంగంగ వి

ల్లిది యనిపూనఁ గడఁగు ని

ల్లిది యనినివసింపఁ దలఁచు ♦ వృషభాంకుఁ డొగిన్॥

పెదవేంకటవిభుతేజము = పెదవేంకటరాయనిప్రతాపమును, ఉదితయశము = ఉత్పన్నమైనకీర్తియును, జగమునందు = లోకమునందు, ఉప్పొంగ = అభివృద్ధినొంది యంతటను వ్యాపింపఁగాన్, వృషభాంకుఁడు = శివుఁడు (వృషభచిహ్నము జెండాయందుఁ గలవాఁడు.) ఒగిన్ = క్రమముగాను, ఇది = ఈప్రదేశము, విల్లు = ధనువు, అని = తలఁచి, పూన = ధరించుటకు, కడఁగు = యత్నించును. ఇది = ఈప్రదేశము, ఇల్లు = గృహము, అని = తలఁచి, వసింప = ఉండుటకు, తలఁచు = ఎంచును.

ఈపెదవేంకటప్రభునీర్తిప్రతాపములు లోకముం దెల్లెడల వ్యాపించుటచే నెల్లవియు బంగారుకాంతితోడను, రజతకాంతితోడను గూడియుండుటచే శివుఁడు మేరువది కైలాసమిది యనునానవాలు నెఱుంగక యన్నియు మేరువు లనిధనువుగా గ్రహింపను నెల్లవియుఁ గైలాసము లనినివసింపను దలఁచుచుండె ననిభావము.

ఇచట జగము తనకాంతిని విడిచి కీర్తిప్రతాపములయత్కృష్టకాంతిని గ్రహించునట్లు చెప్పటచే దద్దుణాలంకారమును దానిచే ననుప్రాణితమైన భ్రాంతిమదలంకారమును గలదు. ప్రతాపము స్వర్ణకాంతి గలదియని కవిసమయము.

గీ॥ పెద్దవేంకటవిభునకు ♦ వెంగమాంబ

యందు జనియించె నుగూఢ ♦ రత్నాకరుండు

పటుయశుండు కుమారవేం ♦ కటమహిపతి

రాయశేఖరుఁ డధికసా ♦ నూజ్యధరుఁడు॥

73.

పెద్దవేంకటవిభునకున్, వెంగమాంబయందున్, నుగూఢరత్నాకరుండు = మంచి గుణము లనురత్నములకు సముద్రుఁడు (సముద్రమున రత్నము లుండిన ట్లేయనఁతుండు నుగూఢములు పెక్కు లుండె ననిభావము.) పటుయశుండు = అధికమైనకీర్తి కలవాఁడు, అధికసామ్రాజ్యధరుఁడు = గొప్పప్రభుత్వమును వహించినవాఁడు, కుమారవేంకటమహిపతిరాయశేఖరుఁడు, (శేఖరము = శిరసునం జుట్టుకొనుపూలదండ; ఇచట శ్రేష్ఠాధికము.) జనియించెన్.

సీ॥ తనదానగరిమ సం ♦ తత మర్థిజనపుత్త్ర
 పాత్రాన్వయావన ♦ ప్రాధి నమరఁ
 దనచేతిహేతి దృ ♦ ప్తవిపక్షవక్షఃక
 వాటపాటనపాట ♦ వంబు నెఱపఁ
 దనధైర్యపటిమ మం ♦ దరధరాధరవర
 స్థిరవిస్ఫురణతోడ ♦ జెలిమి సేయఁ
 దనవాగ్విలాసంబు ♦ ఘనసుధారసర్పరీ
 పృథుమాధురీసాధు ♦ రీతి నొనరఁ
 దనవిమలనన్ని ధానంబు ♦ తతమసేషి
 జనమునకు నన్ని ధానమై ♦ సకలవాంఛి
 తార్థము లొనంగ విలసిల్లె ♦ నార్యవినుత
 రమ్యగుణహారి మహిపతి ♦ రాయశౌరి॥

74.

ఆర్య.....హరి = ఆర్య = పెద్దలచేత, సుత = స్త్రోత్రము చేయఁబడిన, రమ్య =
 మనోహరమైన, గుణ = శౌర్యచైర్యాదులచే, హరి = మనోహరుఁడు, మహిపతిరాయ
 శౌరి, తనదానగరిమ = తనయొనియొక్క గొప్పతనము, సంతతము = ఎల్లపుడును, అర్థి...
 ప్రాధి = అర్థి = యాచకజనులయొక్క, పుత్త్ర = కుమారులు, పాత్ర = మనుషులు,
 (మొదలైన) అన్వయ = సంతానముయొక్క, అవన = రక్షణముయొక్క, ప్రాధిన్ =
 సేర్పచేతను, అమరత్ = ఒప్పఁగాత్, ఈప్రభు పైకొనికి దానముఁ జేసిన నావంశ
 మువారెల్ల దాననే జీవించునట్లు చేయుననియాశయును.

తనచేతిహేతి = తనచేత నున్న యాయుధము, దృప్త.....పాటవము. దృప్త =
 గర్వింపిన, విపక్ష = పగవారియొక్క, వక్షఃకవాట = తలుపువంటి తొమ్మయొక్క,
 (ఉపమితనమాసము.) పాటన = చీల్చుటయందు, పాటవము = నైపుణ్యమును, నెఱ
 పక్ష = ప్రకటింపఁగాత్, తనధైర్యపటిమ = తనధీరత్వముయొక్క సామర్థ్యము (ఎత్తువ
 ధైర్య మనియర్థము.) మందర.....తోడన్ = మందరధరాధర = మందర మనుషేరు
 గలపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క, స్థిరవిస్ఫురణతోడన్ = స్థిరవైభవముతో, చెలిమి = స్నే
 హమును, చేయత్ = కావించఁగాత్, తనధైర్యము మందరపర్వతమును బోలఁగా నని
 భావము. తనవాగ్విలాసంబు = తనమాటలసేర్పు, ఘన.....రీతిన్ = ఘన = అధికమై

న, సుధారసరుచీ = అమృతప్రవాహముయొక్క, పృథుమాధురీ = గొప్పమాధుర్యము
యొక్క, సాధురీతిన్ = తెన్నయైనప్రకారముచేతను, ఒనరక్ష = ప్రకాశింపఁగా, తన
భావము లమృతముం బోలఁగా ననిభావము. తనవిమలసన్నిధానంబు = తనస్వచ్ఛమై
నసామిష్యమే, తతమనీషజనమునకున్ = గొప్పవిద్వాంసులకున్, సన్నిధానమై = తఱుఁ
గనిద్రవ్యరాశియై, సకలవాంఛితార్థములు = అన్ని కోరఁబడినవస్తువులును, ఒనరక్ష =
ఈయఁగాన్, విలసిల్లెక = ప్రకాశించెను.

క॥ శ్రీయుతుఁ డగునమహిపతి

రాయగ్రామణియనంత ♦ రమునఁ బితృవృంద

డై యెనఁగు బుచ్చివేంకట

రాయనినీలాద్రివిభుఁడు ♦ రాజ్యము నేలెక॥

75.

శ్రీయుతుఁడు = సంపదతోఁ గూడినవాఁడు, అగు.....నక = అయినయూ
హిపతిరాయప్రభుశ్రేష్ఠునియొక్కతరువాతికాలమునందున్, పితృవృందండు = ఆయనతం
డ్రికిం దమ్ముఁడు, ఐ, ఎనఁగుబుచ్చివేంకటరాయనినీలాద్రివిభుఁడు = ప్రకాశించుబుచ్చి
వేంకటరాయనికుమారుఁ డైననీలాద్రిప్రభువు, రాజ్యముక = దేశమును, ఏలెక = పా
లించెను.

నీ॥ శారదాభ్రతార ♦ తారకాశరకాండ

కాండజాననకాండ ♦ ఘనయశుండు

రమణీయనలరాజ ♦ రాజరాజకుమార

మారసన్నిభసుకు ♦ మారమూర్తి

రమ్యచింతారత్న ♦ రత్నాకరభమిత్ర

మిత్రజద్యుద్ధమా ♦ మితవిత్తేర్షి

జ్వలితదావజ్వాల ♦ జాలాంబురుహబంధు

బంధుప్రతాపశో ♦ భావిభాసి

రాజమాత్రుండై నిఖిలది ♦ గ్రాజవినుత

బహుళధర్మైధితామేయ ♦ భాగధేయ

ధుర్యతాధేందుమాళిగాం ♦ భీర్యముఖ్య

రాజతగుణాళి నీలాద్రి ♦ రాయమాళి॥

76.

శార.....యవుండు. శారద = శరత్కాలమునందలి, (ఆశ్వయుజ, కార్తిక
ములు) అభ్ర = మేఘము, శతార = వజ్రాయుధము, తారకా = చక్షుత్రములు, శర
కాండ = తెల్లుబూలనముదాయము, (ని) శరోదధ్యాద్యగ్రసారేభాణేశాండేత్ప
ణాంతరే. నా. నా. కాండోస్త్రీదండబాణార్యవగ్ధావసరవారిషు (అ) కాండహస
నకాండ = హంసలు (కాండ = నీటియందు, జ = పుట్టినది. పద్మము. అదియే, ఆసన =
పీఠముగలవాడు; అనగాఁ బద్మాసనమున నున్నవాడు = బ్రహ్మ. అతనియొక్క,
కాండ = ఆశ్వము. బ్రహ్మకు హంస వాహన మనినుప్రసిద్ధము.) పీనింబోలిన, ఘనయ
తుండు = గొప్పకీర్తి కలవాడు; లుప్తోపమాలంకారము. రమణీయ.....మూర్తి.
రమణీయ = మనోహరుడైన, నలరాజ = నలరాజుతోడను, రాజరాజకుమార = నలకూ
బరునితోడను, (రాజరాజ = కుబేరునియొక్క, కుమారుడు = పుత్రుడు. (ని) రాజ
రాజోధనాధిపతి. అ.) మార = మనస్థునితోడను, సన్ని భ = సమమైన, సుకుమార =
మృదువైన, మూర్తి = ఆకారముగలవాడును, రమ్య.....వితీర్ణి. రమ్య = మనోహ
రమైన, చింతారత్న = చింతామణికివలెను, సముద్రమున నుత్పన్నమైనదియు నెవ్వ
రేమికోరిన నిచ్చునదియు నగుస్వర్గమునందలియొకమణి. రత్నాకర = సముద్రునకువలె
ను, ఇతఁడు విష్ణునకుఁ గన్యాదానమును, దేవతలకు వనదానము నన్న దానమును, నిం
ద్రునకు గజాశ్వాదిదానములు చేసెను. భమిత్ర = చంద్రునకువలెను, (భ = నక్షత్రము
లకు, మిత్రుడు = చెలికాడు.) ఇతఁడు స్వదేహమును దేవతలకు దానముఁ జేయు
ను. మిత్రజ = కర్ణునకువలెను, (మిత్ర = సూర్యునివలన, జ = పుట్టినవాడు.) ద్యుద్రు
మ = మందారము మొదలగుస్వర్గమునందలి వృక్షములకువలెను, అమితవితీర్ణి = పరిమాణ
ము లేనిదానము కలవాడును, జ్వలిత.....విభాసి = జ్వలిత = మండుచున్న, దాన =
అడవినిత్పయొక్క, జ్వాలల = మంటలసమాహమునకును, అంబురుహబంధు = సూ
ర్యునకును, బంధు = తుల్యమైన, ప్రతాప = తేజముయొక్క, (ధనమువలనను సేనవలన
ను గలుగుతేజము ప్రతాపము) శోభా = దీప్తిచే, విభాసి = ప్రకాశించువాడును,
నిఖిల.....హాళి = నిఖిల = అందఱుగ, దిగ్రాజ = దిక్పతులచేతను, వినుత = స్తుతింపఁ
బడిన, బహుశ = అధికమైన, ధర్మ = సత్కర్మములచే, ఏధిత = వృద్ధిపొందింపఁబడిన,
అమేయ = కొలఁదిలేని, భాగధేయధుర్యతా = విశ్వవ్యమును వహించుటయందు, ఆర్థేం
దుహాళి = శివుడు, (దిక్పతులచే స్తుతింపఁబడిన సత్కర్మములఁ జేయుటచే నభివృద్ధి
పొందినయైశ్వర్యముచే శివుంబోలినవాడని యర్థము.) (గాంభీ.....గుణాళి = గాం
భీర్య = గంభీరత, ముఖ్య = మొదలైన, రాజిత = ప్రకాశించెడు, గుణాళి = గుణసముదా
యము గలవాడును (అగు) నీలాద్రిరాయహాళి = నీలాద్రిరాయప్రభువు, రాజమా

(త్రుండే = సాధారుణుఁ డగురాజా? కాఁడనియర్థము.)

శా॥ నానామానధనాగ్రగణ్యనుతపు ధి ణ్యస్వచ్ఛచార్త్రుఁ డౌ
నానీలాద్రివిభుండు దాఁ గనియె భా ధి వాంఛాలలామంబునం
దానాళీకహితోపమప్రభుని నూ ధి ర్యారాయధాత్రీంద్రు స
త్యానూనప్రతిభుం గుమారమహిప ధి త్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ॥ 77.

నానా...చార్త్రుఁడు, నానా = వెక్కండ్రుగ, మానధన = చిత్రైస్సత్వము గల
వారిలో, అగ్రగణ్య = మొదటలెక్కింపఁదగినవారిచే, సుత = స్తుతింపఁబడిన, పుణ్య =
పవిత్రమైన, స్వచ్ఛ = నిర్మలమైన, చార్త్రుఁడు = చరిత్రగలవాఁడు. బౌనానీలాద్రివి
భుండు, తాన్, భావాంఛాలలామంబునందున్ = శ్రేష్ఠురా లగుభావాంబయందున్
(లలామము = భూషణము. ఇచటశ్రేష్ఠ మనియర్థము.) ఆనాళీ.....ప్రభునిన్,
ఆ, నాళీకహిత = సూర్యుఁడు (నాళీక = తామరలకు, హిత = మేలు చేయువాఁడు)
ఉపమ = సాటిగల, ప్రభునిన్ = కాలిగలవానిని, (సూర్యుని తేజమువంటి తేజముగల
వానిననియర్థము.) ఉపమాలంకారము. సూర్యారాయధాత్రీంద్రుఁ, సత్యానూనప్ర
తిభుఁ = సత్య = నిజమునందు, అనూన = పూర్ణమైన, ప్రతిభుఁ = మనసుగల, (నిజము
నం దత్యంతము మనసు గలవానినని యర్థము.) కుమారమహిపత్యాఖ్యావనీవల్లభుఁ =
కుమారమహిపతి యను నామము గలప్రభువును, కనియెన్.

న. అందగ్రజుండు = వారిద్దఱలోఁ బెద్దవాఁడు,

సీ॥ సరసిజాత్ముఁడువోలె ధి సిరితోడ నలరి భ

ద్గునిభంగి నార్యాను ధి కూలుఁ డగుచుఁ
గందర్పురీతిఁ జ ధి క్కని, రూపు గల్గి య
బ్జునిమాడ్కి గురుకళా ధి పూర్ణుఁ డగుచుఁ
బరమేష్ఠిగతి మంజు ధి భామాభ్యుఁ డై సరి
త్పతిపోల్క నిమ్నస్వ ధి భావుఁ డగుచు
సూర్యునిపగిదిఁ దే ధి జోమహత్త్వముఁ గాంచి
ఘనునికై వడి దాస ధి కలితుఁ డగుచు

మహితలోకై క జేగీయ ♦ మానవిభవ
సాంద్రుఁ డనుపమభోగదే ♦ వేంద్రుఁ డనగ
సూర్యరాయనరేంద్రుండు ♦ ఖోణితలము
రహిని బాలించె బ్రకృతివ ♦ ర్గము సుఖంప॥

78.

నరసింహుండువోలెన్ = విష్ణువున లె, సిరివోడన్ = లక్ష్మీవోన్, అలరి = ప్రకాశించి, సంపదతో ననిభావము. భర్తనిభంగిన్ = శివునిరీతిచేత, ఆర్యామకూలుండు = పార్వతి కమకూలనాయకుఁ డనిశివపరమైన యర్థము. సజ్జనులకు సహాయము చేయువాఁ డని రాజపరమైన యర్థము. (ని) ఆర్యాదాక్షిణ్యజీవైవగిరిజామేనకాత్మజా; మహాకులకులీశార్యసభ్యసజ్జనసాధవః. (అ) (ఒకకాంతయందే రాగము గలవాఁడనుకూలుండు. కావ్యాలం.) అగుచున్, కందర్పురీతిన్ = మన్మథునిరీతిచేతను, మన్మథుండువలెననియర్థము. చక్కనిరూపు = మనోహర మగునాకారమును, కల్గి = పొంది, అబ్జునిమాడ్కిన్ = చంద్రునివిధముగా, గురుకళాపూర్ణుండు = ఎల్లకళలతో నిండినవాఁడనియర్థము. సకలవిద్యలు నేర్చినవాఁ డనిభావము. అగుచున్, పరమేష్ఠిగతిన్ = బ్రహ్మరీతిచేతను, బ్రహ్మవలె ననియర్థము. మంజుభాషాస్మృత్యై = మృదు వగుసరస్వతికిం బ్రభువై, మృదువు లగుమాటలు గలవాడై యనిభావము. సరిత్పతిపోలెన్ = సముద్రునిసామ్యముచేత, నిమ్నస్వభావుండు = అగాధ మైనస్వభావము గలవాఁడు, గంభీరుఁ డనిభావము. అగుచున్, నూర్చునిపగిదిన్ = నూర్చునిప్రకృతిచేత, తేజోమహత్త్వము = అధిక తేజస్సుననియర్థము. ప్రతాపాతిశయము ననిభావము. కాంచి = పొంది, ఘనునికైవడిన్ = మేఘునివిధముచేతను, దాత = దానముచేయువాఁడు, అగుచున్, మహిత.....సాంద్రుండు, మహిత = పూజ్యులైన, లోక = జనులచేతను, ఏక = ముఖ్యముగాను, జేగీయమాన = స్తుతింపబడుచున్న, విభవసాంద్రుండు = సంపదచేతసమగ్రుండు, సూర్యరాయనరేంద్రుండు, అనుపమభోగదేవేంద్రుండు = సాటిలేనిసుఖానుభవము చే నింద్రుండు, అనగన్ = అనునట్లు, ప్రకృతివర్గము = మంత్రిసమదాయము, సుఖంపన్ = సుఖపడునట్లు, రహిన్ = సంతోషముతో, ఖోణితలమున్ = భూమిని, పాలించెను.

ఇందునిదగ్ధనాలంకారము గలదు.

చ॥ పదుగురు చైత్రులైన నల ♦ పంకజవైరులు నూర్చురైన న
మృదనులు వేపురైన శత ♦ మన్యుకుమారులు లక్షయైన న

ర్థదజులు కోటియైన వను ♦ ధాన్థలిఁ బోలుదురే సురూపనం
పద సుకుమారతాకరుఁ గు ♦ మారమహీపతిరాయ శేఖరుఁ ॥ 79.

వైత్రులు = వసంతులు, పదుగురు = పెక్కుండ్రు, విసక్, అలపంకజవైరులు =
ప్రసిద్ధులగుచంద్రులు, నూర్పురు = అనేకులు, విసక్, అమృతదనులు = అమనృతులు,
వేపురు = వేయిసంఖ్యగలవారు, విసక్, శతమన్యుకుమారులు = జయంతులు, లక్షయై
సక్ = లక్షసంఖ్యగలవారైనను, అర్థదజులు = నలకూబరులు (కుచేరపుత్తులు) కోటి
యైనక్, సుకుమారతాకరుఁ = సౌకుమార్యమునకునిధి (యగు) కుమారమహీపతిరా
యశేఖరుఁ, సురూపనంపదక్ = ఎక్కువ చక్కఁదనపు (ఎక్కువ చక్కఁదనము
చేత ననియర్థము) సంపదచే, వసుధాన్థలిఁ = భూమియందు, పోలుదురే = సాటియగు
దురా. కారనియర్థము.

ఈప్రభువు నిరుపమాన మైనసౌందర్యము కలవాఁ డనిభావము.

మ॥ ఘనశౌర్యం డగుసూర్యరాడ్విభుఁడు వెం ♦ కయ్యాంబికారత్నమం
దనఘశీకమనీయమూర్తి యగునీ ♦ లాద్రీశు శ్రీరామతు
ల్యుని గంగాధరరామరాయజనపా ♦ లుక్ సూర్యనారాయణా
వనిపుక్ వేంకటరాయభూరమణు భా ♦ స్వత్ప్రజ్ఞా గాంచెన్ రహిక్ ॥

ఘనశౌర్యండు = గొప్పపరాక్రమము గలవాఁడు, అగుసూర్యరాడ్విభుఁడు, వెం
కయ్యాంబికారత్న మందుక్, అనఘ.....మూర్తి, అనఘ = పాపములేనిదియు, శ్రీ =
శోభచేత, కమనీయ = మనోహరమైనదియు, (అయిన) మూర్తి = ఆకారముగలవాఁడు,
అగునీలాద్రీశుక్, శ్రీరామతుల్యునిన్ = శ్రీరామునితో సమానుని, గంగాధరరామరా
యజనపాలుక్, సూర్యనారాయణాధిపుక్, భాస్వత్ప్రజ్ఞాక్ = ప్రకాశించుబుద్ధిగల,
వేంకటరాయభూరమణుక్, రహిక్ = ఆనందముతో, గాంచెక్ = కనెను.

వ. తదనుజుండు = ఆయనతమ్ముఁడు.

గీ॥ రహిఁ గుమారమహీపతి ♦ రాయశౌరి

నందనుల లక్ష్మీనరసయ్య ♦ యందుఁ గాంచె

నధికతరపుణ్య సూర్యరా ♦ యాగ్గిగణ్య

నార్యజనగేయు ధర్మరా ♦ యాభిధేయు॥

81.

కుమారమహిపతిరాయశౌరి, లక్ష్మీనరసయ్యయందుకొ, అధికతరపుణ్యుకొ = ఎక్కువపుణ్యముగలవానిని, సూర్యరాయగ్రంథుకొ = సూర్యరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని, ఆర్యజనగేయుకొ = సజ్జనులచేస్తుతింపబడదగిన, ధర్మరాయభిధేయుకొ = ధర్మరాయనామముకలవానిని, నందనులన్ = పుత్తులను, రహికొ = సంతసముతో, కాంచెకొ.

క॥ వీరాగ్రణి యగునలనూ

ర్యారాయధరామరేంద్రు ♦ నాత్మజుడు మహా

దారుడు నగునీలాద్రిధ

రారమణాగ్నిగుననంత ♦ రమున నధిపుడై॥ 82.

వీరాగ్రణి = పరాక్రమముగలవారిలోముఖ్యుడు, అగు.....నాత్మజుడుకొ = అగుసూర్యరాయుడను పేరుగలభూలోక దేవేంద్రునకుఁ గుమారుడును, మహాదారుడు = మిగులదాతయును, అగు.....ననంతరమునకొ = అగునీలాద్రిరాయప్రభుశ్రేష్ఠుని యొక్కతరువాతికాలమందున్, అధిపుడై = ప్రభువై, (ముందరిపక్షములోనిరామరాయమూర్ధన్యుడనుదానితో నన్వయము.)

శా॥ త్కలోకేంద్రుడు సూర్యరాడ్విభునిరా♦మారాయమూర్ధన్యుడా
శీలానీలల విష్ణువుంబలెఁ బురం ♦ ద్రీలోకరత్నంబులకొ
హాళికొ మువ్వరఁ బెండ్లియాడె నొగి మం♦గయ్యాంబికకొ నీతయాం
బాలావణ్యవతీవతంసమును ను ♦ బ్బయ్యాంబికారత్నముకొ॥ 83.

త్కలోకేంద్రుడు = భూలోకమున కింద్రుడు, (ఈలోకమున నింద్రునింబోలినసంపదగలవాఁ డనియర్థము.) సూర్యరా.....ర్ధన్యుడు = సూర్యరాయనిపుత్తుఁడైనరామారాయప్రభువు, ఆశీలానీలలకొ = ఆలక్ష్మీదేవిని, భూదేవిని, నీలాదేవిని, విష్ణువుంబలెకొ = విష్ణుమూర్తివలెనే, పురంద్రీలోకరత్నంబులన్ = స్త్రీసముదాయములో శ్రేష్ఠురాండ్రను, (పురంద్రీ = గృహముం గాపాడునట్టిది.) మంగయ్యాంబికకొ, నీతయాంబాలావణ్యవతీవతంసముకొ, సుబ్బయ్యాంబికారత్నమున్, మువ్వరకొ, ఒగిన్ = క్రమముగాను, హాళికొ = ఆసక్తితో, పెండ్లియాడెకొ = వివాహముచేసికొనెను.

నీ॥ భవునివైఖరిఁ బద్మ ♦ భవునివైఖరి భవ్య

భూతిచే శేముషీ ♦ భూతిచేతఁ

జన్మద్రుకైవడి హరి ♦ శ్చంద్రుకైవడిఁ గళా
 యుక్తిచే వరసత్య ♦ సూక్తిచేత
 నిందుప్రోలిక భూధ ♦ రేందుప్రోలిక భోగ
 పూర్తిచే ధైర్యవి ♦ స్ఫూర్తిచేత
 మిత్తుచాడ్పునఁ జైత్రి ♦ మిత్తుచాడ్పున భూరి
 దీప్తిచే లలితరూ ♦ పాప్తిచేత
 నలరి పొగడొందునిజహృద ♦ యారవింద
 కందలితభక్తి నందిత ♦ నందగోప
 నందనుఁడు సూర్యరాయేంద్ర ♦ నందనుఁడు
 ప్రథితసుగుణాళి శ్రీరామ ♦ రాయమాళి॥

84.

నిజ.....నందనుఁడు = నిజ = తనసంబంధమైన, హృదయారవింద = పద్మము
 శుశాకార మైనహృదయమునందున్, (తామర మొగ్గంబోలిన మాంసపిండము తొమ్ము
 లోనఁ గలదనియు నది ధ్యానము చేయఁదగినయీశ్వరునివాసస్థానమనియు నదియే
 హృదయమనియు వేదాంతములం బ్రసిద్ధము.) కందలిత = అంకురించిన, భక్తి = అను
 రాగముచేతను, నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, నందగోపనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు గల
 వాఁడు, ప్రథితసుగుణాళి = ప్రసిద్ధికెక్కిన దానదాక్షిణ్యాదిసద్గుణములుగల, శ్రీరా
 మరాయప్రపమాళి = శోభాశాలి యగురామరాయప్రభుత్వేష్ఠుఁడు, భూతిచేత = విశ్వ
 ర్యముచేతను, శేముషీభూతిచేన్ = బుద్ధిప్రకాశముచేతనును, భవునివైఖరిన్ = శివునిరీతి
 చేతనును, పద్మభవునివైఖరిన్ = బ్రహ్మయొక్కరీతిచేతనును (అలరి యనుక్వాస్థకము
 తో నన్వయము. ఈప్రభు వైశ్వర్యమున నీశ్వరునిని బుద్ధిచే బ్రహ్మ బోలినవాఁ డని
 భావము. అన్వయము నభిప్రాయము నిజే ముందు నెఱుంగునది.) కళాయుక్తిచేత =
 కళాసంపత్తిచేతను (విద్యాసంపత్తిచేత ననియర్థము.) సత్యసూక్తిచేతన్ = నిజము
 పలుకుటచేతను, చంద్రుకైవడిన్ = చంద్రునివిధమునను, హరిశ్చంద్రుకైవడిన్ = హరి
 శ్చంద్రువిధమునను, భోగపూర్తిచేత = సుఖములపూర్ణతచేతనును, (ఎక్కువసుఖముల
 ననుభవించుటచే ననియర్థము.) ధైర్యవిస్ఫూర్తిచేతన్ = ధీరతయొక్కవికాసముచేతను
 ను, (అతిధైర్యముచేత ననియర్థము.) ఇంద్రుప్రోలికన్ = ఇంద్రుసామ్యమునను, భూ
 ధరేంద్రుప్రోలికన్ = పరవ్రతసామ్యముచేతను, భూరిదీప్తిచేత = అధికమైన తేజస్సుచేత

ను, లలితరూపాప్తిచేష్ = మనోహరమైనయాకారము గల్గుటచేతను, మిత్రుచాడునక = సూర్యునివిధమునను, చైత్రమిత్రుచాడునక = మనమృగునివిధమునను, అలరి = ప్రకాశించి, పొగడు = స్తుతిని, ఒందుక = పొందును.

కృమాలంకారము.

శా॥ రామారా యని కంచుఁ బంచశేరు నౌ ♦ రా మార్ద్రాసం గోరు నో
రామా రా యని యాహలాయుధుని బో ♦ రం జీరు నోపద్యభూ
రామా రా యని మిన్కుముద్దియను జే ♦ రం బిల్పుఁ బెన్నుద్దికి
రామారాయనిరూపవైభవము, దో ♦ ర్దర్పంబు, సత్కీర్తియుక॥

రామా..... వైభవము = రామరాయప్రభువుయొక్కరూపసంపద, (చక్కఁదన మనియర్థము.) దోర్దర్పంబు = బాహుగర్వము, (బాహుబలాతిశయ మనియర్థము.) సత్కీర్తియుక = మంచియశస్సును, (కృమముగా) మారా = ఓమనమృగుఁడా, అని కిక = యుద్ధమునకు, రా = రమ్మకి. (ఇది వచ్చుధాతువుయొక్కప్రాధికనార్థము ధ్యమపురుషము.) అంచుక = పల్కుచున్, పంచశేరుక = మనమృగుని, (అగవించాదు లైదుబాణములు కలవాఁడు.) మార్ద్రాసక = ఎదుర్కొనుటకు, కోరుక; ఈ ప్రభువుసౌందర్యము మనమృగుని యుద్ధమునకుఁ బిల్పు ననియర్థము. మనమృగునికంటె నెక్కుడుచక్కందనము గలవాఁడనిభావము. రామా = ఓబలరాముఁడా, రా = రమ్మకి, అని, ఆహలాయుధునిక = ఆబలరాముని (నాఁగలియాయుధముగాఁగలవాఁడనియర్థము.) పోక = యుద్ధముచేయుటకు, చీరుక = పిలుచును. ప్రళంబాదుల సంహరించినబలభద్రునికంటె నధికబలశాలి యనియాశయము. ఓపద్యభూరామా = ఓసరస్వతీ ! (శామరపూవునం బుట్టినవనియింతి. విష్ణువునాభీకమలమున బ్రహ్మ యుదయించినపురాణములం గలదు.) పెన్నుద్దికిక = పోలికకుక, రా = రమ్మకి, అని, మిన్కుముద్దియక = పలుకుల వెలచిని, చేరక = సమీపించుటకున్, పిలుచున్. ఈప్రభువు కీర్తిధావశ్యగుణముచే సామ్యమునకు గమ్మని సరస్వతినింబిలుచుచున్నది యనియర్థము. ఈప్రభువు సరస్వతిని మించినతెల్లనికీర్తి గలవాఁ డనితాత్పర్యము. ఇందు శబ్దాలంకారము యమకమును, అర్థాలంకారము యథాసంఖ్యమును గలవు.

సీ॥ సకలవిద్వచ్చకో ♦ రకము లానందించె

విమతాననాబ్జపా ♦ భి ముకుళించె

లలిమిత్రకువలయం ♦ బులు వికాసము నెందె
 ఖలజనచక్రవా ♦ కములు గుండె
 బంధుబృందానంద ♦ సింధువు లుప్పొంగె
 ధర్మేతరధ్యాంత ♦ తతు లడంగె
 సత్సంతుల కభీ ♦ స్వము తెల్లనీడేరె
 గుమతిచోరప్రచా ♦ రములు జాతె
 బీకాపురనరదుర్గ ♦ పృథులసౌధ
 సింహపీఠోదయాచల ♦ శిఖరభాగ
 మధిగమించి యఖండరా ♦ జ్యోరమఁ దాల్చి
 రామరాయాఖ్యచంద్రిడు ♦ ప్రబలుచుండ॥

86.

రామరాయాఖ్యచంద్రిడు = రామరాయప్రభు వసుచంద్రిడు, పీఠి.....
 భాగము, పీఠికాపుర = ఈ పేరు గలపట్టణమునందలి, వర = శ్రేష్ఠమైన, దుర్గ = కోట
 యం దుండెడు, పృథులసౌధ = పెద్దమేడయందున్న, సింహపీఠ = సింహాసనమనెడు,
 ఉదాయాచలశిఖరభాగము = ఉదయపర్వతముయొక్కయగ్రభాగమును, అధిగమించి =
 పొంది, అఖండరాజ్యరమన్ = పూర్ణ మైనరాజ్యసంపదను, తాల్చి = ధరించి, ప్రబలు
 చుండన్ = వృద్ధి నొందుచుండగా, సకలవిద్యచ్చకోరకములు = అందఱువిద్యాంసు
 లనెడువెన్నెలపులుఁగులు, ఆనందించెన్ = సంతసించెను. చంద్రోదయమునఁ జకోర
 ములు సంతసించిన స్త్రీప్రభువు వృద్ధి నొందుచుండ విద్యాంసు లానందించి రనిభావము.
 విమ.....పాళి = విమత = శత్రువులయొక్క, ఆనన = మోములనెడు, అబ్జ = తామర
 లయొక్క, పాళి = సమాహము, ముకుళించెన్ = మొగిడెను, చంద్రుడుదయమునఁ దామ
 రలుముడిఁగిపోవున స్త్రీప్రభువుకాలమున శత్రువులమోములు ముడిఁగిపోయె ననియాశయ
 ము. మిత్రకువలయంబులు = నెయ్యి రసుకలువలు, లలిక = ఉత్సాహముతో, వికాస
 మున్, ఒండెన్ = వికసించెను. ఖలజనచక్రవాకములు = దుర్మార్గు లనుచక్రవాకము
 లు, కుండెన్ = భేదపడియెను. చక్రవాకములకుఁ బవలు సంయోగము రాత్రివియోగ
 ము గలుగుఁగాన నవి చంద్రోదయమునఁ గుందును. అట్లే యీప్రభువుకాలమున దుష్టు
 లు తమచెడుపనులు సాగఁమిచే భిన్నులై రనిభావము. బంధు.....సింధువులు = బం
 ధుబృంద = చుట్టములయొక్క, ఆనంద = సంతోషమనెడు, సింధువులు = సముద్రములుఁ

ఉపాంగక = విజృంభించెను. చంద్రునుదయమున సముద్రము లభివృద్ధి మొందిన క్షీప్ర భువురాజ్యకాలమునఁ జుట్టుములు సంతసిల్లి రనియాశయము. ధర్మేతరధ్యాంతతతులు = ధర్మేతర = పాపకార్యములనెడు, ధ్యాంత = చీకట్లయొక్క, తతులు = సముదాయములు, అడంగన్ = నశించెను. సత్సంతతులకున్ = సజ్జనులనునక్షత్రములకు, అభివృద్ధి ములెల్ల = కోర్కు లన్నియు, ఈడేరెక్ = ఫలించెను. (ని) సస్యత్యేవిదుషిశ్రేష్ఠే సాధాభవతిచక్రిపుసక్తిబిబుత్తే. నా. నా. కుమతిచోరప్రచారములు = చెడుబుద్ధి గలదొంగలసంచారములు, జాతెక్ = నశించెను. చంద్రుఁడు ప్రకాశించుచుండఁ దమ సంచారము వెల్లడియగు ననిచోరులు సంచరింపరు. ఈప్రభువుకాలమున దండభయమునఁ జోరులు సంచరింప మాని రనియాశయము. సావయనరూపకాలంకారము.

శా॥ అక్షివ్యాజమునక్ వృషాంకునొసలక్ ♦ వ్యాపించి పాథోధిరా ట్కుక్షిం బాడబక్తైతవం బెనఁగ నా ♦ టోపించి మింటక్ జగ చ్చక్షుఃప్రక్రియ సంచరించి జలము ♦ జ్జాలంబునక్ వైద్యుతా గ్నైక్షీణాకృతి రామరాయవిభుశౌ ♦ ర్యం బుండు లోకంబునక్॥

రామరాయవిభుశౌర్యంబు = రామరాయవిభుప్రతాపము, వృషాంకునొసలక్ = ఈశ్వరునిఫలమునందు, అక్షివ్యాజమునక్ = (మూఁడవ) కన్నున నెపముచే, వ్యాపించి = అమకుని, పాథోధిరాట్కుక్షిం = సముద్రమధ్యమమునందు, బాడబక్తైతవంబు = బడబాగ్ని యనుమిష, ఎనఁగఁగాక్ = కలుగఁగాక్, అటోపించి = పగిలె, మింటక్ = ఆకాశమునందు, జగచ్ఛక్షుఃప్రక్రియక్ = సూర్యునియధికారముతో, సంచరించి, జలముజ్జాలంబునక్ = జలముక్ = మేఘములయొక్క, జాలంబునక్ = సముదాయమునందు, వైద్యుతాగ్నైక్షీణాకృతిక్ = వైద్యుత = మెలుపులసంబంధమైన, అగ్ని = అగ్నియొక్క, అక్షిణ = పూర్ణమైన, ఆకృతిక్ = ఆకాశముతోన్, (మెలుపు లెన్నడు మిషచేత ననియర్థము.) లోకంబునక్ = లోకముం దంతటను, ఉండుక్ = వసించును.

ఈప్రభువుప్రతాపమే యీశ్వరునినొసటఁ గంటియాకారముతోడను సముద్రమున బడబాగ్నిరూపమునను నాకాశమున సూర్యరూపమునను మేఘముల మెలుపురూపమునను వ్యాపించి లోకముల నన్నిటి నాక్రమించె ననియర్థము. ఇచట సూర్యాదులయందు స్వరూపముం గప్పి ప్రతాపత్వము కల్పించుటచే నపహ్నా వాలంకారము.

సీ॥ తతదివ్యచంద్రికా ♦ ధవళాంశుకంబుతో

గగనగంగాకంచు ♦ కము దలిర్ప

హిమశైలరజతశై ♦ లము లనుపాలిండ్ల
 పైఁ దారకాహార ♦ పటలి మెఱయ
 నమరశాఖసుమాళి ♦ యవతంసముగఁ గాల్చి
 వీణాశ్రుతిని నల్వ ♦ రాణి పాడఁ
 గలశాంబునిధితరం ♦ గమృదంగనిస్వసం
 బలరమహానటుం ♦ డాటఁ గఱప
 ఘనశరద్ధన మనుతిర ♦ స్కరణి మించి
 చంద్రవదనంబు దోప ని ♦ చ్చలు నటించు
 రావుశ్రీరామరాయభూ ♦ రమణుక్తీర్తి
 మహితనర్తకి బ్రహ్మాండ ♦ మండపమున॥

88.

రావు.....నర్తకి = రావువారివంశమున జన్మించినశ్రీమంతుఁ డగురామరాయ
 ప్రభునిపూజ్యమైనక్తీర్తి యనునటి, తత.....కంబుతో, తత = విశాలమైన, చంద్ర
 కా = వెన్నెలయను, ధవళ = తెల్లని, అంశుకంబుతో = వస్త్రముతో, గగనగంగా
 కంచుకము = గగనగంగా = ఆకాశగంగయను, కంచుకము = త్రుక, తలిర్పక = ప్రకా
 శింపఁగా, హిమశైల.....వై = మంచుకొండయు పెండికొండయునను స్తనము
 లమీఁదను, తారకాహారపటలి = సత్ప్రము లనుముత్యాలదండలవరుస, మెఱయ =
 భాసిల్లఁగా, అమరశాఖసుమాళి = కల్పవృక్షములయొక్కపూలసముదాయము, అవ
 తంసముగన్ = చెవిమీఁదిభూషణముగా, క్రాల = ప్రకాశించుచుండఁగా, నల్వరాణి =
 చతుర్ముఖునిభార్య (సరస్వతి), వీణాశ్రుతి = వీణయొక్కశ్రుతితో, పాడన్ =
 పాడుచుండఁగా, కలశా.....నంబు = కలశాంబునిధి = క్షీరసముద్రముయొక్క,
 తరంగ = అల లనెడు, మృదంగ = మద్దెలయొక్క, నిస్వసంబు = ధ్వని, అలర = ఒ
 ప్పఁగా, మహానటుండు = శివుఁడు, ఆట = నాట్యమును, కఱప = నేర్పఁగాను,
 ఘనశరద్ధనము = గొప్పది యగుశరత్కాలమందలి మేఘము, అనుతిరస్కరణి = అను
 తెరను, మించి = దాటి, చంద్రవదనంబు = చంద్రుఁ డనుముఖము, దోపన్ = కనుప
 డఁగా, నిచ్చలు = ఎల్లకాలమును, నటించు = నాట్యము చేయును.

ఇందుఁ గీర్తయిందు నాటకతైత్తనము కల్పించి మిక్కిలి తెల్లనివి యగువెన్నెల
 మొదలగువానియందు నటి కలంకారము లగువస్త్రత్వాదుల నాలోపించుటచే సావయ

వహాపకాలంకారము. ఈప్రభునినిర్మలకీర్తి భూమియం దంతటను వ్యాపించి యాకాశమందును బ్రహ్మలోకమునందును గూడ నిండి యుండె నని తాత్పర్యము.

చ॥ రసికుఁడు రామరాయన్పుప ♦ రత్నము రత్నధనాంబరాదు ల
ర్థిసమితి కీయ దాచికొనె ♦ దివ్యమణుల్ దనలో సముద్రుఁ డ
ర్థసముదయంబు పాఠేతల ♦ దాచె ధనాధిపుఁ డంబరం బదృ
శ్యసరణిఁ గాంచె గాచికొనె ♦ నయ్యమరావళి మేరుశైలము॥

రసికుఁడు = విద్వాంసుఁడు, రామరాయన్పుపరత్నము = రామరాయప్రభుశ్రేష్ఠుఁడు, అర్థిసమితికిఁ = యాచకులసముదాయమునకు, రత్నధనాంబరాదులు = రత్నములు, ధన = సామ్రాజ్యము, అంబరాదులు = వస్త్రములు మొదలగువానిని, ఈయన్ = దానముచేయుచుండఁగాను, (దానముచేయుటచేతననియర్థము.) సముద్రుఁడు, తనలోక = తనమధ్యమునందు, దివ్యమణుల్ = మంచిమణులను, దాచికొనెన్; ధనాధిపుఁడు = ఖజేరుఁడు, అర్థసముదయంబు = ద్రవ్యసముదాయమును, ప్రాంతలల = నిధులయందున్, దాచెన్ = కనుపడకుండునట్లు రక్షించెను. అంబరంబు = ఆకాశము, అదృశ్యసరణిఁ = కనుపడనిరీతిని, కాంచెన్ = పొందెను. (ని) అంబరంబోన్నివాససి (ఆ) (అంబరశబ్దము వస్త్రమునకుం జేరగుటచే నామసామ్యమునఁ దన్నుపైతవీరప్రభువు దానముసేయునని యాకాశము దాఁగెనని భావము.) అయ్యమరావళి = అద్వైతలసముదాయము, మేరుశైలము = బంగారుకొండను, కాచికొనెన్ = రక్షించుకొనెను.

ఈప్రభువు మేరుపర్వతమునుపైతము దానముసేయు ననిదేవతలు భయపడి రక్షించుకొనుచున్నా రనిభావము.

ఇందు సముద్రమున మణులుండుటయును, ఆకాశమున కదృశ్యసరణియును దేవతలకు వాసమగుటచే మేరువును గాచియుండుటయును, ఖజేరుఁడు ద్రవ్యమును ప్రాంతలలం దాచుటయును సహజ మైయుండఁగా నీప్రభువు మిగుల దానముచేయుటచే నిట్లయ్యె ననియుత్పత్తించుటచే నుత్పత్తిలంకారము.

క॥ గోవిభవార్యాశ్రయమై

శ్రీవల్లభశివవిరించి ♦ జిహ్వుతరణిపా

థోవాహమదనలీలల

రావ్రసువంశమణి రామ ♦ రాత్నభువమరు॥ 90.

రావుసువంశమణి = రావువారిమంచికుల మనువేలువునకు ముత్రియము, (అగు) రామరాట్నభువు = రామరాయప్రభువు, గోవిభ.....మై, గో = భూమికిని, విభవ = సంపదకును, ఆర్య = సజ్జనులకును, ఆశ్రయమై = ఉనికిపట్టె, (ఈప్రభువు సజ్జనులం బోషించు ననియు సంపదలకు వాసస్థానమనియు భూమి కాధారమనియుభావము.) శ్రీవల్లభ.....లీలన్ = శ్రీవల్లభ = విష్ణువుయొక్కయు, శివ = సాంబమూర్తియొక్కయు, విరించి = బ్రహ్మయొక్కయు, జిష్ణు = ఇంద్రునియొక్కయు, తరణి = సూర్యునియొక్కయు, పాథోవాహ = మేఘముయొక్కయు, మదన = మన్మథునియొక్కయు, లీలలక్ష్మ = విలాసములం బోలువితాసములతో, అమరుక్ = ప్రకాశించును.

ఇందు గోవిభవార్యాశ్రయవిశేషణసామర్థ్యముచే, రాజు విష్ణువుమొదలైనవారి విలాసమునం బ్రకాశించె ననిచెప్పటచే నావిశేషణము వారికిం జెందును.

గోవిభ.....ము, గో = భూదేవియొక్క, విభవ = సంపదకును, అరి = చక్రాయుధమునకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (విష్ణువు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = నందీశ్వరునియొక్కశ్వర్యమునకును, ఆర్యా = పార్వతికిని, ఆశ్రయము = ఆస్పదము (శివుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = సరస్వతీదేవిసౌభాగ్యమునకును, ఆర్య = బ్రహ్మర్షులకును రాజర్షులకును, ఆశ్రయము = ఆధారము (బ్రహ్మ.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = స్వర్గసంపదకును, ఆర్య = బృహస్పతికిని, ఆశ్రయము = అండ, (ఇంద్రుడు.)

గోవిభ.....ము, గోవిభవ = కిరణాతిశయమునకును, అరి = చక్రవాకములకును, ఆశ్రయము = నివాసముం బోషకుడును, (సూర్యుడు.)

గోవిభ.....ము, గో = వజ్రముయొక్క, విభ = కాంతిగల, (తెల్లకాంతిగల) వారి = ఉదకమునకు, ఆశ్రయము = ఉండుతావు, (మేఘము.)

గోవిభ.....డు, గోవిభవ = దృష్టిసంపదయను, (నేత్రములతోభ.)

గోవిభవ = బాణసంపదగల, ఆర్యా = యువతులు, ఆశ్రయము = సహాయముగల వాడు, (మన్మథుడు) ఈయగ్ధమున నిది బహుప్రీహిసమాసము. మన్మథుడు లోకముల జయించునపుడు బాణములం బోలినవాడిమాపులు గలజవ్వనులే సహాయము కలవాడై యుండును గాన నిట్లుచెప్పబడిను. రామరాయప్రభువును గోవిభవార్యాశ్రయము. విష్ణువుమొదలైనవారు నట్టివారు. కాబట్టి వారిలీలతోఁ బ్రకాశించెనని తాత్పర్యము. ఇందు విష్ణువుమొదలగువారిలీల వారియంద యుండును గాని యితరుల

యందు సంభవింపమిచే వారిలీలం బోలినలీల యనియర్థము ప్రాప్తించుంగానఁ బదార్థ పృత్తినిదర్శనాలంకారము. ఇది శ్లేషమహిమను బ్రాప్తించుంగాన శ్లేషానుప్రాణితము. తేనికిని విష్ణువు మొదలగువానికి నాపమ్యము (సామ్యము) గమ్యము. (ని) స్వర్గే ఘపకువాగ్వబ్రదిక్షే త్రిఘ్నుణిభూజతేలక్ష్యద్వప్త్యాప్తియాంపుంసిగాః (అ)

క॥ నారాయణాంశభవుఁ డగు

శ్రీరామారాయశౌరి ♦ చిరవిభవముతో

ధారణిఁ బాలించుత మా

తారాచంద్రార్కముగ ను ♦ ధర్తాభిరతి॥ 91.

నారాయణాంశభవుఁడు = విష్ణువునంశమునజన్మించినవాఁడు, శ్రీరామారాయ శౌరి, చిరవిభవముతోఁ = శాశ్వతమైనదైశ్వర్యముతో, ఆతారాచంద్రార్కముగఁ = చుక్కలుం జంద్రుఁడు సూర్యుఁ డున్నంతకాలము, ధారణిఁ = భూమిని, సుధర్మాభి రతిన్ = న్యాయమునందాసక్తితో, పాలించుతన్ = రక్షించెడుఁగాక.

మ మ్మ ం త ము లు .

క॥ ఏతాదృశగుణమణికి న

రాతిమదద్విరదస్పటికి ♦ బ్రహ్మాండకటా

హతీతయశోధఃకృత

శీతఘ్నుణికి మార్గజౌఘు ♦ చింతామణికి॥ 92.

ఏతాదృశగుణమణికిఁ = మీఁదఁ జెప్పినమంచిగుణములుగలిగిన, ఆరాతి..... స్పటికిఁ = ఆరాతి = శత్రువులను, మదద్విరద = మదపుటేనుఁగులకు, స్పటికిఁ = అం కుశమగువానికిని, బ్రహ్మాండ.....ఘ్నుణికిఁ = బ్రహ్మాండకటాహ = కటాహముం బోలినప్రపంచమును, అతీత = దాఁటిన, యశః = కీర్తిచేతను, అధఃకృత = తిరస్కరిం పఁబడిన, శీతఘ్నుణికిన్ = చంద్రుఁడు గలవానికిని, చైతన్యపానకము మొదలైనవానిం గాఁచుపాత్రము కటాహము. ఈప్రపంచము నంత నతిక్రమించినయీతేనికీర్తి యీ ణాకము నతిక్రమింప లేనిచంద్రుం దిరస్కరించె నని భావము. మార్గ.....మణికిఁ =

మార్గణోఘ = యాచకసమాహమునకు, చింతామణికిఁ = చింతామణి యైనవానికిఁ,
ఇందలివిశేషణములకును ముందరిపద్యములయందలివిశేషణములకును “నవరసరసకయను”
పద్యములొని ‘ రామరాయగ్రణికిఁ ’ అనువిశేష్యముతో నన్వయము.

క॥ భూవిదితసర్పవరమున

దేవాలయగోపురప) ♦ తిష్ఠాపనదీ

తౌవిధికి సకలసజ్జన

సేవధికి వదాన్యతాహ ♦ సితవారిధికిఁ॥

93.

భూవిదిత.....మునన్ = భూమియందుఁ బ్రసిద్ధ మైనసర్పవర మనుపట్టణము
సంసుక్, దేవాలయ.....విధికిఁ = దేవాలయ = కోవెలయొక్క, గోపుర = (వాకిలి)
గోపురముయొక్క, పృతిష్ఠాపన = కట్టించుటయందు, దీక్షావిధికిఁ = గొప్పనియమము
కలవానికిఁ, సకల.....సేవధికిన్ = ఎల్లసాధువులకు ద్రవ్యరాశిం బోలినవానికిఁ,
వదాన్య.....ధికిన్ = వదాన్యతా = దాత్పుత్వముచే, హసిత = పరిహసించుటచే,
వారిధికిఁ = సముద్రము గలవానికిని, సముద్రఁడుంబోలె దాత యైనవాని కని
భావము.

క॥ రంభాకుచకుంభపరీ

రంభానందద్విపక్ష ♦ రాణ్ణతశౌర్యా

రంభునకుక్ శుంభజ్జయ

సంభాసితనిజభుజాసి ♦ సంరంభునకుక్॥

94.

రంభా.....రంభునకున్, రంభా = స్వర్గముం దుండునొకానొక వేళ్ళయొక్క,
కుచకుంభ = కుంభములం బోలిన స్తనములయొక్క, పరీరంభ = క్షాంతిలీలించేత, ఆనం
దత్ = సంతసించుచున్న, విపక్షరాట్ = శత్రురాజులచేతను, నుత = స్తుతించుటచేసి,
శౌర్యారంభునకున్ = పరాక్రమమునందలివేరుక కలవానికిన్, యుద్ధమునం దీయనచే
మృతులైనపగవారు స్వర్గమునకుం జని యచట రంభనాలింగనము చేసికొని యప్పటి
యానందముచే, దానికిం గారణ మగునీరాజశౌర్యమును బొగడు చున్నారని భావ
ము. యుద్ధమున మరణము మొందినవానికి స్వర్గము వచ్చు నని స్మృతులం గలదు.
కుంభ.....రంభునకున్, కుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న, జయ = గెలుపుచే, సంభా
సిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, నిజ = తనది యగు, భుజ = చేలియందలి, అసింధరంభు

నకున్ = కత్తియొక్క వేగిరపాటు కలవానికిన్, ప్రసిద్ధ మగు చున్న గెలుపుచే స్పష్టము చేయబడినతన చేతియందలికత్తియొక్కయాటోపము కలవాని కని యర్థము.

లోకమందుఁ బ్రసిద్ధ మగుచున్న యాయనజయమే భుజమునందలికత్తియొక్క సామర్థ్యమును బ్రకటించు చున్న దని భావము.

క॥ సేతుహిమాచలమధ్య

స్థాతతదివ్యస్థలాది ♦ యాత్రాసుకృతా

స్వీతపునీతాంగునకున్

ఖ్యాతవిలాసాతిశయజి ♦ తానంగునకున్॥

95.

సేతు.....తాంగునకున్, సేతు = (రాముఁడు లంకాప్రయాణకాలమున దక్షిణసముద్రమున రామేశ్వరమునొద్దఁ గట్టిన) గట్టునకును, హిమాచల = మంచుకొండకును, మధ్యస్థ = నడుమ నున్న, ఆతత = గొప్పవి (అగు) దివ్యస్థలాది = పుణ్యక్షేత్రాదులకు, యాత్ర = పోవుటచే (కలిగిన) సుకృత = పుణ్యములతో, అనీవిత = కూడిన వాఁడు గనుకనే, పునీతాంగునకున్ = పవిత్రము చేయబడినశరీరము గలవానికిని, ఖ్యాత.....నంగునకున్ = ఖ్యాతి = ప్రసిద్ధమైన, విలాసాతిశయ = శృంగారచేష్టలయ లిశయముచే, జిత = జయింపబడిన, అనంగునకున్ = మన్మథుఁడు కలవానికిని, శృంగారచేష్టలచే మన్మథుని గెలిచినవాని కని యర్థము.

క॥ నవరసరసికశిఖామణి

కవిరళనిజభుజభుజంగ ♦ మాధిపధృతభూ

యువతీమణికిన్ విద్య

త్ప్రవరనలఖిమణికి రామ ♦ రాయాగ్రణికిన్॥

96.

నవర.....కిన్ = నవరస = శృంగారాదులయొక్క, రసిక = విద్వాంసులలో, శిఖామణికిన్ = శిరోఘామణి మైనవానికిన్, “ శ్లో॥ శృంగార హాస్య కరుణా రాద్ర వీర భయానకాః । భీభత్సాద్భుత శాంతా శ్చ నవ నాట్యే రసా స్సమృతాః॥ ” శృంగారాదిరసముల నెఱిగినవారిలో సగ్రేసరుఁ డని యర్థము. అవి.....మణికిన్ = అవిరళ = దృఢమైన, నిజ = తనదియగు, భుజ = చేయి యనెడు, భుజంగమాధిప = శేషునిచే, ధృత = ధరింపబడిన, భూయువతీమణికిన్ = భూమి యనెడు స్త్రీరత్నము గలవానికిని, శేషుఁడు ఛణామండలమున భూమిని ధరించిన ట్లీరాజు తనభుజముల ధరించె నని భావ

ము. విద్వ.....ఖమణికిఁ = విద్వత్ప్రవర = శ్రేష్ఠ లగువిద్వాంసు లనెడు, నల = తామరపూవులకు, ఖమణికిఁ = సూర్యుఁ డైనవానికిఁ (ఖమణి = ఖ = ఆకాశమునకు, మణి = మణిం బోలినవాఁడు; విన్ను మానికము; సూర్యుఁడు.) సూర్యుఁడు తామరల కుంబోలె విద్వాంసుల కీప్రభువు సంతోష హేతు వని భావము. రామరాయగ్రణికిఁ = రామరాయప్రభువునకుఁ, ముందువచనముతో నన్వయము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నారచియింపంబూనిన భద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథావిధానం బెట్టి దనిన.

అభ్యుదయ.....వృద్ధి = అభ్యుదయ = శుభములయొక్క, పరంపర = వరుసలయొక్క, అభివృద్ధి = పెంపు, కాన్ = అగునట్లు, నారచియింపంబూనిన...బునకుఁ నారచియింపఁ = నాయొక్కరచియించుటకు, (ఇచట గర్తృగమన పశ్చి) నేరచియించుట కని యర్థము; పూనిన = ఆరంభించినభద్రాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ, కథావిధానంబు = కథాప్రకారము, ఎట్టి దనినఁ.

గీ॥ హరిచరిత్రంబు శ్రోతృక ధ్వామృతముగఁ

దొల్లి సూతుండు శౌనకా ధ్వులకుఁ దెల్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ధ్వురాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ధ్వు తెలుపఁదొడఁగె॥ 97.

తొల్లి = పూర్వకాలమున, సూతుండు = (నైమిశారణ్యంబున మహర్షులకు సత్రయాగకాలంబున సకలపురాణములం జెప్పినవ్యాసశిష్యుఁడు.) శ్రోతృకధ్వామృతము = వినువారిచెవుల కమృతముం (బోలినది) కఁ = అగునట్లు, శౌనకాయలకుఁ = శౌనకుఁడు మొద లగుముఖులకు, తెలిపినట్టిరీతిఁ = చెప్పినప్రకారముచే, శుకయోగి = వ్యాసపుత్రుఁడు, పరిక్షి.....తిలకమునకుఁ = పరిక్షితుఁ డనురాజశ్రేష్ఠునకు, మున్న శ్వత్థామ ప్రయోగించిననారాయణాస్త్రముచే గతప్రాణుఁడై యుత్తరాగర్భంబునఁ బుట్టుటచే నీరాజునకుఁ బరిక్షి త్రునామంబు గలిగె. ఇట్లు = ఈక్రిందిప్రకారముగా, హరిచరిత్రంబు = కృష్ణనిచరిత్రమును, తెలుపఁదొడఁగెఁ = చెప్ప మొదలిడెను.

సీ॥ ఏవీట సాధాగ్ని ధ్వు సౌవర్ణకలశంబు

లబ్ధకోశంబు లౌ ధ్వు నమరధునికి

నేవీట సతులత ధ్వు సూవిలాసంబులు

ప్రార్థనీయంబు లా ♦ నచ్చరలకు
 నేవీట హర్యమ ♦ ణీవిభావిభవ ము
 భావంబానర్చువి ♦ భావదులకు
 నేవీటఁ జంద్రశా ♦ లావితానస్థా
 రములు తారావలీ ♦ భ్రాంతి నొసఁగుఁ
 దుంగతరహాణాచల ♦ శృంగతులిత
 గురుదుచిరరత్న కీలిత ♦ గోపురంబు
 సెలఁగు బహువిధసంపద్వి ♦ శేషహాసిత
 గోపురం బగునాద్వార ♦ కాపురంబు॥

98.

ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, (కల) సౌధా.....శంబులు = సౌధ = మేడలయొక్క, అగ్ర = కొనయందలి, సౌవర్ణ = బంగారువికారమైన, కలశంబులు = కుండలు, అమరధునికీక = ఆకాశగంగకున్, అబ్జకోశములు = తామర మొగ్గలు, బౌక; ద్వారకాపురమునందలిమేడ లాకాశము నంటుచున్నవి గనుక వానిచివర నున్న బంగారుకుండలు స్వర్ణలోకముం దున్న నదిలోనితామరపువ్వులంబోలె నుండె నని యాశయము. ఇందు మేడలమీఁద నున్న బంగారుకుండలకు నాకాశగంగలోనియబ్జకోశత్వము సంబంధింపవచ్చు నట్లు చెప్పటచేక అలిశయోక్త్యలంకారము.

తక్కినమూఁడుచరణంబులం దిట్లు సంబంధాతిశయోక్త్యలంకార మనియే యెఱుంగునది. ఏవీటన్ = ఏపట్టణమున, సతుల.....సంబులు = సతుల = స్త్రీలయొక్క, తనూ = శరీరములయొక్క, విలాసంబులు = చక్కదనములు, అచ్చరలకున్ = రంభయెడ లగువానికిక, ప్రార్థనీయంబులు = కొరఁబడఁదగినవి, బౌక; ఈపట్టణమందలి స్త్రీలు రంభాదులకంటె సొగసుకత్తె లని భావము. ఏవీటన్ = ఏనగరమున, హర్య... విభవము = హర్య = మేడలమందలి, మణీ = రత్న ములయొక్క, విభా = వెలుఁగుయొక్క, విభవము = సంపద, విభావదులకున్ = రాత్రులకు, అభావంబు = నాశము, ఒసర్చున్ = చేయునా, ఇందలిమేడలయందలిమణులకాంతిచే రాత్రియుం బవలుగా నుండె నని తాత్పర్యము. ఏవీటన్ = ఏపురమునందుక, చంద్ర.....హారములు, చంద్రశాల = మేడలమీఁదియిండ్లయందలి, వితానస్థ = మేలుకట్టులయందలి, హారములు = ముత్యాలశాలలు, తారావలీభ్రాంతిక = నక్షత్రసముదాయమనుభ్రమము, ఒసఁగున్ = ఇచ్చునో, మేడలు మిగుల నున్నతము లగుటచే నందలిమేల్కట్టయందున్న జాలదల

లోనిముత్యములు నక్షత్రము లని భ్రమపెట్టుచున్న వని భావము. తుంగ.....
 గోపురంబు = తుంగతర = మిక్కిలి యెత్తైన, రోహణాచల = (రత్నముల కుత్సత్రిష్టాన
 మైన) రోహణ మనుపర్వతముయొక్క, శృంగ = శిఖరములతో, తులిత = సమ మైన,
 గురు = పెద్దవి యగు, రుచిర = మనోహరము లైన, రత్న = మణులచే, కీలిత = కట్టఁ
 బడిన, గోపురంబు = ద్వారములు గలదియు, బహు.....గోపురంబు = బహువిధ =
 పెక్కువిధము లైన, సంపద్విశేష = వేరువేరుసంపదలచేత, పరిహసిత = తిరస్కరింపఁబ
 డిన, గోపురంబు = స్వర్గపట్టణము గలదియు, అగునాద్వారకాపురంబు = అగుప్రసిద్ధ
 మైనద్వారక యనుపట్టణము, చెలంగుక = ప్రకాశించును.

మ॥ జలజాతుం బొడగానఁగా నురలు ని ధి చ్చల్ వత్తు రకోటకొ
 మ్మలత్రోవక దివినుండి డిగ్గి గణియిం ధి పం దానియాన్నత్యముం
 దలమే తత్పరమాళి కేర్పడ సము ధి ద్రంబే మహాభేయమై
 యలరంగా వివరింప నేటికిఁ దదీ ధి యాగాధతానల్పతల్ ॥ 99.

నురలు = దేవతలు, (ఇది నిత్యబహువచనము.) జలజాతుక = (ఆపురమునఁ
 గృష్ణరూపమున నవతరించియున్న) నిష్ఠుని, పొడగానఁగాక = చూచుటకు, అక్కొ
 టకొమ్మలత్రోవక = ఆకోటబురుజులమార్గముచేత, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి,
 డిగ్గి = దిగి, వత్తురు = ఏతెంతురు, దానియాన్నత్యముక = ఆకోటయొక్కపొడవును,
 గణియింపన్ = లెక్కించుట, తలమే = శక్యమా? (కాదని యర్థము.) తత్పరమాళి
 కిక = ఆనగరశ్రేష్ఠమునకు, ఏర్పడక = స్పష్టముగా, సముద్రంబే = సాగరమే, (ఏయ
 వధారణార్థకము.) మహాభేయ మై = గొప్పయగడ్డ యై, అలరంగాక = ప్రకాశింపఁ
 గాక, తదీయాగాధతానల్పతల్ = తదీయ = ఆకందకముసంబంధ మైన, అగధతా =
 లోఁతును, అనల్పతల్ = వైశాల్యమునును, వివరింపక = వర్ణించి చెప్పట, ఏటికిక =
 ఎందునకుక, (అగును అనుక్రియాపద మధ్యాహార్యము.)

ఈపట్టణమునందలికోట స్వర్గము నంటి యుండుటచే నచట నుండుదేవతలు
 కృష్ణమూర్తిం జూచుటకు వచ్చునపు డాకోటకొమ్మలనుండియే దిగి వత్తురు గాన దా
 నిపొడ వింత యని చెప్ప లే మనియు నాపురము సముద్రములో నుండుటచేఁ గందక
 ము సముద్రమే కావున దానిలోఁతును వైశాల్యమును నధికము లనియుం దాత్పర్యము
 ఇంపుం బూర్వపద్యమునందలియలంకారమే కలదు.

సీ॥ గారుత్మతవితర్ది ధి కలు సైకతములు గా

సాధముల్ గర్భస్థ ♦ శైలములు గ
 శశికాంతకృతచతు ♦ వృషభములు ఝరులు గాఁ
 గరిఘటల్ మకరసం ♦ ఘాతములు గ
 మత్తాలసాలంబు లుల్లోల ♦ తతులు గాఁ
 దతపతాకములు మ ♦ తన్వములు గాఁగ
 నఖిలాంగనాజనం ♦ బహ్వరోగణము గాఁ
 బురలక్ష్మీ కల్పిపూ ♦ బోడి గాఁగ
 సతతమంగళతూర్యని ♦ స్వనము లెల్ల
 ఘనతరంగరవంబు లై ♦ కడలుకొనఁగ
 క్షీరవారాశి యో యనఁ ♦ జెలువు మిగిలి
 హరికి శుభకర మై యొప్పు ♦ నప్పురంబు॥

100.

గారుత్మతవితర్దికలు = గారుత్మత = గరుడపచ్చలయొక్క, వితర్దికలు = అరఁగు
 లు, (మరకతమణులతోఁ గట్టినయరఁగు లని యర్థము.) పైకతములు = ఇసుకతిన్నె
 లు, కాఁ = కాఁగా, సాధముల్ = మేడలు, గర్భస్థశైలములు = (సముద్రము) లోపల
 నున్న పర్వతములు, కక్ష, శశికాంత.....ధములు = శశికాంతకృత = చంద్రకాంతపు
 రాళ్లతోఁ (పటికపురాళ్లతోఁ) గట్టబడిన, చతుష్పథములు = నాలుగుప్రోవలు గలసి
 నచోట్లు, (ఇచట మార్గము లనియే యర్థము.) ఝరులు = సెలయేళ్లు, కాఁ, కరిఘ
 టల్ = ఏనుఁగులగుంపులు, ఏనుఁగులసముదాయము ఘట యనంబడు. (ని) కరిణాం
 ఘటినాఘటా (అ) మకరసంఘాతములు = మొసళ్లగుంపులు, కక్ష, ఉత్తాలసాలంబు
 లు = ఎత్తైనప్రాకారములు, ఉల్లోలతతులుగాన్ = పెద్దతరంగములుగాఁ, అఖిలాంగ
 నాజనంబు = ఎల్లస్త్రీలసముదయము, అహ్వరోగణముగాన్ = అచ్చరలసముదాయము
 గాఁ, పురలక్ష్మీ = నగరశోభ, కల్పిపూబోడి = లక్ష్మీదేవి, కాఁగక్ష, పువ్రస్థ + మేను =
 పూబోడి. బహుప్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీఁదిమేనునకు బోడి
 యగు. బా. స. సతత.....లెల్లక్ష = సతత = ఎడతెగని, మంగళ = శుభనూచకము
 లైన, తూర్యనిస్వనములు = భేరులమోఁతలు, ఘనతరంగరవంబులు = గొప్పతరంగముల
 ధ్వనులు, వి, కడలుకొనఁగక్ష = దిక్కులను వ్యాపింపఁగా, అప్పురంబు = ఆద్యవరక,
 క్షీరవారాశియో యనఁ = క్షీరసముద్రమువలె, చెలువు = కాంతిచే, మిగిలి = అతిశ

యించి, హరికిఁ = కృష్ణునకు, శుభకరమై = సంతసము గల్గించునది యై, ఒప్పుకొ = ప్రకాశించును.

పాలసముద్రమిసుకతీన్నెలు మొదలైనవానిచే మిగుల మమోహరమైనది గావున నం దెప్పుడు విష్ణువు వసించు చుండును. ఆవిష్ణువే యిప్పుడు శ్రీకృష్ణుడై యిందు వసించుచేఁ గాన నిదియుఁ దనధర్మములచేఁ బాలసముద్రముంబోలి సంతసము గలిగించు చుండె నని యాశయము.

ఉ॥ మేలిపసిండిమువ్వగమి ♦ మించుపతాకలు చిత్రరత్నపాంచాలిక లబ్జరాగకల ♦ శద్యుతులుగ్ గలచంద్రశాలికాజాలము పైల్లు బట్టణపు ♦ సంపదఁ గన్గెన నిల్చునిర్జరస్త్రీలవిశాలనవ్యమణి ♦ దివ్యవిమానవితానమో యనన్ ॥ 101.

మేలి.....గమిక్ = ప్రశస్త మైనబంగారుచిహ్నగంటలయొక్కగుంపుచే, మించుపతాకలు = ప్రకాశించు తెక్కెములును, చిత్రరత్నపాంచాలికలు = చిత్ర = వ్రాత పటములయందలి, రత్నపాంచాలికలు = రత్నపుంబొమ్మలును, (ని) పాంచాలికాపుత్రికా స్యా ద్యస్త్రు దంతాదిభిః కృతా (అ) అబ్జ.....ద్యుతుల్, అబ్జరాగ = పద్మరాగములయొక్క, (కెంపులతోఁ జేయఁబడిన) కలశ = కుండలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులును (ఇవి ద్వితీయాధ్యమునఁ బ్రథమలు.) కల.....జాలము = పాంచినమేడలమీఁదియిండ్లు, పట్టణపుసంపదక్ = నగరశోభను, కన్గెనక్ = చూచుటకు, నిల్చు.....మోయనక్ = నిల్చు = ఉండెడి, నిర్జరస్త్రీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, విశాల = విరివిగల, నవ్య = నూతనమైన, మణి = రత్నములయొక్క (రత్నములచేఁజేయఁబడిన) దివ్య = ఆకాశముననున్న, విమానవితానమో యనక్ = విమానసముదాయమో యనునట్లు (విమానము = అంతరిక్షమున దేవత లెక్కి సంచరించెడురథము.) పొల్చుక్ = ప్రకాశించును.

ఇప్పట్టణమునందలిమేడలమీఁదియిండ్లయందున్నప్రతిమలు పట్టణసౌందర్యముం జూడవచ్చినదేవతస్వలవలె నాయిండ్లు మిగులం బొడవు గలవి యగుటచే నాకాశముననున్న వారివిమానములువలెను బ్రకాశించు చుండె నని తాత్పర్యము.

ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ॥ అరుణగభస్తి మున్నహర ♦ హంబును సంబరవీధి నేగఁగాఁబురనరభర్మహర్యచయ ♦ ముల్ గమనంబున కడ్డమైనచోఁ

దురగములన్ మరల్చి ధృతి ♦ తో నగరోత్తరయామ్యపార్శ్వస
త్సరణులఁ దే రనూరుఁడువె ♦ సం గడపం జను చుండు నిప్పుడున్॥

మున్ను = పూర్వము, అరుణగభస్తి = సూర్యుఁడు (ఎఱ్ఱరికాంతులుగలవాఁడు.)
అహరహంబును = ప్రతిదినము, అంబరవీధిన్ = ఆకాశమాగ్గమునందు, ఏగఁగాన్ =
పోవు చుండఁగా, పుర.....చయముల్, పురవర = ఆగొప్పపట్టణమందలి, భరత్రి
హర్య = బంగారుమేడలయొక్క, చయముల్ = సముదాయములు, గమనంబునకున్ =
(సూర్యుని) నడకకున్, అడ్డమైనచోన్, అనూరుఁడు = సూర్యసారథి (ఊరువులు
లేనివాఁడు. ఇతఁడు కశ్యపునకు విసతయందు గరుడున కన్నయై జన్మించెను.) ధృతి
తో = ధైర్యముతో, తేరు = రథమును, మరల్చి = వెనుకకుఁద్రిప్పి, నగ.....త్సరణు
లన్ = నగర = పట్టణమయొక్క, ఉత్తరయామ్యపార్శ్వ = ఉత్తరపుదిక్కునను దక్కి
నపుడెసను నుండు, సత్సరణులన్ = మంచిఁబ్రోవలచేతను, వెనన్ = వడిగాను, కడ
పన్ = త్రోలుటచే, ఇప్పుడున్ = ఈకాలమునందును (ఆపట్టణము లేనియప్పుడును)
చనుచుండున్ = (మునుపటియభ్యాసమునఁ బ్రక్కమాగ్గముననే) తేరుపోవుచుండు
ను. సూర్యునకు స్వాభావిక మైనదక్షిణోత్తరమాగ్గములు మునుపు ద్వారకాపురమునం
దలిమేడలు దిన్నఁగాఁ బోవుటకు నడ్డము రాఁగాఁ గల్గె ననియు నిప్పుడు నాయభ్యా
సముచేతనే యట్లు పోవుచుండెననియు నుత్పేక్షించుటచే హేతూత్పేక్షాలంకారము.

క॥ చందురుఁ డందలిమేడల

సందులఁ జను చుండి కావ్య ♦ సంగీతకళల్

సుందరులవలన విని తాఁ

జెందెఁ గళానిధి యనం బ) ♦ సిద్ధి ధరితిన్॥ 103.

చందురుఁడు, అందలిమేడలసందులన్ = ఆద్వారకాపురమునందలిమేడలయొ
క్కయిగకటపుఁద్రోవలచేతను, చనుచుండి = పోవుచుండి, సుందరులవలనన్ = (ఆమే
డలియం దున్న) అందకత్తెలవలన, కావ్యసంగీతకళల్ = కావ్య = (శృంగారాదిరస
ములతోడను మాధుర్యాదిగుణములతోడను నలంకారములతోనుఁ గూడినశబ్దార్థములు
గల) ప్రబంధములను, సంగీతకళల్ = సంగీతము మొదలగుకళలను (చిత్తరువు వా)
యాట, గానము, మొదలైనవానియందలిసేర్పు కళ యనంబడునుగాని యిచ్చోటఁ
గళాశబ్దమునకు విద్యాసామాన్య మనియే యర్థము.) (ని) అంశమాత్రే మూలవృద్ధా
సుమమా విద్యయో స్తథా (అ) శే.

విని; (పెక్కుసాయలు వినుటచే నేర్చి యని యర్థము.) తాక్ష, ధాత్రిక్ = భూమియందు, కళానిధియనక్ష = విద్యలకు వాసస్థాన మనునట్లు, (చంద్రునిపదియాఱవభాగము కళ యనబడు. అట్టివానికి వాసస్థానము.) ప్రసిద్ధిక్ = భ్యాతినీ, చెందెక్ = పొందెను. చంద్రుడు ప్రతిదినము కేలాపురమార్గమునం బోవుచు నచట నున్న శ్రీలు చేయుకావ్యగానాదిగోష్ఠులను విని తానేర్చి కళానిధి యనుకే రొందె నని తాత్పర్యము.

ఇందుఁ జంద్రునికిఁ జేరైనకళానిధిశబ్దమునకు యోగమున (అనయవశక్తిచే) పేరర్థమును గల్పించుటచే నిరుక్త్యలంకారము.

చ॥ లలితజలార్ధ్యయంత్రీర్షురు ♦ లం బస పాడంగ ధూపధూమకుం
తలములు కేతుహస్తకల ♦ నక్ష నగరేందరి విప్పి సొమ్ములం
దళియల నుంచె బ్రోవులుగ ♦ నాఁ బాలు పౌనవరత్నరాసుల
న్విలసిలుఁ గాంచనాంచితవ ♦ ణిగ్విపణీరమణీయహట్టముల్ ॥ 104.

నగరేందరి = పురశోభ యనులక్ష్మి, లలిత.....లక్ష్మి, లలిత = సుందర మైన, జలార్ధ్యయంత్రీర్షురులక్ష్మి = నీటిని మీఁదికిఁ జిమ్ముక్రోవులవలనఁ గలిగినప్రవాహము లందులక్ష్మి, పసపాడంగన్ = పసపు వూసికొని స్నానము చేయుటకులక్ష్మి, కేతుహస్తకల నక్ష = తెక్కము లనుచేతులవ్యాప్తిచేలక్ష్మి, (చేతులఁ బాచి యని యర్థము.) ధూప ధూమకుంతలములక్ష్మి = పరిమళమునకై కాల్చుకృష్ణాగరు మొదలైనవానిపొగ లనుముం గురులను, విప్పి, సొమ్ములక్ష్మి = తనదేహమునందలి యాభరణములను, ప్రోవులుగలక్ష్మి = రాసులుగాను, తళియలయందున్ = పల్లెరములందున్, ఉంచెనాక్ష = ఉంచెనూ యను నట్లు, పాలు పౌనవరత్నరాసులన్ = ఒప్పెడువజ్రములు మొదలైనవానిరాసులతోన్, కాంచనాంచిత.....రమణీయహట్టముల్ = కాంచన = బంగారముతోలక్ష్మి, అంచిత = ఒప్పుచున్న, వణిగిపణి = బజాజులందలి, రమణీయ = మనోహరములు (అగు) హట్టముల్ = అంగడులు, విలసిలులక్ష్మి = ప్రకాశించును.

ద్వారకాపురమునందలి బహుములు పురలక్ష్మి స్నానము చేయుటకై యూర్జి పల్లెరముల నుంచినయాభరణములవలె నున్నరత్న రాసులతోడను బంగారురాసులతోడను నెల్లపుడు నిండి యుండు నని తాత్పర్యము.

చ॥ సవరము లంచు మబ్బు నఱ ♦ చందురుఁ జందురువంక యంచు సాం
కవ మని తత్కళంకము ని ♦ గారవుహారము లంచుఁ దారకా

నివహము నెంచి తాల్పుటకు ♦ నేర్పునఁ జేకొనఁ బోవఁ బ్రాథ తా
నువిదలు మాన్పు మాని యిటు ♦ లుందురు మేడల ముగ్ధసుందరుల్॥

ముగ్ధసుందరుల్ = ముగ్ధ లగుస్త్రీలు, (క్రోత్తజవ్వనము గలనాయిక ముగ్ధ య
నంబడు.) మబ్బుక్ = మేఘమును, సవరము లంచున్ = చమరీపాలము లని భ్రమించు
చుక్) అటచందురుక్, (ఇచట లక్షణచే లేతచందురు నని యర్థము.) చందురు
వంక యంచుక్ = ఆడువారు శిరసున ధరించుకొను నాభరణ మనియును (చంద్రవంక),
తత్కళంకముక్ = చంద్రునిలోని నల్లనిమచ్చను, సాంకవ మంచుక్ = జవ్వాది యనియు
ను, తారకానివహముక్ = నక్షత్రసముదాయమును, నిగారపుహారము లంచుక్ =
శ్రేష్ఠ మైనముత్యాలదండ లనియును, ఎంచి = తలచికొని (భ్రాంతిపొంది యని య
ర్థము.) తాల్పుటకుక్ = ధరించుటకు, నేర్పునక్ = నైపుణ్యముతో, చేకొనఁబోవన్ =
చేతితోఁ బుచ్చికొనుటకు యత్నింపఁగాక్, పొర్రులు = నిండుజవ్వనము గలవారు,
బానువిదలు = విస్త్రీలు, మాన్పుక్ = వానిస్వరూపమును జెప్పి నివారింపఁగా, మాని =
విడిచి, ఇటులు = ఈప్రకారము, ఉందురు.

ఆపట్టణమున నున్న ముగ్ధలు మేడలు మిగుల నున్నతముగ నుండుటచే సమీప
మున నున్న మబ్బు మొదలగువానిం జూచి యలంకారము లని భ్రమపడి ధరింప య
త్నింపఁగాఁ బ్రాథలు వానిస్వరూప మెరిగినవారు గావున మాన్పు చుండి రని
భావము.

ఇందు ముగ్ధలకు మబ్బు మొదలైనవానియందు భ్రాంతి గలుగుటచే భ్రాంతి
మదలంకారము.

చ॥ తగవున శేషునిక్ శ్రుతిప ♦ దక్కమలీలలు నేరఁ డంచు ది
వ్యగురుని గావ్యగోష్ఠి నిను ♦ మంత యెఱుంగఁ డటంచు సద్రవతుం
డగుద్విజరాజునం గడుఁ బ్రి ♦ భాకరుమిన్కులఁ జిక్కు నంచు నెం
చఁగఁగల రప్పరిక్ నిగమ ♦ శాస్త్రుకళాచతురుల్ మహీసురుల్॥

అప్పరిక్ = ఆద్వారకాపురమునందున్, నిగమ.....చతురుల్ = నిగమ =
వేదములచేతను, శాస్త్రు = మీమాంస మొదలగువానిచేతను, కళా = గానాదులచేతను
ను, చతురుల్ = నేర్పరులు, (విద్వాంసు లని యర్థము.) (చేయవలసినసత్కార్య
ములను, జేయఁగూడనిదుష్కార్యములను బోధించునది వేదము.) మహీసురుల్ = బ్రా

హ్మణులు, తగవునకై = (విద్యానిమిత్తమైన) జగదమునందు, శేషునికై = వేయినోళ్లు
గలిగి వ్యాకరణభాష్యమును రచించినసర్పరాజును (విష్ణు వీయనయందుఁ బరండు
టచే నీయన కీపేరు గలిగెను.) శృతి.....లీలలు = శ్రుతి = వేదశంబంధ మైన,
పదక్రిమ = పదముయొక్కయుఁ గ్రమముయొక్కయు, లీలలు = విలాసములను, సేరఁ
డంచుకై = తెలిసికొనలేఁ దనియును, వేదమున మిక్కిలి గొప్పవి యగుజట, ఘన య
టుండఁ బెక్కుండ్రు నేర్చెడుపదక్రిమములునైతము సేరఁ డని యర్థము. చెవులయొ
క్కయుఁ బాదములతోడినడకయొక్కయు విలాసములు లేనివాఁ డని భావము.
(శ్రుతి = చెవి; పదక్రిమ = పాదములతోడినడక;) పాములకుఁ జెవులును పాదము
లతోడినడకయును లే వని స్పష్టము. దివ్యగురునికై = స్వర్గమున నున్న వారి కొజ్జ యైన
బృహస్పతిని, కావ్యగోష్ఠికై = రామాయణాదిగ్రంథములయొక్కప్రసంగమును, ఇసు
మంతయుకై = కొంచె మైనను, ఎటుంగఁ డటంచుకై = నేర్చినవాఁడు కాఁ డనుచు
నని యర్థము. శుక్రునితో సహవాససంభాషణాదుల నెఱుంగనివాఁ డని భావము.
కావ్యుఁడు = శుక్రుఁడు, (ని) శుక్రో దైత్యగురుః కావ్యః (అ) సద్వ్రతుండు = పు
ణ్యకర్మములు గలవాఁడు. (నక్షత్రములయం దాసక్తి కలవాఁ డనియు నర్థము.)
అగుద్విజరాజు = అగుచంద్రుఁడును, (బ్రాహ్మణప్రభు వనియు నర్థము.) ప్రభాకరు
మినుకలకై = పూర్వనామాంసావాక్యముల నని యర్థము. నూర్యకాంతులచేత నని
భావము. చిహ్నుకై = లొంగును. కృశించు నని భావము. అంచున్, ఎంచఁగఁగలదు =
లోపముల నెన్నుటకు సమర్థు లగుదురు.

వేదములను, గావ్యములను, సంగీతాదివిద్యలను నెఱింగిన ద్వారకాపురవాసు
లగుబ్రాహ్మణులకుఁ బదక్రమము లేఱుఁగనిశేషుఁడును, గావ్యగోష్ఠి నెఱుంగనిబృహస్ప
తియుఁ బ్రభాకరునకు జడియద్విజరాజును దుల్గులుగా రని తాత్పర్యము. సకలవి
ద్యల నేర్చినబ్రాహ్మణు లష్టరమునఁ గల రని ఫలితార్థము.

శ్లోనానుప్రాణితవ్యపిరేకాలంకారము.

సీ॥ సమదారిబలభిదా ♦ చణు లై మహాహవ

భాగనద్యము లౌచుఁ ♦ బరిధవిల్లి

యనుజాతశౌర్యాత్త ♦ ఘనతలైశ్వర్యు లై

దివ్యకల్పు లగుచుఁ ♦ దేజరిల్లి

గురుహితార్థప్రదా ♦ సరతు లై వరమేఘ

రమణీయహాయు తౌచు ♦ రమణ కెక్కి
 సకలస్తుతపవిత్ర) ♦ సద్గోత్రు లై పాలి
 తాఘలవిబుధు లై ♦ యతిశయిల్లి
 స్థిరనుధర్మాధిగతు లయి ♦ చిరవినోద
 కరసదారంభు లగుచు భా ♦ స్వరతః దనరి
 సారతరభోగతతయశ ♦ స్సాంద్రు లగుచు
 నిందు) లన నొప్పు చుండు) రా ♦ జేందులచట॥ 107.

ఈపద్యమున రాజులకు నింద్రునకుఁ బోల్కె చెప్పటచే విశేషణము లన్నియు రెండర్థముల నిచ్చును. మొదట రాజపర మైనయర్థమును బిమ్మట నింద్రపర మైనయర్థమును వ్రాయఁబడును.

అచటన్ = ఆచారకాపురమునందుక, రాజేంద్రులు = రాజశ్రేష్ఠులు, సమదా...
 లై = సమద = గర్వముతోఁ గూడిన, అరిబల = శత్రు సేనలయొక్క, భద్రా = చీల్చుటచే,
 చణులై = నేర్పుగలవారై, (గర్వముతోఁ గూడినశత్రుఁ డగుబలుఁ డనురక్కసునిఁ
 జీల్చుటచే నేర్పుగలవారలు. ఇందుగలు) మహా.....సద్యములు, మహాత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యుద్ధాసక్తియు, భాగ = భాగ్యమును, సద్యములు = మంచిని
 యగుసత్వాదిగుణములు గలవారు, బౌచున్, పరిభవిల్లి = పరికాశించి, (మహాత్ = గొ
 ప్పది యగు, ఆహవ = యజ్ఞములయందలి, భాగ = పాలియందు, సద్యములు = మంచి
 యేర్పాటుగలవారు.) అనుజాత.....లై, అనుజాత = సహజ మైన (తోడఁబుట్టిన)
 శౌర్య = పరాక్రమముచేతను, ఆత్మ = సంపాదింపఁబడిన, ఘనతరైశ్వర్యులై = గొప్పసం
 పద కలవారై (తమ్ముఁ డైనవామనునియొక్కపరాక్రమముచే సంపాదింపఁబడినయై
 శ్వర్యము కలవారై. అనుజాత = తమ్ముఁడు.) మున్ను బలి యింద్రునైశ్వర్య మపహా
 రింపఁగా సతనితల్లి విష్ణువుతో మనవిచేసికొనె ననియు నాతఁ డదితికశ్యపులకు నుపేం
 ద్రుఁ డై జన్మించి బలి నడిగి యైశ్వర్యముం బరిగ్రహించి మఱల నింద్రుని కిచ్చె నని
 యు భాగవతము.

దివ్యకల్ప లగుచుక = దేవతలతోఁ దుల్యులగుచుక, తేజవిల్లి = పరికాశించి,
 (దేవలోకమందలియత్పత్తి కలవా రగుచుఁ బరికాశించి) గురు.....లై, గురు =
 ఉపాధ్యాయునకును, తండ్రి మొద లగుపూజ్యులకును, హిత = మేలైన, అర్థ = వస్తు
 వులయొక్క, పరిధాన = యుచ్చుటయందు, రతులై = ఆసక్తులై, (బృహస్పతికి మేలైన

శస్త్రపుల నిచ్చుటయం దాసక్తి గలవారు.) వర.....లొచున్ = వర = శ్రేష్ఠ మైన, మేఘు = మబ్బుం బోలిన, రమణీయ = మనోహర మైన, హయులు = గుఱ్ఱములు గలవారు. ఔచుక్, రమణ కెక్కి = ప్రీతి సెంది. (మేఘము లనెడుమనోహర మైనగుఱ్ఱములు గలవారు. (ని) తురాషాణ్యేఘవాహనః. అ) సకల.....లై = సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవిత్ర = పావన మైన, సద్గోత్రులు = మంచివలము గలవారు, వి, (సకల = ఎల్లవారిచేతను, స్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, పవి = వజ్రాయుధముచే, త్ర)సద్గోత్రులు = బడియుచున్న పర్వతములు గలవారు.) పాలి.....లై, రక్షింపఁబడినయెల్లవిద్యాంసులు గలవారై, (రక్షింపఁబడినయెల్లదేవతలు గలవారు.) అతిశయిల్లి = పరిబలి, ఫిరనుధర్మాధిగతు లయి = శాశ్వత మైనపుణ్యకార్యముల నెఱిగినవారై, (శాశ్వత మైనసుధర్మ యనుసభను బొందినవారై (ని) స్యాత్సుధర్మా దేవసభా. అ) చిర.....లగుచుక్ = చిర = శాశ్వతమైన, వినూదకర = సంతసమును గలిగించెడు, సదారంభులు = సత్కార్యములు గలవారు, అగుచుక్, (చిరకాల మానందము గలిగించువారును నెల్లపుడు రంభ గలవారును.) భాస్వరతక్ = ప్రకాశించుస్వభావముతో, తనరి = ఒప్పి, సార.....లగుచుక్ = సారథర = మిగులం బ్రశస్త మైన, భోగ = సుఖానుభవముచేతను, తతయశః = అధికమైనకీర్తిచేతను, సాంద్రులు = నిండినవారు, అగుచుక్, ఇంద్రు లనక్ = ఇంద్రులువలె, ఒప్పు చుండు = ప్రకాశించు చుండు.

ఇందు శ్లేషానుప్రాణిశోపమాలంకారము.

చ॥ మును దనపూర్వ లాకు లల ♦ ముల్ దిని కాలము వుచ్చుచుండ మై
కొని యొకదిక్కునక్ నవతఁ ♦ గొన్ని నిధుల్ సమకూర్చుకొంచు ని
ట్లొనరుకు బేరుఁ బేరుకొన ♦ కుందురు బేరులు పట్టణంబునం
దనిశ నవాధికార్థనిధు ♦ లంచితదానకలాక శానిధుల్॥ 108.

పట్టణంబునందుక్ = ద్వారకయందుక్, అనిశ.....నిధుల్ = అనిశ = ఎల్లపుడును, (తండ్రి తాతలవాటిసుండియు నని యర్థము.) నవ = తొమ్మిదికంటె, అధిక = ఎక్కువసంఖ్య గల, అర్థనిధులు = ద్రవ్యరాసులు గలవారు, కుచేరునకు స్వాజ్ఞితములైనతొమ్మిది ద్రవ్యరాసులు కలవు. ఈపట్టణమున నుండువైశ్యులకుఁ బూర్వకాలము నుండియు ననేకము లగుద్రవ్యరాసులు గల వని యాశయము. అంచిత...నిధుల్ = పూజింపఁబడినదానవిధ్యం జంద్రుం బోలినవారు, బేరులు = వైశ్యులు, మును = పూర్వ

కాలమునందు, (ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను.) కాలాధ్వముల
కుం బ్రాయుకంబుగాఁ బ్రథమ యగు. తా. కా. తనపూర్వులు = తనతండ్రితాతలు,
(విశ్రాంతముండు మొదలగువారు.) ఆకు లలముల్ = ఆకులఁ గూరలను, తిని = భక్షించి,
కాలము పుచ్చుచుండఁక = కాలక్షేపము చేయు చుండఁగా, మైకొని = అంగీకరించి,
(మజేరుండు భనము గలవాఁడయ్యెను దండ్రితాత లగుబుఱులు తగినపదార్థములు
సంపాదించుటకే యాకులు మొదలగువానిని భక్షించుచుండ నూరక చూచు చుండె
నని యర్థము. వారు తపస్సులు గావున నట్టిపదార్థముల భక్షించు చుండి రని భా
వము. ఒకదిక్కునక = ఒకచోటను, (ఉత్తరదిశయం దని భావము.) నవతక =
(ఉపవాసాదులఁ) గృహించుటచే, (తొమ్మిదిసంఖ్యచేత నని యర్థాంతరము.) కొ
న్ని నిఘల్ = కొన్ని ద్రవ్యరాసులను, సమకూర్చుకొంచుక = సంపాదించుకొనుచుక,
ఇట్లొనరుకుబేరుక = ఇట్లుండుకుబేరుని, పేరుకొన కుందురు. ఉచ్చరింప కుందురు.
ఆపురమునందలివైశ్యులు పూర్వమునుండియు ననేకద్రవ్యరాసులు గలవారునువృద్ధులగు
సౌఖ్యము గలుగునట్లు వ్యయపఱుచువారును దానము సేయువారును గానఁ దాను మి
గులం గృహించి తండ్రితాత లాకులఁగూరలు దినుచుండఁగా నూరకుండి క్రొత్తగాఁ గొ
న్ని ద్రవ్యరాసులు సంపాదించినకుబేరునిపేరువైతము దలంప నిష్టపడె రని యర్థము.
వ్యతిరేకాలంకారము.

క॥ హలరేఖలు లక్ష్మీకర

విలసనములు బహుళభద్రా ♦ విభ్రమగతులుం

గలిగి హరిచరణసదృశత

నలరుదు రలఘుబల మొప్పు ♦ నవ్వురిశూద్రుల్ ॥ 109.

ఇందు శూద్రులు తమజన్మస్థాన మైనవిష్ణుపాదముంబోలి యున్నారని చెప్ప
టచేఁ బెక్కుపదములను రెం డర్థములు గలవు.

అప్పరిశూద్రుల్ = అట్టిటియం దున్న శూద్రులు, హలరేఖలు = నాఁగలిచాళ్లు
ను, నాఁగలియాకారము గలరేఖ లని పాదపర మైనయర్థము. అచటిశూద్రులు పె
క్కునాఁగళ్లు గలవా రనియును భగవంతునిపాదమునందు నాగళ్లం బోలినరేఖలు గల
వనియును నర్థము. లక్ష్మీకరవిలసనములు = విశ్వరమ్య గలిగించుచేష్టలును, లక్ష్మీదేవి
యొక్కచేతియందలి ప్రకాశము లని యర్థాంతరము. శూద్రులు సంపదలను గలిగించు
పనులఁ జేయువా రనియును లక్ష్మీదేవి విష్ణునకుఁ బెక్కు గావున నాయనపాద మొత్తు
నపు డామెచేతికాంతు లందుఁ బ్రసరించు చుండె ననియు నర్థము. బహు.....

గతులు = బహుళ = అనేకము లగు, భద్ర = శుభములయొక్కయు, విభ్రమ = భూ
 షణములు మొదలగువానిని ధరించుటచేఁ గల్గుకాంతియొక్కయు, గతులు = పొ్రపు
 లను, అనేకము లగు నెద్దులయొక్క విలాసములనయేని యర్థము. (బహుళ = అధిక
 మైన, భద్ర = శుభముల నిచ్చెడు, వి = పక్షియొక్క (గరుడుడు) భ్రమ = సం
 చారముచేత, గతులు = గమనములను. గరుడవాహనమునం బోవునది యని పాదపర
 మైనయర్థము.) కలిగి = పొంది, అలఘుబలము = నొప్పదాన్యము, ఒప్ప = ప్రకాశిం
 పఁగా, హరిచరణసదృశత = విష్ణువుపాదముతోడిసాదృశ్యముచేత, నలరుదురు = పృ
 కాశింతురు. శ్లోహసప్రాణితోపమాలంకారము.

గీ॥ బలపదుత్తుంగరూపవై ♦ భవ మతిస్థి
 రాభరణలీల తతగండ ♦ శోభితరుచి
 శ్రితఘనాళి సదావన ♦ శ్రీయుఁ గలిగి

పొలుచుభూభృన్నిభంబు ల ♦ ప్పరి నిభములు॥ 110.

ఈపద్యమున నేనుఁగలపర పర్యతములతో సాదృశ్యము చెప్పటచేఁ దక్కిన
 పదము లన్నియు సుభయధర్మములం జెప్పెను.

భూభృన్ని భములు = పర్యతములతో సమానములు, ఇభములు = ఏనుఁగులు,
 బలవ.....వైభవము = బలవత్ = మిక్కిలి బలము గల, ఉత్తుంగ = మిక్కిలి యెత్తైన,
 రూపవైభవము = ఆకారముయొక్క యతిశయమును (ఇది రెంటికి ననుము) అతి...
 లీల = అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమికి, ఆభరణలీల = భూషణములయొక్క శోభ నని
 యేనుఁగుపరము. అతి = మిక్కిలి, స్థిరా = భూమియొక్క, భరణలీల = నెంచుట య
 నుక్రియా నని పర్యతపరము. తత.....రుచి = తత = విశాలమైన, గండ = చెమ్మలయొ
 క్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = కాంతి నని యేనుఁగుపరము. తత = విశాలము లగు,
 గండ = రాలిపలకలయొక్క, శోభిత = దీప్తమైన, రుచి = తేజస్సు నని పర్యతపరము.
 శ్రితఘనాళిన్ = ఆశ్రియించిన అధిక మైనటు మొదలను, ఇదిట నశిశబ్దము జాత్యైకవ
 చనము. ఆశ్రయించిన మేఘసముదాయము నని పర్యతపరము. సదావనశ్రియున్ =
 ఎల్లపుడు మదోదకశోభ నని యేనుఁగు పర మైనయర్థము. సదావనశ్రీయనుచో,
 సదా = చాయనునతరుముతోఁ గూడినదియు, అన = వకారముతో శూన్యమైనదియు,
 ‘న’ యనుదానియొక్కశోభ నని యర్థము. సదావన యనుదానియందు ‘దా’ య
 నునతరుము నుంచి వకారమును దీసి ‘న’ యనుదానిం గలుపఁగా దాన యని యుం
 దును. దానశబ్దమునకు మద మని యర్థము. (ని) మదో దానం (అ) ఎప్పుడును

వఃశోభ నని పర్వతపరము. కలిగి=పొంది, అప్పరిక్=అపట్టణమందు, పోల్చుక్=ప్రకాశించును. ఇం దలంకారము వెనుకటియట్లే యెఱుంగునది.

చ॥ ఒద వెడునాత్మవేగమున ♦ కోడిసమీరణపంచకంబు దా

బదములఁ బట్టెనో యనఁగఁ ♦ బంచవిధాంచితధార లొప్పఁగాఁ

బ్రదరములట్లు యోడి యిరు ♦ పార్శ్వములం దముఁగొల్పుచుండె నాఁ

బొడు లిరుగేరివలం బొదలఁ ♦ బొల్చు మహాజవనాశ్వముల్ పురిక్॥

మహాజవనాశ్వముల్ = మిగులచడి గలగుఱ్ఱములు, ఒదవెడునాత్మవేగమునకుక్ = తగుఃస్థితమయొక్క (గుఱ్ఱములయొక్క) శీఘ్రగమనమునకు, ఓడి=అపజయము నొంది, సమీరణపంచకంబు = ప్రాణాదివాయువులు, పదములన్ = (అశ్వములయొక్క) పాదములను, పట్టెనో యనఁగఁ = ఆశ్రయించెనో యనునట్లు, పంచవిధాంచితధారలు = పంచవిధ = ఐదువిధములచేత, అంచిత = ఒప్పచున్న, ధారలు = గమనవిశేషములు, (ని) ఆస్కందితం ధోరితకం శేచితం వల్లితం ప్లతం గతయోమూః పంచధారాః. అ. అలివేగము నతిమందము గాని సమమైనగతి యాస్కందితము. అంతకంటె నధికమైన చతురమైనగతి ధోరితకము. తాళగతితోఁ దిరుగుట శేచితము. వేగముతోఁ గూడి కాళ్లుపొదికిఁ గదలించుచుఁ బోవుట వల్లితము. పోవుచంతదూరమును సమముగా వేగముగాఁ బోవుట ప్లతము. ఒప్పఁగాక్ = ప్రకాశింపఁగాన్, అట్లు = ఆవాయువులువలెనె, బ్రదరములు = బాణములు, ఓడి = అపజయము నొంది, ఇరుపార్శ్వములన్ = రెండుప్రక్కలయందును, తముక్ = ఆయశ్వములను, కొల్పుచుండె నాక్ = నేవించుచున్నవో యనునట్లు, పొదులు = తూణములు, ఇరుగ్రేవలన్ = రెండుపార్శ్వములయందును, పొదలక్ = ప్రకాశింపఁగాక్, పురిక్ = పట్టణమందున్ పోల్చుక్ = ప్రకాశించును.

ఇందు ధారలను గమనవేగమున కోడి పాదములం బడినవాయువు లని యుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాంకారము.

చ॥ లలితమణిశిరోగృహము ♦ లక్రహిఁ దోప విమానలీలలక్

దల మగురత్నకుట్టమశ ♦ తంబులఁ దోప శతాంగరీతులం

బలునెలరాలఁ జాటి విద ♦ పం జని హెచ్చుగ స్తందనస్థితిం

దెలుపుచు నూరఁ దీరు గనుఁ ♦ దేరులు పేరులు సార్థకంబుగాక్॥

తేరులు = అరదములు, లలిత.....లన్, లలిత = సుందరమైన, మణిశిరోగ్ధ్ర
హములక్ = మణులగుంబుంధ మైన (మణులతోఁ గట్టబడిన) మేడలూఁదియిండ్లయం
దున్, రహిక్ = బాగుగా, తోఁపన్ = ప్రతిఫలించుటచే, విమానలిలక్ = విమానము
లయొక్క విలాసములను, దలము = తటదు, అగురత్న మట్టిమశతంబులక్ = అగురత్న ము
లయొక్క కట్టవపు నేలలయొక్క చూటులంపుక్ (అనేకము లగుమణులు దాసినభూము
లయం దని యర్థము.) తోఁపన్ = ప్రతిబింబించుటచే, శతాంగరీతులక్ = నూలుశరీర
ములయొక్క ప్రకారములను, బలునెలరాలక్ = పెద్దచంద్రకాంతపురాలయందుక్,
జాతీచని = జరిగిపోయి, పిదపక్ = తరువాతను, హెచ్చుగక్ = అతిశయింపఁగాను,
స్యందకస్థితిక్ = జాటుటయొక్కరీతిని, తెలుపునుక్ = ప్రకటించుదు, పేరులు = రథ
నామములు (విమాన, శతాంగ, స్యందననామములు) సార్థకంబుగక్ = అర్థముతోఁ
గూడిన వగునట్లు, డిరక్ = ద్వారకాపురమునందు, తీరునుక్ = సాగసుగనుండును.

ఆపురమునందలిరథములు మేడలూఁదియిండ్లయందుఁ బ్రతిఫలించుటచే విమా
ననామమును, రతనపు నేలలందుఁ బ్రతిబింబించుటచే శతాంగనామమును, బటికపురా
లయందు జాటుచుం బోవుటచే స్యందననామమును సార్థకము చేసికొనె నని యర్థము.
విమానము — గమనమందుఁ బక్షి తో సాదృశ్యముగలది. ఈపేరు రథములు మేడలూఁది
దిభాగమునఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఆకాశమునం బోవునట్లుండె నని
భావము. శతాంగము = నూలుగములు గలది. ఈశబ్దమునకు నూ అనఁచునములు గల
దని యర్థ మైనను బ్రకృతమున నూలు శరీరములు గల దని గ్రహింపవలెను. ఈపేరు
పెక్కురత్నపు నేలలందుఁ బ్రతిఫలించుటచే సార్థక మయ్యెను. ఒక్కొక్కరథమీ
పెక్కుస్థలములఁ గాల్పించుటచేఁ బెక్కు భాగాగములు గలట్లు కనుపడె నని భావము.
స్యందకము = జాటుచుం బోవునది. ఈపేరు సన్న విహటికపురాలమీఁద జాటుటచే
సర్థవంత మయ్యెను.

సీ॥ సంగీతసృత్యక్ ♦ శలము మెచ్చంగ బలె

గాయన్ను తీక్షణి ♦ కములు నిమిరి

దంపతిప్రణయవా ♦ దములు దిర్బబలె వే

కువలసాధగవాత్స ♦ కోకి దూక్షి

స్వపథశ్రీమంపుని ♦ రవ్విట్టచే బలె రతి

శ్రాంతాంగనాస్యసు ♦ ర్మజల మాసి

సాంకవమ్మగమద ♦ చంద్రీసారభములు

కైకొనంగబలె నం ♦ గల్ల మెలంగి

పురతురంగమగమనచా ♦ తుడికి నోడి

వంతసిగ్గునఁ దనయెక్కి ♦ రింత నడిగ

నడవమి ననంగ జడ నగు ♦ నడక లడర

నందొలయు చుండు మలయమం ♦ దానిలుండు|| 113.

మలయ.....లుండు = మలయపగ్వతసంబంధ మగునందవాయువు. (దక్కీ నపుగాలి) ఆండుకొ = ఆపురమున, సంగీ.....శలము = సంగీత = గానముమొక్క యు, స్వత్య = (అవయవములచే భావము సూచించు) ఆటమొక్కయు, కౌశలము = నైపుణ్యము, మెచ్చంగబలెక = మెచ్చుటకువలెను, గాయ.....ములు, గాయన్నటీ = పాడుచున్న సర్వభులయొక్క, కైకొములు = కేశపాశములను, నిమిరి = స్పృశించి, మెప్పు గలుగు నట్లు విద్యావిశేషముం జూపినవారికిరమేని శరీరమేని స్పృశించుట లోకద్వేషము. వేవలన్ = తెల్లవాలుజాములయొక్క, దంపతి.....దములు = దంపతి = భార్య భర్తలయొక్క, ప్రణయవాదములు = పాలయలుకలను, తీర్చబలెక = తీర్చుటకువలె, సౌభగవాక్షకోటికొ, సౌభ = మేడలయందలి, గవాక్షకోటికొ = కిటికీలసముదాయమును, దూతి = ప్రవేశించి, పాలయల్కచే మార్కొ మిడినభార్యభర్తలు మనస్థిగో ద్దీపన మైనచల్లగాలి సోకినంతనె మాము విడిచి యభియులు లగుటచే లేతవాయువులు వారికలకం దీర్చుట కందుఁ బ్రవేశించెనో యనునట్లుత్పేక్షించెను.

స్వపథ.....చేకొ, తనమాగ్ధమానమునఁ గలిగినదప్పిచేతను, బలెకొ = వలెకొ రతి.....జలము. రతి = సంభోగముచేతను, శ్రాంతా = అలసిన, అంగనా = స్త్రీలయొక్క, ఆస్య = మోమునందలి, భుర్బుజలము = చెరుటనీటిని, ఆని = వ్రాచి, క్రిందలచే నలసినస్త్రీలచేమట్టె లాకునట్లు వారిమోమునఁ బ్రసరించి యని యర్థము. సాంక... ..ములు = సాంకవ = జవ్వాదియొక్కయు, మ్మగమద = కస్తూరియొక్కయు, చంద్ర = కప్పరముయొక్కయు, సారభములు = పరిమళములు, (ని) భునసార శృం ద్రీసంజ్ఞః. అ. కైకొనంగబలెకొ = చేకొనుటకువలె, అంగల్లన్ = బహుశులయందు, మెలంగి = సంచరించి, తనయెక్కిరింత = తనవారిన మైనయజ్ఞి, పుర.....చాటురికిన్ = పుర = పట్టణమునందలి, తురంగము = గుఱ్ఱములయొక్క, గమనచాతురికొ = నడికల నేర్పునకొ, ఓడి, వింతసిగ్గునకొ = అపూర్వ మైనసిగ్గుచేతను, నడవమి ననంగకొ =

నడవక పోవుటచేత నూ యనునట్లు, బడనగునడకలు = మెల్లనినడకలు, అడరక = కలుకఁగా, బలయు చుండుక = సంచరించు చుండును. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

సీ॥ అమితరసప్రాధి ♦ నలరెడు సరసుల

నెనయుటవలనఁ బ ♦ ద్విను లనంగ

లలితబంధవిశేష ♦ ములమహాభోగులఁ

దనుపుటవలన భో ♦ గిను లనంగ

ఘనతరాగములపెం ♦ పెనసి పల్లనలాభ

గరిమ దాల్చుటఁ గల ♦ కంప లనంగఁ

దజ్జలు వినుతింపఁ ♦ దగు నెల లందుచు

మనుటచే సురుచిర ♦ మఃః లనంగఁ

బ్రబలి తతమంజులాస్యవి ♦ భోమనమృద్ధు

లలరఁ బ్రీతిభరతరహస్య ♦ ములను వలఁతు

లగుచు రంభాదులను గెల్పు ♦ సొగసునఁ బురి

నఱిలు చుంచురు వారసుం ♦ దరులు భళిరె॥

114.

అమితరసప్రాధిక్ = అమిత = కొలదిలేని, రస = అనురాగ మనెడుజలముయొక్క, ప్రాధిక్ = ధరించుటచేతన, అలరెడుసరసులక్ = ప్రకాశించెడురసము లనుకొలఁపలను, ఎనయుటవలన = పొందుటవలన, పద్మినులు = పద్మనీజాతీస్త్రీలు, (తామరలతలు,) అనంగక్, లలిత.....యులక్ లలిత = సుందర మైన, బంధవిశేషములక్ = వేర్వేరుబంధములచేత, మహాభోగులక్ = గొప్పసుఖము గలవా రనుసర్పములను తనుపుటక్ = తృప్తి నొందించుటచేత, భోగినులు = (వేశ్యలు) భోగస్త్రీలు, (నాగకాంతలు,) అనంగక్ = అనునట్లును, ఘనత.....పెంపు, ఘనతక్ = గొప్పతనముచేత, రాగములపెంపు = కల్యాణి మొదలగురాగములగుప్పతన మనెడు (ఘనతర = మిక్కిలిగొప్ప లగు, అగ = వృక్షములయొక్క, పెంపు = అభివృద్ధి,) ఎనసి = పొంది, పల్లవలాభగరిమక్ = విటు లనుచిగురుకాంతలయొక్కప్రాప్తివలనగౌరవమును, తాల్చుటక్ = ధరించుటచేత, కలకఁతులు = చుగచ మైనకంతద్వని కలవారు (కోయిలలు) అనంగన్ = అనునట్లును, తజ్జలు = తెలిసినవారు, వినుతింపన్ = స్తుతింపఁగా, తగునె

లలు = తగినవిలువలను, అందుచున్ = పుచ్చుకొనుచున్, మనుటచేన్ = సుఖముగ నుండుటచే, నురుచిరమణులు = మంచికాంతి గలస్త్రీలు, (నురుచిరమణులు = మనోహరము లగుమణులు) అనంగన్ = అనునట్లును, ప్రబలి = ప్రఖ్యాతిగాంచి, తత.....ధృలు తత = వికాలమైన, మంజుల = ఒప్పిదమైన, ఆస్య = ముఖముయొక్క, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసాతిశయములు, (తత = పీణాదివాద్యములయొక్కయు, మంజు = స్పృశుజైన, ఆస్య = చృత్యముయొక్కయు, విభ్రమసమృద్ధులు = విలాసములు,) అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాక, ప్రతిభన్ = బుద్ధివిశేషముచేతను, రతరహస్యములను = క్రిడలయందలికిటునులందు, వలఁతులు = నేరుపుగలవారు (ప్రతి.....లన్ = ప్రతి = ఎల్లవియునగు, భ = భావములయొక్కయు, ర = రాగములయొక్కయు, త = తాళములయొక్కయు, “ శ్లో॥ భకారోభావవాచీన్యా ద్రకారోరాగవాచకః తకారోతాళవాచీన్యాత్త్రయంభరతముచ్యతే ” రహస్యములన్ = కిటునులందు, వలఁతులు = నేర్పరులు) రంభాదులన్ = రంభ మొదలగువారిని, నెల్పుసాగసునన్ = నెల్పుసాందర్యముతోక, వారసుందరులు = వేశ్యలు, పురిన్ = ద్వాపకయందుక, నణలు చుండుట = ప్రకాశించుచుండుట. భళిరె = ప్రకంపనార్థకము. శ్లేష్టరూపకాలంకారము.

సీ॥ కలికి యెత్తుల కేమి ♦ కలువ నీ విపు డిమ్ము
వేచే యిడుమ నిందు ♦ గోరఁ దగదు
చెలువ మల్లికల ను ♦ స్థితిఁ జూపు మది తావు
లంటి చూచినఁ దోచు ♦ నడుగ నేల
తిలకింపు మెలతాను ♦ రలనండ లొనఁగుము
నెన రొప్పఁగా నల ♦ సీరను గొనుము
విలునఁ జేకొని యెద ♦ నలరుబంతుల నిమ్ము
చను బంతు లిప్పు డం ♦ టినను గందు
ననుచు నర్జోక్తిరచనల ♦ ననుచువేశ్కఁ
దమ్ము నల రమ్ముమేటిచె ♦ యుమ్ములఁ గని
సరసతలు చూపువిటులకు ♦ సరము లిడుచు
బుష్పలావిక లుగదు ర ♦ ప్పరమునందు॥

ఈపద్దెమునందుఁ బువ్వు లమ్మునింతులకును వానిం గొనవచ్చినవిటులకును జరిగి నసంభావనము రెండర్థములతోఁ జెప్పఁబడియె.

కలికి = ఓసుందరీ, ఎత్తులకుఁ = పూలదండలకుఁ, (పురుషుని వలచి యువిద లిచ్చుసామున కని యగ్ధాంతరము.) ఏమి? కలువకఁ = కలువపూవును, ఈవు = నీవు; ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగుము. (కలువకఁ = నీతోఁ గలియుటకు, నీవి = పోఁకముడిని, (ని) స్త్రీకటివస్త్రబంధేసి నీవి పరిపణేపించ. అ. ఇపుడు, ఇమ్ము = ఒసఁగు మని రెం డవయర్థము.) 'కలువక' అనునది రెండవయర్థమున గ్రామ్యము. ఇది విటులవచన ము. వేరే = మఱియొకప్రకారముచేతనే, ఇడుదున్ = (నీ వడిగినకలువపూవు) నిచ్చె దను. ఇందుకఁ = ఈదండయందుకఁ, (దండయం దున్న కలువపూవు నని యర్థము) కోరకఁ = అపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు. (వే = శీఘ్రముగక, రే = రాత్రి కాలమునందుకఁ, ఇది కాలవాచకము గావునఁ బ్రథమ యయ్యెను. ఇడుదుకఁ = (నీ వి) నిచ్చెదను; ఇందుకఁ = అంగడియందుకఁ (పగటికాలమం దనియేని యర్థము.) కోరకఁ = నీవి నపేక్షించుట, తగదు = యుక్తము కాదు.) ఇది పుష్పలావికావచనము. ఇట్లే ముందు నెఱుంగునది. చెలువ = ఓస్రియభాషిణీ, మల్లికలన్ = మల్లిపూవులను, సుస్థితికఁ = మంచియునికితో, చూపుము = కనుపఱపుము. చెలువ యనుపదమును రెం డరయర్థమున ముందరమువర్ణముతోఁ గలిపి చెప్పటచే వెనుక వాక్యమునందలిసంబోధ నమే యిందు గ్రహింపవలెను. ఓకలికి. అల్లికలకఁ = బంధములందుకఁ, చెలువము = చక్కదనమును, సుస్థితికఁ = మంచినిలుకడతో, చూపుము = కనుపఱపుము.) పఱువ ము దప్పనిమల్లెపూవులం జూపు మని యర్థము. బంధనైపుణ్యముం దెలుపు మని య గ్ధాంతరము. అది = ఆపుష్పసముదయము, బంధనైపుణ్య మని యగ్ధాంతరము. తావులు = పరిమళములను, అంటి చూచినకఁ = పరిక్షించినయెడకఁ, తోచుకఁ = కాన్పించును, (తావులు = కళాస్థానములను, అంటి చూచినకఁ = స్పృశించి చూచినయెడల, తోచుకఁ = కాన్పించును) అడుగకఁ = ప్రశ్న నేయుట, ఏల = ఎందులకుకఁ, పరిమళముల నుబట్టి చూచిన మల్లియులు మంచిస్థితియం దున్నవో లేవో తెలియును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని యర్థము. తావు లంటిచూచిన చెలువ మున్నదియో లేవో తెలి యును. ప్రశ్నముతో నేమిప్రయోజన మని రెండవయర్థము.

తిలకింపుము = ఇటు చూడుము. ఎలతామరలదండలు = వాడనితామరపూవుల దండలను, ఒసఁగుము = ఇమ్ము. [మెలఁతా! = ఓస్త్రీ! మరలకఁ = నేవెనుకకుఁ బోను తిలకింపు = ఇటుచూడు. దండలు = నీపొగ్గపులను (బహువచన మాధిక్యముం దెలుపు ను.) ఒసఁగుము = ఇమ్ము.] వాడనితామరపూలదండ లి మ్మని యర్థము. నీపొగ్గపు

గలిగిన మరలి యింటికీ బో నని యగ్ధాంతరము. నెనరు = ప్రేమము, ఒప్పు = ఒప్పు నట్లుగా, కావలసినకొ = అవశ్య మైనచో, కొనుము = (తామరదండలను) వెలయిచ్చి పుచ్చికొనుము. (నెనరు = కృతజ్ఞత, ఒప్పుగా = ఒప్పునట్లుగా, వలసినకొ = ప్రేమించినయెడల, కొనుము = నాపొపును గ్రహింపుము. ఈయగ్ధమున నిది 'వలచినకొ' అని యుండవలెను.) అవశ్య మైనం దామరదండల నిచ్చెద నని యగ్ధము. ప్రేమించినం బ్రా పిచ్చె నని యగ్ధాంతరము. విలువకొ = వెలచేతను, వెల యిచ్చి యని యగ్ధము చేకొనియెడకొ = కొందును, అలరుబంతులకొ = పూవుచెండ్లను, ఇమ్ము; (విలువకొ = వెలను, చేకొని = ముందు గ్రహించి, ఎదకొ = తొమ్మునందు, అలరుబంతులకొ = ప్రకాశించుబంతులం బోలినపదార్థములను (స్తనములను) ఇమ్ము.) వెల యిచ్చికొందును పూలబంతుల ని మ్మని యగ్ధము. వెల ముందు పుచ్చికొని బంతులం బోలినవాని ని మ్మని యగ్ధాంతరము.

చనుబంతులు = యుక్తము లగుపూలబంతులు, ఇపుడు = ఈకాలమున, అంటినకొ = స్పృశించినయెడల, కందున్ = వాడిపోవును. (చనుబంతులు = బంతులం బోలిన కనుచములను, ఇప్పుడు, అంటినకొ = ముట్టికొనినయెడల, కందుకొ = చూతును.) పూలబంతు లిపు డంటిన వాడిపోవు నని యగ్ధము. స్తనములు స్పృశించినం జూతు నని యగ్ధాంతరము.

అనుచుకొ = ఇట్లు పలుకుచుకొ, నమ్మొక్కికొ = పరిహాసపుమాటలచేతను, గచనలకొ = పూవులదండలఁ గూర్చుటయందలి నైపుణ్యముచేతను, ననుచువేడ్కకొ = మొలచెడుకుతూహలముతో, తమ్ముకొ = (పుష్పలావికలను) అలరమ్ముమేటిచెయ్యములకొ = అలరు = పువ్వులను, అమ్ము = అమ్మెడునట్టి, మేటిచెయ్యములకొ = గొప్పచేష్టలను, (అలరు = పువ్వులు, అమ్ము = బాణములుగాఁ గల, మేటి = శూరునియొక్క, చెయ్యదమ్ములకొ = వికారములను, మనస్థానికారముల నని యగ్ధము.) కని = చూచి, సరసతలు = శృంగారాదిరసజ్ఞానమును, చూపుమిటులకుకొ = కనుపఱిచెడుసాగు సుగాండ్రును, సరములు = పూలదండలను, ఇడుచుకొ = అమ్ముచుకొ, అస్పరమునందుకొ = ఆద్వారకయందు, పుష్పలావికలు = పువ్వు లమ్ముత్రీలు, ఉందురు. నీవి + ఇపుడు = నీవిపుడు. నీవి యనునది ఏమ్యాదులలోనిది యగుటచే వైకల్పికసంధి గల్గెను. ఏమ్యాదులయం దిత్తునకు సంధి వైకల్పికముగ నగు. బా. సం. తిలకింపుము + మెలత = తిలకింపుమెలత. ప్రార్థనార్థకమధ్యమపురుషమువర్ణంబునకు హల్లు పర మగునపుడు లోపము వైకల్పికము. బా. సం.

ప్రకృతశ్లేషాలంకారము.

మ॥ సురసాంచద్ధనపుష్పపూరితము లై ♦ సాంపొంది దృష్టాండజో
 త్కరసంచారపటుత్వముల్ గలిగి రం ♦ గద్భృంగసంగీతముల్
 పరంగౌ సారససౌరభానిలసదా ♦ భంగమంబుల్ దగ్గ
 బురి నుద్వానములు సరోవరములుంబొల్పున్ సమత్వంబునన్॥

పురిన్ = ద్వారకాపురమునందున్, ఉద్వానములున్ = పూదోటలును, సరో
 వరములున్ = శ్రేష్ఠ మైవకొలఁపులును, (చివర నున్నద్రుతము సముచ్చయార్థకము.)
 సుర.....పూరితములై, సు = మంచి, రస = మకరందముతో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న
 ఘన = అధికమైన, పుష్ప = పూలతో, పూరితములు = నింపబడినవి, ఐ, పూదేనెతో
 నిండిన వెన్నుపూలతోఁ గూడిన వని యుద్వానపర మైనయర్థము. (సురస = మంచి
 రుచితో, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఘనపుష్ప = ఉదకముతో, పూరితములు = నిండింపఁ
 బడినవి, ఐ, మంచిరుచితోఁ గూడినయుదకములతో నిండిన వని సరసపర మైనయర్థ
 ము.) (ని) శృంగారాదౌ విషే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవీ రసః. అ. మేఘపుష్పం
 ఘనరసం. అ. సాంపు = సాగనును, ఒంది = పొంది, దృష్ట.....ముల్, దృష్ట = గ
 ర్వించిన, అండజోత్కర = పక్షిసముదాయముయొక్క, సంచారపటుత్వముల్ = సంచ
 రించుటకుం దగినపాటవమును, (అండజ = చేపలయొక్క, తక్కినది రెంటికిని సరి.)
 రంగ.....ముల్, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, సంగీ
 తముల్ = గానములు, పరంగౌ = ప్రకాశింపఁగా, (ఇది రెంటికిని సమము.) సా
 రస.....ముల్, సార = శ్రేష్ఠ మైన, ససౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువును, సదా = ఎల్లపుడును, అభంగ = పూర్ణ మైన, అగమంబుల్ = వృక్షములు
 ను గలవి. (ని) పలాశీ దుర్ద్రుమాగమాః. అ. ఆయుద్వానములొందమారుత మె
 ప్పడు నుండు ననియును బూవులు మొదలైనవానితో నిండినవృక్షములు గల వనియు
 నర్థము. (సారస = పద్మములయొక్క, సౌరభ = మంచివాసనతోఁ గూడిన, అనిల =
 వాయువుచేత, సదా = ఎల్లపుడు, భంగ = తరంగములయొక్క, అగమంబుల్ = పా
 వులు గలవి, చెఱువులందుఁ దామరపూవులవాసనతోఁ గూడినవాయు వెప్పుడు నుం
 డుటచే నలలు పుట్టు చుండు నని యర్థము.) సమత్వంబునన్ = సమ మైనస్థితిచేత,
 తగ్గ = బాగుగా, పొల్పున్ = (ఉద్వానములును, జెఱువులును) ప్రకాశించును.
 ఇందుఁ బ్రకృతజ్ఞేహలంకారము.

సీ॥ దేవకీవసుదేవ ♦ దివ్యతపఃఫలం

బతియశోదానంద ♦ హర్షసీమ
 బలదేవచిరపుణ్య ♦ పరిపాకసమయంబు
 రాధికాయూధికా ♦ శ్రావణంబు
 కంసాదిఖలమత్త ♦ గజసింహశాబంబు
 వల్లపీజనమోహ ♦ వార్ధిరాజు
 రుక్మిణీహృదయన ♦ రోవరహంసంబు
 సత్యభామాముఖా ♦ భైతతరణి
 యానగరమేలు మేలున ♦ యానఁ గరము
 భూజనమునకుఁ జిరసౌఖ్య ♦ భాజనముగ
 నాగనూతప్రవర్తియ ♦ సంతకీర్తి
 స్మరశతసుమూర్తి యదువంశ ♦ చక్రవర్తి॥

117.

దేవకీ.....బు, దేవకీవసు దేవ = దేవకీవసు దేవులయొక్క, దివ్య = ఒప్పిదమైన
 తపఃఫలంబు = నోములపంట, దేవకీవసు దేవులు పూర్వజన్మమున మహాతపంబుఁ జేయ
 విష్ణుండు సాక్షాత్కరించి వరంబు వేడుఁ డన నిన్నుం బోలినపుత్తుండు గావలె నని
 కోరి రనియు నానిమిత్తమున విష్ణుండు గృష్ణుండై వారికి జన్మించె ననియు భాగవతము.
 అతి.....సీమ, అతి = అధికమైన, (ఇది హర్షవిశేషణము.) యశోదానంద = యశో
 దయు నందుఁడు ననువారియొక్క, హర్ష = సంతోషమునకు, సీమ = హద్దు. బల...
 ...బు, బలదేవ = బలరామునియొక్క, చిరపుణ్య = చాలఁ గాల మార్జించినపుణ్యము
 యొక్క, పరిపాక సమయంబు = ఫలకాలము. రాధికా.....బు, రాధికా = రాధ య
 ను సేరుగలగోపిక యను, యూధికా = అడవిమొల్లకు, శ్రావణంబు = శ్రావణమాసము.
 వర్షాకాలమం దడవిమొల్ల పూచినట్లు కృష్ణునియం దీమె సంతసించు నని తాత్పర్యము.
 కంసాది.....బు, కంసాది = కంసుఁడు మొదలగు, ఖల = క్రూరు లనెడు, మత్తగ
 జ = మదపుటేనుఁగులకు, సింహశాబంబు = సింగపుఁబిల్లి, వల్ల.....రాజు, వల్లపీ
 జన = గోపికలయొక్క, మోహ = వల పనెడు, వార్ధి = సముద్రమునకు, రాజు = చం
 ద్రుఁడు, చంద్రోదయమున సముద్ర ముప్పొంగిన క్షీయనవలన గోపికలకు మోహ మతి
 శయిల్లు నని యాశయము. రుక్మిణీ.....సంబు = రుక్మిణీదేవిమన సనెడుకొలఁకునకు
 రాయంచ, సత్య.....తరణి = సత్యభామయొక్కమో మనెడుపద్మమునకు సూర్యుఁ

డు, ఆగమాంతప్రవర్తి = వేదాంతముల నుండువాఁడు, వేదాంతములచేఁ దెలియఁబడు
వాఁ డనియర్థము. అనంతక్రి = అంతములేనియశము గలవాఁడు, స్మరశతశుమూర్తి =
మన్మథులు నూఱుగురయొక్కయాకారముం బోలినమంచియాకారము గలవాడు. య
దువంశచక్రవర్తి = (అగు) యాదవప్రభుఁడు (కృష్ణుఁడు) భూజనమునకుఁ = లో
కమందలిజనసముదాయమునకుఁ, కరము = మిక్కిలి, చిరసౌఖ్యభాజనము = శాశ్వత
మైనసౌఖ్యప్రాప్తి, కక్ష = అగునట్లు, మేలునయానక్ష = అధిక మైననీతితో, నయ
ము + నక్ష = నయానక్ష, బులనలు పరంబు లగునపు డాగమమువర్ణంబునకు లోపంబు
ను దత్పూర్వస్వరంబునకు దీర్ఘంబును విభావనగు. బా. త. ఆనగరము = ఆద్యారకా
పట్టణము, ఏలున్ = పాలించుచుండును. ఇందుఁ గృష్ణునందు శ్రావణత్వము మొదలగు
న వారోపించుటకు రాధికాదులందు యూధికాత్వాద్యారోపము కారణము గావున
మాలాపరంపరిత రూపకాలంకారము. చెప్పంబడినయుపమానూపమేయముల కభేద
ప్రతిపత్తి యారోప మని యాలంకారికులు.

సీ॥ కనకంపువన్నెచ ♦ క్కనితెక్కగవపక్కి

దొరజక్కి వగ నెక్కి ♦ తిరుగువాఁడు

కలిమిముద్దులగుమ్మ ♦ వల పిమ్మడిగ నెమ్మ

దిని గ్రమ్మ నురముపై ♦ నునుచువాఁడు

కడలే కడరుపాల ♦ కడలిమీఁగడ లొందు

తెలిదీవికడ లీల ♦ మెలఁగువాఁడు

తొలిమిస్కు లుడ్డమో ♦ ముల నిడ్డముద్దుని

డ్డనిబొడ్డుఁదామరఁ ♦ గనినవాఁడు

కార్మొయిలడాలువాఁడు జ ♦ గంబు లేలఁ

జాలువాఁ డంఘి) నొదవిన ♦ జాలువాఁడు

జాళువాసేలువాఁడు జే ♦ జేలజేజె

పుడమి విహరించె యదుకులం ♦ బున జనించి॥

118.

కనకంపు.....జక్కిణ్, కనకంపు = బంగారముయొక్క, వన్నె = రంగుగల,
చక్కని = మనోహర మైన, తెక్కగవ = తెక్కలజంట గల, పక్కిదొర = పక్షిగా
జనెడు (గరుడుఁడు) జక్కిణ్ = గొట్టమును, వగణ్ = విలాసముతో, ఎక్కి = ఆఠో

హించి, తిరుగువాడు = సంచరించువాడు. గరుడవాహనుఁ డైసంచరించువాఁడని యర్థము. కలిమిముద్దులగుమ్మకొ = భాగ్యములయొక్కత్రీని, (భాగ్యముల కధిదేవత యగులక్ష్మీ ననియర్థము.) నెమ్మదికొ = మనసునందు, వలపు = కోరిక, ఇమ్మడిగకొ = రెట్టింపుగా, క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా, ఉరముపైకొ = తొమ్ముమీదను, ఉనుచువాఁడు = నిలుపువాఁడు. (లక్ష్మిం బ్రేమాతిశయమున వక్షమున ధరించినవాఁడనియర్థము) కడలేక = అంతములేకుండకొ, అడరు.....మీఁగడలు, అడరు = కలిగెడు, పాలకడలి = పాలసముద్రసంబంధమైన, మీఁగడలు = తెల్లెలను, ఒందు తెలిదీవికడకొ = పొందెడు శ్వేతద్వీపమునందుకొ, లీలకొ = విలాసముతో, మెలఁగువాఁడు = సంచరించువాఁడు. భగవంతుఁడగువిష్ణువు పాలసముద్రములోని తెలిదీవియందుండి భక్తులకు సులభముగ సాక్షాత్కరించు ననిభారతము.

తొలిమిస్కులు = వేదములను, ఉడ్డమోములకొ = నాలుగుమోములందును, ఇ...ని, ఇడ్డ = ధరించిన, ముద్దుబిడ్డని = చక్కనినినువును, చతుర్ముఖబ్రహ్మ ననియర్థము. బొడ్డుఁదామరకొ = నాభిపద్మమునందుకొ, కనినవాఁడు = జన్మింపఁజేసినవాఁడు, కార్మయిలడాలువాఁడు = నీలమేఘములచాయగలవాఁడు, జగంబు లేలఁజాలువాఁడు = జగంబులను రక్షించుటకుఁ దగినవాఁడు, అంఘ్రకొ = పాదమునందుకొ, ఒదవిన = పుట్టిన, జాలువాఁడు = నదిగలవాఁడు. ఆకాశగంగ హరిపాదమునంబుట్టె ననిప్రసిద్ధి. జాళువా నేలువాఁడు = బంగారుదుప్పటము గలవాఁడు. (అగు) జేకేలజేజే = దేవతలకుఁబ్రభువు, (దేవదేవుఁడు) యదుకులంబునకొ = (యయాతికిం బెద్దపూరుఁడగు) యదువసురాజుకులంబునకొ, జనించి = పుట్టి, పుడమిన్ = భూమియందు, విహరించెకొ = సంచరించెను.

చ. చెలువున మన్మథుం గనిన ♦ శ్రీనిధి శ్రీకి వరుండు సంపదకొ
గళల నుధాంశువియ్యము మ ♦ గంటిమి నప్పురభేది నాజిహ్
గెలిచినజోదు బుద్ధి విధి ♦ కిం గురుఁ డబ్ధికి మామ సత్కృపా
కలనఁ దరంబె యేరికి న ♦ ఖండతదీయగుణాళు లెన్నఁగాక॥119.

(ఆకృష్టుఁడు) చెలువుకొ = చక్కఁదనమునకొ, మన్మథుకొ = కాముని, కనిన శ్రీనిధి = కన్నజోభావంతుఁడు. (మిగులసుందరుఁడగుమన్మథునిం గన్న వాఁడు గావున నాతనికింటె నధికపౌండర్యము గలవాఁడనిభావము.) సంపదకొ = విశ్వర్యమునందు, శ్రీకికొ = లక్ష్మీకికొ, వరుండు = భర్త, (ఎల్లవారికిం దనకటాక్షమాత్రమున నై

శ్వర్య మీఁజాలినలక్ష్మి కళత్రమై యాయనకటాక్షము నవేక్షించుచుండుటచే నీయన సంపద వర్జింప నలవిగానిది యనిభావము.) కళలక్ = విద్యలందుక, సుధాంశువియ్యము = చంద్రునినకుం జుట్టము. బాంధవ్యము సమామలక సంభవించుం గావున నీయన పెక్కుకళలు నేర్చినవాఁడు గావుననే కళానిధి యైనచంద్రునిబాంధవ్యము గలిగె నని భావము. ఇటఁ గళలకును విద్యలకు నభేదాధ్యవసాయము.) మగంటిమిక్ = శౌర్యమునక, పురభేదిక = శివునిని. (రక్కసులపురముల మూఁటిని నశింపఁజేసినవాని నని యర్థము.) అనిలోనక = యుద్ధమునందు, గలిచినజోదు = జయించినవీరుఁడు. మున్ను శివుండు బాణానురునితపంబునకు మెచ్చి యతఁడు గోరినప్రకార మతనిగృహంబుననుండి యొకనిమిత్తమున నతనితో యుద్ధము నేయవచ్చినకృష్ణునితోఁ బోరి యోటు వడియె ననిభాగవతము. బుద్ధిక = తెలివితెలుపు, విధికిక = బ్రహ్మకుక, గురుండు = తండ్రి. ఎట్టిబుద్ధిమంతులైన నిది యిట్లు లయ్యె ననియుఁపింపలేని యాప్రపంచనిర్మాణము చేయఁగలబ్రహ్మను సృష్టించినవానిబుద్ధి మిగులగొప్పది యనిచెప్ప నేలయనిభావము. సత్కృపాకలనక = మంచితయకలిమిని, అభికిక = సముద్రునకు, మామ = చుట్టము, ఏరికిక = ఎట్టివారికైనను, అఖండ.....కులు = పూర్ణమైన యాకృష్ణునిసంబంధమైన సద్గుణములను, ఎన్నఁగాక = వర్జించుట, తరంబె = శక్యమా ? (కాదనుట.)

చ॥ ననిపెడుదైవ మంచుఁడను ♦ నమ్మినరాజును ధర్మమూర్తి గా
ననుపమమైత్రీఁ దన్నెనని ♦ నట్టినరుక విజయప్రసిద్ధుఁ గాఁ
దను నతిభక్తి వేడినన ♦ దైన్యని భూమినురేందుఁ గా నొన
రెను వసుదేవనూనుఁడు వి ♦ చిత్రము లెన్నఁగఁ దచ్చుఁత్రముల్॥

వసుదేవనూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, ననిపెడుదైవము, ననిపెడు = (భక్తులందు) ననురాగమొందెడు, దైవము = ఈశ్వరుఁడు, అంచుక, తనుక, నమ్మినరాజుక = విశ్వసించినవృత్తుని (ధర్మరాజు ననియుండుంచును) ధర్మమూర్తిగాక = ధర్మస్వరూపుఁడగునట్లును, అనుపమమైత్రీక = సాటిలేనిస్నేహముచే, తన్నుక = (కృష్ణునిక) ఎనసినట్టినరుక = పొందినమునుజుని, నేవించినవాని ననియర్థము. (అర్జును ననియును ధ్వనించును.) విజయప్రసిద్ధుఁగాన్ = గెలుపుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగాన్ (విజయుఁడనుపేరుచేఁ బ్రసిద్ధి గలవాఁడుగా ననియుండుంచును.) ఈచోటను ' కాక, అనునది యసమాపకక్రియగాన దీనికి గర్త యుండవలెను. క్రియ యగుంగాని కర్త లేదనుట యన్యాయము. కాఁబట్టి దీనికి బూర్వపదము కర్తృవాచక మైనప్రథమయం దుండుట తగ్గును. ద్వితీయ సున్నప్ప డగ్ధముం బొసఁగదు. ఈభాషయం దిట్టిప్రయోగ

ములు కలవు గాని యిది చిత్రము. తనుకొ = (కృష్ణుని) అతిభక్తిన్ = మిక్కిలియ నురాగముతో, వేడినసదైన్యనికొ = ప్రార్థించినదీనునిని, దరిద్రుని సనియర్థము. భూమికొ = ఈలోకమునను, సురేంద్రుఁగాన్ = ఇంద్రుఁ డగునట్లును, ఒనర్చెను = చేసెను (మచేలుని భాగ్యవంతుని జేసె ననియుఁదోచును.) తచ్చరిత్రముల్ = ఆయననడవ దులు (ఆయన చేయుపనులు) ఎన్నఁగన్ = గణించఁగక, విచిత్రములు = అశ్చర్యకర ములు. (అగును.)

క॥ కొలువున నివ్వెటపడి తను

దలఁచుచుఁ బ్రార్థించుద్రుపద ♦ తనయాధృతరా

ష్ట్రుల కరుదుగ హరి యొసఁగె

న్విలసితనవ్యతరదివ్య ♦ నేత్రములు దయకొ॥ 121.

కొలువునకొ = సభయందుకొ, నివ్వెటపడి = మిగులభయపడి, తనుకొ = (కృష్ణుని) తలఁచుచుకొ = స్మరించుచుకొ, ప్రార్థించు.....లకుకొ, ప్రార్థించు = వేడుకొనెడు, ద్రుపదతనయా = ద్రౌపదికిని, ధృతరాష్ట్రులకుకొ = ధృతరాష్ట్రముహారాజునకును, అరుదుగకొ = (చూచువారి) కాశ్చర్యముపుట్టునట్లు, దయకొ = కనికరముచేతను, (ఇతరులకుఁ బ్రార్థించుదుఃఖముఁ బోగొట్టునిచ్చు దయ యనబడు) విలసిత...లు, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, నవ్యతర = మిగుల నూతనమైన, దివ్య = సుందరమైన, నేత్రములు = వస్త్రములను, (కన్నుల సనియర్థాంతరము) (ని) స్వాజ్ఞాంతుకయోర్నేత్రం. అ. ఒసఁగెన్ = ఇచ్చెను. ద్రౌపదికి వస్త్రములను ధృతరాష్ట్రునకుఁ గన్నుల నిచ్చె ననియర్థము.

మున్ను దుర్యోధనుఁడు జూదంబు గల్పించి ధర్మజు మోడించి సకలంబు హరియించి యింకను నవమానింపం దలంచి యతనిభార్యవస్త్రముల నెలిపించుచుండ నామె భక్తిపూర్వకంబుగఁ గృష్ణుం బ్రార్థించు నపరిమితంబు లగుపుట్టంబు లనుగ్రహించె ననియు ధర్మరాజు జూదంబాడునపుడు చేసినప్రతిస ననుసరించి యరణ్యవాసంబు నజ్ఞాతవాసంబుఁ గావించి తనపా లపేక్షింప దుర్యోధనుం డీననఁ బోరునిశ్చయించు నపుడు కృష్ణుండు దూతయై ధృతరాష్ట్రునిసభకుం బోయి మాటలాడుచుండ దుర్యోధనుండు గృష్ణు బంధించినఁ బాండవులు జితులగుదు రనియత్నంబు సేయుచుండ నది యెఱింగి కృష్ణుండు విశ్వరూపంబు చూపెననియు నపుడు ధృతరాష్ట్రుండు తన్నుం జూడఁబ్రార్థించఁ గన్ను లిచ్చెననియు భారతమునఁ గలదు.

గీ॥ కుజనమర్దనంబు ♦ సుజనాళిసంరక్ష
 ణంబు సల్పి భూభ ♦ రంబు మాన్పు
 ద్వారకాపురమున ♦ వసియించి దిక్పాల
 పాలకుండు జగము ♦ లేలుచుండు॥

122.

దిక్పాలపాలకుండు = (కృష్ణుండు) ఇంద్రాదుల రక్షించువాఁడు, కుజనమర్దనంబు = దుర్మార్గులయొక్క నాశనంబును, సుజనాళిసంరక్షణంబు = మంచిజనులసముదాయముయొక్క సంరక్షణమును, చల్పి = చేసి, భూభరంబు = భూమియొక్క బరువును, మాన్పు = పోగొట్టుటకు, ద్వారకాపురమునకొక, వసియించి, జగములు = లోకములను ఏలుచుండున్ = పాలించుచుండున్.

క॥ ఈరీతి నీతిదైతే

యా రాతి నిరీతిగా జ ♦ నావనము మదిం

గోరి యొసర్పగ నొకనాఁ

డారూఢప్రీతి మతి హి ♦ తాదృతి నెనసె॥

123

దైతేయరాతి = (కృష్ణుండు) రక్కసులకుం బగవాఁడు. ఈరీతికొక = ఈ ప్రకారముచే, నీతికొక = న్యాయముతో, నిరీతిగాకొక = ఈతిబాధలు లేకుండునట్లు, “ శ్లో॥ అతివృష్టిరవావృష్టిర్మానకాశ్వలభాశ్శుకాః । అత్యాసన్నాశ్చ రాజానశషడేతా ఈతయస్మృతాః॥ ” జనావనము = జనులరక్షణమును, మదికొక = మనసునందు, గోరి, ఒసర్పగనొక = చేయుచుండఁగా, ఒకనాఁడు, ఆరూఢప్రీతికొక = ఉత్పన్నమైనప్రీతిచేత, మతి = బుద్ధి, హితాదృతికొక = మిత్రులయందలిప్రేమను, ఎనసెకొక = పొందెను.

శా॥ ఇంద్రప్రస్తరసన్నిభాసితవిభా ♦ భృద్వివృదేహుండు దే

వేంద్రప్రస్తతవైభవాఢ్యుఁ డగుశ్రీ ♦ కృష్ణుండు స్నేహార్ద్రుడై

యింద్రప్రస్థపురంబునకొక సకలభూ ♦ భృద్వంద్యసామ్రాజ్యని

స్తంద్రానందులఁ బొందునందనులఁ గాం ♦ చంగోరి యుద్యుక్తుడై॥

ఇంద్రప్రస్త.....హుండు, ఇంద్రప్రస్తర = ఇంద్రనీలపురాతితో (ని) పామణప్రస్తరగాఁగివోపలాశ్మానశ్శిలాదృషత్. అ. సన్నిభ = సమానమైన, అసిత = నల్లని, విభా = కాంతిని, భృత్ = ధరించిన, దివ్యదేహుండు = సుందరమైనదేహము కలవాఁ

డును, దేవేంద్ర.....డు. దేవేంద్ర = సురపతిచే, ప్రస్తుత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, వైభవ = సంపదచే, ఆధ్యుఁడు = పూర్ణుఁడును, అగుశ్రీకృష్ణుండు, స్నేహార్థుఁడు = స్నేహముచేఁ దడిపినవాఁడు. (స్నేహమునఁ గరఁగినమునకు గలవాఁడు) ఐ, ఇంద్రప్రస్థపురంబునక, సకల.....స్తంద్రానందులక, సకల = అందఱు, భూభృత్ = రాజులకును, వంద్య = నమస్కరింపఁ దగిన, సామ్రాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచే, నిస్తంద్రానందులక = ప్రకాశించుసంతసము గలవారిని, పాండునందనులక = పాండవులను, కాంచంగోరి = చూడనపేక్షించి, ఉద్యుక్తుఁడై = ప్రయాణమునకు యత్నించువాఁడై, ముందుపద్యముతో నన్వయము. రాజసూయ మనుయాగము చేసి హిమవత్పర్వతమునకు సేతువునకు నడుమ నున్న రాజులను వశపఱచికొని యాదేశమున కధిపతియైనయతఁడు సమ్రాట్టనియు నతనిరాజ్యము సామ్రాజ్యమనియుఁ జెప్పఁబడు. (ని) యే నేన్యం రాజసూయేనమండలశ్రేష్ఠరశ్చయశికాస్త్రీయశ్చిజ్జయారాజ్ఞస్ససమ్రాట్. అ.

సీ॥ తల్లుల సాధ్వీమ ♦ తల్లులఁ గని మొక్కి

యానకదుందుభి ♦ యాన వడసి

గురుల సుధీదేవ ♦ గురుల సంభావించి

హితుల సంతోషాభి ♦ హితులఁ జేసి

తమ్ములఁ బ్రియభాషి ♦ తమ్ముల నియమించి

భటుల విక్రమసము ♦ దృఢుల నెంచి

మతిని రుక్మిణీయను ♦ మతి నింపునవహించి

సత్యానుకూలత ♦ సత్యఁదనిపి

యలవరించినచెలుల లో ♦ నలవరించి

యూర డించినవారల ♦ నూఱిడించి

యన్నగరమునఁ గాపుంచి ♦ యన్నఁగరము

శూరకులు లంటి రాఁగ నా ♦ శూరకులుఁడు॥

125

సాధ్వీమతల్లులక = మిక్కిలిపతివ్రతలగు, తల్లులన్ = దేవకి, రోహిణిమొదలగు వారిని, కని = చూచి, మొక్కి = నమస్కరించి, ఆనక.....యానవడసి, ఆనకదుందుభి = తనుదేవునియొక్క, ఆన = అనుజ్ఞను, పడసి = పొంది, కృష్ణుజననకాలము

దీయనయింట దేవతలచే ఆనకములు (మద్దెలలు) దుందుభులు (భేరులు) ను వాయిం పబడుటచే నీపేరు కల్గెను. అ. సుధీదేవగురులకొ = మంచిబుద్ధిచే బృహస్పతింబోలిన, గురులకొ = పెద్దలను, సంభావించి = గౌరవించి, హితులన్ = మిత్రులను, సంతోషాభి హితులకొ = సంతసముచేఁ జెప్పఁబడినవారిని, చేసి = సంశోషమున వారితోఁ జెప్పి యనియర్థము. తమ్ములకొ = సాత్యకి మొదలగుదుషమారులను, ప్రియభాషితమ్ము లన్ = ఇష్టపచనములతో, నియమించి = (తనతోరమ్మని) ఏర్పాటుచేసి, విక్రమసము ద్భటులకొ = పరాక్రమముచేభయంకరులను, భటులన్ = శోదులను, మతికొ = మంచి బుద్ధితో, ఎంచి = తనతో రావలసినవారలను పేరుచేసి, రుక్మిణియనుమతిన్ = రుక్మిణియొ క్కసమ్మతిని, ఇంపునన్ = ఇష్టముతో, వహించి = గ్రహించి, సత్యానుకూలతకొ = నిజమైనయొద్దికతో, సత్యకొ = సత్యభామను, తనిపి = తృప్తిఁబొందించి, అలవరించిన చెలులకొ = ప్రసిద్ధముగఁ దన్నుఁ గామించినస్త్రీలను, లోకొ = మనసులందు, అలవ రించి = సంతోషపెట్టి, ఊరన్ = గ్రామమునందు, డించినవారలన్ = విడిచినవారిని, ఊఁడించి = (కొలఁదిదినములలో వత్తు నని, విచారముపోఁగొట్టుమాటలనుఁ జెప్పి, అ న్నుగరమునకొ = ఆపట్టణమందున్, అన్నకొ = బలరామునిని, కాపుంచి = రక్షించుట కేర్పాటుచేసి, శూరకులులు = సాత్యకి మొదలగువారు, కరము = తపశాస్త్రమును, అంటి = స్పృశించి, రాగన్ = వచ్చుచుండఁగాన్ ఆశూరకులుఁడు = కృష్ణుఁడు (శూ రునికులమునం బుట్టినవాఁడు.) ముందరిపద్యములోని వెడలె ననుదానితో నన్వయము.

క॥ మాగధవందిజనస్తుతి

వాగారవములు సెలంగ ♦ ద్వారము వెడలెకొ

ధాగధగీచాక చక్రీ

నైగనిగీరుచుల భూష ♦ ణంబులు వెలుంగకొ॥ 126.

మాగధ.....రవములు, మాగధ = వంశమును స్తోత్రముచేయువారియొక్కయు, వందిజన = తనపరాక్రమమును స్తుతిసేయువారియొక్కయు, స్తుతివాగారవములు = స్తు తిశబ్దములయొక్కధ్వనులు, చెలంగకొ = మ్రోయుచుండఁగా, భూషణంబులు = (కృ ష్ణుఁడు శరీరమునధరించిన) యాభరణములు, ధాగ.....రుచులకొ = ఇందు మొదటి మూడు ననుకారిశబ్దములు. కన్నులఁ జలింపఁజేసెడుకాంతులతో ననియర్థము. వెలుంగకొ = ప్రకాశింపఁగా, ద్వారముకొ = గుమ్మమునుండి, వెడలెకొ = బయలు వెడలెను.

సీ॥ పద్మరాగనువజ్రి ♦ బద్ధచక్రీప్రభల్

రవిచంద్రకిరణనై ♦ భవము సూప
 భరితనానావిధ ♦ భరమైన హేమకూ
 బరము మేరునగంబు ♦ భంగి నెసర
 హరిశీలముక్తామ ♦ యంపుఁజప్పర ముడు
 నిబిడ షానుష్పరం ♦ బుబలె నొప్ప
 ఘనపదక్రమములు ♦ గలచతురాయతా
 శ్వములు వేదంబుల ♦ సరణిఁ దనరఁ
 దగుమహాచ్ఛవిపుంగవ ♦ ధ్వజము గూర్చి
 భూమి విఖ్యాతి గనుతేరు ♦ పొలుపు మీఱ
 దారకుఁ డుదారవిధిలీలఁ ♦ దేర దాని
 నధిగమించెఁ బురారి నా ♦ నమ్మరారి॥

127.

పద్మరాగ.....భల్, పద్మరాగ = తమ్మికెంపులచేతను, సువజ్రి = మంచివ
 జ్రిములచేతను, బద్ధ = కట్టబడిన, చక్రప్రభల్ = బండికండ్లయొక్క కాంతులు,
 రవి.....వైభవము, రవి = సూర్యునియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు,
 కిరణ = కిరణములయొక్క, వైభవము = సంపదను, చూపణ = కనుపఱుపఁగాణ్, కెం
 పులతోఁ జేయఁబడినచక్రకాంతి సూర్యకిరణవైభవమును, వజ్రములతోఁ జేయఁబడిన
 చక్రకాంతి చంద్రకిరణవైభవమును జూపఁగా ననియర్థము. దారకుఁడు (కృష్ణునిసా
 రధి) కృష్ణునకు సిద్ధముచేసిన బండిచక్రములు తమయందలి మణులకాంతిచే మున్నీ
 శ్వరుఁడు త్రిపురాసురులం గొట్టఁబోవునపు డెక్కినయరదమునకుం జక్రము లైనసూ
 ర్యచంద్రులతేజము వెదచల్లు చున్న వనిభావము. భరిత.....భరము, భరిత = నింపఁ
 బడిన, నానావిధ = పెక్కువిధములుగల, భరము = బరువుగలది, ఆయుధములు మొద
 లగువానిచే నింపఁబడిన దనియర్థము. ఐనహేమకూబరము = ఐనబంగారునొగ, మేరు
 నగంబుభంగిన్ = మేరుపర్వతముయొక్కరీతిచేత, ఒసరన్ = ఒప్పఁగాణ్, కృష్ణునియగ
 దపునొగ సాంబమూర్తిరథమున ధను వైయున్న మేరువువలె నుండె ననిభావము.
 హరి.....జప్పరము, హరిశీల = ఇంద్రశీలములయొక్కయు, ముక్తామయంపు = ముత్తై
 ములయొక్కయు వికారమైన, చప్పరము = మీఁదికప్పు, ఉడునిబిడము = నక్షత్రముల
 తో నిండినది. ఔనుష్పరంబువలె = ఐనయాకాశమువలె, ఒప్పణ్ = ప్రకాశింపఁ

గాఁ, ముత్యాలు దాపిన యింద్రానిలపురాలోఁ జేయఁబడిన బండిమీఁదికప్పు నక్షత్రములతోఁ గూడినవిన్నవలె నుండె ననియర్థము. ఘనపదకృమములు, ఘన = గొప్పవియగము, పదకృమములు = నడకలను, కలచతు.....ములు = కలిగిన నేర్పు గల పెద్ద గుఱ్ఱములు, ఘన, పదము, క్రమమునను వేదభాగవిశేషములు గల నాలుగుగుఱ్ఱములు లనియర్థాంతరము. వేదసరణిక్ = వేదములరీతిని, తనరక్ = ప్రకాశింపఁగాను, ఘనమైనపదకృమములు (నడకలు) గలయశ్వములు ఘన, పద, క్రమములు గలిగి యీశ్వరునిరథమునకు గుఱ్ఱము లైనవేదములవలె నుండె ననిభావము. దాకమఁడు, దాదావిధిలీలక్ = గొప్పయేర్పాటుయొక్కవిలాసముతో, (గొప్పవాఁ డగుబ్రహ్మవిలాసముతో ననియర్థాంతరము.) ఈశ్వరునకు మున్న సారధి యైనబ్రహ్మవలె ననియర్థము. తగు.....ధ్వజము, తగు, మహాచ్ఛ = మిగులందెల్లని, విపులవధ్వజము = పక్షిరా జైనగరుడునిచ్చిన్నము గలటెక్కెము నని, కృష్ణపరము. మహాచ్ఛని = గొప్పకాంతిగల, పుంగవధ్వజము = వృషభచ్చిన్నము గలటెక్కెము నని శివపర మైనయర్థము. కూర్చి = ఘటించి, భూమిక్ = పుడమియందు, విభ్యాతి = కీర్తిని, కనుతేరు = పొందినరథమును, (భూమివిభ్యాతి గనుతేరు = భూమి యనుపేరు గలరథము ననిశివపరము.) శివునకు మున్న భూమియే యరద మయ్యె ననిప్రసిద్ధము. తేరన్ = తీసికొని రాఁగా, దానిక్ = ఆరథమును, పురారివాక్ = శివుఁడువలె, అమ్మరారి = ఆకృష్ణుఁడు, అధిగమించెక్ = ఎక్కిను. కృష్ణుఁడు పురము వెడలి దారుకుఁడు మున్న త్రిపురసంహారమునకు శివుఁ డేగునపు డెక్కినరథముం బోలినరథమును దీసికొని రాఁగా దాని శివుడువలె నెక్కి ననితాత్పర్యము. ఇందు శివకేశవులకు సమాన మైనరథారోహణముచే సామ్యము చెప్పఁబడిన; గావున శ్లేషానుసారిత మైనయుపమాలంకారము.

క॥ ఈరీతి రథమునెక్కి ము

రారాతి పురంబు వెడలె ♦ నపుడు సమదగం

భీరులరులు భీరులుగా

భోరున భేరులును మొఱసె ♦ బురమార్గమున॥128

మరారాతి = (మురుఁ డురక్కసునిం జంపినవాఁడు) కృష్ణుఁడు, ఈరీతిక్ = ఈవిధము (చేత) గా ననియర్థము. రథమున్ = బండిని, ఎక్కి = ఆరోహించి, పునంబుక్ = పట్టణమును, వెడలెక్ = బయలు వెడలెను. అపుడు = ఆకాలమున, సమదగం భీరులు = గర్వముతోఁ గూడినవారును లోఁ తైనమనసుగలవారును (అగు) అరులు = పగవారు, భీరులు = భయపడునట్టివారు, కాక్ = అగునట్లు, పురమార్గమునక్ = పట్టణ

మునందలి పెద్దపిఠియందు, భేరులు = వాద్యవిశేషములు, భోరునక = పెద్దధ్వనితో,
మొలసెక = మ్రోగెను.

ప॥ ఇట్లు నిర్గమించి మించినజవంబున నంబరచుంబిళిఖరగోపురంబు లగు
పురంబులును, వికచకమలకుముదసముదయాకరంబు లగుసరోవరం
బులును, నగణితఖగమృగాదిజీవనంబు లగువనంబులును, వివిధగో
వృషవృషలాదిజనఘోషంబు లగుఘోషంబులును, ననంతప్రాంత
రంబు లగునగాంతరంబులును, మణిసుందరంబు లగుకందరంబులు
ను, నగోచరమార్గంబు లగుదుర్గంబులును గడచి చనఁజన వనజన
యనునకు నగ్రభాగంబున, 129.

ఇట్లు = వైప్రకారముగా, నిర్గమించి = (పురమునుండి) వెడలి, దీనికి వెనుకటి
పద్యమునందలి ' మురారాతి ' కర్త. మించినజవంబునక = అధిక మైనవేగముతో,
ముందున్న ' చనక ' అనునసమాపకక్రియతో నవ్వయము. అంబర.....పురంబులు
ను, అంబర = ఆకాశమును, చుంబి = త్రొక్కుచున్న, శిఖర = అగ్రములుగల, గోపురం
బులు = సింహద్వారములుగలవి, అగుపురంబులును = అయినపట్టణంబులును, వికచ...
...రంబులును, వికచ = వికసించిన, కమల = తామరలయొక్కయు, సముద = కలువల
యొక్కయు, సముదయ = సమాహమునకు, ఆకరములు = ఉత్పత్తిస్థానములు, అగున
రోవరంబులును = అయినకోలఁకులును, అగణిత.....జీవనంబులు, అగణిత = లెక్కిం
ప శక్యముగాని, ఖగ = పక్షులను, (ఆకాశమునం బోవునవి) మృగాది = మేకములు
మొదలగువానికిని, జీవనంబులు = రక్షకంబులు, అగువనంబులును = అగుతోటలును,
వివిధ.....ఘోషంబులును, వివిధ = పెక్కుతెగలుగల, గోవృష = ఆవులయు నెద్దల
యు, వృషలాది = గొల్లలు మొదలగుజనులయొక్కయు, ఘోషంబులు = ధ్వనులుకలవి,
అగుఘోషంబులును = అయినపల్లెలును, అనంత.....రంబులును, అనంత = అంతములే
ని, ప్రాంతరంబులు = అడవులుగలవి, ఎడారులుగలవి యనియేని యర్థము. అగునగాం
తరంబులును = అగుపనవ్రతమధ్యభాగంబులును, మణి.....రంబులును, మణిసుందరం
బులు = మణులచే నందముగలవి, అగుకందరంబులును = అయినకొండగుహలును, అగో
చర.....గ్గంబులును, అగోచరమార్గంబులు = తెలియనితోపులుగలవి, అగుదుర్గంబు
లును = అయినచోరరానిచోట్లును, (ఇవి యన్నియు ద్వితీయాధ్యమునఁ బ్రథమలు.)
కడచి = అతిక్రమించి, చనఁజనక = పోఁగాఁబోఁగా, వనజనయనునకు = కృష్ణునకు,

అగ్రభాగంబునకొ = ఎడటను, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ భ్రమరీజలదజాల ♦ సమరీతిరతిభేల

దమరీగళితవాల ♦ సమితిసీల

మతికాంతమణికూట ♦ తతికాంతరితభేట

గతికాంతరుచిర్పూట ♦ గగనవాట

మమితాచ్చసుమపూగ ♦ నమితాగమపరాగ

శమితాభనలరాగ ♦ సానుభాగ

మసమాననురగాన ♦ రసమానసమసూన

లసమానరువదాన ♦ నసదళీన

మలఘుహరిణధరోపల ♦ ఫలకఫలిత

లలితసితకరకిరణమం ♦ డలబిసాశ

యానటత్తటసితగరు ♦ దగ్గిసరసి

యైనరోహణనగమాళి ♦ గాననయ్యె॥

130.

భ్రమరీ.....సీలము, భ్రమరీ = తుమ్మెదలతోడను, జలదజాల = మేఘసమా
హములతోడను, సమ = తుల్యమైన, రీతి = స్థితిగల, (ఇది కేశపాశమునకు విశేషణము,
రతి = అనురాగముచే, భేలత్ = క్రీడించుచున్న, అమరీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గళిత =
జాతిపోయిన, వాల = కేశములయొక్క, సమితి = సముదాయముచేతను, సీలము = నల్లని
ది, దేవతాస్త్రీ లిచ్చ వచ్చినట్లు క్రీడించుచుండ జాతిపోయిన వారిధమ్మిల్లకాంతిచే
నల్ల నైనదని యర్థము. అతికాంత.....వాటము, అతికాంత = మిగుల సుందరమైన,
మణికూట = మాణిక్యశిఖరములయొక్క, తతికా = సముదాయముచేతను, అంతరిత = క
ప్పివేయబడిన, భేట = గ్రహదులయొక్క, గతి = సంచారమును, కాంత = సుందరమై
న, రుచిర్పూట = కాంతిసమాహమును, గగనవాటము = ఆకాశప్రదేశమునుగలది. పొడ
వగుశిఖరములచేతను, నాకాశమునఁ బోవుగ్రహములనడకను గాంతిని నాకాశమునుగూ
డఁ గప్పివేసిన దనియర్థము. అమితాచ్చ.....భాగము, అమితాచ్చ = మిగుల నిర్మల
మైన, సుమపూగ = పువ్వులసముదాయముచేత, నమిత = వంగిన, అగమ = వృక్షములయొ
క్క, పరాగ = ధూళిచేతను, శమిత = నివారింపబడిన, అభ = కాంతిగల, నలరాగసా
నుభాగము = పద్మరాగమణిమయ మైనచదరపు నేలలుగలది. (ని) స్తుతప్రథమాశ్వాసము

రస్తియాం. అ. పువ్వులచే వంగినవృక్షములనుండి జాతుచున్న పుష్పాడిచే గంపబడి నపద్మరాగమణిమయము లగునిండిచదరపు నేలుగలది. అసమాన.....సదశీనము. అసమాన=సాటిలేని, సుగంధ=దేవతలసంగీతముయొక్క, రస=మాధుర్యముయొక్క మాన=కొలదికి, సమ=తగునట్లు, (ఇది రువ త్తనుదానితో నన్వయించును.) నూన = కుసుమములందు, అసమాన = ప్రకాశించుచున్న, రువత్ = ధ్వనిచేయుచున్న, అనన=ముఖములుగల, సత్ = శ్రేష్ఠమైన, అశీనము = భ్రమరరాజములుగలది. ఇందలి వృక్షములయందున్న తుమ్మెదలు దేవతలు చక్కగా గానముచేయుచుండగా నా గానమాధురికి దగినట్లు సుతి పట్టు చున్నట్లు కూయుచుండె ననిభావము. (అలి + ఇన = అశీన. (ని) ఇనస్సూక్యేప్రభౌ. అ.) అలఘు.....సరసి, అలఘు = గొప్పవైన, హరిణధరోపల = చంద్రకాంతపురాలయొక్క, ఫలక = పలకలయందు, ఫలిత = ప్రతిబింబించిన, లలిత = మృదువగు, సితకర = చంద్రునియొక్క, కిరణమండల = కాంతిసముదాయమందున్, బిసాళయ = తామరతూండ్లపూవ్రాంతిచేత, ఆనటత్ = మిగుల నాట్యము నేయుచున్న, తట = ఒడ్డునందలి, సితగరుత్ = హంసలుగల (తెల్లతెక్కలుగలది) అగ్రసరసి = శ్రేష్ఠ మైనకొలఁపులుగలది. (ని) హంసాస్తుస్వేతగరుతః. అ. ఐనరోహణనగమాశి = ఐనరోహణ మనుపర్యవ్రతశ్రేష్ఠము, కాననమ్యోక్ = కాన్పించెను. చంద్రకాంతపురాలం ప్రతిబింబించిన చంద్రకిరణములను జూచి తామరతూండ్లపూని వానికై నాట్యముచేయుచుంబోవు తీరమునందలి హంసలు గలకొలఁపులు గలరోహణము కృష్ణసకుఁ గాన్పించె ననియర్థము. ఇందు వృత్త్యనుపాసము శబ్దాలంకారము; అలిశయోక్తియు భ్రాంతిమంతమును నర్థాలంకారములు.

మ॥ పవిధారం దెగి నట్టిచెట్టుపలు పై ♦ పై రాయిడిం జిందునైం
దవబింబామృతబిందురాజిఁ బునరు ♦ తృన్నంబులై యుత్కట
చ్చపులం గార్కొనెనో యనంగ గిరిపా ♦ ర్వచ్చన్ననీరంధ్రోవే
ణువనంబుల్ శుకవర్ణపర్ణతతులం ♦ దోచెన్ దదగ్గిన్ఫలిన్॥ 131.

పవిధారక్, పవి = వజ్రాయుధముయొక్క, ధారక్ = అంచుచేత, (ని) కుతి శంఖిమరంపవిః. అ. తెగినట్టిచెట్టుపలు = కొట్టివేయబడినతెక్కలు, రాయిడిక్ = రాపిడిచేత, నైపైక్ = తెక్కలు పోయినప్రదేశములనిండను, చిందు.....రాజిన్, చిందు = పడియెడు, విందవబింబ = చంద్రమండలసంబంధమైన, అమృతబిందురాజిక్ = అమృతపురజాక్కలసముదాయముచేతను, పునరుత్పన్నంబులై = (తెక్కలు) తిరిగి పుట్టినవియై, ఉత్కటచ్చపులక్ = అధికమైనకాంతులచేత, కార్కొనెనూయనంగన్ =

నల్లబడినవో యనునట్లు, గిరిపార్శ్వ.....నంబుల్, గిరిపార్శ్వ = పర్వతముయొక్క ప్రక్కలయందు, చున్న = డాగిన, సేరంద్ర = దట్టమైన, జేబువనంబుల్ = వెదురుటడవులు, శుకవర్ణపర్ణతతులక = చిలుకవన్నె గలయాకులసముదాయముతో, తదగ్రస్థలిక = ఆపర్వతముయొక్క ముందుభాగమందు, (కృష్ణనిమందుభాగమందు దనియేనియర్థము) తోచెక = కాన్పించెను. ఆపర్వతము మిగుల చూడ వైనదగుటచే శిఖరములు దాఁడగాఁ జీలినచంద్రబింబమునుండి జాతినయమృతపుంజుకలచే మున్ను వజ్రాయుధముచే గొట్టబడినతెక్కలు మఱల జిగిచ్చి కొత్తకాంతిచే నొప్పచున్నవో యనునట్లు నల్లని వెదురుపొదరులు కాన్పించె ననితాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఉ॥ రంగదహార్యశృంగనల ♦ రాగవిభాగతరాగ యై వియ
ద్దంగతరంగపంక్తి దపు ♦ దవ్వల మింట ననంతకాంతి య
య్యెం గురుచిత్రలీల గగ ♦ నేందిర దాల్చినయింగిలీకపుణ్
రంగుతెఱంగునం గడుహా ♦ రం గగుచీరచెఱంగులో యనన్॥

వియ.....పంక్తి = ఆకాశగంగయొక్క యలలవరుస, (ఇది తత్సమసమాసము గావున గంగాశబ్దము ప్రాస్వాంత మయ్యెను.) రంగ.....యై, రంగత్ = ప్రకాశించుచున్న, అహార్య = (రోహణ) పర్వతముయొక్క, (ని) ఆహార్యధరపర్వతాః. అ. శృంగ = శిఖరమునందలి, నలరాగ = పద్మరాగములయొక్క, విభా = కాంతిచేతను, గత = ప్రాప్తమైన, రాగయై = ఎఱుపు గలదియై, గగనేందిర = ఆకాశలక్ష్మీ, గురుచిత్రలీలన్ = అధికమైనవింతవిలాసముతో, తాల్చిన.....తెఱంగునన్, తాల్చిన = ధరించిన, ఇంగిలీకపుణ్ రంగు తెఱంగునన్ = ఇంగిలీకపువన్నెయొక్క రీతిచేతను, (ఎఱుకాంతిచేత ననియర్థము.) ఇంగిలీకము + రంగు = కర్మధారయంబున మువర్ణకంబునకు బుంపులగు బుంపులగు ఇంగిలీకపురంగు. బా. సం. (పిమ్మట) సుదంతస్త్రీసంబులకుం బుంపులకుం బరుమసరళములు పరం బగునపుడు నుగాగమం బగు ననునూత్రముక్రింద సెకాసెకచో స్థిరము పరంబగునపుడు నీయాగమంబుగానం బడియెడి నని బా. సం. ౧౬ జెప్పటచే నుగాగమము రాఁగా నీరూపము నిష్పన్న మయ్యెను. కడున్ = మిక్కిలి, హౌరంగగుచీరచెఱంగులోయనన్ = సుందరములగుచోకకొంగులవలె, దవుదవ్వలక = దూరదూరమున, మింటక = ఆకాశమున, అనంతకాంతి = మేరలేనికాంతికలది, అయ్యెన్ ; ఈపర్వతమునందలి కెంపులకాంతి మిన్నేటితరంగములలోఁ బ్రసరించుటచే నవి యాకాశలక్ష్మీ ధరించినయెఱువస్రూముకొనలవలె మిగులం బ్రకాశించె ననితాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ తరణికిరణోష్ణఁ గరఁగి యి ధ్మములఁ దొఱఁగి
 వజ్రఫలకము లంటుజ ధ్మ వ్యాది వలచు
 తీవయిండులు కానన ధ్మ దేవతాళి
 కేళికాశాలికలభంగి ధ్మ గిరిఁ జెలంగె॥

133

తరణికిరణోష్ణఁ = సూర్యకిరణములయొక్క యావిరచేతను, (వేడిచేత నని యర్థము.) (ఇ చట మువర్ణలోపము చింత్యము.) కరఁగి, ఇధ్మములఁ = కఙ్ఠులనుండి, తొఱఁగి = జాతీ, వజ్రఫలకములు = మగ రాలఫలకలను, అంటుజవ్యాదిఁ = తగుల్కా నెడుసంకుమదము చేతను, వలచుతీవయిండులు = పరిమళించుపొదరిండ్లు, గిరిఁ = పర్వత మునందు, కానన.....భంగిఁ, కాననదేవతాళి = వనదేవతాసముదాయములయొక్క, కేళికాశాలికలభంగిఁ = క్రీడాస్వహములవిధమునను, చెలంగుఁ = ప్రకాశించును.

సీ॥ తతశిఖామరకత ధ్మ ద్యుతులు దూర్వాంకుర

శంక మేయఁగ నెల ధ్మ జింక గదురఁ

గటకగారుడములఁ ధ్మ గన్గెని భీతిమై

రవిరథభుజగర ధ్మ జ్జవులు జాతి

నమితేంద్రనీలగం ధ్మ డముల కిథభ్రాంతి

నురుదరీసుప్తోత్థ ధ్మ హరులు దుముక

ఘనవజ్రశృంగాట ధ్మ కములు గంగాధురు

లనుచు దేవర్షులు ధ్మ మునుఁగఁ దొడరఁ

బ్రకటితాధిత్యకాపుష్ప ధ్మ రాగములకు

సురుచిరాగమనుమపరి ధ్మ చ్యుతమరంద

బిందుసందోహతృష్ణచేఁ ధ్మ బృథుమిళింద

బృంద మందంద మూఁగఁ జె ధ్మ న్నొందు చున్న

యన్నగమువన్నె మది నెన్ను ధ్మ వెన్నుఁ డపుడు॥ 134

నెలజింక = చంద్రునిలోనిలేడి, తత.....ద్యుతులు, తత = పొడవులగు, శిఖా = అగ్రములుగల, మరకత = పచ్చరాలయొక్క, ద్యుతుల్ = కాంతులను, దూ

శ్వాంశరశంక = గతిక మొలకలయొక్క భ్రాంతిచేతను, మేయఁగ = మేయుటకు,
కదురక = సమీపింపఁగాక, కటక గారుడముల = కొండనడుముల నున్న గరుడపచ్చ
లను, (ని) కటకో శ్రీనితంబోదేశః. అ. రవిరథభుజగరజ్జవులు, రవిరథ = నూర్యనిరథ
సంబంధమైన, భుజగరజ్జవులు = సర్పములనుత్రాడులు, కస్టెని, జాఱ = జాటిపో
గాన్, నూర్యనిరథమునందు ద్రాడు లైయున్న పాము లాపర్వతమం దున్న గరుడప
చ్చలం జూచి గరుడునితేజ మనిభ్రమించి జాటిపోవు చున్న వనిభావము. నూర్యనిర
థము మోయుగుట్టుములకుఁ బాములు పగ్గము లనిప్రసిద్ధి. ఉరుదరీ.....హరులు, ఉరు =
గొప్పవియగు, దరీ = గుహలయందు, సుప్రాతే = నిద్రఁబోయి లేచిన, హరులు = సింగములు,
ఇభభ్రాంతిక = గజము లనుభ్రాంతిచేతను, అమితే.....ములకున్ = పెద్దవి యగునిం
ద్రనీలపురాలకు, దుముక = ఉఱుకఁగాక, దేవర్షులు = దేవలోకమందలియుషులు, ఘ
న.....కములు, ఘన = విశాలమైన, వజ్రశృంగాటకములు = మగతొలయొక్క పెక్కు
త్రోవలు గూడుచోట్లు, (ని) శృంగాటకచతుష్పథే. అ. గంగాధురులనుచుక = న
దీప్రవాహము లనిభ్రమించుచు, మునుఁగ = స్నానము నేయుటకు, తొడరక = య
త్నింపఁగాక, పృథుమిళిందబృందము, పృథు = పెద్దవియగు, మిళింద = తుమ్మెదల
యొక్క, బృందము = సముదాయము, సురుచిర.....చేక, సురుచిర = మిగులమనో
హరములైన, అగమ = వృక్షములయొక్క, సుమ = పుష్పములనుండి, పరిచ్యుత = జాటి
న, మరందబిందుసందోహ = పూఁదేనెతుంపురులసముదాయముయొక్క, తృష్ణచేక =
ఆశచేతక, ప్రకటిత.....ములకు, ప్రకటిత = కనఁబడిన, అధిత్యకా = కొండమీఁ
దిభూములయందలి, పుష్కరాగములకు, (ఇవి తేనెరంగు కలవి) అందంద = అచ్చ
టచ్చట, మూఁగ = ముసిరికొనఁగాన్, చెన్నైందు చున్నయన్న గమవన్నె = ప్ర
కాశించుచున్న యాపర్వతముయొక్కశోభను, వెన్నుడు = కృష్ణుడు, మదిక = మన
స్సునందుక, ఎన్నున్ = శ్లాఘించెను. ఇందు భ్రాంతిమదలంకారము.

క॥ సల్లకీపల్లవములకు

నెల్లెడఁ దుండములు సాఁచు ♦ నిభములరొద భీ

తీల్లు తెలిజల్లిమెకముల

జల్లులు తెల్లు ల్లసీల్లు ♦ చాన్పునఁ దోఁచె॥ 135.

సల్లకీపల్లవములకున్ = అందుగుచిగుళ్లకు, హస్తములు = తొండములను, సాఁచుని
భములరొదక = చాఁచెడు సేనుఁగులయొక్కధ్వనిచేతను, భీతిల్లు.....జల్లులు,
భీతిల్లు = జడినెడు, తెలి = తెల్లని, జల్లిమెకముల = చమరము లనుజంతువులయొక్క,

జల్లులు = తోకలు (సవరములు) ఎల్లెడక = అన్ని దిక్కులయందును, తెల్లుల్లసిల్లు
చాడ్పునక = తెల్లు వికసించినట్లు, తోచెక = కాన్పించెను.

సీ॥ పై దట్టముగ వ్రాలు ♦ పరువంపుఁజంపక

ప్రసవాళు లనఁగ భ ♦ ర్మమయతటులు

తటులందు వెదురుము ♦ త్యముల నెత్తము లాడు

చెంచుగుబ్బెతల దీ ♦ పించుపొదలు,

పొదలపైఁ బొదలునం ♦ బుదములు గర్జింపఁ

దొలిమొల్కు లెత్తునై ♦ దూర్యమణులు,

నైదూర్యమణులకే ♦ నల కుల్కి మింటఁ గ

ట్టనితోరణంబు లై ♦ చనుశుకములు

శుకములకు బింబికాఫల ♦ స్ఫూర్తి డెలుపు

పాలుపు గలవాఁడెఱవేలు ♦ పుంజెలులను

గలిగి విలసిల్లునమ్మహా ♦ చలముపజ్జ

నరుగుచుఁ దదీయవిభవంబు ♦ సరయఁ దలఁచి॥ 136.

పైక = మీఁదను, దట్టముగక = అధికముగక, వ్రాలు.....శులు, వ్రాలు =
పడియెడు, పరువంపు = నూతనముగ వికసించిన, చంపకప్రసవాళులు = సంసరిపూవుల
సముదాయములు, అనఁగక = అనునట్లు, భర్మమయతటులు = బంగారువికారమైనచ
టులును, తటులందుక = చటులందుక, వెదురుముత్యములన్ = వెదుళ్లయందుత్పన్నమై
నముత్యములతో, నెత్తములు = కూదములను, ఆడు.....పొదలు, ఆడు = క్రీడించు,
చెంచుగుబ్బెతల = చెంచుజవ్వనులయొక్క, దీపించుపొదలు = ప్రకాశించుతీవయిండ్లు
ను, పొదలపైన్ = అట్టితీవయిండ్లమీఁదను, పొదలునంబుదములు = వృద్ధిఁ జెందెడుమే
ఘములు, గర్జింపక = ఉఱువఁగాక, తొలిమొల్కులెత్తు = మొదటసంకురించెడు, నై
దూర్యమణులు = పిల్లికంటిరత్నములును, నైదూర్యమణులకేవలకుక = విదూర దేశపుమ
ణులచక్కఁదనమునకుక, ఉల్కి = భయపడి, మింటక = ఆకాశమున, కట్టనితోరణ
ములై = (జనులు) నిర్మింపనిదండలై, చనుశుకములక = పోయెడుచిలుకలను, శుకము
లకుక = చిలుకలకు, బింబికాఫలస్ఫూర్తిక = దొండపంటియొక్కకాంతిని, డెలుపు =
తెలియఁజేయు, పాలుపుగల = చక్కఁదనముగలిగిన, వాఁడెఱవేలుపుంజెలులను = పెద

పులు గలిగినదేవతాశ్రీలను, గలిగి = (మైనచెప్పినవానిని) పొంది, విలసిల్లునమ్మహాచలముపజ్జ్ఞ = ప్రకాశించునాపెద్దకొండప్రక్కను, అరుగుచుకొ = పోవుచుకొ, తదీయవిభవంబు = ఆపర్యతముయొక్కసంపదను, అరయకొ = పరీక్షించుటకుకొ (బాగుగఁజూచుట కనియర్థము.) తలఁచి = ఆలోచించి; (దీనికి ముందుపద్యములో నున్న శరన్నాశీకాక్షుండు కర్త.) ఇందుఁ బూర్వపాదముచివర నున్న పదము రెండవచరణమునకు మొదట మఱల గ్రహించుటచేఁ బాదాంతసాదాదిముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క॥ మేలిమియరదము డిగి యి

చ్చాల్లీలం బరిజనము న ధ చట నిలిపి శర

న్నాశీకాక్షుండు తత్కట

కాళీవనచిత్రసరణ ధ లరయుచు నుండెక॥ 137.

శరన్నాశీకాక్షుండు = (శరతాల్లలమందలిపద్యములం బోలినకన్నులుగలవాఁడు) కృష్ణుండు, అరదముకొ = రథమునుండి, డిగి = దిగి, పరిజనముకొ = సేవకసముదాయమును, అచటనో, నిలిపి, తత్కట.....సరణులు, తత్కటకాళీ = ఆకొండచఱులందలి, వనవిచిత్రసరణులు = తోటలలోని వింత లగుమార్గములను, ఇచ్చాల్లీలకొ = ఇచ్చువచ్చినట్లు, అరయుచునుండెకొ = పరిశీలించుచుండెను.

న॥ అనిన విని శుకయోగీంద్రునిం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మనియడుగుటయు, (సుగమము) 138.

క॥ భామానవవిధకామా

కామాహితనయనశిఖి ధ భాసమతేజో

ధామా ధామరహితరిపు

భీమా భీమబలసుభట ధ వీరస్తోమా॥ 139.

భామా = శ్రీలకు, నవవిధ = నూతనప్రకారముగల, కామా = మనస్కంఠా, కామా.....ధామా, కామాహిత = శివురియొక్క, (మనస్కంఠనికి శత్రు) వనియర్థము.) నయన = సేత్రమునందలి, శిఖి = అగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలతో, సమ = తుల్యమైన, తేజః = ప్రకాశమునకు, ధామా = స్థానభూతుఁడా, ధామ.....భీమా, ధామరహిత

త = సుఖమునుండి తొలగింపబడిన, (ని) ధామజన్మప్రభాస్థానప్రభావసుఖసద్మను
(నా.) రిపు = శత్రువులను, భీమా = భయంకరుఁడా, భీమ.....వీరస్తామా,
భీమబల = భయమును గలిగించుశరీరశక్తిగల, సుభటవీర = పరాక్రమశాలు లైనభటుల
యొక్క, స్తామా = సముదాయముగలవృషా,

ఉ॥ సంచితభూరిపుణ్య పటు ♦ సత్యవచోనిపుణాగ్రగణ్య దో
శ్చంచదనూనవిక్రమవి ♦ శాల మహత్తరఘైర్యధుర్యతా
కాంచన్తైల భూవరని ♦ కాయనుతామితపీఠికాపురా
భ్యంచితరాజ్యవైభవస ♦ మగ్ర సుధీమహిమాబ్జసంభవా॥ 140.

సంచితభూరిపుణ్య = సంపాదించబడిన యధిక మైనపుణ్యము గలరాజా, పటు..
.....గణ్య, పటు = చొరవగలవారియందును, సత్యవచోనిపుణ = నిజము పట్టుట
యందు నేర్పు గలవారియందును, అగ్రగణ్య = శ్రేష్ఠుఁడా, దోశ్చంచ.....విశాల,
దోః = బాహువులయందు, చంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనూన = కొలవడని, విక్ర
మ = పరాక్రమముచేతను, విశాల = అధికఁడా, మహత్తర.....తైల, మహత్తర = మి
గలగొప్పని యగు, ఘైర్యధుర్యతా = ఘైర్యమును వహించుటయందు, కాంచన్తైల =
మేరుపర్వతతుల్యుఁడా, భూవర.....సమగ్ర, భూవర = రాజులయొక్క, నికాయ =
సముదాయముచేతను, సుత = స్తుతింపబడిన, అమిత = అధికమైన, పీఠికాపుర = పీఠికా
పురసంబంధమైన, అభ్యంచిత = పూజింపబడిన, రాజ్యవైభవ = ప్రభుత్వసంపదచేతను
సమగ్ర = పూర్ణుఁడా, సుధీమహి.....భవా, సుధీ = మంచిబుద్ధియొక్క, మహిమ =
గొప్పతనముచేతను, అబ్జసంభవా = బ్రహ్మ. (అబ్జసంభవుఁడు = తామరపూవునందుఁ
బుట్టినవాఁడు. బ్రహ్మ.)

ప్రథీర్వవృత్తము.

అనర్థగుణారత్నధు ♦ ర్యవరసూర్యరామూత్మజా
వినిర్మలహృదబ్జభా ♦ వితమురారిపాదాంబుజా
కనద్ధనకవీంద్రసం ♦ ఘటితనవ్యకావ్యవృజా
ఘనాద్భివిధుకామధు ♦ క్షదృగనూనదానధ్వజా॥ 141.

అనర్థ.....ఆత్మజా, అనర్థ = వెలలేని, (ఎక్కువ వెలగల) (ని) మూర్త్యై
పూజావిధానార్థః. అ. గుణారత్న = గుణము లనెడురత్నములయొక్క, ధుర్య = భార

మును వహించిన, వర = కేష్టఁడగు, సూర్యరాయాత్మజా = సూర్యరాయపుత్త్రిఁడా,
 వినిర్మల.....దాంబుజా, వినిర్మల = మిగుల స్వచ్ఛమైన, హృదబ్జ = హృదయపద్మము
 చేత, భావిత = ధ్యానింపఁబడిన, మురారిపాదాంబుజా = కృష్ణనియొక్కపాదపద్మము
 లు గలిగినస్సపా, కనద్ధన.....వ్రజా, కనత్ = ప్రకాశించెడు, ఘన = గొప్పవారగు
 కపింద్ర = కపీశ్వరులచేతను, సంఘటిత = కూర్పఁబడిన, నవ్య = నూతనమైన, కావ్యవృ
 జా = కావ్యసముదాయము గలప్రభువా, ఘనాబ్ధి.....ధ్వజా, ఘన = మేఘముతో
 డను, అబ్ధి = సముద్రముతోడను, విభు = చంద్రునితోడను, కామధుక్ = కామధేనువు
 తోడను, (కోరికలం బితుకునది.) సదృక్ = సమానమైన, అనూన = తక్కువకాని, దాన
 ధ్వజా = దానచిహ్నము గలరాజవరా.

గద్యము.- ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
 ల్లమరాజవంశజాపస్తంబనూత్రీవదెల్లనార్యపౌత్త్రీ
 రంగశాయి నామార్యపుత్త్రీ హరితసగోత్రీ
 పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
 వినామధేయప్రణీతం బైనభద్రాపరిణ
 యం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ
 బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీవిలసద్భక్త్యర్పిత

సౌనర్ణమణీఘృణీల ♦ సత్కంకణము

భ్యావళితాంగకశేష

గాగ్గవాంచదుపేంద్రీ రామ ♦ రాయనరేంద్రా || 1

శ్రీవిల.....పేంద్రీ, శ్రీ = సంపదచేతను, విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి = అనురాగముచేతను, అర్పిత = ఈయబడిన, సౌనర్ణ = బంగారముతోఁ జేయబడినవియు, మణీఘృణీ = మాణిక్యపుఁగాంతులచే, లసత్ = ప్రకాశించుచున్నవియును (నగు) కంకణముఖ్య = కడియములు మొదలగువానిచే, అవళిత = వ్యాప్తమైన, అంగక = అవయవములుగల, (ని) అంగంప్రతీకోవయవః. అ. శేషగ్రావ = శేషచలమునందు (తిరుమలయందు) అంచత్ = ఒప్పుచున్న, ఉపేంద్రా = విష్ణువుగల (ని) ఉపేంద్రయంద్రావరజః. అ. ఈప్రభువు తిరుమలయందలి వేంకటేశ్వరస్వామికి బంగారుతోఁ జేయబడినవియు మణులకాంతి గలవియు నగుభూషణముల నర్పించి వానిచే నాదేవునలంకరించె ననియర్థము. రామరాయనరేంద్రా = రామరాయప్రభూ! ముందరిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ ♦ వ్యచరితంబు

దొల్లి సూతుండు శౌనకా ♦ దులకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తీలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ తెలుపఁచొడఁగె॥ 2

శౌరి.....తంబు, శౌరి=కృష్ణనియొక్క, (శూరునిగోత్రమున జన్మించిన వాఁడు) భవ్య=(వినువారికిని జెప్పవారికిని) శుభము నిచ్చెడు, చరితంబు=వృత్తాంతమును, అవధరింపుము=చిత్తగింపుము, తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదుల ఓక్ష=శౌనకుఁడు మొదలగువైవిశారణ్యవాసు లగుమునులకు, చెప్పినట్టిరీతిన్=చెప్పి ప్రకారముచేత, పరిక్షిద్ధరాధినాథతీలకమునకుక్ష=శ్రేష్ఠుఁ డగుపరిక్షిన్మహారాజునకు, ఇట్లు=ఈక్రిందిప్రకారముగా, శుకయోగి, తెలుపక్ష=తెలియఁజేయుటకు, తొడఁగెన్=ప్రారంభించెను.

క॥ ఆచందంబున నన్నగ

వైచిత్రిం గనుచు యాద ♦ వప్రిభుఁ డొకచో

లోచనసరోజనమ్మద

సూచక మగుసూర్యకాంత ♦ సుందరవేదిక॥ 3

యాదవప్రభుఁడు=కృష్ణుఁడు, (సందర్శనశక్యఁ డైనయయాతికిం బుత్తుఁ డగుయదు వసురాజువంశమున జన్మించినప్రభువు.) ఆచందంబునక్ష=ఆప్రికారమునక్ష, అన్నగవైచిత్రిక్ష=ఆరోహణపర్వతసంబంధ మైనవైచిత్ర్యమును (అందలి వింత లని యగ్గము.) కనుచుక్ష=చూచుచుక్ష, ఒకచోక్ష=ఒకస్థలమునందుక్ష, ఉత్తరపదంబగు “చోటు” శబ్దముటాక్షరంబునను లోపంబు విభాష నగు. బా. సమా. లోచన.....కము, లోచనసరోజ=పద్మములం బోలినకన్నులకు, నమ్మద=సంతోషమునకు, (కర్మాగ్రంథమునవస్థి) సూచకము=(కలిగించునది) సూచించునది, అగు...వేదిక=అయ్యెడుసూర్యకాంతపురాలయొక్క (సూర్యకాంతపురాలతోఁ గట్టఁబడిన దనియగ్గము.) అంద మగునరఁగునందుక్ష. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ ఇంచుకనేపు దాను వసి ♦ యించిన నత్తటి నమ్మహాద్రిశృం

గాంచలవీధిఁ జుక్క దిగి ♦ నట్లు తలు క్కని చందుఁ బాసి యే

తెంచుకళావిశేషముగ ♦ తిం జఱియం దఱియంగ వచ్చి వీ

క్షించఁగ మోల నిల్చె నొక ♦ చేడియ తద్వనదేవతాకృతి॥ 4

ఇంచుక సేపు = కొంచెపుఁగాలము, తా = ఆకృష్టుఁడు, వసియించిన = ఉండఁగా, అత్తతీ = ఆకాలమునందు, ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ (ఇది చేటిశబ్దభవము) ఆమ్మహా.....వీధి, అమ్మహాది = ఆగొప్పకొండయొక్క, శృంగ = శిఖరముయొక్క, అంచలవీధిన్ = అగ్రభాగమునుండి, (ఇటఁ బంచమ్యుగ్ధమున ద్వితీయ.) చుక్క = నక్షత్రము, (ఇది శుక్రశబ్దభవ మనిచెప్పదురు ; గాని యిచ్చట నక్షత్రసామాన్య మనియే యర్థము.) దిగినట్లు, తళుక్కని = మెఱసి, (ఇది మెఱయుటయం దగుననుకరణముం దెలుపుశబ్దము.) చంద్రుఁ, పాసి = వదలి, ఏతెంచుకళావిశేషముగ తి = వచ్చెడునొకానొకభాగముయొక్కరీతి వంటిరీతితో, (ని) కళాతుషోడశోభాగః. అ. చతీయ = శిఖరముక్రిందిభాగమును, తతీయంగ = సమీపించునట్లు, వచ్చి, వీక్షించఁగ = చూచుచుండఁగ నే, తద్వనచేవతాకృతిన్ = ఆపర్యతమునందలి వనముం గాపాడుచేవయొక్కయాకారముతో, మ్రోల = ఎదుట, నిల్చె = ఉండెను.

సీ॥ అపరంజిమెఱుంగుటం ♦ దపుశరీరచ్ఛాయ

తొలుకారుమించుల ♦ నెళవు సేయఁ

గలికినిద్దంపుఁజ ♦ క్కనిచెక్కులబెడంగు

మగరాలతఘకుల ♦ సొగసు గెలువ

నాణెంపునునుసోగ ♦ వేణీధరముసొంపు

వేల్పురారాలతీ ♦ విని హసింపఁ

గొలుకుల వెడలుక్రొం ♦ బెఘకుకన్దవచూపు

లఘులమాలికల మే ♦ నటికనూడ

దివ్యమణిపుత్రియో యనఁ ♦ దేజరిల్లి

సుందరస్ఫూర్తిఁ గన్నారఁ ♦ జూచువార

తొననంగలనన్నంగ ♦ శాంగి యైన

యానలినగంధిఁ గాంచె హే ♦ మాంబరుండు॥

5

అపరంజి.....చ్ఛాయ, అపరంజి = బంగారుయొక్క, మెఱుంగుటందపు = తళతళలాడునుందరమైన, శరీరచ్ఛాయ = దేహకాంతి, తొలు.....సేయ, తొలుకారు = వర్ణాకాలమునందలి, మించుల = మెఱుంగులయొక్క, నెళవు = పరిచయమును,

చేయఁ = కావింపఁగాక, శరీరకాంతి మెఱపులం బోలఁగా ననిభావము. కలికి.....
 బెడంగు, కలికి = మనోహరమైన, నిర్దంపుఁజక్కని = మన్నని యందమైన, చెక్కులబె
 డంగు = గండస్థలముయొక్క సౌందర్యము, మగరాలతళుకులసాగను, మగరాల = వజ్ర
 ములయొక్క, తళుకులసాగను = కాంతులయందమును, గెలువక = జయింపఁగాక, చె
 క్కులకాంతులు వజ్రకాంతులం బోలఁగా ననిభావము. నాజెంపు.....సాంపు, నా
 జెంపునుసాగ = నాగరికమైన మన్నని దీప్తమైన, వేణీభరముసాంపు = జడయొక్కవ
 క్కందనము, వేల్పురారాలతీవిక = ఇంద్రనీలములకాంచిని, హసింపన్ = పరిహాసము
 చేయఁగా, (వేల్పు = దేవతలయొక్క, రా = రాజైనయంద్రునియొక్క, తాలు = మ
 ణులు.) కొలుకులక = కంటితుదలనుండి, వెడలు.....చూపులు, వెడలు = ప్రసరిం,
 చెడు, క్రొందెళుకు = క్రొత్తకాంతిగల, కన్దవచూపులు = కన్నులజంటయొక్కదృష్టులు
 అశులమాలికలక = తుమ్మెదబారులను, మేఁజీకమాడన్ = పరిహాసింపఁగాక, దివ్యమ
 జీవుల్లియోయనక = సుందరమైనమణులయొక్కబొమ్మవలె, (మణులచే జేయఁబ
 డినబొమ్మవలె ననియర్థము.) తేజరిల్లి = ప్రకాశించి, సుందరస్ఫూర్తిక = అందమైనపరి
 కాశమును, కన్నారక = కన్నులనిండక, చూచువారలు, బేసంగలనన్మంగళాంగి =
 మృత్యుచేయఁ దగినసుందరమైనశరీరముగలది. ఐన, యానలిసంగంకిక = తామరపూలవంటి
 సహజ మైనపరిమళము గలయాస్త్రీరి, గంధము సహజ మైనపుడే బహుప్రీహిసమాస
 మున నీశబ్దమున కికారము వచ్చు ననిపాణిని. హేమాంబురుండు = కృష్ణుండు (బంగా
 రుసరిగవస్త్రముల ధరించినవాఁడనియర్థము. బంగారముం బోలిన పచ్చనివస్త్రము గ
 లవాఁడనియేని యర్థము.) కాంచెక = చూచెను.

ఉ॥ కాంచి వ్రజాంగనాహృదయం ♦ గౌరవచౌర్యధురీణ మౌకటా
 త్నౌంచలపాలి హాళిమెరు ♦ నవ్వికచాంబుజలోచన నివ్వి
 ధించి యపూర్వవిస్మయవి ♦ శేషము చిత్తమునందు సంభ్రమౌ
 దంచితమై పెనంగ హరి ♦ దానివిలాసము నెంచి యిట్లునుక॥ 6

హరి = కృష్ణుండు, అవికచాంబుజలోచనక = మీఁదఁ జెప్పినస్త్రీని, (విక
 సించినతామరపువ్వులంబోలిన కన్నులు గలదాని ననియర్థము.) వ్రజాంగనా.....ధు
 రీణము, వ్రజాంగనా = గొల్లపల్లెలయందలిసుందరులయొక్క, హృదయ = మనసులంద
 లి, గౌరవ = గొప్పతనముయొక్క, (గొప్పతనము ననియర్థము.) చౌర్య = దొంగిలిం
 చుటయందు, ధురీణము = భారము వహించినది. (గోవికలమనసును చళపఱచికొనిన ద

నియర్థము.) డౌక.....చలపాళిక = అగుకేగంటిచూపులయగ్రభాగములవరుసతో, హాళిమెయిక = ఆసక్తిచేత, కాంచి = చూచి, (కేగంటం జూచి యనియర్థము.) విమర్శించి = పరిశీలించి, దానివిలాసముక = ఆయింతియొక్కచక్కచక్కదనమును, ఎంచి = స్తుతించి, అపూర్వ..... శేవము, అపూర్వ = మున్నెన్నడులేని, విస్మయవిశేషము = ఆశ్చర్యాతిశయము, చిత్తమునందున్ = మనసునందుక, సంభ్రమోదించితమై = ఆదరముచే వృద్ధి పొందింపఁబడినదియై, పెనంగక = చుట్టుకొనఁగాన్ (గాఢముగ వ్యాపింపఁగా ననియర్థము.) ఇట్లు = ఈక్రిందిరీతిని, అనుక = పలుకును.

క॥ ఇది యెవ్వతెయో దీనికి

సదనం బెయ్యదియొ దీని ♦ జననస్థల మె

య్యదియో మది కద్భుతమై

యిది కన్నులపండువగుచు ♦ నింపు ఘటించె॥ 7

ఇది = ఈసుందరి, ఎవ్వతెయో, ('ఓ' సంజేహాగ్ధక మగునవ్యయము) దీనికిక = ఈయింతికిక, సదనంబు = వాసస్థలము, ఎయ్యదియొ, దీనిజననస్థలము = దీనిపుట్టినచోటు, ఎయ్యదియో, ఇది = ఈయువతి, మదికిన్ = మనసునకు, అద్భుతమై = ఆశ్చర్యముగలిగించునదియై, (ఇచట నద్భుతశబ్దమునకు లక్షణచే నద్భుతము గలిగించునది యనియర్థము.) కన్నులపండువు = నేత్రోత్సవము, అగుచుక, ఇంపు = ఆనందముక, ఘటించెక = కూర్చును.

క॥ భారతినహచరియో కా

కారతినహచరియొ కాక ♦ యన్య్యాంగన కి

ట్లీరుచి, యీశుచితాత్మ్యచి

తారచితవిలాసభాసి ♦ తాకృతి గలదే? 8

(ఇది) భారతినహచరియో = సరస్వతిచెలియో, కాక = కానియెడ, (ఇట్లనిది దేశ్యావ్యయము) ఆరతినహచరియొ = ఆప్రసిద్ధిగా లగుమత్తధునిభార్యయొక్కచెలియో, కాక = కాకుండినక, అన్య్యాంగనకుక = ఇతరస్త్రీకి, ఇట్లు = ఈకనుపట్టుచున్న ప్రకారము, ఈరుచి = ఈదేహకాంతియు, ఈశుచి.....కృతి, ఈ = ఇట్టి, శుచితా = పారిశుద్ధ్యముచేతను, ఆత్మ్యచిత = మిగులం దగునట్లు, ఆరచిత = చేయఁబడిన, విలాస = తీలలచేతను, భాసిత = ప్రకాశించెడు, ఆకృతి = ఆకారము, కలదే = ఉండునా? ఉండ

దని యర్థము. ఇందు సంజేహాలంకారము.

గీ॥ అని వితర్కించుచుండ న ధి య్యాదవేందు
 దివ్యమంగళవిగ్రహ ధి తేజ మువిద
 గాంచి దృఢభక్తి బలకిత ధి గాత్రి యగుచు
 గనుగవ ముదశుగ్ర లొలుక ని ధి ట్లనుచు మ్రొక్కె॥9

అని వితర్కించుచుండక = (కృష్ణుడు) మీఁదఁ జెప్పినట్లు సంశయించుచుం
 డఁగా, ఉవిద = ఆయువతి, ఆయాదవేందు = ఆకృష్ణుని
 యొక్క, దివ్య = సుందరమైనదియు, మంగళ = శుభమైనదియునగు, విగ్రహ = శరీర
 ముయొక్క, తేజము = ప్రకాశమును, గాంచి = చూచి, దృఢభక్తి = అధికమైనయను
 రాగముచేత, పులకితగాత్రి = గుర్మొడిచినమేనుగలది, అగుచుక, కనుగవక = క
 న్నులజంటునుండి, ముదశ్రులు = సంతోషబాష్పములు, ఒలుకక = స్రవింపఁగా, ఇట్ల
 నుచుక = ఈక్రిందివాక్యములను బలుకుచు, మ్రొక్కెక = నమస్కరించెను.

క॥ జయజయ వసుదేవాత్మజ
 జయజయ గోవింద భక్త ధి జనకల్ప హరే
 జయజయ జగదధినాయక
 జయజయ కృష్ణ ధృతశంఖ ధి చక్ర సమస్తే॥ 10

వసుదేవాత్మజ = వసుదేవునిపుత్రిఁడా, జయజయ = జయింపుము. (ఎల్లవారి
 కంటె సభికుండ వగు మని యర్థము.) గోవింద = భూమిని స్వాధీనపఱచుకొనినస్వా
 మీ, జయజయ = జయింపుము, భక్తజనకల్ప = సేవించినవారికిం గల్గువృక్ష మగుప్రభు
 వా, (భక్తులకుం గోరినవాని నిచ్చువాఁ డని యర్థము.) హరే = భక్తులపాపములను
 హరించుస్వామి, జయజయ = జయింపుము, జగదధినాయక = ఎల్లప్రపంచములం బా
 లించుదేవరా, జయజయ, ధృతశంఖవక్త్ర = ధరింపఁబడినపాంచజన్యమును సుదర్శనము
 ను గల కృష్ణ, (ని) శంఖోలక్ష్మీపతేఃపాంచజన్యశ్చక్రంసుదర్శనః. అ. లే = నీకొఱ
 కు, నమః = నమస్కారము. (అస్తు = అగును.)

కేవలసంస్కృతవాక్యములకేని పదములకేని తెనుఁగునం బ్రయోగంబు లేదని
 యు, ననుకరణంబున వారికిం బ్రయోగంబు గల దనియు నన్నయభట్టారకుండు చె
 ప్పెంగాన ముందరివచనమున “నని” యని చెప్పెను. ఆంధ్రపదములతోఁ గూడనికేవ

లనంస్కృతవాక్యము ననుకరణముం దొఱంగియుఁ బ్రయోగింప నగునని “వికృతివివేకమున” నుండెను గాన నీపద్యమున ననుకరణము లేకున్నను దోషంబులేదు.

వ॥ అని మఱియును (సుగమము.)

11

సీ॥ పంకజప్రభవాండ ♦ భాండకాండములకు

మనికిప ట్టేమహా ♦ మహునిబాజ్జ

భువనపావనియైన ♦ దివిజనిమ్మగకు నె

వ్యనిపదాంభోజంబు ♦ జననసీమ

యజుడు వేగంటి ము ♦ న్నగుమేటిజేడలు

గానంగనేర రె ♦ వ్యానిరూపు

మొనసి యేదేవుని ♦ వినుతింపఁజాలక

పెనుబల్కు లెల్ల సి ♦ గునను మరలు

నట్టిబ్రహ్మంబ వీవు మ ♦ హానుభావ

ఖలుల ననుకులఁ ద్రుంప సా ♦ ధులను బెంప

భూభరము మాన్పు యదుకులం ♦ బున జనించి

తయ్య లక్ష్మీమనోహర ♦ యాదిపురుష॥

12

మహానుభావ = దొడ్డమహిమగల, లక్ష్మీమనోహర = లక్ష్మీసతి, ఆదిపురుష = మొదటిపురుషుఁడా, ఈవు, ఏమహామహునిబాజ్జ = ఏగొప్ప తేజశ్శాలియుఁడుము, పంకజ.....కాండములకుక, పంకజప్రభవాండభాండ = భాండములంబోలిన (కుండలంబోలిన) బ్రహ్మాండములయొక్క, కాండములకుక = సముదాయములకు, మనికిపట్టు = నివాసస్థానము, ఎవ్వనిగర్భము నకలప్రపంచములకు నివాసస్థానమో యని యగ్రము ; (ని) కాండోక్తీదండవాణావృద్ధావసరవారిషు. అ. ఎవ్వనిపదాంభోజంబు = ఎవ్వనిదగుతామరపూవుంబోలినపాదము, భువనపావని = లోకముం బవిత్రమునేయునది, ఐన, దివిజనిమ్మగకుక = ఆకాశగంగకు, (ని) స్రవంతీనిమ్మగావగా. అ. జననసీమ = పుట్టుచోటో, ఏభగవంతునిపాదపద్మము స్వర్గలోకమున మందాకిని యనియు భూలోకమున భాగీరథి యనియుఁ బాతాళమున భోగవతి యనియు నామములం బ్రవహించుచుఁ బావనము చేయునది కుత్స్తినిస్థానమో యని యగ్రము. ఎవ్వనిరూపు = ఏవర మే

శ్వరువాకారమును, అజుడు = బ్రహ్మ (పుట్టువులేనివాడు) వేగంటి = ఇంద్రుడు (వేయి కన్నులుగలవాడు) మున్నగు మేటిజేతలు = మొదలగు గొప్ప దేవతలు, కానంగ = చూచుటకు, నేరరు = శక్తులుకాఁగో, ఏదేవునియాకారము బ్రహ్మమొదలగువారు సయితము చూడ శక్తులు గాఁగో యని యర్థము. పెనుబల్కులెల్ల = వేదములన్నియు, ఏదేవునిక, మొనసి = యత్నించి, వినుతింపక = స్తుతి సేయుటకు, చాలక = తగినవిగాక, సిగ్గునక = లజ్జచేతను, మరలున్ = వెనుక మొగము వెట్టునో, సకలముం దెలుపువేదములు సయిత మేదేవుని భాగదాజాలవో యని యర్థము. అట్టి బ్రహ్మంబువు = పైన చెప్పిన లక్షణములుగల నిత్యమును, శుద్ధమును నగునస్తువవు. ఖలులక = క్రూరులైన, అసురులక = రాక్షసులను, త్రుంపక = చంపుటకును, సాధులక = సజ్జనులను (పరోపకారముచేయువారలను) పెంపక = రక్షించుటకును, భూభరము = భూమియొక్క బరువును, మాన్పక = నివారించుటకుక, యదుకులంబునక = యదువంశమున, జన్మించితయ్య = పుట్టితివిగాదా.

గీ॥ ద్వారవతిఁ జేరఁ దారాప ధమునఁ జనుచు

దేవ ! తావక దర్శనం ధేవిధమున

నబ్బు నని రాఁగ నిచ్చటఁ ధ బ్రాప్త మయ్యె

సులభముగ నేడు నాపూర్వ సుకృత మహిమ ॥13

దేవ = ఓస్వామీ, ద్వారవతిక = ద్వారకాపురమును, చేరక = ప్రవేశించుటకు, తారాపథమునక = ఆకాశముచేతను, (నక్షత్రములుపోవుత్రోవను) చనుచుక = పోవుచు, తావక దర్శనంబు = నీసంబంధమైన దర్శనము, ఏవిధమునక = ఏప్రకారముచేత, అబ్బునని = దొరకునని, రాఁగక = వచ్చుచుండఁగా, ఇచ్చటక = ఈస్థలమునందు, నాపూర్వ సుకృతమహిమక = నాయొక్క పూర్వపుణ్యముయొక్క మహిమచేతను, (నేను మునుపటి జన్మమునఁ జేసికొనిన పుణ్యబలముచేత నని యర్థము.) నేడు = ఈదినమునన్, సులభముగన్ = అనాయాసముగ, ప్రాప్త మయ్యెక = సంభవించిన దయ్యెను.

న॥ అని భక్తిపారవశ్యంబున నద్వివ్యనుందరిరత్నంబు ముకుందచరణారవిందంబుల నిజఫలతలంబు సోక వ్రాలిన వనమాలి కేలు కేలంగీలించి యెత్తి కరుణాయత్త చిత్తుండై యత్తన్వివేణీభరంబు నిఖలమంగళాకరం బగునిజకరంబున నిమిరుచు భవదీయవృత్తాంతం బె

ద్వి యెఱింగింపు మనవుడు హరికరస్పర్శనసుఖావేశంబునం బొంగు
నెమ్మనంబు నెట్టకేలకుఁ గ్రమ్మఱిచి యమ్ముకుందున కది యిట్లా
నియె॥

14

అద్వివ్యసుందరత్నంబు = మీఁదఁ జెప్పినదేవతాశ్రీశ్రేష్ఠము (శ్రేష్ఠురాలగుదే
వతాశ్రీ యని యర్థము.) (ని) రత్నంస్వహతిశ్రేష్ఠేపి. అ. అని = ఇట్లు పలికి, భ
క్తిపారవశ్యంబునకే = భక్తిపరాధీనతచేత, (పరులపవశుఁడు = పరవశుఁడు, ఇతరులప
లోబడినవాఁడు ; పరవశుభావము పారవశ్యము. ఇట భక్తికి లోబడుటచే ననియ
ర్థము.) నిజఫలంబు = తననొసలు, సోకన్ = (పాదములు) తాఁకునట్లు, ముకుందు
చరణారవిందంబులకే = కృష్ణునిపాదపద్మములందు, వ్రాలినకే = ఒఱగఁగాన్, వస
మాలి = కృష్ణుఁడు (దళములం బువ్వులం గూర్చినమాలికల ధరించినవాఁడు) కేలకే =
తనచేతితో, కేలు = (ఆశ్రీ) హస్తమును, కీలించి = పట్టుకొని, ఎత్తి = లేవదీసి, క
రుణాయత్తచిత్తుండై = దయకులోబడినమనసుకలవాఁడై (దయఁగలవాఁడై) నిఖి
ల.....కరంబు, నిఖిల = సమస్తమైన, మంగళ = శుభములను, ఆకరంబు = స్థానము,
అగు, నిజకరంబునకే = తనచేతితో, అత్తన్నివేణీభరంబు = ఆలతాంగియొక్కజడను,
నిమరుచుకే = (పే)మనోఁ) దడవుచు, భవదీయవృత్తాంతంబు = సీసమాచారము, ఎద్ది,
ఎఱింగింపుము = (దానిని) తెలుపుము, అనవుడుకే = అనినతోడనే, అది = ఆసుందరి,
హరికర.....వేశంబునన్, హరి = కృష్ణునియొక్క, కరస్పృశ = హస్తముతాఁకుడుచే
తనైన, సుఖావేశంబునన్ = సుఖపారవశ్యముచేత, (ఎమ్మనసుఖముచేత నని యర్థము)
పొంగునెమ్మనంబుకే = సంతోషపడుమనమును, ఎట్టకేలకుకే = చిట్టచివరకున్, క్రమ్మ
ఱిచి = మరలిచి, అమ్ముకుందునకున్ = ఆకృష్ణునకున్, ఇట్లు = ఈక్రిందివాక్యమును,
అనియెన్ = పలికెను.

సీ॥ అపునరావృత్తి, ని ♦ త్యానందసాంద్ర్యమై

పాలుపొందుతెలిదీవి ♦ పుట్టినిల్లు

బ్రహ్మర్షిరాజర్షి ♦ పరివేష్టితంబైన

పరమేశ్వరికొల్వున్కి ♦ పరఁగుచోటు

సకలదివ్యాంగనా ♦ సతతసంసేవిత

భారతి నేస్తంబు ♦ ప్రాణతుల్య

మత్యంతసత్యమ్) ♦ తాశ్చ్రీయం బైయోష్టు

సత్యలోకంబు సం ♦ చారసీమ

శంకరామరపతిముఖ్య ♦ సర్వదేవ

తాలయంబులు గమనయో ♦ గ్యస్థలములు

సహచరులు దివ్యవనితలు ♦ సహజగోష్ఠి

తావకకథాః మాకుః బ ♦ ద్మాకశత్ర॥

15

పద్మాకశత్ర=ఓకృష్ణ! (పద్మ=లక్ష్మి, కశత్రము=భార్య. లక్ష్మియేభా
ర్యగాఁగలవాఁడు. పద్మాకశత్రుఁడు దానిసంబుద్ధి పద్మాకశత్ర) అపునరావృత్తి...
...సాంద్రము. అపునరావృత్తి=మరలజన్మమునుగలిగింపనిదియు, నిత్య=కాశ్వతమైన,
ఆనంద=సుఖముచే, సాంద్రము=ఎడతెగనిదియు, వి, పాలుపొందుతెలిదీవి=ఒప్పా
రుశ్వతద్వీపము, మాకున్, (ఇట నేకవచనము చెప్పఁదగి యున్నను బహువచనంబు
ను శాస్త్రసమ్మతము.) ఇదియెల్ల వాక్యములతో సంబంధించును. పుట్టినిల్లు=జన్మస్థా
నము; వీదీవిని జన్మించినవారికి మరల జన్మము గలుగదో మఱియు నెచ్చట కాశ్వత
మైనసుఖ ముండునో యట్టి తెలిదీవి నాజన్మస్థాన మని యర్థము. బ్రహ్మక్షి.....తం
బు, బ్రహ్మక్షి=బ్రహ్మయునులచేతను, రాజ్ని=రాజయునులచేతను, పరివేష్టితంబు=
ఆవరింపఁబడినది, విస, పరమేష్ఠికొల్లు=చతుర్ముఖునిసభ, (మాకున్) ఉన్ని=వా
సస్థానమును, పరఁగుచోటు=విహరించుస్థలమును, (ఉనికి=వ్యాపించుచోటనియేనియ
ర్థము.) (అగును) సకల...సేస్తంబు, సకలదివ్యాంగనా=ఎల్లదేవతాశ్రీలచేతను, సత
త=ఎల్లప్పుడును, సంసేవిత=సేవింపఁబడు, భారతి=సరస్వతియొక్క, సేస్తంబు=చె
లిమి, (మాకున్) ప్రాణతుల్యము=ప్రాణములతో సమానము. (అగును) ఆత్యంత...
యంబు, ఆత్యంత=అంతములేని, సత్యవ్రత=నిజముపల్కుటయందునియమముగలవారికి,
ఆశ్రయంబు=నివాసము, వి, ఒప్పుసత్యలోకంబు=తగియెడుబ్రహ్మలోకము, (మాకున్)
సంచారసీమ=తిరిగెడుచోటు, (అగును) శంకరామర.....యంబులు, శంకర=శివుఁ
డు (లోకములకు సుఖము గలిగించువాఁడు) అమరపతి=ఇంద్రుఁడు, ముఖ్య=మొద
లైన, సర్వదేవతాలయంబులు= సమస్తదేవతలయొక్క గృహములును, గమనయోగ్యస్థల
ములు=పోదగినచోట్లు (అగును) సహచరులు=చెలికత్తెలు, దివ్యవనితలు=దేవలో
కమందలిస్త్రీలు, సహజగోష్ఠి=కూడఁబుట్టినసల్లాపము, తావకకథాః=నీవృత్తాంతస
ముదయము (అగును.)

క॥ ఏదేవర్షి కుమారిక

నీదయ నిగమాగమాంత ♦ నిశ్చితయోగ

ప్రాదుర్భూతానందము

నూఁదుట శ్రుతిరంజని యను ♦ యోగినినిహరీ॥ 16

హరీ = ఓక్కష్టా! ఏన్, దేవర్షి కుమారిక = ఒకా సెక దేవఋషి కూతురను, నీ దయన్ = నీకరుణచే, నిగమాగ.....చందమున్, నిగమ = వేదములచేతను, ఆగమాం త = వేదాంతములచేతను, నిశ్చిత = సిద్ధాంతింపబడిన, యోగ = భక్తి చేతను, (మనసు ను బాహ్యపదార్థములనుండి మరలించి యీశ్వరునందు నిలుపుట యోగము.) ప్రాదు ర్భూత = పుట్టిన, ఆచందముక = సుఖమును, ఊఁదుటక = ధరించుటచేతను, శ్రుతిరంజ ని, అనుయోగినిని = అనుభక్తురాలను. శ్రుతులయంద దనురాగము గలది గాన శ్రుతిగం జని యనియును బ్రశస్తమైనయోగము (భక్తి) గలదిగావున యోగిని యనియు సార్థ క నామములు.

వ॥ అని యద్వివ్యయోగిసీరత్నంబు దనవచ్చినప్రయోజనంబు ప్రశంసించి
చునదియై కంసభేది కిట్లనియె. 17

అద్వివ్యయోగిసీరత్నంబు = ఆశ్రుతిరంజని, అని = (తనవృత్తాంత మిట్లు) చెప్పి, తనవచ్చినప్రయోజనంబు = తనవచ్చినకార్యమునుగూర్చి, ప్రశంసించునదియై = చెప్పఁ దలంచినదియై, కంసభేదికి = కృష్ణునకుకా, ఇట్లనియెక = ఈక్రిందిప్రకారముచెప్పెను.

ఉ॥ త్మోకమలేక్షణానుమణి ♦ మాల్యగమేక్షుమతీతరంగిణీ

కోకనదాంబుజాతచయ ♦ గుంఫితభూరిరురీప్రకాశమై

ప్రాకటసర్వవర్ణజన ♦ బంధురసౌఖ్యనివేశ మౌచు ల

శ్రీకలితప్రదేశ మగు ♦ కేకయదేశము మౌల్బు దధరక॥ 18

త్మోకమ.....ప్రకాశము, త్మో = భూమియనెడు (ని) త్మోకమనీర్మదిసమ హి. అ. కమలేక్షణా = స్త్రీయొక్క, సుమణిపాల్య = ముత్తియుములదండతో, సమ = తుల్యమైన, ఇత్తుమతీతరంగిణీ = ఇత్తుమతి యను పేరుగలనదీసంబంధమైన, కోకనద = ఎఱ్ఱగలువలయొక్కయు (ని)రక్షోత్పలంకోకనదం. అ. అంబుజాత = తామరపూవులయొ క్కయు, చయ = సమదాయముచేతను, గుంఫిత = మూర్చిబడిన, భూరి = అధికమైన,

ఝరీప్రకాశము = ప్రవాహయావహికాంతిగలది, (కాంతిప్రవాహము గలదని యర్థము.) ని, పాకట.....నివేశము, పాకట = ప్రసిద్ధమైన, సర్వవర్ణజన = ఎల్లజాతులనునుజులయొక్కయు, బంధుర = ఒప్పిదమైన, సౌఖ్య = సంతసముచకు, నివేశము = నివాసస్థానము, ఔచుక్, లక్ష్మీకలితప్రదేశము = సంపదతోఁగూడినస్థలముగలది, అగు కేకయదేశము, పాల్పున్ = ప్రకాశించును (శుండె నని యర్థము.) తద్ధరక్ = ఆదేశమునందున్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము. భూమియనునీతికి ముత్యాలపండలబోలి న యిత్తునులె యనునదితీరమున నెల్లవానికి సుఖదమై సకలసంపదలకు నిరవైనకేకయదేశము కలదని భావము.

సీ॥ శ్రీకరాభ్యంచితా ♦ స్త్రీకరత్నాళి చా
మీకరస్థగితసా ♦ ధాకరంబు
భాసురాగమనదా ♦ భ్యాసరాజితమనీ
మాసరోజాసన ♦ జ్యాసురంబు
కేకావశచంద్రా ♦ శాలికాంతరచల
ద్బాలికాదృక్పన్థా ♦ మాలికంబు
గంధవారణసుతా ♦ గంధవాహిత్యంత
బాంధవాత్మ్యన్నత ♦ సైంధవంబు
లోకనుతపాకవైభవ ♦ పాకహార్య
నేకసుశ్రీకన్యపలోక ♦ సాకరిక
భాకలితనాకసమసంప ♦ దాకరంబు
కరము వైగడంగఁ దనరుఁ గే ♦ కయపురంబు॥

19

శ్రీకర.....కరంబు, శ్రీకర = శోభను గలిగించు, అభ్యంచిత = పూజింపఁబడిన, అస్తాక = అధికమైన, రత్నాళి = మణులసముదాయముచేతను, చామీకర = బంగారముచేతను, స్థగిత = కప్పబడిన, సౌధ = మేడలపక్ష, ఆకరంబు = ఉనికిపట్టును, (రత్నములును బంగారును కాచినమేడలు గలదనియర్థము.) భాసుర.....సురంబు, భాసుర = ప్రకాశించెడు, ఆగమ = వేదములయొక్క, సదాభ్యాస = ఎడతెగనియలవాటుచేక, రాజిత = ప్రకాశించెడు, మనీషా = బుద్ధిచేతను, సరోజాసన = చతుర్ముఖులగు, (సరోజాసనుడు = పద్మ మోసనముగాఁ గలవాఁడు) జ్యాసురంబు =

బ్రాహ్మణులు గలదియును; (బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మ = భూమి, సురలు = దేవతలు; బ్రాహ్మణులు.) (ని) క్షోణిష్ఠాకాశ్యపీక్షితిః. అ. వేదముల నెల్లప్పుడు సభ్యసించుచుండుటచే విలసిల్లుబుద్ధిని బ్రహ్మంబోలిన బ్రాహ్మణులు గల దనియర్థము. కేళికా...మాలికంబు, కేళికా = కీర్తిడలయందలి, వశ = యిచ్చ చేతను, చంద్రశాలికా = మేడలమీఁదియిండ్లయొక్క, అంతర = మధ్యమునందు, చలత్ = సంచరించుచున్న, బాలికా = లేజవ్యసులయొక్క, దృక్పద్మమాలికంబు = చూపు లనెడుతామరపూవులదండలు కలదియును, క్రీడా సక్తిచే మేడలమీఁద సంచరించెడు జవ్యసులచూపు లనెడుపూలదండలు గల దనియర్థము. గంధ..... సైంధవంబు, గంధవారణ = మదము గలయేనుఁగులయొక్క, (గంధము గలవారణము గంధవారణము. గంధశబ్దము గుణవాచకము గావున మతుప్ప్రియము లొపించెను.) ఘటా = సముదాయమును, గంధవాహా = వాయువునకు, ఆత్వంత బాంధవ = మిగులం జుట్టము లగు, ఆత్మ్యన్నత = మిక్కిలి పొడవు లైన, సైంధవంబు = గుట్టములుగలదియును, మదిం చినయేనుఁగులను వాయువేగము గలగుట్టములను గలది యనియర్థము. లోకనుత..... కరంబు, లోకనుత = జనులచేత స్తుతింపఁబడిన, పాక = సంతానము గలవారును, వైభవ = సంపదచేత, పాకహరి = ఇంద్రుంబోలిన, అనేక = పెక్కుండ్రు, సుశీక = ఎక్కువ సంపదగల, నృప = రాజులయొక్క, లోక = సముదాయముయొక్క, సౌకరీకశా = సౌలభ్యముచేత నైనశోభచేతను, కలిత = ప్రాప్తమైన, వాకసమ = స్వర్గలోకముతో సమానమైన (స్వర్గసంపదతో సమానమైన యనియర్థము.) సంపత్ = భాగ్యమునకు, ఆకరంబు = పుట్టినిల్లు, మిగులనుత్తమ మగుసంతానము గలవారును వైశ్వర్యముచే నింద్రుంబోలినవారును నగు పెక్కుండు రాజులకలిమిచే స్వర్గపురముం బోలిన దనియర్థము. అగుకేయపురంబు, కరంబు = మిక్కిలి, పొగడంగక = స్తుతింపఁగా, తవరుక = ప్రకాశించును.

ఇం దగ్ధాలంకారము రూపకము. శబ్దాలంకారము వృత్త్యనుప్రాసము.

మ॥ కలఁ డప్పట్టణనేత యాతతసమా ♦ భ్యాబాలికాకేళికా
నిలయాభూతజగత్త్రియుం డఖిలభూ ♦ నేతృస్తుతాత్మీయరా
జ్యులసచ్చీనిధి వారితారిహిమతే ♦ జోఖండనూర్తాండమం
డలరుక్కాండుండు ధృష్టకేతుధరణి ♦ నాథావతసం బిలక॥ 20

అప్పట్టణనేత = ఆకేకయపురమునకుం బలియును, ఆతత..... జగత్త్రియుండు. ఆతత = విడిచియైన, సమాఖ్యా = కీర్తియనెడని, (ని) యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యాచ. అ. బా

లికా = కన్నెయొక్క, కేళికా = సృత్యమునకు, నిలయాభూత = ఉనికిపట్టిన, జగత్ప్రియుండు = ముల్లోకములు గలవాఁడును, ముల్లోకముల వ్యాపించినకీర్తి గలవాఁడనియర్థము. అఖిల.....నిధి, అఖిల = అందఁఁగు, భూనేతృ = దేశాధిపతులచే, స్తుత = శ్లాఘింపఁబడిన, ఆత్మీయ = తనసంబంధమైన, రాజ్యలసచ్ఛ్రీ = రాజ్యసంబంధమైనప్రకాశించుసంపదకు, నిధి = స్థానమును, ఎల్లరాజులచే శ్లాఘింపఁబడినరాజ్యసంపదఁ గలవాఁడనియర్థము. వారితఱి.....క్కాండుండు, వారిత = తొలఁగింపఁబడిన, ఆరి = శత్రువులనెడు, హిమ = మంచుగల, తేజః = ప్రతాపమునెడు, (కోశదండములవలనఁబుట్టినప్రభావము) అఖండమార్తాండమండలరుక్కాండుండు = పూర్ణమైన సూర్యతేజస్సుముదయముఁ గలవాఁడును, సూర్యుండు తనకిరణములచే మంచు వారించునట్టిరాజుతనతేజమునం బగఱ వారించు ననిభావము. (అగు) ధృష్టకేతుధరణీనాథావతంసంబు = (అగు) ధృష్టకేతుఁ డనుపేరు గలరాజశ్రేష్ఠుండు, ఇలక = భూమియందుక్క, కలఁడు. ఇందు శత్రువులందు హిమత్వ మారోపించుట తేజమున సూర్యకాంతిత్వ మారోపించుటఁ గారణము గావునఁ బరంపరితరూపకాలంకారము.

ఇందు మాదవచరణమున యకారమునకును, తేజశ్శబ్దమునకు వినిశ్చయముతో నంధి చేసినపుడు వచ్చినయోకారమునకును యతి వేయఁబడెను. దీనికి అప్రదిగ్ధకస్యరయతి యనిపేరు.

తే||గీ|| దైవభాష నదంతసాం ♦ తములమీఁద

సత్తుమొదలను గలశబ్ద ♦ మదుకువేళ

నమరు నోత్పంబునకుఁ జెల్లు ♦ నసాయ లిపులు

జగతి లుప్తవిసర్గక ♦ స్వరవళులన॥ అష్టకవి. ఆత్వా 31.

వ॥ మఱియు నతండు నలస్యగనగరభగీరథదుందువశారనుకాత్రీమాంధాత్రీదులకరణి ధరణీధరణదత్తుండై దినాలాపంబులు శరణాగత శాత్రువముఖంబులయంద వక్రభావంబు లధిజ్యేశరాసనంబులయంద దృఢబంధంబులు సురతంబులయంద కుటిలనటనంబులు వేశ్యాజనంబులయంద సదాపత్నీప్తిచే మొఱవెట్టుట తరుణీమంజీరంబులయంద మదాంధత్వ్యిబునం విరుగుట కరిఘటలయంద పరుచడండం

బువలనఁ జక్రప్రకంపంబులు మోడముట కులాలకృత్యంబులయంద
సమస్తవస్తుసంపదలుం దోచుట లీలాదర్పణంబులయంద చెన్నొం
దుచుండ సధర్మంబున కభావంబును దనదానంబున కప్రమాణంబు
ను దనక్రోధంబున కస్థితత్వంబును దనవిక్రమంబున కసహ్యతయుఁ
దనయశంబున కత్యాశాప్రవృత్తియుఁ దవులం జేసి మహావీరుం డ
య్యును వినయోపేతుం డై యధికసత్వసంపన్నుం డయ్యును బర
లోకభీకరుం డై కామార్థపరుం డయ్యును విమలధర్మప్రధానుం డై
రాజ్యంబు పాలించుచు సంతానకాంక్షి యై శుభ్రతీర్తి నామకనిజదే
వీనహితంబుగాఁ దత్పాదనం బగురమానమా రాధనంబు దినదినంబు
ను గావింప నొక్కనాడు.

22

అతందు = అపట్టణ మేలుధృష్టశేతుఁడౌ, మఱియును = ఇంకను, ఎల.....కర
ణిక = నలుఁడు మొదలగు పాజాలయొక్క విధమువంటి విధముచేతను, (ఇట నిదర్శ
నాలంకారము) ధుజీభరణదక్షుండై, ధరణీ = భూమియొక్క, ధరణ = పోరుట
యందు, (జనులం బాలించుటయం దనియర్థము) దక్షుండై = నేర్పరియై, దీనాలా
పంబులు = భయపడినవారిపాటలు (దరిద్రులపాటలును) శరణాగత.....యంద,
శరణాగత = రక్షణముం గోరివచ్చిన, (రక్షింపు మనికోరి వచ్చిన యనియర్థము.) శా
త్రవ = పగవారియొక్క, ముఖంబులయంద = నోళ్లయందే, దీనశబ్దమునకు రెండర్థము
లుండుటచేత దీనవచనములు పేదవారి మొగములందును భయపడినవారి మొగములందును
బ్రాప్తించుచుండఁగా నీరాజుకాలమున బీదలు లేరు గాని నెట్టివచనము నీరాజునకు వె
ఱచి రక్షింపు మనికోరుశక్తులనోళ్లయందే యుండె ననిభావము. వక్రభావంబులు =
పంకరతనములు, (ఇతరులను పాద గలిగించుటయును) అధిజ్యోతనానంబులంద = ఎ
క్కువెట్టిసధులస్సలందే, వక్రభావము దుగ్ధములందు నెక్కువెట్టివనిష్ఠయందును బ్రా
ప్తించఁగా నీతేనికాలమునఁ గ్రూరులు లేరు గావున ధువులందే వక్రభావము నిలిచె
ననిభావము. దృఢబంధంబులు = అధికమైన బంధములు, (నాగాద్యాకారమైన సం
యోగవిశేషములు) (అధికముగాఁ జెఱ నుంచుటలును) సుగతంబులయంద = స్త్రీపు
రుషులసంయోగంబులయందే, బంధములు రెండుచోట్లం బ్రాప్తించుచుండఁగా జెఱ వె
టం దగినతప్పు చేయువారు లేమిచే నని సంభాగములయందే నిలిచె ననిభావము. కుటి

లఁటఁబలు = ఒకతీరునాట్యములు (కపటప్రవర్తనములును) చేశ్యాజఁబలుయంద = వారకాంతలయందే, కుటిలఁటఁకల్పము శక్తిచేత నాట్యమునందును శిష్యునవదడియందును బ్రవర్తింపఁగా నారాజదేశమున దుష్ప్రవర్తనము గలవారు లేరు గావున నాశబ్దము నాట్యమునందే ప్రవర్తించుచుండే ననియమించెనుచాప్రత్యాప్తిచేత = ఎల్లప్పుడును పాదముల నుండుటచేతను (ఎల్లప్పుడు నాపదల నొందుటచేత నని యర్థాంతరము) మొఱవెట్టుట = ధ్వనించుట (ఆపద నొందువాఁడు తన్ను రక్షించుకొను శక్తి లేక తగినవారింగూర్చి చేయుదుఃఖముతోఁ గూడినధ్వనియును) తరుణీమండలంబులయంద = ఆడువారికాలియందెలయందే, ఈయనరాజ్యమున నాపద నుండువారు లేరు గావున మొఱవెట్టుట యందెలయందే యుండే ననిభావము. పరుషదండములవలనక = కఠినశిక్షలవలన (గట్టివి యైనకఙ్గలవలనను) చక్రప్రకంపంబులు = దేశసంబంధముగల (జనులయొక్కభయమువలన) వణఁకుట, (కుమ్మరిసారెలు తిరుగుటలును) కులాలకృత్యంబులయంద = కుమ్మరులు చేయుపనులయందే, పరుషదండమువలనఁ జక్రప్రకంపము కుమ్మరులు చేయుపనులయందును దేశజనులయందును వ్రాప్తింపఁగా నాదేశమునఁ దప్పచేయువారు లేరు గావున కుమ్మరులు చేయుపనులయందే యుండే ననిభావము. మదాంధత్వంబునన్ = క్రొవ్వువలనిగ్రుడ్డితనముచేతను, (గర్వముచేఁ గలిగిన గ్రుడ్డితనముచేతను, గర్వమువలనియవిదేశముచేతననియు నర్థము) కరిభుటలయంద = ఏనుఁగులసముదాయమునందే, ఈయనరాజ్యమున గర్విష్టులు లే రనిభావము. సమస్తవస్తుసంపదలుక = అన్ని పదార్థములసంపత్తులును, తోచుట = ప్రతిఫలించుట (దోచుట = దొంగిలించుట యనియర్థాంతరము) లీలాదర్శనంబులయంద = విలాసార్థము లగు నర్థములయందే, ఈప్రభువుకాలమున దొంగతనము లే దనిభావము. చెన్ను = అందమును, ఒందుచుండక = (పైఁ జెప్పినవి చెప్పినస్థలములయందే యుండఁగా ననియర్థము) ఇంతవఱకుఁ బరిసంఖ్యాబంధకారము. అధర్మంబుఁకుక = ధర్మవిరుద్ధకార్యమునకు, అభావంబును = లేమియును, ఈయనదేశమున నన్ని యంద గలవు గాని యధర్మ మొక్కటియే లే దనియర్థము. తనదానంబునకున్ = తనయ్యాదికి, అప్రమాణంబును = ప్రమాణాభావమును (కొలఁదిలేమియును) తనక్రోధంబునకుక = తనకోపమునకు, (పరులు చేసినయపకారమును సహింపలేమిచే మనసునంద బుట్టుచికారము క్రోధము) అశ్మికరత్వంబును = చిరకాలము నిలువమియును, తనవిక్రమంబునకుక = తనపరాక్రమంబునకున్, అసహ్యతయున్ = సహింపలేమియును, తనయశంబునకున్ = తనకీర్తికి, అత్యాశాప్రవృత్తియుక = అధికమైన కోరికయందుఁ బ్రవేశమును, (అత్యాశా = దిక్కులఁజిక్రమించిన, ప్రివృత్తియుక = సంచారమును.) తవులందేసి = తగుల్పానునట్లు చేసి,

మీదియప్రామాణ్యము నస్థిరత్వము మొదలగుచేడుగుణములనుమీదఁ జెప్పినవానియం
దేకాని యొం దెడ లేకుండఁ జేసి యనియర్థము. (ఇవి మఱియొకచో దోషములయిన
ను మీదఁజెప్పినచోట్ల గుణములగును.) పరిసంఖ్యాలంకారము. మహావీరుండయ్య
ను = గొప్పశూరుఁ డైనను (వీరుఁడు = శత్రుల వణకించువాఁడు.) వినయోపే
తుండై = మిగుల నడఁచువఁ గలవాఁడై, మిగులఁ బరాక్రమశాలియు నధికమైననీతితో
డఁ గూడినవాఁ డనియు న్గ్రాంతరము. అధికసత్వసంపన్నుం డయ్యను = ఎక్కువ స
త్వగుణము గలవాఁ డయ్యను, పరలోకభీకరుం డై = ఇతరజనులకు భయమును గలి
గించువాఁడై, (ఎక్కువబలము గలవాఁడును శత్రులికు వెఱపు పుట్టించువాఁడు నని
యగ్రాంతరము.) కామగ్ధపరుం డయ్యను = కామమునందు నగ్రమునందే యాసక్తి గ
లవాఁ డయ్యను, విమలధర్మప్రధానుండై = నిష్కల్మష మైనసత్కర్మములే ప్రధాన
ముగాఁ గలవాఁ డై, (కామము నగ్రము ననుపురుషార్థములయం దాసక్తి గలవాఁడును
ధర్మపురుషార్థమే ప్రధానముగాఁ గలవాఁడు ననియగ్రాంతరము.) విరోధాభాసాలం
కారము. రాజ్యంబు = దేశమును, పాలించుచున్ = రక్షించుచు, సంతానకాంక్షియై =
సంతానముం గోరువాఁ డై, శ్రీసతీమఃశి నామకనిజదేవీసహితంబుగాన్ = శ్రీసతీయ
ను పేరు గలతనవట్టాభిషిక్తురా లగుభార్యతోఁ గూడునట్లుగా, తత్సాధనంబు = సంతా
నముఁకుం గారణము, అగు, రమానసుసాధనంబు = లక్ష్మీదేవియొక్కపూజనమును, దిన
దినంబును = ప్రతిదినంబును, కావింపన్ = చేయు చుండఁగాన్, ఒక్కనాఁడు = ఒక్క
దినమున (ముందుపదైముతో నన్వయము.)

గీ॥ భక్తి కెడ మెచ్చి యామహీ ♦ పాలకునకు

శ్రీసతీమఃశి సాక్షాత్కరించి వరము

గోరు మన నినుఁ బోలిన ♦ కొమరి మరునిఁ

బోలునుతు ని మృనిన వరం ♦ బు నిడి చనియె॥ 23

శ్రీసతీమఃశి = లక్ష్మీ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, భక్తికిన్ = రాజు చేసినసేవకు,
ఎవన్ = మనసునందన్, మెచ్చి = సంతసించి, సాక్షాత్కరించి = సన్నిధి చేసి, (క
న్నులకుం గన్పట్టి యనియర్థము.) వరము = ఇష్ట మైనదానిని, కోరుము = అడుగుము,
అనినన్ = ఇట్లనఁగా, నినున్ = (లక్ష్మీని) పోలినకొమరిన్ = పోలినమాఁతును, మరు
నిన్ = మనమధునిని, పోలిననుతున్ = పోలినకొమారునిని, ఇమ్ము = దయచేయుము, అని
నన్ = రాజిట్లు ప్రార్థింపఁగా, వరంబు = (ఆయన) కోరినదానిని, ఇడి = ఇచ్చి, చ

నియోక్ = (లక్ష్మీ) ఏగను.

క॥ ఆవనజాలయదయ వసు

దేవునిసోదరి స్వపాలు ♦ దేవి వెలసె గ

ర్భావేశవశత శశిగ

ర్భావేశత నెనఁగుపూర్వ ♦ యగుదిశ యనఁగన్॥ 24

వసుదేవునిసోదరి = సీతండ్రి యైనవసుదేవునికిం వోలుట్టువు, స్వపాలుదేవి = భృ
ష్టకేతునిభార్య, ఆవనజాలయదయన్ = ఆలక్ష్మీయొక్క కరుణచేతను, (వనజాలయ =
పద్మమే గృహముగాఁ గలది.) గర్భావేశవశతన్ = గర్భప్రసవమునకు లోఁగుటచేత,
(గర్భము ధరించుటచేత ననియర్థము.) శశిగర్భావేశతన్ = చంద్రుని గర్భమున ధరిం
చుటచేత, ఎనఁగుపూర్వ యగుదిశయనఁగన్ = ప్రకాశించు తూర్పుదెసవలె, వెల
సెన్ = ప్రకాశించెను. ఉపమాంకారము.

క॥ నెలదప్పి వింతచిన్నెల

నెల వగునెలఁతుకకు నిండు ♦ నెలనెన్నెలవ

న్నెల గెలుచుతెలుపు చెక్కుల

నెలకొన నవి చంద్రశకల ♦ నియతిం దనరెన్॥ 25

నెలదప్పి = నెల నతిక్రమించి (సందర్భముచేఁ గొన్ని నెలలు దప్పి యనియర్థ
ము) వింతచిన్నెలనెలవు = క్రొత్తలక్షణములకు వాసస్థానము, అగు, నెలఁతుకకున్ =
(శుభకీర్తికి) నిండునెలవెన్నెలవన్నెలన్ = పూర్ణచంద్రునికాంతులయొక్కవన్నెలను,
గెలుచుతెలుపు = జయించెడు తెల్లనిచాయ, చెక్కులన్ = చెక్కులందు, నెలకొనన్ =
స్థిరపడఁగా, అని = ఆచెక్కులు, చంద్రశకలనియతిన్ = కర్పూరపుముక్కలసంపదం
బోలిసంపదతో, తనరెన్ = ప్రకాశించెను. (ని) ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః. అ.

ఆమె గర్భిణి యైనకొన్ని దినములకు నామెశరీరమునఁ బెక్కులు చూలాలిచిన్నె
లపుత్తిలై ననియు నం వొకటి యగుతెలిచాయచేఁ జెక్కులు కర్పూరపుంబలుకులవలెఁ
బకాశించె ననియుభావము.

మ॥ నవగర్భోదయవేశ యన్తోలుకరి ♦ న్మందంబులై హంసయా

నవిశేషంబులు వొల్చె నూర్పుగము ల♦ న్నావ్యజంబునన్ దూర్పుగా

ఘృ వేన నిర్మించె బయోధరంబు లొగి నుఁపొంగె విసిలాంతతక్
నవకం బేర్పడె మించె జిట్టుములు సోనల్లా గురంగాక్షికి 26

గురంగాక్షికి = శ్రుతకీర్తికి, (లేడికన్నులం బోలినకన్నులుగలది) నవగ
రోష్ఠిదయవేళ = నూతనమైనగరోష్ఠిత్వత్రి సమయము, అన్ తొలుకరికె = అనువదనకాలమం
దు, హంసయానవిశేషంబులు, హంసయాన = ఆశ్రీయొక్క, (అంచనడలంబోలిననడ
లగలదనియొక్క) విశేషంబులు = అవస్థలనియెడి, హంసయానవిశేషంబులు = అంచల
యొక్కగలివిశేషములు, మందంబులై = అల్పములై, పాల్పె = కానబడెను. వదనా
కాలమున హంసలసంచారము లల్పము లైయుండును. గర్భిణులు మిగుల మందము
లగుకార్యములు గలవారుగ నుండురు; గాన నిట్లు చెప్పబడెను. ఊర్పుగము
లన్వ్యాజంబునకె = శ్వాససమాహము లనుమిషచేత, తూర్పుగాడ్పు = తూర్పుది
క్కునుండివచ్చువాయువు, వెనకె = త్వరతో, మించె = అతిశయించెను. గర్భిణుల
కు నూర్పు లధికముగ నుండును. వదనకాలమునం దూర్పుగాలి హెచ్చును. కాన నూ
ర్పులయందు స్వరూప మపహ్న వించి (కప్పిపుచ్చి) పూర్వవాయుత్వ మారోపింపబ
డెను; గనుక సపహ్న వాలంకారము. వదనకాలమున దుస్సహము లగుతూర్పుగాడ్పు
లు విసరున ట్టిమె గర్భిణి యైనపుడు దుస్సహము లగునూర్పులు వుట్టె సనియాశయము.
పయోధరంబులు = స్తనము లను మేఘములు, విసిలాంతతక్ = నల్లనియగ్రిములు గలుగు
టచేతను (నల్లనియాకారము గలుగుటచేత సనిమేఘపరము.) (ని) అంతోశ్రీనిశ్చ
యేనాశేస్వరూపే శ్రేంతికేంతరే నా. నా. ఉపొంగె = వృద్ధిచెందెను. నవకంబు =
మార్దవ మనుక్రొత్తనీరు, ఏర్పడె = బయలుపడెను; (ని) కంశిరోంబునుశ్లేఖం
తత్త్వైవచకమవ్యయం. నా. నా. (నవకంబు మార్దవ మనునర్థమున దేశ్యము. రెండవ
యర్థమున సంస్కృతసమము. అప్పుడు నవం + కం అనివిభాగము. నవం = క్రొత్తది
యగు, కం = నీరు, దీనితత్వము నవకము; నవకంబు.) చిట్టుములు = చిన్న యుమ్ములు,
(చిలు + ఉములు = చిట్టుములు. వలు, చిలు, కడు, నడు, నిడుశబ్దముల ఆ, డల క
చ్చు పరం బగునపుడు ద్విరుక్తటకారం బగు. వా. సం.) సోనల్లా = వర్షధారలు
గాక, మించె = అతిశయించెను. ఇది గర్భిణులకుం బుట్టులక్షణము.

ఇం దీమె గర్భిణి యైనకాలమందు వదనకాలత్వ మారోపించి గర్భచిహ్న లన్ని
టియందును వానకాలమందలిలక్షణముల నారోపించుటచే రూపకాలంకారము. ఇది
కొన్ని చోట్ల స్లేషసంకీర్ణము.

గీ॥ మున్ను కటిగరిమకు నుల్కి ♦ విన్ననైన
తరుణిలేఁగాను చూలింత ♦ తనముఁ గూడ
దాని నెదురించె జితుఁ డైన ♦ హీనబలుఁడు
బలము సమకూడుతటి వైరి ♦ గెలుచుఁ గాదె॥ 27

మున్ను = గర్భము లేనికాలమున, కటిగరిమకున్ = పిఱుఁడులగొప్పతనమునకు,
ఉల్కి = భయపడి, విన్ననైన = చిన్నవోయిన, తరుణిలేఁగాను = ఇంతియొక్కలేత
నడుము, చూలింతతనము = గర్భిణీధర్మము, కూడఁ = తనకు సహాయము సేయఁగాక,
దానిక = ఆపిఱుఁడును, ఎదిరించెక; గర్భము లేనికాలమున మిగులసన్న మగునడు
ము మిగుల విశాల మైనపిఱుఁడుకంటె దక్కువతనమును బొందియు దనకు సహాయ
ము సేయవారు లేమిచే నూరకుండి యిప్పుడు గర్భము తోడ్పడఁగా దాని నెదుర్కొ
నె ననియాశయము. మున్ను మిగులనూత్న మైనమధ్యభాగము గర్భధారణమున బలిసి
మిగులస్థూలమయ్యె ననిఫలితము. జితుఁడు = ఓడింపఁబడినవాఁడు, విన, హీనబలుఁడు =
తక్కువబలము గలవాఁడు, బలము = సహాయము, సమకూడుతటిక = లభించుకాలము
నందుక, వైరిక = పగవానిని, గెలుచుఁ గాదె = జయించును గదా. పగఱచే నోడిం
పఁబడినవాఁడు తగినబలము సంప్రాప్త మైనపుడు వారిని జయించుట లోకసిద్ధము.

ఇందు మొదటియంశమును సమర్థించుటకై రెండవయంశము చెప్పటచే నర్థాంత
రన్యాసాలంకారము.

ఉ॥ చల్లనితమ్మితూండ్లక్రియఁ ♦ జల్వ వహించినచేతులక విభుక
మెల్లనఁ కాఁగిలించు మను ♦ మ్రింగినకమ్మనినోర మోవి న
ల్లల్లననానుఁ గాంక్షితర ♦ తాదులకుక మదిఁ గొంకి ప్పార్థనా
భ్యుల్లసదుక్తియై యుబుసు ♦ పుచ్చుఁ బ్రియుం జెలి కేలివేళలక॥

చెలి = శ్రుతక్రియ, కేలివేళలక = క్రిడాకాలములందు, చల్లనితమ్మితూండ్లక్రి
యక = చల్లనితామరకాడలయొక్కవ్యాపారము వంటివ్యాపారముచేతను, (కాడల
వలెననియర్థము.) ఇచట నిదర్శనాలంకారము. చల్వ = చైత్ర్యమును, వహించినచేతు
లక = ధరించినచేతులతో, గర్భిణులశరీరములయందుఁ జల్లఁదన మధికముగ నుండుట
సాజము. విభుక = మగనిని, మెల్లనక = తిన్నదనముతో, కాఁగిలించుక = ఆలింగన
ముచేసికొనును; మను = మంటిని, మ్రింగినకమ్మనినోరక = భుజియించినది గనుకనే

మంచివాసనఁ గలనోటితో, మోవికొ = (ప్రియుని) మోవిని, అల్లలనకొ = మిగులమారి
ద్యముతో, అనుకొ = త్రావును; మన్నుఁ దినుటచేఁ బరిమళించునోరితో మగనియధరో
ష్ఠమును మిగుల మందముగాఁ బాసము చేయు ననియర్థము. కాంక్షీతరతాదులకుకొ =
(మగఁడు) అపేక్షించినకీడలకు, మదికొ = మనసునందు, కొంకి = జడిసి, ప్రియుకొ =
మగనినిఁగూర్చి, ప్రార్థనాభ్యుల్లసదుక్తియై, ప్రార్థనా = వేఁడుటతో, అభ్యుల్లసత్ = ప్ర
కాశించుచున్న, ఉక్తియై = మాటలు కలదియై, ఉబుసుపుచ్చున్ = కాలక్షేపము సే
యును; ఆమె గర్భభారముచే నాయాసమున కోర్వలేక మగఁడుకోరినపరిహాసాదుల
కుఁ బాలక వేఁడుకొనుచుఁ గాలక్షేపము చేయుచుండె ననిభావము.

చ॥ నెల లొగి నిట్లు తొమ్మిదియు ♦ నిండినపిమ్మటఁ బుణ్యభామిను
ల్బలుముద మొందనొక్కశుభ ♦ లగ్నమునకొ శ్రుతకీర్తి గాంచె న
క్కలువలతేని నిందిరను ♦ గాంచినదుగ్ధపయోధివీచికా
తిలకమురీతి మేరునగ ♦ ధీరుఁ గుమారుఁ గుమారికామణికొ॥ 29

ఇట్లు = నైన చెప్పినప్రకారముగాకొ, నెలలుతొమ్మిదియుకొ = తొమ్మిది నెలలు
ను, ఒగిన్ = క్రమముగా, నిండినపిమ్మటకొ = పూర్ణమైనతరువాతను, ఒక శుభలగ్నము
నకొ = ఒకానొక మంచిరాశియారంభమున, (ని) రాశీనాముదయాలగ్నం. అ. పుణ్య
భామినుల్ = సువాసినులు, బలుముదము = ఎక్కువసంతసమును, ఒందకొ = పొంద
గాకొ, శ్రుతకీర్తి, అక్కలువలతేనికొ = చంద్రునిని, ఇందిరకొ = లక్ష్మినిని, కాంచిన
.....రీతికొ, కాంచిన = కనిన, దుగ్ధపయోధి = పాలసముద్రముయొక్క, వీచికాతిల
కమురీతికొ = తరంగశ్రేష్ఠముయొక్కరీతిచేతను, (శ్రేష్ఠ మైనతరంగమువలె ననియర్థ
ము.) మేరునగధీరుకొ = మేరు వనుపవ్యతముంబోలె ధైర్యము గలవానిని, కుమారు
నికొ = పుత్రునిని, పమారికామణికొ = మణిం బోలినకూఁతును, కాంచెకొ = ప్రసవించె
ను. పాలసముద్రమునఁ బందురుఁడు, లచ్చియుంబోలె నీమెగర్భమున మొకకుమారుఁ
డుం గుమారియుఁ బుట్టి రనియాశయము.

గీ॥ ఆకుమారుని సంతర్ద ♦ నాఖ్యుఁ జేసి

యారమాంశను గన్నకు ♦ మారికకును

భద్రగుణాలక్షణములు నూ ♦ పట్టుకతన

భద్రయనునామ మొనఁగె భూ ♦ పాలమూళి॥

భూపాలమాళి = రాజులకు శిరోభూషణ మగువృష్టికేళిఁడు; ఆటమాదరిక, సంతర్దనాఖ్యుక్ = సంతర్దనఁ డనుపేరు కలవానిని, చేసి = కావించి, (ఆటమాదరిక సంతర్దనఁ డనుపేరు వెట్టి యనియర్థము.) ఆరమాంశము గన్న భూషణకేళి = ఆట్యై యంశమునఁ గాంచినమాత్రునకుక, భద్రగుణలక్షణములు, భద్ర = ప్రశస్తమైన, గుణ = రూపలావణ్యాదులును, లక్షణములు = (విశ్వరూపుల నూచించుచేటలు మొదలగు గుణులును, చూపట్టుకతనన్ = (ఆమెయందుఁ) గన్నదుకారముచేతను, విదగ్ధమున నామము = భద్రయనుపేరును, బిసఁగెక = ఇచ్చెను. (మాత్రునకు భద్రగుణములు భద్రలక్షణములు గలుగుటచే భద్ర యనిపేరు వెట్టె ననియర్థము.) విదగ్ధవైకారము.

మ॥ పాలుపారక జలకంబులార్చి జలుఁగుం ♦ బొత్తిళ్లలో నుంచి త
ఘ్నల రాగిల్లుపసిండిగిన్నియల ను ♦ గ్గు లోవ్వి కన్నెయిఁ గ
జలముం గస్తురి ఫాలమందు నిడుచుక ♦ జ న్నిచ్చి యమ్ముద్దపి
ల్లల మేల్బంగరుతోట్టెలం దునిచి జో ♦ ల ల్వాడి చాజనుల్ ॥ 31

ఆశీజనుల్ = (ఆకు)తక్కియొక్క) చెలికత్తెలు, పాలుపారక = చాగుగాను, జలకంబులార్చి = స్నానము చేయించి, అమ్ముద్దపిల్లలక = ఆచక్కనిపాలనను, జలుఁగుంబొత్తిళ్లలోన్ = సన్న ప్రాతవస్త్రములయందు, ఉంచి = బయటవెట్టి, తఘ్నలక = మెఱుంగుఁజాయలతో, రాగిల్లుపసిండిగిన్నియలక = ప్రకాశించెనుఁగానూ, న్నెలతోక, ఉగ్గులోవ్వి = ఉగ్గువెట్టి, కంబోయిన్ = కమ్మబంటయందు, కమ్మంబు = కాటుకను, ఫాలమందుక = మెసటను, కస్తురిక = కన్నురిబొట్టుచును, ఇడుచున్ = నిల్పుచున్, చన్నిచ్చి = పాలిచ్చి, మేల్బంగరుతోట్టెలందుక = ప్రశస్తమైన యంగారపులుమ్యెలలయందున్, ఉనిచి = నిలిపి, జోలల్ = విదగ్ధమునాటలను, చాజిన్ = చానముచేసిరి.

క॥ ఇంతు లిటు లూడిగము ల

శాంతంబు నొనర్ప రూప ♦ సంపన్నతచే

నెంతయు బాలామణి యం

తంతకు బాలేందుకేళి ♦ యగఁ దనరాకెల్ ॥

32

ఇంతులు = (చెలికత్తెలగు) యువతులు, ఇటులు = వివిధప్రకారముగా, ఆశ్రాంతంబుక = ఎల్లప్పుడును, ఉడిగములు = ఉపచారములను, బిసగెక = చేయఁచుండుగా

బాలామణి = చిన్నవయసున నున్న యాభద్ర, రూపసంపన్నతచేత్ = రూపసంపత్తుచే
తను, (చక్కనియకారముచే ననియర్థము.) అంతంతకున్ = నానాటికి, బాలేం
దురేఖయనక = లేతచంద్రకళవలెన్, తనరాకన్ = అతిశయించెను. (వృద్ధిం జెందె
ననియర్థము.)

క॥ ఆసమయంబున నన్నెక

వాసరమున లక్ష్మీకడకు ♦ వాణి వనుప నా

శ్రీసతి యోశ్రుతిరంజని

భాసిలుఁ గేకయసుపుత్రి ♦ భద్ర యనంగన్॥ 33

ఆసమయంబునక = భూలోకమునం గేకయరాజానూతురు శుక్లపక్షమునందలి
చందురుకేకవలెఁ గ్రహభివృద్ధి సొందుచున్న కాలమున, ఒకవాసరమునక = ఒకదినము
నందున్, వాణి = సరస్వతి, నన్నుక, లక్ష్మీకడకుక = లక్ష్మీదేవియొద్దకు, పనుపన్ =
(పామ్మని) యజ్ఞాపింపఁగా, ఆశ్రీసతి = ఆలక్ష్మి, శ్రుతిరంజని! కేకయసుపుత్రి =
కేకయరాజానూతురు, భద్రయనంగక = భద్ర యనిపిలుచునట్లు, (భద్ర యనుపేరు
గల్గి యనియర్థము.) భాసిలుక = ప్రకాశించును. కేకయరాజపుత్రి బాల్యమున నున్న
పుడు చెలి నగునన్ను సరస్వతి యొకనాఁడు లక్ష్మీయొద్దకుఁ బొమ్మనఁగా నేఁ బో
యితిని. లక్ష్మి న న్నుపుడు సంబోధించి భూలోకమున భద్ర యనుపేరుగలకేకయరా
జపుత్రి కల దనిముందుపడ్డెములోఁ జెప్పప్రకారమున నానోఁ జెప్పె ననికృష్ణునితో
శ్రుతిరంజని చెప్పెను.

ఉ॥ ఆచెలి మామకాంశభవ ♦ యై తగుఁ గావునఁ గేకయోర్వికి

వే చని బాలికక నకల ♦ విద్యలఁ దేటల నాటపాటలక

రాచటికంపునీతులను ♦ రాణఁ బ్రవీణను గా నొనర్చుమా

భూచరివై మనుష్యసతి ♦ పోలికఁ గైకొని నీవు నావుడుక॥ 34

ఆచెలి = ఆకేకయరాజానూతురు, మామకాంశభవయై = నాయంశంబునఁ (ల
చ్చియంశమున) బుట్టినదియై, తగుక = ప్రకాశించును, కావునక, నీవు, వే = శీఘ్ర
ముగాక, కేకయోర్వికిన్ = కేకయదేశమునకు, మనుష్యసతిపోలికక = మనుష్యశ్రీయొ
క్కసాదృశ్యమును, కైకొని = ధరించి, భూచరివై = భూమియందు సంచరించుదానవై,
చని = పోయి, తేటలక = నిర్మల మైనప్రవర్తనములందును, అటపాటలక = నృత్యము

నందు గానమునందును, సకలవిద్యలకై = అన్ని చదువులయందును, గానవిద్యలయందును, లన్ = ప్రభుత్వముతో సంబంధించినమంచివిషయములయందును, గానం = అట్లునము తో (బాగుగా ననియర్థము.) ప్రవీణుడు = సమర్థుడైతిని. మున్నగు = నేయును, నా వుడున్ = ఇట్లు లక్ష్య చేర్చినతోడనే, ముందుపద్యముతో నున్నయిటు.

సీ॥ అట్లుకా కని యాము ♦ మాచేవికిని నను

స్కారం బొనర్చి మ ♦ త్యాగిమిని యె

నబ్బజభామిని ♦ యనుమతి వడసి మా

లోకంబునకు వీడ్చి ♦ నాకలోక

నీకాశ మైయొప్పు ♦ కేకయనగరంబు

నం బ్రేవేకించి భూ ♦ నాభుననుగ

తంబున నతనియా ♦ త్పద భద్రో యచుకా

సంతోపురంబున ♦ నీరిగి కాంచి

యబ్బసంపద కరముల ♦ నాననమున

శశిసహాదరభావంబు ♦ నీనననన

ముల నలనుధానువర్తనం ♦ బును చెలు

మాంశభవగా నెఱింగితి ♦ యనుకులేంద్రి

సీ

యదుకులేంద్ర = కృష్ణ! (ఏను) ఆఱు = మిట తానొచ్చి నాకలోకము

కాక = అగుం గాక యని, ఆమహాదేవికన్ = అలక్ష్యిస్తే, మున్నగునదియన్న = నదియ

ము చేసి, మత్స్యామిని = నాతోడయరాలు, అను, మున్నగునదియన్న = అను

రస్వతియొక్కయంగీకారమును, పడసి = పొంది, భూలోకంబునకై. వీడ్చి = (మున్న

మునుండి) దిగి, నాకలోకనీకాశమై = స్వర్గమునకు దుచ్చియై, మున్నగునదియన్న =

నకై = ప్రకాశించుకేకయనగరమందు, ప్రేవేకించి, భూనాభుననుగతియొక = నీయ

రాజునంగీకారముచేతను, అంతోపురంబునకన్ = ఆరాజుశ్రీ, లుండునాటానానాము

నను, అరిగి = పోయి, అతనియాత్మజన్ = ఆయనకుం గూతుడు, భద్రయననానకన్.

కాంచి = చూచి, కరములకై = చేతులయందు, అబ్బసంపద = తామరపూవుల కలియించు

మట యనియర్థము. (తామరపూవులం బొలిపితేబలు కలిసియందుట యనియే. తామరపూవులతోభం బొలిపితోళ్ల యనియేని యర్థాంతరము.) ఆననమున = మోనమున

దుక్, శశిసహోదరభావంబు = చంద్రునకుం దోబుట్టు వగుటను, (చంద్రునిసాదృశ్య మనియథాంతరము) సరసవచనములక్ష = శ్రావ్యమైనపల్కులందు, అలసుధామరసంబును = దేవలోకమునందలి యమృతముం బోలుటయును, తెలుపణ = ఎఱిగింపఁగాఁ, (ఆమె) రమాంశభవగాఁ = లక్ష్మీయొక్కయంశమువలనఁ బుట్టినదని, ఎఱిగితిఁ = తెలిసికొంటిని.

లక్ష్మీ భూలోకమునకుం బోయి నాయంశమునం బుట్టినకేకయరాజపుత్రికివిద్యల నేర్పు మని నాకాన తీయఁగా నే నామెసెలవు పుచ్చుకొని నాకుం బోవకురా లగుసరస్వతియొద్దకు వచ్చి యామెతోఁ జెప్పి భూలోకమునకు వచ్చి కేకయరాజునంతి పురమునకుం బోయి యాకన్నెం జూచి యామెమోమునఁ జంద్రసాదృశ్యమును, జేతులం బద్మసంపదయును మాటల సుధయుం గల్గుటచే నీలక్షణములు లక్ష్మీయందుండునని గాన నీచిన్నది లక్ష్మీయవతార మనినిశ్చయించితి ననిశ్రుతిరంజని కృష్ణనితోఁ జెప్పెను. లక్ష్మీహస్తముల నెపుడుం బద్మము బుండుట 'నిత్యంసాపద్మహస్తా' మొదలగు స్తుతులం బ్రసీద్ధము. క్లేషాలంకారము.

గీ॥ ఏను యోగిని నఖిలవి ♦ ద్యానిరూఢ

నగుట శుద్ధాంతగమనయో ♦ గ్య యని తలఁచి

నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ ♦ నేర్పు మనుచు

నప్పడఁతితండ్రి కొమరి నా ♦ కొప్పగింప॥

36

ఏను, యోగిని = భగవంతునియందు మనసుఁ గూర్చుదానను (భగవద్భక్తురాలనియర్థము.) అఖిలవిద్యానిరూఢఁ = ఎల్లవిద్యలచేఁ బ్రసిద్ధురాలను, అగుటన్ = అగుటచేతను, అప్పడఁతితండ్రి = కేకయరాజు, శుద్ధాంతగమనయోగ్య = అంతఃపురమునకుం బోఁదగినది, అనితలఁచి, నిఖిలవిద్యావిశేషముల్ = అన్ని చదువులను, నేర్పు మనుచున్, కొమరిఁ = బాలికను, నాకున్, ఒప్పగింపన్, ముందుపద్దెముతో నన్వయము.

శా. సారం బేర్పడఁ జెప్పితిఁ సరస మా ♦ సంగీతనృత్యక్రియా

పారీణత్యము కాన్యనాటకకళా ♦ ప్రాగల్భ్యమం దానలం

కారప్రాప్తియు శబ్దశాస్త్రమును ద ♦ ర్కంబున్ గుణోదారశృం

గారస్ఫారరసప్రబంధరచనా ♦ ఖండైకచాతుర్యము॥

37

సారంబు = ముఖ్యాంశము, ఏర్పడఁ = స్పష్టపడునట్లు, సరసము = రసముతోఁ

గూడినది (మనోహర మయిన దనియర్థము) ఔ.....పారీణత్వము, ఔ = అగు, సంగీత = గానవిద్యయొక్కయు, సృత్యక్రియా = చేయి కన్న మొదలగువానిచే భావముం దెలుపునాటయొక్కయు, పారీణత్వముక = అవతలియొడ్డు చూచుటను (పాండిత్యము ననియర్థము) కావ్యనాటకకళాప్రాగల్భ్యము, కావ్య = రఘువంశాదులయొక్కయు, నాటక = శాకుంతలాదులయొక్కయు, కళా = చిత్తరువుప్రాప్తియుటమొదలగువానియొక్కయు, ప్రాగల్భ్యము = నైపుణ్యమును, అందోనలంకారప్రాప్తియుక, అందుక = ఆకావ్యాదులయందు, ఔ = ఉండెడునట్టి, అలంకారప్రాప్తియుక = ఉపమాదులయొక్కనేర్పును, (కావ్యములకు నాత్మ యగురసమునకు శబ్దార్థద్వారమున శోభాహేతువు లలంకారములు) శబ్దశాస్త్రమును = వ్యాకరణమును, తర్కంబుక, గుణో.....చాతుర్యమున్. గుణ = ప్రసాదమాధుర్యాదులచేతను, (పురుషునకు) శౌర్యక్షార్యాదులువలె రసమున కుత్కర్షణముం గలిగించుప్రసాదమాధుర్యాదులు గుణము లనంబడు) ఉదార = అధికమైనట్టియు, శృంగారస్ఫూరరస = అధికమైనశృంగారరసముతోఁ గూడినట్టియు, ప్రబంధ = కావ్యములయొక్క, రచనా = రచించుటయందు, ఆఖండ = పూర్ణమైన, ఏక = ముఖ్యమగు, చాతుర్యముక = నైపుణ్యమును, చెప్పితిన్ = ఉపదేశించితిని.

క॥ బెలికెడుచూపుల నమృతము

చిలికెడువచనముల మిసిమి ♦ చెంది మొలక లై

కులికెడుచను మొగడల సిరు

లొలికెడు నెలప్రాయ మప్పు ♦ డువిదకుఁ బాడమె॥38

బెలికెడుచూపులన్ = తళతళమెఱయుచూపులచేతనును, అమృతము = అమృతమును, (క్షీరసముద్రమున నుత్పిచ్చమై సురలకు భోజనమైనపదార్థము.) చిలికెడు = పరిసరింపఁజేయు, వచనములన్ = మాటలచేతనును, మిసిమి = క్రొత్తకాంతిని, చెంది = పొంది, మొలకలై = అంగురములై, కులికెడుచను మొగడలక = అందముగం గదలుచుండెడు మొగ్గలం బోలినకుచములతోడను, సిరులొలికెడునెలప్రాయము = శోభలను వెదచల్లెడు లేజన్యము, అప్పుడు = నేను విద్య నుపదేశించునప్పటికి, ఉవిదకుక = నీమేనత్తకుం నూతు రగుభద్రముక, పాడమెక = ఉత్పన్న మయ్యెను.

ఉ॥ కెంపులఁ జేసె మోవి నును ♦ గెంపుచొకాటపునత్తుము తైపుం

గుంపులఁ జెక్కుటద్దములఁ ♦ గూర్చిన కస్తురివాత గంబురా

సాం పొనరించె బెళ్ళుతెలి ♦ చూపులు కుంకుమచిత్రకంబు ఘా
లంపుఁగురుల్ మృగీమదవి ♦ లాసపురేఖ నొనర్చె నింతికిన్॥ 39

ఇంతికిన్ = భద్రకుక్ష, మోవినుసుఁగంపు = అధరోష్ఠ ముయొక్క శేతయెఱుపు,
చొకాటపు.....గుంపులక, చొకాటపు = నిర్మలమైన, సత్తు = ముప్పుపోఁగనందలి,
ముత్తెపుంగుంపులక = ముత్తెములసముదాయములను, కెంపులన్ = పద్మరాగమణులను
(ఎఱ్ఱనికాంతి గలవానిని) చేసెక = కావించెను. నాసాభరణమునందలిముత్తెములు
తెల్లని కాంతి గలవియైన సధరోష్ఠసమీపమున నుంచుటచే నెఱ్ఱని వయ్య ననిభావము.
బెళ్ళుతెలిచూపులు = మెఱయుచున్న తెల్లనిచూపులు, చెక్కుటద్దములక = అద్దము
లం బోలినచెక్కులందుక, కూర్చినకస్తురివ్యాతన = పూసినకస్తురియొక్క గచనయం
దుక, గంబురాసాంపు = కప్పురముయొక్క చక్కదనమును, ఒనరించెక = కావించె
ను. ఆమె విశాలములును దెల్లనివియు నగుకన్నులు గలది గానఁ జూపులు గండముల
వ్యాపించి యందలి కస్తురిపూతకుం గర్భూరకాంతి గలిగించె ననియాశయము. ఘా
లంపుఁగురుల్ = భ్రమరకములు, (సెనటిమీఁదికురులు) కుంకుమచిత్రకంబు = కుంకు
మబొట్టును, (ని) చిత్రకంఠిలకేనాకువాన్మ్రేవహ్నీభిభిభేషజే. నా.నా. మృగీమదవి
లాసపురేఖక = కస్తురియొక్క విలాసము గలగీతను (బొట్టు ననియర్థము) ఒనర్చెక =
చేసెను. ముంగురులు కుంకుమబొట్టును గస్తూరిబొట్టును జేయుచున్న వనిభావము. ఇం
దు ముత్తెములు మొదలగునవి తమయం దున్న తెల్లదనము మొదలగువానిని విడిచి యథ
రోష్ఠాదులయం దున్నయెఱుపు మొదలగువానిని గ్రహించి నట్లువర్ణించుటచేఁ దద్గుణా
లంకారము.

సీ॥ పాణిపాదాధర ♦ పల్లవంబులరక్తి

వెనుపొందఁ గలకంత ♦ నినద మెనఁగె

దోరంపుమెఱుఁగుల ♦ దోర్లతల్ కొనసాఁగ

నభినవోత్కలిక లా ♦ య్యనఁ దనర్చె

సరసంపునెఱిగుబ్బ ♦ విరిగుత్తు లిరవొంద

మందాక్షవృక్ష.సం ♦ పదలు ప్రిబలె

దరహాసరుచిమరం ♦ దపుసోన చిలుకంగ

భ్రమరకంబులు నువి ♦ భ్రమము చాల్చె

మృదులశుకవాగ్విలాసంబు ♦ వైదల సతను

భాసురాంబకములు చల ♦ తృప్తిభల నెఱసె

నతివతను వనుమనసిజో ♦ ద్వాసననము

నందు నవ్యవయోవసం ♦ తాగమమున॥

40

అతివతనువు = భద్రయొక్క శరీరము, అనుమనసిజో ద్వాసనమునందుకొ = అను
మన్మథునిపూర్వోటయందున్, నవ్యవయోవసంతాగమమునకొ, నవ్య = కొత్త పియగు,
వయః = వయస నెడు (జవ్వనము.) వసంతాగమమునకొ = వసంతముకుపు ప్రాప్తిించి
నసమయమందు, పాణి.....రక్తి = హస్తములు పాదములు పెదవియు ననుచిగురాకు
లయొక్కయొట్టడనము, పెనుపొందకొ = వృద్ధి చెందఁగాకొ, కలకంఠనిదము = మధు
ర మైనకంఠధ్వని యనెడుకోయిలకూత, ఎసఁగకొ = అతిశయించెను. జవ్వనమున నా
మెహస్తములుఁ బాదములుఁ పెదవియుఁ జిగురాకులువలె మృదువులు నరుణములు న
య్యె ననియుఁ గంతము కోయిలస్వరముం బోలె ననియుభావము. దోష్లతల్ = బాహు
వులనెడుతీవలు, తోరంపు మెఱుంగులన్ = అధిక మైనకాంతులతో, (తోరము స్థూల
శబ్దధవము) కొనసాఁగకొ = వర్ధిల్లఁగాకొ, అభినవోత్కృతికలు = క్రొత్తవి యగుకాత్ము
క్యము మొదలగుశృంగారభావము లనుక్రొత్త మొగ్గలు, ఒయ్యనకొ = కృమముతో, తన
రౌకొ = విజృంభించెను. యావనమున నామెబాహువులు వసంతకాలమునఁ దీరలువ
లె మృదువులు దీర్ఘములు నయ్యె ననియు నాకాలమున మొగ్గలువలె నుత్కంఠలు మొ
దలగునవి కలుగఁజొచ్చె ననియుభావము. (ఉత్కంఠలు = కోరికలు, ఔత్సుక్యము =
ప్రియమైనపనికి నేగించుట) సరసంపు = మనోహరమైన, నెఱి = అధికమైన, గుబ్బ =
కుచములనెడు, నిరిగుత్తులు = పూలగుత్తులు, ఇరవెందకొ = నెలకొనఁగాకొ, (వృద్ధి చెందఁ
గా ననియర్థము.) మందాక్ష.....సంపదలు, మందాక్ష = లజ్జయను, (ని) మందా
క్షంహీన్రూపావ్రీడా. అ. వృక్షసంపదలు = వృక్షశోభలు, పృబలకొ = అతిశయిం
చెను. వసంతకాలమందలిపూలగుత్తులువలెఁ గుచములు శోభిల్లె ననియు నప్పటివృక్షశో
భవలె లజ్జ యుత్పన్న మయ్యె ననియు భావము. నాయిక ముగ్ధ గావున లజ్జ యధిక
మయ్యె ననిచెప్పింపఁడె. దర.....సోన, దరహాస = మందహాసముయొక్క, రుచి =
కాంతియనెడు, మందపుసోన = తేనెనర్ణము, చిలుకంగకొ = ప్రసరింపఁగాకొ, భ్రమర
కంబులు = కుంతలము లనుతు మొదలు, సువిభ్రమముకొ = మంచికాంతి యనువిలాసము
ను, తాల్యెకొ = భరించెను. మృదులశుకవాగ్విలాసంబు, మృదుల = మృదువులైన, శుక
వాక్ = భద్రయొక్క, విలాసంబు = మాటలచనుత్కారమునెను, మృదుల = మనోహర

మైన, శుక = చిలుకలయొక్క, వాగ్విలాసము = మాతృభాషనందుము, పోదలక = అతి శయింపఁగాక, అతనుభాసురాంబకములు, అతను = విశాలమైన, భాసుర = ప్రకాశించు, అంబకములు = కన్నులనెడు, అతను = మనస్సునువోయెక్క, భాసుర = ప్రకాశించెడు, అంబకములు = బాణములు, (మనస్సునిబాణములు వినియించు బుద్ధులును) చిల్ల త్పరిభలన్ = చంచలకాంతులను, నెలసెక = పొందను. చంద్రకాలమున శుకములవలకులు పరిబలినట్లు యావనారంభమున నామెను నాకృష్టమెక్కెనము గలిగినవనియు నాకాలమున నామెవిశాలమైనకన్నులు తళితళికాంతులతోఁ గూడి మనుచిబాణములు వలె విలసిల్లె ననియుభావము. ఇందు రూపకాలంకారము. అది గొన్ని చోట్ల స్థలమున కీర్ణము.

క॥ ఆటలఁ బాటల మూటలఁ

దేటల రూపవిభవమునఁ ♦ త్రిభువనములలో

బోటులలో నిక నీచటి

బోటులు లే రనుచుండోచో ♦ బుర్రుపన దేహ్య॥ 41

పురుషరేఖ్యా = ఓకృష్ట (మనుజులలో శ్రేష్ఠుల నా మునియుక్తము) పోదలక = స్వత్యముచేతనును, పాటలక = గానముచేతనును, మూటలక = మూటల నెక్కువముచేతనును, తేటలన్ = మంచినడవడిచేతనును, గూపవిభవమునఁ గుం గూపమందున చేతనును (మెక్కిలిచక్కదనముచేత ననియుగ్గము) త్రిభువనములలో బోటులలోఁ గూడ మూడులోకములలో నున్నస్త్రీలలో, ఈచలిబోటులు = ఈస్త్రీని చలిచి పోయి, ఇది పోయి చుక = మఱొక్కరు లేరనుచున్, తోచక = తోచదు.

క॥ శ్రీరమణి మదంశజ యని

యారమణిక్ మున్ను చలువ ♦ నిది ముగిస గోచర

మీ రున్నకతన నే నే

ద్వారకమాంగంబు పట్టి ♦ చచ్చి రమేశ॥ 42

రమేశా! = ఓలక్ష్మీపతి! (ఇది సాధిప్రాణము) నీవు లక్ష్మీని చలిచి కావున నీబాల యామెయవతారము గావున నీ మెను చలిచి కావగుడు వనితాభిప్రాయము. కావుననే పరికరాంశరాలంకారము. శ్రీరమణి = లక్ష్మీ, ఈమణి = ఈమణిపోరిణి యగుస్త్రీని, మదంశజయని, మల్ = నాయుక్క (లక్ష్మీయెక్క) అంశజ యని =

అంశమువలనఁ బుట్టిన దని, తెలుపక = తెలియఁ జేయుటచే, ఇది = ఈసంగతి, మదిక = మనస్సునందు, తోఁపక = స్ఫురింపఁగాక, మీరున్న కతనక = మీరున్న కారణముచేక, ద్వారకమాన్దయ = ద్వారకాపురమాన్దయమును, పట్టి = అవలంబించి, ఏక = ఏను, వచ్చి = (ఈచోటికి) నేగుదెంచి, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ ఈరోహణశైలముపైఁ

జేరి మిముం గంటిఁ గోర్కె ♦ సిద్ధింపఁగఁ జే

కూరెను మీనలన బుధా

ధార నుధాధార వంటి ♦ దయ నేఁ గంటి॥

43

బుధాధార, బుధ = విద్వాంసులకు (జేవతల కనియు న్నము) ఆధార = ఆదరు వగుస్వామి ! (ని) బుధున్నరాసులేసామ్యే. నా. నా. చేరి = సమీపించి, ఈ రోహణ శైలంబుపైక = రోహణ మనుషేరికొండయందు, గోర్కె = కోరిక, సిద్ధింపఁ గక = సఫలమగునట్లు, మిముక, కంటిన్ = దర్శించితిని; మీనలనక, చేకూరెక = (నాకోర్కి) సఫల మయ్యెను. సుధాధారవంటిదయన్ = అమృతవర్షముంబోని (మీయొక్క) యనుగ్రహమును, ఏక, కంటిక = పొందితిని.

క॥ జనకుఁడు రాకొమరుల నె

ల్లను భువిఁగలవారిఁబటము ♦ ల లిఖించి తగం

దనయకడ కనుప నన్వయఁ

గన నొల్లదు నీపటంబు ♦ కాని రమేశా !

44

రమేశా = ఓలక్ష్మీపతి ! జనకుఁడు = భద్రతల్లిదండ్రులు, భువిక = భూమియందు, కల వారిక = ఉన్న వారిని, రాకొమరులనెల్లక = రాజపుత్రులనందఱును, పటములక = చిత్రములందుక, లిఖించి = వ్రాయించి (ఇది యంతర్భావితగ్రంథము) తగక = బాగుగా, తనయకడకుక = కూతునొద్దకు, అనుపక = పంపఁగాక, నీపటంబుకాని = నీయొక్కరూపము గలపటమునేకాని, అన్వయక = మతీయొకనిపటమును, కనక = చూచుటకు, ఒల్లదు = (ఆకన్నె) యిష్టపడదు. నీపటము నాదరమునఁ జూచు ననిభావము. ఇందుఁ జక్షుఃప్రీతి యనుమన్మథావస్థ చెప్పం బడియె. ప్రత్యక్షచిత్రస్వప్నాదులందు సాదర మగుపొందుదశము చక్షుఃప్రీతి యనంబును.

మ॥ విను వందిపరంబు దండకడ ను ♦ రివిం గల్లుభూనాథులక
 వినుతింపక విసంగా నసహ్యపడు బ ♦ లేవొక్క భవత్సన్నతు
 ల్విసంగా గాంచు నినుం గనుంగొనినతీ ♦ విక సన్మఖాజ్ఞాతముం
 గనుదమ్ము ల్వికసింప నుచ్చి కుచకో ♦ కంబుల్ గుబాళింపఁగా॥

(ఓకృష్ణ) విను = (నాచెప్పదాని) నాకర్ణింపుము. వందిప్రకరంబు = స్తుతిచే
 యువారిసముదాయము, (రాజులయొద్ద బలపరాక్రమముల స్తుతియించు సేవకులు వందు
 లు) తండకడక = కేకయరాజునొద్దను, ఉర్విక = భూమియందుక, కల్లుభూనాథు
 లన్ = ఉండురాజులను, వినుతింపక = స్తుతిసేయఁగాక, విసంగా = (ఆస్తుతులను
 భద్ర) వినుటకు, అసహ్యపడుక = సహించలేనందును. (వినుట కిచ్చుగింప దనియార్థ
 ము.) నినుక, కనుంగొనినతీవిన్ = చూచినట్టిసోగసుతో (చూచునప్పుడువలె ననియర్థ
 ము) సన్మఖాజ్ఞాతమును = మనోహరమగు ముఖపద్యమును, కనుదమ్ముల్ = తామ్రాపూ
 వులం బోలినకన్నులును, వికసింపక = వికాసము సెందఁగాన్, కుచకోకంబుల్ = చ
 క్రవాకములం బోలినస్తనములు, గుబాళింపఁగాక = ప్రకాశింపఁగాన్, బల్ వేడ్కక =
 మిక్కిలి యభిలాషముతో, భవత్సన్నతుల్ = మీస్తోత్రములను, విసంగా గాంచుక =
 వినుట కిష్టపడును.

ఆబాలిక తనతండ్రియొద్ద నున్న వందులు సకలరాజులను స్తుతించుచున్న సేవకు
 తులనే కాని తక్కినవాఁడును విను నొల్ల దనియాశంబు.

క॥ ఈమర్మముఁ తెలియుటకై

యామానిని గుచ్చిగుచ్చి ♦ యడిగి చహస్యం

బొమెలఁకుప మీయందుల

నామగువకుఁ కూర్చి గలుగు ♦ టగనితి శోరీ ! 46

శోరీ ! = ఓకృష్ణ ! ఈమర్మమున్ = ఈయభిప్రాయమును, (ఈకిటునును) తె
 లియుటకై, ఆమానినిక = ఆశ్రీని, గుచ్చిగుచ్చి = మిక్కిలినివృంధించి, అడిగి, చహ
 స్యంబు = ఏకాంతము, బొమెలఁకువక = అగువర్తనముచేతను, ఆమగువకున్ = ఆభద్రా
 కు, మీయందుక, కూర్చి = పేర్చుము, కలుగుటక = ఉంచుటకు, అగనితిక = తెలిసి
 కొంటిని.

సీ॥ మది నుస్సురనుచుఁ బె డల్లదవు తాపాగ్నిచే

నొక కొంత వేడిని డట్టార్పు వుచ్చు

నిండానులవుము డన్న రుబ్బి పొంగాను

వెరవున సాత్విక డస్వేదమూను

తావకీనకథాను డధాస్వాదమునఁ జేసి

యఖిలభౌజ్యములందు డనరుచిజేయు

విరహం బనెడిమేటి డవేదురు పైకొన్న

నొకటనుండినచోట డనుండకుండు

హృదయగోస్వార్థ మొకరియ డస్థితమైన

బైలువుచ్చక లో జాలిఁ డమాలినట్లు

జాగరమ కాని నిద్దుర డచాలకుండు

మోషయి మనంబు దవిలి యా డమలత శౌరి॥

47

శౌరి = ఓ కృష్ణ! ఆమెలత = ఆ కద్ర, మోషయి = మోషయ, మనంబు = మనము, తవిలి = చిక్కుకొనుటచేతను, ఇట్టిత్వార్థకములు హేత్వార్థకము లనికొందఱుచు పప్పుదురు. ఇంతకంటె నిది సాధు వగమార్గము లేదు. ఎట్లననో, ఒకకద్ర గలక్రియలలో నెయ్యది ముందు ప్రయోగింపబడు నదిత్వార్థకంబు. ఇటఁ దవిలి యగుచాకిరి గర్త మననును, నీవాక్యమనందలి సమాపకక్రియ యగువుచ్చు ననుచాకిరిఁ ద్రికద్రయ నగుటచే నన్వయము సంభవింపదు. తెలుగున నిట్టిప్రయోగములు కలవు గాని వాని కిచ్చట వ్రాసినట్లే గతి కల్పింపవలయును. కావేని తవిలి యనునది యంతర్భావి తప్రేరణ మైనం గావలయును. ఆపప్పు తవిలి = తవిలించి (మనమును సంభవించియ నియర్థము) మదిక = మనమునందుక, ఉస్సురనుచుక = (ఇది యూర్షునందలి యను కరణముం జెప్పవను.) వెల్లదవుతాపాగ్నిచేక = ఆధికముగం బుట్టు (కామునివలని) కాక యనునగ్నిచేన, ఒకకొంతవేడినిట్టార్పు = కొంచెము వెచ్చనిశ్వాసమును, వుచ్చుక = విడుచుచుండును; నిండాను.....న్నరు, నిండాను = పూర్ణమైన, వలపుమున్నరు = మోహసముద్రము, ఉబ్బి = ఆధికమై, (లోన స్థలము చాలక మీదికి వచ్చి యనియర్థము.) పొంగానువెరవున = ఆతిశయించువిధముచేతను, సాత్వికస్వేదము = సాత్వికభావ మైనస్వేదమును, ఊషణ్ = ధరించును; తావకీన.....మునఁజేసిన, తా

కీస = నీసంబంధమైన, కథా = వృత్తాంతములనెడు, సుధా = అమృతముయొక్క, స్వాద
 మనఃజేసి = అనుభవముచేతను, అఖిలభోజ్యములందుకొ = ఎల్లభోజనపదార్థములందును,
 అరుచికొ = ఇష్టములేమిని, చేయుకొ = పూనును ; విరహంబు = నియోగము (ఎడఁచా
 టు) అనెడు, మేటివేదరు = గొప్పయు న్నాదము, వైకొన్నకొ = వ్యాపింపఁగాకొ,
 ఒకటకొ = ఒకకాలమునన్, ఉండినచోటకొ = ఉండినస్థలమునందు, ఉండకుండుకొ = ని
 వసింపకుండును ; హృదయగోప్యార్థము = మనస్సునందు డాఁగినవస్తువు, ఒకరియధీన
 ము = ఇతరులయధీనము, ఐనకొ = కాఁగా, (తనకొక్క తాను సాధింప శక్యముగాక
 యితరులచేత సాధించుకొనవలసినది కాఁగా ననియర్థము) బైలుపుచ్చక = (ముగ్ధగా
 వున) నితరులకు తెలియనీయక, లోకొ = మనసుకొ, జాలికొ = దుఃఖముచేతను, తూ
 లినట్లు = చలించినట్లు, జాగరమకాని = జాగరమునే కాని, నిద్దుర = నిద్రను, చాలకుం
 డుకొ = కావలసినట్లు పొందకుండును. ఇందు మనస్సుంగమును సంజ్వరము నరతియు
 జాగరము ననుమన్మథావస్థలును, స్వేద మనుసాత్వికభావముం జెప్పబడియె. ఎల్లపు
 డుం బ్రియునియందే మనసు నిలుపుట మనస్సుంగము. తాపాధిక్యము సంజ్వరము.
 ప్రియవ్యతిరిక్తవిషయమున వైరాగ్య మరతి. నిద్రాభావము జాగరము. లజ్జాశ్రమహ
 వ్నాదులవలనం బుట్టినదియును గాలి నేవించుటయందలియిచ్చచే విసనకఱ్ఱమొదలైనవా
 ని గ్రహించుట యనువ్యాపారము గలిగించునదియు నగుశరీరమునండి వెడలుజలము
 స్వేదము.

క॥ కావున నోవనజోదర

యావనరుహనేత్ర) నచటి ♦ కరుదెంచి మహా

దేవిగ భూవిభునాజ్ఞ

వైవాహికవిధిని జేకొ ♦ నం దగు వేగకొ॥ 48

వనజోదర = ఓపద్మనాభా ! శ్రీమహావిష్ణువునాభియం దొకపద్మ ముండు నని
 పురాణములం బ్రసిద్ధము. ఈపద్మ మిచ్చట నీవు విష్ణువునంశమున నవతరించినవాడ
 వనియును లక్ష్మీయంశంబునఁ బుట్టినభద్రు వివాహమాడఁ దగుదువనియు నూచింప
 నుపయోగించెను. కావునకొ = భద్ర నీయందలియనురాగమున మిగులఁ బ్రీతిపూరిత
 మయ్యె ననుకారణమునన్, అచటికిన్ = ఆపురమునకున్, అరుదెంచి = (నీవు) వచ్చి,
 భూవిభునాజ్ఞకొ = కేకయరాజునాజ్ఞచే, ఆవనరుహనేత్రకొ = ఆభద్రును, (పద్మములం
 బోలినకన్నులు గలదానిని) వైవాహికవిధికొ = వివాహసంబంధమైనవిధిచేతను, దేవి
 గకొ = భార్యగా, వేగకొ = త్వరతో, చేకొనందగున్ = గ్రహించుటకుందగును.

వ॥ అని విన్నవించిన నద్వివృత్యయోగినీవచనామృతంబున కానందంబు నొంది ముకుందుండు వదనారవిందంబున మందహాసంబు గందళింప నోశ్శ్రుతిరంజనీ! భవదాగమంబు మాకు భద్రావాప్తికారణం బయ్యె గావున నే మింద్రప్రస్థపురంబుననుండి కేకయపురంబునకుం గతిపయదినంబులలో నరుదెంచి భవదుక్తం బగుకళ్యాణలాభంబు నొంది సుందరీమణిం జేకొందు సందియంబు వలదనిభువనరక్షణప్ర శస్త్రం బగుహస్తం బొసంగి వీడ్కొల్పిన నదియును మహాప్రసాదం బనిపాదంబుల కెఱిగి మింటితెరువున మరాళికపోలికం జని కేక యపురాంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి మంతనంబున నయ్యింతికి శ్రీకృష్ణసందర్శనసందేశాదికథనంబెఱింగించినం బ్రహ్మంబున నక్కన్నియ వెన్నునిరాక నిరీక్షించుచుండె నంత నిక్కడ॥ 49

అనివిన్నవించినక=(శ్రుతిరంజని) యిట్లు మనవిసేయఁగా, ముకుందుండు=శ్రీకృష్ణుఁడు, అద్వివృత్య.....నకున్, అద్వివృత్యయోగినీ=(వీరదండైష్ఠ్యబడిన) దేవలోకమున నుండెడిభక్తురాలియొక్క, వచనామృతంబునకున్=అమృతముం బోలినమాటలకు, ఆనందంబుక=సంతసమును, ఒంది=పొంది, వదనారవిందంబునక=మోముఁడ మ్మియందున్, మందహాసంబు=చిలునగవు, కందళింపక=అంకురింపఁగాన్, ఓశ్రుతిరంజనీ! భవదాగమంబు=నీయొక్కరాక, మాకుక=(మే మనియర్థము) భద్రావాప్తికారణంబు=మేలొందుటకుఁ గారణము. (భద్ర) యనుకన్నెం బొందుటకుఁ గారణ మనియర్థాంతరము.) అయ్యెన్, కావునక, ఏము, ఇంద్రప్రస్థపురంబుననుండి, కతిపయదినములలోక=కొన్ని దినములలో, కేకయపురంబునకున్, అరుదెంచి=వచ్చి, భవదుక్తంబు=నీచేఁ జెప్పఁబడినది, అగు, కళ్యాణలాభంబుక=శుభావాప్తిని, ఒంది=పొంది, సుందరీమణిక=భద్రను, చేకొందుక=వివాహమాడుదును; సందియంబు=సంశయము, వలదు=కూడదు; అని=ఇట్లు చెప్పి, భువనరక్షణప్రశస్త్రంబు=లోకముం గాపాడుటచే శ్లాఘింపఁబడునది. అగు, హస్తంబు=చేతిని, ఒసంగి=యిచ్చి, (చేతఁ జేయి వెట్టి విశ్వాసము గలుగునట్లు చెప్పి యనియర్థము.) వీడ్కొల్పినక=సెలవీయఁగా, అదియుక=ఆశ్రుతిరంజనియు, మహాప్రసాదంబని=చిత్తమని, (నాయందు గొప్పయనుగ్రహముం జూపితి రనిచెప్పి) పాదంబులకుక=కృష్ణునిచరణము

అపన, ఎఱగి = నమస్కరించి, మింటితెరువునక = ఆకాశమాగ్ధముచేతను, మరాళికదో
లికక = హంసీసాదృశ్యముతో, (హంసివలె ననియగ్ధము.) చని = పోయి, కేకయపు
రాంతఃపురంబుక = కేకయరాజపురమునందలియంతిపురమును, పృజేశించి, మంతనం
బునక = రహస్యస్థలమునందున, అయ్యింతికిన్ = తన్ను బంపినభద్రమక, శ్రీకృష్ణ...
...కథనంబు = కృష్ణనిదర్శనము చేయుటయు నతనితో నిచటివృత్తాంతము చెప్పటయు
సాతఁడు చెప్పినదియు, ఎఱింగించినక = తెలుపఁగాన్, అక్కన్నియ = అభద్ర, పృ
హన్నంబునన్ = మిగులసంతసముతో, వెన్నునిరాకక = కృష్ణనియాగమనంబును, నిరీ
క్షించుచుండెక = ఎదురుచూచుచుండెను. అంతక = పిమ్మటను, ఇక్కడన్ = రోహ
ణమునందుక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

ఉ॥ రోహణసానువుం డిగి న ♦ రోరుహనేత్రుఁడు గ్రమ్మింక రథా
రోహణ మాచరించి యను ♦ రూపబలద్విపవాహ మూభట
వ్యూహము గొల్వఁగాఁ జనియె ♦ నున్నతగోపురగోపురస్ఫుర
ద్దేహరమావిధానికి యు ♦ భిష్టిరసంస్థితరాజధానికికె॥ 50

సరోరుహనేత్రుఁడు = కృష్ణుఁడు, రోహణసానువుక = రోహణసంస్థితముయొ
క్కచటియనుండి, డిగి, క్రమ్మింక = మఱిన్, రథారోహణము = అందము నెక్కింప
ను, ఆచరించి = చేసి, (అరదము నెక్కి యనియగ్ధము.) అనురూప.....హము, "9
మరూప = తగిన, బల = సైన్యములును, ద్విప = ఏనుగులును, వాహము = గర్భములుం గ
లది, ఔభటవ్యూహము = అగు సేవక సముదాయము, గొల్వఁగాక = వీరించుచుండఁగా
ఉన్నత.....విధానికిక, ఉన్నత = ఎత్తైన, గోపుర = వాకిళ్లచేతను, గోపుర = స్వర్గ
మునందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, గేహరమా = గృహలక్ష్యమునక, విధాని
కిక = రచనగల (ఎత్తైనగోపురములచే స్వర్గమువఱకు వ్యాపించినగృహగోభ గల దని
యగ్ధము.) యుభిష్టిర = భర్తరాజయొక్క, సంస్థిత = చక్కనిదగు, రాజధానికిక =
పురమునకున్, (ఇంద్రప్రథమున కనియగ్ధము.) చనియెక = పోయెను.

శా॥ శ్రీకృష్ణుండు పురోవకంతమునకుం ♦ జేరంగ నే తెంచుట
తొంకాంతోత్తముఁడైనధర్మనుతుఁడా ♦ కల్గించి యూహనుజా
నేకామాత్యపురోహితాదియుతుండె ♦ యేతెంచి యూహించి నా
లోకించెంబ్రమదంబుభక్తి నెనయక ♦ లోమొక్కుచుంటిక్కుచుకె॥

శ్రీకృష్ణుండు, పురోపకరణమునకుఁ = పట్టణసమీపమునకుఁ. చేరంగుఁ = స
మీపించునట్లు, ఏతెంచుటకుఁ = వచ్చుటకు, త్యాగాంతోత్తముడు = రాజులతో శత్రుఁ
డు, విస ధర్మముతుడు = ధర్మరాజు, ఆకర్ణించి = విని, ఆప్తాదు.....యతుడై,
ఆప్త = మిత్రులతోడను, అనుజ = తమ్ములతోడను, అనేకామత్వ = కేకం ద్రుని
మంత్రులతోడను, యతుడై = కూడినవాడై, ఏతెంచి = వచ్చి, ప్రసంగము = సం
తోషము, భక్తిక = అనురాగమును, ఎనయక = పోలరాన, (సంతకము ననురాగ
ము సదృశము లగుచుండఁగా ననియర్థము.) సంతోషముం భక్తియందు లుగ్ధగా నని
భరితిము. లోక = మనసునందు, మ్రొక్కుచుక = సమస్కరించుచును, చొక్కు
చుక = పారవశ్యము నొందుచును, ఆశౌచిక = వచ్చినకృష్ణునిని, ఆబోకించెక = చూ
చెను.

క॥ అపు డాయదువల్లభుడుం

గృహతో ధర్మాత్మజునకుఁ ♦ కేల్మోగిచి ప్రమో
దపునః పునరాన్లేషా

లపనాదుల భీమముఖ్యు ♦ లను చేలిం చెక॥ 52

అపుడు = ధర్మరాజు వచ్చినకాలమున, ఆయదువల్లభుడుక = ఆకృష్ణుడును,
కృపతోక = దయతోక, ధర్మాత్మజునకుఁ = ధర్మరాజునకు, (యమునిపుత్రుని క
నియర్థము) కేల్మోగిచి = సమస్కరించి, భీమాదులక = భీముడుమొదలగువారిని, ప్ర
మోదపునః.....నాదులక, ప్రమోద = సంతోషముతోడ, పునఃపునరాన్లేష = మఱల
మఱల (గాంచు) నాలింగములచేతను, అలపనాదులక = సంభాషణ మొదలగువాని
చేతనును, తేలించెక = తృప్తినొందించెను.

వ॥ ఇ ట్లనోన్యహర్షంబు లింపార సపరివారంబుగా శ్రీకృష్ణునిఁ దో
డ్కొని తమతమరథంబులు కనకమహీధరంబులవిధంబున ఘంటా
పథంబునం బోవ దేనకీవసుదేవప్రముఖుల కుకలంబు లడుగుచు ధ
ర్మజుండు పురంబుప్రవేశించె ననంతరంబ॥ 53

ఇట్లు = ఈప్రకారము, అనోన్యహర్షంబులు = ఒంజొరులసంతోషములు, ఇం
పారన్ = వర్ధిల్లుచుండఁగా, ధర్మజుండు = ధర్మరాజు, శ్రీకృష్ణునిక, సపరివారంబు
గాక = సేనతోఁ గూడునట్లుగా, తోడ్కొని = తీసికొని, తమతమరథంబులు = వారివారి

రితేరులు, కనకమహీధరంబులవిధంబునకొ = బంగారుకొండలవితముచే, ఘంటాపథంబు
నకొ = రాజమార్గమునందుకొ, పోవన్ = పోవుచుండఁగా, దేవకీవసుదేవప్రముఖులకుశలం
బులు = దేవకీ వసుదేవుఁడు మొదలైనవారి క్షేమములను, అడుగుచుకొ, పురంబు = నగర
మును, ప్రవేశించెకొ, అనంతరంబు = పిమ్మటను,

క॥ ఆయదుచంద్రుఁడు సుస్థిరుఁ

డై యింద్రప్రస్థపురము ♦ నం దలరించెకొ

శ్రీయుతకరుణావీక్షా

స్థాయచ్చంద్రికల బంధు ♦ జనసింధువులకొ॥

54

ఆయదుచంద్రుఁడు = ఆకృష్ణుఁ డనెడుచంద్రుఁడు, (ఇచ్చట యదుశబ్దమునకు
లక్షణచే నావంశమున జన్మించినకృష్ణుఁ డనియర్థము. మఱియు ముం దున్న బంధుజన
సింధువులు, వీక్షాచంద్రికయనువానియనురోధమునను, అలరించె ననుసామాన్యప్రయోగ
మునను రూపకసమాసమే చెప్పవలయును.) ఇంద్రప్రస్థపురమునందుకొ, స్థిరుఁడై = నిలి
చినవాఁడై, శ్రీయుత.....చంద్రికలన్, శ్రీయుత = శోభతోఁగూడిన, కరుణావీ
క్షా = దయాదృష్టియనెడు, స్థాయత్ = బలియుచున్న, చంద్రికలకొ = వెన్నెలలచేత.
బంధుజనసింధువులకొ = చుట్టము లనుగముద్రములను, అలరించెకొ = సంతోషపెట్టెను,
రూపకాలంకారము.

సీ॥ రాజనీతిప్రవ ♦ ర్తనధర్తమున నొప్పు

ధర్తనందనుప్రభు ♦ త్వంబు మెచ్చి

నిర్మలగుణయుక్తి ♦ నిరుపమశీలుఁడై

తనరుభీమునిబలో ♦ ధృతి నుతించి

సహజాప్తుఁడై ప్రాణ ♦ సఖ్యంబునఁ జరించు

నర్జనువిజయంబు ♦ లభినుతించి

నాసత్యరూపవి ♦ లాససంపద నొప్పు

కవలసౌజన్యంబు ♦ గారవించి

సంతతంబును దనదుద ♦ ర్శనము గోరు

కుంతి నత్యాదరంబునఁ ♦ గొంత దనిపి

తనదునామంబు దాల్చి డెం ♦ దమున నమ్మి

నట్టిదాొపది నాకృష్ణుఁ ♦ డాదరించె॥

55

ఆకృష్ణుఁడు, రాజనీతిప్రవర్తనధర్మమునక, రాజనీతి = రాచవారు తప్పక చేయవలయుకర్తములం డెలపుగ్రంథమునందలి మంచివిషయమునక, ప్రవర్తన = ఉండుటయను, ధర్మమునక = గుణముచేతను (నీతిశాస్త్రమునక జెప్పబడినప్రకారము చేయుమంచిపరిపాలనముచేత ననియర్థము.) ఒప్పు = ప్రకాశించెడు, ధర్మనందనుప్రభుత్వంబు = ధర్మరాజుయొక్కదొరతనమును, మెచ్చి = పొగడి, నిర్మలగుణయుక్తిక = స్వచ్ఛములగుశౌర్యచైర్యదులకలిమిచే, నిరుపమశీలుఁడై = సాటిలేని మంచిపడవడి కలవాఁడై, (ని) శీలంస్వభావేనద్వృత్తై (అ) తనరుభీమునిబలార్థతిక = ఒప్పుభీమునిబలగర్వమును, నులించి = స్తుతి చేసి, సహజాత్మఁడై = తోఁబుట్టు వగుసుభద్రాసుం బ్రియుఁడై, పుట్టినప్పటినుండి మిత్రుఁడై యనియు నర్థము. ప్రాణసఖ్యంబునక = ప్రాణమునందలి చెలిమిం బోలినచెలిమిచేతను, (అలి స్నేహముచే ననియర్థము.) చరించునర్థమువిజయంబు = సంచరించెడుపాండవమధ్యమునిగలుపును, అభినవించి = స్తుతిచేసి, నానత్యరూపవిలాససంపదక, నానత్య = అశ్వినీదేవతలయొక్క, రూపవిలాస = చక్కదనముయొక్క, సంపదక = కలిమిచేతను, వారించక్కదనముం బోలినచక్కదనముచే ననియర్థము. (ని) నానత్యావశ్యినాదసావాశ్వినేయావతాపుథా. అ. ఒప్పుకవలసౌజన్యంబుక = ఒప్పుడునకులసహదేవులమంచితనమును, గారవించి = మన్నించి, మున్నుసూర్యనిభార్యయు విశ్వకర్మసుం గూతురు నగుసంజ్ఞ యొకనిమిత్రమున నిషధపర్వతమునందు ఘోటియై తపంబు సేయ సూర్యుఁడు దానిని వెదకి కనుగొని తాను నశ్వరూపంబు ధరించి సూరించుడు నామె పరపురుషుఁ డనుశంకచే నాభిముఖ్యంబు నొందిన నానీకాసంయోగంబున నీపురుషు లిరువురుం బుట్టుటచే వీరికి నానత్యు లనినామంబు గల్గెననిభారతము. వీరియనుగ్రహమువలననే మంత్రికి నకులసహదేవులు జన్మించుటచే నట్టి సౌందర్యము వీరికిఁ గలదని యిటఁ జెప్పఁ బడియె. సంతతంబు = ఎల్లపుడును, తనదు దర్శనము = (కృష్ణుని) దర్శనమును, (ఆత్మసాక్షాత్కారము ననియేని యర్థము) కొరుమంతిక, అత్యాదరంబునక = మిగులఁబ్రీతితోక, కొంతదనిపి = కొంతత్వప్రీతినే, తనదునామంబు = తన పేరు, తాల్చి = ధరించి, (త న్నెప్పుడును స్మరించి యనియర్థము) కృష్ణ యనుపేరు ధరించి యనియగ్ధాంతము. డెందమునక = మనసునందున్, నమ్మినట్టిదాొపదిక = (తన కేయాపదలు రాకుండ రక్షించుని) విశ్వసించిన పాండవత్విని, ఆదరించెక = మన్నించెను.

క॥ హితుల మహిషతులఁ బురో

హితుల దృఢవ్రతుల వరసు ♦ కృతులం బతిచే

వత తొసతులం దగుసం

స్తుతుల నతులఁ చేల్చె నంద ♦ నూనుఁడు వేడ్క-౯॥56

నందనూనుఁడు = కృష్ణుఁడు, హితులఁ = ఆప్తులను, మహిషతులఁ = గాజులను, దృఢవ్రతులఁ = పుణ్యకర్మములం జేసినవారిని, పురోహితులఁ, వరసుకృతులఁ = విద్వాంసులను, పతిచేవతలు = భర్తయేదైనమని నేపించువారలు, తొసతులన్ = అయినస్త్రీలను, (పతివ్రతల ననియర్థము) వేడ్క-౯ = మతూహలముతో, స్తుతులఁ = పొగడ్తులచేతను, నతులఁ = నమస్కారములచేతను, చేల్చెఁ = సంతోషపెట్టెను.

క॥ వారలు సంప్రీతిమెయి

సారసగోష్ఠీవినోద ♦ సల్లాపచమ

త్కారములం దనుఁ దనుపఁగ

శౌరి యిటులు కొన్ని నాళ్ల ♦ చట నుండంగ-౯॥ 57

వారలు = ఆ హితులు మొదలగువారలు, ప్రీతిమెయి = ప్రేమతో, సారస... ..ములన్, సారస = మనోహరమైన, గోష్ఠీ = ప్రసంగమునందలి, వినోద = నేడుకొరొ అ కైన, సల్లాప = సంభాషణమందలి, చమత్కారములఁ = నేర్పులచేతను, తనున్, తనుపఁగఁ = తృప్తి పొందింపఁగా, శౌరి = కృష్ణమూర్తి, ఇటులు = ఈప్రకారము, కొన్ని నాళ్లు, అచటన్ = అయిద్రప్రస్థపురమునందు, ఉండంగఁ, ముందరివద్యముతో నన్వయము.

నీ॥ సురసాలనిభలీల ♦ సురసాలతరుజాల

సురసాలపనఖేల ♦ దురుసుకంబు

మలయాగణితభోగ ♦ వలయాగవరపూగ

నిలయాగతసదాగ ♦ తిలసితంబు

వనితాజననమాజ ♦ ధనితాజరమనోజ

జనితాజయవిరాజ ♦ దనునయంబు

చరితాంతసురతాంత ♦ పరితాంతసదుదంత

భరితాంతరసకాంత ♦ వరచయంబు

లలితకలరవకలరవ ♦ మిళనశ్శికుల

కలకలోజ్జ్వలవిచికిల ♦ కలితవకుల

విసరకేసరపరిలస ♦ దసమకుసుమ

సముదయము వొల్పె మధుదిన ♦ సముదయంబు

53

సురసాల.....శుకంబు, సురసాల = దేవవృక్షములతో, ఈశ్రీః = కేశవదేవ
 వునవి యైదును దేవవృక్షములు. (ని) పంచైతేదేవతః పశుదాహః పారిజాతకః సంధానః
 కల్పవృక్షశ్చ పుంసివాహరిచందనం. అ. నిభ = కుల్యమైన, శీల = విలాసముగల, పుం
 సాల, సు = ప్రశస్తమైన, రసాల = తియ్యమావు లనెడు (ని) ఆమృతస్నాతో నాహా
 సౌ సహకారోతిసారభః. అ. తరు = వృక్షములయొక్క, బాల = సముదాయమునది, పు
 రసాలపన = మనోహర మైనపల్కులతో, ఖేలత్ = క్రీడించుచున్న, తరుకుకంబు = కె
 వ్కుచిలుకలు కలదియ, మలయాగ = లసితంబు, మలయాగ = మలయాగవృక్షమునది,
 అగణిత = లెక్కింపఁబడని, భోగవలయ = పాములచుట్టు గల (పాములతో మలయా
 జుట్టఁబడిన యనియర్థము) అగవర = వృక్షశ్రేష్ఠులయొక్క, (మంచినదపుఁకెట్ట
 యొక్క) పూగ = సముదాయముయొక్క, నిలయ = స్థానమునది, ఆత = వర్షా
 సదాగతి = వాయువుచేతను, లసితంబు = ప్రకాశింపఁజేయఁబడినదియ, (దక్షిణపు
 వ్కుననుండి వచ్చు గాలితోఁ గూడిన దనియర్థము.) పరితా.....వరచయంబు, పరి
 తాజనసమాజ = శ్రీసముదాయముయొక్కయు, భరితాజా, భరితా = సంపదతో, ప
 న్యతతో ననియేని యర్థము. (కూడిన) అజర = చిన్న వయసుననున్న పురుషులయొక్క
 యు, మనోజ = మన్మథునిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, ఆజను = పరాధివముచే, వివా
 బత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనునయంబు = ప్రార్థనలు గలది. వసంతమలయాగిని
 లుద్ధిపనవిభావములు గాన నాకాలమున నాయకనాయకులు మాఁము విడిచి యొం
 రుల బ్రతిమాలు చుందు రనిభావము. చరితాంత.....వరచయంబు, చరిత = చరిత
 చే, అంత = సుందరులును, మంచినడవడిఁ గలవా రనియర్థము, సురతాంత = సంభోగా
 సంతరమున, పరితాంత = అలసినవారును, సదుదంత = మంచినమాదాములతో, పరి
 త = నిండింపఁబడిన, అంతర = అవకాశముగల, సకాంత = భాగ్యులతోఁ గూడిన, మ
 యంబు = నాయకసముదాయము గలదియును, (ని) పరీజామాత్పసిద్ధయోః. అ. పే

లిత.....సముదయము, లలిత=మనోహరములగు, కలరవ=సామరములయొక్క, కలరవ=మధురధ్వనితో, మిశ్రత్=కలియించుచున్న, అలికుల=తుమ్మెదలయొక్క, కలకల=ధ్వనిచేత, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించెడు, విచికిల=మల్లితీగలతో, కలిత=కూడుకొనిన, వకులవిసర=పొగడలగుంపులందును, కేశర=పొన్న చెట్లయందును, పరిలసత్=వికసించుచున్న, అసను=సాటిలేని, మనుమసముదయము=పువ్వులగుంపులు గలది. మధుదినసముదయంబు=వసంతపుదినములసముదయము (వసంతకాల మనియర్థము.) పొల్చె=సాక్షాత్కరించెను. వృత్త్యనుపాసాలంకారము.

చ॥ శ్రుతిహితవాక్యముల్ నలుకు ♦ చుం ద్విజపాళి మెలంగఁ గేళిప
ర్యతశుభవేదులందుఁ బ్రస ♦ వర్తదినాత్మవివాహవేళ ను
న్నతలతికామహీజమిధు ♦ సంబులు పైనితరేతరం బుదా
రత నిడుముత్త్రయంపుఁదలఁ ♦ బ్రా లన జాలకరాజి రాజిలె॥ 59

ద్విజపాళి=కోయిలలు మొదలగుపక్షులసముదాయ మనెడుబాహ్యగ్రాసముదాయము, (ని) దంతప్రసాదజాన్విజాః. అ. శ్రుతిహితవాక్యముల్=చెపుల కిం పగుపలుకు లనెడువేదమందుఁ జెప్పఁబడినవాక్యములను, (ని) నేడేశ్వరసితశ్రుతిః. అ. పలుకుచుకొ, మెలంగఁగన్=సంచరించుచుండఁగాక, శ్లిష్టరూపకాలంకారము. కేళిపర్యతశుభవేదులందుకొ, కేళి=క్రీడాస్థము, (కల్పితములైన) పర్యతశుభవేదులందుకొ=కొండలనెడుపెండ్లియరంగులమీఁదను, ప్రసవర్త.....ళకొ, ప్రసవర్తదిన=వసంతకాలమనెడు, ఆత్మవివాహవేళకొ=తమయొక్క (లతలయువృక్షములయు) వివాహకాలమనందుకొ, ఉన్నత.....మిధునంబులు, ఉన్నత=పొడవులగు, లతికా=తీవలును, మహీజ=వృక్షములు ననెడు, మిధునంబులు=స్త్రీపురుషులజంటలు, ఇతరేతరంబు=అన్యోన్యమును, పైకొ=ఒండొరులమీఁదను, ఉదారతకొ=గొప్పతనముతో, ఇడుముత్త్రయంపుఁదలఁబ్రా లనకొ=చల్లుకొను చున్నముత్తేములతలఁబ్రాలో యనునట్లు, జాలకరాజి=మొగ్గలసముదాయము, రాజిలెకొ=ప్రకాశించెను. రూపకానుప్రాణితో తేజితాలంకారము.

చ॥ ఎలయుచుఁ దేటిమొత్తపుమొ♦యిల్ పయిఁ గప్పి రవం బొనర్చు గో
యిల లనువానకోయిలలు ♦ హెచ్చుగ నచ్చపుఁబువ్వుదేనెసో
నలు గురియొక వనానిలము ♦ సం గన నౌచుఁజలించె గొమ్మెఱుం

గులగతి దియ్యమావియెల ♦ గున్నలఁ గెందలిరాకుజొంపముల్ || 60

తియ్యమావియెలగున్నలకొ = తియ్యమామిడిచెట్ల సంబంధ మైనతేతమొక్కల
యందున్ (తేతతియ్యమావులం దనియర్థము.) కెందలిరాకుజొంపముల్ = ఎఱ్ఱనితే
తయాకులసమాహములు, పయికో = వానిమీఁదను, కప్పి = ఆవరించి, తేటిమొత్తపు
మొయిల్ = తుమ్మెదగుంపు లను మేఘములు, ఎలయుచుకో = వ్యాపించుచున్, రవం
బు = భవనిని, ఒనర్పఁగాకో = చేయుచుండఁగాన్, కోయిలులు = కోకిలలు, అనువానకో
యిలులు = అనియెడుచాతకములు, హెచ్చఁగకో = అధిక మగుచుండఁగాకో, అచ్చపుఁ
బువ్వుఁదేసెసోనలు = నిర్మల మైనమకరంద మనువర్షధారలు, కురియకో = వర్షింపఁగాన్
వనానిలమునకో = వనము నందలిగాలిచేతను, కొమ్మెఱుంగులగతిన్ = కొత్త మెఱుంగు
లరీతిచేతను, (కొత్తమెఱుంగులవలె ననియర్థము.) కననాచుకో = ఒకసారి కానుపిం
చుచుకో, చలించెకో = కదలి యాడుచుండెను.

తేతమావులయందలిచిగుళ్లువీఁద మేఘములువలెఁ దుమ్మెదలు ముసరి భవనిచే
యుచుండఁగా వర్షధారలువలె మకరందము గురియుచుండఁగా మెఱుంగులువలె గాలి
చే నొకప్పుడు గాన్నించుచు నొకప్పుడు గాన్నింప వుండె ననియర్థము.

మ॥ వనరాశ్వుద్గతఃఫేనము ల్వనరమా ♦ వజ్రప్రభారమ్యమం

డనశోభల్ మధుప్రతానమధుపా ♦ నప్రిక్రియాశాప్యపా

త్రానికాయంబులు చైత్రీరాత్రిముఖని ♦ ర్యత్తారకల్ వల్లికా

వనితాంచద్దరహాసముల్ సితసుమ ♦ వ్రాతంబు లొప్పెన్ వనిక్॥

వనరాశ్వుద్గతఃఫేనముల్, వనరాశి = అరణ్యసముదాయ మనెడుసముద్రమునుండి
ఉద్గత = మీఁదికివచ్చిన, ఫేనముల్ = నురుగులును, (ని) పయాశీలాలమమృతంజీవనం
భువనంవన మనియును, గహనంకానంవన మనియును నమరుఁడు. వనరమా.....
భల్, వనరమా = వనలక్ష్మి యనెడుస్త్రీయొక్క, వజ్రప్రభారమ్య = వజ్రకాంతులచే
మనోహరము లైన, మండనశోభల్ = అలంకారములయొక్కదీప్తులును, మధుప...నికా
యంబులు, మధుప = తుమ్మెద లనుమద్యపానముచేయువారి, ప్రతాన = సముదాయ
ముయొక్క, మధుపాన = మకరందము ద్రావుట యనెడుమద్యపానవ్యాపారమునకు,
శాప్యపాత్రనికాయంబులు = వెండిగిన్నెలగుంపులును, చైత్ర.....త్తారకల్, చైత్రీ =
వసంతకాలమనెడు, రాత్రిముఖ = సూర్యాస్తమయకాలమందు, నిర్వత్ = ఉదయించు
చున్న, తారకల్ = నక్షత్రములును, వల్లికా.....హాసముల్, వల్లికా = తీవలనెడు,

వనితా = స్త్రీలయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, దరహాసముల్ = మందహాసములును,
(అగు) సితనుమవ్రాతంబుల్ = తెల్లపువ్వులసముదాయములు, వనిక్ = వనమునందున్
బుప్పెక్ = ప్రకాశించెను.

క॥ వసుపతి దాను సగుట నల

వసుపతి మైత్రికిఁ దదాశ ♦ వటలె నన విభా

వసుఁ డుత్తరంపుఁద్రోవను

మనలెం దనమిత్రభావ ♦ మహిమ దలిర్పన్ ॥ 62

విభావసుఁడు = నూర్యుఁడు (ని) విభావసుగ్ధృహపతి స్త్రిహంపతిరహస్వతిః. అ.
తానును, వసుపతి = కిరణముల కధికారి, ధనముల కధికారి యనియగ్ధాంతరము. (ని)
దేవభేదనలేరశ్మావనూరత్నే ధనేవసు. అ. అగుటక్ = కావుటచేతను, అలవసుపతిమై
త్రిక్ = ప్రసిద్ధుఁ డైనధనాధిపతి యగుకుబేరునియొక్కచెలిమిక్, తదాశక్ = అధన
మునందలియాశచేతను, ఆకుబేరుఁ డుండునుత్తరపుదిక్కునం దనియగ్ధాంతరము. (ని) ఆ
శాశ్వహరితశ్చతాః. అ. వటలె ననన్ = వ్యాపించెనూ యనునట్లు, తనమిత్రభావము
హిమ = తనమైత్రియొక్కగొప్పతనము, తననూర్యభావముయొక్కగొప్పతనమనియగ్ధాం
తరము. తలిర్పన్ = వృద్ధి చెందఁగా, ఉత్తరంపుఁద్రోవన్ = ఉత్తరమాగ్ధమందు, మ
సలెన్ = సంచరించెను. నూర్యుఁడుత్తరాయణమున నుత్తరదిక్కునందును దక్షిణాయన
మందు దక్కినపుడెసను సంచరించుట సహజ మైయుండఁగా, సమానులకు మైత్రి సమ
కూడు ననుప్రసిద్ధిచేత నిచట నూర్యుఁడును వసుపతి (కిరణముల కధికారి) గావుననా
శచేత వసుపతి (ధనపతి) యైనకుబేరునితో మైత్రి చేయ నెంచి యాదిష్కన సంచ
రించుచున్నట్లు తోచె ననియుత్పేక్షించినాఁడు. వసుపతిశబ్దమునం దగ్ధద్వయమున
కభేదాధ్యవసాయము.

శ్లేషమూలకాతిశయోక్త్యనుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ నవరసామోదంబు ♦ నవరించె నెయ్యది

తరులయందును ఘన ♦ తరులయందు

నుమనోవికాసంబు ♦ సమకూర్చె నెయ్యది

శ్యామలందును నవ ♦ శ్యామలందు

మధుపరాగసమృద్ధి ♦ మననిచ్చె నెయ్యది
 తమ్ములందును లతాం ♦ తమ్ములందు
 లలితకుంకుమపత్ర) ♦ కలన మెయ్యది నించెః
 గొమ్మలం చెలమావి ♦ కొమ్మలందు
 నట్టిసురభికి సురభిని ♦ ఖ్యాతి గలుగు
 టరిదియే సత్ఫలములు ద్వి ♦ బావమలకు
 బాలగణికలకు నవీన ♦ పల్లవాప్తి
 లలిఁ బ్రసవయుక్తి వంధ్యాభు ♦ లకు నొసంగె

63

ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము, తరులయందున్ = వృక్షములయందును, మధుపరాగసమృద్ధి = గొప్పవారియందును, సవరసామోదంబు, నవ = మాతనవైన, ని = మధుపరాదులయొ, ఆమోదంబు = పరిమళములయొ, (సముదాయమును) నవ = మాతనవైన, రస = (శృంగారము) ప్రేమను, ఆమోదంబు = సంతోషంబును, నవరించెన్ = కలిగించెనో, వృక్షములందు మధురరసమును, బరిమళమును, పురుషులందుఁ బ్రేమను సంతోషమునును గలిగించె ననియర్థము. (ని) శృంగారాదౌ విషేషీర్వ్యగతే రాశిర్భవేతి. అ. ఎయ్యది = ఏవసంతకాలము (ఈపదమునకు ముందు నిశ్లే యర్థము ప్రసంగించెను.) శ్యామలందును = యవతులందును (ని) శ్యామాపాదశవస్తాశ్రీ. వా. వా. నవశ్యామలందున్ = లేతప్రేంకణపుఁజెట్టియందును, సుమనోవికాసంబు = అధిక ప్రామాణ్యసంతోషంబును, పూలయొక్కవికాసమునును, సమకూర్చెన్ = సంఘటించెనో, యవతులకు సంతోషమును, ప్రేంకణములకుం బుష్పసమృద్ధిని గలిగించె ననిభావము. ఎయ్యది, తమ్ములందును = తామరలయందును, లతాంతమ్ములందున్ = పుష్పములయందును, మధుపరాగసమృద్ధిన్, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, రాగ = ప్రేమయొక్క, సమృద్ధిన్ = అతిశయమును, మధు = పూఁదేనెయొక్కయు, పరాగ = పుష్పగుడుముయొక్కయు, సమృద్ధిన్ = సంపదను, మననిచ్చెన్ = ఉండఁజేసెనో, పుట్టించెనోయనియర్థము. తామరలందుం దుమ్మెదలకుఁ బ్రేమాతిశయమునుఁ బుష్పలందుమనించుమం బుప్పొడిని గలిగించె ననియభిప్రాయము. ఎయ్యది, కొమ్మలందున్ = శ్రీలయందును, ఎలమావికొమ్మలందున్ = లేతమామిడికొమ్మలందును, లలితకుంకుమపత్రకలము, లలిత = సుందరమైన, కుంకుమపత్ర = (చెక్కిల్లు మొదలగువానియందలి) కుంకుమపూతవలని, కలనము = చక్కందనమును, కుంకుమం బోలినచిగుఱాకలయందమును, నించెన్ =

నిండించెనా, స్త్రీలకుం గుంకుమపూతలును మావులయందుఁ జిగురాకులును సంఘటిం
చె ననియర్థము. అట్టిసురభిక్షి = అట్టివసంతబుతువునకు, (ని) సురభిస్తుగవిస్త్రీయాం
వసంతచైత్రయోఃపుంసిత్రిషుసౌమ్యసుగంధినోః. నా. నా. ద్విజావశులకు = బ్రాహ్మ
ణులకు, (పక్షుల కనియగ్ధాంతరము) సత్స్వలములు = కోరినలాభములను (మంచినండ్ల
ననియగ్ధాంతరము) బాలగణికలకున్ = లేతయడవిమల్లెతీగలకున్, (చిన్న వయసున
నున్న వేశ్యల కనియగ్ధాంతరము.) నవీనపల్లవాప్తిక్ = లేతచిగుతాకులకలిమిని (క్రాత్త
విటులసంబంధము ననియగ్ధాంతరము.) (ని) వారస్త్రీగణికావేశ్యా యనియును గణి
కాయూధికాయనియును నమరుఁడు. లలిక్ = చక్కఁగా, వంధ్యాశులకు = గొ
డ్రాండ్రీకున్ (గొడ్డువి యగుతు మ్మెదల కనియేని ఫలింపనిచెట్లసముదాయమున కని
యేని యగ్ధాంతరము) ప్రసవయుక్తిన్ = సంతానమును, (పుష్పసంపద ననియగ్ధాంతర
ము.) ఒసంగక్ = ఇచ్చుటచేతను, సురభివిఖ్యాతి = సురభియనుపేరు (కామధేనువు
యొక్కకీర్తిం బోలినకీర్తియనియగ్ధాంతరము) కలుగుట = సంభవించుట, అదియే =
దుర్లభమా? కాదనియర్థము. కామధేను వెవ్వ రేమికోరిన నది యిచ్చును. వసంతబు
తువునకును శ్లేషచే నట్టిసామర్థ్యము చెప్పఁబడియె. కాఁబట్టియే దానిపే రైనసురభియ
నునామమును గీర్తియును దీనికిం గలుగుట దుర్లభము గా దనితాత్పర్యము. వసంతబు
తువునకు సురభి యనునామము నిమిత్తాంతరముచేతఁ గలిగి యుండఁగా నిది పెక్కం
డ్రకుం బెక్కుకోర్కె లిచ్చినట్లు శ్లేషచేఁజెప్పి యాకారణముచేతనే కామధేనువునకుం
బే రైనయాశబ్దము దీనికిం జెల్లు ననియుత్పేక్షించుటచే శ్లేషానుప్రాణితోత్పేక్షాలం
కారము.

చ॥ చివురుకటారు లయ్యలరు ♦ సింగిణులుం దలిరాకుబాఁకులున్
రవదళిశింజనుల్ సుమప ♦ రాగమునన్ మెఱుంగెక్కఁ జేసి మా
ధవుఁ డనుఁ గైనచూరునకుఁ ♦ దా నిడ నించినయస్త్రశాలల
ట్లవితథలీల నొప్పె వని ♦ నంచితమంజునికుంజపుంజముల్॥ 64

మాధవుఁడు = వసంతఁడు, చివురుకటారులు = చిగురులనుచురకత్తులును, అయ్య
లరుసింగిణులకు = పూరిండ్లును, తలిరాకుబాఁకులు = లేతయాకులను ఖడ్గవిశేషము
లును, రవదళిశింజనుల్ = ధ్వనియించుచున్న తుమ్మెదనారులును, సుమపరాగమునన్ =
పుష్పాడిచేతను, మెఱుంగెక్కఁజేసి = మెఱయునట్లుచేసి (పదను వెట్టి యని యర్థము)
కత్తులు మొదలైనవానికిం బదను కలుగఁజేయునిమిత్త మినుము మొదలగునవిరాతిమీఁద

చేసినూటుట సుప్రసిద్ధము. అనున్దైనమారునకున్ = ప్రియుండైనమనస్సునకు, తాన్, ఇడన్ = ఇచ్చుటకు, నించినయన్త్రుకాలలట్లు = నిండించిన యాయుధాగారములువలె, అంచిత.....పుంజముల్, అంచిత = ఒప్పెడు, మంజు = మృదువైన, నిమంజపుంజముల్ = పొదరిండ్ల సముదాయములు, అవితథలీలన్ = సఫలమైన విలాసముతో, వనిన్ = వనమునందున్, ఒప్పెన్ = ప్రకాశించెను.

వసంతుడు తన చెలికాడైన మనస్సునకిచ్చుటకు సిద్ధముచేసిన యాయుధశాలలువలె బాదరిండ్లు పువ్వులతోడం జివుళ్లతోడను విలసిల్లెననిభావము.

చ॥ కొలఁకులఁ దేలితేలి తొవ ♦ గుంపులకంపుల సోలిసోలి మ్రొక్కులపయి వ్రాలివ్రాలి నుమ ♦ గుచ్చుసుగంధముఁ గోలిక్రొలి తీవలగమిఁ గ్రాలిక్రాలి తరు ♦ పంక్తులనీడలఁ దాళితాళి మేల్ నిలుకడ వీచె నామని వ ♦ నీతలశీతలవాతపోతముల్॥ 65

వనీతల శీతల వాత పోతముల్, వనీతల = తోటలయందలి, శీతల = చల్లని, వాతపోతముల్ = పిల్లవాయువులు, అమనిన్ = వసంతకాలమునందున్, కొలఁకులన్ = సగస్సులందున్, తేలితేలి = స్నానముచేసి (సంచరించినయర్థము.) తొవగుంపులకంపులన్ = కలువ పువ్వుల వాసనచేక, సోలిసోలి = మిగులం బారవశ్యము నంది, కంపు శబ్దము దుగ్గంధ పరమైఁట్లు లోకమునంబ్రసిద్ధము. కాని భారతము మొదలగువానియందు గంధసామాన్యపరముగా నీ శబ్దము నుపయోగించిరి. మ్రొక్కులపయిన్ = చెట్లమీఁదను, వ్రాలివ్రాలి = మిగులవిశ్రమించి, సుమగుచ్చుసుగంధమున్ = పువ్వులగుత్తులయొక్క పరిమళమును, కోలిక్రొలి = మిగులననుభవించి, తీవలగమిన్ = తీవలగుంపునందున్, క్రాలిక్రాలి = మిగులసంచరించి, తరుపంక్తులనీడలన్ = చెట్లవరుసల నీడలయందున్, తాళితాళి = ఆగియాగి, మేల్ నిలుకడన్ = మిగులఁజ్ఞైర్యముతోవీచెన్ = విసరెను. ఇందు వాయువునందు వర్ణ్యములైన చల్లదనము మాంద్యము సౌరభ్యము నను మూడు గుణములును వర్ణింపఁబడెను.

క॥ అలినీకుటింబినులకున్

లలి నీరపుబొమ్మ ♦ రిండ్ల లతికాపంచా
లుల నవపుష్పద్దమవే

శల వనరమ దేనెవిందు ♦ లను గావించెన్॥ 66

వనరము = వనలక్ష్మి, లలికా.....వేళలన్, లలికా = తీవలను, సాంఘాలుల =
బొమ్మలయొక్క, నవపుష్పద్గమవేళలన్, నవ = నూతనమైన, పుష్పద్గమవేళలన్ = పు
ష్పాలుపుట్టుకాలనునెడు రజోదర్శన కాలమందున్, లలికా = చక్కగా, ఈరపుసామ్మ
రిండ్లన్ = పొదరులను, బొమ్మలను బెట్టికొని పిల్లలాడుకొను నిండ్లయందున్, అభినవించి
చినులపక్ష = ఆడుతున్నదలనుపేర టాండ్రున్, తేనెవిందులన్ = మకరంద భోజన
ములను, కావించెన్ = చేయించెను.

గీ॥ విరహితతిమింద దండెత్తు ♦ మరునిపీర

కాహళల భంగి మొఱసెన్ బి ♦ కవ్రజంబు ;

లమరె గోరకములు కింశు ♦ కముల గాన

ససలీస్త్రీల కెంపుల ♦ నత్తులనగ॥

67

పికప్రజంబు = కోయిలలసముదాయము, విరహితతిమిందన్ = వియోగముంబొం
దిన స్త్రీపురుషుల సముదాయముమీదను, దండెత్తు.....భంగిన్, దండెత్తు = యుద్ధ
మునకు వెడలెడు, మరుని = మన్మథునియొక్క, వీర కాహళల భంగిన్ = పరాక్రమశా
లులపంబిరుదులైన కొమ్మటూరల రీతిచేతను, మొఱసెన్ = ధ్వనించెను. కింశుకము
లన్ = మోడుగులయందున్, గోరకములు = మొగ్గలు, కాన.....లనగన్, కాన
సలీ = ఆడవులయందలి యకృత్రిమ భూములనెడు, స్త్రీల = ఆడువారియొక్క, కం
పులనత్తులనగ = పద్మరాగములంగూర్చిన ముక్కుపోగులలో యనునట్లు, అమరన్ =
ఓపెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

సీ॥ తరులలో దీవపం ♦ దిరులలో విరులమం

జరులలో మకరంద ♦ ఝరులు గ్రోలి

గముల బాగమరి పూ ♦ గములపై దగి పరా

గముల బైకొని సురా ♦ గముల మించి

చెలువొందు గుఱ్ఱమా ♦ పులయందు దలిగుగ్గ

పులయందు ననలతా ♦ పుల బెనంగి

దిటములై శ్రితపుష్ప ♦ పుటములై కలితని

ఘటములై నవనసీ ♦ తటుల నదిమి

తమిని మగపెంటిపిల్లతం ♦ డములఁ గలసి

గలశిరంబులఁ బూఁదేనె ♦ గప్పికొనఁగఁ

గొనగఱులువిప్పి యపుడు యు ♦ మృనుచుఁ బాదలఁ

బాదల రొదలిడి కొదమతు ♦ మ్మెదలు మెదలు! 68

కొదమతు మ్మెదలు = లేతతు మ్మెదలు, తరులలోన్ = చెట్టులలోను, తీవపంపి
రులలోన్ = తీవలతో నల్లుకొనిన పందిరులనడుమను, (ఉండు) విరులమంజరులలోను
కరందయురులు = పూలగుత్తులలోపలనున్న తేనెనుదులను, క్రోలి = త్రావి, గములన్ =
గుంపులచేతను, బాగమరి = చక్కబడి, (గుంపులుగూడియనియ్యము.) పూగముల
మైన్ = పువ్వులగుంపులమీదను, తగి = ప్రకాశించి, పరాగములన్ = పుష్పాదులను, మై
కొని = మీదం జల్లికొని, సురాగములన్ = మంచయనురాగములతో, మించి = అతీత
యించి, చెలువు = అందమును, ఒందు గుఱ్ఱమావులయందున్ = పొందెడులేతచూతము
లందును, తలిరుంగోవులన్ = చిగిరించినగోరంటలయందును, నలలతావులన్ = పూలుగ
లచోట్లను, పెనంగి = కలసికొని, దిటములై = పైర్యముకలవియై, క్రేతపుష్పపుటములై =
ఆశ్రయింపబడిన పూలగుత్తులు కలవియై, కలితనిష్కుటములై = (తమచే) వ్యాపింపఁ
బడినయింటివెనుకనున్నతోటలుగలవియై, (ని) గృహారామస్తునిష్కుటః. ఆ. నవ
వనీతటులన్ = నూతనమైన తోటలను, అడిమి = కప్పి, (అందువ్రానియనియ్యము.)
తమిన్ = వేడుకతో, మగపెంటిపిల్లతండములన్ = మగవానియొక్కయు, అడువా
నియొక్కయుఁ బిల్లలయొక్కయు సముదాయములను, కలసి, గలశిరంబులన్ = మెద
లయందును శిరసులందును, పూఁదేనె = మరందము, కప్పికొనఁగన్, కొనగఱులు = తె
క్కలచివరలను, విప్పి, యుమ్మనుచున్, పాదలన్ = తీవగుంపులయందున్, పాదలన్ =
అధికమగునట్లు, అపుడు = ఆపసంతకాలమందు, రొదలిడి = ధ్వనిచేసి, మెదలున్ = సం
చరించును.

మ॥ కలితాశోక లతాంతదీపరుచి రం ♦ గ తుక్కుంజగేహంబులోఁ

గలకంతీతతి రాగవిక్షణము సోఁ ♦ కం దార్పగా దక్షిణా

నిలుఁ డల్లల్లనఁ దాపు లంటుకొనుచో ♦ నీరంధ్రమాక్ష్యరస

చ్చలఘుర్నోద్గమలై వడంకి రలనా ♦ సంతీలతాబాలికల్॥ 69

కలిత.....గేహంబులోన్, కలిత = పూరితమైన, అశోకలతాంత = అశోకపుం

బువ్వులనెడు, దీప=దీపములయొక్క, రుచి=కాంతిచేతను, గంగత్=ప్రకాశించుచున్న, కుంజగేహంబులోక=పాదరు టిల్లనెడు కృహమధ్యమందుక, కలకంఠితతి=కుంజోయిలను స్త్రీలసముదాయము, రాగవీక్షణము=ఎఱ్ఱనిమాపుల నెఱుఁపే మహోద గూడినచూపు, సోకక=తగులఁగాక, తాదృఁగాక=కూగ్పఁగానో, దక్షిణానిలుఁడు=దక్షిణనాయకుడైన దక్కినపుగాలి, (సెక్కుభాగ్యలందు వైషమ్యము లేకుండ నిపుణముగం బ్రవర్తించువాఁడు దక్షిణనాయకుఁడు) అల్లనక=మిగులమాంద్రము తోనో, తావులు=పరిమళములను కళాస్థానములను, అంటుకొనుచోక=తాఁచునపుడు అల వాసంతీలతా బాలికల్=ప్రసిద్ధి మెందిన గురువిందతీఁగలను ముగుదలు, నీరంద్రలై, నీరంద్ర=సందులేని, మాధ్వీరస=పూఁడే నెఱుక్క, చ్చల=మినుచేతను, ఘోర్మద్యమలై=చెనుటయొక్కపుట్టుక గలవారై, వడంకిరి=కంపించిరి.

ముగుదలను మొదట నాయకులతోఁ గొందఁ టింతులుగూర్చుటయు నాకాలము నవారికిఁ జెప్పటమొదలగు సాత్వికభావములు పుట్టుటయు సహజము. ఈసద్భ్యుత్థాన మొందటిలోక సిద్ధవ్యవహారముననుసరించి ముగ్ధాత్మము మొదలగునవి వాసంతీలతో ముగుదల గువానియందుఁ గవి యాలోపించెను; గాన రూపకాలంకారము; మఱియు మక గొందఁ మున దానిరూపముగఁపియందు స్వేదత్యమోపించుటచే నపహ్న వాలంకారము. న సంతకాలమునఁ గోకిల లెఱ్ఱనిచూపులఁగలిగి విలసిల్లుచుండెననియు మందమాంతుకము పూలపొదలయందు సంచరించుచుండెననియు సజ్జోకములు దీపములంబోలిన యెఱ్ఱనిపూలుగలిగియుండెననియు గురువిందతీవలనుండి యొడతెగని మగందభాగలుగురియు నుండె ననియు భావము. ఇందు శృంగారరససహకారులగు స్వేదము (చెమ్మట) వేపగుఱు (కంపము) ననుసాత్వికభావములు రెండు చెప్పబడియె.

మ॥ వనరంగంబులపైఁ దమాలవృత్తి నే ♦ వధ్యంబులొప్పం బిక
స్వనగీతంబులతో మరున్నటుడు లా ♦ స్వప్రాధినేర్పం బిపు
ల్లను కేల్లిప్పుచు వల్లిపాత్రములగుం ♦ పాడక వసంతప్రభగు
డనుకంపామతి మెచ్చియిచ్చెఁ గుసుమ ♦ ప్రించన్మణిభూషణు ॥

వనరంగంబులపైక=వనములను నాట్యస్థలములయందుక, (ఎల్లనాడు గుఱిల్లు చోటుగావున నాట్యస్థానము రంగంబునాఁడు.) తమాల.....బులు, తమాలవృత్తి=చీకటిమాఁకులయావరణమనెడు, (వృత్తి=ఆవరణము; కంచె;) నేవధ్యంబులు=తెరచాటుచోటులు, రంగమునకు వెనుక టిడిక్కున వస్త్రాద్యలంకారములు ధరించుటను

వేషగాండ్రేష్వటుచుకొన్న స్థానము నేపథ్యము. ఒప్పుకొ = ప్రకాశింపఁగాక, పికస్వవ
గీతంబులతోకొ = కోకిలస్వనములనెడు గానములతోకొ, మరున్నటుఁడు = మందవా
యువను నభినయశాస్త్రముపదేశించువాఁడు, లాస్యప్రాధికొ = నృత్యమునందలి సామ
ర్థ్యమును, (ఆంగికాద్యభినయములచే రామాదుల యవస్థ ననుకరించుట నాట్యము. ఇ
ది లాస్యము తాండవము ననిద్వివిధము. మృదువైనది లాస్యము, నుద్ధతమైనది తాండవ
మును.) నేర్పకొ = శిక్షింపఁగాక, వల్లి పాత్రముల గుంపు = తీవలను నస్త్రకుల సము
దాయము, చివ్రశ్శనుకేర్తిప్పచుకొ = చిగురాకులను హస్తముల నాడించుచు, ఆహకొ =
అభినయింపఁగాక, వసంతప్రభుండు = వసంతుడనుమహారాజు, మెచ్చి = సంతసించి
అనుకంపానుతికొ = దయగలుబుద్ధితోన, కుసుమ పాంచనమణి భూషణకొ = పువ్వులనె
డు విలసిల్లుచున్న మణులతోఁగూడిన నగలను, ఇచ్చెకొ = ఒసఁగెను. రూపకాలం
కారము.

సీ॥ ఆనవంబుల నాని ♦ యలరుచుఁ బద్మినీ

జాలంబు మధుపాలి ♦ కేళి నెనయ

విటపానువృత్తులై ♦ వెలయుచు ఘనతరుల్

పరలతాతనుయోగ ♦ పటిమ నొనరఁ

దతపల్లవాళితో ♦ డుత నుమనోరాజి

కడనుండుకొమ్మలఁ ♦ గలిసియుండఁ

గడువనప్రియపక్షి ♦ కామదానత నూని

గణికాప్తి బలీభం ♦ గము లొనర్చ

సకల కుజనులఁ బెంచి ను ♦ జాతి నొంచి

మహి రజోవ్యాప్తిగను గంభ ♦ వహు వహించి

యతితపస్సుగ్ని హరియించి ♦ యతిశయించి

చైత్రుఁ డాత్మప్రభావనై ♦ చిత్రిఁ దెలిపె॥

71

పద్మినీజాలంబు = తామరల సముదాయము, ఆనవంబులకొ = పుండ్రేసెలను,
ఆని = ధరించి, మధుపాలికేళికొ = తుమ్మెదలతోడిక్రీడను, ఎనయకొ = పాండఁగాన, వ
సంతకాలమున దామరలు మిగులఁ దేనెన్రవించుచుఁ యుమ్మెదలతోఁ గూడి విలసిల్లు

చుండెననిభావము. పద్మినీజాలంబు = పద్మినీజాలిస్త్రీలయొక్క సముదాయము, అని
 వంబులకొ = మద్యవిశేషములను (పచ్చి చెఱువరసముతోఁ జేయుసారాయిని) అని
 త్రావి, మధుపాళికేళిక = కల్లుద్రావివువారి సముదాయముతోఁడి కీర్తనను, ఎవరియొక
 పాండఁగాక, అనిరెండవయధము. (ని) పద్మినీకరిణీస్త్రీస్త్రీసర్వోబ్ధులనీసనచ. నా.
 నా. వసంతకాలము మిగుల మనస్థోదీప్తపకమగుటచే నుత్తమస్త్రీలుసయితము మద్యము
 ద్రావి త్రావినవారితో విహరించుచుండిననిభావము. ఘనతరుల్ = గొప్పతల్లులు, విట
 పానువృత్తులై = కొమ్మలయనుసరణగలవియై, వెలయుచుకొ = ప్రకాశించుచు, పరిమళ
 తనుయొగపటిమకొ, పర = శ్రేష్ఠమైన, లతా = తీవెలయొక్క, అతనుయొగ = అభి
 మైసకూడుకొనుటయొక్క, పటిమకొ = సామర్థ్యముతోకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ,
 వసంతకాలమునందుఁ జెట్లు మిక్కిలికొమ్మలు గలవియై దగ్గఱనున్న లతలతో బాగుగ
 నల్లికొని ప్రకాశించుచున్న వని భావము. ఘనతరుల్ = మిగులగొప్పవాను (వివేకులని
 యర్థము.) విటపానువృత్తులై, విటప = విటులంబాలించువారియొక్క, (గొప్పవిటుల
 యొక్కయనియర్థము) అనువృత్తులై = అనుసరించుటగలవారై, పర.....పటిమకొ,
 పర = ఇతరులయొక్క, లతాతను = స్త్రీలయొక్క, (పరవనితలయొక్కయనియర్థము)
 యొగపటిమన్ = కలయికయందలి నేర్పుచేకొ, ఒనరకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, అనిరెండ
 వయధము. వివేకులసయితము కాలవిశేషమున వివేకముంబోగొట్టుకొని పెరయుండుట
 గోరుచున్నారని యాశయము. సుమనోరాజి = సుమనుసముదయము, తత్రస్థలవాళిసోద
 తన్, తత = విస్తరించుచున్న, పల్లవ = చిగుళ్లయొక్క, ఆళితోడుతకొ = సమూహముతో,
 కడన్ = చివరను, ఉండుకొమ్మలకొ, కలసియుండకొ = వ్యాపింపఁగాన్, కాలమహిమ
 చేఁ గునుమములు చెట్లయందుఁ జివరవఱకు నుత్పన్నమాయెననిభావము. సుమనోరా
 జి = విద్వాంసులసమాజము, (ని) సుమనాఃపుష్పమాలతోఽస్త్రీయాండేవేభుగ్గనా
 నా.నా. తత = (అంతటను) వ్యాపించెడు, పల్లవాళితోడుతకొ = విటకాలద్రవ్యోప
 (ని) అధపల్లవః ఆస్త్రీప్రవాళేశాస్థిగ్ధ. నా.నా. (మాడి) కడమండుకొమ్మలకొ =
 వెలుపలనున్న యింతులను, (రజస్వలలననియర్థము.) వైశ్రుని యసాధారణ మహిమ
 చేఁ విద్వాంసులు సయితము రజస్వలాసంగమము నిచ్చగించుచున్నారనిభావము. వనప్రి
 యపత్తికొ = కోయిలలవరుస, కడుకొ = మిక్కిలి, కామదానతకొ = మనస్థుని సేవను,
 ఊని = అవలంబించి, గణికాప్తికొ = అడవి మొల్లలమీఁదవ్రాలుటచే, ప్రత్యభంగములు =
 ఆకులరాలుపును, ఒనర్పకొ = కావింపఁగాకొ, మనస్థుని భిక్షులైన కోయిలలడవి మొల్ల
 ల మీఁదనెక్కి యాకులరాలుచున్నవనిభావము. వనప్రియపత్తికొ = అడవియందుప్రే
 పఁగలవారు, (వానప్రస్థులనియర్థము.) ప్రపంచసుఖమునం దానవదలి తీర్థసేవఁ జే

యుచుఁ బుణ్యారణ్యములం దపము సేయువారు వానప్రస్థులు. కాను వాచక = మన్మథునిదాస్యమును, ఊని = అవలంబించి, కామునికి లోబడి యనియ్యముగఁజేకాత్రిక = వేశ్యలయొక్క సంబంధముచేతను, పత్రభంగములు = మకరాకారమైన కస్తూరిమొదల గువానిపూతలను, కడుక్ = మిక్కిలి, ఒకర్చుక్ = చేయఁగాన్, అని చెందకన్యయు. వసంతునివలన విరాగులుసయితము వేశ్యాసంబంధము నభిలషించుచున్నారని భావము. చైత్రుఁడు = వసంతుఁడు, సకలపజనలక్ = ఎల్లవృక్షములను (బి = భూమియందు, జని = ఉత్పత్తిగలది, కుజని = వృక్షము. బహువచనము కుజనులు) ఎల్లదృష్ట్యలందున్నారని భావము, పెంచి = వృద్ధిసొందించి, సుజాతిక్ = బాజని, సొంచి = బాధించి, వారినిదాసము లేకుండఁజేసి యనియ్యధము. అవి వర్షాకాలమున వికసించుచున్నవని వసంతకాలమునఁ బుష్పించువనియుఁ బ్రసిద్ధి. మంచివంశమున జన్మించినవారి బాధించి యని యర్థాంతరము. మహిక్ = భూమియందు, రజోవ్యాప్తి = పూదుమ్ముతోఁగూడిన, కనుగంధవహుక్ = పొందువాయువును, వహించి = భరించి, మహిక్, రజోవ్యాప్తిక్ = రజోగుణముతోడి సంబంధమును కనుగంధవహుక్ = పొందెడుగర్భముగలవారిని (బాత్మేకవచనము) (ని) గంధోగంధకసంబంధామెదలేకన్యయేపువ. నా. నా. వహించి = పోగుచేసి, అతి తపస్సూర్తిక్ = మిక్కిలిగ శిశుబుతువుయొక్క ప్రకాశమును, హరియించి = పోగొట్టి, (చెందకన్యయున యకారాదిగాఁ బదములిగింపకలెను) యతితపస్సూర్తిక్ = సన్యాసులయొక్కతపస్సుచేయవలెననుతలఁపును, హరియించి = పోగొట్టి (తనమహిమచే సన్యాసులదసయితము చిత్తన్యాస్త్యములేకుండఁజేసి యనిభావము.) అతిశయించి = విజృంభించి, అత్మప్రభావవైచిత్రిక్ = తనప్రభావముయొక్కచమత్కారమును, (ని) ప్రతాపశ్చప్రభావశ్చయత్రేజః కోశదండయోః. ఆ. తెలిపెక్ = ప్రకటించెను. శ్లేషాలంకారము.

సీ॥ మునుమాపు నులివిచ్చు ♦ బొండుమల్లెలు పోగ

క్రామ్ముడి నెఱతావి ♦ గుమ్మరింప

శునుఁజగురాకుపా ♦ న్నుల విరివఱపుల

నెనఁగునేలకిపాద ♦ రిండ్లఁ జొచ్చి

మధుర శీధురసాత్త ♦ మనమాంద్యమునఁ బునః

పునరుపగూహనం ♦ బుల మిబారి

వలిచన్నుఁగవ లురం ♦ బుల నాట ననఁబుల

కపురంపుబూడి తేచు ♦ కమ్మదెమ్మ
రలు నితాంతోపరతి పరి ♦ శ్రీమ సముత్థ
కమ్మ గల్లతల స్వేద ♦ కణిక లార్పఁ
బతులయెడఁ గూర్కుసతులు లే ♦ పకడఁ దెలిసి
రలఘుశుకపికనిష్కుట ♦ కలకలముల॥

72

మునుమాపు = సూర్యాస్తమయకాలమునకే, నులివిచ్చుబొండుమల్లెలం, నులి = కొంచెము, విచ్చు = వికసించెడు, బొండుమల్లెలు = ఒకతెగమల్లెపూవులు, సోగగ్రో మ్ముడిక = దీర్ఘమగునూతనముగ దిద్దిన సిగనుండి, నెఱతావి = అధికమైనపరిమళము ను, క్రమ్మరింపన్ = పెదవల్లఁగాక, నునుఁజిగురాకు పొన్నులక = మృదువులగు లేఁ తయాకులమంచముతోడను, విరిపటపులన్ = పూలనెజ్జలతోడను, ఎనఁగూనేలకి పొద రిండ్లన్ = భృకాశించెడునేలకి తీవయిండ్లయందుక, చొచ్చి = ప్రవేశించి, (దీనికిఁగ ర్తృపదముసతులు) మధుర.....మాంద్యమునక, మధుర = కమ్మని, శీఘ్రురస = మ ద్యముచేతను, (మద్యపానముచేతననియర్థము) ఆత్త = పొప్తమైన, మద = మత్తునల ని, మాంద్యమునక = ఆలస్యముతో, పునఃపునరుపగూహనంబులక = మఱల మఱలఁ గావించెడుకాఁగిళ్లచేతను, మిటారివలిచన్నుఁగనలు = నిత్తుగల చల్లని కుచములజంటలు, ఉరంబులక = (భర్తల) వత్సస్థలములందుక, నాటక = గ్రుచ్చుకొనఁగాక, అనఁ టాలకపురంపుబూడి = కర్పూరమునుగలిగించునట్టియనఁటిమొక్కలఘాలిని, (కర్పూర పురజముననియర్థము) తేచు కమ్మదెమ్మెరలు = ఎగురఁ గొట్టెడుకువాసనగల లేత వాయువులు, నితాంత.....కణికలు, నితాంత = ఎడతెగని, ఉపరతి = పురుషయిత మువలని, పరిశ్రమ = ఆయాసమువలన, సముత్థ = పుట్టిన, కమ్మి = మనోహరమైన, గల్ల తల = చెక్కిళ్లయందలి, స్వేదకణికలు = చెమ్మటబిందువులను, ఆర్పక = ఎండింపఁ గాన్, పతులయెడక = నాయకుల హృదయమందు, కూర్కుసతులు = నిద్రించుస్త్రీలు, అలఘు.....కలములక, అలఘు = అధికమైన, శుక = చిలుకలయు, పిక = రోయిలల యు, నిష్కుట = ఇండ్లవెనుకనున్నతోటలయందలి, కలకలములన్ = ధ్వనులచేతను, లేపకడక = పొప్తఃకాలమునను, తెలిసిరి = మేల్కొనిరి. ఇందు సంభోగశృంగారము వర్ణింపఁబడె. నాయికలుస్వీయలుంబొగ్గలును.

వ॥ ఇట్లు సకలజగదామోదకరామోదవిలాసభాసురంబులగు వనంతవా సరంబులు జరుగుచుండ నొక్కదినంబున నంబుజాక్షుండునుం బొం

చాలీసహితంబుగాఁ బాండుకుమారులును బరివారంబుతోఁ జే
రోలగంబున్న సమయంబునం గేకయరాజప్రేషితుండగు పురోహి
తుం డరుదెంచి సముచితసత్కారంబు వడసి యతండు నేటికాజవ
దినంబున భద్రాస్వయంవరమహోత్సవంబు గాఁగలడు. తజ్జనకుం
డగు ధృష్టకేతుప్రభుండు భవదాగమనంబునకై నన్నుఁ బుత్తెంచెన
ని కృష్ణయుధిష్ఠిరులకు విన్నవించి సువర్ణవర్ణచిహ్నంబగు శుభశేఖ
యొసంగిన సంతసించి యవ్వపునకభీష్టార్థంబులిచ్చి విష్కొల్పి యు
ధిష్ఠిరాదులకన్నమున్నుగ వెన్నుండు గేకయపురంబునకుం జనను
ద్యుక్తుండయ్యె సంత॥

73

ఇట్లు = ఈప్రకారము, సకల.....భాసురంబులు, సకలజగత్ = ఎల్లలోకము
లకును, లోకముననుండువారికెల్లఁనియర్థము. ఆమోదకర = హర్షంబుఁబ్రసించెడు, ఆ
మోద = పరిమళముయొక్క (ని) పొగంధ్యహ్వానామోదా. నా. నా. విలాసం = ఉ
ల్లాసముచేతను, భాసురంబులు = ప్రకాశించునవి, ఆగు, వసంతహవానరంబులు = వసంత
కాలపుదినములు, జరుగుచుండె = పోవుచుండఁగా, ఒక్కదినంబునకై, అంబుజా
తుండునున్ = కృష్ణుండును, (తమ్మికంటి) పాంచాలీ సహితంబుగా = ద్వాపది
తోఁగూడునట్లుగా, పాండుకుమారులును = పాండవులును, పరివారంబుతో = సేవ
క సముదాయముతో, పేరోలగంబు = సభయందు (ఇటసప్తమ్యర్థమునంబుభయము.)
ఉన్న సమయంబునకై, ఉన్న కాలంబునకై, గేకయరాజప్రేషితుండు = గేకయదేశపు
రాజుచేబంపబడినవాఁడు, అగు, పురోహితుండు, ఆరుదెంచి = వచ్చి, సముచితస
త్కారంబు = తగినగౌరవమును, పడసి = పొంది, అతండు = ఆచార్యహ్వానంబు, నేటి
కాజవదినంబునకై, భద్రాస్వయంవర మహోత్సవంబు = భద్ర యనుకన్నయొక్క స్వ
యంవరమును పండుగ, గాఁగలడు. తజ్జనకుండు = ఆమెతండ్రి (గేకయరాజు) అగు
ధృష్టకేతుప్రభుండు, భవదాగమనంబునకై = మీరాకకై, మిమ్ముంబిల్చుటకనియర్థము.
నన్నుకై, పుత్తెంచె = పంపెను, అనికృష్ణయుధిష్ఠిరులకున్, విన్నవించి = మనవిచేసి,
సువర్ణవర్ణచిహ్నంబు = బంగారపుటక్కఱములగుఱుతులుగలది, అగు, శుభశేఖ =
వివాహముందెలుపుకమ్మను, ఒసంగినకై = ఈయఁగాక, సంతసించి = హర్షముమొంది
అవ్వపునక = ఆచార్యహ్వానమునకై, అభీష్టార్థంబులు = కోరికసాములు, ఇచ్చి, కీ
డ్కొల్పి = పంపించి, యుధిష్ఠిరాదులకన్న = ధర్మరాజు మొదలగువారికంటెను,

మున్నగ్ = మొదటను, వెన్నుండు = కృష్ణుడు, కేకయ పురంబునకు, చనక్ = పోవుటకు, ఉద్యక్తుండు = ప్రయత్నించినవాడు, అయ్యెక్, అంతక్,

గీ॥ కుంతివలన ననుజ్ఞఁ గై ధి కొని యుధిష్ఠి

రానిలజనరముఖులు ర ధి ధాధిరూఢు

లై రహిం దను ననుపరా ధి నచట వారి

సమ్మతి వహించి వీడ్కొని చనియె శౌరి॥ 74

శౌరి = కృష్ణుడు, కుంతివలనక్, అనుజ్ఞ = సెలవును, కైకొని = పుచ్చుకొని, యుధిష్ఠి.....ముఖులు = ధర్మరాజు, భీముడు, నర్మనుడు మొదలగువారు, రధాధిరూఢులై = బండ్లక్రిసవారలై, రహిక్ = ఆనందముతోక్, తనుక్, అనుపరాక్ = పంపుటకువచ్చుచుండఁగాక్, అచటక్ = ఆస్థలమునందుక్, వారిసమ్మతిన్ = వారియిష్టమును, వహించి = పొంది, వీడ్కొని = వెళ్లివచ్చెదననిచెప్పి, చనియెక్ = వెళ్లెను.

క॥ ఈగతి నప్పరి వెలువడి

యాగోవిందుండు కతిప ధి యాధ్వగతిఁ జనం

గాఁ కేకయపురిచెంతం

బాగు కృతకాద్రిపార్వ ధి భాగమున రహిక్॥ 75

ఆగోవిందుడు, ఈగతిక్ = ఈప్రకారముచేతను, అప్పరిక్ = ఆపట్టణమునుండి వెలువడి = బయలుదేరి, కతిపయాధ్వగతిక్ = కొన్నిప్రయాణములు నడచుటచేతక్, చనంగాక్ = పోఁగాక్, (కొంతదూరము వెళ్లఁగా నని యర్థము.) కేకయపురిచెంతక్ = కేకయపుర సమీపముందుక్, బాగు = చక్కనిది, అగు, కృతకాద్రిపార్వభాగమునక్, కృతకాద్రి = కల్పితమైనపర్వతముయొక్క, పార్వభాగంబునక్ = పక్కస్థలమునందుక్, సమీపమునననియర్థము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

మహారాజులు రాలుచున్న మొదలగువానితో నెత్తైనపర్వతాకారము కల్పించి వానం బూలచెట్లు నాటించి చల్లగాలికై యందుసంచరించుచుండు రని ప్రబంధముల వర్ణింతురు. దీనినే కృతకాద్రి యందురు.

సీ॥ ఏలాలతాజాల ధి షోలాకలిత కీర

బాలా న్పుటాలాప ధి లాలితంబు

మందారమాకంద ♦ బృందామితమరంద

సందోహనందితే ♦ దిందిరంబు

భిల్లీకుచోల్లీథ ♦ మల్లీలసద్గుచ్ఛ

వల్లీమతల్లీప్రి ♦ వేల్లితంబు

పారావతనటన్దు ♦ యూరాతతకిశోర

వారామితారవో ♦ ద్గీరణంబు

మానితానూనపిక కాక ♦ లీనినాద

లీనకాననదేవతా ♦ గానజాయ

మాననూనప్రియాభుప్రి ♦ తానినీన

వీనరుచి యైనయొక్కకోన ♦ గాన నయ్యె॥

76

ఏలాలతా.....లాలితంబు, ఏలాలతా=ఏలకితీఁగ లనెడు, దోలా=ఉయ్యె
లలచేత, కలిత=పొందఁబడిన, (ఉయ్యెలలయం దున్న యని యర్థము.) కీర్తబాలా=
చిలుకపిల్లలయొక్క, అస్ఫటాలాప=స్ఫటముకానిపలుకులచేత, (ముద్దుపలుకులచేత న
ని యర్థము.) లాలితంబు=నుందరమైనదియు, మందార.....దిందిరంబు, మందా
ర=మందారములయొక్కయు, మాకంద=లియ్యమామిడులయొక్కయు, బృంద=స
మాహమునందలి, అమిత=పరిమాణము లేని, మరంద=పూఁదేనెయొక్క, సందోహ=
సముదాయముచేతను, (ప్రవాహముచేత నని యర్థము.) సందిత=సంతోషపెట్టఁబడి
న, ఇందిందిరంబు=కుమ్మెదలు కలదియు, (ని) ఇందిందిర శ్చంచరీకో రోలంబో
బంధర శ్చ సః. అ. భిల్లీ.....వేల్లితంబు, భిల్లీ=చెంచెతలయొక్క, మచ=స్తనము
లచేతను, ఉల్లీథ=అనుభవింపఁబడిన, మల్లీలసద్గుచ్ఛ=మల్లెపూలయొక్కప్రకాశించెడు
గుత్తులు గల, వల్లీమతల్లీ=ప్రశస్త మైనవీలచేతను, వేల్లితంబు=అల్లుకొనఁబడినదియు
ను, పారావత.....ద్గీరణంబు, పారావత=పావురములయొక్కయు, నటత్=నా
ట్యముచేయుచున్న, మయూర=నెమిళ్లయొక్కయు, ఆతత=అధికమైన, కిశోర=శి
శువులయొక్క, వార=సముదాయముయొక్క, అమిత=హెచ్చైన, ఆరవ=ధ్వనియొ
క్క, ఉద్గీరణంబు = ప్రసారము గలదియును, మానితానూన.....నవీనరుచి, మాని
త=పూజింపఁబడిన, అనూన=తక్కువకాని, పిక=కోయిలలయొక్క, కాకలీనినా
ద=మధురధ్వనియందు, లీన=అంగిపోయిన, (ఏకీభవించిన యని యర్థము.) కానన

దేవతా = వసాధిదేవతలయొక్క, గాన = సంగీతరూప మైనదోహదముచేతను, జాయ
మాన = పుట్టుచున్న, నూన = పువ్వులగల, ప్రియాళు = మోరటిచెట్లయొక్క, ప్రతాని
నీ = కొమ్మలయందుండునామలయొక్క, నవీనరుచి = కొత్తకాంతి గలదియు, ఐన,
ఒకకోస = ఒకయరణ్యము, కాన నయ్యెడ = కాన్పించెను. తరులతాదుల కకాలమునఁ
బుప్పాదులఁ బుట్టించుక్రియ దోహదము. అది యశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనమును వ
కుశమునకు మద్యగందూషణమును, కురువకమునకు నాలింగనమును, మోరటికి గానము
ను దిలకమునకు వీక్షణము మొదలగునది.

ప॥ అట్లు పొడచూపిన శుద్ధనస్కాంతంబు రమాకాంతుండు జాయం జ
న నచ్చెంతల ననంతవాసంతికాకాంత వకులతర్వంతర నిరంతరదం
తుర లతాంత నిష్కాంత ఘుమఘుమాయమాన నుగంధ బంధు
ర గంధవాహకిశోర విహారంబులును, హారమాక్తికవ్రాతంబులచె
న్నునఁ జెన్నలరుకొన్నిగ్గుమొగ్గుల నెలకొన్న పొన్నగున్నలమిన్నల
ముక్తొన్న నలసన్న పుప్పొడులయొప్పునఁ గుప్పతెప్పలై యనఁటుల
నుప్పతిల్లుకప్పురంపుదుమారంబుల మఱుంగుపడునీరంబులును, నీరం
ధ్రీతమ తమాలద్రుమసముదయ తమోవిమోచనసమర్థ ద్యుమణి
కిరణాయమానంబు లగునశోకానోకహ కునుమగుచ్ఛంబులవలన
నచ్చంబులై జలజలఁ జలుకు పలపలని యలరుబలుఁచే నెసోనలకు
వానకోయిలలచెలువునఁ గలయమెలఁగునలికులంబుల కలర్పుంకా
రంబుల కనుసారంబు లగునమీరపూరిత వేణురంధ్ర నిర్గతనిస్వనం
బులునుం గలిగి వివిధ తరు లతా జాలంబున కాలవాలంబును మ
ధుర ఫల సముదయంబున కుదయంబును శుక పిక ప్రముఖ సకల
శకుంతవారంబున కాధారంబును శృంగారలతాభవనంబులకుఁ గు
లభవనంబును నసమ కునుమ ప్రకరంబున కాకరంబును గెంపుసాం
పుల నింపారుచివురుజొంపంపుఁబట్టులకు విడిమట్టును గంబురాపచ్చి
కన్తురిపట్టు, పునుంగులతావులకుఁ దావును, జలువనెలరాలచెలువు

లకు నెలవును మావిమోకలకివికి దీవియుఁ దలిరాకుఁజేటకు మా
 టయు నయి నీటలరుముగుడపగిది నవవయోవిలాసంబునం దనరి
 ఋతున్నతరీతి నాతతహరిద్రాంకంబులం బొనరి వాలెఁబిహరిక
 లాలితప్రసవసంపదం బొనరి యింద్రజాలంబుచందంబున విచ్చు
 మొగ్గల నెనఁగి శుభవస్తు ప్రభవ విభవాభిరామం బగునయ్యారా
 మం బారామపట్టాభిషేకసమయంబునుంబోలెఁ బ్రకౌఠిత భూమి
 శేష శాఖామృగ కాండం బై కాండంబునుం బోలె నూర్జితతృ
 నుందరం బై దరంబునుంబోలె బహుశార్దూప ప్రభామహిమం బై
 హిమంబునుంబోలె ననవ్యామాన భిగరాజధామం బై, రాజధా
 మంబునుంబోలె సంభరితసారంగం బై సారంగంబునుంబోలె వభిగ
 తమహిభృత్సన్నిధానం బై నిధానంబునుంబోలెఁ గనత్కవచిత్తు
 ప్రత్యగ్రజన్మం బై యగ్రజన్మ సముదాయంబునుంబోలె గాయత్రీ
 జపానక్తాలోకం బై లోకంబునుంబోలె వర్ధనూన ప్రాణిచయూస
 దకం బై సందకంబునుంబోలె మాధవాలంకృతం బై మచ్ఛుధావే
 ప్పితం బయ్యును నీలకంఠసమన్వితం బై దేవవల్లభవిరాజమానం బ
 య్యును బహుపలాశోదంచితం బై వితతకీచక సంవృతంబయ్యును
 సంతతానిలడింభకసంచారం బై పూతనారమ్యం బయ్యును కృష్ణ
 సారప్రకాశమానం బై కుంభజాతస్ఫురితం బయ్యును విజృంభిత
 మహావీర దురీపదం బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం
 బై లలితోత్కలికా కలిత దివ్యమహిళాగణం బగుచు నుమధురసా
 లాన్వితం బై నుమధురసాలాన్వితం బగుచు వానప్రస్థనివాసం బై
 వానప్రస్థనివాసం బగుచు బొలుచునవ్వనంబునః

అట్లు పాదచూపినన్ = ఆప్రకారము కనవడఁగాక, అన్వితంబయ్యున్ = అ
 యడవినవిషమమును, రమాకాంతుఁడు = కృష్ణుఁడు. (లక్ష్మీకలి) వాచక = నూనఁ

చఁగాఁ, అచ్చెంతలకొ=అచ్చెరువలందుకొ, అనంత.....విహారంబులును, అనంత=అంతము లేని, వాసంతికా=అడవిమల్లెతీగలచేత, ఆక్రాంత=చుట్టుకొనంబడిన, వకులతర్వంతర=పొగడచెట్లనడుమ నున్న, నిరంతర=ఎడములేని, దంతుర=నిమ్నొన్నత మైన, లతాంత=పూలనుండి, నిష్కాంత=బయలుపెడలిని, ఘుమఘుమాయమాన=గమగమలాడు చున్న, సుగంధ=పరిమళముచేతను, బంధుర=మనోహర మైన, గంధవాహుకిశోర=లేతవాయువులయొక్క, విహారంబులును=సంచారములును, హార.....చెన్నునకొ, హార=దండయందలి, మాక్తిక=ముత్తయంబులయొక్క, వ్రాతంబుల=సముదాయముయొక్క, చెన్నునకొ=అందమువంటియందముచేతను, చెన్నులరు.....ఓప్పనకొ, చెన్నులరు=ప్రకాశించెడు, కొన్నిన్లు=మాతనమైనమెఱుంగులు గల, మొగ్గలనెలకొన్న=కొరకములపనివాస మగు, పొన్నగున్నల=లేతపొన్నచెట్లయొక్క, మిన్నలము=అకాశమున వ్యాపించెడు, కొన్ననలకొత్తపువ్వులయొక్క పుప్పొడులయొప్పునన్=పరాగములచక్కందనముచేకొ, కుప్పతెప్పలై=మిక్కిలి రాసులై, అనఁటులన్=కప్పురపుంజెట్లనుండి, ఉప్పతిల్లుకప్పురంపుదుమారంబులకొ=పుట్టెడుకప్పురపుధూళిచేతనును, మఱుంగుపడునీరంబులును=కప్పుపడుపొదలును, (పొదలు గన్నడ కుండుసంతటియధికముగఁ గురియుపొన్నపూలపరాగముం గప్పురపుధూళియు నీవనమున గలవని భావము.) నీరంధ్ర.....కిరణాయమానంబులు, నీరంధ్ర) తమ=మిక్కిలి దట్ట మగు, తమాలద్రుమ=చీకటిప్రాశులయొక్క, సముదయ=సమూహమునెడు, తమః=అంధకారముయొక్క, విమోచన=నివారించుటవకొ, సమర్థ=తగిన, ద్యుమణి=సూర్యునియొక్క, కిరణాయమానంబులు=కాంతులువలె నాచరించుచున్నవి, అగునశోకా.....వలనకొ, అగు, అశోకానౌకహ=అశోకవృక్షములయొక్క, కుసుమగుచ్ఛంబులవలనన్=పూలగుత్తులనుండి, అచ్చంబులై=నిర్మలములై, జలజలకొ=జలజల యనుధ్వనితో, (ఇది ప్రవాహముసోవునప్పు డగుధ్వని ననుకరించుశబ్దము.) చిలుకు.....సోనలకున్, చిలుకు=ప్రవహించెడు, పలపలని=(స్రవించునప్పుడయ్యెడుచప్పుడు ననుకరించుశబ్దము.) పలపలఁ గాలెడు, అలరుబలుఁజేసెసోనలకుకొ=పూవులసంబంధ మైనపెద్దతేనెధారలకు, వానకోయిలలచెలుపునన్=చాతకములయందముచేన్, (చాతకములువలె నని యర్థము.) కలయకొ=అంతటను, మెలంగు.....బులకున్, మెలంగు=సంచరించెడు, అలిమలంబుల=తుమ్మెదలగుంపుయొక్క, కల=శ్రావ్యమైన, యుంకారంబులకుకొ=ధ్వనులకు, (ఇది కర్కాశ్రుమున పక్షి) ధ్వనుల నని యర్థము. అనుసారంబులు=అనుసరించు నవి, అగు.....నిస్వనంబులునున్, అగు, సమీర=గాలిచేత, పూరిత=నింపఁబడిన, వేణు=వెదుళ్లయొక్క, రంధ్ర)=చిల్లులనుం

డి, నిర్గత = బయలు వెడలిన, నిస్వసంబులును = ధ్వనులును, కలిగి = (ఇచటం గలుగు ధాతువు సకర్మకము) పొంది, వర్షము గురియునపుడు బెగ్గురులువలె బూరదేవతలకుం దిరుగుతు మ్మెదలు ధ్వనించు చుండఁగా గాలిచేఁ బూర్ణ మైనబొంగువెదుళ్లు చేయుధ్వ ని తుమ్మెదలరుంకారము ననుసరించి చేయుగానమువలె నుండే నని భావము. వివిధత రులతాశాలంబులకు = పెక్కు తెఱఁగులచెట్లయొక్కయుఁ దీవెలయొక్కయు గుంపు లకుఁ, ఆలవాలంబును = పాదును, జన్మస్థాన మని యర్థము. మధురఫలసముదయంబు నకుఁ = తియ్యనిపండ్లసముదాయమునకుఁ, ఉదయంబును = పుట్టుచోటును, శుక... ..వారంబునకుఁ, శుక = చిలుకలు, పిక = కోయిలలు, ప్రముఖ = మొదలైన, సకల = అన్ని యగు, శకుంత = పక్షులయొక్క, వారంబునకుఁ = సమూహమునకుఁ, ఆ ధారంబును = ఉనికిపట్టును, శృంగారలతాభవనంబులకుఁ = అంద మైనపొదరుటిండ్ల కుఁ, కులభవనంబును = వంశక్రమమున నుండినయిల్లును, చిరకాలమునుండి యున్న గృహ మని యర్థము. అసమ.....రంబునకున్, అసమ = సాటిలేని, కుసుమప్రకరంబున కుఁ = పూలగుమికిఁ, ఆకరంబుఁ = గనియును, కెంపు.....పట్టులకుఁ, కెంపుసాంపులకుఁ = పద్యకాగములయందముచేఁ, ఇంపారు = సంతసము గలిగించెడు, చివురుజొంపంపుబట్టులకుఁ = చిగురుటాకులచుట్టటికములకుఁ, విడిమట్టు = కాపురమును, గంబురాపచ్చికస్తురిపట్టు, గంబురా = కర్పూరమునకును, పచ్చికస్తురి = పచ్చికస్తురికిని, పట్టు = వాసస్థానము, పునంగులతావులకుఁ = జవ్వాదులయొక్క పరిమళములకు, తావును = విడిదియొక, చలువ నెలగాల చెలువులకుఁ = చల్లనిచంద్రకాంతపురాలచక్కందనములకుఁ, నెలవును = వాసస్థానమును, బహువచన మనుపొసఁగియు. మావిమోకలఠి వికిఁ = మావిడిమొక్కలవైభవమునకున్, దీవియొక = పుట్టునట్టిచోటును, తలిరాకుఁదేటకుఁ = చివుళ్లకాంతికిఁ, మాటయున్ = ముడియయును, అయి, నీటలరుముగుదపగిదిక, నీటు = శృంగారముచేతను (తృతీయాశ్వాసమునఁ బ్రథమ) అలరుముగుదపగిదిక = ప్రకాశించుముగ్ధాంగనరీతిచేతను, ముగ్ధవలె నని యర్థము. పదియునాతేండ్లప్రాయము గలది ముగ్ధ యనంబడు. నవనయోనిలాసంబునన్ = లేజన్మనముయొక్కసాంపుతోక, తనరి = ఒప్పి, యని ముగ్ధాంగనావగము. అపూర్వము లగుపులుఁగులసౌందర్యముతో నని వనపర మైనయర్థము. (ని) ఖగ బాల్యాదితో ర్వచుః. అ. ఋతున్నానరీతిన్ = రజస్వల యై స్నానముచేసినదాని తెఱఁగుచేత, ఆతతహరద్రాంకంబులకుఁ = మిగులవ్యాపించినపసుపుగుఱుతులచేత, పానరి = ప్రకాశించి, (పసుపుచెట్టును నాభరణములచేతఁ బ్రకాశించి యని వనపర మైనయర్థము.) (ని) అంకో నాటకనిచ్చేదే సంఖ్యాయాం యుధి భూషణే. సమీపే రూపకే స్థానే మతా వుత్సంగచిహ్న యోః. నా.నా. బా

శంతపోలిక = ప్రసవించిన స్త్రీ సామ్యము చేతను, లాలితప్రసవ సంపదక = ముద్దు చే
 యుంబడిన శిశువు కలిమి చేతను, పాసగి = ఒప్పిదమై, లాలిత = సుకుమార మైన, ప్రసవ
 సంపదన్ = పువ్వులయొక్కయేని ఫలములయొక్కయేని కలిమి చేతను, పాసగి యని వ
 నపరము. ఇంద్రజాలంబుచందంబునన్ = గారడముయొక్క రీతి చేతను, మాయచే గ
 ల్పింపఁబడినవస్తువునలె నని యర్థము. విచ్చు మొగ్గలక = ఎచ్చటనున్న వచ్చటనే కా
 న్నించుకుండుటతో, ఎసగి = ప్రకాశించి, వికసించు చున్న పూ మొగ్గలతో, నని వనప
 ర మైనయర్థము. శుభ.....వాభిరామంబు, శుభ = మేలైన, వస్తు = పుష్పములు, ఫ
 లములు మొదలైనవానికి, ప్రభవ = కారణ మగు, విభవ = సంపద చేతను, అభిరామం
 బు = మనోహర మైనది, అగు, ఆర్యుర్రామంబు = ఆర్యుడైనను, ఆరామపట్టాభిషే
 క సమయంబునం బోలెక = రామునిపట్టాభిషేక కాలమునలె, ప్రశోభిత.....కాండం
 బై, ప్రశోభిత = అలంకరింపఁబడిన, భూమిజా = సీతయు, అశేష = సమస్త మైన, శా
 ఖామృగ = వానరములయొక్క, కాండం బై = సముదాయమును గలది యై, (ఇది ప
 ట్టాభిషేక సమయమునకు విశేషము.) వనమునకు విశేషము మైనపుడు, ప్రశోభిత = ప్రకా
 శించు, భూమిజ = వృక్షములయొక్క, అశేష = సమస్త మైన, శాఖా = కొమ్మలయొ
 క్కయు, మృగ = జంతువులయొక్కయు, కాండం బై = సముదాయము గలది యై,
 కాండంబునం బోలెక = బాణమునలె, (ని) కాండో స్త్రీ దండ బాణాద్వయద్వారాన
 ర వారిష. ఆ. నూత్న పత్రసుందరంబై = క్రొత్తతొక్కలచే సుందరమై, (బాణములు
 వేగముగఁ బోవుటకై వానికి గర్జింప మొదలైనవానియొకలు గట్టుట ప్రసిద్ధము.) క్రొ
 త్తయాకులచే సుందర మై యని వనపరము. దరంబునం బోలెక = శంభుమునలె, బ
 హుభార్జునప్రభామహిమంబై, బహుళ = అధిక మైన, అర్జునప్రభా = తెల్లనికాంతిచేత
 ను, మహిమం బై = గొప్పతనము కలదియై, (ని) వశిష్టో ధనశోర్జునః. ఆ. బహుళ =
 అధికమైన, అర్జున = మద్దిచెట్లయొక్క, మహిమంబై = గొప్పతనము గలదియై యని వన
 పర మైనయర్థము. హిమంబునంబోలెక = నుంచువలెన్, అసహ్య.....ధామంబై,
 అసహ్యమాన = సహింపఁబడిన, ఖగరాజ = నూర్పునియొక్క, ధామంబై = తేజస్సు గ
 లదై, (ఖగరాజ, ఖ = ఆకాశమున, గ = పోవునట్టివి, ఖగములు = గ్రహసత్తాత్రాదులు.
 వానికి, రాజ = ప్రభువు, గాములతొడు = నూర్పుడు) అసహ్య = సహింపరాని, మా
 న = సంఖ్యగల, ఎక్కువసంఖ్య గల యని యర్థము. ఖగరాజ = (చిలుకలు కోయిల
 లు మొదలైన) పక్షి శ్రేష్ఠములకు, ధామంబై = వాసస్థానమై యని వనపరము. (సం
 ఖ్య లేనికుకపికాదులు గలది వనమును, నూర్పుకాంతిని సహింపలేనిది నుంచు నని యర్థ
 ద్వయముననుభావము. ఇందు శబ్దమాత్రమున సామ్యము రెంటికిం గలదు. ముందును

దేనుకను స్లేష గలచోటుల నిట్లులే తెలియవలెను.) రాజధామంబునుంబోలెన్ = రాజ గృహమువలె, సంభరితసారంగం బై, సంభరిత = పోషింపబడిన, సారంగంబై = గజ ములు గలది యై, పోషింపబడినాతు మ్మొదలు గలది యై యని వనపరము. (ని) సారంగ శ్చుతకే భృంగే తురంగేవ మతంగతే. ఐ. సారంగంబునుంబోలెన్ = చినుగువలె, అధిగత.....బై, అధిగత = ప్రాప్తమైన, భూభృత్ = రాజులయొక్క, సన్నిధానంబై = సమీప ప్రదేశము గలది యై, ప్రాప్తమైనపశ్యతసామీప్యము గలది యై యని వనపర మైనయర్థము. (ని) భూపాదీభూభృతా. నా. నా. నిధానంబునుంబోలెన్ = సాముస్రాంతటవలెన్, కనత్క.....జన్మంబై, కనత్ = ప్రకాశించు చున్న, కనక = సువర్ణములయు, రత్న = మణులయు, పృత్విగ్ర = నూతన మైన, జన్మంబై = పుట్టువు కలదియై, కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకరత్న = శ్రేష్ఠ మైనసంపెంగపూలయొక్క, ప్రశ్యగ్రజన్మంబై = నూతన మైనయత్నత్తి కలది యై యని వనపర మైనయర్థము, (ని) కనకం కాంచనే నాతు దుత్తూరే నాగేశసరే చంపకే. నా. నా. అగ్రజన్మసముదాయంబునుంబోలెన్ = బ్రాహ్మణసముదాయమువలె, గాయత్రీ.....లోకంబై, గాయత్రీ = గాయత్రి యను పేరు గలమంత్రముయొక్క, జప = ఆకృతిచేత, ఆసక్త = పొత్తు మైన, ఆలోకంబై = కేశము గలది యై, (ఒక్కదానినే మఱి మఱి స్మరించుట యావృత్తి.) గాయత్రీ = చంద్రాచేట్లయందును, జపా = మంకెనమొలకలయందును, సక్త = తిగులుకొన్న, ఆలోకంబై = కాంతి గలది యై యని వనపరము. (ని) గాయత్రీ బాలకనయః ఖండకో గంతధావన యనియును, ఉడుపువ్వుం జపా యనియు ననురుదు. లోకంబునుంబోలెన్, వర్ధమానప్రాణి.....బై, వర్ధమాన = పెరుగుచున్న, ప్రాణిచయ = జంతుసముదాయమునకు, ఆనందకంబై = సంతోషమును గలిగించునది యై, వనపర మైనయర్థము నిదియే. నందకంబునుంబోలెన్ = విష్ణుఖడ్గమువలె, మాధవాలంకృతంబై = కృష్ణుం కలంకారమై, వసంతికాలముచే నలంకరింపబడినదియై యని వనపర మైనయర్థము. (ని) శంఖో లక్ష్మీపతీ పాంసజన్య శృక్రం సుదర్శనః కామోదకే గదా ఖడ్గో నందకః కాస్తుభో నుజిః. ఆ. (రామపూర్ణిమేశమునుంబోలె ననునది మొదలంతదనుక స్లేషప్రతిభాత్థాపితోపమాలంకారము.) మన్మథావేష్ఠితం బయ్యును = మరునిచే బ్రేషింపబడిన దయ్యును, నీలకంఠసమన్వితంబై = శివునితోఁ గూడినదియై, వెలగలచే నింపబడినదియును నెమిళ్లతోఁ గూడినదియు నని యర్థాంతరము. మున్నిందునిపొగ్గవచే బార్యతీపరమేశ్వరులకు సంఘటనము నేయ యల్పించి మరుఁడతనినేతొంగిచే దగ్ధుఁడయ్యె నని ప్రసిద్ధము. పరస్పరవిరుద్ధు లగుపీ రిద్దఁ ట్లొక్కచో నున్నా గని చెప్పటచే విరోధము పొందింపఁగా దాని నర్థాంతరమునఁ బరి

హరించుటచే నిట విరోధాభాసాలంకారము. ముందును మొదటియర్థమునఁ బ్రాప్తిఁ
చినవిరోధమును రెండవయర్థమునఁ బరిహరించిన నిదియే యలంకారమగును. ఈయారా
మము పెక్కు లగువెలగచెట్లను, నెమిళ్లనుం గలది యని ఫలితము. ఈయర్థమునందు 'న
య్యను' అనునది సముచ్చయముగా గ్రహింపవలెను. దేవవల్లభవిరాజమానం బయ్య
ను=ఇంద్రునిచే విలసిల్లు చున్నది యయ్యను, బహుపలాశోదంచితంబై, బహు=పె
క్కుండ్రగు, పలాశ=రక్కసులచేత, ఉదంచితంబు=అలిశయించినది, వి, ఇందుడు
ను రక్కసులును బరస్పరశత్రులు గాన వీ రిద్దఱు నొక్కచో నున్నా రనునీయర్థము
న విరోధము గాన, దేవ.....య్యకొ, దేవవల్లభ=పున్నా గవృత్తుములచే, విరాజ
మానం బయ్యను=విలసిల్లు చున్నదియను, బహు.....బై, బహు=పెక్కులగు, ప
లాశ=మోడుగులచే, ఉదంచితంబై=విజృంభించినది యై యనునర్థముచే బరిహరము.

(ని) పున్నా గే పురుష స్తుంగః కేనరో దేవవల్లభ యనియును, పలాశేకింశుకః పర్వ
యనియు నమరుడు. వితిత.....నయ్యును, వితిత=విశేషముగ వ్యాపించిన, కీచ
క=సింహబలాదులచే, సంవృతం బయ్యును=అవరంపబడిన దయ్యును, సంతత...సం
చారంబై, సంతత=ఎడతెగని, అనిలడింభక=(వాయుపుత్తు)ఁ డగు భీమునియొక్క
సంచారంబై=సంచారము కలది యై, భీమునిచే గీచకు లాకకారణమున మృతులైరి
గాన నీయర్థమున విరోధము సంభవించుగా, విస్తార మైనవెదురుటదేవులచే నావరింపఁ
బడినదియు నెడతెగనిమంగమారుతము గలదియు ననురెండవయర్థమునఁ బరిహరము.

పూతనారమ్యంబయ్యను=పూతన యనునొక్కనిచే మనోహరమైన దయ్యును, కృష్ణ
సారప్రకాశమానం బై=కృష్ణునిబలముచేఁ బ్రకాశించునది యై, పూతన యనునొక్కని
కృష్ణునిచ్చి తనమున నతనిఁ జంపఁ గుంనుచేఁ జేసెనయై చాలెంతరాలై నచ్చి వినుము
తోఁ గూడినపా లిచ్చుచు శ్రీకృష్ణునిచే మృత యయ్యు నని భాగవతము. పూతన యి
దివలకే మృతయయ్యఁ గాన విరోధము. పూతనారమ్యం బయ్యను=కనకచెట్లచేత
మనోహర మయ్యును, కృష్ణసారప్రకాశమానం బై=ఇట్టులచేఁ బ్రకాశించునది యైయ
ని పరిహరము. (ని) పూతనారమ్యతా హరితీకీ వ్రామనతీ యనియును, కృష్ణసార య
ను న్యంకు గంకు శంబర రోహిణి యనియు నమరుడు. శంభుజాతస్ఫురితం బయ్య
ను=దోళితాచార్యుచేఁ బ్రకాశింపఁబడిన దయ్యును, విజృంభిత.....బై, విజృంభి
త=విజృంభించిన, మహావీర=గొప్పపరాక్రమకాలి యగు, ద్రుపదంబై=ద్రుపదరాజు
గలది యై, ము న్నొకకార్యాధ్యము గోలుండు సహాధ్యాయి యగుద్రుపమ నాశ్రయం
పం బోయి యతనిచేతం బరిహసితుం డై తనశిష్యుఁ డగునర్జునునిచే నతని బద్ధుఁ డెప్పిం
చి తనపాదములఁ బడవేయించుకొని పిమ్మట ననుగ్రహించి విడిచె నని భావతము. ఇ

ట్లు దోర్జాచార్యునిశిష్యునిచే నోడింపఁబడినవాఁడాయన యన్నచో నిజ్యంభించె ననుటచే విరోధము రా, మంభజాతస్ఫురితం బయ్యును = అగస్త్యవృక్షములయొక్క (అగిసెట్లయొక్క) ప్రకాశము కలదియును, విజృంభిత.....బై, విజృంభిత = అతి శయించిన, మహత్ = పెద్దది యగు, వీరదుః = ఎఱ్ఱమద్దిచెట్లకు, పదంతై = స్థానంబై యని పరిహారము. (ని) నదీసర్జో వీరతరు రింద్రద్రుః కసుభోర్జునః అ. లలితో..... బై, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = మొగ్గలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్య = స్వచ్ఛ మైన, మహిళా = ప్రేంకణపుండ్రీవలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, ఐ, లలిత = సుందర మైన, ఉత్కలికా = చేడుకలతో, కలిత = కూడుకొనిన, దివ్యమహిళా = దేవతాస్త్రీలయొక్క, గణంబు = సముదాయము కలది, అగుచున్, (ని) శ్యామాతు మహిళాహ్వయా యనియును, వనితా మహిళా తథా యనియు నమరుఁడు నుమధురసాలాన్వితంబై, సు = మిక్కిలి, మధు = మకరందముగల, రసాలాన్వితంబై = మావులతోఁ గూడినదియై, సుమధురసాలాన్వితంబగుచు, సుమధుర = పువ్వులను ధరించిన, సాలాన్వితంబు = చెట్లు కలది, అగుచున్, మకరందము గలమావులును, పూలు గలయితనవృక్షములు గలదియు నని యర్థము. వానప్రస్థనివాసం బై = ఇప్పచెట్ల కునికి పట్టై, వానప్రస్థనివాసం బగుచున్ = తపము చేయు సైకయాశ్రమమువారి కునికిపట్టై పాలుచునవ్వనంబునన్ = పృథాశించెడు నావనమునందున్, ముందరిపద్యమునందలిక్రియతో నన్వయము.

క॥ లలనావాక్కులనాకల

కలనానాశుకపికాళి ♦ కళరవరవసం

కులనాతిదూరవీణా

కలనాదం బవుడు హరి కొ ♦ కటి విన నయ్యెన్॥ 78

లలనా.....నాదంబు, లలనా = స్త్రీలయొక్క, వాక్ = మాటలయొక్క, కలనా = పాప్తిచేత నైన, కలకల = గొప్పధ్వనితోడను, నానా = పెక్కువిధములగు, శుక = చిలుకలయు, పికాళి = కోయిలలయు, కళరవ = పావురములయు, రవ = ధ్వనితో, సంకుల = కలసినదియు నగు, నాతిదూర = మిగుల దూరమందుఁ గాని, వీణాకలనాదంబు = వీణయొక్కయస్సుట మైనమధురధ్వని, ఒకటి, అపుడు = ఆకాలమున, హరికిన్ = కృష్ణునకున్, విన నయ్యెన్ = విన వచ్చెను ;

క॥ వీనులకుఁ ననదుమురళి

గానముకన్నను వినోద ఁ కర మై యమృతం

బానిసక్రియ నానినదం

బానందము గుమ్మరింప ఁ హరి యిటు పలికెన్॥ 79

అనినదంబు = అధ్వని, వీనులకుఁ = చెవులకు, అనదుమురళి గానముకన్నన్ = తన సంబంధ మైనపిల్లవగ్రోవలని గానముకంటెక, వినోదకరమై = వేడుకం జేయునది యై అమృతంబు, అనిసక్రియక = అమృతంబును వ్రానినట్లు, అనందము = సంతోసమును, క్రు మ్మరింపక = ప్రకటింపఁగాక, హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈక్రిందిప్రకారము, పలికెన్ ; ఉ॥ ఈననకోనలోన నిపు ఁ జేనలినాననలో విషించికా

గానము లోకమోహనము ఁ గా నొనరించుచు నున్నవార ల

చ్చానలయున్నచో పురసి ఁ చయ్యన వచ్చెద నుండుఁ డంచు శ్రీ

జాని రథంబు డిగ్గి కడు ఁ సంభ్రమ మొప్పు రహస్యవైఖరిక॥ 80

ఈననకోనలోనక = ఈపూలు గలకోనయందున్, ఏనలినాననలో = ఏస్త్రీలో, (నలిన = పద్మముంబోలిన, ఆనన = ముఖ మెన తెనుఁ గలదో యది, నలినానన = తాను రపువ్వం బోలినమోము గలని) ఇపుడు = ఈకాలమునక, విషించికా గానముక = వీ జాగానమును, లోకమోహనము = జనులకుం బారవశ్యము, కాక = కలుగునట్లు, ఒన రించుచు నున్నవారు = పాడు చున్నవారు, అచ్చానలయున్నచోప్పు = ఆస్త్రీ లున్న జాడను, అరసి = తెలిసికొని, చయ్యనన్ = చేగముగాన్, వచ్చెదక, ఉండుఁడు = (మీ కిచటనే) వసింపుఁడు. అంచుక = ఇట్టిజ్ఞు యిచ్చుచున్, శ్రీజాని = కృష్ణుఁడు, (ఎ వ్వనికి లక్ష్మీభార్యయో యతఁడు) రథంబున్ = అందమునుండి, డిగ్గి = ఁగి, సంభ్రమ ము = ఆదరము, ఒప్పున్, రహస్యవైఖరిక = రహస్య మైనపద్ధతితో, ముందుపద్యము తో నన్వయము.

ఉ॥ పూవులతావులం జెలఁగు ఁ పొన్నలగున్నలఁ దిన్న నైనబ

ల్కావులమోవులం గలసి ఁ మల్లిక లల్లినగొప్పకప్రపుం

దీవులతావులం జలువ ఁ దెమ్మెర గ్రొమ్మఱ వీవ సమ్మద

శ్రీవలమానమానసము ఁ చే నరిగెక వనవీధిలోనికి॥ 81

పూవుల తావులకొ = పుష్పములనుగంధములచేతను, చెరుగుపొన్నలగున్నలకొ = ప్రకాశించెడుపొన్న మొక్కలతోను, తిన్న వైనబల్కావులకొ, తిన్నన = చక్కదనమును, విన = పొందిన, (ఇట నగుధాతువు సకర్మకము.) బల్కావులకొ = పెద్దమామిడిచెట్లతోడను, మోవులకొ = మోవిచెట్లతోడను, కలసి = కూడికొని, మల్లికలు = మల్లితీగలు, అల్లిన = తావులకొ, అల్లిన = అల్లుకొన్న, గొప్ప = పెద్దవి యగు, కప్రపుం దీవులతావులకొ = కప్పరపుందిన్నెలు గలస్థలమునుండి, చలువతెమ్మెర = చల్లనివాయువు, క్రొమ్మకొ = మజలమజలన్, నీవకొ = విసరుచుండగా, వనవీధిలోనికిన్ = వనపత్తైమధ్యమునకుకొ, సమ్మద = చేకొ, సమ్మదశీ = సంతోషాతిశయముచే, వలమాన = భ్రమించుచున్న, మానసముచేకొ = మనస్సుచేన్, అరిగెన్ = పోయెను. (దీనికి వెనుకటిపద్యమునందలిశీబాని కర్త.)

సీ॥ పువులబొదల్ సొర మేనక ధ బొదలుపుప్పొడిరంగు

పసపునలుంగుకొం ధ బన నెనంగ

నడచుచో మకుటల ధ గ్నం బైననంపంగి

నన పైడిబాసికం ధ బునెటి దనర

ముందేతమకరంద ధ మున నంటునునుదీగె

నన్యమంగళకంక ధ ణముగ నొనర

బక్ష్మమై రాలుపు ధ స్వచ్ఛతాకేసరం

బులు హరిద్రాక్షతం ధ బులుగ నమర

గుమరుటెద నంటుకిసలయ ధ కుట్టలముల

నరుస నవరత్నహారభా ధ స్వరత బూన

నపును భద్రాప్తి కరుగువీ ధ తాంబరుండు

కొత్త పెండ్లికుమారుని ధ కొమరు దెలిపె॥

82

పువులబొదల్ = పూవులయొక్కపొదలను, (పూవులు గలతీగయిండ్ల ననియగ్ధము.) చొరకొ = ప్రవేశింపఁగాకొ, (దీనికిం బీతాంబరుండు కర్త.) మేనకొ = శరీరమునందుకొ, పొదలుపుప్పొడిరంగు = కలిగెడుపరాగకాంతి, పసపునలుంగుకొంబనకొ = పసపునలుంగుయొక్కకొత్తకాంతివంటికాంతిచేతను, (కాంతివలె నని యగ్ధము) ఎనంగకొ = మోహింపఁగాకొ, స్వచ్ఛతాకేసరి బున్నస్థలమును వెదకుచు బోవునపుడు

దారి నున్న పొదలయందలిపూలలోనిపరాగమా యన దేహము నంటి పెండ్లిశుమారునకు వివాహములోఁ గావించుపనపునలుఁగువలె నుండఁగా నని తాత్పర్యము. క్రొత్త + ప స = క్రొంబస. క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుం గొన్నియెడల ను గాగమంబును గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు ననుబా. స్పం. నూత్రముచే, క్రొను + పసిడి' యని పొప్పింపఁగా “ద్రుతప్రకృతికముమీఁదిపరుషములకు సరళము లగును. ఆశేశసరళమునకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషములు విభాష నగున ననుసూత్రములచే నీరూపము సిద్ధించెను. సహసంబు గావున స్వత్వంబును హ్రస్వముమీఁదిది గావున నటసున్నయు వ్యవస్థితభాషచే సంశ్లేషంబు నీదుర్భితంబునకుఁ గలుగ వని బా. వ్యా. సం.) నడచుచోక = నడచునపుడు, మకుటలగ్నంబు = కిరీటును నంటుకొన్నది, విసంపంగినన = అయినసంపంగిపువ్వు, మైడిబాసికంబునెఱిజ = బంగారుబాసికమునందముచేక, (పెండ్లిశుమారునకుం బెండ్లిహూతునకును వివాహకాలమున నొసటఁ గట్టెడునాభరణవిశేషము.) తనరక = ప్రకాశింపఁగాక, ముంజేతక = మజిబంధమందుక, మకరందమునక = పూఁదేనెచేతను, అంటునునుదీఁగ = తగిలియున్న సన్నతీవ, నవ్యమంగళకంకణముగన్, నవ్య = నూతనమైన, (ఇది కంకణమునకు విశేషము.) మంగళ = పెండ్లిసంబంధమైన, కంకణముగన్ = కడియముగక, ఒనరక = ప్రకాశింపఁగాక, (కృష్ణుఁడు పోవునపుడు ముంజేలియందుఁ బూఁదేనెతోఁ గూడి యంటికొన్న సన్ననితీఁగ పెండ్లియప్పడు గట్టినకంకణమువలె భాసింపఁగా ననియర్థము. పవ్వమై = ముదిరినవియై, రాలుపుష్పచ్చటాకేసరంబులు = పడియెడుపువ్వులగుంపులోనిదారములు, (కింజల్కములు) హర్షద్రాక్షతంబులుగన్ = పసపుతోఁ గూడినయక్షతలుగన్ అమరక = ఒప్పుఁగాక, కుదురు బెడక = చక్కనివక్షుమునక, అంటు.....వరుస, అంటు = తగిలియున్న, కిసలయ = చిగుళ్లయు, కుట్కల = మొగ్గలయు, వరుస = పంక్తి నవరత్న హారభాస్వరతక = తొమ్మిదివిధము లగురతనములతోఁ గూర్చినదండయొక్క ప్రకాశమును, పూసన్ = ధరింపఁగాన్, అపుడు = కాలమున, భద్రాప్తికిక = శుభముఁ బొందుటకు (భద్ర యనుకన్యను సంపాదించుటకు ననియు నర్థము.) అరుగుపీతాంబరుండు = పోవుకృష్ణుఁడు, (పీతాంబరుండు = పచ్చనిపట్టువస్త్రముకలవాఁడు) కొత్త పెండ్లిశుమారునికొమరుక = కొత్త పెండ్లికొమరునియందమును, తెలివె = ప్రకటించెను. మీఁదటిలక్షణములచేఁ గృష్ణుఁడు పెండ్లికొమరుఁడువలె నుండె నని భావము. ఇందుఁ బుష్పాడిరంగు పసపునలుంగుక్రొంబస నెసంగ ననుమొదలైనచోట్ల నన్యధర్మము లన్యథలమున సంభవింపమిచే సద్భవధర్మము లని యర్థము ప్రాప్తించుఁగాన నిదర్శనాలంకారము.

మ॥ గళితంతై ధరః పక్షోహణపుశ్పం * గంబో యవం బైడిగ
 చ్చులనిద్దాజిగితోడ దివ్యమణిరో * చుల్ దిక్కులం బర్వ ను
 జ్వలమై యొప్పెడురత్నమందిరముప * జ్జం ద్రాక్షపందిళ్లలో
 నెలరాతిన్ని యమీడ నెచ్చెలులలో * నిండారుచె ల్వాప్పఁగాక.

గళితంతై = జాతినదియై, ధరః = భూమియందుకై, పక్షోహణపుశ్పం = గంబో
 యవం = పడినరోహణసప్తతతిభిరమో యవనట్లు, (విగి కిందఁ బడినరోహణపర్వ
 తతిభిరమవలె నని యర్థము.) పైడి...జిగితోడకై, పైడి = బంగారముయొక్క
 గచ్చుల = పూతయొక్క, నిద్దా = నునుపుగల, జిగితోడకై = కాంతితోడను, దివ్య
 మణిరోమల్ = స్వచ్ఛ మైన (అంద మైన) మాణిక్యపుఁ గాంతులు, దిక్కులకై =
 దిశలందుకై, పర్వఁగాన్ = వ్యాపింపఁగాక, ఉజ్వలమై = మిగులఁ బ్రకాశించునదియై
 ఒప్పెడురత్న మందిరముపజ్జన్ = బాగుగ నుండెడురత్నముల(తోఁ గట్టఁబడిన) యింటి
 సమీపమునకై, ద్రాక్షపందిళ్లలోకై = దాకతీఁగెలతో నట్లుకొన్న పందిళ్లనడుమునను,
 నెలరాతిన్ని యమీడకై = చంద్రాకాంతపురాలయరంగుమీడను, నెచ్చెలులలోకై =
 చెలికత్తియలమధ్యమునందున్, నిండారుచెల్వు = పూర్ణ మైనచక్కఁదనము, ఒప్పఁ
 గాక = ప్రకాశింపఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ బలుకెంపురుచిపెంపు * పగడంపుజిగిసాంపు

నగుకెంపులుధరంపు * సాగనుదాని

ననచిల్కుదొరముల్కు * లనఁ గొల్కులను జిల్కు

నును బెళ్ళకనుఁదళ్ళు * లొనరుదాని

నలకాలఘనజాల * హరిసీలముల నేలఁ

గలసీలకి చలీలఁ * గలుగుదాని

లలి నబ్బురపుగుబ్బ * లులయు బ్బడఁచి గుబ్బ

తిలునిబ్బరపుగుబ్బ * లలరుదాని

మించుచెలు పూని వీణవా * యించుదాని

దాని కది గాని సరి లేని * మేనిదాని

దానినడకలదానిఁ గ * దానియొమ్మ

హోనియొకమానినిని రమా • జాని గనియొ

84

రమాజాని = కృష్ణుడు, బలుకెంపురుచిపెంపు = పెద్దదియగుకెంపుయొక్కకాం
త్యశిశయమును, పగడంపుజిగిసాంపు = పగడములకాంతియొక్కచక్కఁదనమునును, న
గు.....దాని, నగు = పరిహసించెడు, కెంపుటభరంపు = ఎఱ్ఱవిపెదవియొక్క, సాగ
సుదానికొ = సాగసు కలదానిని, ననచిల్కు.....లనకొ, ననచిల్కుదొర = మన్మథు
నియొక్క (నన = పుష్పమును, చిల్కు = బాణముగల, దొర = ప్రభువు.) ముల్కు
లనకొ = బాణములువలెకొ, కొల్కులన్ = కంటితుదలయందుకొ, చిల్కునునుబెక్కుక
నుదక్కులు, చిల్కు = వ్యాపించెడు, నును = చక్కని, బెక్కు = చలించెడు, కనుఁ
దక్కులు = కన్నులకాంతులచేతకొ, (తృతీయాంధమునఁబ్రభు) ఒనరుదానికొ = ప్ర
కాశించుదానిని, అలకాల.....లకొ, అల = ప్రసిద్ధమైన, కాలఘనజాల = వర్షకాల
పుమేఘములసముదాయమును, హరినీలములకొ = ఇంద్రనీలపురాలను, ఏలఁగల.....లీ
లకొ, ఏలఁగల = రక్షింపకక్తి గల, నీలకచలీలకొ = నల్లనివెండుకలసాగనును, కలుగు
దానికొ, మేఘము లనునీలపురాలనుంబోలినశిరోజములు గలదాని నని యర్థము. లలికొ =
చక్కఁగా, అబ్బరపుగుబ్బలులయుబ్బు, అబ్బరపు = వింతయైన, గుబ్బలుల = పర్వత
ములయొక్క, ఉబ్బు = గర్వమును (అతిశయమును) అడఁచి = నివారించి, గుబ్బలిలు
నిబ్బరపుగుబ్బలు, గుబ్బలిలు = అతిశయించెడు, నిబ్బరపు = నిండైన, గుబ్బలు = కుచము
లచేత, అలరుదానికొ = ప్రకాశించుదానిని, మించుచెలుపు = అధిక మైనయందమును,
ఊని = ధరించి, విణకొ, వాయించుదానికొ, దానికొ = ఆమెశరీరమునను, అదిగాని =
ఆమెశరీరమేకాని, సరి తేనిమేనిదానినికొ = సాటి తేనిదేహము గలదానిని, (అనన్య
యాలంకారము.) దానినడకలదానికొ, దాని = ఏనుఁగుయొక్క, నడకలదానికొ = నడ
కలవంటినడకలు గలదానిని, (నిదర్శనాలంకారము.) (దానము = ఏనుఁగుమదము.
అది కలది దాని) (ని) మనోదానం. అ. కదానిబొమ్మకబోనియొకమానినిని = బంగా
రుబొమ్మక బోలినయొకశ్రీని. ఉపమాలంకారము. కనియొకొ = చూచెను.

క॥ అతఁ డటు కని తతశంపా

లతయో ధృతజీవకనక • లతయో వనదే

వతయో యని యరు దందుచు

లతికావృత్తిచాటున నై • లఁగి మదిలోనకొ॥

85

అతఁడు = ఆకృష్ణుడు, అటు = ఆప్రకారము, కని = (ఆబాలికను) చూచి,

తతశంపాలతయో = విశాలమైన మెఱపుఁడివయో, ధృత.....లతయో = ధరింపఁబడిన
చైతన్యము గలబంగారుతీవయో, వనదేవతయో = వనాభిమానిదేవతయో, అని = అను
కొని, అరుదు = ఆశ్చర్యమును, అందుచుకొ = పొందుచుకొ, లలికావృతచాటునకొ =
తీవలవెలుగుచాటున, (చేని కేని తోఁట కేని చుట్టుచేయునావరణము వృత్తి, వెలుగు
ననంబడు) మెలఁగి = ఉండి, మదిలోనకొ = మనసునందుకొ. ఇది 118 వ పద్యములో
ని 'ఎన్ని' యనునసమాపకక్రియతో నన్వయించును. సందేహాలంకారము.

సీ॥ ఈపద్మపాణిఁ బే ♦ రెదఁ గూర్చుజాలిన
పురుషోత్తమునిదె ను ♦ భోగగరిమ
ఈయూర్య నెమ్మేన ♦ నెనసినరాజశే
ఖరునిదె నూనె భా ♦ సురవిభూతి
ఈహంసయానభో ♦ నెనఁగుప్రజాధినా
యకునిదె నూ చిర ♦ నుకృతమహిమ
ఈనవపద్మినిభో ♦ ననునక్తి నొం
దినయినునిదె నూనె ♦ ఘనతపంబు
కనివినియెఱుంగ మిమ్ముజ్జ ♦ గముల నున్న
నరగరుడసిద్ధసాధ్యకి ♦ న్నరసురాహి
రాజకన్యకలందు నీ ♦ రాజనదన
కెన యగుమిటారి నిదియె మా ♦ రునికటారి॥

86

ఈపద్మపాణికొ = ఈయింటిని, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని వని
యర్థము.) లక్ష్మి వని యర్థాంతరము. (పద్మము హస్తమునందుఁ గల దని యపు డ
ర్థము.) పేరెదకొ = విశాలమైనవక్షసునందుకొ, కూర్చొ = ఆలింగనము చేసికొనుట
ను, ధరించుట కని యర్థాంతరము. చాలినపురుషోత్తమునిదే = తగినపురుష శ్రేష్ఠునిదే,
తగినవిష్ణునిదే యని యర్థాంతరము. సుభోగగరిమ = సుఖాతిశయము. ఈమెం గొఁగి
లించినవాఁడే పురుషశ్రేష్ఠుఁ డనియును, నీమె నురమునదాల్చినవాఁడే శ్రీమహావిష్ణు
వనియును గ్రమముగ భావము. ఈయూర్యకొ = ఈపడుచును, పార్వతి వని యర్థాంత
రము. నెమ్మేనకొ = శరీరమునందుకొ, ఎనసినరాజశేఖరునిదె = పొందినరాజశిరోభూ
షణముదే (రాజశ్రేష్ఠునిదే) శివునిదే యర్థాంతరము. (రాజ = చంద్రికు,

శేఖర = శిరోభూషణ మెవనికో యతఁడు, రాజశేఖరుఁడు = శివుఁడు.) చూపె = చూడుము. భాసురవిభూతి = ప్రకాశించు చున్న భాగ్యము. విశ్వద్రవ్య మని శివపరము. ఈ కాంతఁ గూడినరాజుడే గొప్పభాగ్య మనియును, బాహ్యతని శరీరమునఁ దాల్చినశివుని దే యధికైశ్వర్య మనియును భావము. ఈహంసయోగతోక్త = ఈశ్రీతోక్త, (హంసనడకలం బోలిననడకలు గలది) సరస్వతి యని యాధ్యంత్రము. (హంసయే వాహనముగాఁ గలది) ఎనఁగనప్రజాధిపాయమనిచే = కూడియుండురాజుడే, చూ = చూడుము. బ్రహ్మాదే యని యర్థాంతరము. చిగనుకృతమహిమ = కాశ్వతి మైనపుణ్యాతిశయాము. స్థిర మైనసృష్టిమహిమ మని యర్థాంతరము. ఈమెం గూడినరాజు మిగులఁ బుణ్యాత్ముఁ డనియు సరస్వతిం గూడినబ్రహ్మాదే సృష్టిమహిమ మనియును భావము.

ఈనవపద్మినితోక్త = ఈపద్మినీజాతిజన్మనితోక్త, కొత్త పాదుగలతో నని యర్థాంతరము. అనురక్తితోక్త = ప్రేమతోక్త, ఒందినయిమనిచేల్చి స్నేహము చేసినరాజుడే, నూర్చునిదే యని యర్థాంతరము. చూపె, ఘనతపంబు = అధికమైన తపస్సు, గొప్పతేజ మని యర్థాంతరము. ఈపద్మిని ననురాగమునఁ గూడినరాజు చేసినదియే గొప్పతప స్సనియును, బద్ధముల వికసింపఁజేయునూర్చునిదే గొప్పతేజ మనియును భావము, ఇముష్మగములక్త = ఈమాడులోకములయందుక్త, ఉన్న న స్నేహించుక్త, ఉన్న నర = మనుష్యులయొక్కయు, గరుడ = గరుడాలయొక్కయు, సింధు = సింధులయొక్కయు, సాధ్య = సాధ్యులయొక్కయు, కిన్నర = కిన్నరులయొక్కయు, కుంభ = కుంభతలయొక్కయు, అహి = నాగులయొక్కయు, రాజు = రాజులయొక్కయు, కన్యకలందుక్త = పడుచులందుక్త, ఈరాజవదనమక్త = ఈశ్రీతోక్త, (చంద్రునిం బోలినముఖము గలనాటికిక్త) ఎనయగుమిత్రాంతోక్త = సమాన యగువంటిది, కని = చూచి, విని = వినినది, ఎఱుంగము = తెలియము. ఇదియే = ఈనిన్న దిగు, మారునికటాక్ష = మార్పున నాచుండుము. మన్మథునాయుధమువలె యువజనులం బీడించునీముగ్ధుల ముగ్ధులముల నీదు తే దిగు భావము. ఇందుఁ బ్రకృతప్రకృతశ్రేణీలంకాదు. ప్రాచీనులు దివి పే శక్తిశక్తియులధ్వని యందురు. ఈకన్నె పును లక్ష్మ్యేదలగును నీమెం బండ్లి నేసికొనువానినది విష్ణ్వదులగును నాపమ్యము గమ్యము.

మ॥ నెలతోడం దరమోముమోము ; కళల * జ్యేష్ఠవ్యవశేష్ఠవ్యవ ; మిం
చులచాంచల్యముచూపుచూపునెఱి ; మిం * చుంగుబ్బలంగుబ్బలిం
పులమేర్చి గెవగొనుగొను ; సరసం * పున్నోలిచూమోమి ; ని

ర్తిలుమీనాంకునిచేతిహేతిగనయాతే! యాతే! మేయ్యూరికిన్

ఒయ్యూరికిన్ = ఈయందకత్తెకుకా, (ఇచటన్ గుళ్ళకుము సంబంధమున వచ్చెను గాన నందకత్తెయొక్క యని యర్థము. మజీయు నీవన మెజ్జువాక్యమునతో సంబంధించును.) మోము = ముఖము, నెలతోడకా = చంద్రునితో, లేదము = నామమును, ఓమున్ = రక్షించును. ఈమె మోగము చంద్రునిని జోలు నని యర్థము. లేవ వ్యలే = (ఈమె) మందహాసములే, కళలన్ = సంగీతము (కన్నెలల నని ముక్తము.) నవ్వున్ = పరిహసించును. చూపునెతే = దృష్టి సౌంద్యము, మోమునాంకుము = మెఱుములయొక్క చాపల్యమును, చూపుకా = కరుణించును. చూపులు మెజ్జులవలె మిగులఁ జంచలము లని యాశయము. గుబ్బలు = స్తనములు, పొపుకా = నెలతోషముతో, (బహువచన మవికషితము.) గుబ్బలికా = పుష్పములు, మించుకా = అతిశయించును. కాను = నడుము, మేల్దీగనెవగ = ప్రకృత మైనంతయొక్క మోహమునతో లినవిలాసము కలది, జొకా; మోని = చెడవి, సరసంపుకామోని = బహుదాన వైద మోనిచెట్టుయొక్కచిగురు. సరసంపు + మోని = సరసంపునొప్పి; ఉచిత శ్రీ సమంబులకుం బుంపులకుం బరుషసరళంబులు పదంబు లగుచున్నది మిగతామం ఒక మునూత్రమునొద్ద స్థిరము పర మగునపు యొకామెనొక నీహాసములు గానవిడిచును నని బా. సం. ఆతే = రోమావలియే, మీనాంకునిచేతిహేతికా = బాహ్యునిచేతిమందలిపిడ్డయుగకా, వర్తిలుకా = ఉండము. శోభితమునకు భూము మొదలగునవి మున్నయుం జెప్పవచ్చుం గాని ప్రకృతమున నుపయోగమునకుం జరిగి కావున అట్టివిలే యర్థము. అయాతే! = ఎంతవంత! ఇది మాతము. వివేకము, వివేచనము ను నలంకారములు గలవు.

ఉ॥ మించులమించులున్ మజీయు * మేల్మొపసిడియు. ఇందుసార ము
బ్జాంచితసారభంబు నివె * యన్నియు నొక్కట కేలవెనె య
క్కాంచనగర్భుఁ డాత్మచుతి * కౌశల మింకను మెచ్చి పేరి వి
ర్పించెనె కాక యిట్లు నెతే * మించునె యీమించుచాలు లేకెయెడకా.

అక్కాంచనగర్భుడు = బ్రహ్మ, కాంచము (కాంచము) మేల్మొపసిడివాడు. మించులమించులుకా = మెఱుములభావభక్తియును, మజీయుకా = ఇంకను. మేల్మొపసిడియకా = ప్రకృత మైనబంగారమును, చంద్రునిము = చంద్రునిలోకమునను, అబ్జాంచితసారభంబు, అబ్జ = పద్మముయొక్క; ఉంచిత = భూతంపలము, సార

భంబు = పరిమళమును, ఇవి యన్నియుఁ = మీఁదటివస్తువుల నన్నిటిని, ఒక్కటఁ = ఏకకాలమున, మేళవించి = కూర్చి, ఆత్మమతికాశలము = తనబుద్ధినైపుణ్యమును, అందఱు = ఎల్లరు, మెచ్చుకొ = స్తుతించునట్లు, దీనినికొ = ఈయింటిని, నిర్మించెనె = చేసెనే, (ఏ యేవార్థకము.) కాక = ఇట్లు కానియెడను, ఈమెయిచాయ = ఈశరీరకాంతి, ఏమెడకొ = ఎచ్చటనైనను, ఇట్లు = ఈప్రకారము, నెఱిగొ = చక్కఁదనముతో, మించునె = అతిశయించునా? అతిశయింప దనియర్థము.

బ్రహ్మ మంచించాయ గలవస్తువులను బరిమళమును మేళవించి యీమెను దనబుద్ధిచాతుర్యమున జనులు మెచ్చునట్లు సృజించి యుండును. కానియెడ నిట్టిచాయయెట్లు సంభవించు నని తాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

క॥ తారకలు ధృతపునర్భవ

చారుతలై యాశ్రయించె ॥ సత్యదుగులఁ గా

కారయఁ బుష్కరపదగతి

చే రహి నెటు లొప్పు నదుర్తి ॥ చిన్మూర్తి దగ్గ ॥ 89

తారకలు = నక్షత్రములు, ధృత.....చారుతలై, ధృత = ధరింపఁబడిన, పునర్భవ = గోళ్లముక్క, చారుతలై = అంశము కలవియై, ధరింపఁబడినమఱియొకజన్మ సౌందర్యము కలవియై యని యర్థాంతరము. గోళ్లరూపమున మనల జన్మించినవి యై యని భావము. సత్యదుగులకొ = ఉత్ప్రేక్షముక్కపాదములను, ఆశ్రయించెన్ = నేవించెను. (ని) పునర్భవః కరమహః. అ. ఆయకొ = ఆలోచింపఁగాన్, కాక = అట్లుకాక, అని, పుష్కరపదగతిచేకొ = తామరపూవులం బోలినయామెపాదస్రాప్తిచేతను, ఆకాశమును బొందుటచేత నని యర్థాంతరము. (ని) పుష్కరం కరహస్తాగ్రే వాద్య భాండముభే జలే వ్యోమ్ని భిద్ధ పతే పద్మ తీర్థాపధిశేషయోః. అ. సదుర్తిచిన్మూర్తి = ఉత్తమ మైనకాంతి, లిగకొ = బిప్పుఁగాకొ, నక్షత్రకాంతి యొప్పుగా నని యర్థాంతరము. రహికొ = చక్కఁదనముతోన్, ఎటులు = ఏప్రకారము, బిప్పుకొ = ప్రకాశించును. నక్షత్రములు నిఖరూపమున జన్మించి యీమెపదముల నాశ్రయించి యుండును. కానియెడ నీమెగోరులు పుష్కరపదము మెంది సద్రుచినో నెట్లు ప్రకాశించు నని తాత్పర్యము. గోరులు పుష్కరపదము మెంది సదుర్తిచినో బ్రకాశించు ననుటచే (క్షేపచే బ్రాప్త మగురెండగ్గములకు నభేదనిశ్చయమున) నక్షత్రములు నిట్టి వెకావున నీరూపమున జన్మించి యీమెపాదముల నాశ్రయించె నని చెప్పటచే క్షేప

చూలక మైనయతిశయోక్తిచే ననుప్రాజిత మైనయుత్పేక్షాలంకారము.

క॥ తదుపరిపదనిర్జిత మై

యొదిగెం దగువారిఁ జేరి * యును గమతము నా

నిది సత్యము గాకుండిన

నది ముడుచుట యేల భీతి * నఖిలాంగములక॥ 90

కమతము = తాఁబేలు, తదుపరిపదనిర్జితమై, తత్ = ఆమెయొక్క, ఉపరిపద = మీఁగాలిచే, నిర్జితమై = ఓడింపఁబడినదియై, తగువారిక = రక్షింపఁజెల్ల గలవారి నని యర్థము. (తనవాసమునకు) దగినయుదకము నని భావము. చేరియున్ = శరణు పొందియును నని యర్థము. ప్రవేశించియుననిభావము. ఒదిగెన్ = తొలఁగెను. పారి పోయె నని యర్థము. నాక = అనుట, ఇది, సత్యము = నిజము, కాకుండినక = కాని యెడను, అది = తాఁబేలు, భీతిక = భయముచేతన్, అఖిలాంగములక = అన్నియవ యవములను, ముడుచుట = సంకోచపఱుచుట, ఏల = ఏమికారణమునక, (అగుక)

ఇందు స్వభావమునఁ గల్గుతామేటియవయవముల ముడుచుకొనుట యామెమీఁ గాలి కోడుటచేఁ గల్గినభయమున నయ్యెనని చెప్పటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

క॥ కలమోదరములు ఘనసే

తులనత్రేత్రమునఁ దపముఁ * చొలిఁ జేసియ యీ

చెలి జంఘల కెన వూనెను

ఫలసిద్ధి పొసంగ కున్నె * వరశాలులకుక॥

91

కలమోదరములు = వరిపొట్టలు, ఘన.....మునక, ఘన = గొప్పవి యగు, సే తు = గట్టచేత, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, త్రేత్రములక = పాలములను, శ్రీరా ములు లంకకుం బోవునపుడు సముద్రమునఁ గట్టినగట్టుచేఁ బ్రకాశించు సిద్ధస్థానమున (రామేశ్వరమునందు) (ని) త్రేత్రం శరీర కేదారే సిద్ధస్థాన కలత్రయోః. అ. తొ లిక = పూర్వముందు, తపము = శరీరాయాససాధ్యము లగువ్రతములను, చేసియ = కా వించియే, ఈచెలిజంఘలకుక = ఈమెపిక్కలకు, ఎన = సాదృశ్యమును, వూనెక = భరించెను. వరశాలులకుక = దైవానుగ్రహమునఁ గోరికల నొంది ప్రకాశించువారికి, ప్రశస్త మైనవరిపొట్టల కని భావము. ఫలసిద్ధి = లాభప్రాప్తి, (పంట) పొసంగ కు న్నె = సంఘటింప కుండునా? సంఘటింపు నని భావము. ఇందుఁ బూర్వవాక్యము

స స్వభావముచేతనే వరిపొట్టలను జంఘలతో సాదృశ్యము గలుగు మండంగా మన్ను
తపముచేయుటచేతఁ గల్గె నని యుత్పేక్షించి నాని నుత్తరసాక్యమున క్షేపచే సము
ర్థించుటచే నుత్పేక్షయు నథాంతగన్యాసమును నలంకారములు.

గీ॥ నడల కెవ రాక మదగజేసి ♦ ద్రింబు వనన

గముల లలవాంగసాయుజ్య ♦ కాంక్షు దవము

నలువఁ గటి నుత్తమాంగము ♦ గలసెఁ గరము

గలసె నూరుల నడకలు ♦ గలసె నడల॥

92

మదగజేంద్రంబు = మదపుతేనుఁగు, నడలకున్ = ఈమెనడకలను, ఎవరాక =
సాదృశ్యమును బొందలేక, వనఁగములక్ = అడవులందుం బుగ్గతిములందును, లల
వాంగసాయుజ్యకాంక్షున్ = ఈస్త్రీయొక్కయవయవములతో నైక్యముఁ బొందుకో
ర్కచేక, తపము = తపస్సును, చలువక్ = చేయఁగాన, ఉత్తమాంగము = (ఏనుఁగు)
శిరము, కటిక్ = జుగునునందున్, కలసెన్ = ఏకీభవించెను. కరము = తొండము, ఊ
రులక్ = తొడలందుక్, కలసెక్, నడకలు = గమనములు, నడలక్ = (ఈమె) నడక
లయందుక్, కలసెక్.

ఏనుఁగుశిరముంబోలె వికాలము నున్నతము నగుజుగునము తుండమును బోలునూ
రులును గజగమనముం బోలుగమనము నీమెనుం గలదని భావము.

ఉ॥ ఆకమలాసనుండు నను ♦ జాపహృతిం బగునేమువెండియున్

శ్రీకమనీయ మైనధర ♦ యీవలయం బని తన్ని జాంశమీ

స్త్రీకటిచక్రసీమగ స్పృ ♦ జించి మఱుంగున దాచెఁ గాక ర

త్నాకరమేఖలాంక విప్రు ♦ లాకృతి యై యది యేల పొల్పుగున్॥

ఆకమలాసనుండు = ప్రసిద్ధుఁ డగుబ్రహ్మ, శ్రీకమనీయము = సంపదచేత మహా
హర మైనది, విస, ధరణీవలయంబు = భూమండలము, వెండియున్ = మఱలక్, దను
జాపహృతంబు = రక్తమునిచే దొంగిలింపఁబడినది, అగు నేమి, అని = తలఁచి, తన్ని
జాంశము = అభూమండల సంబంధ మైనసత్య మైనభాగమును (సార మైనభాగము
నని యగ్ధము.) ఈస్త్రీకటిచక్రసీమ = చక్రాకార మైనయీమెజుగునప్రదేశము, కక్ =
అగునట్లు, స్పృశించి = స్పృశించెనీ, మఱుంగునక్ = (వస్త్రము) చాటునందుక్, దా
చెక్ = దాచుటకము చేసెను. కాక = అట్లు కానియెడను, అది = ఆజుగునము, రత్నా

కర.....యై, రత్న = మణులకు, ఆకర = ఉనికిపై పై న, మేఖలా = బిడ్డాగా మనె
డు, అంక = భూషణము గలదియును, విపులాకృతి యై, విశాల మైనయాకారము గ
లదియు నై (రత్నాకర = సముద్రం వలెను, మేఖలాంక = బిడ్డాపురుగులు గలది
యను, విపులాకృతి = భూమి యాకారముగలదియు నై యని యర్థాంతము. ఎట
నీరెండ్రగములకు నభేదనిశ్చయము చేయవలెను.) ఏల = ఎందునన, పాల్కుగ్ =
ఒప్పుగుగ్.

బ్రహ్మ భూమిని మఱు రక్కసుఁ డెత్తికొనిపోవు నని తలఁచి వానిసారముం
దీసి యామెకటిప్రదేశముం జేసి వస్త్రముచాటున వాఁచెను. తేనియెడ భూభక్తి మ
గురత్నాకరమేఖల (సముద్ర మనునొడ్డాణము) గల్గటయు విపులాకృతియఁ గ
లియం దేల కాన్పించు ననిభావము. ఈమెకటి భూమియుం బోలె విశాలమై రత్నాక
రమేఖల (మణులయొడ్డాణము) గల్గి యొప్పు చుండె నని ఫలితము. మున్ను హి
స్యాత్మండు భూమి నెత్తికొని పోవు చుండఁగా విష్ణు వాతని వరాహవతావ మెత్తి
సంహరించె నని పౌరాణికులు చెప్పుదురు. ఉత్పేక్షింపఁకారము.

క॥ వళి యడ్డురేఖ రోమా

వళి నిడురేఖయుఁ గ హంస • పాది లిఖించెన్

నలు వచట లేని నడుమున

కలజను లెం దున్న దొక్కొ • యని శంకవచన్ 94

నలువ = బ్రహ్మ (నాలుగుముఖములు గలవాఁడు) వళి = కడుపువీరము నుం
డుముడుత, అడ్డురేఖ = అడ్డుగీతయు, రోమావళి = నూగారు, నిడురేఖయు = నిడుగీత
యు, కన్ = అగునట్లు, అచటన్ = ఆస్థలమునందు, లేనినడుమునకున్, అలజనులు =
లోకమందలిజనులు, ఎం దున్న దొక్కొ = ఎక్కడ నున్నదో యని, శంకవచన్ =
సందేహపడునట్లు, హంసపాది = హంసపాదమును, లిఖించెన్ = వ్రాసెను.

ఆమెనూగారును గడుపువీరఁడుమడుతుయును గలసి బ్రహ్మ యామెను వృతం
చునపుఁడు నడు మిచట లే దని తెలుపుటకై వేసిన హంసపాదినలె నుండె నని యర్థ
ము. ఆమె మిగుల సన్న పునడుము గల దని భావము. వ్రాయునపుడు గొన్నియక్క
రములఁ బ్రమాదమున విడిచె నేని వానిని మఱియొకచో వ్రాయుచు నక్కడ వచ్చు
న్న దని తెలియుటకై వ్రాయుగీతలను హంసపాది యందును, తలమిగ హంసపాద
మనియే ప్రయోగములం గానుపించి.

చ॥ తృణ మగువి ల్లిదేటి కని ♦ యిత్తుశరాసము డించి వేణీకా
 గుణయుత మైనయీకుసుమ ♦ కోమలికోమలగాత్రవల్లి సిం
 గిణిగ నొనర్చి కౌ న్మరుడు ♦ కేలను బట్ట దదంగుల్లినక
 ర్షణభవరేఖ లొప్పె నన ♦ రాజులు బిత్తర మైనముత్తలుల్॥ 95

మరుడు=మన్మథుడు, (ఇది స్మరశబ్దభవము.) ఇది=ఇందాచను నేను భ
 రించునది, తృణము=గడ్డిజాలిలోనిది, అగువిల్లు=అగుభనువు, ఏటికిన్=ఎందునకున్
 అని=తలచి, ఉపయోగకారి కా దనుకొని యని యగ్గము. ఇత్తుశరాసము=చెఱుగు
 వింటిని, డించి=వదలి, వేణీకాగుణయుతము, వేణీకా=జడయను, గుణ=వారిలో,
 యుతము=కూడినది, ఐన, ఈకుసుమకోమలికోమలగాత్రవల్లి, ఈకుసుమకోమలి=పు
 ష్పసుమమార యగునీచిన్న దానియొక్క, కోమల=మృదు వైన, గాత్రవల్లి=శరీర మ
 నుతీవను, సింగిణి=భనువు, కాన్=అగునట్లు, ఒనర్చి=చేసి, కౌను=ఈమైనడు మను
 వింటినడుమును, కేలన్=హస్తముతోన్, పట్టన్=ధరింపఁగాన్, తదంగుల్లి.....లు
 తత్=అమరునియొక్క, అంగుల్లి=ప్రేక్షయొక్క, నికన్=ఒరపిడివలనన్, భవ=పు
 ట్టిన, రేఖలు=గీతలు, ఒప్పె ననన్=స్ఫురించెనో యనునట్లు, బిత్తర మైనముత్త
 లుల్=సుందర మైనమూడువళులు, (కడుపుమీదిముడుతలు) రాజులున్=ప్రభా
 శించును.

మన్మథుఁ డిదివఱకుఁ దాను ధరించువిల్లు గడ్డిజాలిలోనిది కావున నిస్సాగ మని
 తలచి దాని విడిచి యీమెశరీరమునే భనువుగాఁ జేసికొని చేతఁబట్టుటచే ప్రేక్షవల
 నఁ గలిగినగీతలువలె నామెవళులు ప్రకాశించు చున్న వని యగ్గము. ఉత్పేక్షలం
 కారము. ఇది వేణీకాగుణయుత యనునది మొదలయినచోట్ల నున్నరూపకముచే ను
 త్పాసితము.

క॥ ఘనజఘనపులినమున నెల

కొనుమణికొంచి యనుపొన్న ♦ కొమ్మసుమము మా
 నినినాభి యారు తద్వా

సనకై యరుదెంచునళుల ♦ చా ల్గా కున్నే. 96

మానినినాభి=ఈయితి నాభి, ఘనజఘనపులినమునన్, ఘన=చెద్దది యగు,
 జఘన=కటిపురోభాగ మనెడు, పులినమునన్=తిన్నెయందున్, నెలకొను.....

సుముము, నెలకొను = ఉండెడి, మణికాంచి = మణుల (తోఁగూడిన) యొడ్డాణము, అనుపొన్న కొమ్మసుము = అనెడుపొన్న కొమ్మయొక్క పుష్పము, అగుక, ఆరు = రోమాళి, తద్వాసనకై = ఆపువ్వునందలిపరిమళముకొఱకు, అరుదెంచునళులచాలు = వచ్చెడుతుమ్మెదలవరుస, కా కున్నే = కా కుండునా? అగు నని యర్థము.

ఈమెనాళి పున్నాగపుష్పమువలెను నూగారు తుమ్మెదలచాలువలె నుండె నని భావము. రూపకానుప్రాణితమగు నుత్పేక్షాలంకారము.

నీ॥ నాభీనదమునుండి ♦ నడు మనుమింటిపైఁ

గవ గూడి యెగయుచ ♦ క్రంబు లొక్కొక్క

నవవయోలక్ష్మి యీ ♦ యువిదపాం దూని కా

నుక యిడ్డకనకకం ♦ దుకము లొక్కొక్క

వరతనూశృంగార ♦ వనములో విహరించు

మనసిజకుంభికుం ♦ భంబు లొక్కొక్క

స్ఫురదురోలావణ్య ♦ సరసిలో జనియించి

మొసచూపుపొందమ్మి ♦ మొగడ లొక్కొక్క

ప్రకటరోమావళీలతా ♦ గ్రసుమగుచ్చ

ములొ యనంగఁ గిక్కిరిసి సిబ్బె ♦ ములను మెఱసి

యొలసి ప్రక్కల నెరసి యొం ♦ డొంటిఁ దఱిసి

యొరసి సరసీజదృగురోజ ♦ యుగళ మమరు॥

97

సరసీజ.....యుగళంబు, సరసీజదృక్ = ఈశ్రీయొక్క, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలది.) ఉరోజయుగళము = కుచములజంట, నాభీనదమునుండి = బొడ్డు నునదినుండి, నడు మనుమింటిపైన్ = నడు మనునాకాశముమీఁదను, కవగూడి = జోడు గట్టి, ఎగయుచక్రంబు లొక్కొక్క = ఎగయుజక్కవలో, నవవయోలక్ష్మి = కొత్తది యైనజవ్వనమువలనిశోభ యనెడులచ్చి, ఈయువిదపాండు = ఈయోవతీయొక్క స్నేహమును, ఉని = అంగీకరించి, కానుక యిడ్డకనకకందుకము లొక్కొక్క = కాన్క యిచ్చినబంగారుబంతులో, గొప్పవారిమైత్రిఁ గోరి మొదట వారిదర్శనమునకుం బోవునపుడు తీసికొనిపోయి యిచ్చెడువస్తువు కానుక యనెಂಬడు. వరతనూశృంగారవనము

లోక = ఈయింటి యనుపూర్వోఽటలో, విహరించు.....లు, విహరించు = క్రీడిం
 మనసిజ = మనస్సుకుఁ దనెడు, మంభి = వినుచుగొనుచుక్క, మంభంబు లూర్కొ.....
 సందలిమాంసపిండము లగునేమో, స్ఫుర.....సగనిలోక, స్ఫురత్ = అగ్రిహా
 చున్న, ఉరః = వక్షస్థలమనెడు, లావణ్యసరిసిలోక = లావణ్యపుంగులఁ గలలోక,
 త్యములందలిచాయం బోలినతత్తత్తలాదుదేహకాంతి లావణ్యము.) నినియింటి =
 మొనచూపు.....లు, మొనచూపు = అగ్రిములను గమనముచు, పొందమ్మి మె
 లు = బంగారుతామగమెల్లలు, బిగ్గె = అగునేమో, ప్రకట.....గా, ప్రక
 స్ఫుట మై, రోమావళి = నూగా గనెడు, లతా = తీర్చులయొక్క, అగ్రిహాచి
 న్న, సుమగుచ్ఛములా = పూలగుచ్ఛులో, అవలంక = అమలంక, క్రిక్కిరిసి.....
 తేకుండఁగలిసికొని, సిద్ధిములక = ఒకదిధ మైనమచ్చలలోన, మెలిసి.....చూ
 బలసి = వ్యాపించి, పక్కలక = సమీపస్థలములను, సోసి = క్రమ్మకొని, బం
 టిక = ఒకటి మఱియొక దానిని, తఱిసి = సమీపించి, బరసి = గాచుకొని, అమలంక
 ఒప్పును.

రూపకానుప్రాణిత మైనయొ స్ఫేరియొలకాము.

మ॥ తతముక్తా మణిహారనిర్గు రుడయో ♦ భారన్తనన్వర్ణన
 ర్వతభాగంబులఁ బుట్టికాంచనగుచి ♦ వ్యాపించి పెన్స్సిగ
 లత లీచంచలనేత్రబాహుబిసము ♦ ల్లావేని బాలాంగుళీ
 గతచంచన్నఖపుంజపుంజపురుషో ♦ గ్గల్ పుట్ట సంచ దేహికె ॥

చంచలనేత్రబాహుబిసములో = ఈశ్రీయొక్క-తామగతూండ్లం బోలి = గా
 వులు, తత.....భాగంబులన్, తత = అధిక మై, ముక్తామణిహార = ముక్తామణిలనె
 లనెడు, నిర్గురపయోధార = కొండవాఁగులనీటిధారలు గల, ద్రవస్వర్ణవర్ణపుభాగం
 లక = స్రవము లనెడుబంగారుకొండలప్రదేశములందున్, పుట్టి = జన్మించి, కాంచ
 చిక = బంగారుకాంతిలోక, వ్యాపించి, (కారణగుణములు కార్యమున సంచ
 చు ననువ్యాయమున బంగారుకొండలయందుఁ బుట్టిమి కావున బంగారుకాంతి
 వ్యాపించి యని భావము.) పెన్స్సిగలు = మిగుల దీప్తములు, కౌలతలు = అగునీర్
 కావేని = కానియెడ, అయిక = ఆహూహువులందున్, బాలాంగుళీ.....మొన్
 బాలాంగుళీ = తేత్రవేళ్లయొక్కయు, గత = వానియందున్నవి యి, సంచదేహికె =
 కాశించుచున్న; ఖ = గోళ్లయొక్కయు, పుంజపుంజపురుషో = సముదాయ

నెడుచిగుళ్లును మొగ్గులును, పుట్టక = పుట్టుట, ఏటికిన్ = ఎందునకు (అగున ఈమెబాహులు, ముత్యాలవంటి లనునీటిధారలు గలకుచము లనుస్వల్లపర్యతములం ట్టినబంగారుతీవలే కానియెడ వానియందు వేగి క్లనుచివుళ్లును, గో క్లనుమొగ్గులు పుట్టు నని యర్థము. ఈమెస్తనములు పర్వతములువలెను, బాహువులు తీవలువలె; వేగిళ్లు చివుళ్లువలెను, గోళ్లు మొగ్గులువలె నుండె నని భావము. ఇందు బాహువుల బంగారుతీవ లని యుత్పేక్షించినాడు గాన నుత్పేక్షాల్పకారము. అది స్తనము యందుఁ బర్యవత్వాలోపరూప మైనరూపకముచే నుత్పాదితము. ఈరెంటికి సంకా భావమున సాంకర్యము.

చ॥ కనకపుంగట్టులు నొడ్డలు ♦ గా బిరుదుల్ ఘటియించి చందనం
బు నలది దోర్పుగాగ్రతల ♦ భూషితపీఠిక నించునయ్యనం
గునివిజయాంకశంఖముగుఁ ♦ గోమలికంతము గాక యున్న న
ద్వినుతకళల్ సువృత్తతయు ♦ దీపితమంగళరేఖ లుండునే॥

గోమలికంతము = ఈమెకంతము, కనకపుంగట్టులు = బంగారుకట్టు, మొద
గాక = ముందగాకట్టు, బిరుదుల్ = జయచిహ్నములను, ఘటియించి = కూర్చి, చ
నంబు = శ్రీగంధమును, అలది = పూసి, దోర్పుగ.....పీఠిక = చేతులమీది
గమనెడు నలంకరింపబడిన పీఠయందుక, నించు.....శంఖము, నించు = నిల్పెడి
అయ్యనంగుని = ప్రసిద్ధుఁ డగుమన్మథునియొక్క, విజయాంక = జయచిహ్నములుగ
శంఖము, అగుక, కాకయున్నక = అట్లుకానియెడల, సద్వినుతకళల్ = శ్రేష్ఠ మై
గనుకనే స్తోత్రము చేయఁబడినకాంతులును, సువృత్తతయుక = మిగుల గుండ్రనయుఁ
దీపితమంగళరేఖలు = ప్రకాశింపఁబడినశుభ మైనరేఖలును, ఉండునే = ఉండున
(ఉండ వనుట.)

శంఖమందు శుభరేఖలు మొదలగునవి గలుగుటయు దానికిం బంగారుకట్టు వై
గంధముం బూసి పీఠమం దుంచి పూజించుటయు లోకవిధితము. శుభరేఖలు గుం
న మొదలగుధర్మములు కంతమందును నుండును. ఈధర్మసామ్యముచేఁ గంతమందు
స్మృతశంఖత్వము సంభావించుటచే నుత్పేక్షాల్పకారము.

గీ॥ అలరసాలఫలంబు న ♦ గాగ్రవాసి

యై తపస్థితి మీఱి యీ ♦ యతివచుబుక

మగుటఁ బ్రియకరయోగ్యవృత్తిఁ గయికొనియె
డెందమున నెంచి చూడ మా కంద మగుచు॥ 100

డెందమునకొ = మనసునందుకొ, ఎంచిచూడకొ = ఆలోచింపఁగా, అలరసాల
ఫలంబు = ప్రసిద్ధ మగుతియ్యమామిడిపండు, నగాగ్రవాసియై = చెట్టుకొన నున్నది
యై, (పర్వతాగ్రమున నుండి యని యర్థాంతరము.) (ని) అగో నగశ్చ భుజగే నా
భౌ భూరుహి భూధరే. నా. నా. తపస్థితిన్ = గ్రీష్మకాలమున నునికిచే (చాంద్రా
యణాదివ్రతములయం దునికిచేకొ, వ్రతములు చేయుటచే నని యర్థాంతరము.) మీ
తి = అతిశయించి, ఈయతివచుచుకము = ఈమెగడ్డము, అగుటకొ = అయిజన్మించుట
చేతను, మాకందము = మాకంద మనుపేరు కలది, (ఈశ్రీరూపమున నున్నలక్ష్మీకి
నందము గలిగించునది యని రెండవయర్థము. ఈయగ్ధమున మామన్ + అందము అని
పదచ్ఛేదము. అంద మనుశబ్దమునకు లక్షణచే నందము గలిగించునది యని యర్థము
గ్రహింపవలెను.) అగుచున్, ప్రియకరయోగ్యవృత్తికొ = ఇష్టముగావించుచుంచివ్యా
పారమును, (ప్రియునిహస్తమునకుం దగినవ్యాపారము నని యర్థాంతరము. ప్రియుఁడు
చేతఁ బూని బ్రతిమాలఁదగినవ్యాపారము నని భావము.) కయికొనియెకొ = వహించె
ను. శ్లేషాలంకారము.

గీ॥ వదనముకురంపుబరణిలో ♦ మదనుఁ డునుపఁ

బల్లవమువ్రాలె వెలికిఁ గ ♦ న్నట్టువిశద

రదనకురువిందమాలిక ♦ తుదఁ దనర్పు

నాయకం బనఁ గెమ్మోవి ♦ నారి కొనరు॥ 101

మదనుఁడు = మన్మథుఁడు, వదనముకురంపుబరణిలోకొ = ముఖ మనెడునర్హపు
బరణియందుకొ, ఉనుపకొ = నిలుపఁగాకొ, వెలికికొ = వెలుపలికిన్, పల్లవమువోలెకొ =
చిగురాకువలె, కన్నట్టు.....తుదకొ, కన్నట్టు = కాన్పించెడు, విశద = స్వచ్ఛమైన,
రదన = దంతము లనెడు, కురువింద = కెంపులయొక్క, మాలిక = దండయొక్క, తు
దకొ = చివరయందున్, తనర్పు నాయకం బనకొ = ప్రకాశించు నాయకమణివలె, హాగ
మునకు మధ్య నున్న పెద్దమణిని నాయక మందురు. కెమ్మోవి = ఎఱ్ఱనియధరము, నా
రికికొ = ఈశ్రీకి, ఒనరుకొ = ఒప్పును. రూపకముతోఁ గూడినయత్ప్రేక్షాలం
కారము.

చ॥ రమణిమ్మదూక్తిమాధురికి † ద్రాక్షఫలం బిల నోడి సుక్కె వే
గమ పులు సెక్కె దేనె పుల † ఖండము ఖండము లయ్యె నిత్తుకాం
డము తుదఁ జప్ప నయ్యె సుమ † సఃప్రియ మై సుతి గాంచుచుంటచే
నమ్మతరసంబు గొంత సరి † యై తగు సేమొ మదిం దలంపఁగన్॥

ఇలన్ = భూమియందున్, ద్రాక్షఫలంబు, రమణిమ్మదూక్తిమాధురికిన్ = ఈజ
న్వనియొక్కమ్మదు వైనమాటలరుచికి, ఓడి = అపజయము నొంది, సుక్కెన్ = ఎండి
పోయెను. మ్మదూక్తిమాధురికి నోడి యనునది యెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.
తేనె, వేగమ = త్వరగానే, పులుసెక్కెన్ = మాధుర్యమును విడిచి పుల్లనిరుచికలది య
య్యెను. ఈమె వాక్ష్మాధుర్యమునుబట్టి చూడఁ దేనె మధుర మైనదియైనను బుల్లనిదివ
లె నుండె నని భావము. పులఖండము = గడ్డచక్కెర, ఖండము లయ్యెన్ = ముక్కల
య్యెను. ఇత్తుకాండము = చెఱుపఁగట్టి, తుదన్ = చివరన, చప్పనయ్యెన్ = నిస్సార
మయ్యెను. సుమసఃప్రియమై = దేవతలకు నిష్టమై, (విద్వాంసులగు వారల కిష్టమై యని
యర్థాంతరము.) సుతిగాంచు చుంటచేన్ = స్తోత్రము నందు చుండుటచేన్, అమ్మత
రసంబు = సుధ, (ఇది దేవతలను రాక్షసులును క్షీరసముద్రమును మధింపఁగా సుత్ప
న్న మైనపదార్థము.) మదిన్ = మనసుందున్, తలంపఁగాన్ = ఆలోచింపఁగాన్,
గొంత సరియై = కొంచెము సమాన మై, తగు సేమొ = బిప్పు సేమొ (యని తోచును.)

ద్రాక్ష మొదలగువానియందు స్వభావముననే కల్గెడుస్రస్కుట మొదలైన
వానికి నీమెమాటల కోడుట హేతువుగాఁ జెప్పటచే నుత్పేక్షాంకారము.

చ. చలమున మోము దా భువన † జాతము గెల్చి ప్రసిద్ధి గాంచుచా
యలఁ బ్రీతివచ్చె వీడు దన † కంచు శశిం గని కిన్క రెండువ్ర
క్కలుగ నొనర్ప భీతి గొని † క్రమ్మట నమ్మఖిపార్శ్వయుగ్మముం
దొలగక కొల్చుచున్న నెల † తుస్కలసం దగుఁ జెక్కు లింతికిన్.

మోము = ఈయింటిముఖము, చలమునన్ = పట్టుదలచేత, భువనజాతమున్ = తా
మరపువ్వన, (లోకసముదాయము ననియుం తోచుచు.) (నీటఁబుట్టినది) (ని)
జీవనం భువనం వనం. అ. గెల్చి = జయించి, ప్రసిద్ధి గాంచుచాయలన్, ప్రసిద్ధి = ప్ర
ఖ్యాతిని, కాంచుచాయలన్ = పొందెడుకాంతులచేతను, వీడు = (చంద్రుడు) తన
కున్ = (ముఖమునకున్) ప్రతివచ్చెన్ = సాటి యయ్యెను, అంచున్, శశిన్ = చం
ద్రుని, కని = చూచి, కిన్కన్ = కోపముచేతను, రెండువ్రక్కలున్ = రెండుముక్క

లుగాన్, ఒనర్వక్ = చేయఁగా, భీలింగని = భయపడి, క్రమ్మటన్ = మఱలన్, అ
ముఖపార్శ్వయుగ్మముక్ = ఆమోముయొక్క రెండు ప్రక్కలను, తొలఁగక = విడువక,
కొల్పుచున్న వెలతున్నలు = సేవించు చున్న చంద్రఖండములు, అన్ = అనునట్లు,
ఇంతికిన్ = ఈమెకు, చెప్పలు = చెక్కిళ్లు, తగున్ = ప్రకాశించును.

ఈయింతిమోము తామరపూవులను గెల్చి యుండఁగాఁ జంద్రుఁడు నట్లే చేసి
ప్రసిద్ధ మైరకాంతులచే దనకు సదృశుఁ డయ్యె నని కోపించి యాచంద్రునిని ముక్క
లు చేయఁగా, మఱలఁ దను కేమి యాపద సంభవించునోయని భయపడి ముఖపార్శ్వ
ములను సేవించు నాముక్కలో యనున ట్టిమెచెప్పలు ప్రకాశించు చుండె నని యర్థ
ము. ఈమెమోము చందరుం డెప్పలు చంద్రశకలములం బోలు నని భావము. ఉ
త్పేక్షలంకారము.

క. నలిన మనుశంక నళు లీ

లలనావదనంబు గ్రమ్మి లావణ్యరసా

వళి గ్రోల కుండుటకు నై

నలువట గంధఫలి నిలిపె నా నాస దగున్. 104

అళులు = తుమ్మెదలు, నలిన మనుశంకన్ = తామరపూ ననుభ్రాంతిచేత, ఈల
లనావదనంబు = ఈయింతియొక్క ముఖమును, క్రొమ్మి = వ్యాపించి, లావణ్యరసావళీ =
లావణ్యరసము రాయమును, రసప్రవాహము నని యర్థము. గ్రోల కుండుటకు నై =
ద్రావ కుండుటకొఱప, నలున = బ్రహ్మ, అటన్ = ఆముఖమునందున్, గంధఫలిన్ =
సంపెంగపూవున, నిల్పెనాన్ = నిల్పెనో యనునట్లు, నాస = ఈమెముక్కు, త
గున్ = ప్రకాశించును.

ఈమెమోము పద్మముం బోలుటచే దుమ్మెదలు భ్రాంతిపడి యట ద్రాలి లా
వణ్యరసము ద్రావ కుండ నలున యట నిల్పెనసంపెంగపూవువలె నాస ప్రకాశించు
చుండె నని తాత్పర్యము. గంధఫలికిం దుమ్మెదలకును విరోధము ప్రసిద్ధము. ఉత్పే
క్షలంకారము.

క. శ్రీకారము లీకామిని

వౌకర్ణము లెంచి చూడ నటు గా కున్నన్

బ్రాకటసువర్ణయుక్తము

తౌకర్ణుల నంటియున్నె యని యెల్లపుడున్. 105

ఎంచి చూడక = అలోచింపఁగాక, ఈకామినివి = ఈశ్రీసంబంధ మైనవి, ఔకర్ణములు = అగుచెవులు, శ్రీకారములు = శ్రీ యనునక్షరములు. అటు గాకున్నన్ = అట్లు కానియెడల, అవి = ఆకర్ణములు, ప్రాకటసువర్ణయ్యుక్తములు = స్పష్టమైనమంచియక్కఱములతోఁ గూడినవి, ప్రసిద్ధ మైనబంగారముతోఁ గూడిన వనియర్థాంతరము. ఔకమ్మిలన్ = అగులేఖలను, అగుకర్ణభూషణముల నని యర్థాంతరము. ఎల్లపుడుక = ఎల్లకాలంబును, అంటి యున్నె = తగుల్కొని యుండునా? (ఉండవని యర్థము.) ఈమెచెవులు శ్రీకారములు గానియెడల సువర్ణములతోఁ గూడినకమ్మలం గలిసికొని యుండుట సంభవింపదు గావున నవి శ్రీకారములే యని యర్థము. చెవులు శ్రీకారములువలె నుండె నని భావము.

క॥ దరహాసచంద్రికకు నై

తరుణీమణివిమలముఖసు ♦ ధాకరబింబా

స్తరమున వ్రాలుచకోరక

వరయుగ మనఁ గన్నుదోయి ♦ వలనొప్పారుక॥ 106

దరహాసచంద్రికకునై = చిఱునగ వనెడువెన్నెలకై, తరుణీ.....మునన్, తరుణీమణి = శ్రీశ్రీప్రయయొక్క, విమల = నిష్కళంక మైన, ముఖ = మొగమనెడు, సుధాకరబింబాస్తరమునక = చంద్రమండలమునడుమను, వ్రాలుచకోరకవరయుగమనక = ప్రవేశించెడువెన్నెలపులుగులతో డనునట్లు, కన్నుదోయి = కన్నుఁగవ, వలను = అందముచేతను, ఒప్పారున్ = ప్రకాశించును.

చకోరములు వెన్నెలను భ్రమించి జీవించునవి గాన మందహాస మనువెన్నెలగల ముఖ మనుచంద్రునెద్ద వ్రాలిన యాపులుఁగులువలె నీమెకన్నులు ప్రకాశించుచుండె నని యర్థము. ఈమెకన్నులు చకోరములువలెను, మొగము చందురుఁడువలెను, జిఱునగపు వెన్నెలవలెను నుండె నని భావము.

రూపకముతోఁ గూడియు తేజిత్రాలంకారము.

గీ॥ ఉవిదనేత్రసామ్య ♦ మొదఁగఁగఁ గడఁగి మీ

నొక్కయేటఁ జిక్కె ♦ నొక్కనెలకె

పద్మ మోడె నొక్క ♦ పగటికే చెడెఁ గల్వ

సఫల మగునె కోర్కె ♦ జడగతులకు॥

107

మీను = చేప, ఉనిద శత్రుసామ్యము = ఈయునిదకన్నులతోడిపోగ్గిని, ఒం
దఁగాఁ = పొందుటకు, కడంగి = యత్నించి, ఒక్కయేటక = ఒక్కపంపత్తునకాల
మునందుక, చిక్కెన్ = కృశించెను. లొంగిపోయె ననియున్గము. ఒక్కపనియందుం
దగుల్కానె నని భావము. పద్మము = తామరపువ్వు, (అట్లు యత్నించి) ఒక్కపె
లకె = ఒక్కమాసమునకె, ఓడెన్ = పరాజయము నొందెను. ఒక్కపంద్రునికీ పరా
జయము నొందె నని యర్థాంతరము. చేప యేటక చిక్కెను గాని యది వెలకే చి
క్కె నని దానికంటె న్యాయత్యము స్ఫురించును. కల్వ = ఉత్పలము, ఒక్కపగటి
కే = ఒకదినమునకే, చెడెన్ = ఓడెను. పగటికాలమునకే యొడె నని యర్థాంతరము.
జడగతులకుక = అల్ప మైనతెల్వ గలవానికి, ల, డల కభేద మగుటచే నీటితరం దుం
డువారి కని యర్థాంతరము. కోర్కె, సఫలము = ఫలము గలది, అగునె = (కా దని
యర్థము.) శ్లేషతోఁ గూడినయర్థాంతరవ్యాసాలంకారము.

గీ॥ మూఁడులోకంబుల జయింప ♦ మూఁడువిండ్లు

దర్పకుండు దెచ్చి యొక్కటి ♦ దాను బూని

యునిదకడ రెండు దాచెఁ గా ♦ కున్న వంగి

దృక్పితశరాళి నీనునే ♦ దీనిబామలు॥

108

దర్పకుండు = మన్మథుండు, మూఁడులోకములక = ముల్లోకములను, బూనిం
పక = నెలుచుటకు, మూఁడువిండ్లు = మూఁడుధనువులను, దెచ్చి, దాను, ఒక్కటిగ,
పూని = ధరించి, రెండు = రెంటిని, ఉనిదకడక = ఈశ్రీయొద్ద, దాచఁగా = దాచుట
కము చేసెను. కాకున్నక = కానియడల, దీనిబామలు = ఈమెకన్వృణులు, వంగిం
వంపు గలిగి (నమ్రములై) దృక్పితశరాళిక, దృక్ = చూపు లనెడు, పితృదాచి
యైన, శరాళిక = బాణముదాయములను, ఈను నే = ప్రసరింపజేయునా? (చేసు
వని యర్థము.) ఈమెకన్వృణు లనంగునివిండ్లువల నక్రిములును (కాపు లులనిబామలు
లువలె వాడి గలవియు నని భావము. రూపకముతోఁ గూడినయర్థేష్టాంకము.

క॥ భగణంబుగ గోరు లమరె

సగముగ శశిలోన నెన్నె ♦ జను నిటలంబుక

దగు వదనము సలమసఁగా

నగరీతిక గుచములున్ ద ♦ సర్పుక సతికి॥ 109

సలికికొ = ఈభామకు, గోరులు, భగణంబుగకొ = నక్షత్రసముదయ మగునట్లు,
సముదయమువలె నని యర్థము. అమరకొ = ఒప్పెను. నిటలంబుకొ = ఛాలమును,
('ను' సమచ్చయము.) శశిలోనకొ = చంద్రునిపండుకొ, సగముగన్ = సగ మగునట్లు
ఎన్నఁ జనుకొ = లెక్కింపవచ్చును. వదనము = ముఖము, నలము = పద్మము, అనఁ
గాకొ = అనునట్లు, తగుకొ = ఒప్పును. కుచములుకొ = స్తనములును, సగరీలికొ = పర్వ
తపురీతిచేతను, తనర్పున్ = ప్రకాశించును. ఇందు భగణము, సగము, నలము, సగము
ననుపదములు సందర్భము ననుసరించి నక్షత్రసముదాయము మొదలైనవనియందుఁ
బ్రకర్తించినను వ్యంజనావ్యాపారముచే ఛందశ్శాస్త్రమందలి కొన్ని సంజ్ఞలందెలుపును;
గాన నీమెగోరులు మొదలగునవి యక్షరసామ్యముచే భగణము మొదలగువానింబోలి
యుండెనని యర్థాంతరము స్ఫురించును. (గోరులు ఇందు మొదటగుచువును చిమ్మట
రెండులఘువులుంగలవు. భగణమునకిట్లేయుండవలెను. ఇదియేసామ్యహేతువు. తక్కి
నవానికినిట్లేతెలియవలెను.) ఇట్టియర్థమునే వ్యంగ్యాన్త మని యాలంకారికులు చెప్ప
దురు. పదార్థములు పరస్పరము నన్వయించిన పీఠుట వ్యాకర్థశోభార్థము స్ఫురిం
చునర్థము వ్యంగ్యాన్తము. ఇట్టియర్థముం చెప్పుకబ్బకైయే వ్యంజనావ్యాపారము.

ఉ॥ మంగళలీల ఫాలతట ♦ మండితమండననీలరత్న రా

జిం గిరులించి వక్త్రీసర ♦ సీరుహసౌరభవీచికాచర

ద్భ్రంగములో యనంగ విను ♦ తిం గనుచుం గొనబొ మెఱుంగులం

బొంగి చెలంగునుంగరపు ♦ ముంగురు లంగనకుం గనుంగొనక॥

అంగనసన్ = ఈయంతియొక్క, మెఱుంగులకొ = నిగనిగలాడుకాంతిచేత,
పొంగి = అతిశయించి, చెలంగు.....ముంగురుల్ = ప్రకాశించెనునంకర గలముంగు
రులు (ముందు + మరులు = ముంగురులు. మోముపొంగ (లేలు వెండ్రుకలు.) కనుం
గొనకొ = చూడఁగాకొ, ఫాలత.....రాజిన్, ఫాలతట = నుదుటను, మండిత = అలం
కరింపఁబడిన, మండన = భూషణమునందలి, నీలరత్న రాజికొ = నీలపురాలసమాహము
ను, కిరులించి = మోసముచేసి, జయించి యని యర్థము. వక్త్రీససీరుహ.....భ్రం
గములో యనంగన్, వక్త్రీ = ముఖమునెడు, సరసీరుహ = తామరపూవుయొక్క, సౌర
భవీచికా = పరిమళితరంగములకై, పరిమళాతిశయముకొన కని యర్థము. చరత్ = తి
రుగుచున్న, భ్రంగములో యనంగకొ = కుమ్మరిదలో యనునట్లు, విమలింగనముకొ =
స్తుతి సెందుదుకొ, మంగళలీలకొ = శుభవిలాసముతో, గొనలు = మమోహనములు,
బొకొ. (ఇట ముంగురు లనుబహువచనాంతమునను గొన బహువచనము పితృమణ

ము.) ఈమెముంగురులు మెసట నున్న భూషణములలోనినీలుపుగాలం దిగిస్కరించి ముంగ మనుపద్మముయొక్క పరిమళము నాస్వాదించవచ్చిన తుమ్మెదలవలె విలసిల్లుచుండెనని భావము.

రూపకానుప్రాణితో తేప్పిజ్జాలంకారము.

గీ॥ మాళిమాణిక్యరుచితటి ♦ స్థంజాలంబు

రుచిరసవరత్న సీమంత ♦ గోహితంబు

నై నయూమోహనాంగిభా ♦ యగప్రసీద

కై శికము ఘనవిస్ఫూర్తి ♦ గాంచుటగుదె॥ 111

మాళి.....మంజులంబు, మాళి = శిరోభూషణమునందలి, మాణిక్యమునకులయొక్క, రుచి = కాంతి యనెడు, తటిత్ = మెలుములచేతను, మంజులంబు = ముగ్ధుల పార మైనదియు, రుచిగ.....గోహితంబు, రుచిగ = చక్కనికాంతి గల, సవరత్నము తొమ్మిదిరతనములచేత (తేయంబడినగలు గల) సీమంతం = సావట అనెడు, గోహితంబు = కొరడుగలదియు (ఎక్కువెట్టనియింద్రునిభనువు గోహిత మనగాదు. దీని నే తెనుగనక గొన డందురు.) (ని) ఇంద్రాయుధు శక్తభను పై భవ ఋజు గోహితం. అ. అయిన, ఈమోహనాంగి.....శ్శికము, ఈమోహనాంగి = ఈయింద్రునియొక్క, (వలపు వుట్టింపుశక్తముగలది) సోదాగఘనీలశ్శికము = చక్కనినల్లనికొప్పు, ఘనవిస్ఫూర్తి = మేఘకాంతి, (గొప్పకాంతి ననియు నర్థము.) గాంచుటగుదె = దుట, అయిచె = ఆశ్చర్యమ? (కా దని అర్థము.) రూపకాలంకారము.

గీ॥ కుంభకుచ మీనలోచన ♦ గోనితంబు

అబ్జధామాస్య పారిమధ్య ♦ అభిశిరోజ

చావసుభ్రామ్యుగళ సకరి ♦ జగఘ్న యశుల

కస్య సరసక్రియలరాశి ♦ గాదె తలంబ॥ 112

(ఈయింది) తలంబు = అలోచింపగాన, కుంభకుచ = ఏనుగునందలిములంబోలినకుచములు గలది. ఘటములంబోలినకుచములు గల దనియేని అర్థము. మీనలోచన = చేపలంబోలికన్నులు గలది. గోనితంబు = భూమికరి (చిత్రాలపైపై) నడిచిన దేశము కలది. అబ్జధామాస్య = చంద్రునికాంతింబోలినకాంతి గలమోము గలది. పారిమధ్య = సింహపునరుముంబోలినసరుము గలది. అభిశిరోజు = తుమ్మెదలంబోలినకురు

లు గలది. చాపసుధూయగళ = ధనువులం బోలినకనుబొమలజంట గలది. చక్రేణు
 ఘ = మొసళ్లం బోలినపిక్కులు గలది. అతులకన్య = సాటిలేనికన్య; చక్రేణు
 శి = శృంగారముతోఁ గూడినచేష్టలపుంజమును, కాదె = కాదా? అను నలియజేయు
 ఇందుఁ గుంభశబ్దము మొదలగునవి కుచాదుల కుపమానము లగుగజసంఘము మొదలగు
 వానిని బోధించుచు సప్రకృత మైనరాశిరూపార్థమును బోధించును. (చక్రేణుఁడే
 యును.) కావున నిందు ద్వాదశరాసులనామములు నిమిడి యున్నవి. గోళితంబు య
 నుచో గోళబ్దము వ్యవభరాశిని బోధించును. హరి = సింహరాశి. ఉష్ణధామ = కర్క
 టకము. చంద్రుని జ్ఞనియర్థము. అశి = వృశ్చికము. సక్ర = మకరము; సరస = మిథున
 ము. శృంగారరసముతోఁ గూడినది. క్రియ = మేషము. తక్కినది మునము.

మ॥ గతి మత్తేభము, నాన చంపక, మొగిన్ ♦ కైశ్యంబు కందంబు, సం
 గతవాక్యంబులు మత్తకోకిలలు, దృ ♦ గావ్యపార మయ్యత్పల
 ద్యుతి, మో మంబురుహంబు, దేహరుచి వి♦ద్యున్మాద, యామానిని
 తతవృత్తస్థితు లెన్నఁగాఁ దరమె త♦ద్వాగ్దాని కైన్ ధరణ్ ॥ 113

గతి = (ఈమె) నడక, మత్తేభము = మదగజము. ఈమె నడక మదగజమున
 నడకం బోలు నని భావము. నాన = ముక్కు, చంపకము = సంపంగిపువ్వు, మొగిన్ = క్ర
 మముగా, కైశ్యంబు = కేశవాళము, కందంబు = మేళము, సంగతవాక్యంబులు = యు
 క్తము లగుమాటలు, మత్తకోకిలలు = మడించినకోయిలలు, మాటిలు కోకిలలువలం బో
 లు నని యర్థము. దృ గావ్యపారము = చూపు, అయ్యత్పలద్యుతి = ప్రసిద్ధ మైనవల్లం
 బునలకాంతివంటికాంతి గలది. మోము, అంబురుహంబు = పద్మము. పద్మచక్ర మని
 యర్థము. దేహరుచి = దేహకాంతి, విద్యున్మాద = మెఱుపులవచ్చే, ధన్ = భూ
 మియందుకొ, ఈమానినీతతవృత్తస్థితులు, ఈమానిని = ఈస్త్రీయొక్క, తత = కాల
 మైన, వృత్తస్థితులు = మంచినడవడులయొనునలను, (ఈమానిని = ఈస్త్రీయంద్యుతిత =
 ఆయావిరూపమున వ్యాపించియున్న, వృత్త = ఉత్పలమాల మొదలైనపద్మములయొక్క
 స్థితులు = స్థితులను) వాగ్దాని కైన్ = బ్రహ్మ కైనను, ఎన్నఁగాన్ = లెక్కించుట, తర
 మె = శక్యమా. కా దని యర్థము. ఈమెనడలు మదపుటేనుఁగునడలు, ముక్కు సం
 పంగిపువ్వును, శిరోజములు మేళములను, పలుకులు కోయిలలను, చూపులు నల్లలవ
 లను, మోము పద్మమును, దేహకాంతి మెఱుములను బోలు ననియు నీమెనడవడి మిగు
 ల నత్తమ మైన దనియుఁబ్రకృతార్థము ప్రకరణముచే స్పష్టము కాఁగా నిందలి మ

త్రేభము మొదలైనశబ్దములు వ్యంజనావృత్తిచే వృత్తము లను సన్యాసము బోధించుచుఁ
కావున నీమె నడకలు మొదలగునవి మత్త్రేభము మొదలైనవృత్తములం బోలి యుం
డె ననియుఁ జెప్పం దగు.

క॥ అని యిటు హరిమది విస్మయ

మెనయఁగ నయ్యన్నమిన్న ♦ నెన్ని పొదలమా

టునఁ దద్రూపాతిశయం

బున కానందాబ్ధిఁ దేలి ♦ మునుఁగుచు నుండె॥ 114

హరి = కృష్ణుఁడు, ఇటు = ఈప్రకారము, మదిక = మనసునందుక, అని = అను
కొని, విస్మయము = ఆశ్చర్యము, ఎనయఁగ = కలుగఁగాక, అయ్యన్నమిన్నక =
ఆశ్రీశ్రేష్ఠమును, ఎన్ని = స్తుతించి, పొదలమాటునక = తీవయిండ్లమఱుఁగునను, త
ద్రూపాతిశయమునకుక = ఆమెచక్కందనముయొక్క యాధికవ్యమునకుక, ఆనందా
బ్ధిక = సంబోధనముద్రమునందుక, తేలి మునుఁగుచు నుండెన్ = ఓలలాడు చుండె
ను. ఆమెసౌందర్యమునను మిక్కుటముగ సంతసించు చుండె నని యర్థము.

వ॥ అనిన విని పరిక్షిన్నరేంద్రుం డవ్వలికథ నెఱింగింపు మని శుక
యోగీంద్రు నడుగుటయు (సుగమము) 115

మ॥ అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ భవా ♦ బ్రహ్మర్షినీకల్పక
దుర్మమడిండీరపటీరహారశశభృ ♦ దుగ్ధాబిసంస్పర్ధిస
ద్విమలాఖండయశఃపరంపర పరో ♦ ర్వీనాథగర్వాపహ
కృమదోర్వికృమ వికృమార్కస్పృశం ♦ గామస్ఫురత్సహసా॥

అమరేంద్రప్రతిమానవైభవ, అమరేంద్ర = ఇంద్రునియొక్క, (వైభవము)
ప్రతిమాన = పోల్చి గల, వైభవ = సంపదఁ గలవాఁడా, భవా = పరంపర, భవ =
శివునితోడను, అబ్జ = తామరలతోడను, స్వర్ణని = ఆకాశగంగతోడను, కల్పకదుర్మమ =
కల్పవృక్షములతోడను, డిండీర = నురువుతోడను, పటీర = చందనముతోడను, హార =
వజ్రములతోడను, శశభృత్ = చందురునితోడను, దుగ్ధాబ్ధి = తీరసముద్రముతోడను,
సంస్పర్ధి = విరోధించుచున్న, (సదృశ మగుచున్న యని యర్థము.) సత్ = శ్రేష్ఠమై
న, విమల = స్వచ్ఛమైన, అఖండ = పూర్ణమైన, యశఃపరంపర = కీర్తిసముదయము గ

లప్రభువా, పరోర్విశాధ.....క్రమ, పరోర్విశాధ = శత్రురాజులయొక్క, గర్వ = మదమును, అపహ = పోగొట్టెడు, క్రమ = రీతిగల, దోర్విక్రమ = బాహుపరాక్రమముగలరాజు, విక్రమార్క...సా, విక్రమార్కస్వప = విక్రమార్కమహారాజునకువలె, సంక్రమ = యుద్ధమందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, సాహసా = తెగువ గలప్రభువా.

క॥ చంచలనయనానూతన

పంచాయుధ సుజనకల్ప ♦ పాదప సరసో

దంచితగంభీరవచః

పంచాయుధతల్ప వినయ ♦ భవ్యాకల్పా॥

117

చంచలనయా = శ్రీలక్ష్మ, నూతనపంచాయుధ = క్రొత్తమస్త్రగుండూ, ప్రాచీనం దగుమస్త్రగుండూను నీయన సాంగుడును గాన నూతనమస్త్రగుండూ చెప్పెను. సుజనకల్పపాదప = సజ్జనులకుం గల్పవృక్షమా! సరసో.....తల్ప, సరస = మనోహరమైన, ఉదంచిత = మిగుల పూజ్యమైన, గంభీర = అర్థపాటవముగల, వచః = సంభాషణమునందు, పంచాయుధతల్ప = కేళిగుండూ, (గద, ఖడ్గము, ధనువు, శంఖము, చక్రము ననువైదాయుధములు గలవాడు పంచాయుధుడు = విష్ణువు. ఆయనకుం దల్పము = పాను కేళిగుండూ. విష్ణువు క్షీరసముద్రమున కేళినివై శయనించుచుండునని పురాణములం బ్రసిద్ధి.) వినయభవ్యాకల్పా = అడమివ యనుమనోహరమైన భూషణము గలప్రభువా.

మాలినీవృత్తము॥ స్థిరలసదుపమాక ♦ క్షేత్రధాతీధరేంద్రా

ధరపరిసరసాశ్మ ♦ స్థాపితపోజ్వలద్గో

పురవరశిఖరాశీ ♦ భూషితవ్యోమసీమా

ప్రేరుచిరగుణధామా ♦ రావునంశాభిసోమా॥ 118

స్థిర.....సీమా, స్థిర = శాశ్వతముగా, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఉపమాక క్షేత్ర = ఉపమాక యను పుణ్యస్థలమనందలి, ధాత్రీధరేంద్రా = పరవ్రతముయొక్క, అధర = క్రిందటి, పరిసర = సమీపప్రదేశమందు, సాశ్మ = రాలతోఁ గూడునట్లు, స్థాపిత = నిల్పబడిన, (కట్టింపబడిన యని యర్థము.) పోజ్వలత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, గోపురవర = శ్రేష్ఠమైనగోపురముయొక్క, శిఖరాశీ = శిఖరసమాహముచేతను, భూషిత = అలంకరింపబడిన, వ్యోమసీమా = ఆకాశప్రదేశము గలప్రభు

వా ! ప్రరుచిరగుణధామా—మిక్కిలి మనోహరము లగుగుణములను నినాసమా, గావు
 వంశాబ్ధిసోమా = రావువారివంశ మనుసముద్రమునకుం బండ్రుండ వగురామరాయ
 ప్రభూ !

గద్యము.—ఇది శ్రీమహాభారతీప్రసాదాసాదితకవితామతల్లికా
 ల్లమరాజవంశజాపన్తబసూత్రినదెల్లనార్యపౌత్రి
 రంగశాయి నామార్యపుత్రి హరితనగోత్ర
 పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక
 వినామధేయప్రణీతం జై నభద్రాపరిణ
 యం బనుమహాప్రబంధంబునందు
 ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ మస్తు.

శుభ మస్తు.

ఆ వి ఘ్న మస్తు.

భద్రా ప రిణ య ము .

తృ తీ యా శ్వాస ము .

శ్రీవనితావరదరా

జీవాయతనాంతరంగ! ♦ శ్రీతజనవనై

తా! విబుధనుతచరితా!

రావుకులజచంద్ర! రామ ♦ రాయనరేంద్రా. 1

శ్రీవనితా.....తరంగ, శ్రీ=లక్ష్మీయనెడు, వనితా=స్త్రీయొక్క, వర=వర్ష యైవిష్ణువుయొక్క, పదరాజీన=పాదపద్మములప, ఆయాతన=నివాసస్థల మైన, అంతరంగ=మనసుగలప్రభా! మనసున విష్ణునిపాదపద్మముల ధ్యానించుకాజా యని యర్థము. శ్రీతజనవనైతా=చక్రియించినజను లనెడుకోటప వసంతుఁడా! వై తురిండు వనమువసుంబోలె నాశ్రయించినవారికి నీరాజు ఫలము లొనగూర్చువాఁడని యర్థము. విబుధనుతచరితా, విబుధ = విద్వాంసులచే, నుత=స్తోత్రము చేయఁబడిన చరిత్రా=నడవడి గల, రావుకులజచంద్ర=రావుకులమున జన్మించినచంద్రుఁడా! ఇ ట రాజానందుఁ జంద్రాత్వాహపము వంశమునందు సముద్రాత్వాహపమునకు గమకము గాన నేకదేశవర్తి రూపకాలంకారము. రామరాయనరేంద్రా=ఓరామరాయప్రభా!

గీ. అవధరింపుము శౌరిభ ♦ వ్యచరితంబుఁ

దొల్లి నూతుండు శౌనకా ♦ మలకుఁ జెప్పి

నట్టిరీతిఁ బరిక్షిద్ధ ♦ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ♦ తెలుపఁబడెనా. 2

అనధరింపుము = చిత్తగింపుము. తొల్లి = పూర్వము, మాతండు, శారిభవ్యచరితంబు = కృష్ణనిమనోహర మైనచరిత్రను. శౌకాదులనట్లు, చెప్పినట్టిగీతన = చెప్పినరీతిచేతను, శుకయోగి, పరిక్షిద్ధరాధినాథలిలకముననన్ = పరిక్షితుఁ డనురాజు శ్రీకృష్ణునకు, ఇట్లు, తెలుపన్ = తెలియఁజేయఁటను, తొడఁగన్ = సాగిరఁగించెను.

ఉ. నందకు మారువీక్షణక ♦ సద్ధనమత్త మిళిందబృంద మా
సుందరిమోముఁదమ్మి పయి ♦ బొబ్బిలుహాసవిలాసచిక్కణా
స్పందమరంద మాను నెడఁ ♦ బ్రాసయి ముంగురు లాదరించె జె
న్నందఁగ రెండునున్నమర ♦ కాఖ్యములొటఁగ దానుహృత్కియన్.

నందకుమారు.....బృందము, నందకుమారు = కృష్ణనిమనోహర వీక్షణక మార్పులనెడు, కనల్ = ప్రకాశించుచున్న, హాస = ఆధిక మైన, మత్త = మదింపిన, మిళింద బృందము = తు మ్మెదలగుంపు, అసుందరిమోముఁదమ్మిపయిన్ = అసన్న మిమలకృష్ణ మో మనెడుతామరపువ్వువొడచు, బొబ్బిలు.....మరందము, బొబ్బిలు = చుట్టిన మయ్యెడు, హాస = నవ్వును, విలాస = శృంగారచేష్టలు ననెడు, చిక్కణ = తీర్చిన, తీస్పంద = కదలని, (గడ్డకట్టిన) మరందము = పూదనెను, అనునెడఁగన్ = అనెడఁగి, ముంగురులు = అలకలు, ప్రాసయి = సహాయపడి, చెన్నందఁగన్ = అనెడఁగి, దానుహృత్కియన్, అదరించెన్ = ప్రేమఁ జూపెను. రెండును = శుమ్మెదలును ముంగురులనుం గూడ, భ్రమరకాఖ్యములు = భ్రమరకము లనుపేరుగలవి, తొటఁగ దానుహృత్కియన్ = కదా, సుహృత్కియన్ = మిత్రులు మిత్రులకుఁ జేయుగార్వములు. అదరించుటను నియధము. (అయ్యెన్) (ని) పట్టినభ్రమరకాఖ్యను నినియును, అయ్యెన్ = మిత్రులకుఁ జేయుచుంట్లొస్తే అలాచే భ్రమరకా యనియు ననుచుండు.

కృష్ణనిమనోహర లామోముఁద్రాలునపుడు ముంగురు లాదరించె, నందకుండు, దుమ్మెదలు పద్మమున వ్రాలి మరందము ద్రానినట్లు దృష్టు అచ్చటం ప్రవేశించి ముఖవిలాసము జూచి సంతసించుచుండఁగా నచట మన్న ములు ముఖమున నమితసౌందర్యము గల్పించి యధిక మైనసంతసముం గన్నులనఁ గలిగించె నని యాశంకుము. ఇట్టిసంతసమును గురులు స్వభావముననే చేయఁగాఁ జూపుటందు భ్రమరత్వ మాహాసింఁచి వానితో సమానమును కట్టుటచే నట్లు చేసి నని చెప్పటచే రూపరసప్రసాద తోత్పేక్షలంకారము.

చ. పదముల నాని యూరువులఁ ♦ బారి నెలంబమునాటి నాభికి

బాదలి వళిత్రీయం బెనసి ♦ ముద్దులనిద్దపుటారు హత్తి మై
నుదుటుగ నున్న యున్న తప ♦ యోధరచక్రము లాక్రమించె న
మృదవతిఁ జూచుచో యదుకు ♦ మారునిమోహనదృష్టిజాలముల్.

యదుమారునిమోహనదృష్టిజాలముల్ = జాలకృష్ణునినుండ వైచూపులన
మూహము, అమృదవతిక్ = ఆభద్రను, చూచుచోక్ = చూచునపుడు, పదములక్ =
పాదములను, ఆని = ప్రివేశించి, ఊరుపులన్ = తొడలను, హరి = వ్యాపించి, నితంబ
ముక్ = కటిప్రదేశమును, నాటి = తగుల్కొని, నాభికక్ = నాభియందుక్, పాద
లి = వర్ణిల్లి, వళిత్రయంబు = కడుపుమీదిముడుతలను, ఎనసి = పొంది, ముద్దులనిద్దపుటా
రుక్ = మనోహర మైననున్న నిమాగారును, హత్తి = అంటుకొని, వైక్ = పిమ్మటను,
ఉదుటుగక్ = గర్వము గలుగునట్లు, ఉన్న యున్న తపయోధరచక్రములు, ఉన్న, ఉ
న్నత = ఎత్తైన, పయోధర చక్రములు = జక్కవలంబోలినకుచములను, అక్రమించెక్ =
వశపఱచుకొనెను.

కృష్ణునిదృష్టి యామెయవయవములం గ్రమక్రమముగఁ జూచుచుఁ జిట్టచివరకు
నున్న తప్రదేశముఁ బొందె నని భావము.

క. ఈరీతిఁ బుష్పవనమున

నారీతిలకమును జూచి ♦ నవ్యానంద

స్ఫారమతి యగుచుఁ జెంతకు

సారసనయనుండు సేరఁ ♦ జనుసమయమునక్.

5

సారసనయనుండు = కృష్ణుడు, (పద్మములం బోలినకన్నులు గలవాడు) ఈ
రీతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, పుష్పవనమునక్ = పూలదోటయందుక్, నారీతిలకము
ను = భద్రను, (స్త్రీశ్రేష్ఠమును) చూచి = కన్గిని, నవ్యానందస్ఫారమతి, నవ్యా =
నూతన మైన, ఆనంద = సంతసముచేత, స్ఫార = అతిశయించిన, మతి = బుద్ధి కలవా
డు, అగుచున్, చెంతకుక్ = సమీపమునకుక్, చేరం జనుసమయమునక్ = చేరునట్లు,
వెల్లెడుకాలమునందుక్ (ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

మ. అలహిందోళపురక్తి మాధవుఁడుప్ర ♦ తృత్యం బగున్ విణనో

యలివేణి యది మేళగించి లలితం ♦ బాగీతముం బాడుమం

చు లతాతన్ని యొకర్తు చెల్లు తెలియ • చోప్ప నట్లు గావించిన న
పులుకుల్ దా విని శౌరి యిప్పు పొడచూప న స్వేళయగునుకానడికా.

ఓయలివేణి = ఓభద్రా, (తుమ్మెదచాలుం బోలివచ్చెనలగానా) మాధవుఁ
డు = వసంతుఁడు (కృష్ణుఁ డనియు భవనిఁచును) అలహిందోళపురక్షిణ్, అలహిందో
నిధమైన, హిందోళపురక్షిణ్ = హిందోళ మనురాగమునందలి ప్రియదేశము, ప్రత్యక్షుం
బగుణ్ = సాత్వత్కరించును. శిశిరబుతువునను వసంతకాలమునను బడుమం బాడునా
కానుకరాగము హిందోళ మనంబడు. అది = అదిగమును, మిగిలినామీం నందుకొ,
మేళగించి = కూర్చి, లలితంబు = శ్రావ్య మైనది, బోగీతిము = బోగీతిముపొటను, పొ
డుము = గానము చేయుము. అంచుణ్, ఒకర్తులతాతన్నిఁడగు నానంద్రీ, తెల్పుణ్ =
తెలియఁజేయఁగాణ్, చెలి = భద్ర, అచోప్పణ్ = అస్థుమునందుకొ, అట్లు గావించెణ్ =
అహిందోళరాగమును వీణయందు సంఘటించి సాడఁగాణ్, శౌరి = పుష్పిణ్, తాణ్
అప్పలుకుల్ = అమాటలను, విని = ఆలకించి, పొడచూపణ్ = చావించుటను, ఇప్పువే
ళ = ఇది సమయము, అంచుణ్ = అని తెలఁచుచునన్, వడికానత్వరతోనన్, ముందుప
ద్యముతో నవ్యయము.

శిశిరవసంతములకు సంధియందు హిందోళముఁ బొడచుచు గావున నట్లుచేయు
ము. మాధవుఁడు (వసంతుఁడు) నీను సాత్వత్కరించు బలి కమునందుకొ తెల్పుణ్
భద్ర యట్లు చేయుచున్నపుడు వసంతునకుం బద్యము పొడచూపఁబడుము తిలవం
తెల్లఁ గావున నిదియే యీ మెతుం గనుపడుననుచు ముద్రపెట్టుటకు తెలఁచి చూచి తా
త్పర్యము.

క. కుసుమలతాపృథి వేణునడి

యనదృగ్వనదేవతాగ • బాంధవ్యతే

యెనఁగువసంతుండోకో యును

బాసఁగి నతీనమితి మధ్య • మును పులిచివ నోలి. 7

కుసుమలతాపృథిణ్ = పుష్పవీణ నులంఘించునడి, వేణునడి = వేణునడి, అను
దృక్ గతుఁడై = సాటితీనివనదేవతలనుడును మున్న వాఁడై, ఎనఁగువసంతుండోకో
యనణ్ = ప్రకాశించువసంతుండో యనునట్లు, బాసఁగి = బాంధవ్యతే, పులిచివనమితిమ
ధ్యమునణ్ = శ్రీసభావధ్యమందు, నిల విచోణ్ = ఉన్నపుడు, వోలిచివనమితి గా

లముం కేప్పను. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. ప్రకటాస్యచంద్రిచం ♦ ద్రికప్రాతే మొలకన
వొలుకువానిని సిరు ♦ ల్లులుకువాని
లలితరూపమునఁ గ ♦ ల్వలతేని వలతేని
మించువాని మొయిళ్ల ♦ మించువాని
హరినీలనీలాభ ♦ నలరారుమీసంపు
లీలవానిఁ బసిండి ♦ చేలవాని
నరవిందములకు విం ♦ దగుకన్నుఁగవతఘ్న
లొలయువాని శుభాప్తి ♦ నెలయువాని
మహితకుండలకౌస్తుభ ♦ మకుటకటక
కాంచికాంగదధాగధ ♦ గ్యములవాని
నాజగన్మోహనుని కౌరి ♦ నదృతాత్మ
లగుచుఁ గని లేచి నిలిచి ర ♦ య్యబ్రముఖులు.

9

అయ్యబ్రముఖులు = మీదఁ జెప్పినభద్రమొదలగుస్త్రీలు, అదృతాత్మలు = ఆశ్చర్యముతోఁ గూడినమనసుగలవారు, అగుచున్, ప్రకట.....వోలెన్, ప్రకట = స్ఫుటమైన, ఆస్య = మో మనెడు, చంద్ర = చంద్రునియొక్క, చంద్రికవోలెన్ = వెన్నెలవలె మొలకనవ్వ = ముందహాసమున, ఒలుకువానిన్ = ప్రకటించువానిని, సిరుల్ = శోభలను, కుల్లువానిన్ = వెదచల్లువానిని, లలితరూపమునఁ = మనోహరమైనచక్కదనముచేతను, కల్వలతేనిన్ = చంద్రునిని, వలతేనిన్ = మన్మథునిని, మించువానిన్ = అతిశయించువానిని, మొయిళ్లన్ = మేఖములను, మించువానిన్ = అతిశయించిన (శరీరచ్ఛాయ గల) వానిని, హరినీలనీలాభన్ = ఇంద్రనీల మనుమణియొక్క నల్లనిచాయ భోలినచాయచేతను, అలరారుమీసంపులీలవానిన్ = ప్రకాశించుమీసంపు సొగసు గలవానిని, పసిండిచేలవానిన్ = బంగారు (వన్నె గల) వస్త్రము గలవానిని, అరవిందములకున్ = పద్యములకున్, విందు = చుట్టము, అగుకన్నుఁగవతఘ్నలు = అయ్యెడు నేత్రములజంటయొక్క కాంతులను, ఒలయువానిన్ = పొందువానిని, శుభాప్తిన్ = మేలు పొందుటచేతను, నెలయువానిన్ = ప్రకాశించువానిని, మహిత.....

వానిక, మహిత = పూజ్య మైన, శుండల = తనుకొట్టయు, శౌన్దుభ = శౌన్దుభనుమా
 (సమద్ర)మనఁ బుట్టిసమజితోఁ గూడిన) దండయొక్కయు, నునుట = కిరీటముము
 క్కయు, కటక = కడియములయొక్కయు, కాంచికా = మొలుత్రాటియొక్కయు,
 అంగద = బాహుపురులయొక్కయు, ధాగధగ్యములవానిక = ధాగధగ లాడెనుగాంచి
 గలవానిని, ఆజగన్మోహనునిక = సన్నిహితుఁ డైనట్టియు లోకము నంతను వలసించు
 నట్టియు, శౌరిక = కృష్ణునిని, కని = చూచి, తేచి నిలిచిరి. ఇందు యునుక మనుశబ్దా
 లంకారమును, రూపకము నుపమయు ననువగ్గాలంకారములును గలవు.

క. కలయ వెలుఁ గొందురుచిఁ జ

క్కలమధ్యమునందు నిందు ♦ విశ్ యన భద్రా

లలనారత్నం బనుగుం

జెలువలలో నుండి వింత ♦ చేలువనూ గోగవన్. 9

భద్రాలలనారత్నంబు = భద్ర యను స్త్రీశ్రేష్ఠును, కలమధ్య = అంతటను, వె
 లుఁ గొందురుచిఁ = ప్రకాశించుకాంతిచేతను, మక్కలమధ్యమునందుకా = మక్కల
 ములనడుమను, ఇందుకళ యనన్ = చంద్రుకళవలె, అనుగుంజునలలోక = ప్రేమను
 ఖులనడుమను, ఉండి, వింతచెలువము = అపూర్వముఁ సొందవ్యము, గోగవన్ = కను
 పడఁగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. తమకము నబ్బురంబును ముందంబు నెదం గదియంగ నేత్రవ

ద్భములు ప్రభుల్లముల్ సలలితంబులు నై చలదృష్టిభేదబృం

దములను గుమ్మరింపఁ గతిసంతసము ల్పులకింపఁ గారంచె బే

మ ముడిగొనంగ నయ్యదుకుమారుని దివ్యవిలాసధానునిక. 10

తమకము = త్వరయును, అబ్బురంబును = ఆశ్చర్యమును, ముందంబును = సంతో
 షమును, ఎదక = మనసునందు, గదియంగన్ = వ్యాపింపఁగాక, నేత్రవిదృష్టములు =
 కన్నుఁదామరలు, ప్రభుల్లముల్ = నికసించినవియును, సలలితంబులు నై = మిగులనుగో
 హరములు నై, చల.....బృందములను, చల = చలించుచున్న, దృక్ = చూపుల
 నెడు, మిళిందబృందములను = తుమ్మెదలసమూహమును, ద్రిమృడింపన్ = వెలికిఁజెప్పు
 గా, కతినస్తనముల్, పులకింపక = గగుర్పొడువఁగాక, ప్రేమ = స్నేహము, ముడిగొ
 నంగ = దృఢపథునట్లుగా, దివ్యవిలాసధానునిక = సుందరముఁ శృంగారదృష్టులు భరించిన

హానిని, అయ్యదుపమాననిక = ఆకృష్టని, కాంచెన్ = చూచెను. దీనికిం గుఱి వెనుకటిపద్యమునందలిభద్ర. రూపకాలంకారము. ఇందు రోమాంశ మను సాత్వికభావము చెప్పబడెను.

మ. తొలుకార్కించులసంచులై కువలయఁగొస్తామైకదామంబులై
బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి దీప్తికొ ఖంజనాప్తంబులై
తెలిసెత్తమ్మలతమ్ములై తళుకులై దీవ్యచ్చకోరాళికా
ళుల్లునై కప్పె ముకుందుమేన నపుడాలోలాటీపిత్తాతతుల్. 11

అపుడు = కృష్ణం జూచునపుడు, ఆలోలాటీపిత్తాతతుల్ = ఆభద్రయొక్కదృష్టిసముదాయములు, తొలుకార్కించులసంచులై = వర్ణకాలమునందలి మెఱుపులయందము కలవి యై, (అతిచంచలములై యని భావము.) కువలయ.....లై = కలవలగలంపులయొక్కదండలై, బెళుకుంబేడిసమీలలీల లయి = తళితళలాడెడుచేపలయొక్కవిలాసములు కలవి యై, దీప్తికొ = కాంతిచేతను, ఖంజనాప్తంబులై = కాటుకపీటలతోంబెలులై, తెలిసెత్తమ్మలతమ్ములై = తెల్లనితామరపూవులసోదరులై (సమానములై యని యర్థము.) తళుకులై = ప్రశస్తమైనకాంతి గలవి యై, దీవ్యచ్చకోరాళికొ = ప్రకాశించుచకోరసముదాయమునకుకొ, ఆళుల్లునై = చెలికత్తెలునై, ముకుందుమేనకొ = కృష్ణనిశరీరమందుకొ, కప్పెకొ = వ్యాపించెను.

ఉ. వీలుగ వాలుగంటిబొమ ధి వింటివిలోలదృగగుగుగొని గో
పాలువిశాలవక్షమునఁ ధి బర్వగ నయ్యద నెంచి యించువి
ల్లాలుపు దంటవింటఁ బది ధి లంబుగఁ దుమ్మెదనాఁగిమోయఁ బ్రో
యాలిపయిం గడంగి కుసుమాస్త్రము లేయఁ దొడంగ నేవునక.

వాలుగంటి.....గాళి, వాలుగంటి = భద్రయొక్క, (సోగకన్నులు కలది) బొమవింటి = కన్నొపు లనెడుధనుస్సంబంధమైన, విలోల = చంచల మైన, దృగ్ = చూపులనెడు, ఆళుగ = భాగములయొక్క (వేగమునం బోవునవి) ఆళి = సముదాయ పీలుగకొ = తగునట్లు, గోపాలువిశాలవక్షమునకొ = కృష్ణమూర్తి పేరురమునందుకొ, పర్వగన్ = సోఁకఁగాకొ, ఇంచువిలుదాలుపు = మన్మథుఁడు, (చెఱుకువంటిని ధరించిన వాఁడు) అయ్యదను = ఆసమయమును, ఎంచి = తెలిసికొని, దంటింటికొ = బలము గలధనుసునందు, పదిలంబుగకొ = బాగ్రిత్తకొ, తుమ్మెదనాఁగి = తుమ్మెదలనెడునల్లె

త్రాడు, మ్రోయకొ = భస్మనింపకొకొ, పోయినానిపయకొ = ఆ స్త్రీనినింపడు, కడంగి = పూని, మసుమాత్త్రములు = పుష్పబాణములను, ఏపునకొ = విజృంభణమునోపి, ఏయం దొడంగకొ = వేయుటకారంభించెను. ఆమె కృష్ణునితో ముగ్ధుడగుచు పూవుటయుల ను బ్రయోగింపకొనది సహింపక వేటునే యామెపైని ముగ్ధుడగుచు పూవుటయులం బ్రయోగించెను. అనగా నామెకుం గృష్ణుం జూచినవేటునే ముగ్ధుడగుచు ముగ్ధుని నని భావము.

ఉ. కోరిక లూరు నెమ్మొయి గగ్గర్పొడుచు గడవంటిం దారగిల్
సేరి పరిభ్రమించు నునుఁ జెక్కులఁ జెమ్మట గ్రమ్మ నెమ్మి నొ
య్యారపుఁజూపులజ్జబెరయం (గను జక్కంగ మోడ్పునొందుచున్)
సారెకు వెల్వడుం దొడరి శౌరిని జూచు నెడం బడంతికిన్ || 13

తొడరి = ప్రయత్నించి, శౌరిని = కృష్ణుని, చూచునెడకొ = చూచుకాలమునందుకొ, పడంతికిన్ = భద్రకుకొ, కోరికలు = ఇచ్ఛలు, మోడుకొ = పుట్టును, నెమ్మొయి = శరీరము, గగ్గర్పొడుచున్ = పులకరించును, తారగిల్ = కంటిగ్రుడ్లు, కడవంటిన్ = కంటికుదయందున్, చేరి, పరిభ్రమించుకొ = చలించును, నునుఁజెక్కులకొ = ముగ్ధుని చెక్కిళ్లయందున్, చెమ్మట = స్వేదము, క్రమ్మకొ = వ్యాపించును, గ్రమ్మనెమ్మి = సాగ వైసదృష్టి, లజ్జ = సిగ్గు, బెరయంగకొ = ఉత్పన్నముకొకొగా, చెక్కులకొ = అందముగాన్, మోడ్పునొందుచుకొ = ముసలించుచుకొ, నెమ్మొయి = ప్రేమచేరి, సారెకుకొ = మాటిమాటికిన్, వెల్వడుకొ = (తిరిగి) వ్యాపించుచుండును. భద్రకుం గృష్ణుని జూడంగనే కోరిక పుట్టె ననియుఁ బిమ్మట దారికిం బోయకము లగుపులకొనిసాత్వికభావంబులు సహకారి యగులజ్జ యనుసంచారిభావము మత్స్య మయ్య నని తాత్పర్యము. (కోర్కె యనగా రతి. సంభోగవిషయ స్థునముచ్చాదిశీలము గతి యనబడు. ఇదియే శృంగారమునకు స్థాయిభావము. ఈ మచ్చాదిశీల ముచ్చాదిశీలమున నిలిచిన స్థాయి యనబడు. ఇదియే శృంగారమునకు బూర్వావస్థ. అప్పుడు నున్నయనురాగమును నూచించు రోమాంచా (గగ్గర్పొడు) యను సాత్విక భావము లనబడు. రసమునకు సహకారు లగునిర్వేదాదులు సంచారులు. అందు జడరినిమిత్తి మైరరాగాదులచే జేతస్సంకోచనము లజ్జ యనబడు. దాగుట, మైరస్యము, సభో ముఖత్వము, నేత్రనిమిశనము మొదలగునవి దీనివార్యములు.) నాయుటముచ్చ.

ప॥ ఇత్యైతం గున నత్తరుణీరత్నం బత్తామరసాక్షు నీక్షించుచుఁ దనమ
నంబున,

14

అత్తరుణీరత్నంబు = (ఆశ్రీరేఖము) భద్ర, ఇత్యైతంగునన్ = ఈప్రకారము
చేతను, అత్తామరసాక్షుని = ఆకృష్టని, నీక్షించుచున్ = చూచుచును, తనమనంబు
నన్ = తనమనసునందున్. ఇది 17 వ పద్యమందలి యని యనుదానితో నన్వయించు.

సీ॥ తనకాంతిదరహాస ♦ మున నిల్చి భూచరుం

డగుచు వర్తించును ♦ ధాంశుఁ డొక్కొ

తనదుపద్మాంబక ♦ త్వము కన్నులనె తాల్చి

సాంగుడై మెలఁగున ♦ నంగుఁ డొక్కొ

తనసౌరభము వక్త్రీ ♦ మున నించి నిజవిలా

సము చూప వచ్చువ ♦ సంతుఁ డొక్కొ

తనహారిడింభక ♦ త్వము మధ్యమునఁ బూని

యవనికి డిగినజ ♦ యంతుఁ డొక్కొ

వీరు గా రైన నీదివ్య ♦ విభవభువన

మోహనాకారలావణ్య ♦ ములు గలుగునె

కాన మద్వల్లకీగాన ♦ కలన నలరి

కోరి సాక్షాత్కరించిన ♦ శౌరి యితఁడు॥

15

తనకాంతి = తనయొక్క (చంద్రునియొక్క) తెల్లనిచాయను, దరహాసము
నన్ = చిటునగవునందున్, నిల్చి = ఉండునట్లు చేసి, భూచరుండు = నేలం దిరుగువాఁ
డు, అగుచున్, వర్తించుసుధాంశుఁ డొక్కొ = ఉండుచంద్రుఁ డగునేమో, భద్ర త
నకు సాక్షాత్కరించినకృష్ణం జూచి శరీరమందంతట నుండుతెల్లనికాంతిని చిటునవ్వు
సందే భరించి భూమియందు సంచరించెడుచంద్రుఁ డగు నేమో యని సందేహించెనని
భావము. తనదుపద్మాంబకత్వమున్ = తనసంబంధ మైనతామరపువ్వు లనుబాణములు
గలుగుట యనుభర్త (తామరపువ్వులంబోలినకన్నులు గలుగుటయు) ము కన్నుల
నె = నేత్రములయందే, తాల్చి = భరించి, సాంగుడై = శరీరముతోఁ గూడుకొన్నవాఁ
డై, మెలఁగుననంగుఁ డొక్కొ = సంచరించెడునుస్మధుఁ డేమో, తనసౌరభము = తన

యొక్క సురభినామము గల్గుటను (పరిమళమును) వక్త్రమునకు = మోమునందుకొనించి = నిండించి, (ధరించి యని యర్థము.) నిలువించునము = తనవృందగానధ్యక్షులను, మాపక = ప్రకటించుటకు, వచ్చువసంతుఁడొక్కొక్క = వీరినిచేవనవలయుండో, తనవృందానింభకత్వము = తనయంద్రునకుఁ గొడు కగుట యనునీతిగఁగల్గిపోవమును, మధ్యమునకు = నడుమునందుకొని, పూని = ధరించి, అవనికపి = భూమికికొని, డిగిలబడుతుండు డొక్కొక్క = అవతరించినవయంతుండో, (అని సంజేహించి) వీరు = నీరే తప్పినవారు, కారు. అయినన్ = ఇందొక్కఁడైనయెడల, ఈదివ్య.....ములు, ఈ = ఇట్టి, నివ్య = ఒప్పదమైన, భువనమోహన = లోకమునకు వలపు నుట్టిరి వడు, ఆకార = నేహమును, లావణ్యములు = నిగనిగలాడెడుకాంతియు, కలుగునీ = ఉండునా? (ఉండ వని యర్థము) కానక = ఆకారముచేతను, మధ్యల్లికానకలవన = నావీణా గానముగలుగ్గ. యొప్పచేతను, అలరి = సంతసించి, కోరి = అపేక్షించి, సాత్యునిం దింజి శాంతి = ప్రశాంతి మైనకృష్ణుఁడు, ఇతఁడె. (అగును) నాను సాత్యునిం దింజి యానామముగ్గఁగఁడు లలో సుకఁడైన నిట్టిసాందర్య ముండను కాఁజేర్చి నావీణా గానమునకు సురభినిం దింజి వచ్చినకృష్ణుఁడే కాని మఱొక్కఁడు గాఁడని భద్రా నిష్ఠమునకు వని తాత్పర్యము. నిశ్చయాంత మైనసంజేహించుకాకము. శ్లేషములకొనికొని కృష్ణుని ప్రాప్తిము.

సీ॥ అక్షి సాఫల్య మింపా ♦ రంగా వీనిమేఁ

జెలువంబు గోరి వీ ♦ యేండువలదె

విమలగాంధర్వంబు ♦ వినుతి కెన్న గ వీని

పైని గీతంబులు ♦ పాడవలదె

కులుకుగుబ్బలసారు ♦ గొనలు మింగెన్ వీని

వృథవరీరంభము ♦ క్రిందవలదె

కమ్మకెమ్మొవిచొ ♦ క్కవులుపుల్ గగ వీని

నునుజెక్కుగన ముగ్ధు ♦ గొనలవలదె

విలువఁ దెలుపంగరానియి ♦ తలినెల్లబ్రాహ్మ

మొలసిఫల మొంద వీనినో ♦ గలసి మొలసి

వలచి వలపించి తమిఁ జెంది ♦ చులుగువిలుతు

కేళికలఁ జేలి సుఖలీలఁ ♦ గ్రాలవలదె

అక్షి సాఫల్యము = కన్నులప ఫలము (కలిమి) ఇంహారగాక = సంభవించునట్లు, వీనిమేఁజెలుచుండు = ఈతనిశరీరముయొక్క చక్కఁదనమును, కోరి = ఆపేక్షించి, వీక్షింపవలదె = చూడఁగూడదా? కన్నులు ఫలము చెందుట తీతనిశాంభ్యము తప్పక చూడవలయు నని భావము. విమలగాంధర్వంబు = స్వచ్ఛ మైనగానము, విమలకెక్కఁగఁ = ప్రసిద్ధి పొందునట్లు, వీనివైని గీతంబులు = ఈతనిపేరం గావించినపాటలను, పాడవలదె = పాడఁగూడదా! అవశ్యము పాడవలె నని యాశయము. దురుసగుబ్బలసౌరు = చక్కఁగఁ గదలెడుస్తనములయందము, గొనము = మమోహన మై, మీఱగఁ = అతీతయింపునట్లు, వీనిదృశ్యపరేరంభము = ఈతనివిగువుకొనిలీలి, అక్షింపక = వేడికొనుట, వలదె = వలదా? ముఖ్యముగఁ పేక్షింపఁ దగు నని యాశయము. కమ్మకమ్మొచ్చిచొక్కపుఁజవుల్ = మధుర మైనయెఱ్ఱనివెదవియొక్కనిర్మల మైనయెఱ్ఱము, తగన్ = ప్రకాశింపఁగాక, వీనియనుఁజెప్పఁగవ = ఇతనిమహోహన మైనచెక్కిళ్లనంటిను, ముద్దుగొనఁగ వలదె = ముద్దుపెట్టికొన వలదా? వలయు నని యర్థము. విలుద = వెలను, తెలుపఁగ రానియాతలిరుఁబ్రాయము = చెప్పలేనట్టియీశేశవయము, వలము = ఫలమును, ఒలసి = కదిసి, ఒందక = అనుభవించునట్లు, వీనితో, కలసిమెలసి = వీక్షించించి, వలచి = కామించి, వలపించి = కోరునట్లు చేసి, తమి = ఆపేక్షను, చెంచి = వృద్ధిపఱచి, అలరునిలుగుకేళికల = మన్మథప్రేమలందుక, తేలి = తృప్తి నొంది, సుఖశీలక = సుఖ మైనవిలాసముతోక, క్రాలవలదె = చరింపవలదా (మాడు నని యర్థము.)

మ॥ అని యూహించునృపాలకన్యకకు ము॥న్నాతొరి నీక్షించి వచ్చినయా యోగిని నల్కె నిట్లు కమలాక్షీ! నీదుభాగ్యం విఁకెంతన నచ్చుక జలజాననాదుల తత॥క్యం బైనగోపాంగనా జననియే పము నేఁడు నీకడకు నిచ్చుక నచ్చె నీక్షించితే॥ 17

అని = ఇట్లు, ఊహించునృపాలకన్యకకు = తలంచెడురాజపుత్రికకుక, మున్ను = పూర్వకాలమునందుక, ఆశోకిన్ = కృష్ణమూర్తిని, ఈక్షించి = చూచి, వచ్చిన యాయోగిని = వచ్చినశ్రుతిరంజని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పల్కెక = చెప్పెను. కమలాక్షీ = ఓభద్రా! నీదుభాగ్యంబు = నీయదృష్టము, ఉత్తరపదంబు పరం బగునపుడు యుష్మదస్మదాత్మార్థకంబులకు దుఃఖమం బగు. బా. స. నీయొక్క + భాగ్యము. ఇకక = పిమ్మటను, ఎంతనవచ్చున్ = ఎంత యని చెప్పవచ్చును. చెప్ప శక్యము కా దని యర్థము. జలజాననాదులకున్ = బ్రహ్మ మొదలగువారికి, ఆశక్యంబు =

(చూడ) సాధ్యము కానిది, ఐన, గోపాంగనాజనని తే పము = గొల్లపడుచులయొక్క
నిధి (దాచికొన్న ద్రావ్యరాశి) నేడు = ఈదినమునకై, నీకడనున్ = నీయొద్దనుకై,
ఇచ్చున్ = (నిన్నుఁ జూచు) కోరికతోకై, వచ్చెకై = ఏగుఁజెంచును. ఈశీంచితే =
చూచితివా? బ్రహ్మాదులకు దర్శన మియనిమహామభావుఁడును దన్నుఁ (ప్రేమించినవే)
తలకు మిగుల ములభుఁడు నగు శ్రీకృష్ణుఁడు నిన్నుం జూడఁగోరి వచ్చె నతని దర్శింపు
మని శ్రుతిరంజని భద్రతోకై జెప్పెను.

గీ. అనిన యదువిభుహృదయ మా ♦ వనజనయన

భావము నెఱింగి కనకాంగి ♦ వలిక నిట్లు

లోకనాయక ! నీదగు ♦ రాకవలన

నధిగతాభీష్ట యయ్యెమా ♦ హంసయూన॥

18

అనినన్ = శ్రుతిరంజనియిట్లు చెప్పఁగా, యదువిభుహృదయము = కృష్ణునిహృద
యమును, వనజనయనభావము = భద్రయభిప్రాయమును, కనకాంగి = ఈశ్వరుని గలము
కచెలి, ఎఱిగి = తెలిసికొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, వలికకై, లోకనాయక = ఓకృ
ష్ణా! (ఎల్లలోకములకుం బ్రభువా యని యర్థము.) నీదగురాకవలన = నీసంబంధ
మైనవచ్చుటవలనకై (నీవు వచ్చుటవలన నని యర్థము.) మాహంసయూన = మాచెలి
యగుభద్ర (అంచనడలం బోలిననడలు గల దని యర్థము.) అధిగతాభీష్ట హృత్తు మే
నకోర్కె గలది, అయ్యెకై. ఈపద్యమున లోకనాయకశబ్దముచే ప్రసిద్ధియు హంస
యానశబ్దముచే సరస్వతియు ధ్వనించును.

వ॥ అనినఁ గలవాణి హరి కిట్లనియె.

19

అనినన్ = ఇట్లు కనకాంగి చెప్పఁగా, కలవాణి = ఈశ్వరునిగలముఖమున జరిగెను,
హరికై = కృష్ణునకుకై, ఇట్లనియెకై = ఈప్రకారము చెప్పెను.

క॥ పురుషోత్తమ ! నీసన్నిధి

పరిపూర్ణములుగ మదీయ ♦ భాగ్యము తెల్లక

వరుస ఫలింప నొనర్చెకై

పరశోభ మదీయపద్మ ♦ పాణికిఁ గూర్చెకై॥

20

పురుషోత్తమ = ఓపురుష శ్రేష్ఠుఁడా, (విష్ణుఁడాయనియుధ్వనించును.) నీసన్ని

ధి=నీసాక్షాత్కారము, మదీయభాగ్యము లెల్లఁక=నావి యగునుకృతముల నన్నింటి
ని, వసుసక్=కృమముతో, పరిపూర్ణములుగన్=నిండుగా, ఫలింపక=ఫలించునట్లు,
ఓనర్చి=చేసెను. మదీయపద్మపాణికిఁ, మదీయ = నాచెలియగు, పద్మపాణికిఁ =
భద్రాకుఁ, (తామరపూవులం బోలినచేతులు గలదాని కని యర్థము. లక్ష్మీ కనియుం
దోచును. తామరపూవులను హస్తమున ధరించినది యని యర్థము.) వరశోభక=అ
ధికదీప్తిని, మగనిశోభ ననియుం దోచును. కూర్చెక్=సంఘటించెను.

వ॥ అనిన నిందువదన యిట్లనియె. (సుగమము)

21

గీ॥ వజ్రలుశృంగారసారప్రి ధ వాహసరణి

సతనుతుంగాంచితశ్రీల ధ నధిగమించి

వెలయునది భద్ర యీఘన ధ వేణిఁ గలయఁ

గలుగు నీకు విలాససా ధ గరత శౌరి॥

22

వజ్రలు.....సరణిఁ, వజ్రలు=ప్రకాశించెడు, శృంగారసార=శృంగారరస
మనెడు మనోహర మైనయదకముయొక్క, ప్రివాహసరణిఁ=ప్రవాహపుమాగ్ధముచే
తను, అతనుతుంగాంచితశ్రీలక, అతను=మనస్థునిసంబంధ మైన, తుంగ=అధికమై
న, అంచిత=పూజ్యమైన, శ్రీలక=శోభ లవియెడు, (మన్మథావేశమువలనఁ గలిగిన
విలాసముల నని యర్థము.) అతను=అధికమైన, తుంగా=తుంగ యనునదియొక్క.
అంచిత=ఓప్పిన, శ్రీలక=శోభలను, (వెద్దది యగుతుంగ యనునదియొక్క శోభల
నని యర్థము.) అధిగమించి = పొంది, భద్ర=భద్ర యనుతుంగభద్ర, వెలయునది=
ప్రకాశించునది, ఈఘనవేణి=మేఘముం బోలినజడ గలది యగునీకన్నె యనెడుగా
ప్పనది, కలయన్=నిన్నుఁ బొందఁగాక, నీకుక, విలాససాగరత=శృంగారచేష్టలకు
సముద్రుఁ డగుట, కలుగుక=సంభవించును. నది సముద్రముతోఁ గలియునప్పటి ర
సాధికృతముయొక్క శోభ ని న్నిమె గూడినపుడు, సంభవించు నని భావము. (తుం
గభద్రదానదికి సముద్రముతోసంబంధము కృష్ణాదీద్వారమునఁ గలదు. క్షిప్తరూపకా
లంకారము.

మ॥ అనినక సిగ్గున మోము వంచికొనిభద్రాబ్రాహ్మీ చంద్రియ వేఁ
గున లేఁగా ననియాడ నిస్తులతులాఁగోటిస్వనాకృష్టకా
ననమాయూరమరాళియై కటితటిఁనాటోల్లసద్వేణియై

చనియెం గ్రొమ్మటి శౌరిఁ జూచుచు మణిసాధాంతరత్నోఁకికొ॥ 23

అనినకొ = ఇందువదన యనుచెలి యిట్లు చెప్పఁగాక, భద్రాబ్లాషీ = భద్ర యనుకన్నె, సిగ్గునకొ = సిగ్గుచేతను, మోము వంచికొని, చంద్రాయిత్రేఁగనకొ = చంద్రాయిత్రేభారముచేతను, లేఁగొను = లేతనడుము, అనియాడన్ = వణచుచుండఁగా, నిస్తుల.....మరాళియై, నిస్తుల = సాటిలేని, పులాకోటి = అందలయొక్క, (ని) సూదాంగదంపులాకోటిః. అ. స్వన = భ్రమించేతను, ఆకృష్ట = ఆకర్షింపఁబడిన, కానన = అడవియందలి, మాయూరమరాళియై = నెమళ్లును హంసలును గలదియై, కటి...గ్గుడు కటితటీ = కటిప్రదేశమందు, నాట్య = చలించుచుండుటచేతను, ఉల్లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, వేణియై = జడగలదియై, క్రొమ్మటి = మఱలి, శౌరిన్ = కృష్ణునిని, చూచుచుకొ, మణిసాధాంతరత్నోఁకికొ = మణుల (తోఁ గట్టబడిన) మేడబోనిప్రదేశమునకు, చనియెకొ = వెళ్లెను.

వ॥ ఇట్లు యదునందన సందర్శన సందీపి తానంద మోహపరనశ యయు్య నయ్యించునదన నప్రౌఢ గావున సఖీజన పరిహాస జనిత లజ్జాభరంబునఁ దనజనని యున్న సదనంబున కరిగినం దోడిబోటులు చిలునగవు మొగంబులఁ దళుకొత్త నిలిచినం గాంచనాంబరంబు మీర లీయుపనంబున నుంటకుం గతం బెయ్యది యని యడిగిన హరికి వార లిట్లనిరి॥ 24

అయ్యిందువదన = మీఁదఁ జెప్పఁబడినభద్ర, (చంద్రుం బోలిన మొగము గలది.) ఇట్లు = ఈప్రకారము, యదునందన.....పరవశ, యదునందన = కృష్ణునియొక్క సందర్శన = చూచుటచేతను, సందీపిత = ప్రకాశింపఁబడిన (అధిక మైన యని యర్థము.) ఆనంద = సంతోషమునకును, మోహ = వలపునకును, పరవశ = లోఁబడినది. అయ్యుకొ = అయినను, (అయినం జూచుటచే నధికానందమును మిగుల వలపును గలదియైన నని యర్థము.) నవోఢ = ముగ్ధ, కావునన్ = కాబట్టి, (నవోఢాశబ్దమునకుఁ గ్రొత్త వెండితూతు రని యర్థము; గాని యిచ్చో నది లక్షణచే ముగ్ధం జెప్పెను.) సఖీ.....భరంబునకొ, సఖీజన = చెలులయొక్క, పరిహాస = ఎగతాళివలన, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, లజ్జాభరంబునన్ = లజ్జాత్రయముచేతను, తనజనని = తనతల్లి, ఉన్న సదనంబునకుకొ = వసించినగృహమునకుకొ, అరిగిన్ = పోవఁగాకొ, తోడిబోటులు = హా

డ నున్న చెలికత్తెలు, చిటునగవు = మందహాసము, మొగంబులకొ = ముఖములయందుకొ
తగుకొత్తన్ = అంకురింపగాక, నిలిచినకొ, కాంచనాంబరుండు = కృష్ణుండు, (ఋ
గారుచాయగలవస్త్రముల ధరించినవాండు) మీరలు, ఈవనంబునకొ = ఈప్రాంత
యందుకొ, ఉంటుపకొ = ఉండుటకు, కతంబు = కారణము, ఎయ్యది యనియడిగి
నకొ = ఏమని యడుగగాన్, వారలు = అభద్రచెలికత్తెలు. హరికిన్ = కృష్ణునకుకొ,
ఇట్లు = ఈప్రకారము, అనిరి = పలికిరి.

క॥ విను మోవనజోదర ! మా

జననాథుండు దేవితో వ ♦ సంతోత్సవ మిం

దొనరింప వచ్చినకతం

బున మేమును నీయుపవన ♦ మున నుంటి మనకొ॥ 25

ఓవనజోదరా = ఓపద్మనాభా ! వినుము = ఆలకింపుము. మాజననాథుండు = మా
ప్రభు వగుధృష్టకేతుండు, దేవితోకొ = భార్యతోకొ, ఇందుకొ = ఈతోటయందుకొ,
వసంతోత్సవము = వసంతపూజాదుల నని యర్థము. ఒకరింపకొ = చేయుటకు, వచ్చినక
తంబునకొ = వచ్చినకారణముచేతను, మేము, ఈయుపవనంబునకొ = ఈయుద్వానవన
మునందున్, ఉంటిమి = వసించితిమి, అనకొ = ఇట్లు చెప్పగాకొ, ముందుపద్మములో
నివిని యనుదానితో నన్వయించును.

క॥ విని వారల వీడ్కొని నిజ

జనయుతుడై ధృష్టకేతు ♦ జనపాలవతో

ణ్యుని జూచుటకు ముకుందుండు

ననియెం బూదోటలో హ ♦ జారంబునకుకొ॥ 26

ముకుందుండు = కృష్ణుండు, విని = ఆలకించి, వారలకొ = ఆశ్రీతలను, వీడ్కొని =
వెళ్లి వచ్చెద నని చెప్పి విడిచి, నిజజనయుతుడై = తనజనులతోఁగూడినవాడై, ధృ
ష్టకేతుజనపాలవతోణ్యునిన్ = రాజశ్రేష్ఠుడైనధృష్టకేతునిని, చూచుటకుకొ, పూదో
టలోనిహజారంబునకుకొ = ఉద్వానవనములో నున్న చావడిలోనికికొ, చనియెకొ =
వెళ్లెను.

సీ॥ కరదీప్త కనకకం ♦ కణకలక్ష్మణముతో

రమణీమణులు చామ ♦ రముల వీవ

గాననృత్యముల జే ♦ జేనాగవాసంపుఁ

జెలువంబు నాటనె ♦ చెల్లులు చూప

సామంతభూషామ ♦ ణీమయాఖిములు సం

ధ్యారుణాతపముల ♦ నౌఘశింపఁ

జరణనూపురముల ♦ సాలభంజకలట్లు

శరణాగతనతారి ♦ పరులుదోచ

వేడ్కఁ గొలుపున్నకైకేయు ♦ విమలగుణని

కాయఁ గేయూరమకుటాది ♦ కలితకాయు

ధృష్టకేత్యభిధేయు స ♦ ద్విబుధగేయు

నాయదువిభుఁడు గాంచె ను ♦ ద్యావసీమ॥

27

రమణీమణులు = మణులం బొలిసఁజేయు, కర.....తోన, కర = హస్తములం
బు, దీప్త = ప్రకాశించెడు, కనకకంకణ = బంగారుకడియములముక్క, కల = ముగ్గుర
మైన, క్వణముతోక = ధ్వనితోక, చాముములక = వింజాయగలను, వీరణ = విసయ
మండగాన్, ఆటనెచ్చెలులు = ఆటకత్తెలు, (నాట్యము చేయువాని) గాననృత్య
ములక = సంగీతముచేతను నాట్యములచేతనును, జేనేనాగవాసంపుఁజేయునందు = దేవ
వేశ్యలయొక్కయందమును, (స్వగ్ధములో నుండెడుసంధమున లగువారియందము నని
యర్థము.) చూపక = కనుపఱుపఁగాక, సామంత.....ఖమున, సామంత = తనప్ర
భుత్వమునకు లోబడినదేశములను జుట్టుప్రక్కల నుండుదేశముల నేలుకావాలముక్క
(నూలుగ్రామములం బాలించుటకు రాజుచే నియంత్తు లగునాద్యోగులముక్క యనియే
ని యర్థము.) భూషా = శరీరమునధరించినయాభరణములయందననీ, మణి = కత్తిములము
క్క, మయాఖిములు = కాంతులు, సంధ్యారుణాతపములక = సంధ్యాకాలమందలి
యెఱ్ఱనియెండలను, నౌఘశింపన్ = తిన్నపంపఁగాక, శరణాగతనతారిమణులు =
శరణు పొంది నమస్కరించెడు శత్రురాజులు, చరణ నూపురముల సాలభంజకల
ట్లు, చరణనూపురముల = కాలియందలయందననీ, సాలభంజకలట్లు = బొమ్మలువలె,
(ని) మంజీరో నూపురోఽస్త్రియాం. అ. తోఁపక = కాన్పింపఁగాక, (ప్రతిఫలింపఁ
గా నని యర్థము.) ఉద్యావసీమన = తోటయందుక, రోలు పున్నకైకేయులక = స
భచేసి యన్నకేకయదేశాధిపతిని, విమలగుణనికాయక = స్వచ్ఛ మైనశరీరవైశిష్ట్య

దులసముదాయము కలవానిని, కేయూరముపూడికలితకాయుక్ = భుజీర్తులు కిరీటము మొదలైనవానితోఁ గూడినశరీరము కలవానిని, సద్విబుధకేయుక్ = సాధువులచేతను విద్వాంసులచేతను, స్తుతింపబడఁదగినవాని, ధృష్టకేత్వభిశ్చేయుక్ = ధృష్టకేతు వనుపేరు కలవానిని, కాంచెను = చూచెను.

చ॥ అతులితదివ్యమండనయు ♦ తాంగరుచుల్ గనుపట్టుచుండఁగా
నతఁడును దవ్వలకసరసి ♦ జాతుని జూచి ప్రహర్షలీల నా
యతమఃశీతి డిగ్గి యెదు ♦ రై చని కాఁగిటఁ గూర్చ మామయై
నతనకు మ్రొక్కుకృష్ణురత ♦ నంబులగద్దియ నుంచి వెండియుక్॥

అతఁడును = ఆకేయరాజును, అతులిత.....చుచున్, అతులిత = సాటిలేని, దివ్య = దేవలోకసంబంధ మైన, మండన = భూషణములతోఁ, యతఁ = కూడిన, అంగరుచుల్ = శరీరకాంతులు, కనుపట్టు చుండఁగాన్ = ప్రకాశించు చుండఁగా, దవ్వలక = మిగుల దూరమునుండి, సరసిజాతునిక్ = తమ్మికింటిని, చూచి, ప్రహర్షలీలక్ = సంతోషక్రియతోఁ (సంతోషముతో ననియే యర్థము.) అయతమఃశీతిక్ = విశాలమైనమణులు దాపిసఁగిటనుండి, డిగ్గి, ఎదురై చని = అభిముఖముగావెల్లి, కాఁగిటక్, కూర్చున్ = చేర్చుకొనఁగాన్, మామ యైనతనకుక్ = తండ్రితోఁబుట్టువునకు శత్రు యైనతనకుక్, మ్రొక్కుకృష్ణుక్ = నమస్కరించుకృష్ణుని, రతనంబులగద్దియన్ = రత్నములపేఁటయందు, ఉంచి = నిలిపి, వెండియుక్ = ఇంకను, ముందుపద్యములోనినచూపకక్రియతో నన్వయము.

చ॥ తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరుల సముచితప్రకారంబుల నాదరించి
మించినవేడుకం గేకయరాజేంద్రున్ డయ్యాదవేంద్రున కిట్లనియె.

కేకయరాజేంద్రుండు, తక్కినయుద్ధవగదాదినహచరులన్ = మిగిలిన యుద్ధవుండు మొదలైన (కృష్ణుని) తోడివారలను, సముచితప్రకారంబులక్ = తగినరీతిచేతను, ఆదరించి = గౌరవించి, మించినవేడుకక్ = అధికమైనపూజాలముతో, అయ్యాదవేంద్రునకుక్ = ఆకృష్ణునకు, ఇట్లనియె.

ఉ॥ ఆడఁగఁ బోవుతీర్థ మెదు ♦ రైనగతిక్ భవదాగమంబు బ
ల్వేడుకతో నిరంతరము ♦ వేడుచు నుండఁగ నేడు మాకుఁ జే
కూడె నభీప్సితంబు లొన ♦ గూడె నమాత్యసుహృద్జనంబు మా

నాడును భృత్యకోటిసద ◆ సంబులు భవ్యత నొందె మాధవా॥ 30

మాధవా=ఓకృష్ణా! భవదాగమంబు=నీరావణ, బల్లవదళహాసముగల సంతసముతోక, నిరంతరము=ఎడతెగ వుండువట్లు, వేడుచు వుండఁగఁకొని యుండఁగఁక, వేడు=ఈదినమునందుకొ, అడఁగఁ భోవునీకృష్ణము=నన్ను నము చేయుటకై వెళ్లెడుపుణ్యజలము, ఎదురైనగతిన్=ఎదురుగ వచ్చునట్లు, మానున, యెనుకొ=సంభవించెను. అభీప్సితంబులు=కోరఁబడినవి, బహుగుణకొ=సంఖ్యలేర్లను. కోర్కు లన్నియు సఫల మైన నని యర్థము. అమాత్యమువృద్ధులంబు=మంత్రిలయొ మిత్రులయొ సముదాయమును, మానాడు=మా దేశమును, భృత్యకోటి=సేవక సముదాయమును. సదసంబులు=ఇండ్లును. భవ్యత=వృత్తాంతవ్యయము, బంధు=పొం దెను.

క॥ మా బాసకుఁ గుశలం బే

యాబలభద్రాసకు భద్ర ◆ మా దేవకి యు

న్నే బాగుగ నుండును మే

లే బంధులు రాచవారు ◆ ఆస్వతీ శోభి॥

31

శౌరి=ఓకృష్ణా! మాబాసకు=వసుదేవునదిన్, గుశలంబే=సుఖమా? 'ఏ' యనునది ప్రశ్నార్థకము. యాబలభద్రవదిన్=మీయన్న అగుబలరామునదిన్, భద్ర మా=కుభమా? దేవకి, బాగుగకొ=సుఖము గాన, ఈన్నే=ఉండునా? సఖుల మకొ=మిత్రులకాండ్రొనన్, మేలే=మేలు కలదా? బంధులు=మిత్రులు, (అగు) రాచవారు=ప్రభువులు. ఆస్వతీ=సుఖులై యున్నా గా?

క॥ అని కుశలం బడిగిన హరి

జనపతి కిట్లనియె పుత్ర ◆ సౌభస్యశ్రీ

ఘనులుం బెద్దలు నగుటొ

యనుకంపం బ్రబలు చుండ ◆ పుత్రులు సుఖులై॥

32

అని=ఇట్లు, కుశలంబు=సుఖవార్తను, అడిగినకొ, హరి=వృష్ణుఁడు, జనపతి కొ=రాజానకుకొ, ఇట్లనియె=ఇట్లుచెప్పెను. అమిత.....ఘనులుకొ, అమిత=మితము లేని, సౌభస్య=మంచినవ్యభావము చేతనును, శ్రీ=సంపదచేతనును, ఘను లుకొ=అధికులును, బెద్దలున్=వృద్ధులును, అగుమిత్రులకంపకొ=మిత్రులచేతను,

అందఱుకొ = మీ రడిగిన యెల్లవారును, సుఖులై = సుఖము కలవాడై, ప్రియము చుండి
రి = వృద్ధి చెందు చుండిరి.

వ॥ అని యెఱింగించి = ఇట్లు తెలిపి.

33

మ॥ తమమేనత్తను నత్తఱికి విమలచి ♦ త్తం ధృష్టకేతుప్రభా
త్తమదేవిక శ్రుతకీర్తి దద్భవనసం ♦ స్థం జాడ నద్దేవతీ
ప్రముఖ స్త్రీవసుదేవముఖ్యకుశల ♦ ప్రన్నంబు లద్దేవి వే
డ్కమెయిం జేయగ శౌరి తత్సకలయోగక్షేమముల్ చెల్పుచుకొ॥

అత్తఱికి = ఆకాలమునందుకొ, విమలచిత్తకొ = నిర్మల మైనమనసు గలవానిని,
తద్భవనసంస్థకొ = తోఁటలోని యాగృహమున నున్న వానిని, ధృష్టకేతుప్రభాత్తమదే
వికొ = ధృష్టకేతుఁ డనురాజశ్రేష్ఠాధిభార్యును, తమమేనత్తను = తమతండ్రికిం నోయిట్లు
వును, శ్రుతకీర్తికొ = ఈపేరు గలయింతిని, మాడకొ = కనుగొనఁగాకొ, (దీర్ఘింగర్త
వెనుకటిపద్యమున నున్న హరి.) అద్దేవి = రాజభార్య యైవుతకీర్తి, అద్దేవతీ.....
ప్రన్నంబులు, అద్దేవతీప్రముఖ = ఆదేవతీ మొదలగు, స్త్రీ = ఆడువారియొక్కయు, వ
సుదేవముఖ్య = కనుదేవుఁడు మొదలగువారియొక్కయు, కుశలప్రన్నంబులు = తేమ
ములఁగూర్చినప్రన్నములను, వేడ్కమెయిన్ = కరుణాపూరితముతోన్, చేయగకొ = కా
వింపఁగాన్, శౌరి = కృష్ణుఁడు, తత్సకలయోగక్షేమముల్ = మీర దడిగినవారి యెల్ల
రయొక్కయు యోగక్షేమములను (కొ)త్తవానిని సంపాదించుకొనుట యోగము.
మును పున్న వానిని రక్షించుకొనుట క్షేమము.) తెల్పుచుకొ = ఎఱిగించుచుకొ, మం
దటిపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ ఈవిధం బగునిష్ఠగో ♦ స్త్రీవినోద

మున నచటఁ గొంతతడవుండ ♦ ముచ్చటించి

హరిని దనదివ్యరత్నమం ♦ దిరమునందు:

బరిజనముతోడ విడియించె ♦ భరణివిభుఁడు॥

35

ఈవిధంబు = ఈప్రకారంబు (కలది) అగునిష్ఠగోస్త్రీవినోదమునకొ = ఆగుఁడు
కూల మైనసంభాషణముందలి వేడుకతోకొ, అచటకొ = ఆర్థమునందున్, కొంతతడ
వు = కొంతసేపు, ఉండకొ = (శౌరి) వసింపఁగాకొ, భరణివిభుఁడు = ధృష్టకేతువు,
ముచ్చటించి = సల్లాపము చేసి, హరిని = కృష్ణునికొ, బరిజనముతోడకొ = కూడి యున్న

నాగకోట, తనదివ్యగత్తు నుందిరమునకు = తనది యగుసుందర మైనమణులతోఁ గట్టిన
మేడియొక్క, విడియించెను = బసచేయించెను.

పిమ్మట సందనందనుఁడు ♦ పెల్లనురక్తిని గ్రొత్తప్రాయపుం
గమ్మను నెమ్మదిం దలంచి ♦ కొంచు నవారిత మైనమోహభా
రమ్మున నమ్ముచేదనన ♦ రంగమునం గలయంగ వేమరుం
గుమ్మట సంగభ్రమించు ధృతికోమలు లారతి దిప్పకైవడికి॥ 36

సందనందనుఁడు = కృష్ణుఁడు, (సందునకుం బుత్తుఁ డని యర్థము. కృష్ణుఁడు
బాల్యమున నుగ్ధునియిత్తమున నందునింట నుండుటచే నతనికిం బుత్తుఁ డని వ్యవహరిం
చును,) పిమ్మట = అగృహమునం బ్రవేశించినతరువాతను, పెల్లనురక్తిన్ = మిక్కిలి
ననుమిగిలినముచేతను, కొత్తప్రాయపుగొమ్మను = నూతన మైనవసుసు గలభద్రును, నె
మ్మట = నువ్వనునందుక, తలచికొంచుక = స్మరించుచుక, అవారితము = నివారించ
శక్యము గానిది, అగుమోహభారమ్మునకు = అగువలపుయొక్క యతిశయముచేతను, అ
మ్ముననెమ్మదిం దలంచుక = ఆమాణిక్యపుటి ల్లనునాట్యస్థలమునందుక, వేమరుక = మా
టిమాటికై, సంగభ్రమించుధృతి, సంగభ్రమించు = తొటిపడియెడు, ధృతి = ధీరత య
నెడు, కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, (కర్పూరపుదీపమును) త్రిప్పకై
వడికి = త్రిప్పెడువిధముచేతను, కలయంగక = అంతటక, శ్రుమ్ముక = సంచరించు
ను. (కోమలులు = స్త్రీలు, అరతి = నీరాజనమును, త్రిప్పకైవడికి = త్రిప్పనట్లు, సంగ
భ్రమించుధృతి = చలించుచు చూడవలయుచే (తృతీయార్థమందుఁబ్రథమ.) శ్రుమ్ముక =
సంచరించు ననియేని యర్థము.) ఇందుఁ జాపల మనసంచారిభావము చెప్పబడెను.
గాన ద్వైపాయనముచే నొక్కచో మనసు నిలువమి చాపల మనంబుడు.

పిమ్మట సందనందనుఁడు నిజాంతర్గతంబున.

37

అమ్మగువందుండు = ఆకృష్ణుఁడు, అప్పుడు, నిజాంతర్గతంబునకు = తనది యగు
మామనందుక,

పిమ్మట సందనందను నె ♦ చెప్పలు లేమినోములు

నోచిరో చెలి చెల్లి ♦ మోచి యుండ

నీ నానానీయ యె ♦ ట్టితపంబు సత్సనో

బాలిక చేపట్టు ♦ బాయకుండ

సుమణిహారంబు లే ♦ సుకృతం బొనర్చెనో
 కాంతాకుచాగ్రభా ♦ గముల మెలఁగ
 సదనదర్పణము లే ♦ సద్విధుల్ సలిపెనో
 ప్రమదానుబింబభా ♦ గ్యములు గలుగ
 నిచటిమణిచిత్రసౌధంబు ♦ లిచటితమ్మి
 కొలఁకు లిచ్చటియుపవనీ ♦ కుంజతటలు
 నెట్టియుపకృతి గావించి ♦ యెసఁగె నొక్కొ
 రమణి కేళీవిహారసం ♦ ప్రాప్తి యొనర॥

38

నెచ్చెలులు = భద్రచెలికత్తెలు, చెలిచెల్మిన్ = ప్రియురాలగు భద్రయొక్క స్నేహమును, మోచియుండన్ = వహించియుండుటను, తొలిజన్మమునన్ = వెనుకటిపుట్టుపునందుకొ, (ఈపద మెల్లవాక్యములతో సంబంధించును.) ఏమి నోములు = ఎట్టివృత్తులును, నోచిరో = చేసిరో, ఈమెచెలికత్తెలు మునుపటిజన్మమున నెవ్వయో గొప్పవృత్తులు చేయుటచేతనే, యీజన్మమున నీమెనెయ్యమును సంపాదించి రని యాశయము. బాలికచేపట్టుకొ = భద్రయొక్క చేతియందునికిని, పాయకుండకొ = వదలకుండుటకుకొ, రతనాలపీఠ = మణులతోఁ గూడినవీణయనువాద్యము, ఎట్టితపస్సును, (శరీరాయాససాధ్య మైనపుణ్యకర్మము తపంబు నాఁబడు.) చల్పెనో = చేసెనో, సుమణిహారంబులు = ప్రకృష్టము లగుముత్యాలు మొదలగువాని దండలు, కాంతాకుచాగ్రభాగములన్ = భద్రయొక్క స్తనములయొక్కచివరప్రదేశములందుకొ, మెలఁగకొ = సంచరించుటను, ఏసుకృతంబు = ఎట్టిపున్నెమును, ఒనర్చెన్ = చేసెనొ, సదనదర్పణములు = ఇంటియందలిబిరుద్దములు, ప్రమదా.....లు, ప్రమదా = (ఈ) సుందరియొక్క, అనుబింబ = ప్రతిబింబముఁ సొందఁగాఁగముగ, భాగ్యములు = అద్భుతములు, కలుగకొ = సంభవించుటకుకొ, ఏసద్విధుల్ = ఎట్టిమంచికార్యములను, చలిపెనొ = చేసెనో, (ఇచట విధిశబ్దము లక్షణచే సత్కర్మములను బోధించును.) అద్దములు మిక్కిలి పున్నెము చేయుటచేతనే యామెప్రతిబింబమును బొందుచున్న వని భావము. ఇచటిమణిచిత్రసౌధంబులు, ఇచటి = ఈస్థలమునందున్న, మణి = మాణిక్యములచేత, చిత్ర = పలువన్నెలుగల, సౌధంబులు = మేడలును, ఇచటితమ్మి కొలఁకులు = ఈతోఁటలోనితామరపూవులు గలసరసులును, ఇచ్చటియుపవనీకుంజతటలు = ఈయుద్యానమునందలిపొదరిండ్లును, రమణి.....ప్రాప్తి, రమణి = భద్రయొక్క, కేళి = ఆటలయొక్కయు, వి

హాస = సంచారములయొక్కయు, సంప్రాప్తి = పొందు (సంబంధ మని యర్థము.)
 ఒసరకొ = కలుగుటకు, ఎట్టియుపకృతి = ఎటువంటిపరోపకారమును, కావించి = చేసి,
 ఎసఁగెనెక్కొ = అతిశయించెనో.

ఇచటికిలఁగులు మొదలగునవి పూర్వజన్మమున మిగులఁ బరోపకారముం జేసి
 యే యీమెవిహారాదులకుం దగి యుండె నని భావము. ఈమెచెలులు మొదలైనవా
 రు మంచివ్రతములు మొదలగునవి చేసి యీమెన్నే హము మొదలైనవానిని సంపాదిం
 చి రని స్తుతించుటవలన నట్టిసత్కర్మములు చేయలేదు గాన నా కామెతో సంబంధ
 ము లేకపోయె నని నిందదోచుటచే వ్యాజస్తత్యలంకారము.

చ॥ అలచెలియూరుంభల భు ♦ జాచ్చబిసంబుల హాసచంద్రికన్

బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరి ♦ బంతులఁ జెక్కిలికప్పురంపులి

శ్లల జిగిమోవిపానకము ♦ లం దని వొందినఁ గాక యేక్కియం

దల మగుచున్న యీవిరహ ♦ తాపభరంబు శమించు నా కింక॥39

అలచెలియూరుంభలకొ = ఆభద్ర యనుబాలికయొక్క తొడ లనునఁటికంబ
 ములచేతను, భుజాచ్చబిసంబులకొ = చేతు లనెడునిర్మల మైనతామరతూండ్లచేతను, హా
 సచంద్రికకొ = న వ్యసేడువెన్నెలచేతను, బలితపుగబ్బిగుబ్బవిరిబంతులకొ, బలితపు = బ
 లిసిన, గబ్బి = ఉన్నత మైన, గుబ్బవిరిబంతులకొ = స్రవము లనెడుపూలబంతులచేతను,
 చెక్కిలికప్పురంపులిశ్లలకొ = చెక్కి శ్లనెడుకర్పూరపుబిళ్లలచేతను, జిగిమోవిపానకము
 లకొ = (ఎఱ్ఱి) కాంతి గలయధోష్ఠ మనెడుపానకరసములచేతనును, తని వ్రొందినఁ గా
 క = తృప్తిపొందిననే కాని, నాకుకొ, దల మగుచున్న యీవిరహతాపభరంబు = అధిక
 మగుచున్న యీయెడఁబాటువలనివేడియొక్కభారము, ఇంకకొ = పిమ్మటను, ఏక్కి
 యకొ = ఏవ్యాపారముచేతనె, శమించుకొ = చల్లారును. ఈమెయెడఁబాటువలనఁ
 గలిగినవెట్ట మీఁదఁ జెప్పినతైత్వోపచారములు చేసిననే యడఁగును గాని మఱియొ
 క్కయుపాయముచే నడఁగ దని భావము. ఇందుఁ జెప్పినయనఁటలు మొదల
 గునవి మిగుల శీతలవస్తువులగుటచే దాపనివారకము లని సుప్రసిద్ధము. ఇందు విప్ర
 లంభము (ఎడఁబాటు) వర్ణింపఁబడియె. ఇది యభిలాషేర్వ్యాదులవలనం బుట్టును.
 ఇచటివిప్రలంభ మభిలాషవలనఁ గలిగెను. సంభోగముకంటె ముందు గలిగిన యనురా
 గ మభిలాష మనంబడు. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ ఎన్నఁడు కన్నులారఁ దర ♦ భేక్షణఁ గ్రమ్మఁ గాంతుఁ గాంచి య

య్యన్ను లమిన్న తోడ నెన. ♦ రానగ ముచ్చటలాడి మోవిమేల్
జన్నులు గోలి మక్కువలఁ జొక్కుచుఁ గొంగిట గారవించుచుం
గొన్న నవింటివానిబలు ♦ కూటమి నెన్నఁడు గూడఁ గల్గునో॥ 40

తరశేక్షణఁ = భద్రుని, (చంచల మైనచూపులు గలది) ఎన్నఁడు = ఏదినము
నక, క్రమమితి = ఇంకొకమాటు, కన్ను లారన్ = కన్నులునిండఁ (కన్నులుఫలించునట్లు) కాంతున్ = చూతును, కాంచి = చూచి, అయ్యన్ను లమిన్న తోడన్ = ఆశ్రీ
శిరోరత్నముతోడ, నెనరు = ప్రేమము, అనగఁ = సహాయపడునట్లు, ముచ్చట
లాడి = ప్రియవచనములు పలికి, మోవిమేల్ జన్నులు = అభిరహస్యమునందలిప్రశస్త మైన
నతేనెలను, గోలి = త్రాచి, మక్కువలఁ = ప్రేమాతిశయముచేతను, చొక్కుచుఁ =
మైమఱిపుఁ జెందుచున్, కొంగిటఁ = భుజమధ్యమునందున్, గారవించుచుఁ = గౌర
వపఱుచుచుకొ, గొన్న నవింటివానిబలుకూటమిఁ = మనమధికీడయందున్, (గొన్న
నవింటివాఁడు = పూవువింటివాఁడు.) ఎన్నఁడు = ఏనాఁడు, కూడఁ = పొందుట, క
ల్గుమో = సంఘటించుచో. ఇందు భద్రుని జూమటసుఁ ద్వారపడుచుఁ గృష్ణుఁడు కాల
మును సహింపనట్లు వర్ణించుటచే నాత్మకృత మనుసంచారిభావము. కాలాక్షమత్వ మా
త్మకృత మని. ప్ర.

ప॥ అని యిట్లబ్బలికారత్నంబువలన విరాలిం దూలి వనమాలి మే
లిమిరతనాలశాల నుండ మధ్యాహ్నశంఖఘంటారావంబు లులియు
టయుఁ గేకయపతి యతనికి మజ్జనాదికంబు గావింప నూడిగంపుఁజే
డియలం బంచి పంచభక్ష్యపక్వాన్న ఫలరసాదిపదార్థంబుల నంబుజా
క్షుండునుం దానునుం దక్కటిబంధువర్గంబుతోడ భుజియించి సు
గంధనలిలంబుల వార్చి కడానిగడితంపుటడపంబులం బడంతు లిడిన
విడియంపుమడుపు లందుచు నిష్ప్రగోష్ఠి నుండి రంత॥ 41

అని = ఇటులనుకొని, ఇట్లు = ఈప్రకారము, వనమాలి = కృష్ణుఁడు, (తులసిద
ళములుం బువ్వులుం గూర్చి కట్టినదండ భరించినవాఁడు) అబ్బలికారత్నంబువలనవి
రాలిఁ = ఆశ్రీశ్రేష్ఠమునందలివలపుచేతను, తూలి = చలించి, మేలిమిరతనాలశా
లఁ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు నింటియందుకొ, (బంగారముతోడ
ను మణులతోడను నిర్మింపఁబడినగృహమునం దని యర్థము.) ఉండఁ = వసింపఁగాకొ

మధ్యాహ్న శంఖగుంటా రావంబులు, మధ్యాహ్న = పగటి మొక్క-మధ్యభాగమువందలి
(రెండుజాము లైకట్లు తెలియజేయు నని యని యర్థము.) శంఖగుంటా రావంబులు =
శంఖములయు గుంటలయు భవనాలు, ఉలియుటయు = మ్రోయక గాక, ఇంట
' యుక్' దుమగ్గమునం బ్రయుక్త మయ్యెను. 'కేకలునలి' = ధృష్ట శీతుడనై, అతని
కిక్ = కృష్ణవసుక్, మజ్జనానికంబు = స్నానము మొదలగువానిని, కాచింపజ్ = పేయిం
చుటవజ్, ఉడిగంపురజేడియలక్ = ఉపచారముచేయు శ్రీలను, (పరిచారికలను)
పంచి = ఆజ్ఞాపించి, అంబుజాక్షుండునుజ్ = కృష్ణుడును, తానును, తక్కటిబంధునగ్గం
బుతోడన్ = మిగిలినచుట్టములతోన్, పంచ.....లక్, పంచమమనవిధములైతే, భి
క్ష్యు = భోజనవస్తువులను, (భక్ష్యు = పండిపంటలు, భోజ్యు = అన్నాదులు, భోగ్యు =
పాయసాదులు, చోన్య = చారు మొదలగునవి, పానీయములు = బియ్యము. ఇది మొదటి
క్ష్యములు.) పకావన్న = పన్నే గములును, భుజింపానికంబులైనను ముదూగు, పకా
గ్గంబులన్ = వస్తువులను, భుజియించి = ఆగగించి, ముగింపజేయించుట = పరిపూర్ణము గ
లనీటితోజ్, వాప్తి = ఆచమించి, కడానిగడేతంపుటవలంబులక్, కడానిగడేతం గాన
ముయొక్క, (బంగారు వికారమైన) గడితంపుటవలంబులక్ = గడ్డ ముదలములవాడు
లండెడుపాత్రమునందుక్, (పాంచాను) నడెంతులు = పాంచానలు, ఇదివదిది కంపు
మడుపులు = ఉంచినతాంబూలములను, ఆందుచుక్ = పుచ్చికోనుచుక్, ఇచ్చికోనుచుక్
ప్రియసల్లాపముతో, ఉండిరి, అంతజ్ = పిమ్మటను. ఇందు కవిత్వమును, పాదా
లును బంచభక్ష్యములలోనివే యైనను మొలం జెప్పట ముది భోగ్య లాలమున మిక్కి
లి యుపయోగింపబడె నని నూచించు.

ಕ|| ಇಟಂ ಗೆಕ ಯೆಂದ್ರಿಕ ಸ್ಯಯುಂ

బలవంతరసమైనాహార • సారానాగతి

తృటచింతాస్ఫుటగీతి

పటలాంతరతరశ్చక్రస్య ♦ పరిమిమనఃకేసు ||

42

ఇట్లక్ష = తననివాసస్థానమును, (చేయుటక) గ్రహముగా = భిక్షువుగా, తన... స్వగర్హము, పలుతర = బహువిధము, పరమాత్మహిత = కామములేకను మునున, పారావార = సముద్రసంబంధమున, ఉత్కట = అభ్యున్నతము, వింత = భ్రాంతి మున ను, ఇష్టపదార్థము సంభవించుచేత గలుగుభ్యాసము చింత తొలగించును. ఇట్లయిన సం చారిభావము, తాపనిశ్వాసాదులు దీనియనుభవములు. (అనుభవము = గ్రాహ్యము.)

స్ఫుట = స్ఫుటమైన, వీచీ = తరంగములయొక్క, పట = చదువారుచేతను, అంత
ర = లోపలను, తరళ = చలించుచున్న, ప్రాప్తపదీయ = ప్రాప్తవాచకము, ప్రాప్త =
తెప్పగలదై, (ని) ఉడుపంతు ప్లవః కోలం. అ. మోహితీకయముచేత అతనిని ప్రాప్తము
గలదియై యని భావము. ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ చెలు వై నకీచకం ♦ బులరవంబును నిన్ను
మురళీస్వన మటంచు ♦ మోహ ముంచు
నీరమ్ములను నెమ్మి ♦ యెఱుకె లించుక కన్న
మళిపింఛ మటంచు ♦ మమతః బెంచు
సరసులఁ గ్రమ్ముత ♦ మ్మిరజమ్ముతెర లున్న
స్వర్ణాంబర మటంచు ♦ సంభ్రమించు
తలిరులవితమొ ♦ గ్గలచాలు నెలకొన్న
వనమాలిక యటంచు ♦ నలపు నించు
నిగనిగని వేల్పురాచట్టు ♦ నెఱిగొనకల
చాయఁ దిలకించి హరితను ♦ చ్ఛాయ యంచు
నెంచు డాయఁగ గమకించు ♦ నించు నశ్రు
లతివ తదూహనధావనా ♦ యత్తమతివి!

43

అతివ = భద్ర, తదూహన...మతిని, తత్ = ఆకృష్టులయొక్క, రూప = కూ
రముయొక్క, భావనా = తలఁపునకు, ఆయత్త = బోలుడన, మతివి = బుద్ధిచేతను, ఎవ
తెగకుండం గృష్ణుని దలంచుచుండుటచేత నని యర్థము. చెలువై = తీవ్రములవలనముక్త =
మనోహర మైనచోంగువెదుళ్లధ్వనిని, వాయువుచేతం బూరితములై ధ్వనించునట్లు శ్రు
చకము లనంబడు. (ని) వేదకః కీచకా నై స్మృత్యై స్మృంత్యైరీహాన్తృభాన్తృభాన్. అ. ని
న్న = విన్నయెడన్, మురళీస్వనము = పిల్లనగ్రోవలనిగానధ్వని, అటంచు = అటు
కొనుచు, మోహ మంచున్, మోహము = భ్రమమును, ఉంచున్ = పొందును. శ్రు
మ్ములక = పొదలయందుక, నెమ్మియెఱుకలు = నెఱిగియొరలచు, ఇంచుక = కొంచె
ము, కన్న = చూచినక, మళిపింఛ మటంచుక = (కృష్ణుని) కంఠమునకెఱిగింప
రి యనుకొంచుక, మమతక = భ్రమను, చెందుక = పొందును. (మమతే యం నశ్రీ
మాన మని యర్థము, గాని యిట లక్షణచేత భ్రమ యని చెప్పవలయును.) సరసు

లక్ష = కొలఁపులయందుకొ, క్రీముతమిర్జముతైరలు = కమ్మకొనెడుతామరపూల
యొక్కపుప్పొడితెట్టెలు, ఉన్నకొ = ఉండఁగాకొ, స్వర్ణాంబర మటంచున్ = (కృ
ష్ణఁడుధరించిన) బంగారువన్నె గలవస్త్ర మనుకొనుచుకొ, సంభ్రమించుకొ = తొట్రు
పడును, తలిరులన్ = చిగురుటాపులయందుకొ, వింతమొగ్గలచాలు = కొత్త మొగ్గలవరుస
నెలకొన్నకొ = ఉండఁగాన్, వనమాలిక యటంచుకొ = (కృష్ణునిమెడలోని) దండ
యనుకొనుచుకొ, వలపు = ప్రియమును, నించుకొ = ధరించును. నీగనిగని.....చా
యకొ, నిగనిగని = నిగనిగ లాడెడు, వేల్పురాచట్టు = ఇంద్రనీలములయొక్క, నెలీ =
ప్రశస్తమైన, గొణికలచాయకొ = స్తంభములయొక్కకాంతులను, తిలకించి = చూచి,
హరితనుచ్చాయయంచుకొ = కృష్ణుని దేహకాంతి యనుకొంచుకొ, ఎంచుకొ = తలఁచు
ను, డాయగకొ = సమీపించుటకు, గమకించుకొ = యత్నించును. అశ్రులు = కన్నీ
ళ్లును, నించుకొ = ధరించును. సమీపించి తా ననుకొన్నట్లు కాకపోవుటచేఁ గలిగిన
దుఃఖమునఁ గన్నుల నీరు వెట్టుకొను నని యర్థము. ఇందు భద్ర కాయాయవస్తువుల
యందుఁ గలిగినభ్రాంతికిఁ గృష్ణుని నిరంతరము దలఁచికొనుట హేతు వగుటచేఁ గా
వ్యలింగానుప్రాణిత మైనభ్రాంతిమదలంకారము.

చ॥ మృదుమధురోపహారము లొ ♦ కించుక వాచవి కైన మోవిఁ జే
ర్పదు; వరగంధపుష్పయుత ♦ పల్లవ మంటదు కేల నైనఁ? జూ
డదు కడకంట నైన నెదు ♦ టం దగుపంకజపాళి; మై నలం
దదు ఘనసారసాంకవక ♦ దంబము నంబుజనేత్ర) చింతచేకొ॥ 44

అంబుజనేత్ర) = భద్ర, చింతచేకొ = ధ్యానముచేతను, మృదుమధు.....మల్
మృదు = మెత్తని, మధుర = తియ్యని, ఉపహారములు = భోజనపదార్థములను, ఒకించు
కొ = కొంచె మైనను, వాచవికైనకొ = నూటితో రుచిచూచుటకైనను, మోవికొ = పెద
విని, కూర్చిదు = సంఘటింపదు. ఎట్టిరసవంత మైనపదార్థము నైనను నోటఁ బెట్టుటలే
దని భావము. వరగంధ.....ము, వర = శ్రేష్ఠ మైన, గంధ = పరిమళము గల, పు
ష్ప = పువ్వులతో, యుత = కూడిన, పల్లవము = చిగురుటాకు నైనను, కేలన్ = చేతి
తోకొ, అంటదు = స్పృశింపదు. ఎదుటకొ = కన్నులముందు, తగుపంకజపాళి = ప్రకా
శించెడుపద్మసముదాయమును, కడకంట నైనకొ = కనుగొనలచేత నైనను, చూడదు;
ఘనసారసాంకవకదంబముకొ, ఘనసార = పచ్చకప్పురముయొక్కయు, సాంకవ = పు
నుగుయొక్కయు, కదంబముకొ = సమూహమును, మైకొ = దేహమునందుకొ, లలిం

దదు=పూసికొనదు: భద్ర) కృష్ణనియం దానక్త మైననునను కలది యై భోజనపదార్థములందును, దక్కిననుఖానుకూలము లగుపదార్థములందును బ్రేమ శీనిది యై యుండ నని చెప్పటచే నిం దరతి యనుచెండవపేరు గలవిషయవిద్యేష మనుమన్మథావస్థ చెప్పబడియెను. ప్రియునికంటె వేరగువస్తువులయందు వైరాగ్య మరతి యనబడు.

సీ॥ హృదయస్థితానంగుఁ ♦ డెద నేయుములుకుల

మొనలు పైఁ దోచె నా ♦ మొలచెఁ బులక

లానంగశిఖికె దో ♦ డై వచ్చుకమ్మనీ

వలు లన వలపుటూ ♦ ర్పులు జనించె

దద్వాతనిహతిచే ♦ త వియోగజలధి యు

ప్పొంగె నా ఘర్మాంబు ♦ పూర మొదవె

నానీటివెల్లిపై ♦ నలరుడిండిరకాం

తులు నాఁగ నెమ్మేనఁ ♦ దెలుపు వొడమెఁ

దెలుపునకుఁ దోడునీడలై ♦ వెలయుహార

కలితమాక్తికములు పెనుఁ ♦ గాఁకఁ గ్రాఁగి

బాష్పధారలఁగరఁగి పైఁ ♦ బైనిగ్రమ్మఁ

గొమ్మపాలిం డ్లలరె వెండి ♦ కొండలటుల॥

45

(భద్ర) హృదయస్థితానంగుఁడు=మనసులో నున్న మన్మథుఁడు, ఎదనే యుములుకులమొనలు, ఎద=హృదయమునందు, ఏయుములుకులమొనలు=వేయు బాణములకొనలు, వైన్=మీఁదను, తోచె నా=కనుపడెనో యనునట్లు, పులకలు=గగుర్పాటు, మొలచె=ఉత్పన్న మయ్యెను. (ఇది యొకసాత్వికభావము.) విభావాదిదర్శనంబున సుత్పన్నము లయినరాగాదిమనోవృత్తులవలన జన్యంబులై యాంతరంబు లగురాగాదులకు సూచకంబు లగుశరీర వికారంబులైనస్తంభాదులు సాత్విక భావము లనబడు. రసోత్పత్తికిం గారణము విభావ మనబడు. అది రెండువిధములు. ఆలంబనము, సుద్దీపనము నని. శృంగారరసమునకు నాలంబనము నాయికానాయకులు. వారిరూపయావనాదిగుణములును, వారిచేష్టలు నలంకారములును మలయానిలాదులును సుద్దీపనవిభావము. (ఆలంబనము=పట్టుఁగొమ్మ. ఉద్దీపనము=కలిగినరాగాదులను

వృద్ధి పొందించునది.) ఆసంగశిఖికే = మన్మథాగ్నికే, తోడై = సహాయమై, వచ్చుక
 మ్మవీవలు లనక = ఏగుదెంచుసుగంధవాయువులువలె, వలపుటూర్పులు = పరిమళించు
 శ్వాసములు, జనించెకై = పుట్టెను. ఇందుఁ జింత యనుసంచారిభావముయొక్క కార్య
 మైననిశ్వాసము చెప్పబడెను. తరంగంబులు సముద్రంబున నుత్పన్నము లగుచు దాని
 కుత్కర్షణంబు గావించుచుఁ దద్రూపముం బొందునట్లు, స్థాయులయందుఁ బుట్టియు
 త్కర్షణంబు గావించుచు దానిం దమ్ముం బోషించుచు రసరూపముం బొందునని సుం
 చారు లనంబడు. వీనినే వ్యభిచారు లని కొందఱుండురు. ఎల్లరసములయందు సంచరిం
 చుటచే వీని కీపేరు కలిగెను. తద్వాతనిహితీచేతకై = ఆయుర్పుగాలి తాగుటచేతను,
 వియోగజలధి = వియోగసముద్రము, ఉప్పొంగె నాన్ = వృద్ధిచెందెనో యనునట్లు
 ఘుర్మాంబుపూరము = చెమ్మటనీటిప్రవాహము, (అధిక మైనచెమ్మట యని యర్థము.)
 ఒడవెకై = పుట్టెను. ఇదియు నొకసాత్వికభావము. ఆనీటి వెల్లువవైకై = ఆజలప్రవా
 హముమీఁదను, అలరుడిండిరకాంతులు నాఁగకై = ప్రకాశించునురుగులకాంతు లనున
 ట్లు, నెమ్మేనన్ = శరీరమునందు, తెలుపు = తెల్లనిచాయ, (వైవర్ణ్యము) పొడమెకై =
 పుట్టెను. తెలుపునకున్, తోడునీడలై = సమానములై, వెలయు.....ములు, వెల
 యు = ప్రకాశించెడు, హరకలితహక్తికములు = దండతోఁ బొందు కలిగిన ముత్తియము
 లు, పెనుఁగాఁకకై = (శరీరమునందలి) యధికమగువేడిచేతను, క్రాఁగి = కాలి, బా
 ష్పధారలకై = కన్నీటిధారలచేతను, కరఁగి = సున్నమై, పైపైని = (పుచ్చముల) మీఁ
 దను, క్రమ్మకై = వ్యాపింపఁగాక, కొమ్మపాలిండ్లు = భద్రమంచములు, వెండికొండల
 టుల = వెండికొండలువలె, అలరకై = ప్రకాశించెను. ఇందు వరుసగఁ బులకము స్వే
 దము వైవర్ణ్యము బాష్పము ననుసాత్వికభావములు చెప్పబడెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకా
 రము. వెండికొండలువలెఁ గుచము లలరె ననుచోట నుపమయుఁ గలదు.

క॥ అనిశే ధ్యాతముకుందవ

దనపూర్ణేందురుచి మరుప్రి ధ తాపప్రభచే

తను నర్థముకుళితములై

కనుఁదమ్ములు కేకయేంద్రీ ధ కన్యకుఁ దనరెక॥ 46

కేకయేంద్రకన్యకుకై = కేకయరాజు కూతురగుభద్రమకై, అనిశ.....రుచిన్,
 అనిశ = ఎల్లపుడును, ధ్యాత = ధ్యానము చేయబడుచున్న, ముకుంద = కృష్ణునియొక్క
 వదన = ముఖ మనెడు, పూర్ణేందు = నిండుచంద్రునియొక్క, రుచిన్ = కాంతిచేతను,
 మరు.....చేతను, మరు = మన్మథునియొక్క, ప్రతాప = ప్రతితాప మనెడు, ప్రభచేత

ను = సూర్యకాంతితనము, (ని) స్యుః ప్రభా రుగ్రుచి స్త్వి డ్యాః. అ. కనుఁదముఁ
లు = నేత్రపద్మములు, అర్ధముకుళితములై = సగము ముకుళించినవి యై, తనరై =
ప్రకాశించెను.

కన్నుఁదామరలు మనసున నున్న కృష్ణనిముఖచంద్రుని సాన్నిధ్యముచేక సగ
ము ముకుళించి మనఃకునిప్రతాప మనెడుసూర్యకాంతిసాన్నిధ్యముచే సగము వికసించె
నని యాశయము. చంద్రకాంతిసాన్నిధ్యము తామరలు ముకుళించుటకును సూర్యకాం
తిసాన్నిధ్యము వికసించుటకును గారణ మగుట యనుభవసిద్ధము. ఆమె కామసంతప్త
యై చేయునది లేక కన్ను లఱమోడ్చి మనసునఁ గృష్ణని ధ్యానించు చుండె నని ఫలి
తార్థము. రూపకాలంకారము.

ఉ॥ వారక స్రుక్మే బాహుబినఁ వల్లులు వాడెఁ గుచాబ్జకోశముల్
తోరపుఁగంకణావళులఁ తోడనె జాతె సమంచితోర్మికల్
సారెఁ గలంగె జీవనముఁ శ్వాసమహోష్మసమీరవారవి
స్ఫారగతిక వియోగపుఁదఁ పర్తుదినంబునఁ గృష్ణవేణికి॥ 47

కృష్ణవేణికి = కృష్ణవేణియనుకృష్ణవేణికి (భద్ర) యనుకృష్ణానది కని యగ్ర
ము.) నల్లనిజడగల దని భద్రాపరము. నల్లనిప్రవాహము గల దని నదీపరము. (ని)
వేణిః ప్రవాహే సరితాం మేళనే కేశబంధనే. నా. నా. వియోగపుఁదపర్తుదినంబు
నక = ఎడఁబాటను వేసవికాలమునందుక, (ని) ఉష్ణ ఉష్మాగమ స్తపః. అ. బా
హుబినవల్లులు = చేతులనుతూండ్లు, వారక = తప్పక, స్రుక్మే = ముడిఁగెను. కృశించె
నని భావము. వేసవికాలమున నీరు తక్కువగుటచేఁ దామరతూండ్లు తగ్గినట్లు వి
యోగమున నీమె బాహువులు కృశించె నని భావము. నదులయందునుఁ దామరలు గ
ల వని చెప్పట కవినమయము. కుచాబ్జకోశముల్ = కుచము లనెడు తామరమొగ్గులు
(ని) కోశోఽస్త్రీ కుటులే ఖడ్గపిథానే శ్లాఘ దివ్యయోః. అ. వాడెనె = వడలెను,
సమంచితోర్మికల్ = పూజింపబడినయంగరము లనెడుతరంగవజ్రములు, తోరపుఁగంక
ణావళులతోడనె = పెద్దవి యగుకడియాలవరుసలనెడుజలబిందువులతోడనే, జా
తైక = వడలెను. (ని) అంగుళీయే తరంగేచ వస్త్రభంగే పి చోర్మికా. నా. నా.
(ని) స్వాత్మంకణం హస్తనూత్రే శిఖరే కటకే జలే. నా. నా. వేసవికాలమున నది
యందుఁ దరంగములును జలమును జాఱునట్లు (తగ్గనట్లు) వియోగకాలమున నీమె
యంగరములును గడియములును జాఱెను. (వేళ్లుం జేతులుం గృశించుటచే నూడె

ను.) జీవనము = బ్రతు కనెడునీరు, (ని) వృత్తి గవ్వన జీవనే యనియును, పయక కీలాల మమృతం జీవనం భుజనం వన మనియు నమరుండు. శ్వాస.....గతిక, శ్వాస = ఊర్పు లనెడు, మహాశక్తి = గొప్ప వేడిగల, సమీగవాగ = వాయునుముదాయ మయొక్క, విస్ఫారగతిన్ = అధిక మైనప్రాప్తి చేతను, అధిక మైనపడమటి గాఢ్యులచే త నని యర్థము. సారణ్ = మాటినుంటికి, కలంగణ్ = చలించును. కలతల జేందె నని యర్థము. వేసవికాలపునదివలె వియోగమున నీమె చిక్కె నని చెప్పటచేత గాఢ్యము ను మనమృతావస్థ యందుం జెప్పఁబడియె. (కాఢ్యము = అంగములు చిక్కట) రూపకాలంకారము.

క॥ సౌగ సగుచనుబంతులన్నె

జిగి దగుమగరాలనరులు ♦ చెలిసాంబననీ

త్రగళజలములఁ జాయ్యని

పొగ లెగయఁగ నింద్రీనీల ♦ ములనగు లయ్యెన్॥ 48

సౌగసగుచనుబంతులన్నె = సుందరము లగుపూలబంతులం ప్రశస్తివస్త్రములం దున్, జిగి = కాంతిచేతను, తగుమగరాలనరులు = బుచ్చుడుచుములదండలు చెలి.....జలములన్, చెలి = భద్రముక్క, సాంబన = కాటుకతోఁ గూడిన, నేత్ర = కన్నులనుండి, గళత్ = బాలుచున్న, జలములన్ = చిన్నటిచేతను, చాయ్యని = ఇది కాలిన వస్తువునందేని నివ్వనందేని నీళ్లు పడివచ్చు డిచ్చుడిధ్వని వసుకలంబుకల్పము పొగులు, ఎగయన్ = బయలువెళ్లుదుండఁగా, ఇంద్రనీలములనరులు = ఇంద్రనీలముల దండలు, అయ్యెన్ = ఆయెను. మనమృతాన్ని చేతం దస్తురా లగువామిమడవోనివల్రా లహారములు కాటుకతోఁ గూడినవన్నీళ్లచేతం దడిసి నల్లనికాంతిఁ గలవచ్చు నని భావము. వజ్రములకు వేడి దగిలిన నల్లఁబడు ననియుం బ్రసిద్ధి. మఱియు నిందుం గాటుక సేరు దగులుటచే మిగుల నల్లవచ్చును. అతిశయోక్త్యలంకారము.

ఉ॥ నూతనమండలీకృతధ ♦ నుల్లతికావరినేషధాది పం

ధాతతహృద్భయంకరశ ♦ రాశికరప్రకరణంబు చిత్తనం

జాతవిభాకరుండు పెలు ♦ చన్ బలుచందములం గలంపఁ గం

జాతముఖకుముద్వతి నె ♦ నన్ వినశేత్వము నొందె స్రుక్కు-చన్॥

నూతన.....ధారి, నూతన = కొత్తదియును, మండలీకృత = గుండ్రయారా

రము గలదిగాఁ జేయఁబడినదియు (చెవులదనుక నారిని లాగి యెక్కువెట్లఁబడినది యర్థము.) (అగు) ధనుర్గతికా = తీరగవంటి విల్లినెడు, పరిశేష = గానినది, మార్చనకుం జంద్రునకుం జట్టుపేర్పడు కాంతి. (ని) పరిశేషము పరిశి. అ. భారి = కరించినవాఁడును, పాంథ....కరుండు, పాంథ = వియోగులకు తెరువరులమొక్క, అతత = అధికమగు, హృత్ = మనస్సునకు, భయంకర = భయమును గలిగించెడు, శవారికరప్రకరుండు = బాణసముదాయ మనుకరణముదాయము గలవాఁడును, (అగు) చిత్త సంజాతవిభాకరుండు = మన్మథుఁ డనెడునూర్పుఁడు, వెలువణ్ = అతిశయమునొన్, పలుచందములక = అనేకప్రకారములచేతను, కలంపణ్ = బాధపెట్టఁగాక, కంజాతముభీషముద్వతి, కంజాతముభీ = భద్ర యనెడు (తామరపువ్వుం బోలినమోము గలది) కుముద్వతి = కల్పతీరగ, వెనక = మిక్కిలిగక, స్రుక్కుమక = కృశించుచుక, వెనక త్వముక = చిత్తవైకల్యమును, ఒండెక = పొండెను. పుటికాలమునఁ గల్గెత్తినదియె మన్మథతాపమున నామె మిగుల వాడె నని భావము. రూపకాలంబారము.

గీ॥ చెలి విరులపాన్పునను మేను ♦ సేర్ప నవియు

స్మరునిశరములె కాన నేఁ ♦ చందోడంగెఁ

గడు నలసి ప్రియసఖులను ♦ గన్మొఱంగి

భూరివిరహార్తి నరిగె శృం ♦ గారవనికి॥

50

చెలి = భద్ర, విరులపాన్పునక = పూసెజ్జయందుక, మేను = శరీరమును, సేర్పక = కూర్పఁగాక, (పూలపాన్పున శయనింపఁగా నని యర్థము.) అనియన్ = ఆపువ్వులును, స్మరునిశరములె = మన్మథునిబాణములె, కానక = అగుటచేతను, వేచక = బాధించుటకు, తొడంగెక = ఆరంభించెను. కడుక = మిక్కిలి, అలసి = శ్రమపడి, ప్రియసఖులను = ఇప్తవయస్కులక, కన్మొఱంగి = మోసముచేసి, వారికిం చెలి యకుండ నని యర్థము. భూరివిరహార్తిక, భూరి = అధికమైన, విరహ = వియోగమునలని, ఆర్తిన్ = దుఃఖముచేతను, శృంగారవనికిన్ = సింగారపుండోటపక (పూండోటకని యర్థము.) అరిగెక = వెళ్లెను. ఇందుఁ బువ్వు లామెను బాధించుటకు మన్మథుని బాణము లగుట హేతువుగాఁ జెప్పఁబడినందునఁ గావ్యలింగ మనునలంకారము. మఱియుం జల్లదనమునకుం దగినయౌపచారము చేయఁగాఁ దాప మెక్కువయ్యె ననుటచే సంజ్వరమును మన్మథావస్థ చెప్పఁబడియె.

క॥ కలికి మలయంపునలిగరు

వలికిం జలదళులబలుర ♦ వలికి మయూరా
వలికిర శారికామం

డలికి మది నులికి తద్వ ♦ సంబున మెలగున్॥ 51

కలికి = సుందరి యగుభద్ర, మలయంపువలిగరువలికి = మలయపర్వతమునుండి వచ్చినచల్లనిగాలికిని, చలదళులబలురవలికి, చలత్ = తిరుగుచున్న, అళుల = తున్నె దలయొక్క, బలు = అధికమైన, రవలికిన్ = ధ్వనికిని, మయూరావలి.....మండలి కి, మయూర = సెమిళ్లయొక్క, ఆవలి = సముదాయమునకును, కీర = చిలుకలయు, శారికా = గోరువంకలయు, మండలికి = సముదాయమునకును, మది = మనసునం దున్, ఉలికి = వణకి, భయపడి యని యర్థము. తద్వసంబునన్ = ఆవనమునందున్, మెలగున్ = సంచరించును.

మలయానిలకీరశారికాదు లుద్దీపనవిభావములు. (మనంబునం గలిగినయనురాగ మును బలపఱచునని.) కావున నామెయంద్యానమునజడియుచు సంచరించు చుండే నని భావము.

సీ॥ తలిరుట్టకులజొంప ♦ ములు దావళిఖ లంచు

నెంచి యందులఁ బ్రేవే ♦ శించఁజూచు

నునుదీవ లురగంబు ♦ లని డాసి తత్పల్ల

వాగ్రజిహ్వాలు కేల ♦ నంటఁ దివురు

విరులమరందముల్ ♦ విషధార లనుచు వి

తర్కించి సారెకుఁ ♦ ద్రావఁ దలంచు

శశికాంతకృతమహీ ♦ జాతాలవాలంబు

లొనరు డిగ్గియ లంచు ♦ నుఱుకఁ దొడరుఁ

గడిసి మదనుండు వదలక ♦ యద నెఱింగి

పదులు నూఱులు గుదులుగా ♦ నెదఁ గదిమెడు

కుసుమశరముల విసరుల ♦ విసిగి విసిగి

వెనఁ దనువు వీడఁదలంచి యా ♦ బిసరుహఃక్షి॥

మదనుండు = మన్మథుఁడు, అదను = (ఆమెకుం గృష్ణునం దభిలాష గలిగిన)
 శుభమును, ఎటింగి = తెలిసికొని, కదిసి = సూచించి, వదలక = విడువక, (ఎడతెగ
 కుండ నని యర్థము.) ఎడక = వక్షసునందుక, పదులు = నూలులు, గుదులు = స
 యూహములు, కాక = అగునట్లు, కదిమెడుసునుశరములవిసరులక, కదిమెడు = ఆక్ర
 మించెడు, (నాటెడు నని యర్థము.) కుసుమశరముల = పుష్పబాణములయొక్క, విస
 రులక = వేయుటలచేతను, (ప్రయోగించుటచేత నని యర్థము.) బిసరుహాక్షి = భద్రా
 కన్య, విసిగివిసిగి = మిక్కిలి విరాగమునొంది, వెనన్ = వేముతోన్, తనువుక = శరీ
 రమును, వీడన్ = విడుచుటను, తలచి = కోరి, తలిరుటాసులజొంపములు = చివురుటా
 కులగుంపులు, తలిరు + ఆసు = తలిరుటాసు, కర్మధారయమందుఁ జేర్చాసుల కచ్చు ప
 రం బగునపుడు టుగాగమంబు విభాష నగును. బా. సం. దావశిఖలంచుక = నిష్పమం
 టలనుచుక, ఎంచి = తలచి, అంచులక = వారించుక, ప్రవేశించక = పడుటకుక,
 చూచుక = యత్నించును. ఆమెమన్మథభాధ కోర్వలేక దేహమందు విరాగ మొంది
 తనకు మిక్కిలి తాపము గలిగించుటచే జివురాసు లగ్ని యని భ్రమించి యందుఁ బడు
 టను యత్నించుచుండె నని భావము. నునుదీనలు = నున్న నితీఁగెలు, ఉరగంబు ల
 ని = పాము లని భ్రమిని, డాసి = సూచించి, తత్పల్లవాగ్రజిహ్వలు, తత్ = ఆతల
 యొక్క, పల్లన = చిగుళ్లనెను, అగ్రజిహ్వలు = జిహ్వగ్రములను, కేలక = చేతితోన్,
 అంటక = ముట్టికొనుటను, తివురున్ = యత్నించును. నున్న నితీవలంబించిపాము లను
 కొని వారిచివురాసులను నాలుకలుగాఁ దలచి ముట్టుటను యత్నించు చుండె నని భా
 వము. విరులమందముల్ = పువ్వులందలి తేనెను, విషధారలనుచుక, వితర్కించి = ఊహి
 పించి, సారెకున్ = మాటిమాటికిన్, త్రావక = పానముచేయుటను, తలచుక = య
 త్నించును. శశికాంత..... బాలంబులు, శశికాంత = చంద్రకాంతపుమణులతో, కృ
 త = కట్టబడిన, మహిజాత = చెట్లయొక్క, ఆలవాలంబులు = పాదులు, చెట్లయొడటం
 బటికపురాలతోఁ గట్టినయరంగుల నని యర్థము. ఒనరుడ్గియలంచుక = ఒప్పెడునడ
 బావు లనుకొని, దీప్తికాశేబ్ధభవముఁ దీర్చి. దిగి నీళ్లు ముంచుకొనఁదగినట్లు మెట్లు గ
 లనూయి నడబావి యనఁబడు. ఉలుకక = దుముకుటకుక (అందుఁ బడుట కని య
 ర్థము.) తొడరుక = యత్నించును. చివురాసులు మొదలగునవి యగ్ని మొదలగువా
 నివలె దాపాధిక్యమును గలిగించుటచే వానియం దగ్నాద్యదులబుద్ధి గలిగి ప్రాణత్యా
 గమునకు సాధనము లని తలచి యట్లు చేయ యత్నించె నని యిందు వర్ణించుటచే మ
 న్మథావస్థలలోఁ గడపటిది యగుమరణావస్థ చెప్పబడియె. కేవలమరణ మమంగళము
 కావున మరణప్రయత్న మే మరణావస్థ యని యాలంకారికులు చెప్పదురు. చక్షుఃశ్రీతి

(ఆదరమునం బ్రియదర్శనము) మనస్సంగము (ఎల్లకాలము ప్రియునందే మనసు నిలుపుట) సంకల్పము (నాభవిషయ మైనమనోరథము) ప్రేలాపము (ప్రియగుణస్తుతి) మొదలగునవి మన్మథావస్థలు. ఈయవస్థ లయోగవిప్రళంభశృంగారమునకు నాస్పదములు. అదివఱ కెన్నఁడును గూడనినాయికానాయకులశృంగార మయోగవిప్రళంభము. ఇది యభిలాషమువలనఁ గలుగును. మున్నఁ గూనిననాయికానాయకులకుఁ బ్రేనాసాదులవలన విప్రలంభము గల్గును. (విప్రలంభము = వియోగము.)

ఉ॥ నెచ్చెలు లత్తటిన్ వరమ ధీభవనాంతరపుష్పశయ్యపై
నచ్చపలాక్షీఁ గానక ర యంబున మారునిబారి కోర్వలే
కిచ్చటినుండి గోల యిపు డెచ్చటి కేగెనో యంచు నవ్వనిం
జొచ్చి నికుంజపుంజముల చోటుల నారసి యందు నొక్కచోన్॥

అత్తటిన్ = భద్రాశృంగారవనమునకుఁ బోయినపుడు, నెచ్చెలులు = ప్రియసఖులు, వర.....పైన్, వర = శ్రేష్ఠమైన, మణిభవన = మాణిక్యపుటింటియొక్క, అంతర = లోపలనున్న, పుష్పశయ్యపైన్ = పూలపాస్పమీఁదను, అచ్చపలాక్షీన్ = ఆభద్రను, కానక = మాడక, గోల = మద్దరాలగుభద్ర, మారునిబారికిన్ = మన్మథునివలని బాధకు, ఓర్వలేక = సహించలేక, (బాధను సహించలేక యని యర్థము.) ఇపుడు = ఈకాలమునకు, ఇచ్చటినుండి = ఈస్థలమునుండి, ఎచ్చటికిన్ = ఏస్థలమునకున్, ఏగెను = వెళ్లెనో, అంచున్ = అనుకొనుచున్, అవ్వనిన్ = ఆపుష్పవనమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నికుంజపుంజములచోటులన్ = పొదరుటిండ్లుగలస్థలములందున్, ఆరసి = జెడకి, అందున్, ఒక్కచోన్ = ఒకానొకస్థలమునందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ కలువలచెలి వెలుంగులచే

నలువుఁ దొలఁగి నిదురఁ జెందు ధనినియుఁబోలెన్
దలమగువలరాయనికాఁ

కల నలయుచు సొలయులనఁ ధనుఁగొని యెలమిన్॥

కలువలచెలి వెలుంగులచేన్ = చందురునికాంతిచేతను, నలువున్ = చక్కఁదనమును, తొలఁగి = వదలి, నిదురన్, చెందుననియుఁబోలెన్ = పొందెడుతామరలతవలెన్, దలము = అధికము, అగువలరాయనికాఁకలన్ = అగుమన్మథునితాపముచేతను,

అలయుచున్ = శ్రమపడుచున్, సాలయులనన్ = మూర్ఖులందు భద్రను, కనుగొని = చూచి, ఎలమిన్ = ప్రీతితోన్, మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.

క॥ తతీయం జని నునుఁజెక్కులఁ

దొరఁగెడుకన్నీరు వ్రావఁ ♦ దుడుచుచు సంసో

పరి వ్రదిలి జాటుఘనకచ

భరమును నవరించి యిట్లు ♦ పలికిరి చెలిమిన్॥ 55

తతీయం జని = సమీపించి, నునుఁజెక్కులన్ = నున్ననిచెక్కులందున్, తొరఁగెడుకన్నీరు = స్రవించుకన్నీటిని, పోవన్ = పోవునట్లు, తుడుచుచున్, అంసోపరి = బుజముమీఁదను, వ్రదిలి = వీడి, జాటుఘనకచము = పడుచున్న గొప్పకొప్పును, నవరించి = బాగుచేసి, ఇట్లు = ఈప్రకారము, చెలిమిన్ = ప్రేమచేతను, పలికిరి = మాటలాడిరి.

చ॥ ఒకనిముసమ్ము మమ్ము నయ ♦ యో యెడఁబాయనిదాన వొంటిఁ గా
నకు నెటు వచ్చితమ్మ కెల ♦ నం దరిలేనిమరందసింధు లిం
తకు నెటు లీడితమ్మ యెడఁ ♦ దప్పనిబల్గవురంపుఁదిప్ప లో
ర్వక యెటు దాఁటితమ్మ మగు ♦ వాతెగువల్ తగు నమ్మ యెమ్మెయిన్॥

అయయో! = ఎంతకష్టము. సంతాపార్థక మైనయవ్యయము, మగువా = ఓభద్రా! మమ్మనీ, ఒకనిముసమ్ము = ఒకరెప్పుడొంటి కాలము సయితము, ఎడఁబాయనిదానవు = వదలియుండనిదానవు. (ఎడఁబాయనిది + వు = ఎడఁబాయనిదానవు.) అదిశబ్దమునకు వు, ను లు పరంబు లగునపుడును సంబోధనంబునందును దాన యనునాదేశంబగు. బా. కా. ఒంటిన్ = సహాయములేకుండన్, కానకున్ = అడవికిన్, పూఁదోఁటక నియర్థము. ఎటు = ఏప్రకారము, వచ్చితమ్మ, కెలన్ = సమీపమందున్, దరిలేనిమరందసింధులు = ఒడ్డులేనిపూఁదేసెనదులను, ఇంతకున్ = ఇంతకాలమునకున్, ఎటులు = ఏప్రకారము, ఈడితమ్మ = తరించితివి. ఎడన్ = మార్గమధ్యమునందున్, తప్పని.....తిప్పలు = దాఁటకుండ రావలను లేనివెద్దకప్పురపుందిన్నెలను, ఓర్వక = ఆఁగక, ఎటు, దాఁటితమ్మ = అతిక్రమించితివి. ఎమ్మెయిన్ = ఏప్రకారముచేతనైనను, తెగువల్ = సాహసకార్యములు, తగునమ్మ = యుక్తమా? (కావని యర్థము.)

చ॥ ఇల నెలపాయపుంజెలువలిచ్చు నహింపగటమ్మ దివ్యవశా
 చెలువము గల్గుచెల్వులకుఁ ♦ జిత్రమునగ దిటు తొల్మిఁ దక్కి చిరి
 తిలుదురటమ్మ మేను వెను ♦ దియ్యని తియ్యనివింటి మేటికాఁ
 కల నలయింతురమ్మ కొఱ ♦ గాములు చెల్లునటమ్మ యింటికి॥ 57

ఇలక = భూమియందుక (సప్తమ్యర్థమందు ద్వితీయం.) ఎలప్రాయపుంజెలువ
 లు = యావ్యవసాయం దున్నత్రీలు, ఇచ్చుక = వలపునూ, నహింపగటమ్మ = భరింపరా (భ
 రింతు రని యర్థము.) జవ్వనలు తగినపురుషులను వలమట నిలుప. గాని దివ్యము =
 ఒప్పునది, జొరెలువము = అయినయందము, కల్గుచెల్వులనుకొ = ఎరిగివచ్చియుంటుండ,
 (ప్రియులనిమిత్ర మని యర్థము.) చిత్రమునందుక = మనఃపరమందుక, తొల్మి = తొ
 ర్యమును, తక్కి = విడిచి, ఇటు = ఈప్రకారము, చిరితిలుదురటమ్మ = పిచ్చా పడుదు
 రా? (పడ రని యర్థము.) మేను = శరీరమును, వెనుదియ్యని.....కారలన, వెను
 దియ్యని = సంజేహము మొదలని, తియ్యనివింటి మేటి = ముగ్ధునియొక్క. (వెనుదియ్యని
 భరించినవారునియొక్క యని యర్థము.) కారలకొ = తానము చేతను, అయింతుర
 మ్మ = శ్రమపెట్టెదురా? శ్రమపెట్టె రని యర్థము. ఇంటికికొ = ఇంటికిగదికికొ, కొఱ
 గాములు = చెడుపనులు, చెల్లునటమ్మ = తగునా? (తగు మని యర్థము.)

ఉ॥ నెమ్మది జింత లేల రమ్మచీరమనీయక శోర నిన్ను శీ
 ధ్రుమ్ముగ గారవింప ననుఁ రాగమునకొ విభవెంబు లందె శో
 యమ్మరొ నమ్మ నాదుపలుకాల్చేధనమ్మగ అమ్మ నిన్ను శో
 రమ్మగునివ్వనమ్మనఁ దిశ్రమ్మగునంపదె బాతె మిమ్ములకొ॥ 58

రమణి = ఓచక్కనియింతి! నెమ్మదికొ = మనఃపరమందుక, చింతలు = శోరము,
 ఏల = ఎందువనకొ, శోకింపం బనిలే దని భావము. శోర = శృంగారం నిన్నుకొ, శీ
 ధ్రుమ్ముగకొ = త్వరగానే, అనురాగమునకొ = ఎప్పుడనుకొనుకొకొ, రమణీయకొ =
 ఒప్పిదముకొకొ, (ఒప్పిదముగా నని యర్థము.) గారవింపకొ = గౌరవింపకొకొ,
 విభవంబులు = సంపదలను, అందెను = పొందెదవు. ఓనుమ్మగొ! (ఇందు శో, ఓ
 యనుసంబోధనముం చెలుపుప్రత్యయములు రెండుండుట చింత్యము.) నాదుపలుకు =
 నామాటను, ఆత్మధనమ్మగన = దగ్గల నున్న సొమ్ముగాను, నిమ్మని = విశ్వసించుము.
 తెమ్మ, తోర మ్మగునివ్వనమ్మకొ = గొప్పని మునిషికోట నందుకొ, తోర మ్మగు

సంపదకో = ఉన్న (పుష్పఫలాదిరూప మగు) భాగ్యమును, ఇమ్మలకో = ఆనందముతోకో, చూతము = కనుగొందము, రమ్మి.

వ॥ అపుడు కలవాణి సంస్కృతంబులై హరిపరంబు లగుశుద్ధాంభోజవచనంబుల నిట్లనియె॥ 59

అపుడు = ఆకాలమునకో, కలవాణి = కలవాణి యను పేరు గలచెలి, సంస్కృతంబులై = సంస్కృతపుమాటలై, హరిపరంబులు = విష్ణువుం దెలుపునది, అగు, శుద్ధాంభోజవచనంబులకో = అచ్చ తెనుగుమాటలతోకో, ఇట్లనియెకో = ఈప్రకారము చెప్పెను. విష్ణుపర మైనయర్థముననే కేవలసంస్కృతములును రెండవయర్థమున నచ్చ తెనుగులు నగుపదములతోఁ జెప్పె నని యర్థము.

ఉభయభాషాకందము.

నీలాగారయనగవే

నాలియమాదానిపాల ♦ నాతిబలారే

మేలానీలావరయమి

వాలాయము నేనకావ ♦ వారకపదమా॥

60

ఇందలిపదము లొక్కమాటు కేవలసంస్కృతములును మఱియొక్కటి యచ్చ తెనుగువియునగును.

తెనుగుపదచ్ఛేదమునర్థమును.

నీలాగు, ఆరయకో, నగవు, ఏ, నాలి, అ, మాదానిపాలకో, నాతి, బలారే, మేలు, ఆ, నీలావు, ఆరయమి, వాలాయము, నేను, ఆ, కావన్, వారక, పదమా, .

నాతి = పితృద్రా! నీలాగు = నీవిధము, నీవు చేసినపని యని యర్థము. ఆరయకో = ఆలోచింపఁగాకో, నగవే = నన్నే. నవ్వునకుం దగినది యని యర్థము. నీవు చేసినపని పరిహాసము చేయుటకుఁ దగినది యని భావము. మాదానిపాలకో = మాది యగుపనివిషయమై, నీవిటకు వచ్చుట మాకుఁ దెలుపుట యనుపనివిషయమై యని యర్థము. నాలియ = వంచనమా. వంచనము చేయవచ్చునా యని యర్థము. (కూడదనుట) 'అ' కావ్యర్థము. బలారే = స్తుతిం దెలుపునవ్యయము. కానియిది యిచట విపరీతలక్షణచే నందం దెలుపును. నీవు చేసిన పని విందింపఁదగిన దని యర్థము. శబ్దమునకు

సందర్భానుసారముగ విరుద్ధాగమును గలిగించుశక్తి విపరీతలక్షణ యనబడు. నీలా
పు = నీశక్తిని, అరయిని = తెలిసికొనలేకపోవుట, మేలా? = తేమమా? కా దని య
గము. ఇట్టిబాధ గలిగినకాలమున మమ్ము విడిచి కాలక్షేప్రము చేయఁదగినశక్తి నీకుఁ
గలదో లేదో తెలిసికొనలేకపోవుట మేలు గా దని భావము. కావక్ష = (నిన్ను) ర
క్షించుటకు, వాలాయము = తప్పుకుండన్. నేన = నేనే. నిన్నుఁ గాపాడుట కవశ్య
ము నే నుండవలె నని యర్థము. వారక = తప్పుక, నామాట నిరాకరింపక యని యర్థ
ము. పదము. ఆ = (తోటకు) నడువుము.

సంస్కృతపదచ్ఛేదము నగ్గమును.

నీలాగారయ, నగవ, ఇనాలియ, మా, దానిపాలన, అతిబలారే, మేలానీలావర
యమివాల, అ, యమునేన, క్కా, అవ, వారకపదమ, అ.

నీలాగారయ, నీల = నీలాచల మనెడు, అగార = గృహమును, య = పొందిన
స్వామి. నీలాచలమున వాసము చేయునట్టి ప్రభువా యని యర్థము. జగన్నాథస్వా
మి వాసముచేయుకొండకు నీలాచల మని పేరు. నగవ = గోవర్ధన మనుపర్వతమును వ
హించినగోపాలుఁడా. మున్నొకనిమిత్తమున నిండ్రుఁడు కోపించి రాలవానం గృష్ణు
నకు నివాసస్థాన మగువ్రజముపై (పసులమంద) గుఱియింప గోవులను గోపాలురను
రక్షింపఁ గృష్ణుఁడు గోవర్ధనము కేల ధరియించె నని భాగవతము. ఇనాలియ, ఇన =
సూర్యులయొక్క, అతి = సముదాయమును, య = పొందినపురుషుఁడా, సూర్యమండల
ములో బంగారువికార మైసశరీరము గలపురుషరూపమున నీశ్వరుఁ డున్నాఁ డని నే
దాంతములయందుఁ బ్రసిద్ధి. దానిపాలన = గజవరఁడుఁడా. (దానము = ఏనుఁగుమగ
ము. అదికలదిదాని = గజము. దానిని రక్షించినవాఁడు = దానిపాలునుఁడు. సంబోధన
ము. దానిపాలన.) విష్ణువు గజమును రక్షించినకథ నుప్రసిద్ధము. అతిబలారే = ఇం
ద్రు నతిక్రమించినబలవంతుఁడా. (బలారి = బలుఁ డనురక్కనునకు శత్రువు. ఇంద్రుఁ
డు. అతని నతిక్రమించి పారిజాతమును హరించినవాఁ డతిబలారి = కృష్ణుఁడు. సంబో
ధన మతిబలారే.) కృష్ణుఁ డింద్రుని జయించి పారిజాతముం దెచ్చి సత్యభామ కిచ్చె
ననుకథ మిగులం బ్రసిద్ధము. మేలానీలావర, మా = లక్ష్మికిని, ఇలా = భూదేవికిని, నీ
లా = నీలాదేవికిని, వర = భర్తా. శ్రీభూనీలాపతీ యని యర్థము. యమిపాల = ఋషు
లకు రక్షకుఁడా. సత్యము, అస్త్రేయము (పద్రవ్యముహరింపమి) మొదలగువానిస
ముదాయము యమము. అది కలవాఁడు యమి. అట్టివారికి రక్షకుఁడా యని యర్థము
ఇందు వకారమునకును, పకారమునకును నభేదము గలుగుటచే యమివాల యనుచో

యమిపాల గ్రహింపఁబడె. అ = (సకలలోకములను) గారణమా. (ని) ఆకాశో
బ్రహ్మ విష్ణ్వశ కమతే వ్యంగణే రణే గౌర వేంతపురే హేతా. నా. నా. యమునే
న = కాళిందీనాయకుఁడా. యమునా = కాళిందికి, ఇన = ప్రభువా. (ని) కాళిందీ
సూర్యతనయా యమునా. అ. కృష్ణుఁడుకాళింది యనుకన్నెం బెల్లియాడినట్లు భాగవ
తమునఁ గలదు. వారకపదమ, వారక = (దోషముల) వారించు, పదమ = పాదకోభ
గల. అ = ఓకృష్ణ, మా = నన్ను, కా = భూమియందు, (ని) గోత్రాఖ్యపృథివీ. అ.
అవ = రక్షింపుము. నాచెలిం గాపాడు మని యర్థము. ఇట్లు కలవాణి చెలినిమిత్తమై
కృష్ణునిఁ బ్రార్థించెను.

క॥ అన బాలం గని కేలం

గొని లీలం దిగిచి యెత్తి ♦ కూడిమితోఁ దో
డ్కొని కేళీవనిపాలికిఁ

జనె నాళీజనము మనము ♦ సంతనమందఁ ॥ 61

అనఁ = కలవాణియిట్లు పలుకఁ, ఆళీజనము = చెలికత్తెలసముదాయము, బా
లఁ = భద్రుని, కేలన్ = చేతులతోను, కొని = పట్టుకొని, లీలఁ = విలాసముతోఁ, తి
గిచియెత్తి = లాగికొని, కూడిమితోన్ = ప్రేమతోఁ, కేళీవనిపాలికిఁ = క్రీడావనప్రదేశ
మునకుఁ, మనము సంతనమందఁ = మనము సంతోష మందఁగా, తోడ్కొనిచనెఁ =
తీసికొనివెళ్లెను.

సీ॥ మోముఁ దమ్ములమీఁద ♦ ముసరు తేటలచాలు

లలితనాసాగంధ ♦ ఫలులఁ దొలఁగ

నధరబింబముల్పైకె ♦ యరుదెంచుశుకములు

తనుసాంకవసువాస ♦ నను దలంక

నక్షిమీనముల డా ♦ యగ వచ్చుకోకముల్

నగవువెన్నెలలచే ♦ నెగసిపోవ

భుజమృణాలికలఁ గ ♦ ప్పమరాళికలు నీల

కబరికాభములచేఁ ♦ గలసిపఱువఁ

జనుచెలులమూపులఁ గరంబు ♦ లునిచి పొదల

విరులు నిట్టూర్పుగాడ్పుల ♦ వేడి నులియఁ
జివురుటాకులు నెమ్మేనుఁ ♦ దవిలి వాడ
విరహతాపాప్తి వనవీధి ♦ వెడలె రమః॥

62

మోముఁదమ్ములమీఁదన్ = ముఖపద్మములందుకొ, ముసరుతేఁటులచాలు = కృ
మ్ముకొనుతుమ్మెదలబారు, లలిత.....ఫలులకొ, లలిత = మనోహరమైన, నాసా =
ముక్కులనెడు, గంధఫలులన్ = సంపెంగలచేతను, తొలఁగకొ = పాటిపోఁగాకొ, వనవి
హారమునకు బయలువెడలిన స్త్రీలమోములం జూచి తుమ్మెదలు పద్మములని భ్రమియిం
చి యందలి మకరందమునకై వచ్చి నాసలంజూచి సంపెంగలని తలఁచి తొలఁగుచుం
డఁగా ననిభావము. వారిమోములు పద్మములను నాసలు సంపెంగలను బోలునని ని
ష్కర్షము. అధరబింబములకై పెదవులనెడు దొండపండ్లకై, అరుదెంచు శుకములు =
వచ్చెడుచిల్కలు, తను.....నను, తను = శరీరమునందలి, (సహజమైన) సాంకవను
వాసనను = జవ్వాదిపరిమళముచేతను, తలంకకొ = భయపడఁగాకొ, ఈజన్మలపెదవు
లు దొండపండ్లని చిలుకలు వానికై వచ్చి వారి శరీరములందలి సహజము లగు జవ్వాది
వాసనలకుఁ జడిసి తొలఁగుచుండఁగా నని భావము. స్త్రీలదేహముం దిట్టిపరిమళము గల
దని వనుచరిత్రాదులందును గలదు. అక్షీమీనములకొ = కన్నులను చేఁపలను, డాయం
గకొ = సమీపించుటకు, వచ్చుకొకములు = వచ్చెడు చక్కవాకములు, నగవువెన్నెలల
చేకొ = హాసమునెడు వెన్నెలకాంతులచేతను, ఎగసిపోవకొ = ఎగిరిపోఁగాకొ, వారిక
న్నులు మీనములను బుద్ధిచే వాని భక్షింప వచ్చిన జక్రములు మందహాసమును వెన్నె
లగాఁ దలఁచి భయపడి తొలఁగుచుండఁగా నని యర్థము. భుజమ్మజాలికలకొ = చేతు
లనెడు తామరతూండ్లను, కప్పమరాళికలు = ఆక్రమించు నంచలు, నీలకబరికాభ్ర
ములచేకొ = నల్లని కొప్పులనెడు మేఘములచేతను, కలసి = కూడి, పటువకొ = పాటిపోఁ
గాకొ, హంసలు వారి బాహువులను దూండ్లనుకొని గ్రహియింపఁ బోయి కచముల
ను మేఘములను కొని తిరిగి పోవుచుండఁగా నని యర్థము. (ఇందుఁ దుమ్మెదలకు
సంపెంగలకును, జిలుకలకును సంకుఁబిల్లులకును, జక్రవలకును వెన్నెలలకును, హంస
లకును మేఘములకును, సహజవిరోధ మని తెలియవలెను.) చను చెలలమూఁపులకొ =
పోయెడు సఖురాండ్ర బుజములమీఁదను, కరంబులు = చేతులను, ఊనిచి = నిలిపి,
పాదలవిరులు = పాదలందున్న పువ్వులు, నిట్టూర్పుగాడ్పులవేడికొ = అధికమైన శ్వాస
వాయువుల వెచ్చదనముచేత, నులియకొ = వాడిపోవఁగాకొ, చివురుటాకులు = రేత
యాకులు, నెమ్మేను = శరీరమును, తవిలి = లాకి, వాడకొ = వడలిపోవఁగాకొ, (ఇని

కెందును దాపాధిక్యమును శూచించును.) రమణి = భద్ర, విరహతాపాప్తిక = ఎడఁ బాటువలని కాఁక దగులుటచేత, వనవీధిక = వనమార్గమందు, వెడలెక = బయలు వెడలెను. రూపకమును, సతిశయోక్తియు నలంకారములు.

క॥ రాజద్వనభూజసుమన

మాజవిభవ మెఱుకపటిచె ♦ మానిని కపు డా

భీజన మేతత్కథన

వ్యాజంబునఁ బ్రొద్దు వుత్త ♦ మనుచుం బ్రేమక॥ 63

ఆభీజనము = చెలుల సముదాయము, ఏతత్కథనవ్యాజంబునక = దీనిం జెప్పుట యను విషయము, ప్రొద్దు = కాలమును, వుత్తము = కడపుదము. అనుచుక, పేమక = స్నేహముచేతను, మానినికన్ = భద్రమక, అపుడు = ఆకాలమున, రాజ..... విభవము, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, వన = తోటయందలి, భూజ = వృక్షముల యొక్కయు, సుగు = పూవులయొక్కయు, సమాజ = సముదాయముయొక్క, విభవము = సంపదను, ఎఱుకపటిచెక = తెలియఁ జేసెను. ఇందు సమాజశబ్దము మనుష్య దినముదాయమునకే యుపయోగింపవలసినను లక్షణచే వృక్షాదులకే యుపయోగింపఁబడెను.

చ॥ వరసుమనోనురాగవిభ ♦ వంబున గుచ్ఛకుచంబులాని సం

భరితరుచిం జెలంగు మృదు ♦ పల్లవపాణుల భూజనాభుకం

ధరను గవుంగలించుచు ల ♦ తావనితామణి భృంగనాదసా

దనమృదువాగ్విలాసనము ♦ దారత మంతనమాడె నెచ్చెలీ॥ 64

నెచ్చెలీ = ఓసభి, లతావనితామణి = తీవ యనుస్త్రీశ్రేష్ఠము, వర..... జనక, వర = శ్రేష్ఠమైన, సుమనః = పూలయొక్క, అనురాగ = రక్తిమయొక్క, విభవంబునక = సంపద యనియెడు, మగనియందలివనఃపూర్వక మైనప్రేమాతిశయముచేతను, గుచ్ఛకుచంబులు = పూగుత్తుల నెడుస్తనములను, అని = అదిమి, సంభరితరుచిన్ = నిండియనకాంతిచేతను, చెలంగుమృదుపల్లవపాణులన్, చెలంగు = ప్రకాశించెడు, మృదు = మెత్తని, పల్లవ = చిగుళ్లనెడు, పాణులక = హస్తములతోక, భూజనాభుకంధరన్ = వృక్షరాజ మనుభర్తయొక్కమెడను, కవుంగలించుచుక = ఆలింగనముచేసికొనుచున్, భృంగనాద.....సముదారతక, భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క, నాద =

నూతలనెడు, మృదు = శ్రావ్యమైన, వాగ్విలాస = మాటలసాంపుయొక్క, సముదార
తక్ = ఆధిక్యముతో, మంతన మాడె = రహస్యము చెప్పచుండెను. లోకమున
మెకానొకజన్మని భర్తయందలియనురాగాతిశయముచే స్తనము లణగనట్లు భర్తం
గాగించుకొనిన ట్టిలత పూలగుత్తులు సోకునట్లు వృక్షము నల్లికొనె ననియు నప్పు
డామెమాటలుచెప్పచున్న ట్లందలితుమ్మెదలు మృదువుగా ధ్వనించుచుండె ననియు
భావము. సావయవరూపకాలంకారము.

చ॥ మును పువ్వుదేనె నల్కి తెలి ♦ మొగ్గల ముత్తెపుముగ్గు వెట్టియిం
పొనరుప్రవాళదీపికలు ♦ నొప్పగుపూఁబటపుల్ ఘటించి కుం
జనిలయసీమ లిట్లు వరు ♦ సం గయిచేసి మరుద్వరాప్తికై
కనదళివీక్షులై యెదురు ♦ కన్గెనె గంటె లతాసతీతతుల్ ॥ 65

లతాసతీతతుల్ = తీవ లను స్త్రీసముదాయములు, మును = మొదటను, కుంజనిల
యసీమలు = పొదరు లనునిండ్లప్రదేశములను, పువ్వుదేనె = మకరందముచేతను, అ
ల్కి = అలికి, తెలిమొగ్గలముత్తెపుముగ్గు = తెల్లనిమొగ్గలనెడుముత్యముగ్గును, వె
ట్టి = ఉంచి, ఇంపు = ఆనందమును, ఒనరు = కలిగించెడు, (ఇది ప్రే
రణార్థక మని తలఁపవలెను.) ప్రవాళదీపికలు = చివుల్ల నెడుదీపములును, ఒప్పగు
పూఁబటపుల్ = అందము లగుపూవు లనెడునెజ్జలును, ఘటించి = నూర్చి, ఇట్లు = ఈప్ర
కారము, వరుసక్ = కృమముతో, కయిచేసి = అలంకరించి, మరుద్వరాప్తికై, మ
రుత్ = వాయువసు, వర = భర్తయొక్క, ఆప్తికై = రాకకై, కనదళివీక్షులై, కనల్ =
ప్రకాశించెడు, అళివీక్షులై = తుమ్మెద లనుచూపులు గలవియై, యెదురు కన్గెనె =
ఎదురు చూచుచుండెను. కంటె = చూచివా? కామవీడితయై గృహమునం దన్న
నలంకరించుకొని మగనిరాకకై యెదురు చూచునిలి వాసకసజ్జిక యనంబడు. ఈప
ద్యమునం దిట్టి నాయికాత్వము లతలయం దాఱిపింపఁబడెను. అలంకారము మీఁదటి
యట్టె.

చ॥ అనిశమహానురాగసము ♦ దంచిత లొనరసాంతరంగప

ద్విమల మదాంధతక్ విడచి ♦ తిమ్మరుతుమ్మెద నెమ్మికాడు దా
ననయము చూచితే యవిన ♦ యమ్మునఁ బుష్పిణులైనకొమ్మలక్.
నెనరున నొందుచుండె రమ ♦ చీ మధుపాళుల కేడ నిల్కడల్ ॥ 66

అనిశ.....తలు, అనిశ = ఎల్లకాలమును, మహత్ = అధికమైన, అనురాగ =
 ఎఱ్ఱనికాంతిగలుగుటచేతను, సముదంచితలు = ప్రకాశించునవి. ఎల్లకాలము నధికమైన
 ప్రేమముచేఁ బూజింపఁబడువా రని యర్థాంతరము. జౌనరసాంతరంగపద్మినులకే =
 అగు, సరస = ఉదకముతోఁగూడిన, అంతరంగ = లోపలియవయవము (దుంప) కల
 పద్మినులకే = పద్మలతలను, అగుసరస మైనమనసు గలపద్మినీజాతిస్త్రీల నని రెండవ
 యర్థము. మదాంధతకే = పొగరువలనిగుడ్డితనముచేతను, విడచి = వదలి, త్రిమృదుతు
 మ్మైదనెమ్మికాఁడు = సంచరించెడుతుమ్మైద యనుప్రియుఁడు, తాకే = తాను, అనిన
 యమ్మునన్ = అవిధేయతచేతను, (చెడునడవడిచేత నని యర్థము.) పుష్పిణులైనకొమ్మ
 లకే = పువ్వులు గలచెట్టుకొమ్మలను, రజస్వల లైనస్త్రీల నని రెండవయర్థము. అయ
 ము = అత్యంతము, నెనరునకే = నెయ్యముతోకే, ఒందుచుండకే = బొందుచుండెను,
 రమణీ = ఓభద్రా! చూచితే = చూచితివా? మనుపాశులగకే = తుమ్మెదలసమూహ
 మునకుకే, మద్యపానముచేయువారల సముదాయమున కని రెండవయర్థము. నిల్క
 డల్ = మనస్త్రైప్యములు, ఏడకే = ఎక్కడకే, (కల్లకే) ఎక్కడను లేదని యర్థ
 ము. భ్రమరములు పుష్పిణులగుకొమ్మలను బొందుచున్న వనువిశేషమును మధుపము
 లకు నిల్కడ లేదనుసామాన్యమున సమర్థించెం గాన నిం దర్థాంతరన్యాసాలంకారము
 మఱియును రెండర్థములు గలచోట నర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే శ్లిష్టరూపకము.

సీ॥ వితతాళిమాలికా ♦ వేణువు మ్రోయించి

బలు నెమ్మినటనముల్ ♦ వెలయుఁజేసి

కలకంఠకాకలీ ♦ గానంబు లలరించి

ఘనమండలవిలాస ♦ గతులు పూని

కమనీయశుకధావ ♦ ణముల ముచ్చటలాడి

వలపూర విరులన ♦ వ్య లొదవించి

మంజుకింజల్కరో ♦ మాంచగుచ్చస్తనాం

చద్గోపికాసహ ♦ సగముల నెనసి

కమ్రశాఖాభుజంబుల ♦ కౌగిలించి

కలరనన్వనమణితంబు ♦ లొలయ రాస

కేళిఁ జూపించెఁ దాపింఛ ♦ కృష్ణమూర్తి

యివ్వనంబునఁ గనుఁగొంటె ♦ యిందువదన !

67

తాపింఛకృష్ణమూర్తి = చీకటిమూర్తి కనుకృష్ణమూర్తి, వితతా..... నేణువు, వితత = విశాల మైన, అభిమాళిక = తుమ్మెదలబా రనెడు, నేణువు = పిల్లనగ్రోవిని, మోయించి = ధ్వనించునట్లు చేసి, బలునెమ్మిటనముల్ = అధిక మైననెమ్మలయొక్క నాట్యములను, నట్టిసంతసముతోడినాట్యములను వెలయఁజేసి = ప్రకటించి, (కృష్ణుఁ డు రాసక్రీడయందుఁ బిల్లనగ్రోవితో గానముచేయుచు నాట్యము చేసె నని భాగవత ము.) కలకంఠ.....లు, కలకంఠ = కోయిలలయొక్క, కాకలీ = నూత్న మైనమధు రధ్వని యనెడు, గానంబులు = సంగీతములను, అలించి = ప్రకాశింపఁజేసి, ఘనమండలవిలాసగుళులు = మేఘమండలముయొక్క విలాసముతోఁ గూడినత్రోవను, ఆకాశ ము నని యర్థము. (ఈయర్థమున బహువచన మవివక్షితము.) పూని = ధరించి, మేఘ మండలమువలకు నొన్న త్రయమన వ్యాపించి యని వృక్షపర మైనయర్థము. గొప్పని య గుమండలాకార మైనగమనములను ధరించి యని కృష్ణపర మైనయర్థము. (ఈరెండర్థములకు నిజ నభేదాధ్యవసాయము.) కమనీయ.....ములక, కమనీయ = మనోహర ము లైన, శుకభాషణములన్ = చిలుకపలుకులచేతను, ముచ్చటలాడి = ప్రియవాక్యము లు పలికి యని వృక్షపరము. చిలుకపలుకులం బోలుపలుకులచేతఁ బ్రియవాక్యములు పలికి యని కృష్ణపరము. వలపు = పరిమళము, ఊరక = అధికము కాఁగాక, (ప్రేమ మధికము కాఁగా నని కృష్ణపరము.) విరులనవులు = పువ్వు లనెడుహాసములను, ఒద వించి = కావించి, పువ్వులం బోలిననవులు గావించి యని కృష్ణపరము. మంజు.....లక, మంజు = మృదువులగు, కింజల్క = పువ్వులలోనిదాఁము లనెడు, రోమాంచ = గ గుర్పాటు గల, గుచ్చ = పూగుత్తు లనెడు, స్తన = కుచములచేతను, అంచత్ = ప్రకా శించుచున్న, గోపికాసహస్రములక = శారిబా (సుగంధిపాల) లత లనెడుప్రేతల యొక్కసహస్రములను (ప్రేత = గొల్లని) ఎఱసి = పొంది, (ని) గోపీ శ్యామా శారి బా స్యాత్. అ. కమ్రీశాఖాభుజంబులన్ = మనోహర మైనకొమ్మ లనెడుహస్తముల తోక, కాగిలించి = ఆలింగనము చేసికొని, కలరవ.....బులు, కలరవ = పావురము లయొక్క, స్వన = ధ్వను లనెడు, మణితంబులు = రచికాలమందుఁ గంతమునఁ బుట్టుధ్వని విశేషము, (ని) మణితం రచికూజితం. అ. ఒలయక = వ్యాపింపఁగాక, రాసకేళిక = గొల్లవా రాడుకొను సెకతూటను, నెక్కండ్రు గలిసి చేయునాట్య మని కొందఱు అందురు. ఇవ్వనంబునక = ఈతోటయందున్, చూపించెక = కనుపఱిచెను, ఇందు వదన = ఓభద్రా! కనుగొంటె = చూచితివా? మున్ను శ్రీకృష్ణుఁడు మందయందు

రాసముం జూపె నని భాగవతమున నున్నది. ఇప్పు డీవనమునం దున్న తమాలవృక్షమున నైల్యగుణసామ్యముచేఁ గృష్ణత్వ మారోపించి రాసము చూపినపుడు కృష్ణుఁడు చేసినగానాదులను నావృక్షమునం దున్న కోయిలలకూతలు మొదలగువానియం దారోపించెను ; గాన సావయవరూపకాలంకారము.

క॥ వని సాధుమాంధుకరగో

ప్రిని వర్తిలుచున్నతపసి ♦ చిత్రంబుగ నూ

తనశోభ నలరుగణికల

నెనసి మొగడచన్ను లంటె ♦ నిది గనుగొంటే॥ 68

(భద్రా!) వనిన్ = ఈతోటయందున్, సాధు.....గోష్ఠిన్, సాధు = పరోపకారముచేయు, మాధుకర = మధుకరవృత్తిచే జీవించువారియొక్క, (మధుకరము = తుమ్మెద. దీనివృత్తి పువ్వుపువ్వునకుం బోయి మకరందము గ్రోలుట. ఇట్లే యింటింటికిం బోయి భిక్షుఁ గొని జీవించుట మధుకరవృత్తి. (తుమ్మెదవృత్తిం బోలినవృత్తి యని యర్థము.) దీనిచే జీవించువారు మాధుకరులు.) గోష్ఠిన్ = సల్లాపముతోన్, ఇతరులకు హాని చేయనితుమ్మెదలనముదాయముతో నని పృథ్వీతాగ్ధము, మధుకరములనంబంధ మైనగోష్ఠి మాధుకరగోష్ఠి. గోష్ఠి = సముదాయము. వర్తిలుచున్నతపసి = ఉన్నతపశ్చాలి, ఉండెడిగాంచె ట్టని పృథ్వీతాగ్ధము. మాతనశోభలన్ = క్రొత్తదీప్తులతోన్ అలరుగణికలన్ = ప్రకాశించు వేశ్యలను, ప్రకాశించుచుండనిమల్లెల నని ప్రకృతాగ్ధము, ఎనసి = కూడికొని, మొగడచన్నులు = మొలకచన్నులను, చన్నులఁ బోలినమొగ్గల నని యర్థాంతరము. చిత్రముగన్ = వింత గలుగునట్లు, అంటెన్ = స్పృశించెను. ఇది = ఈవింతను, కనుగొంటే = చూచితివా? ఇందుఁ దపసి యనువిశేష్యమునయితము శ్లేషించుటచేఁ బ్రాచీనులు శబ్దశక్తిమూలధ్వని యగు నని యందురు. ఇట్టిచోట్లఁ బృథ్వీతా ప్రకృతశ్లేష మనియే యపుయ్యదీక్షితులు చెప్పిరి.

సీ॥ ఆమృవల్లరి కేల ♦ నంటు మల్లన బాల

తిలకింపు మిది దీనిఁ ♦ దిలకమేని

నుదతి తాచగదమ్మ ♦ యిది యశోకపుఁగొమ్మ

కొంగలింపుము తావి ♦ గవయఁ గోవి

యిది ప్రియాభువు నాతి ♦ గదిసి పాడుము నీతి

ముచ్చటాడుచు నేగు ♦ ముదిత గోగు
 కాంచనం బిది యింతి ♦ నించు మాననకాంతి
 చేరి నవ్వుము పొన్న ♦ చెలువమిన్న
 శ్వాస మొందింపు మిది సింధు ♦ వార మతివ
 యువిద కేసర మిది దీని ♦ నుమియు మమ్మ
 యిటు లొనర్చినగాక యి ♦ వివటపములు ను
 మంబు లీనవు వింటివే ♦ మంజువాణి॥

69

బాల=ఓముద్దరాలా! ఆప్రవల్లరి=తియ్యమామిడిచెట్టుయొక్కకొమ్మను, కే
 లక్ష = హస్తముతో, అల్లన=మెల్లఁగాక, అంటుము=ముట్టికొనుము. ఇది=ఎవట
 నున్న యాచెట్టు, తిలకము=బొట్టుగుచెట్టు, ఏని = అయినయెడల, దీనికొ, తిలకింపు
 ము=చూడుము. సుదతి=ఓభద్రా! (మేలయినదంతములు గలది) ఇది, అశోకపు
 గొమ్మ=అశోక మనుచెట్టుయొక్కకొమ్మ; (ఆగును) (దీనికొ) తాచుగదమ్మ=
 తన్నుము. తావి=సుగంధము, కవయకొ=క్రమ్ముకొనునట్లు, శ్రోనికొ=కురవకము
 ను (పూవులగోరంటచెట్టును) కొంగలింపుము; నాతి=ఓచిన్నదానా? ఇది, ప్రియా
 శువు=మోరటిచెట్టు; కదిసి=(దీని) సమీపించి, గీతి = గానమును, పాడుము; ము
 దిత=ఓశ్రీ! గోగు=ఇది కర్ణికారవృక్షము. ముచ్చట=మధురమైనమాటలు, ఆడు
 చున్=పలుకుచుకొ, ఏగుము=(దీనిసమీపమునుండి) పొమ్ము. ఇంతి = ఓకాంతా!
 ఇది, కాంచనంబు=సంపెంగ చెట్టు. ఆనకాంతి=ముఖశోభను, నించుము=(ఇందుఁ)
 బ్రసరింపఁజేయుము. చెలువమిన్న = ఓసుందరీరత్నమా! పొన్న=(ఇది) పున్నాగ
 వృక్షము. చేరి=సమీపించి, నవ్వుము. అతిన=ఓజవ్వనీ, ఇది, సింధువారము=వావి
 లిచెట్టు; శ్వాసము=ఊర్పును, ఒందింపుము=(దీనికిం) వాచునట్లుచేయుము. ఉవిద=
 ఓయువతీ! ఇది, కేసరము=పొగడచెట్టు; దీనికొ, ఉమియు మమ్మ=(మద్యముతో)
 నుమియుము. మంజువాణి=ఓప్పుడుభాషిణీ! ఇటులు=నేఁ జెప్పినప్రకారము, ఒనర్చి
 నఁగాక=చేసినవే కాని, ఇవిటపములు=ఈచెట్లు, (ఈశబ్దమునకుఁ గొమ్మలసముదా
 య మనియేని బోడలేనిచెట్టనియేని యర్థము; గాని యిచట వృక్షసామాన్యమునకే
 యుపయోగించఁబడెను.) సుమంబులు=పువ్వులను, ఈనవు=ప్రసవించవు. వింటివే=
 ఆలకించితివికదా! చెట్లకుం దీవలకు సకాలమునఁ బువ్వులు మొదలగువానిం బుట్టించు
 క్రియ దోహద మనంబడు. శ్రీలు చేతఁ దాఁకుట మామిడికిని, చూచుట తిలకమున

కును, కాలరి దన్నుట యశోకమునకును, కాంగిలిండుట గోదండుకును, సంభాషించుట కొండగోగునకును, ముఖకాంతిం బ్రసరింపజేయుట సంవేంగకును, నవ్వుట పొన్నకును, ఊర్పుట వావిలికిని, కల్లుమియుట పొగడకును దోహదములు. ఇవన్నియు నిందుఁ జెప్పబడె.

లయగ్రాహి.

చందనమహీరుహము ♦ లందుఁ బెనగొన్నగురు

వెందనునుఁదీవియల ♦ పందిరులలోఁ బెం

పొందువీరవాదిపువు ♦ గందపైడి రేచి చను

మందమలయానిలునిఁ ♦ జెందుపెనుతావిం

గ్రందుకొని ఘమ్మరను ♦ చుం దనరుపూఁబొదల

సందుల మెలంగి పలు ♦ చందములచే మా

కందసుమబృందమక ♦ రందరసబిందువుల

విందులుగఁ గ్రోలెడుమి ♦ శిందములఁ గంటే.

70

(ఓభద్రా) చందనమహీరుహములందున్ = మంచిగందపుఁజెట్లయందున్, పెనగొన్నగురు వెందనునుఁదీవియలపందిరులలోన్ = అల్లుకొన్నగురు వెందలయొక్కసన్నని తీగలయొక్క పందిళ్లనడుపును, పెంపొందువీరవాదిపువుగందపైడిన్ = అధికమైనవీరజాజిపువ్వులయొక్కపరాగమును, రేచి = రేఁగఁగొట్టి, చనుమందమలయానిలునిన్ = పోయెడుచల్లగాలిని, చెందు పెనుతావిన్ = తగుల్కొనియెడుపరిమళముచేతను, గ్రందుకొని = అతిశయించి, ఘమ్మరనుచున్ = ఘమఘమ లాడుచున్, తనరుపూఁబొదలసందునన్ = ప్రకాశించెడుపూవులు గలపొదరిండ్లమధ్యను, పలుచందములన్ = అనేకప్రకారములచేతను, మెలంగి = సంచరించి, మాకంద.....బిందువులన్, మాకంద = మామిడి (పూవుల) యొక్క, బృంద = సముదాయముయొక్క, మకరందరసబిందువులన్ = తేనెబొట్లను, విందులుగన్ = ప్రియభోజనములుగాన్, గ్రోలెడుమిశిందములన్ = అనుభవించెడుతుమ్మెదలను, కంటే = చూచితివా ?

క॥ అని జవ్వని కవ్వనితలు

వనితరువిభవములు దెలిపి ♦ వరసురభిరజం

బునఁ బసిమి దాల్చి తనులత

లొనరఁగఁ బుష్పాపచయన ♦ ముత్సుక లగుచున్ || 71

అవ్వంతలు, అని=ఇట్లు పలికి, జవ్వనికిన్=భద్రున, వనితయనిభవములు, వని=
 తోటయందలి, తను=చెట్టియొక్క, విభవములు=సంపదము, (చెట్టియొక్కపుష్ప
 ఫలాద్యతిశయము నని యర్థము.) తెలిపి=తెలియఁజేసి, వచసుభిజంబునన్=శ్రీష్ట
 మైపరిమళము గలపుష్పాడిచేతను, తనులతలు=తీరగలవంటివేదములు, పసిమిన్=ప
 చ్చనికాంతిని, తాల్చి=ధరించి, ఒకరన్=ప్రకాశింపఁగాన, పుష్పాపచయనమున్నుక
 లు, పుష్ప=పుష్పలయొక్క, అపచయ=కోయుటయందున, సమున్నుకలు=వేదము
 గలవారు, అగుచున్, మందరిపద్యముతో నవ్వయము.

ఇభగతిరగడ.

పొలఁతి యిగొజ్జంగి ♦ పొదలఁజేనియసోస
 కళులు పటుచాతకము ♦ లై మనలె ననిగోసఁ
 జిన్ని నునుఁజివురాకుఁ ♦ జిదిమితివె కెగగేలఁ
 గన్ను లెట్టగఁ జేసెఁ ♦ గదవె కోకిల బాల !
 ఘనకనకములు గొనుచుఁ ♦ గదలెఁ దెమ్మొమ్మొచ్చు
 వనలక్ష్మీసొమ్ము లని ♦ వదలఁ జేమనవచ్చుఁ
 గొమ్మ ! కయి నంటి ననఁ ♦ గోయు మిఁగ నంపకుము
 నెమ్మొగము చాయలన ♦ నిచిన దీచంపవము
 కనదనిలగతి నెగయుఁ ♦ గప్రిపుచుమారములు
 గని వెన్నె లనిపఱచెఁ ♦ గదె కోకవారములు
 బింబ మనియెచురుకొనె ♦ విడిచి శుక మెలమూవి
 నంబురుహనయన ద ♦ వ్వరసి నీకెమ్మొవి
 జడిగొనఁదొరంగె గే ♦ సరముల మరందములు
 దడిసెఁ దద్బిందువుల ♦ ధమ్మిల్లకుందములు

పటుమధుపపటలు ల ధ్రుము లనిమయూరములు
 నటియించె గంటె త ధ్రుటనపుటోయారములు,
 క్రూరభణులను జట్టు ధ్రునియె నీచందనము
 చేరఁబోవకు మటకుఁ ధ్రు జెలి నీకునందనము
 గేదంగి కోయ కే ధ్రు గద వేటికి మిటారి
 కాదటే మరున కది ధ్రు గడిబంగరుకటారి
 కలికి వనదేవతల ధ్రు కర్ణికాకారములు
 దెలిపె నిచ్చటఁ జూచి ధ్రు తే కర్ణికాకారములు
 లతలమాటునఁ బెంప ధ్రు లరునీదుకొనగోరు
 నతివ యల్లయది పూ ధ్రు ననికేలఁ గొనఁగోరు
 వేడుకగ విసె దేల ధ్రు పికకుహూకారములు
 చేడె యవి నిరహిణుల ధ్రు చెవులకుఁ గఠోరములు
 నఱవినియు మొల్లవిరు ధ్రు లల్లచట మొల్లములు
 మఱచి పోదగునటే ధ్రు మరున కవిభల్లములు
 మరువంపుసారభము ధ్రు మఱలించె గురువేరు
 సరిగాదు దీని కింక ధ్రు జగతి వేరొకవేరు
 సుదతిరో చేకొనవె ధ్రు సురపాస్వకొన్ననలు
 చద లంటుఁ బుప్పొడుల ధ్రు సారెదద్వాసనలు
 కొలఁది గనని విరాలి ధ్రు గొని సొలసినది కొమ్మ
 జలజాస్త్రిఁ గొల్త మింక ధ్రు సఖులార రారమ్మ॥

72

పాలఁతి = ఓశ్రీ, ఈగొజ్జంగి.....కుక, ఈ = వర్గమున్న, గొజ్జంగిపాదలతే
 నియసోఽకుక = గొజ్జంగిపూవులు గలపాదలయందలి తేనెగన్నమునకుక, అశులు = శు
 మ్మేదలు, పటుచాతకములై = నేర్పు గలవానకొయిలై, వనిలోనక = ఈశోటయం
 దుక, మసలక = విహరించెను. వాన కురియవపుడు చాతకము లొకసమున సంపదించుచు
 నాజలబిందువులు త్రావున క్లిచటిపాదలందుఁ దేనె యొడతెగకుండ వర్షించు

చుండఁ దుమ్మెదలు త్రావుచుండఁ ననియొకచెలి మఱియొకచెలితోఁ జెప్పెను. చిన్ని
 నును.....కుక్క, చిన్ని = మనోహరమైన, నును = మృదువైన, చివుర = పిక్కు = చిగుర
 కును, కంఠలక్ = ఎఱ్ఱనిచేలితోఁక, చిదిమిలివె = తుంపిలివా? (ఈకాగణమున)
 కోకిలబాల = చిన్న వయసున నున్న కోయిల, కన్నులు = కేత్రములను, ఎల్లుగిక్ = ఎల్లుపి
 యగునట్లు, చేసెఁగదవె = కావించెనుగదా. స్వభావముననే యెఱ్ఱనికన్నులు గోయిలగుం
 డఁగాఁ జగురాకుఁ గోయుటచేఁగల్గినకోపమున నవి యట్లుయ్యె ననియొకచెలి యుత్పే
 టించెను. తెమ్మెరముచ్చు = వాయు వనుదొంగ, ఘనకనకములు = గొప్పని యగువాగో
 సరపుష్పము లనుబంగారు(వస్తువు)లను, కొనుచుక్ = హరించుచునీ, కిదలెక్ = నెడలి
 పోయెను. శైష్టరూపకాలంకారము. వనలత్తీసాములు = వనలత్తీయొక్క భూమిగముని,
 అని = ఇట్లు లేచి, (వానిని) వదలఁడు = విడువఁడు. ఏమనవచ్చునో = ఏమనుటయు
 క్తము. ఈపుష్పములు వనశోభకుం గారణ మనియైన విడువక వాయువు హరించుచు
 న్నాఁడు. పీని నేమనవచ్చు ననియొకచెలి మఱియొకచెలితో ననెను. గాలిచేతం బు
 వ్వు లెగిరిపోవుచున్న వనిభావము. కొమ్మ = ఓచెలియా! కయిక్ = చేలితోఁక, అం
 టి = ముట్టుకొని, ననక్ = పువ్వును, కోయుము. ఇకవంపనము = ఇంతకుంటే నధికము
 గక్ గొమ్మ వంగఁజేయకుము. ఈచంపకము = ఈసంపంగ, నెమ్మొగముచాయలక్ =
 ముఖకాంతులచేతక్, ననిచినది = పూచినది. ఇది మన ముఖకాంతిచేఁ బూచెను కా
 బట్టి దీనిని వంచి చాధింపక పూలుగోయుమని యొకతే మఱియొకతేతోఁ జెప్పెను.
 (జవ్వచులముఖకాంతిప్రసారముచే సంపంగ పూచు ననిదోహదములలోనున్నది.) కో
 కవారములు = జక్కవలగుంపులు, కనదనిగతిన్ = ప్రకాశించు చున్న వాయుసంహార
 ముచేతన, ఎగయుకప్రీపుదుమారములు = ఎగిరెడుకప్పపుఘోషులను, కని = చూచి,
 వెన్నెలని = చంద్రునికాంతి యనిభ్రమించి, పఱచెఁగదె = పొరిపోయెనుగదా! గాలి
 చేఁగవ్వరపుచెట్లనుండి యెగిరెడుదుమ్ము చూచి తెల్లఁగనుండుటచేఁ జక్రివాకములు
 వెన్నెల యనిభ్రమించి తమకు దానికి విరోధముగావున మఱి పోవుచుండఁ ననియొక
 తె చెప్పెను. దీనను ముందువాక్యమునను (భ్రాంతిమదలంకారము.) అంబుగుహన
 యన = ఓయింతీ! శుకము = చిలుక, దవ్వ = చాలదూము, అగని = అలోచించి, (ని
 గుల నాలోచించి యనియర్థము.) ఎలమావి = లేతమామిడిచెట్టును, విడిచి, నీకమ్మో
 వి = నీవెదవి, బింబమని = చొండవండనుకొని, ఎదురుకొనెక్ = ఎదురువచ్చెను. మగం
 దములు = పూచేసెలు, కేసరములక్ = కేసరపుష్పములనుండి, జడిగొనన్ = ఎడతెగకుం
 డఁగాక్, తొరంగెక్ = స్రవించెను. తద్బిందువులక్ = ఆతేనెనందువులచేతన, ధమ్మి
 ల్లకుంపములు = కొప్పలోని మొల్లమొల్లలు, తడిసెక్ = నానెను. అతిశయోక్త్యలంకార

ము. మయూరములు = నెమిళులు, పటుమధుపపటలులు, పటు = చోరవగల, మధుప
పటలులు = తుమ్మెదగంపులు, అభ్రములని = మేఘములని, నటియించె = నృత్యము చే
సెను. దీనియందు భ్రాంతిమదలంకారము. తన్నటనపుటోయారములు = వానినాట్యపు
సాగములను, కంటె = చూచితివా? చెలి = ఓసఖీ! ఈచందనము = ఈమంచిగంధపుఁజె
ట్టు, కూరపఱులక = ఘాతుకములైనపాములను, చుట్టుకొనియె = తన్నావరించున
ట్లు చేసికొనెను. అటకుక = ఆచోటునకుక, చేరఁబోవకుము. నీకుక, వందనము =
నమస్కారమును, (చేయుదును.) మిటారి = ఓమదవతి! కేదంగి = మొగలిపూవును,
ఏటికి = ఎందులకుక, కోయక, ఏగెదవు = పోయెదవు. అది = ఆపువ్వు, మరునకున్ =
మన్మథునకుక, కడిబంగరుకటారి = పరిమళము గలిగినబంగారుకత్తి, కాదలే = కాదా?
(అగు ననియర్థము.) మొగలిపూవుఁ గోయక యేలపోయెద వనియొకతె చెలి నడుగ
నది యాపువ్వు మన్మథునియాయుధముగాన ముట్టినైతి ననిచెప్పెను. కలికి = ఓసుందరీ,
ఇచ్చటక, కర్ణికారములు = కొండగోగ్రపువ్వులు, వనదేవతలకర్ణికాకారములు = వన
ముం బాలించు దేవతలయొక్క కర్ణభూషణములయొకారములను, తెలిపెక = ప్రకటిం
చెను. (స్త్రీలు చెవులను ధరించెడు సుకభూషణము కర్ణిక యనంబడును.) కొండ
గోగ్రపువ్వులు వనదేవతలయొక్క కర్ణభూషణములవలె నుండె ననిభావము. లతలమా
టునన్ = తీరగైలచాటునక, పెంపలరునీమకొనగోరు = అతిశయముచేఁ బ్రకాశించు నీ
గోటితుదను, అల్లయది = ఆకనుపడు స్త్రీ, పూవని = పుష్పమనిభ్రమించి, కేలక = చేతి
తోక, కొనక = తీసికొనుటకు, కోరుక = అపేక్షించును. చేడె = ఓచెలీ! (ఇదిచే
టీకబద్ధనము.) పికకుహారకారములు = కోయిలకూతలను, వేడుకగన్ = కుతూహల
మగునట్లు, వినెదేల = ఎందునకు వినెదవు. అవి = ఆకూతలు, విరహిణులచెవులకుక =
మగనితో నెడఁబాసినస్త్రీలచెవులకున్, కఠోరములు = విశక్యముకానివి, (అగున్)
అల్లచటక = ఆస్థలమునందుక, అఱవిరియు మొల్లవిరులు = సగముపూచినవందపుష్ప
ములు, మొల్లములు = పెళ్ళులు. (కలవు) అవి = ఆపువ్వులు, మరునకుక = మన్మథున
కున్, భల్లిములు = బాణములు, మఱచిపోక = (మన్మథునిబాణము లగుటను) మఱచి
పోవుట, తగునలే = తగునా? (తగదనుట) అచోట మొల్లలు చాల నున్న వనియొక
తె చెప్పఁగాక మఱియొకతె యవి మన్మథబాణము లనిమఱచి యటు పోవను మనిచె
ప్పెను. కురువేరు = (ఒకసుగంధిద్రవ్యము) మరువంపుసౌరభముక = మరువముయొ
క్కపరిమళమును, మఱలించెన్ = వారించెను. దానికంటె నధికముగాఁ బరిమళించు
చున్న దనిభావము. వేరొకవేరు = ఇంకొకవేరు, జగతిన్ = లోకమునందుక, దీని
కిన్ = ఈకురువేరునకుక, సరికాదు. పరిమళమున సమానము కాదు. సుదలిరో = ఓ

సుదతీ ! (మంచిదంతములుకలది) సురహస్నకౌన్దసం = సురహస్న లయొక్కనూతన మైవపుష్పములను, చేకొనవె = గ్రహింపుము. (క్రొత్త + ససలు = క్రొత్తసలు. సమాసంబునఁ బ్రాతాదులతోలియచ్చుమీఁదివర్ణంబులకెల్ల లోపంబు బహుళంబుగా నగు. చా. సం. ఈనూత్రముచేఁ గొత్తశబ్దములొని తకారద్యయమునను లోపము రాఁగాఁ, క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుఁ గొన్ని యడల నుగాగమంబును గొన్ని యడల మీఁదిపాల్లునకు ద్విత్యంబును నగు. బా. సం. నూత్రముచేఁ గొనమునను ద్విత్యము రాఁగా, నీరూపము సిద్ధించెను.) తద్వాసనలు = ఆది "స్వపూవులనుగింధములు, పుష్పి డులక = పరాగములచేతను, సారెక్ = మాటిమోటికి, చదలు = అకారశబ్దము. ఆంతుక్ = తాఁకెను. సఖులారా = ఓచెలులారా, కొమ్మ = మనఁజేరి యగుభద్ర, కొలఁది గననివెరాలి, కొలఁది = పరిమాణమును, కననివెరాలి = పొందనివలపును, (ఆధికమైన వలపు ననియర్థముః) కొని = పొంది, సోలసినది = మూర్ఖుఁ జెరిగినది. ఇరెక్ = పిమ్మటను, జలజాస్తుక్ = మన్మథుని, కొల్తము = పూజితము. రాగమ్మ = గంధంబు.

గీ॥ అనుచు వనకేళి నలిపి న ♦ చామరమహాత్రులు

లతులవివిధలతాంతనం ♦ తత్తులభావన

నమిత సౌరభరుచిరము ♦ త్తనవసం

నెంచి మదనున కర్పిత ♦ మంచు నెడలి॥

73

పద్యాయతాక్షులు = ఆశ్రీతులు, (తామరమహాత్రులు చామరమము లగుకన్నులుగలవారు.) అనుచుక్ = ఇట్లొండొరులతోఁ జేరికొనుచు, వనకేళి = ఉద్యానమందలిక్రీడను, చలిపి = చేసి, వివిధ.....లోకక, వివిధ సమానలగులు, అతంత = పువ్వులయొక్క, సంతతులలోక = సముదాయములయనీ, అమిత సౌరభరుచిరములు, అమిత = అధికమైన, సౌరభ = పరిమళముచే, రుచిరములు = మనోహరములు, వివవానిక్ = అయినపుష్పములను, ఎంచి = ఏర్పడిచి, మదనునకు = మన్మథునిమున, అర్పితము = దిసఁగుదము, అంచుక్, నెడలి = వెనుపలికి వచ్చి, ముందరవద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ విమలసన్మానసో ♦ సమభంబుగఁపున

రాజహంసవిహార ♦ గమ్య పరగును

వరషద్భముఖ్యవి ♦ స్ఫురితంబుగావున
 మృదులహరిశీలము ♦ ఖేష్ట మగుచు
 నురుధార రాష్ట్రాబ్జి ♦ యుక్తంబుగావున
 గురురవిజాభంగ ♦ గరిమ మగుచు
 వర్ణితకమలాధి ♦ వాసంబుగావున
 ఘనశంఖచక్రసం ♦ కలిత మగుచు
 సంబరమురీతి నలకాపు ♦ రంబుభాతి
 నిభవురితైఱంగు నచ్యుతా ♦ కృతిహారంగు
 వరుస నిరవొందునొకసరో ♦ వరము గాంచి
 రంచితారామసీమ న ♦ య్యబ్జముఖులు॥

74

అయ్యబ్జముఖులు = ఆశ్రీలు, (చంద్రుని బోలింపుముఖములు గలవారు.) అం
 చిత = మనోహర మైన, ఆరామసీమక = పూర్వోదయండుక, విమల.....భంబు
 విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = ప్రశస్త మైన, మానసోపమ = మానసోపమముతో సాటి
 గల, భంబు = కాంతి గలది, కావునక = అగుటచేతను, రాజ.....రమ్యము, రాజ
 హంస = రాయంచలయొక్క, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = సుందర మైనది,
 అగుచుక, మానససరసున హంసలు తలచు వసించును. వీరు చూచినకొలను దానిం
 బోలు గాన నిచటను హంసలు పెక్కులు గల వని చెప్పబడియెను. ఎఱ్ఱనికాళ్లును
 ముక్కులుం గలిగి తెల్లనిశరీరచ్ఛాయ గలహంసలు రాజహంస లనబడు. (ని) రాజ
 హంసా స్తు తే చంచుచరణై ర్హిహితై స్పితాః. ఆ. విమల = స్వచ్ఛ మైన, సత్ = స
 త్కృతిములయొక్క, మా = శోభచేతను, నసోపమ = సాటి లేని, భంబు = కాంతిగలది.
 (ఉపమ = సాదృశ్యము, అదికలది = సోపమము. అట్టిది కానిది, నసోపమము.) కా
 వునక = కనుకనే, రాజహంసవిహారరమ్యము, రాజ = చంద్రునియొక్కయు, హంస =
 సూర్యునియొక్కయు, విహార = సంచారముచేతను, రమ్యము = మనోహర మైనది, అగు
 చున, (ని) సక సత్వే విదుషి శ్రేష్ఠే సాధా భవతి చ త్రిషు స స్త్రీబ మృతే.
 నా. నా. (ని) రాజా మృగాంకే త్పత్రయే పృథే యనియను భాను స్తంస స్సహ
 స్రాంశు వనియు ననుచుండు. ఇందుఁ గొలనికి నాకాశముతో సాదృశ్యము చెప్పబడి
 ను. సన్మానసోపమభిత్వమును, రాజహంసవిహారరమ్యత్వమును శబ్దమాత్రముచే రెంటుం

గలవు. అగ్రముః లేవు. అనఁగా మానససరసునం గలవాఁలఁ బోలువునను, నత్యత్రములచే నసాధారణమైనవారి యాకాశంబునను, రామంబలసంహారము పోలువునను, మూర్ఖ చంద్రులసంచార మాకాశమునను గలదు. వర.....తంబు, వగ=శ్రేష్ఠమైన, పద్మ=తా మపూర్వావులు, ముఖ్య=మొదలైనవారిచే, విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁబడినది, కావు నన్=అగుటచేత, మృదుల.....ప్తము, మృదుల=నూగమున కారి, హరి=నీళ్లు కును, శిలీముఖ=తుమ్మెదలకును, ఇప్తము=అనుమలము, అగుదున్, పద్మమును మొ దలైనవి కలవు గనుకనే తుమ్మెదలు మొదలగువాని కీలను మిగుల బ్రతు మైన ద ని యగ్రము. వరపద్మముఖ్య=వరము పద్మము మొద లైనవనిధులచేతను (తొమ్మిది ద్వివ్యరాసులచేతను) విస్ఫురితంబు=ప్రకాశింపఁజేయఁబడినది, కావునన్=అగుటచే తను, మృదులహరిశిలీముఖేప్తము, మృదుల=మిక్కిలి దను గల, హరిశిలీముఖ=శివున కున్, (విష్ణువు బాణముగాఁ గలవాఁడు) ఇప్తము=ప్రీతు మైనది, అగుదున్, (ని) నుహపద్మశ్చ పద్మశ్చ శంఖో మకరకచ్చపౌ మునంద నంద పౌశ్చ వశ్చ నిభయో నవ. అ. (ని) అలి బాణో శిలీముఖో. అ. (ని) కుమారి కమి భేదము హరి గ్నా కపిలే త్రిపు. అ. ఇందుఁ గొలది కలకాపురముతో సామ్యము చేపట్టఁబడినది. పద్మా దింపత్రియు, హరిశిలీముఖేప్తమును వెనుకటియట్లే రుటను గలవు అగ్రములేవు. అనఁగాఁ దామరపూవులు మొదలగువానికలిమి పంపమును, పద్మము మొదలైనవిధులకలిమి యలకాపురంబునను, తుమ్మెదలు మొదలైనవారికిఁ బ్రీతి ను గుగుట పరమంబు ను, శివునకుం బ్రయము గావించుట యలకమునను గలవు. ఉరు.....యొక్కయు, ఉరు=గొప్పలగు, ధార్తరాష్ట్ర=కల్లనిముక్కులంబు కావున నదిగి కల్లనిబోనాకాంతి గల యంచలచే, (ని) ధార్తరాష్ట్ర స్థితేశ్వరక. అ. అభి దుగ్ధమును బాడినవిష్ణు, కావునన్=అగుటచేతను, గురు.....గరిమము, గురు=గొప్పలగునగు, నిభయంబును మునానదియొక్క (సూర్యునికిం గూఁతు రని యగ్రము.) (ని) కాళిందీ మూర్ఖత్రయ. అ. అభంగ=పూర్ణమైన, గరిమము=గొప్పము గలది, అగుదున్, ధార్తరాష్ట్రము లనునంచలు గలది గావుననే యమునానదిం బోత కల్లనినగు నదిగి దని మాశయము. ఉరు = అధిపతైన, ధార్తరాష్ట్రభిముక్తంబు=భృతరాష్ట్రపుత్తురి లపిడుమోధులు కలది, కావునన్, గురు=ద్రోణుని మొక్కయు. నిభయంకర్షణముక్తయు, అభంగ = అధికమైన, గరిమము=గొప్పము గలది అగుదు నిభయంకర్షణము. ఇందుఁ గొలనికి నిధిపురి (హస్తినాపురము) పోఁ గోల్కొని పుష్పఁబడియె. ధార్తరాష్ట్రభియొక్కత్వంబును, గురురవిబాభంగగరిమత్వంబును శబ్దమాత్రముచే రుటంబు గలవు. గొప్పవి యగుహంసవిశేషములు గలుగుట చేలువునందును భృతరాష్ట్రపుత్తురి లనుబోదు

లు గలుగుట హస్తీపురమునందను, యమసానియొక్క నౌకము కొనియెడి పుట్టము
బునివలనను గర్జనివలననుం గలిగిన నౌకము హస్తీవాపుమునందను పుట్టమునందు
లేవు. పరిత...సంబు, పరిత=స్తలింపఁబడిన, కమలాక్షికానందం = కమలమునందను
(ని) కమలం భువనం జలం. ఆ. కావునన్ = అగుటచేతను, ము...నందను
న=గొప్పవి యగు, శంఖ=శంఖములతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, కమలము
ము=కూడుకొన్నది, ఆగుచున్, వర్ణిత=స్తలింపఁబడిన, కమలాక్షికానందం = కమలము
మనికొపట్టు, కావునన్, (ని) కమలా శ్రీ పుష్పరేఖియన్. ఆ. ము...నందను
శంఖ=పాంచజన్య మనుశంఖముతోడను, చక్ర=చక్రములతోడను, కమలము
సంకలితము = కూడుకొన్నది. ఆగుచున్, ఆని లెండకన్యము. ఇందు చక్రములతో
విష్ణువుతో సామ్యము చేర్చుచుండెను. సామ్యము మీదజేయకై యాహ్వానము
ది. వరుసన్ = క్రమముతో, అంగములేక = అవశ్యములేకుండ, అవశ్యములేకుండ
ని యర్థము. అలకాపురంబుభాటిన్ = పుణ్యపురముయొక్క భాటిచేతను, పుణ్య
పురమునలే నని యర్థము. ఇంద్రునిజంతుకన్ = హస్తీపురముయొక్క పుణ్య
రమునలే నని యర్థము అయ్యుతాకృతీహంసం = విష్ణుయోగాముయొక్క హం
సం బోలినసాగనుచేతను. (తృతీయాశ్వాసమునందను) విష్ణుయోగాముయొక్క
యర్థము. ఇంద్రుని సుకసరోజము = ప్రకాశము చుండెడు సుకసరోజము
చూచిరి. ఇందు శ్లేషాలంకారము.

మ॥ కదియం దీరనివృద్ధియావతదిదృఢం మోకాతుకస్ఫూర్తితో
నెదు రేతెంచుజలాధిదేవతలమం ♦ జీకామనామంబులై
మృదుకాసారమరాళికామనకల ♦ క్రేంకారముల్ వింటెను
ద్వదనాలోలవిలోకనంబులనఁ ♦ స్వహృద్భిత్తాధుల్ వికాశం 75

మృదు.....క్రేంకారముల్, మృదు = కాగిన్యము (ఇది క్రేంకారములతో
స్వయించును.) కాసార = కొలఁదనందలి, మరాళికా = పాంచాంగముయొక్క, వికా
శం = మదముచేస్ఫుటముకాని, క్రేంకారముల్ = భ్రమలు, వికాశం = వికాశించుట
తీర.....స్ఫూర్తితోన్, తీర = బిడ్డనందన్, విష్ణు = కూడుచున్న, వికాశం = శ్రీ
సముదాయముయొక్క, దిదృఢ = చూచుటయందలి, కాతుక = చేరుకొనుట, స్ఫూ
ర్తితోన్ = కలుగుటతోన్, బిడ్డనం గూర్చున్ శ్రీ లంకా వాడ చేతుల కలుగుట
నని యర్థము. (ఇందు దిదృఢాశక్తియునకే చూచుతోన్ యని యర్థము నాదు కాదు

కశబప్రయోగ మసావశ్యకము.) ఎదురు = అభిముఖముగా, ఏతెంచు.....నాదంబులై, ఏతెంచు = వచ్చెడు, జలాధి దేవతల = జలాధి దేవతలయొక్క, మంజీర = కాళి యందలయొక్క, ఓఘు = సముదాయముయొక్క, నాదంబులై = ధ్వనులై, మించెన్ = ప్రకాశించెను. భద్రాయం జెలిక తైలును స్నానము చేయఁదలంచి కొలఁతుదరికిం బోయినప్పు డందలిహంసలు వారిం జూచి చేయుధ్వనులు దరి నున్న పీఠం జూడఁగోరి యెదురువచ్చు చున్న జలాధి దేవతలకాలియందలచప్పుడువలె నుండె నని భావము. పద్మప్రార్థితాశుల్ = పద్మమునుండి యెగురుచున్న తుమ్మెదలు, తద్వదనా.....నంబులు, తత్ = ఆజలాధి దేవతలయొక్క, వదన = మోమునందలి, ఆలోల = చలించుచున్న విలోకనంబులు = చూపులు, అనం దగన్ = అనున ట్లుండెను. ఇం దంచకూత లందలచప్పుళ్లనియు, పద్మములనుండి యెగురుతుమ్మెదలుమోమునందలిచూపు లనియు సంభావించె గాన నుత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ॥ తరగలఁ దేలుమీలకు దు) తంబుగ వాల్చి ప్రభుల్లహల్లకో
 త్కరసురజఃపిశంగితప ధ తత్రములై వడి లేచి మింటి కే
 గురహి దిటంబు లొలకుము ధ కుల్ కమలాకరలక్ష్మి వేడ్క నం
 బరరమతోడ నాడుజిగి ధ బంగరుబంతు లనంగ రాజిలెన్॥ 76

తరగలన్ = అలయందున్, తేలుమీలకున్ = ఈఁదులాడెడుచేఁపలకున్, (చేఁపలను బట్టుకొనుట కని యర్థము.) ద్రుతంబుగన్ = త్వరగా, వ్రాలి, ప్రభుల్ల..... తత్రములై, ప్రభుల్ల = మిగుల వికసించిన, హల్లక = ఎఱ్ఱకలువలయొక్క, ఉత్కర = సముదయమునందలి, సురజః = పరాగముచేతను, పిశంగిత = పచ్చనికాంతిగల, పత్రములై = తెక్కలు గలవియై, (ని) హల్లకం రక్తసంధ్యకం. అ. వడిన్ = వేగముతో, లేచి, మింటికెన్ = ఆకాశమునకున్, ఏగురహిన్ = పోవునందముచేతను, దిటంబులు = దృఢములు, ఔలకుముకుల్ = అగుటిట్టిభములు, కమలాకరలక్ష్మి = సరోలక్ష్మి, (కమలాకరము = తామరల కునికిపట్టు, కొలను.) తామరపువ్వులందు లక్ష్మి యుండు నని ప్రసిద్ధి. అంబరరమతోడన్ = ఆకాశలక్ష్మితోడన్, అడుజిగిబంగరుబంతు లనంగన్ = ఆడెడునవియుఁగాంతిగలవియు నగుబంగారుబంతులలో యనునట్లు, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను. ఆకాశమునం గనిపెట్టుకొనియుండి తరంగములవలించెఁపల కుటుము సరగ లేచుచున్నలకుముప లనుపక్షులు సరసునందలిలక్ష్మిదేవి యాకాశశోభ యనెడుస్త్రీతో నాడుబంగారుబంతులువలెఁ బ్రకాశించు చుండె నని యర్థము. బంతి తాకితమై నేలం

బడి కీఘ్రిముగనే పైకి లేచుచుండును. ఈపక్షులు చేపలకై జలంబునంబడి సత్వగము
గ లేచుచుండును గావున వానితోఁ దాదాత్మ్యము వర్ణింపఁబడెను. లోకమున బం
తులు ప్రసిద్ధము లైన నట్టి వప్రిసిద్ధములు గావున సుత్యేక్షాలంకారము.

సీ॥ పుంశ్చలివలె ఘేన ♦ పుంగొంగు సంగోరు

దిగిచి జక్కవగుబ్బ ♦ సొగసుఁ జూపి

సురతవిహ్వలవ్రాలె ♦ దరనిమిలితనీల

కుముదహోచనముల ♦ కొమరు చాల్చి

చూలింతపోల్కె వి ♦ స్ఫురితకూర్మోదర

ప్రకటశైవలరోమ ♦ రాజి నెఱిపి

బాలెంతలీల మృ ♦ శాలహోలమరాళ

బాల కళిరవంపు ♦ జోల వాడి

లలిని విలసిల్లునవనరో ♦ లక్ష్మీతోడఁ

జెలిమికై కాన్కయిడి రస ♦ నలరుబోండ్ల

భూషణాంబరములు తటిం ♦ బోవు వెట్టి

వలిపములు గట్టి నీరాడ ♦ వచ్చి రవుడు॥

77

పుంశ్చలివలె = బానిసవలె, ఘేనపుంగు = సురు వసెడుపైఁటకొంగును,
సంగోరు = సగముభాగము, తిగిచి = తొలగించి, జక్కవగుబ్బసొగసు = బక్కవ లని
యెడుకుచములచక్కఁదనమును, చూపి = కనుపఱచి, ఘేనముం బోలివచ్చెంటు మనియును
జక్రివాకములం బోలినకుచములచక్కఁదన మనియును బారిటీపర మైనయగ్ధము. సు
రతవిహ్వలవోలె, సురత = సంభోగముచేత, విహ్వలవోలె = పరవశురా లెవశ్రీప
లెను, దర.....కొమరు, దర = కొంచెము, నిమిలిత = మూచుఁబడిన, నీలమును
నల్లగలువ లనెడు, లోచనములకొమరు = నేత్రములయందమును, చాల్చి = ధరించి,
(నేత్రనిమిలనము రతివిహ్వలాధర్మము) చూలింతపోల్కె = గర్భిణీవలె, విస్ఫురిత
.....రాజి, విస్ఫురిత = ప్రకాశించిన, వెల్లడి యైన యని యగ్ధము. కూర్మ = శాంత
శ్లను, ఉదర = గర్భమందు, ప్రకట = స్ఫుట మైన, శైవల = నాచుఁబడిన లను, నోమి
రాజి = చూగారు, నెఱిపి = ప్రకటించి, చూగారుప్రకట మగుట గర్భిణీధర్మము. భా

తంత్రీలన్ = ప్రియవించిన శ్రీయొక్క విలాసము చేతను, శ్రీవలె నని యర్థము. వృణా
 శబ్దోలన్ = తామరతూండ్లనును య్యెలయందుకొ, మరాళబాలకున్ = అంచపిల్లకుకొ,
 అశిరవంపుజోల = తుమ్మెదరవ మనుదర్శిపుచ్చుపాటను, పాడి. ఉయ్యెలలందు శిశు
 వుల నుంచి జోలలు వాడుట బాలెంతలధర్మము. లలిని = సాగసుతోకొ, విలసిల్లుసరో
 లక్ష్మీతోడకొ = ప్రకాశించు సరస్వీభయనులక్ష్మీతోకొ, చెలిమికై = స్నేహముకొఱకు,
 కాన్కయిడి రసకొ = కానుక చేసిరో యనునట్లు, అలరుఁబోండ్లు = భద్ర మొదలగు
 శ్రీలు, (అలరు + మేను = అలరుఁబోడి. బహుప్రిహిని శ్రీవాచ్యం బగుచో నుప
 మానంబుమీఁది మేనునకుఁ బోడి యగు. బా. సమా. భూషణాంబగములు = ఆభరణ
 ములు, వస్త్రములను, తడిన్ = ఒడ్డునందుకొ, పోవు వెట్టి = ఊడ్చి వెట్టి, వలిపము
 లు = సన్ననివస్త్రములు, కట్టి = ధరించి, అపుడు = ఆకాలమున, నీరాడకొ = స్నానము
 చేయుటకు, వచ్చిరి = వలెంచిరి.

మ॥ లలనామండలిచెట్టవట్టుకొని కే ♦ శాకూళిలో డిగ్గి గు

బృబబంటిం దగుతోయ మొండొరులపై ♦ బంగారపుంగొమ్ములం

గలయం జిమ్ముచుఁ దేఱు లబ్జముల రే ♦ గం జల్లు పోరాడి రం

దెలమిం గూడుచు జల్లులాడుకరిణీ ♦ బృందంబుచందంబునకొ॥ 78

లలనామండలి = శ్రీలసమాహము, చెట్ట = (ఒండొరుల) హస్తమును, పట్టుకొ
 ని = అవలంబించి, కేశాకూళిలోకొ = క్రీడాగ్ధ మై సరసునందుకొ, డిగ్గి = ప్రవేశించి,
 అందుకొ = ఆకొలనియందున్, గుబ్బలబంటికొ = కుచములలోఁతునకొ, తొమ్ములోఁతు
 న నని యర్థము. దహ్నాగ్ధంబునం బంటికొలఁదు లగు. బా. తద్ధి. తగుతోయము = ప్ర
 కాశించుజలమును, బంగారపుంగొమ్ములన్ = బంగారముతోఁ జేసినచిమ్మనగ్రోవుల
 తోకొ, వెండ్లిండ్లయందుఁ బసపునీరును దక్కినకాలమున నీటి సెుకరిమీఁద నొకరు
 పరిహాసాగ్ధము చల్లుకొనుగొట్టము చిమ్మనగ్రోవి. ఒండొరులపైకొ = ఒకరొకరిమీఁదను,
 కలయం జిమ్ముచున్ = ఒడలు తడియినట్లు చల్లికొనుచుకొ, తేఱులు = తుమ్మెదలు,
 అబ్జములకొ = పద్మములనుండి, రేగకొ = ఎగయినట్లు, ఎలమికొ = ప్రీతితోకొ, గూడు
 చున్ = కలియుచున్, చల్లులాడుకరిణీ బృందంబుచందంబునకొ = నీరు చల్లుకొనునాఁ
 డేనుఁగులసముదాయముయొక్క విధముచేతను, చల్లుపోరాడిరి = ఒండొరులమీఁద నీరు
 చల్లికొనెడియాట నాడిరి. దీనికిం గర్తయైనమండలి యనునది యేకవచనము నమహద
 ర్థకము నైనను సమూహమునకు నందున్న వారికి భేదములేమిచే బహువచనము మహతీ
 వాచకము నగుక్రియ ప్రయోగింపఁబడెను.

క॥ కొందరగలఁ దేలుచుఁ దమఁ

ముందరఁ గలవిమలకమల ♦ ములఁ జేకొని చె

న్నందిరి కొందఱు సుందరు

లం దరవిందగృహ బహుత ♦ సగపడియె నన॥ 79

కొందఱుసుందరులు = (అకొలనిలో దిగినవారిలో) కొందఱు అందక త్రియలు, కొందరగల = కొత్తయలలయందు, తేలుచు = ఈడుచు, తమముందర = వారియెదుటను, కలవిమలకమలముల = ఉన్న మంచితామరపువ్వులను, చేకొని = చేతితోఁ బట్టుకొని, అందున్ = ఆసరమునందున్, అరవిందగృహ = లక్ష్మి (తామరపువ్వు లే యిట్లుగాఁ గలది..) బహుత = బహుత్వముచేతను (అనేకరూపములతో నని యర్థము.) అగపడియె నన = ప్రత్యక్షమయ్యె నొ యనునట్లు, చెన్నందిరి = ప్రకాశించిరి.

చ॥ పాలఁతి యొకర్తు చెంగలువ ♦ పుప్పొడి గప్పిననీరు దోయిటం

జలికినచోఁ దదంబుపరి ♦ పిక్తపిశంగనిజాంగ కాంశుకం

బులరుచితోడ మించె నొక ♦ ముద్దియ నాలవనాఁటినీటున

నెలకొనుమేనికొంబసపు ♦ నిగ్గులతోఁ బసపాడెనో యన॥ 80

ఒకర్తుపాలతి = ఒకానొకయింతి, చెంగలువపుప్పొడి = ఎఱ్ఱకలువపూలపరాగము, కప్పిననీరు = క్రమిల్చిననీటిని (పుప్పొడిచేఁ గప్పఁబడిననీటి నని యర్థము.) దోయిట = దోసిలితో, చిలికినచో = చల్లఁగా, ఒకముద్దియ = మఱియొక్కయింతి, తదంబు.....తోడ, తదంబు = ఆనీటిచేతను, పిక్త = తడుపఁబడినది గనుక నే, పిశంగ = పచ్చని, నిజాంగక = తయవయవములయొక్కయు, అంశుకంబుల = వస్త్రముయొక్కయు, దుచితోడ = కాంతితో, నాలవనాఁటినీటున = రజస్వలయైననాల్గవనాఁటిసాగముతో, నెలకొనుమేనికొంబసపునిగ్గులతో = నిల్కడ గల దేహమందలికొత్తది యగుపసపుకాంతితో, పసపాడెనో యన = స్నానముచేసెనో యనునట్లు, మించె = ప్రకాశించెను. ఒకస్త్రీ కలువపూవులపరాగముతోఁ గూడిననీటిని మఱియొకతెవై జల్లఁగా నామెపచ్చనిపరాగముతోఁ గూడిననీటిచేఁ దడిసి రజస్వలయైననాలవనాఁడు పసపు పూసికొని స్నానముచేసినదివలెఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

చ॥ ఒలసిన కేంపుదామరల ♦ యోలములో లలి నోల యోల యో
లలన ! యటంచు నొక్కనన ♦ లా సవిలాసజలంబునగానాన
చ్చలన జలంబులో ననె నె ♦ సం జని యంతె సరోంతరంబునె
వెలతె జలాధిదేవత వి ♦ నిర్మలతం బొడచూపెనో యనె॥ 81

ఒక్కననలా = ఒకామెకయింతి (ఇది దేశ్యపదము గాక దీర్ఘమునను ప్రాప్త
మూడు.) ఒలసిన.....యోలములోనె, ఒలసిన = చుట్టు నున్న, కేంపుదామర
ల = ఎఱ్ఱదామరలయొక్క, యోలములోనె = ముఱ్ఱములోనె, ఎఱ్ఱదామరలోపే మ
ఱ్ఱమునచోట నని యర్థము. ఒలలన = ఒకపదకగలయింతి ! ఒలయోలం (ఇది జలక్రీ
డ లాడుకొనునపు డనుకొనుశబ్దము.) అటంచునె, లలిత = ప్రేమతోనె, సవిలాస...
...చ్చలనె, సవిలాస = సింగారముతో నుడువట్లు, జల సీతీయందె, అనగానా
న = మునుగుట యనెడు, చలనె = మనచేతను. జలంబులోనె = సీతీయందె, వె
సన్ = త్వరతోనె, చని = పోయి, అంతె = పిమ్మట, జలాధిదేవత, సరోంతరంబునె (సీ
రు) నిర్మలముగా నుండుటచేతను, బొడచూపెనూ యనెనానెత్తికరించనూ
యనునట్లు, సరోంతరంబునె = కొలఁదలచుచుండినె, (కొలఁదలచుచుండి యని
యర్థము.) వెలతె = వెలుపలికి వచ్చెను. ఒకామెనె శ్రీ మణియొకసం నాచి యో
ల యోల యని చెప్పచునె నీట మునిగి పాతెత్తికరించుటాభిమానకవతివలె కొల
కుడుమునుండి వెడలివచ్చె నని తాత్పర్యము. ఇందు చాలవచనములు నున్నవేలని
ననునది వెడలుయొక్కరూపాంతరము.

సీ॥ ఆనసంబులుగా న ♦ నాంభోరహమాములు న

నాంభోరహమాములుగా ♦ నాననములు

లోచనంబులుగా వి ♦ లోలమీనములు వి

లోలమీనములుగా ♦ లోచనములు

నురసిజంబులుగాఁ బ ♦ యోజకోశములు ప

యోజకోశములుగా ♦ నురసిజములు

కచనిచయములుగా ♦ ఘనశైవలంబులు

ఘనశైవలములుగాఁ ♦ గచచయములు

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయాసలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు.

82

మందయాసలు=శ్రీలు, (మెల్లనిడక గలవారు) ఫేలనాలోలు=అటం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుక, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
ఆననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, ఆననములు=ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినభావ
ము మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియును దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాడు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్ను
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నులు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరినిజములు=కుచములు, కాక, ఉ
రనిజములు=కుచములు, పయోజకోశములు గాన్=తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=వెద్దనాచుండినలు, కచనిచయములు గాక=కేశపాళము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాళములు, ఘనశైవలములు గాక=వెద్దనాచుండిన లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్=తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదభి
చిని, అందక=పొందకగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునవములనును, భేదము తే
లియ కుండకగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుక, అమందలీలక=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=బలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్యాకరమునఁ బ్రవేశించిన శ్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెనగాన వి
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
నలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వళులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

చెలి = భద్ర, తేటిగమన్ = తుమ్మెదలగుంపును, తోలి = ఎగురగొట్టి, తమ్మి
 పూచేనెన్ = మరందరసమును, క్రోలి = త్రాచి, సలిలములన్ = నీటియందున్, వ్రా
 లి = దగి, వీచికావళులన్ = తరంగపంక్తులమీఁదను, తేలి = ఈడి, కొలనన్ = తటాక
 మునందున్, ఆడి, అచ్చరలతోడన్ = రంభాదులతోన్, అమ్మతాల్గిన్ = తీరసముద్ర
 మునుండి, అబ్బవోరెన్ = లక్ష్మీవలెనె, చెలులన్ = చెలికత్తెలను, కూడి = కలసికొని,
 వెలువడెన్ = వెలికి వచ్చెను.

చ॥ కొలనితటంబుఁ జేరి యనుఁ డగుంజెలు లింతికి నంత కుంతలం
 బులతడి యెత్తి క్రొంబసిడి డ పుట్టముఁ గట్టి మృగీమదంబునన్
 దిలకము దిద్ది కజ్జలము డ దీరిచి మైఁ గలపం బలంది సా
 మ్ములు ఘటియించి తారును న డ ముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై॥

అనుగుంజెలులు = ఆధద్రవెయ్యగార్లు, అంతన్ = పిమ్మటను. కొలనితటం
 బున్ = సరసునొడ్డును, చేరి = ప్రవేశించి, ఇంతికిన్ = భద్రాపత్ని, కుంతలంబులతడి =
 మరులతడిని, ఒత్తి = ఆర్చి, క్రొంబసిడిపుట్టమున్ = క్రొత్తదియుం బంగాయనగిగలది
 యు నగువస్త్రమును, కట్టి, మృగీమదంబునన్ = కన్నాచేతను, తిలకము = బొట్టును, ది
 ద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, తీరిచి = (కన్నులను) చక్కఁబఱచి, మైన్ =
 దేశమునందున్, కలపము = గంధమును, అలంది = పూసి, సామ్ములు = నగలను, ఘటి
 యించి = కూర్చి, తారును = చెలులునయితము, సముజ్జ్వలభూషణభూషితాంగులై = విల
 సిల్లుచున్న భూషణములచే నలంకరింపఁబడిన శరీరములు గలవారై ముండుపద్యముతో న
 న్నయము.

క॥ చిత్రపటంబున మరునివి

చిత్రాకృతి వాసి పూజఁ డ జేసి వినతలై

స్తోత్రము లొనర్చి పంకజ

పత్రాక్షులు కేళిసాధ డ భాగము సేరన్॥

85

పంకజపత్రాక్షులు = (మీఁదటి) చెలులు (తామర కేకులం బోలిసకన్నులు గ
 లవారు.) చిత్రపటంబునన్ = చిత్రపునందున్, మరునివిచిత్రాకృతిన్ = మన్మథునివిం
 తయైనయాకారమును, వ్రాసి = లిఖించి పూజజేసి, వినతలై = సమస్కరించినవారై,

దోర్లతలుగా మృణాళపం ♦ క్తులు మృణాళ
పంక్తులుగ దోర్లత లభేద ♦ భావమంద
మందయాసలు గొలన న ♦ మందలీల
నోలలాడిరి ఫేలనా ♦ లోల లగుచు.

82

మందయాసలు=శ్రీలు, (మెల్లనిడక గలవారు) ఫేలనాలోలు=అటం
దాసక్తి గలవారు, అగుచుక, నవాంభోరుహములు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు,
ఆననములుగాక=ముఖము లగునట్లును, ఆననములు=ముఖములు, నవాంభోరుహము
లు=క్రొత్తగ వికసించినపద్మములు, కాన్=అగునట్లును, క్రొత్తగ వికసించినభావ
ము మోము లనియును మోములు క్రొత్తదామర లనియును దోచునట్లుగా నని యర్థ
ము. విలోలమీనములు=దుముకులాడు చున్న చేపలు, లోచనములు గాక=కన్ను
లగునట్లును, లోచనములు=కన్నులు, విలోలమీనములు గాక=చలించుచేప లగున
ట్లును, పయోజకోశములు=తామర మొగ్గలు, ఉరినిజములు=కుచములు, కాక, ఉ
రనిజములు=కుచములు, పయోజకోశములు గాన్=తామర మొగ్గ లగునట్లును, ఘన
శైవలంబులు=వెద్దనాచుండినలు, కచనిచయములు గాక=కేశపాళము లగునట్లును,
కచచయములు=కేశపాళములు, ఘనశైవలములు గాక=వెద్దనాచుండిన లగునట్లును,
మృణాళపంక్తులు=తామరతూండ్లు, దోర్లతలుగాక=బాహువులు గాను, దోర్లతలు=
బాహువులు, మృణాలపంక్తులు గాన్=తామరతూండ్లు గాను, అభేదభావము=అభేదభి
చిని, అందక=పొందకగాన్, పద్మములు చేపలు మొదలగునవములనును, భేదము తే
లియ కుండకగా నని భావము. కొలనన్=సరసునందుక, అమందలీలక=అధిక మైన
విలాసముతో, ఓలలాడిరి=బలక్రీడ చేసిరి. ఇందుఁ బద్యాకరమునఁ బ్రవేశించిన శ్రీల
యవయవములకును బద్మాదులకును సామ్యముచే భేదము తిరోహిత మయ్యెనగాన వి
లితాలంకారము.

గీ॥ తేటిగమిఁ దోలి తమ్మిపూఁ ♦ దేనెఁ గోలి
నలిలముల వ్రాలి వీచికా ♦ వళులఁ దేలి
చెలి చెలులఁగూడి వెలువడెఁ ♦ గొలన నాడి
యచ్చరలతోడ నమృతాబ్ధి ♦ నబ్జపూలె॥

83

బంగారముతోడను కేయలడిన యని యర్థము.) కన్యకాధ = వివాహార్థ మైనబండ్లముక్క, (ఇప్పటిగుట్టపుబండ్లం బోలిన వని యర్థము.) పంక్తిలోక = సమాహారములోక నిజావాసంబుక = తననివాసస్థానమును, ప్రాజీవించిక = ప్రాజీవించుగాక, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క॥ చరమమహీధరభిఖరం

తరసరణి దరణి జరుగఁ ♦ ద్రోగినసాం

ద్రరజశ్చన్నత గన నన

స్ఫురితజపాలోకావళి ♦ శోభితుఁ డయ్యె॥

88

తరణి = నూర్పడు, చరమ.....సరణి, చరమ = పడమటిదిన్ను = మున్ను, మహీధర = పర్వతముమొక్క (అస్తావలముమొక్క అని యర్థము.) భిఖరాంతరసరణి = భిక్షరములవడిమిహర్గమునందుక, జరుగక = పోవునుండగాన, త్రోగిన..... చన్నతక, తతో = ఆపర్వతసంబంధ మైన, స్ఫురిత = నింగుగానాదీవ్యములముక్క, సాంద్ర = దళమైన, రణ = పరాగముమొక్క, భన్నత = తనవత్తును, ని నాంక = తన నెనో యప్పుట్లు, ఆకొండమందలినింగుగానాదీవ్యములముగలిగే నిప్పుల డెతో అనినట్లని యర్థము. స్ఫురిత.....శోభితుఁడు, స్ఫురిత = ప్రకాశించెను, జపా = మంజవ పువ్వువలెక, శోక = ఎఱ్ఱి, దరణి = కాంతులడిను, శోభితుఁడు = అభిరూపించుచుండినవాడు అయ్యెక, నూర్పమనునము గానప్పు గాన గానతి నుండుము దగ్గట చే బింబము మిగుల సౌమ్యముగాను నిలమానవత్తును గలగము నుండి బని తాత్పర్యము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

మ॥ తరునంఘంబుల కెల్లఁ బల్లవితచూ ♦ తత్త్వంబు గల్పించి భూ

ధరశృంగంబుల కెల్ల మేనుభిభర ♦ త్వంబుల చిహ్నావించి భా

స్వరసాధాగ్నినవేందుకాలతములను ♦ సోగంధునద్యామలం

ఎరచించెక జరతారుణాలవము ల ♦ వ్యేతం గనుప్పంపులక॥ 89

జరతారుణాలవములు = ముదిరిననూర్పకాలముల (నీగండి అని యర్థము.) అవ్యేతక = ఆకాలమందు, కనుప్పంపులక = దిక్కులందున, సమనంఘంబుల కెల్లక = చెట్టులన్నింటికిని, పల్లవితచాతత్వంబు = చికిరించుమామిడి పట్టుముక్కభావమును, కల్పించి

చి=కలిగించి, (పొత్తు గ్రంథకపుకుండెడిమొండలు సోపటచే కెట్టియే: జి
గిరించినమామిడిచెట్టులునలె నెట్టువిగనుండె నని యాశయము. ముందువాక్యమునందు
నిట్లే భావము గ్రహింపవలయును.) భూధన్వ్యంగముల కెట్లై=అట్లు కొండకొమ్ము
లగును, మేరుశిఖరత్వంగున=బంగారుకొండయొక్క శిఖరభావమున, ప్రిణామించి=
అనుగ్రహించి (కలిగించి యని యర్థము.) భావ్యర.....కాంతములకు, భావ్య
ర=ప్రికాశించెడు, సాధ=మేడలయొక్క, అగ్ర=వివరము, భ=సూత్రమై,
ఇందుకాంతములకు=చంద్రకాంతపురాల (గుట్టుల) కు, భావ్యరచామ
లక=ఎట్టుకలువపువ్వులకాంతిని, విరచించెక=స్పృశించెను. చూచుచున్నచోచూచు
నందలియెండ సోపటచే నెత్తైచ్చలమున నున్నకస్తుత లన్నియు నెట్లైయెండె
ని తాత్పర్యము.

క॥ ఖరకరుఁ డరిగెను రండని

స్ఫురదుదయాచలము వెనుకః ♦ చొచ్చినయిరులక

ద్వరఁ బిలువఁజనుతహస్త్రుల

కరణి నరిగె నీడలు దొలు ♦ గడకు చిగుదలై 90

నీడలు=చాయలు, ఖరకరుఁడు=చూర్మరుఁడు (తీక్ష్ణ మైనకాంతి కలవాఁడు.)
అరిగెను=పోయెను. రండు, అరి, స్ఫురదుదయాచలము వెనుకక=ప్రకాశించుచు
పుగొండకు వెనుకటిభాగమందుక, చొచ్చినయిరులక=ఉండినచీరట్టును, త్వక=
కిక్కుముగాక, పిలువక=పిలుచుటకున్, చతుతహస్త్రులకరణిక=వెళ్లెనుచాచీరట్టు
మిత్రములవిధముచేత, మిత్రములునలె నని యర్థము. చిగుదలై=మిగులవీర్చుములై, చొ
లుగడకుక=తూర్పుదిక్కునకుక, అరిగెక=పోయెను. చూచు చూచియుచూర్మరుఁ
డు పోయెను. నిచ్చయముగ రావచ్చు నని చీరలులకు పిలుచుటకై పోయెనుచాచీ
త్రములునలె నీడలు మిగులంబొడవులై తూర్పునకు పోవుచుండె నని తాత్పర్యము.
ఉత్పేద్రాలంకారము.

క॥ బారులు దీరుచు గూడులఁ

జేరె బతంగములు భాను ♦ శిలలకుఁ దానె

బాణెను మృగతృష్ణావా

ధారల జడి దీణె మింట ♦ రక్తిను మీఠెక 91

పతంగములు = పక్షులు, బారులు దీరుచున్ = వరుసలు గట్టుచున్, గూడులకై, చేరెకై = ప్రవేశించెను. భానుశిలకుకై = సూర్యకాంతపురాలకుకై, తాపంబు = వేడి ఆటెకై = తగ్గెను, స్ఫుగత్పష్టవాధారలజడి = ఎండమావులనీటిప్రవాహమువలనిబాధ, తీతెకై = నశించెను. (ఎడారులయందు వ్యాపించినసూర్యునియొక్క కాంతులు కిరణ జ్ఞానములేనిమృగములకు జలము లనభ్రాంతి గల్పించును ; గాన నని మృగత్పష్ట లనంబుడు.) మింటకై = ఆకసమునకై, రక్తిమ = సంధ్యారాగము, మీతెకై = అతిశయించెను. ఇందు శకటరేఫమునకు రేఫమునకుఁ బ్రాసమున మైతి.

మ॥ వరసన్మార్గగతుం డినుండు త్రిజగ ధ్వంద్వం దనం బొల్చి దు
స్తర మ్మాదైవనియుక్తి బంకజరజ ధ్వంపర్కయై సాంద్రీశీ
ధురసం బానిసపద్మినిం గలసి త ద్దోషంబు వాయక మహా
పరపాథోనిధిలోనఁ దా మునిఁగె నా ధానుండు గుంకెన్ వెనక॥

వర.....గతుండు, వర = శ్రేష్ఠమైన, సన్మార్గ = సత్తత్త్వములతోవను (ఆకాశమును) గతుండు = పొందినవాడు, మంచితోవంబోవువాఁ (మంచినడవడిగలవాఁ) డని యర్థాంతరము. ఇనుండు = సూర్యుండు, ప్రభు వని యర్థాంతరము. (ని) ఇనన్మార్గే ప్రభౌ. అ. త్రిజగద్ద్వంద్వండు = మల్లోకముల (నున్నవారికి) నమస్కరింపఁ దగినవాడు. (రెంటికి నమానము) అఁకై = అనునట్లు, పొల్చి = ప్రకాశించి, ప్రసిద్ధి చెంది యనియర్థము. దుస్తరము = చాటు శక్యము గానిది, బొద్దైవనియుక్తికై = అగునదృష్టమయొక్కయేర్పాటుచేతను, పంకజరజస్వంపర్కయై, పంకజ = పద్మములయొక్క, రజః = పుష్పావీయొక్క, సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై, పంక = పాపమువలన, జ = పుట్టిన, రజః = రజస్సుయొక్క (స్త్రీలబుతువు రజస్సనంబుడు.) సంపర్కయై = సంబంధము గలదియై యని యర్థాంతరము. మున్నిఁద్రండు వృత్తాసురుని జంపినపుడు పొందినపాపములో నొక్కభాగము స్త్రీలలో సంక్రిమించుటచే రజస్సు గలిగె నని భాగవతము. సాంద్రీశీధురసంబు = దలమైనమందరసమును, ఆనిసపద్మినికై = ధరించినపద్మలతను, దలమైనమద్వరసమును ద్రావినపద్మినీజాతిస్త్రీనని యర్థాంతరము. కలసి = కూడి, తద్దోషంబు = పుష్పావీతోఁ గూడినపద్మలతాసంపర్కమువలనిమాల్వము, పాయకై = పోవుటకుకై, ఆరజస్వలాస్త్రీసంబంధమువలనిదోషము పోవుట కని యర్థాంతరము. మహా.....లోకై, మహాత్ = గొప్పది యగు, అపరపాథోనిధిలోనకై = పడమటిసముద్రమునందున్, తాకై = తాను, మునిఁగెనాకై =

మనిగనో యనునట్లు, భానుండు=సూర్యుడు, వెనక=శీఘ్రముగాక, ప్రంకె= అస్తమించెను. సూర్యుడు కాలముననే యస్తమించుచుండగా నందు శ్లేషచే గలిగిన రెండు డగ్ధములకు నభేదము చేసి దానంబుట్టినదోషము నివర్తించుటకై స్నానముచేయుటకు దిగినట్లు తేల్చితిమిందుచే శ్లేషమూలకమైన యలిశయోక్తివలన ననుప్రాశితమైన యుత్పేక్షలంకారము.

సీ॥ చరమదిక్కుండికా ♦ ర్చాకాలశాక్తేయ

రచితకుంకుమరజో ♦ రాశి యనగ

సింధునాథసగంధ ♦ సింధురోపరివరి

మృతరక్తరాంకవ ♦ శ్రీ యనంగ

బళ్ళిమాంభోనిధి ♦ ప్రాంతసైకతనము

ద్యుతవిద్రుమలతా ♦ జాల మనగ

స్ఫుటనటత్పటుమహా ♦ నటశిరస్తటఫణి

శ్వరఫణామణిగణ ♦ చ్ఛాయ యనంగ

గాల మనియెడుబాలగో ♦ పాలకుండు

జలధియమునాతటస్థాస్త ♦ శైలపులిన

మునఁ బ్రబలియున్నమిన్ను ♦ పొన్నగున్న

పైని డాచినపసిడికెం ♦ బట్టుచీర

చాలొకో యన సంజకెం ♦ జాయ మెఱసె॥

93

చరమ.....రాశి, చరమదిక్=పశ్చిమదిక్కునెను, చండికా=పార్వతియొక్క (చండుఁ డనురక్కుసుని జంపించి) అర్చా=పూజార్థమై, కాలశాక్తేయ=కాలపురుషుఁ డనుశక్తిపూజచేయువానిచేతను, రచిత=సంపాదించఁబడిన, కుంకుమరజోరాశి=కుంకుమఘృతియొక్కప్రోవు, అనగ=అనునట్లును, సింధునాథ.....శ్రీయనంగ, సింధునాథ=వరుణునియొక్క, సగంధ=మదముతోఁ గూడిన, సింధుర=ఏనుఁగుయొక్క, ఉపరి=మీఁదను, పరిష్కృత=అలంకరింపఁబడిన, రక్తరాంకవ=ఎఱ్ఱనికంబశముయొక్క, శ్రీయనంగ=కాంతియో యనునట్లును, పశ్చిమాంభోనిధి.....బాత మనగనో, పశ్చిమాంభోనిధి=పడమటిసముద్రముయొక్క, ప్రాంత=సమీపమునను

న్న, సైకత = ఇసుక తీసే యందుక, సముద్యాత = మొలచిన, విద్రుమలతా = పవడ
పుండీవలయొక్క, జాత మనఁగఁ = సముదాయమో యనునట్లును, స్ఫుట...చ్చాయ
యనఁగన్, స్ఫుట = స్పష్టముగా, నటత్ = నాట్యము చేయుచున్న, పటు = నేర్పరియ
గు, మహానట = శివునియొక్క, శిరస్తట = శిరసునందలి, ఫణిశ్వర = శేషునియొక్క,
ఫణా = పడఁగలయందలి, మణిగణ = మణులసముదయముయొక్క, చాయయనఁగన్ =
చాయయో యనునట్లును, కాలమనియెడుబాలగోపాలకుండు = కాల మనియెడుబాలకృ
ష్ణమూర్తి, జలధి.....పులిసమునన్, జలధి = సముద్ర మనియెడు, యమునాతటస్థ =
యమునానదియొడ్డున నున్న, అస్తశైల = క్రుంకుమెట్టనెడు, పులిసమునఁ = ఇసుక తీ
సేయందుక, పృబలి యున్న మిన్న సుపొన్న గున్న వైని = వ్యాపించియున్న యాకస
మసుపొన్న చెట్టునందున్, డాచిన.....చాలాకోయనఁ, డాచిన = దాపటికము
చేసిన, పసిఁడి = బంగారువన్నె గల, కెంబట్టుచీరచాలాకోయనఁ = ఎట్టనిపట్టు (తో
నేసిన) కోకలవరుసయో యనునట్లు, సంజకెంబాయ = సంధ్యాకాలమందలియెట్టనిచాయ,
మెఱసెక = ప్రకాశించెను.

క॥ అనుఁగుజవరాలికపుఁగిటి

నెనయక సుఖ ముడిగి చింత ♦ నేగె రవి ససం

గని యొకజక్కన యకటా !

యినహీనత నున్నచక్క మెట్లు ♦ సుఖించుక॥ 94

రవి = సూర్యుడు, చనక = అస్తమింపఁగాక, ఒకజక్కన = ఒకచక్కవాకము,
కని = చూచి, అనుఁగుజవరాలికపుఁగిటిక = క్రియారా లైజవ్వనియొక్కభుజమధ్యము
ను, ఎనయక = పొందక, సుఖ ముడిగి = సుఖమును వదలి, చింతక = విచారముతోక,
ఏకక = పోయెను, అకటా = అయ్యో ! సంతాపాన్ధక మైనయవ్యయము. ఇహీన
తక = సూర్యునిలేమిగోన్, ఉన్నచక్రము = ఉన్నచక్రవాకము, ఎట్లు సుఖించుక =
ఎట్లు సుఖపడును. సుఖపడ దని యర్థము. రాజులేమిగో నున్నచేత మెట్లు సుఖించు
ననియు ధ్వనించును. (ని) చక్కః కోకే వ్రజే పుంసి క్లిబం సైన్యరథాంగయోః గ్రా
మజాలే కుంభకారభాండే చావర్తరాష్ట్రయో యని ప్రతాపుఁడు చెప్పె నని యమర
వ్యాఖ్యానము.

చ॥ ఇనుఁ డపరాశఁ జెందె నిక ♦ నేటికి జీవన మంచు బద్ధిని

వనిత విషాదవేదనలఁ ♦ బాల్కుడి తుమ్మెదచాలు పేరిటం

జనువిషధారఁ గోల నని ♦ శం బమృతస్థితి గల్గుటక మృతిం
బాసరక మూర్ఛక గన్నుఁగవ ♦ మోడ్చె ననన్ ముకుళించె బద్ధముల్ ||

ఇనుఁడు = నూర్చుఁ డను పతి, అపరాశక్త = పశ్చిమదిక్కును మఱియొక శ్రీ
యందలికోర్కెను, చెందెక = పొందెను. (అపర = మఱియొక శ్రీయందు, ఆశన్ =
కోర్కెను,) ఇకన్ = పిమ్మటను, జీవనము = బ్రదుకు, ఏటి కంచుక = ఎందున కని,
పద్మినీవనిత = తామరలత యనెడు శ్రీ, విషాదవేదనలక = విషాదమువలనిబాధలను,
(తలఁచినకార్యమునకు భంగము ప్రాప్తించునపుడు దాని వారించునుపాయము తోఁప
మిచ్చే గల్గునక్షత్రము విషాద మనుసంచారిభావము.) పాల్పడి = వహించి, తుమ్మెదల
చాలు పేరిటక = తుమ్మెదలవరుస యను పేరితోక, చనువిషధారక = ఒప్పెడుగగళ
ప్రవాహమును, క్రోలన్ = త్రావఁగాక, అనిశంబు = ఎల్లకాలమును, అమృతస్థితిన్ =
అమృతమం దునికిచేతను, జలమునం దునికిచేత నని భావము. మృతిక = మరణమును,
పాసరక = పొందక, మూర్ఛక = సామ్యచేతను, కన్నుఁగవ = కేత్రద్వయమును,
మోడ్చె ననన్ = మూసెనో యనునట్లు, పద్మముల్ = తామరలు, ముకుళించెక = మొ
గిడెను. మకరందముకొఱకుఁ బద్మమున వ్రాలుతుమ్మెదలు సూర్యాస్తమయమువఱకు
నందుఁ దగుల్కొని పిమ్మటఁ బద్మము ముకుళింపఁగా మఱలనూర్వోదయమువఱకు
నుండుట సహజము. వీనియందే యిట విషత్వ మారోపించి దీనిం బాసముచేయుటఁ బ
ద్మినీవనిత మరణముఁ బొందవలసి యున్న నెల్లకాలము నమృతమం దుండుట యను
హేతువుచే దానిం బొందక మూర్ఛను జెంది కన్నులు మోడ్చె నని కాలముచేతం
బ్రాప్త మైనపద్మముకుళనమున సంభావించె గాన నుత్పేక్షలంకారము. ఇది పూ
ర్వార్థమునందలిశిష్టరూపకముచే ననుప్రాణితము.

చ॥ తనపతి వచ్చునంచుఁ బ్రేమ ♦ దంబున రేజవరాలు నెమ్మొగం
బున మృగనాభికాతిలక ♦ ముక ఘటియించె ననన్ దమంబు నొ
య్యన బలుకొమ్ముడిక ముడిచి ♦ నట్టివినూతనపుల్లమల్లికా
ఘనకుసుమసౌగంధ మనఁ ♦ గానఁగ నయ్యె నుడువిత్రాసమున్ || 96

రేజవరాలు = రాత్రి యనునువిద, తనపతి = తనభర్త యగుచందురుఁడు, వచ్చు
నంచుక, ప్రేమదంబునక = మిగులసంతోషముతోక, నెమ్మొగంబునక = ముఖము
నందుక, మృగనాభికాతిలకముక = కన్నుఁబొట్టును, ఘటించెనో యనక = కూర్చునో

యనునట్లు, తమంబుకొ = చీకటియును, బలుక్రొమ్ముడికొ = పెద్దది యగుకేశపాశము నందుకొ, ముడిచినట్టి.....మనకొ, ముడిచినట్టి = ధరించినటువంటి, వినూతన = క్రొత్త గాకొ, పృథ్వుల = వికసించిన, మల్లికానుసుమ = మల్లెపూవులయొక్క, స్రగౌఘ మ న్ = దండలము దాయమో యనునట్లు, ఉడుప్రతానముకొ = నక్షత్రము దాయము ను, ఒయ్యన = క్రమముగానే, కానగ నయ్యెకొ = కనుపింపఁ దొడఁగెను.

నీ॥ వైకుంఠశితికంఠ ♦ వరకంఠకలకంఠ

కాలకంఠాథల ♦ మేలమాడి

తేతశైలతనయాల ♦ ఘుతమాలహరినీల

కాకోలరుచులఁ జీ ♦ కాకుపటిచి

ఘనపుంజమృగభంజ ♦ ననవాంజనసుఖంజ

నాళికుంజరలీల ♦ నవఘుళించి

యమునాంబరబలాంబ ♦ రమృడాంబరహిడింబ

కౌదంబశంబర ♦ కాంతు లెంచి

వేల్పుదొరమేనిచాయణో ♦ వియ్యమంది

కదిసె సదశాభిసారికా ♦ కాముకప్ర

కామదమ్మగ్రీమదాలేప ♦ కల్ప మగుచుఁ

గటికిచీకటిబ్రహ్మాండ ♦ గహ్వరమున॥

97

కటికిచీకటి = గాఢమైనయంధకారము, వైకుంఠ.....కంఠాథలకొ, వైకుంఠ = విష్ణునియొక్కయు, శితికంఠ = శివునియొక్క, (ని) ఉగ్రః కపర్దీ శ్రీకంఠ శ్చితి కంఠః కపాలభృత్. అ. వరకంఠ = ప్రశస్తమైనశుక్తుకయొక్కయు, కలకంఠ = కోయిల లయొక్కయు, కాలకంఠ = నెమిళ్లయొక్కయు, అథలకొ = కాంతులను, మేలమాడి = పరిహసించి, వానిం బోలి యని యర్థము. తేతశైల.....రుచులకొ, తేత = అధిక మైన, (ఇది రుచులను విశేషణము) శైలతనయా = పార్వతియొక్కయు, అలఘు = గొప్పలైన, తమాల = చీకటిప్రమాణులయొక్కయు, హరినీల = ఇంద్రనీలపురాశ్లయొక్కయు, కాకోల = బాంతు కాకులయొక్కయు, రుచులకొ = కాంతులను, చీకాకుపటిచి = క్రమపటిచి, ఘనపుంజ.....లీలన్, ఘనపుంజ = మేఘము దాయముయొక్కయు,

మృగభంజన = కిరాతులయొక్కయు, సపాంజన = కొత్తకాటుక రాసులయొక్కయు,
 సుఖంజన = మంచికాటుకపిట్టలయొక్కయు, అళి = తుమ్మెదలయొక్కయు, కుంజర =
 వీనుగలయొక్కయు, లీలన్ = విలాసమును, అవఘళించి = అతిశయించి, యమునాం
 బర.....కాంతులు, యమునా = యమునానదియొక్కయు, అంబర = ఆకాశముయొ
 క్కయు, యమునానదియొక్కజలమును, ఆకాశమును నల్లని వని ప్రతీతి. బలాంబ
 ర = బలరామునివస్త్రముయొక్కయు, (బలరాముడు నీలాంబరుడు. (ని) నీలాంబ
 రో రాహిణీయ యనియు నంబరం వ్యోమ్ని వాససి యనియు నమరుడు.) మృడాం
 బర = శివునివస్త్ర మైనగజవర్మముయొక్కయు, హిడింబ = హిడింబుఁ డనురక్తసుని
 యొక్కయు, కాదంబ = కొంచెమెటుపుగలిసిన నల్లనిరంగులకాళ్లును ముక్కులను
 అంకెలను గలపాంసలయొక్కయు, శంబర = శంబరుఁ డనురక్తసునియొక్కయు,
 కాంతులు = ఛాయలను, ఎంచి = నిండించి, వేల్పుదొరమేనిచాయతోఁ = ఇంద్రునిశరీర
 కాంతితోఁ, వియ్యమండి = సామ్యము సెంది, సదశా.....కల్పము, సదశా = సమా
 నమైనస్థితిలో నున్న, అభిసారికా = ప్రియునిఁటికిం బోవుశ్రీలకును, కాముక = ప్రియు
 లకును, ప్రకామద = సంతసము గలిగించు, మృగీమదాలేప = కస్తూరిపూతతోఁ, కల్ప
 ము = సమానము, అగుచుక, బ్రహ్మాండగర్భావరమునక = ప్రపంచ మనుగుహయందు, క
 దిశక = వ్యాపించెను. ప్రియుఁ గూర్చి సంకేతస్థలమునకు మనఃకేంద్రమై పోవునది
 యేని యతని రప్పించునదియేని యగునాయకయభిసారికయనంబడు. ఉపమాలంకారము
 ను శబ్దాలంకారము వృత్త్యనప్రాసము నిండుఁ గలవు.

గీ॥ ఘనతిమిరసంగమున సంధ్య ♦ గాంచి లోక
 ములకుఁ బెంచుకొనఁగ నిడ్డ ♦ లలితశీర్ష
 ధృతజనకరూపనైజసం ♦ తతు లనంగఁ
 గజ్జలయుతాగ్రగృహదీప ♦ కళిక లమరె॥

సంధ్య = సంధ్య యనుశ్రీ, ఘనతిమిరసంగమునక = గొప్పతిమిర (చీకటి)
 పురుషునిసంబంధముచేతను, కాంచి = కని, లోకములకున్ = ప్రపంచమునందలిజనుల
 కుక, పెంచుకొనఁగక = పెంచుకొనుటకుక, నిడ్డ.....సంతతులు, నిడ్డ = ఇచ్చిన,
 లలిత = సుందరమైన, శీర్ష = శిరసుచేతను, ధృత = ధరింపఁబడిన, జనకరూప = తండ్రి
 యైనతిమిరమునాకారముగల, నైజసంతతులు = సంధ్యాసంబంధ మైనశిశువులు, అనం
 గక = అనునట్లు, కజ్జల.....దీపకళికలు, కజ్జల = కాటుకతో, యుత = కూడిన,

అగ్ర = చివరభాగములుగల, గృహదీపకలికలు = ఇంటియందలిదీపపు మొగ్గలు, అను
 రె = ప్రకాశించెను. దీపములు చివర కాటుకను గిరిందిభాగమున నెఱ్ఱునికాంతిని గ
 లగుటంజేసి యవి సంధ్య యనుస్త్రీకిని, దిమిరపురుషునకును జన్మించి వా రిద్దఱుం బో
 లినశిశువులవలె నుండె నని భావము. భక్తిచే దండ్రుని శిరమున ధరించినశిశువులవలె
 నుండె నని యేని చెప్పం దగు. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క॥ ఘనకువలయపాలనకుం

జనుచెంచెడిరాజు విడియఁ జతురతఁ బొగ్గి

క్కున భేచరు లెత్తినదౌ

తనవపటకుటీర మనఁగ ధవళిమ దోచెన్॥ 99

ఘనకువలయపాలనకున్, ఘన = అధిక మైన, కువలయ = కలువలనుభూమండల
 ముయొక్క, పాలనకున్ = రక్షణమునకున్, చనుచెంచెడిరాజు = వచ్చెడుచంద్రుఁ డ
 నెడుప్రభువు, విడియఁ = నివసించుటకుఁ, భుచరులు = దేవతలు, చతురతఁ = నేర్పు
 చేతను, ఎత్తిన..... సుటీర మనఁగఁ, ఎత్తిన = నిర్మించిన, భౌత = నిర్మలమైన, నవ =
 కొత్తది యగు, పటసుటీర మనఁగన్ = వస్త్రగృహమో యనునట్లు, పటసుటీరము,
 పట = బట్టలతో, (నిర్మించిన) సుటీరము = ఇల్లు, (జేరా) ప్రాగ్విశన్ = తూర్పుది
 క్కునందుక, ధవళిమ = తెలుపు, దోచెన్ = కానించెను.

చ॥ సమయవిటుండు గన్మొఱంగి ధక్రదిశావిటిగుబ్బచంట సాం

ద్రీముగ విదిర్చుచెందిర ను ధనం దగెఁ బాటలరేఖ యవ్విభు

న్నెముకి కనంగ నవ్వెలది నెమ్మొగ మెత్తె ననక శశాంకవిం

బము వెనఁ దోచెఁ గాంచిగరిమక నగె నా విలసిల్లె వెన్నెలల్॥

సమయవిటుండు = కాలపురుషుఁ డనువిటకాఁడు, కన్మొఱంగి = డాఁగియుండి
 శక్రదిశావిటిగబ్బిచంటక, శక్రదిశా = తూర్పుది క్కునెడు, విటి = విటురాతియొక్క,
 గుబ్బచంటక = గుండ్ర వైనస్తనమునందుక, సాంద్రీముగఁ = దలముగాన్, విదిర్చు
 చెందిరమనక = చల్లెడుకుంకుమమో యనునట్లు, పాటలరేఖ = ఎఱ్ఱనిగీఱలు, (ఇది జా
 త్రైకవచనము) తగక = ప్రకాశించెను, అవ్వెలంది = మీఁదటిస్త్రీ, అవ్విభుక = త
 నమీఁదఁ గుంకుమచల్లినవిటుని, నెముకి = వెదకి, కనంగన్ = చూచుటకున్, నెమ్మొగ

ము = ముఖమును, ఎత్తై ననక = ఎత్తైనదో యనునట్లు, శశాంకబింబము = చంద్రమండలము, వెనక = త్వరతో, తోచెక = కాన్పించెను. కాంచి = చూచి, (దీనికిం గర్త వెలడియును గర్కము కాలపురుషుఁడును) గరిమక = గారవముతో, నగవాన్ = నవ్వే నూ యనునట్లు, వెన్నెలలో = చంద్రకాంతలు, విలసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. మొదటఁ దూర్పున నెఱ్ఱనిరేఖలును దరువాతఁ జంద్రబింబమును దుదకు వెన్నెలలును గ్రహముగాఁ దోచె నని భావము. రూపకానప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

గీ॥ సోముఁ డుదయాద్రికైలాస ధీమ వెడలి

లోకభీకరమేదురా ధీస్తోకతిమిర

హాలహాల మానె గానినాఁ ధీడంకదంభ

కలితతత్కంఠకాళిమ ధీగానఁబడునె॥

101

సోముఁడు = చందరుఁ డనుశివుఁడు, (ని) అజ్ఞో జైవాత్మక స్సోమ యనియ్య సోమ శ్చర్మో భవ స్థాణు వనియు నమరుఁడు, ఉదయాద్రికైలాససీమక = ఉదయపర్వత మను కైలాసప్రదేశమునుండి, వెడలి, లోకభీకర.....హాలహాలము, లోక = ప్రపంచమునకు, భీకర = భయమును గలిగించు, మేదుర = దట్టమైన, అస్తోక = అధికమైన తిమిర = చీకటియను, హాలహాలము = విషమును, ఆనెక = త్రావెను; కానినాఁడు = అట్లు కానియపుడు, అంక.....కాళిమ, అంక = కళంక మను, దంభ = మిషచే, కలిత = పొందఁబడిన, తత్కంఠకాళిమ = ఆశివుని మెడయందలి నలుపు, కానఁబడునె = కనుపడునా? కనుపడ దని యర్థము. రూపకాలంకారము.

సీ॥ వనము లెల్లను గల్పు ధీవనములఁ గావించి

రాల నెల్లను మగ ధీరాలఁ జేసి

కొండ లెల్లను వెండి ధీకొండలఁ గావించి

నదుల నెల్లను సభో ధీనదులఁ జేసి

జలధు లెల్లను దుగ్ధ ధీజలధులఁ గావించి

కరుల నెల్లను వియ ధీత్కరులఁ జేసి

సరసు లెల్లను సుధా ధీసరసులఁ గావించి

సరుల నెల్లను బుర ధీహరులఁ జేసి

వైష్ణవస్థికిం బ్రహ్మస్థికిం ♦ తా నదిగతి
 బ్రహ్మయుం బోల బుగదంతం ♦ గంబు నెరవ
 నందజవత్తుండబిందెం ♦ భండనాం
 సమవిమలభామ శోముదీ ♦ సమదమంబు ||

102

అండజపగుండ..... సమదమంబు, అండజపగుండ = నగుడునియెక్కుమో
 ముతోడను, అండజ = గుర్తుపూరిం బుట్టికవి (పట్టణ) నానిం బాసెంబువాడు =
 అండజపుండు (గరుడుడు) అతినిశుంధము; అండజపుండు = మరుచుముక్కు లతోడను,
 కాండ = జలతగంబములతోడను, సమ = సమస్తము, విమలభామ = స్వచ్ఛ ముకాంతి
 గల, కాముదీ = చంద్రకాంతములముక్కు, సమదమంబు = సమముము, వములెల్లన్ =
 ఎల్లతోటలను, కల్పవనములన్ = కల్పవృక్షములతోటలను, కావించుచు వేసి, కాల
 నెల్లన్ = అన్ని కాలము, మగ కాలవన్ = కవచములను, వేసి, కలగడలెల్లను = అన్ని వస్త్రో
 ములను, వెండికిండలన్ = కలకాండలములను, కావించుచు వేసి, కరుల నెల్లన్ =
 అన్ని కరులను, కళాపదులన్ = కళాకాండలములను, కావించుచు వేసి, కలగడలెల్లను = స
 ముద్రముల నన్నిటిని, యల్ల జలభామన్ = జలములముద్రములను, కావించుచు వేసి, కరుల
 నెల్లను = ఏనుగుల నన్నిటిని, విమలములన్ = విమలములను, వేసి, కలగడలెల్లను =
 కొలచుల నన్నిటిని, సుధాసరములన్ = సుధాసరములను, కావించుచు వేసి, కరుల నె
 ల్లను = మనుష్యుల పందలను, భుజములన్ = భుజము, వేసి, దైవస్వస్థిశ్చ = ఈశ్వరు
 నిరచనకున్, ప్రతిస్పష్టి, శోభన్ = వెన్నెల, నెలించుచు వేసి, బ్రహ్మములతోటన్ =
 చతుర్ముఖుండువతోట, జగదంతంబు = జగదంతములము, దిగంత = దిగంతము
 ము నీశ్వరుండు పదార్థములను వేసివేసికాంతము నువాదించుచు వేసి, ఇప్పుడు వె
 న్నెల సకలపదార్థములను వల్లనెరచితిగలవానిం గావించి యాశ్చర్యనిర్భయమువడిం బ్ర
 తిర్తాణము చేసి ఈవిము నెల్ల వ్యాపించి నదిగతి నిర్వహణమున వేష్టతోడు లన్ని
 యుం గల్గువృక్షములవలెం వల్లనె నెరచి నదిగతి భావము. ఇందుల బదార్థము లెల్లం
 దనుగుణము విడిచి యుక్తి పుష్టి మగభావశ్రవణ ప్రసాదములతో వేష్టాణాంబరము.

క॥ గుమదంబులను ముదంబులు

కొమరారం బుతోడములగుం ♦ గోరిని నొకప్పుడు

రమణులగును రమణులగును

దమి వెలసెం దమియు వెలసెం ♦ పదవతితోళ్ళు 103

కుముదంబులకు = కలువలకును, ముదంబులు = సంతంబులు, కొమిదాకా = ఒప్పెను, చకోరములకు = వెన్నెలపులుగులకు, చోరలు = అధిష్టులు, బావె = సిద్ధించెను. రమణులకు = స్త్రీలకును, రమణులకు = పురుషులకు, తమి = కుతూహలము, (వేమక) వెలసెం = హెచ్చెను. వెన్నెల యదీహము గావున గామినీకాముకులకుం గోరికలు హెచ్చె నని యర్థము. తమియక = గాత్రిశ్రియము. (ని) రజనీ యామినీ తమి. ఆ. తపవతితోళ్ళు = తపవత్త యనునర్థము. గినదిప్తి చేతను, వెలసెం = ప్రకాశించెను. ఇందు యనుక మనశ్శాలంగానము.

క॥ పగటివిరహంపువేడిమి

నొగిలినకుముదినలు చలువ ♦ నూల్కొన నూల్కొన

బుగం బన్నీరు కనంబులు

దొగచెలి చిలిక నన వాళెం ♦ మహానాగంబులు 104

పగటివిరహంపువేడిమి = పగటికాలముం దైనచంద్రుడొ మునుండువెడిగాటువలనఁ గలిగినకాఁకచేతను, నొగిలినకుముదినలు = చొచ్చినచున్నకులు, (చిలువలలు) చలువక = శైత్యమును, నూల్కొనన్ = భరించుటకు, తొగచెలి = కలువచెలి (చంద్రుడు) కనంబులక = (కిరణము లను) చేతులతో, బన్నీరు = పన్నీటి, నాంద్రంబుగక = దట్టముగాక, చిలికననక = చల్లెనో యనునట్లు, మహానాగంబు = మంచుబిందువులు, వాళెం = పడెను; ప్రకాశించెను.

వ॥ మఱియు నుకోదయోల్లాసంబున వియమల్లిభకల్లోలంపై యల్లరిల్లి పాలవెల్లి వెల్లి వొడిచి పుడమి నెల్లెడల నల్లుకొనియె నన సంతకంత కనంతంబుగా దిగంతంబుల నాక్రమించుచు నందర తరంగినేర్పురంబులనుండి భూమండలంబునకుం దిగ్గమనాళమాచికలపాలికనస్తాకవ్యాకోచకైరవవినరంబు లగునరొవరవినరంబులం బొంగించుచు విధుంతుడవనగహ్వరప్రవేశాభ్యాసంబునంబోలె నాశ్లేషనీలజాలగోళంబులు దూకుచు దిమిరజలదనగుయకనానానానా

యుం బెల్లు తెల్లు విరిసె నన విశాలంబు లగుకూలంకమాకూలంబు
 లం గాల్గుచుఁ గునుమసముదయంబుచందంబునం దరులతాచ్చదం
 బుల ధాశధశ్యంబున మెఱయుచు మదకేసరికిశోరవారంబుతీరున
 శిఖరిశిఖరంబు లెక్కుచు లీలం దేలి యాడువాలుగమీలబెళుకుల
 చెన్నున మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁద దీపించుచుఁ గౌముది దాన
 గుట నభివ్యక్తశుద్ధవర్ణంబై, ద్విజముఖంబుల వ్యాపించుచుఁ జంచద్వి
 ధుమండలాంతరహరిణముఖపరిచ్యుత రోమంధబంధుర ఛేనపుంజంబు
 లవడువున సంకేతకుంజంబులపై రంజిల్లుచు రంజిల్లుపుల్లమల్లికామంజ
 రులమేదురామోదంబు రెట్టింప నిట్టట్టు దొలుతఁగలసి యలసినకాము
 కులను బదరి యుపరిసురతంబు నెఱపుతరుణులనుఖస్థలత్కళల తెఱం
 గునం గురంగటం గరంగుచుం దొరంగుకురంగధరోపలకుట్టిమంబుల
 జలజలని తెలిసిటితళుకుల నేకీధవించుచు టింగున నెగసి నింగి నం
 గారకార్ద్రాద్రిగ్రహతారల నింగలంబు లని మ్రింగం గడంగుచోఁ
 బెంపుగాఁ గురియునమృతధారాపరంపరలకు గుంపులై వియత్తలం
 బునం గుత్తుకబంటిం గ్రోలి వెక్కనంబుగఁ బుక్కిళ్లం బట్టి యొం
 దొంటి కం దిచ్చుచు హెచ్చినమచ్చికలం గలయునచ్చకోరదంపతు
 లసాంపునం బటికంపుగిన్నెల ము న్నినిచినయన్నాదికేశానవంబు
 లాసకొలందిఁ గమిచి తదీయమదోన్తాదంబున మోదంబుగాఁబాడు
 విపరీతగీతంబుల న్యత్యస్తసల్లాపంబుల వింతవింత నటనంబుల విక్ర
 తచేష్టావిలాసంబుల నకారణహాసంబులఁ జెలంగుచు మెలంగి తెలి
 వి గని వలపు గొని మణిమంజీరశింజితంబు లులియ నలరుఁబొడల
 కుం గదలి చని వసీపవనంబునం బయ్యెదలు దొలంగింపకయ తొ
 లంగ బంగారుబొంగరాలహారంగునం బొంగారు మొలకచనుంగవ
 ల మిలమిలలం గనుపట్టు సిద్ధింబులు గుబ్బుట్టిల్ల గొబ్బునం గవుంగి

లించు మించుబోడుల దృగంచలచంచలప్రభల రాణించువిభ్రమం
 బుల కుల్లసించు ప్రాణవల్లభులతో మల్లడిగొని వివిధబంధచమత్కా
 రంబులం గూడి క్రీడించునెడ నీటలరు వజ్రితాటంకలాలాటికాచా
 కచక్ర్యంబులతో సఖ్యం బొనర్చుచు నిట్లఖండపాండురచ్ఛాయా
 మండలంబుల మెండుకొని పండువెన్నెలలు గాయఁ గాయజం డే
 యెడం బాయక సాయకనికాయంబు లేయ దాయయై మలయాని
 లుండు దాయ నుల్లంబు ఝల్లనం దాలిమి దూల నిదుర నొందక
 కెందలిరుపాన్ను డిగ్గి పవమానవిలోలబాలనల్లరియుంబోలె సోలుచు
 భద్రాబాలికారత్నంబు నిరంతర నిజస్వాంత చింతిత శ్రీకాంతకాం
 తాకారంబు గన్నులం గట్టిన ట్లయినఁ గంటిఁ గంటి నని దిగ్గన లేచి
 బయలు గవుంగిలింపుచుం గళవళింపుచు సక్కటా దైవంబు నిర్ద
 యుం డయ్యె నేమి నేయుదు నని బుడిబుడి కనుంగవ నీరు జడిగొ
 న నడుగులు తడఁబడ నడుము గడగడ వడఁక వెన్నెలయేట నుటి
 కెద నని దుముకఁ జుటుకు చుటుక్కున నక్కునం జిలుఁగువెన్నెల
 లు సోక మూర్ఛిల్లినం జయ్యన నెయ్యంపుఁదొయ్యలు లెత్తికొని
 వచ్చి శిశిరజల చినకిసలయాదుల శీతహాపచారంబు గావింప నెట్టకే
 లకు నేదదేటి తేజిచూచి చంద్రు నుద్దేశించి యపాలంభంబుగా
 నిట్లనియె॥

105

మతియన్ = ఇంకను, పాలవెల్లి = పాలసముద్రము, సుతోదయోల్లాసంబు
 నన్ = కుమారుఁ డైనచంద్రునిపుట్టుకవలనఁ గలిగినసంతోషముచేతను, వియ.....లం
 బై, వియత్ = ఆకాశముచేతను, ఉల్లేఖ = ఒరయఁబడిన, కల్లోలంబై = తరంగములు గ
 లదియై, ఆకాశమువలనం బోయినతరంగములు కలదియై యని యర్థము. (మిగుల సం
 తపించినవాఁ డని ధ్వనించును.) వెల్లిపైడిచి = ప్రసహించి, పుడమిన్ = భూమియం
 దున్, ఎల్లెడలన్ = అన్ని ప్రదేశములందున్, అట్లుకొనియె నన్ = వ్యాపించెనో యను
 నట్లు, అంతకంతకున్ = ఒకక్షణముకంటె మొకక్షణమునకున్, క్రమక్రమముగా నని

యగ్ధము అనంతంబుగాఁ = అధికముగాఁ, దిగంతంబులఁ = చెసలకడ పటిభాగంబు
 లను, ఆక్రమించుచుఁ = వ్యాపించుచుఁ, (దీనికిం దీనితరువాతయసమాపకక్రియలకు
 ను గర్త ముం దున్న పండువెన్నెల లనునది.) అంబర.....నుండి, అంబరతరంగిణీ =
 ఆకాశగంగయొక్క, యురంబులనుండి = ప్రవాహములనుండి, భూనుండలంబునకుఁ =
 మండలాకార మైనభూమికి, డిగ్గురురాశిమాలికలపోలికఁ = దిగునంచలభారులసాదృ
 శ్యముచేఁ, అంచలభారులువలె నని యగ్ధము. అస్తోక.....బులు, అస్తోక = అధిక
 ముగాను, వ్యాకోచ = వికసించిన, కైరవవిసరంబులు = కలువలసముదాయములు కలవి,
 అగుసరోవరపరిసరంబులన్ = అయ్యెడుకొలఁకులసమీపములందుఁ, ప్రసరించుచుఁ =
 వ్యాపించుచుఁ, విధుంతుద.....పోలెఁ, విధుంతుద = రాహువుయొక్క, వదనగ
 హ్వర = కొండగుహవంటి నొంటను, ప్రవేశాభ్యాసంబునంబోలెన్ = ప్రవేశించుటయం
 వలియలవాటుచేతనువలెనే, సాధేంద్రసీలజాలగోళంబులన్, సాధ = మేడలయందలి,
 ఇంద్రసీల = ఇంద్రసీలములయొక్క, ఇంద్రసీలములతోఁ గట్టఁబడిన యని యగ్ధము.
 జాలగోళంబులఁ = గోళాకార మైనకిటికీలయందున్, తూలుచుఁ = ప్రవేశించుచున్,
 (హేతుత్పేక్షాలంకారము.) తిమిర.....విగమంబు, తిమిర = చీకటియను, జల
 దసమయ = వర్షాకాలముయొక్క, విగమంబు = అవసానము, అగుటయొక్క = ఆయన
 తోడనే, (ఇవట 'యొక్క' ననునది యాంతర్యార్థకము.) తెల్లు (కనుము) పె
 ట్లు = అధికముగన్, విరిసి ననఁ = పూచెనొ యుచునట్లు, (ఇది శరత్కాలమునఁ బూ
 చును.) విజాలంబులు = పెద్దవి, అగుకూలంకషాకూలంబులఁ = అయ్యెడు, కూలంక
 షా = నదులయొక్క, కూలంబులఁ = ఒడ్డుయందు, క్రాలుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ,
 మనుమసముదయంబుచందంబునన్ = పువ్వులగుంపుయొక్కరీతిచేతను, తరులతాచ్ఛదం
 బులఁ, తరు = చెట్లయ, లతా = తీవలయ, ఛదంబులఁ = ఆకులయందుఁ, ధాశిధ
 శ్యంబునఁ = ధశిధశి యనుకాంతిచే, మెఱయుచున్ = ప్రకాశించుచుఁ, మదకేసరికి
 శోరవారంబుతీరునఁ, మద = మదముగల, కేసరి = సింగములయొక్క, కిశోరవారంబు
 తీరునన్ = శిశువులసముదాయముయొక్కరీతిచేతను, శిఖరిశిఖరంబులు = పర్వతాగ్రముల
 ను, ఎక్కుచున్, లీలఁ = విలాసముతోఁ, తేలియాడు.....చెన్నునఁ, తేలి = నీటి
 మీఁదనుండి, ఆడు = క్రీడించెడు, వాలుగమీల = చేఁపలయొక్క, బెళుమలచెన్ను
 నఁ = కాంతులయొక్కయందముం బోలినయందముచేతను, (చేఁపలవలె నని యగ్ధ
 ము.) మున్నీటిపెన్నీటికరడులమీఁదఁ = సముద్రమునందలి పెద్దతరంగములయందున్
 దీపించుచుఁ = ప్రకాశించుచుఁ, తాఁ = ఆవెన్నెల, కాముది యగుటన్ = కలువల
 వికసింపఁ జేయునది గాన, (చంద్రకాంతి యగుటచేత నని యగ్ధము,) వ్యాకరణ

గ్రంథ మగుటచేత ననియు ధ్వనించును. అభివ్యక్తశుద్ధవర్ణంబై = స్ఫుట మైనతెల్లనివ
 నై గలదియై, ద్విజముఖంబులక = చకోరపుంబతులనీటను, వ్యాపించుచుక = స్ఫు
 ట మైనదోషము తీనియక్కఱములు గలదియై బ్రాహ్మణులు మొదలగువారిమోటును
 బ్రీవేశించి వ్యాపించుచుండె ననియు ధ్వనించును. చంచద్విధు.....వదువునన్, చం
 చత్ = ప్రకాశించుచున్న, విధుమండల = చంద్రబింబముయొక్క, అంతర్గత = లోపల
 మన్న, హరిణ = లేడియొక్క, ముఖ = నోటినుండి, పరిచ్యుతి = జాతిన, రోమంధ = నె
 మరువేయుటవలన. బంధుర = ప్రకాశించెడు, ఘేన = నురువుయొక్క, పుంజంబులవదూ
 వునక = సముదాయములవిధముచేతను, (చంద్రునికళంకమును బెక్కుండు కవులు హ
 రిణ మని చెప్పి దానిలక్షణము లన్నియు నిందారోపించి వర్ణించుట కలదు గాన నిటఁ
 జంద్రునిలోనివేడి నెమరువేయునపుడు జాతిననురువులువలె వెన్నెలఁపాదలవైనుండెనని
 చెప్పెను. సంకేతకుంజములపైన్ = (నాయికానాయకులు కూడుటకు) నేర్పాటు చే
 సేకొన్న పాదరిండ్లమీఁదను, రంజిల్లుక, రంజిల్లు...మోదంబునక, రంజిల్లు = విలసిల్లె
 డు, పుల్లమల్లికామంజరుల = పూచినమల్లెపూగుత్తులయొక్క, మేదురామోదంబునన్ = అ
 ధికమైనపరిమళముచేతను, మోదంబు = ఆనందము, రెట్టింపక = అధికముకాఁగా, ఇట్టిట్టు =
 ఒకరిలిచేతను, తొలుతన్ = మొదటక, కలసి = కూడి, అలసికాముకులక = శ్రమచెం
 దిననాయకులను, పదరి = నిందించి, ఉపరిసురతంబు = ఉపరతిని, నెఱపు..... నెఱంగు
 నక, నెఱపు = నెఱవేర్చెడు, తరుణుల = స్త్రీలయొక్క, సుఖస్థులత్కళల నెఱంగునక =
 శుభముగ జాలుచున్న కళలరిలిచేతను, కుటంగటక = సమాపమందుక, కరంగుచుక =
 నీరగుచుక, తొరంగ.....లన్, తొరంగు = స్రవించెడు, కురంగధరోపల = చంద్ర
 కాంతపురాలయొక్క, కుట్టిమంబుల = కట్టడపు నేలలయొక్క (అరంగులనుండియనియర్థ
 ము.) జలజలని = జలజల ప్రవహించెడు, తెలిసిటితళుకులక = తెల్లనిసిటియొక్కకాం
 తులతోన్, ఏకీభవించుచుక = కూడికొనుచుక, తింగునక = అక్కలచప్పడు కలు
 గునట్లు, నెగసి = ఎగిరి, నింగిక = ఆకాశమునందుక, అంగాగకార్ద్రాదిగ్రహభార
 లక = అంగారకుండు మొదలగుగ్రహములను నాద్రీ మొదలగు నక్షత్రములను, అంగా
 రకుండు రక్తవర్ణము కలనాఁడనియు, నాద్రీ పవడముం బోలినకాంతి గలదనియు
 జ్యోతిషమునం బ్రసిద్ధము. ఇంగలంబు లని = నిప్పుక లని, మ్రింగం గడంగుచోక =
 మ్రింగుటకు యత్నించునపుడు, (ఇంగల మంగారశబ్దవము.) పెంపుగాక = అధిక
 ముగాన్, పరియునమృతధారాపరచరలకుక = వర్షించెడుమంచునీటియొక్క యెడతె
 గని ధారలకుక, గుంపులై, వియత్తలంబునక = ఆకాశమునందున్, కుత్తుకబంటిక =
 కుత్తుకకొలదిని, (గొంతునటకు నని యర్థము.) క్రొలి = త్రావి, వెక్కసంబుగక =

అధికముగాన్, పుక్కిళ్లంబట్టి=నోటం బూరించి, ఒండొంటికిక్=ఒకచకోరము ను
 తీయొకదానికిక్, అందిచ్చుయక్, హెచ్చినమచ్చికలక్=అధిక మైనప్రేమచేతను,
 కలయునచ్చకోరదంపతులసంపునక్=కూడికొనియెడు దెన్నెలపులుగుల సొగసుచేత
 ను, చకోరదంపతులవలె నని యర్థము. (ఇది గిన్నెల నుమూసము.) బాయా + ప
 తి=దంపతులు, భార్యాభర్తలు. ఇచట నాడు పిట్టలు మొగపిట్టలు నని యర్థము.
 పటికంపుగిన్నెలక్=స్పటికపాత్రములందున్, మున్నినిచినయన్నారికేశాసవంబులు=
 ముందు పోసినకొబ్బెనకల్లులను, ఆనకొలందిక్=ఆశయొక్కపరిమాణముచేతను, ఇచ్చ
 కలంతవఱకు నని యర్థము. కమిచి=పుచ్చికొని, తదియమదోన్నాదంబునక్=ఆకల్లు
 సంబంధ మైన (కల్లుత్రావుటవలన గలిగిన యని యర్థము.) సంతోషముచేత నుప్పలి
 ల్లివ వెట్టిచేతను, మోదంబుగాక్=(వినువారి) కింపుగాక్, పానువిపరితగీతంబు
 లన్=పాడెడు నెక్కువతక్కువగానములచేతనును, వ్యత్యస్తస్థలాపంబులక్=తడఁబా
 టుగలమాటలచేతనును, వింతవింతనటనంబులక్=అచ్చెరువును బుట్టించునాటలచేతను
 ను, వికృతచేష్టానిలాసంబులన్=వికార మైనపనులచేతను, సొగసులచేతనును, అకాగణ
 హాసంబులక్=కారణము లేనినగవులచేతనును, చెలంగుచుక్=ప్రకాశించుచుక్, మో
 లంగి=సంచరించి, తెలివి గని=(సురాపానమువలన గలిగిన) పరామ వదలి, వల
 పుఁగొని=ఒండొలంబుల ప్రేమించి, మణిమండీరశింశతంబులు=మాణిక్యపుటంబెలభ్యను
 లు, ఉలియక్=మోయఁగాక్, అలరుఁబొదలకుక్=పూఁబొదరిండ్లకుక్, కదలి చ
 ని=బయలుదేరి, వనీపవనంబునక్=తోటయందలి (చల్ల) గాలిచేతను, పయ్యద
 లు=వైటలు (పయ్యద యిది వక్రసమాసము. పము + ఎద = పయ్యద ; ఎదపై నుం
 దువత్త్రము.) తొలగింపకయ=యత్నముచేతఁ దీయకదే, తొలంగక్=(గాలిచే)
 జాతిపోఁగాక్, బంగారుబొంగరాలహోరంగునక్=బంగారుబొంగరాలయొక్కసొగ
 సుచేతను, బంగారుబొంగరాలవలె నని యర్థము. పొంగారుమొలకచనుంగవలక్=
 అతిశయించు లేతచనుజంటలయందుక్, మిలమిలక్=తళతళలాడునట్లు, కనుపట్టుసి
 త్తెంబులు=కనుపడెడునుందర మగుపాదలు, గుబ్బిట్టిక్=ఎక్కువ కాఁగాక్,
 గొబ్బునక్=చేగముతో, కవుఁగిలించు.....ప్రభలన్, కవుఁగిలించు=ఆలింగనము
 చేసికొనెడు, మించుబోడుల=స్త్రీలయొక్క, (మొఱపుంబోలినదేహముగలస్త్రీలయొ
 క్కు) దృగంచల=కనుఁగొనలయందలి, చంచలప్రభలన్=చలనశీలమైనకాంతులచేత
 ను, రాణించువిక్రమంబులకున్=ప్రకాశించుదృశ్యంగాఁగచేష్టలకుక్, ఉల్లసించుపాఠ
 వల్లభులతోన్=సంతోషించెడుప్రియులతోన్, మల్లడిగొని=వెనఁగులాడి, వివిధబంధ
 చమత్కారంబులక్=పలులేఱంగులసంయోగములందలి నేర్పులతోక్, కూడి=చేరి,

క్రీడించునెడక = విహరించునపుడు, నీటు = సాగనుచేతను, తృతీయాశ్వాసమునంబ్రథమ.
 అలరు.....చాకచక్యంబులతోక, అలరు = ప్రకాశించెడు, వజ్రీతాటంక = వజ్రపుర
 గమ్యులయొక్కయు, లాలాటికా = (వజ్రపుర) బాపటబాట్టుయొక్కయు, చాకచ
 క్యంబులతోన్ = చకచకలాడుకాంతులతోక, సఖ్యంబు = నైయ్యమును, ఒనర్చు
 చుక = చేయుచుకొ, ఇట్లు = ఈప్రకారము, అఖండ.....మండలంబులకొ, అఖండ =
 పూర్ణమైన, పాండుర = తెల్లని, చ్చాయామండలంబులకొ = కాంతులసమాహమలచేత
 ను, మెండుకొని = (అంతటను) నిండి, పండువెన్నెలలు = ముదురువెన్నెలలు, కా
 యకొ = ప్రకాశింపఁగాకొ, కాయజండు = మనస్థానండు, ఏయెడకొ = ఏథలమునందును
 (అన్నిస్థలములనుం దని యర్థము.) పాయక = విడువక, సాయకనికాయంబులు =
 బాణసముదాయములను. ఏనున్ = ప్రయోగింపఁగాన్, మలయానిలుండు = పయ్యర
 (దక్షిణపుగాలి) దాయయై = (విరహులను) విరోధయై, దాయకొ = (భద్రను) స
 మీపింపఁగాన్, దక్షిణ లోనగువాని దాసు డకారంబు విభాష నగు. బా. ప్ర. ఉ
 ల్లంబు = మనసు, ఝల్లంకొ = (ఇది యనుకరణము) చెదరఁగాకొ, దీనిం దెక్కందు
 జల్లని వాడుమరు. తాలిమి దూరై = ధైర్యమును విడిచి, నిదుర నెందక, కెందలిరుపా
 న్నున్ = చిగురాకు సెజ్జుచుండి, దిగ్గి = దిగి, పవమాన.....బోలెకొ, పవమాన = గాలిచే
 తను, విశాల = కంపించెడి, చాలవల్లరియుంబోలెకొ = లేతతీవకలెకొ, సోలుచుకొ =
 పరవశురాలుంపడుచుకొ, భద్రాబాలికారత్నంబు, నిరంతర.....కారంబు, నిరంతర =
 ఎడలేకుండునట్లు, నిజస్వాంత = తనమనసునకొ, చింతిత = తలంపఁబడియెడు, శ్రీకాం
 త = కృష్ణునియొక్క, కాంతాకారంబు = మనోహరమైనయాకారము, కన్నులంగట్టిన
 డైకొ = కన్నులపంగానిపించినట్లుకాఁగాకొ, కంటిం గంటి నని = (ఏనుగృష్ణుని)
 జూచితిఁ జూచితి నని భ్రమపడి, దిగ్గన లేచి = శీఘ్రముగాకొ లేచి, బయలు = ఆకస
 మును, కవుంగిలించుచుకొ = ఆలింగనముచేసికొనుచుకొ, కళవలించుచున్ = తోభపడు
 చుకొ, ఆక్కటా = అయ్యో! (సంతాపాన్ధకము.) దైవంబు, నిర్దయుండు = కరుణలే
 నివాడు, (నానుభవముం బోగొట్టునిచ్చ లేనివాడు) అయ్యెకొ, ఏమి = ఏకార్థము
 ను, చేయుచున్ = కావించును, అని = ఇట్లు బుడిబుడికనుంగవనిను = కొంచెము కన్నీ
 రు, జడిగొనకొ = ఎడతెగక వచ్చుచుండఁగాకొ, అడుగులు తడఁబడకొ = పాదములు
 తొట్టుపడఁగాకొ, నడుము = మధ్యము, గడగడవడకకొ, వెన్నెలయేటకొ = చంద్రి
 కాప్రవాహమునందుకొ, ఉతీతద నని, దుముకకొ = గంతు గొనఁగాకొ, చుఱుకుచుఱు
 క్కునన్ = మిక్కిలివాఁడితోకొ, అప్పుకొ = తొమ్మునందుకొ, జిలుగువెన్నెలలు =
 సన్ననిచంద్రకరణములు, సోకకొ = తగులఁగాకొ, మూర్ఖిల్లినకొ = సామృత్తిగఁగాకొ,

చయ్యనక = శీఘ్రముగాక, నెయ్యంపుఁదొయ్యలులు = ప్రియసఖులు, ఎత్తికొనివచ్చి =
 తీసికొనివచ్చి, శిశిర.....యాదులక, శిశిరజల = పన్నీటిచేతనును, బిస = తామర
 తూండ్లచేతనును, కిసలయాదులక = చిగురాకులు మొదలగువానిచేతనును, శీతలోప
 చారంబులు = చల్లనియూడిగములను, కావింపక = చేయఁగాక, ఎట్టకేలకుక = చి
 ట్టచివరకుక, సేకదేరి = తెప్పిరి, (మూర్ఛనుండి తెప్పిసి) తేటిమాచి = బాగుగఁజూ
 చి, చంద్ర సుద్దేశించి = చంద్రునిం దలంచి, ఉపాలంభంబుగాక = నింద గలుగునట్లు,
 ఇట్లనియెక = ఈప్రకారము చెప్పెను.

మ॥ సుమనఃక్రితి యొనర్చి సత్పథచరి ♦ మృత్వంబు సర్వజ్ఞమూ
 భినుణిత్యంబును గాంచు రాజ వయి హాశిక్ శంబరారాతి స
 భ్యమునక మీటుచు భీరుతాకలితపాంథాశిక్ దయాశూన్యతక
 శ్రమ మొందించి కలంచు పెంచనృపధర్మంబే నిశానాయకా॥106

నిశానాయకా = ఓ చంద్రుఁడా ! సుమనఃక్రితి = చేతలకు సంతోషమును, బస
 ర్చి = చేసి, (చంద్రుఁడు దనకళలం ద్రావ నిచ్చి దేవతలఁ దృప్తి సొందించు నని పు
 రాణగాధ కలదు.) విద్వాంసులకుం బ్రీతి చేసి యని యర్థాంతరము. సత్పథచరిష్టు
 త్వంబుక, సత్ = సత్కృత్యములయొక్క, పథ = మార్గమునందుక, (ఆకాశమునందున్)
 చరిష్టుత్వంబుక = సంచరించుస్వభావమును, మంచిమార్గమునందు సంచరించుస్వభావ
 ము నని యర్థాంతరము. సర్వజ్ఞ.....బును, సర్వజ్ఞ = శివునియొక్క, హాశి = శిరసు
 నకు, మణిత్యంబును = మాణిక్యముగటను, (ఆలంకారభావము నని యర్థము.) సర్వ
 జ్ఞ = అన్నిటిం దెలిసినవానికి (విద్వాంసులకు) హాశిమణిత్యంబును = శిరోమణిత్యంబు
 ను, విద్వాంసులలోనుత్తమత్వము నని యర్థాంతరము. కాంచు రాజవు = పొందునట్టిచం
 ద్రుఁడవు, పొందునట్టిప్రభువ వని యర్థాంతరము. ఆయి, హాశిన్ = సంతసముతోక,
 శంబరారాతిసభ్యమునక, శంబరారాతి = మన్మథునియొక్క (శంబరుఁ డనుచక్కను
 నకు శత్రువు. (ని) శంబరారి ర్మః సిజః. అ.) సభ్యమునక = స్నేహముచేతను, శం
 బరారాతి = ఎఱుకవాండ్రయొక్క (లేళ్లకు శత్రువులు (ని) కృష్ణసార రురు న్యంకు
 రంకు శంబర రాహిణాః. అ.) సభ్యంబునక = స్నేహముచేతను, మీటుచుక = అతి
 శయించుచుక, భీరుతాకలితపాంథాశిన్, భీరుతా = స్త్రీత్వముతో, ఆకలిత = కూడిన,
 పాంథాశిక్ = వియోగులయొక్క సముదాయమును, విరహిణుల నని యర్థము. (భయ
 దుఃఖితోఁ గూడిన) భయముతోఁ గూడిన తెరువరులయొక్క సముదాయము నని

యగ్గాంతరము. (ని) విశేషా స్వంగనా భీరూః కామినీ వామలోచనా యనియును
 త్రస్నా భీరు భీరుక భీరుకా యనియు నమరుడు. శ్రమ మొందించి = ఆయాసపెట్టి,
 దయాశూన్యతన్ = దయలేమిచే, కలంచుట = ఖోభపెట్టుట, ఎంచన్ = ఆలోచింపఁ
 గాన్, పృథగ్భ్రంశే = రాజధర్మమా? కా దని యర్థము. దేవతలకు స్వదేహము నిచ్చి
 తృప్తిపొందించి దేవతలకు నెల్ల దేవుఁ డగుశీవునిచే శిరసున ధరియింపఁబడి (సన్మాన్
 మునన) యాకాశమాన్దముననే సంచరించురాజపు (ఎల్లవారిని సంఖోపపెట్టువాడ
 వు) అగునీవు మన్మథుని నెయ్యము సంపాదించి మగని నెడఁబాసినయాడువారి బా
 ధింపరా దని మొదటియర్థమునను, విద్వాంసులకు మిగుల సంతసము పుట్టించి యన్ని
 యుం దెలిసినవారిలో నగ్రేసరుడై నై మంచినడవడి గలప్రభు వగునీవు కిరాతులతో
 మైత్రిఁ జెంది భయపడుమాన్దస్థులకు బాధించుట న్యాయము గా దని రెండవయర్థము
 నం దాత్పర్యము. శ్లేషాలంకారము.

చ॥ హితసరణిః శిరంబున వహించె మహేశ్వరుఁ డంచు గర్వభా
 సితగతి మిన్ను ముట్టెను శశీ ! మఱి నిన్న ఆకాలఁ దన్ని ము
 న్నతఁడెకదా కళాగతివటంచు దయ న్విడిచెఁ గతావమా
 నతఁ గని సిగ్గుఁ జెందవు మనంబున నీకుఁ బరాకు వచ్చెనే. 107

శశీ! = ఓచందురుఁడా, (చందురులొనికళంకమును గుండే అని కొందఱు చె
 వ్వదురు. దానిని ధరించినవాఁడు గావున శశి యని చెప్పబడు.) మహేశ్వరుఁడు =
 శివుఁడు, హితసరణిః = అనుకూలమైనమాన్దముచేత, శిరంబునక = తలయందేక, వ
 హించె నంచుక = ధరించె ననుచుక, గర్వభాసితగతిక = గర్వముచే విలసిల్లినరీతికేత
 ను (గర్వముచేత నని యర్థము.) మిన్ను ముట్టెను = ఆకాశమును చాఁకెదవు. ఉ
 ప్పొంగెద వని యర్థము. మఱి = ఇంకను, అతఁడె = ఆయాశ్వరుడే, మున్ను = పూ
 ర్వము, దక్షునిజన్మముం జెబుచునపు డని యర్థము. నిన్నుక, అతికాలక = కాలి
 యడుగుభాగముతోన్, తన్ని, కళాగతివి = విద్యలకెల్ల వాసస్థానమవు, కాంతులకు
 వాసస్థాన మని భావము. అటంచుక, దయక = కనికరముచేతను, విడిచెఁగదా = వద
 లెనుగదా! గతావమానతక = (లోకముచే) దెలియఁబడినయవమానము గలుగుటను
 తెలియఁబడినయవమానము నని యర్థము. కని = పొంది, సిగ్గుక = లజ్జను, చెందవు =
 పొందవు. నీకుక, మనంబునన్ = మనసునందుక, పరాకువచ్చెనే = ప్రమాదమువచ్చె
 నా యని ప్రశ్నము.

క॥ తొలి లోకములకు వందెర

గలిగింతునటంచు నెంచి నవలభిపుడె నె

న్నిలఁ బుట్టినపుడె వందెర

గలవాడగుఁడే నెఁ గూడ ? ♦ నవలభిలోడ్డి ! 108

కమలవిలోడ్డి ! = ఓతమ్మురాచూ ! (బ్రాహ్మ !) కమలభిపుడను = తమ్మిచూలి,
(బ్రహ్మ) తొలి = పూర్వపుండవ, లోకములను, పరిపరమువందెరలబనులకు,
వంకర = చెడుకార్యమును (అపకారము నని అర్థము) కలిగింతునటంచుకొ = చేయు
దు నని, ఎంచి = ఆలోచించి, ఇలకొ = భూమివందెర, పుట్టించుట = జన్మించినపుడే
నిన్నుకొ, వంకర గలవాడగుఁడే = కటిల్లము కలవాడగు డగుట, కున్రిమిచూకూకూర
ము గలవాడగున ట్లని భావము. చెవలకూకూరలదెవలకూకూ ! వందెరవాడగు వంకర
పనులఁ జేయుట సహజ మని తెల్పవలెను.

సీ॥ ఇందిరావిభుఁడొక్క ♦ హృదయవల్లభుని నెన్న

దోమోహితుడై నుంచుచు ♦ పోయెను గొల్లెడ

నపును ధాతయు నెవ్వో ♦ ముచ్చటపడిన నీ

టొదపు నందునను నెవ్వో ♦ కన్నెరిగి నీ

నందుండి తొరవాన ♦ పోయెను విభుఁడొక్క

నతలను పోయెనొక్క ♦ ముచ్చటపడిన

నచట రాజీననెరి ♦ పోయెను ముచ్చటపడిన

దని మోహి ముచ్చటపడిన ♦ ముచ్చటపడిన

నచట రాజీననెరి ముచ్చటపడిన ♦ ముచ్చటపడిన

మరలఁ గ్రక్కె నని ముచ్చటపడిన ♦ ముచ్చటపడిన

నలలెరిగెను ముచ్చటపడిన ♦ ముచ్చటపడిన

నీకు ముచ్చటపడిన ♦ ముచ్చటపడిన !

109

నీరజారి = ఓపద్యమై ! ఇందిరావిభుఁడు = కృష్ణభూ, హృదయవల్లభునిను =
తనమనసున నున్నవానిని, విన్నవ, లోమోహితుడై నుంచుచు = పోయెనుల బునిన ట్లని

చుకొ, రాత్రికిం బ్రభు వనుచు నినియు వచ్చెను. (౩) చాయం నివృత్తముం దోచు
 శ్రీవానా దూషణాఘయోః. నా. నా. తోలెకొ, త్రోచెకొ = వేదంః త్రోచెకొ.
 పాపాత్మ్యండు లోనుండఁ దగఁ దని విష్ణువు నిన్ను వెలువరించె నని భావము. చంద్రుండు
 విష్ణువు మనసునం బుట్టె నని భావము. ఆత్మకు = ఆకాలమున, భావముకొ =
 బ్రహ్మాయను, స్వకీయాబ్జపీఠికిం = తనది యగుతామరపువ్వుపైచుకొ. వెలు = నీ
 ని, ఒదవునంచుకొ = పుట్టనని, అత్రికికొ = అత్రి యనుమునకొ, పద్మపరికొ =
 చెప్పెను. చంద్రునియుదయమునఁ బద్మములు ముదలించున గానఁ దులీప మనిపద్మము
 ముకుళించిన సుఖస్థితి సంభవించె దని యెంచి బ్రహ్మచంద్రుని వత్రికిచ్చె నని తాత్ప
 ర్యము. బ్రహ్మ యనుగిహమువలనఁ జంద్రుఁడ వత్రికిఁ బుట్టుచున్న బ్రహ్మచంద్రుని
 రాణములం బ్రసిద్ధము. అందుండి = అత్రియొద్దనుండి, తా రామహరివైభవకొ = తా
 యనుపేరు గలబృహస్పతిభార్యయొక్కచొంగినించుటయొక్కరీతి, మాటకొ = (చంద్రుండు)
 కనుపటుపఁగాకొ, బృహస్పతిభార్యను చొంగినించునగా నని భావము. అని
 డు = అత్రి, పాథో రాణియందుకొ = సముద్రమునందుకొ, వైచెకొ = వేదవేదకొ. ఆ
 తతాయి (పరభార్యను హరించువాఁడు) గానఁ దులీపండుఁ దులీప మనిపద్మము
 నత్రి పాటవైచె నని తాత్పర్యము. అచటకొ = ఆకముద్రమునందుకొ, రాణినించున
 గానఁ, రాణీన = చేపలయొక్క, సుహరిగానఁ = సుహరిమున, వానిండు నా = చే
 యుదు నని, పద్మసుహరిము చేయుదు నని భావము. (౪) రాణీన బుద్ధే నానితో
 మృగే మత్స్యే. నా. నా. అట్టి = సముద్రుండు, ఆంఠయిండుకొ = ఆకాశమునందుకొ,
 త్రోచెకొ = ఎగచెను. అచటకొ = ఆకాశమునందుకొ, రామాపు, మ్రింగియకొ, ఈపు
 అటుగనునికికొ = జీర్ణము కాపండుటచేకొ, మరకకొ, క్రిక్కుంటకొ, కల్లు = కల్పన
 రము, మసలి = తిరిగి, జగతికొ = లోకమునందుకొ, అందజుకొ, అంటుండవు = లోక
 శత్రుఁడవు, జెనుకొ, నింజకొ, ఒందునీకొ = అనుభవించెదనీకొ, లెక్కచ = శ్లే
 ర్యము, శాశ్వతజీవన మని భావము. కల్లునే = ఉండునా? ఉండ దని భావము. పా
 దొక్కఁ డగుచంద్రునికుఁ బర్యాయమునం చెల్లునలములం దునికొ చెప్పటచేఁ బ
 ర్యాయాలంకారము.

ఉ॥ ఇంతటివాని నిన్నుఁ దన ♦ హృత్పృథమందుఁ దలం ఛరించుశ్రీ
 కాంతునకుం గిరీశునకుఁ ♦ గాననదావహాలాహాలానలా
 నంతనితాంతకీలముల ♦ నానుట యెంతటివెంత యామిచి
 కాంత తలంపఁ దద్దయము ♦ గాంచుచె భావో భవత్పమోతకొ

యామినీకాంత = కేశికాంత ! (చంద్రకాంత !) ఇంతటివానినీ = ఇంతవాడికి
 రణములు గలవానినీ, నిన్నుకొ, పృథ్వీధనుండుకొ = మనోవీధి యందుకొ, తలనీ = శిర
 సునందును, ధరించుక్రికాంతునకుకొ = ధరించినవిష్ణువునకును, గిరిశుంకుకొ = శివునకును
 మనమున ధరించినవిష్ణునకును శిరసున ధరించిన శివునకును నని కృతమునగ నర్థము. కావన
 కీలములకొ, కావన = అడవియందగి, దార = అగ్ని యొక్కయు, హూహూ
 నల = అగ్నిం బోలినకాలహూటముయొక్కయు, అనంత = అంతములేని, నితాంత = అధి
 కమయిన, కీలములకొ = మంటలను, అనుట = మ్రింగుట, ఎంతటివంత = ఎంతయగ్న
 ర్యము? ఆశ్చర్యము కా దని భావము. తలంపనీ = అంతరించుకొనీ, తద్వయము =
 జనుకటికెందువిధములజ్వాలలును, ధాత్రికొ = భూమియందుకొ, భవత్సమాగ్రితకొ =
 నీకుం దుల్యమైనభయంకరత్వమును, వాణిమి నని అర్థము. కాంచినా పొందువాణి
 పొంద దని యర్థము. శివుడు లోకసంతోషజాగ్రము కాలహూటముం ద్రావ ననియుం
 గృష్ణుడు గోపసంరక్షజాగ్రముకారుచిచ్చునాగి నెవనియుభాగవతము.

వ॥ అని పలికి తలకుటలరుములుగులు చిలుకునలొక్కని నుద్దేశించి॥ 111

అనిపలికి = ఇట్లు చెప్పితరులటానుములుగలవానికొ, శ్రువదాశా దాహానుభావ
 ములను, చిలుకునలొక్కనిప్రయోగాగించునొక్కఁడని, ఉద్దేశించి = కలచి,

క॥ కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్

సుమనోధగ్ధంబు పూనుట ను బ్రహ్మగీతము

గమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్

మమతమధుప్రతిసంధులు ♦ మోహపునఃనా ! 112

మదనా = ఓరుగ్ధుండా ! మమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్, కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్
 యొక్క (పద్యములు పోలినకన్నులు గలవాండుకొ = అర్థము.) కమలాత్పరికొమన
 మ్రిందపై, సుమనోధగ్ధంబు = నవత్వమును, మోహపునఃనా = మోహంబును. పృథ్వీధ
 నున్న నని భావము. (2) మమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్, కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్
 యనియును, ధ్యాయశ్రీభూష్య మమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్, కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్
 జ్వాలారయమేమనా మోహము నొనర్చుకొనెను. మోహమునొనర్చుకొనెనుమో, పరి
 క్షిలియుకొ = ఉండియును, కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్, కమలాత్పరికొమనమిచ్చెన్, (మమలాత్పరి

పులం బోలివకన్నలు గలవారిని. నీతండ్రి కమలాక్షుడను మేము నీవలగించుము. అతీయు నీ వన్నియు నెఱిగివచ్చాడవు; (నామసామ్యముచే నీతండ్రికింబడిగి అతని ముక్కు) ఏచెదవు=చాకింతువు; ఔన్=(ఇది) తనను. ఇదితల నీవెఱిగి యిద్దము. మమతక=అభిమానముచేతను, మధువ్రతగుండు=మధురమునకల నైదునుగుణమును, ప్రాగగుంబోతుతనము నని యర్థము. ముష్టికనాని నని భావము. మునవు=విడువవు. అవశ్యము విడువవలయు నని యర్థము.

గీ॥ తొలుతఁ గుజనుల నలరించుచెల్లెని శుభి

బలము నడవుల విడిచియించి ♦ పాంథజనుల

మానధనములు గొనుచు ముష్టికనానియె

నలరుశంబరఘాతి విష్ణుబాణ

113

అబ్జబాణ=ఓమన్నకుండా, ఈవు, తొలుతక=మొదటను, తొలుతక=మొదటను, (కు=భూమియంద, జని=ఉత్పత్తికలది, కజని. దీనిచేతనుచేయును విడిచును.) అలరించుచెల్లె=వికసింపఁజేయుమిగులించి (చైత్రుని), మంచి=అబ్జబాణిని కుజనులన్=దుష్టనులను, అలరించుచెల్లె=సంతకెట్టునగులించి, మంచి=అబ్జబాణిని, యని యర్థాంతరము. బలముక=చిలుకలు, కోయిలులు మొదలగునేనను, మే=మీ మా ర్థాంతరము. అడవులక=అరణ్యములందున్, విడిచియించి=ఉండునట్లేఁజేసి, పాంథజనులమానధనములు=వికహిజనులమాన మనెడుద్రవ్యములను, ముష్టికనానియె=ద్రవ్యము నని యర్థాంతరము. కొనుచుక=అపహరించుచుక, ముష్టికనానియె=చెడుఁడవడియందలియేర్పాటుచేతను, అలరుశంబరఘాతిని, అలరు=సంతరించుచు. ఇది శంబరునకు విశేషణము.) శంబరఘాతిని=శంబరుఁ డపరక్ష్మసుని జంపివారిని, చెడుఁడవడియందలినియమముచేతను ప్రకాశించెనుకెనానుఁడ నని యర్థాంతరము. శ్రీమచేఁ బ్రాప్త మైవయర్థవ్యయమునకు నభేదకృత్యము చేయంగా నిండ తోరమున శ్లేషమాలకాతిశయోక్త్యలంకారము.

క॥ యుగవిగమజగత్త్రియదు

బగుశర్వునికంటిమంట ♦ నంటి కెడసియు

న్మగుడం బ్రదికితి వీ న

ధ్వజనదురితమునగానె వారిచరాంక

114

వారివరాంకా = మన్మథుడా! చేపగులుతు తెక్కెమునం గలవాఁడని యర్థము. ఈవు, యుగవిగమ.....బు, యుగవిగమ = ప్రళయకాలమందుకొ, జగత్ = లోకమునకు, తుమదంబు = నాశము గలిగించుచుట్టిది, అగుశయ్యకంటిమంటన్ = అమృతమునుకంటిమందలియన్ని జ్వాలను, అంటి = తాఁకి, కడసియున్ = చచ్చియును, అభ్యగ.....గాదె, అభ్యగజన = విరహిజనులయొక్క, దురితమునఁగాదె = పాపముచేతనేకదా, మగుడన్ = తిరిగి, బ్రదికితివి = జీవించితివి. మున్ను శివుడు హిమాలయంబుకడఁ దపంబు సేయుచుండ దేవతలు బ్రహ్మకడను బోయి తారకుండు మిగుల వాధించు చున్నాఁడని మొఱలిడ నాతఁడు శివునకు భార్యతికి సంయోగంబుగలిగినఁ గుమారుండు వుట్టి వానిం జంపు ననుడు నిందుండు మన్మథు రావించి యీశునకు భార్యతియం దనురాగము గలిగింపు మని ప్రార్థింప నతఁడు దానికై యత్నించి యీశునికంట నున్నయన్నిచే దధ్ధుడై రత్నప్రార్థనంబున ననుగ్రహించినశివునిచే మరల నుజ్జీవితం డమృతమునుపురాణగాధ యిట గ్రహింపఁబడియె. ఉత్పేక్షాసంకారము.

ఉ॥ శంబరదానవుండు నినుఁ ♦ జౌర్యమునం గొనిపోయి వార్ధిలో
సం బడఁద్రోయ నందొకఁడు ♦ నగ బగుమీనము మ్రింగ దానిగ
ర్భంబున నట్లు జీర్ణతను ♦ బాటిలివన్ విరహిన్జంబు లో
కంబునఁ దాపనహ్ని నిటు ♦ గ్రాగి కృశింపదుగా మధుప్రియా॥

మధుప్రియా! = ఓమదనుడా, (వసంతునిచెలికాఁడా యని యర్థము.) మద్యమునం బ్రేమ కలవాఁడని భవనించును. శంబరదానవుండు = శంబరుఁ డనుపేరు గల రక్కసుఁడు, నినుకొ, చౌర్యమునన్ = దొంగతనముచేతను, కొనిపోయి = తీసికొనివెల్లి వార్ధిలోకొ = సముద్రమందుకొ, పడఁద్రోయన్, అందున్ = ఆసముద్రమునన్, ఒకఁడు సం బగుమీనము = ఒక గొప్పని యగుచేప, మ్రింగన్ = గ్రసినపఁగాన్, అట్లు = అట్లు మ్రింగినకాలమందున్, దానిగర్భంబునన్ = ఆచేపయొక్కఁడుపునందున్, జీర్ణతను = అటుగుటను, పాటిలివన్ = పొందియెడన్, లోకంబునన్ = ప్రపంచమునందు, విరహిన్రజంబు = ఎడఁబాసిన నాయికా నాయకులసముదాయము, తాపనహ్నిన్ = అగ్నిం బోలినతాపముచేతను, ఇటు = ఈప్రకారము, క్రాగి = బాధమొంది, కృశింపదుగా = క్షీణింపదుగదా. మున్ను శంబరాసుండు మన్మథుఁడు ప్రేమ్యున్నరూపంబునం గృష్ణ నివలన రుక్మిణియందుఁ జన్మించి తన్ను సంహరించు నని యుతీగి యతనిబవ్తము నిరీక్షించి పురిటింట నున్న పుడే వారి నెత్తుకొనిపోయి సముద్రమునం బాతవైచే ననియు

నతని సొకచేప మ్రింగె ననియు నాచేప శంబరునింటికే బెస్తలచేఁ గాన్మ-గాఁ గొ
నిపోఁబడె ననియు నందున్న శిశువు (మన్మథుఁడు) సురక్షితుండై జవ్వనంబున రతి
చేఁ బ్రబోధితుండై శంబరు సంహరించి ద్వారకం జేరె ననియు భాగవతము.

వ॥ అని పలికి చెంగటం జెంగలువపుప్పొడులఁ జిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపై
నలిగి. 115

అని పలికి = ఇట్లు మన్మథుని నిందించి, చెంగట = సమీపమందుకొ, చెంగలు
వపుప్పొడులకొ = ఎఱ్ఱగలువదుమ్మును, చిమ్ముకమ్మదెమ్మెరపైకొ = చిలికెడుపరిమలిం
చుగాలిమిఁదను, అలిగి = కోపించి, దీనికిం గర్త మైనచనములోని భద్రాబాలికా
రత్నము.

క॥ జగమునకుం బ్రాణం బని

పొగడుదు రందఱును నిన్ను ♦ భువిలో హృదయా

శుగ మగుట యెఱుంగ రిక నీ

దగునడువడి యేమి చెప్ప ♦ నగును సమీరా. 116

సమీరా = ఓవాయూ! భువిలోకొ = భూమియందుకొ, అందఱును, నిన్నుకొ,
జగమునకుకొ = లోకమునకుకొ, ప్రాణం బని, పొగడుదురు = స్తుతింతురు. లోకమెల్ల
వాయువువలన బ్రమికుఁ గాన జగత్ప్రాణుఁ డని వాయువునకుఁ జేరు. హృదయా
శుగ మగుట = హృదయాశుగ మనుపేరు గలుగుటను, ఎఱుంగరు = తెలియరు. హృద
యాశుగము = హృదయమునందు నాటివబాణము, లోపల నున్న వాయు వనియు నర్థ
ము. జగత్ప్రాణుఁ డని పేరుండుటచే ని న్నెల్లవారు స్తుతింతురు గాని, ఎల్లవారిని
బాధించునాశుగ మనుపేరు నీకుఁ గల దని యాలోచింపరు. (హృదయాశుగశబ్దము
నఁ గలయర్థద్వయమునకు నభేదనిశ్చయముచే నింద గవ్యము.) ఇకకొ = పిమ్మటను,
నీదగునడవడి = నీసంచారమును, నీచరిత మనియు నర్థము. ఏమి చెప్ప నగున్ = ఏమి
చెప్పనచ్చును. నీచరితము నింద్య మైన దని యర్థము. నీసంచారము చెప్ప నలవిగా
దని భావము.

క॥ ఘనతరులకు ఫలభంగం

బొసరించుటచే జనించు ♦ నురుపాపము తె

ల్లను గాలభుజగరూపము

లను నినుఁ గబళించుఁ జంచ ధ లగుణా పవనా॥ 117

చంచలగుణా = నిలకడ లేనిగుణములు గల, పవనా = ఓవాయూ! అస్థిర మై
 నస్వభావము గలవాయూవా యని యర్థము. ఘనతరులకున్ = గొప్పవృక్షములకున్,
 మిగులగొప్పవారల కని యర్థాంతరము. ఫలభంగంబు = పండ్లురాలుటను, కార్యహీని
 నని యర్థాంతరము. పానరించుటచేత్ = చేయుటచేతను, జనించునురుపాపములెల్లెన్ =
 పుట్టినగొప్పపాపము లన్నియును, కాలభుజగరూపములను = నల్లత్రాచులయాకారము
 చేతను, నినున్, కబళించున్ = మ్రింగుచుండును. వాయువు పాములకు నాహార
 మై యుండఁగా నిచట ఘనతరులకు ఫలభంగముచేయుట యనుచోఁ గల్గినయగ్ధద్వ
 యమునకు నభేదము కల్పించి దానం గల్గినపాపమే భుజంగరూపముం బొందిమ్రింగు
 చుండె నని యుత్పేక్షించెను.

చ॥ అని హరిణాంకజీవనచ ధ రాంకసమీరుల దూటీ వారిజా

నన మణిమందిరాంతరము ధ న నివ్విరిపాన్పుపయి నివ్వరాలి నొం
 దిన నిదె శౌరిఁ దెత్తు నని ధ నచ్చెలి యొర్తు తదాకృతిక్ లిఖం
 చినపట మీయఁ గూర్చి నది ధ చేకొని యక్కునఁ జేర్చె ముగ్ధతక్.

అని = ఇట్లు పలికి, వారిజానన = భద్ర, హరిణాంక = సమీరులక్, హరి
 జాంక = చంద్రునిని, (లేడిగుఱుతుగాఁ గలవాఁడు.) జీవనచరాంక = మనస్కధునిని
 (జీవన = సీటియందు, చర = తిరుగుచుండు = చేఁప. అదియే, అంక = (తెక్కెమున) గు
 ఱుతుగాఁ గలవాఁడు) సమీరులక్ = వాయువును, దూటీ = నిందించి, మణిమందిరాంత
 రంబునక్ = మానికపుటింటిలోక్, విరిపాన్పుపయిక్ = పూలసెజ్జివొందను, విరాలి నొం
 దినక్ = వలపునలనిదాధను జెందినక్, ఓర్తు నెచ్చెలి = ఒకానొకసఖురాలు, ఇదె = ఇది
 గో, శౌరిక్ = కృష్ణునిని, తెత్తు నని = తీసికొనివత్తు నని, తదాకృతిక్ = ఆకృష్ణవాకా
 రమును, లిఖించినపటము = వాగ్గీసినచిత్రమును, ఈయక్ = ఈయఁగాక్, హర్మిక్ =
 ప్రేమచేతను, అది = ఆపటమును, చేకొని = పుచ్చికొని, ముగ్ధతక్ = ముద్దగా లితనముచే
 తను, అక్కునన్ = నత్తుమునందుక్, చేర్చె = భరించెను.

వ॥ అనిన శుకయోగీంద్రుం బరిక్షిన్న రేంద్రుం డన్వలికథ యెఱింగి
 ప్ర మని యడుగుటయు. (నుగమము)

మ॥ అతులార్ధ్యంతిక కాకినాడనగరో ♦ పాంతస్థలస్థాపితా

యతస్తత్రాయతనాదినంకలితనూ ♦ ర్యారాయపేటాఖ్యభూ

రితరగ్రామనిదానదానపటిమ ♦ వీరాస్పదీభూతక

ల్పతరుక్షీరధిచంద్రచంద్రశకల ♦ భ్రాజద్యశోమండలా॥ 119

అతుల.....నిదాన, అతుల = సాటిలేని (ఇది పురవిశేషణము) అర్ధి = సముద్రముయొక్క, అంతిక = సమీపముననున్న, కాకినాడనగర = కాకినాడపురమునకు, ఉపాంతస్థల = సమీపస్థలమునందు, స్థాపిత = కట్టింపబడిన, ఆయత = వికాలమైన, సత్రీ = సత్రము, (అన్నదానము చేయుగృహము.) ఆయతన = దేవాలయము, అది = మొగలగువానితో, సంకలిత = కూడుకొనిన, మార్యారాయపేటాఖ్య = మార్యారావుపేట యను, భూరితరగ్రామ = మిగులఁ బెద్దది యగుగ్రామమునకు, నిదాన = కారణము, సముద్రపుటాడ్డున నున్న కాకినాడదగ్గఱ సత్రముమొదలగువానితోఁ గూడిన మార్యారావుపేటను గట్టించినప్రభువా యని యర్థము. దానపటిమ.....చంద్రీ, దానపటిమ = దానమందలివైపుఁగముచే, వీరాస్పదీభూత = లజ్జకాస్పదములైన, (లజ్జకాస్పదముగాఁ జేయబడిన యని యర్థము.) కల్పతరు = దేవవృక్షములును, క్షీరధి = పాలసముద్రమును, చంద్రీ = చంద్రుఁడును గలస్వామి, కల్పతరులు మొదలగునవి దానమునం బ్రీసిద్ధములు. దానమహిమచే వానికి లజ్జ గలిగించిన ప్రభువా యని భావము. చంద్ర.....మండలా, చంద్రీశకల = కల్పవృక్షముకలవలె, భ్రాజత్ = విలసిల్లుచున్న యశోమండలా = కీర్తిమండలుఁడా.

క॥ శూరమహోదారపదా

ధారసుధాసారసహిత ♦ తతవచనర్పురీ

వారాశిగభీరానగ

ధీరాసుందరశరీర ♦ దృఢభుజసారా॥ 120

శూర = పరాక్రమశాలీ, మహోదార = గొప్పదాతృఁడా, సదాధార = సజ్జనుల కాధారమా, సజ్జనులఁ బ్రీతింపప్రభువా యని భావము. సుధాసార.....ర్పురీ, సుధాసార = అమృతసారముతో, సహిత = కూడినదియున్, తత = అధికమైనదియును, (అగు) వచనర్పురీ = వాక్ప్రవాహముగలతేఁడా, వారాశిగభీరా = సముద్రమువలె గంభీరుఁడా, నగధీరా = స్వతమువలె ధీమండా, సుందరశరీర = చక్కనిదేహము గల ప్రభువా, దృఢభుజసారా = నిట్టమొకచేతులబలము గలప్రభువా !

స్వగీర్వానము.

శ్రీజగన్నాథాకా ♦ శ్రీపరమాగారిని
భాజితక్షేత్రయా ♦ త్రాఫలపాపిశేం
ద్రాజలోకాధివా ♦ సాధకాజనని

ర్వాజసాఖ్యోదయ ♦ స్వాస్వవామోద్భవా ! 121

శ్రీజగన్నాథ.....స్వాస్వవామోద్భవా, శ్రీజగన్నాథ పురుషోత్తమస్థానము, కాశీ, ప్రయాగ, ఆది = మొదలైన, విభాగిత = విభాగించడు, త్రాఫలములకు, యాత్రా = పోవుటచేతను, (గర్భిణి) ఫల = పుణ్యముచేతను, ప్రాపిత = పొందింపబడిన, ఇంద్ర = ఇంద్రునియొక్కయు, అజ = అజ్ఞునియొక్కయు, లోక = (స్వర్గ, సత్య) లోకములయందలి, అధివాస = ఉనికిచేతను, అధిర = అధిపతియై, ఆజ = నిరంతరమైన, నిర్వాజ = కపటములేని, సాఖ్యోదయ = సుఖాతిశయముగల, స్వాస్వవామోద్భవా = ఆత్మయులగువంశస్థులగురామరామప్రభు! జగన్నాథము మొదలగుపుణ్యస్థలములకుం బోయి యచ్చటఁ జెప్పఁ లగునశ్శాస్త్రములు చేసి వాని వలనఁ గలిగినపుణ్యముచేఁ బ్రాసాద లగువంశస్థులు కలదాగిరామములు గల్గిరిచి ప్రభువా యని యర్థము.

గద్యము.-ఇది శ్రీమహాభారతప్రసాదాసాదితకవి తానుతల్లి కా

ల్లమరాజవంశజావస్తంబనూత్రినదెల్లనార్యపూర్ణి

రంగశాయి నామార్యవైత్రి హరితనగోత్రి

పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మణ్యక

వినామధేయప్రణేతం జైనభద్రాపరిణ

యం ఋతుమహాప్రబంధంబునందరు

దృతీయశాస్త్రము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు.

ఆవిష్ణుమస్తు.

భద్రాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరాజతవిబుధగణవి

హారాంచితపీతపురవ ధ రామరసగరి

చారుసభాభవనసుధ

ర్నానుచిరసురేంద్ర రామ ధ రాయనరేంద్రా.

1

శ్రీరాజత.....సురేంద్ర, శ్రీ=సంపదచేతను, రాజత=ప్రకాశింపజేయుఁ బడిన, విబుధగణ = విద్వాంసు లనుదేశతానముదాయముయొక్క, చారు = సంచార ముచేతను, అంచిత=పూజింపబడిన, పీతపురవర = శ్రేష్ఠ మైనపీతకాపుర మన, అమ రసగరి=అమరపురము (అమరావతి) యొక్క, చారు=సుందర మైన, సభాభవన= సభాగృహ మనెడు (కచ్చేరి) సుధర్నా=ఇంద్రానకము, (ని) స్వాత్ముధర్నా జడ భా. అ. రుచిర=మనోహరఁ డగు, సురేంద్ర=ఇంద్రుఁడూ, రామరాయనరేంద్రా= ఓరామరాయప్రభూ! ముందుపద్యముతో నన్వయము.

గీ॥ అవధరింపుము శౌరిభ ధ వ్యచరితంబు

తొల్లి నూతుండు శౌనకా ధ దులకః శెప్పి

నట్టిరితిఁ బరిక్షిద్ధ ధ రాధినాథ

తిలకమున కిట్లు శుకయోగి ధ దెలుపఁదొడఁగె.

2

తొల్లి=పూర్వము, నూతుండు, శౌనకాదులకుఁ, శెప్పినట్టిరితిఁ=చెప్పినను

కారముచేతను, శౌరిభవ్యచరితంబు = కృష్ణుని శుభమైనచరిత్రమును, అవధరింపుము = చిత్తగింపుము. శుకయోగి, పరిక్షీర్ణరాధినాథలికమునకుఁ = పరిక్షీతుఁ డనురాజశ్రీ ఘనకున్, ఇట్లు, తెలుపఁదొడఁగెఁ = చెప్పటమనారంభించెను. (ముందు శౌరిభవ్య చరితంబు చిత్తగింపు మని వ్రాసి పిమ్మటఁ దొల్లి సూతుండు చెప్పినరీతి నే శుకయోగి పరిక్షీన్మహారాజున కిట్లు చెప్పఁదొడఁగె నని యేని యన్వయింపఁదగును.)

క॥ అటు లంతఃపురగృహమునఁ

బటుతరవిరహభర మూను ♦ బాలామణి ము

చ్చటల నైచ్చెలు లపు డ

చ్చట సూరార్పఁగఁ బ్రభాత ♦ సమయం బయ్యె॥ 3

అటులు = వెనుకటియాశ్వాసాంతమునఁ జెప్పినప్రకారముగాఁ, అంతఃపురగృహమునఁ = అంతిపురములోనియొకయింటియందున్, పటుతరవిరహభరము = అధికమైనవియోగ మను (ఎడఁబాటను) బరువును, ఊనుబాలామణిఁ = ధరించినబాలికా శ్రేష్ఠమును, (భద్రను) నెచ్చెలులు = సఖులొందు, అచ్చటన్ = ఆయమ యున్నస్థలమునందుఁ, ముచ్చటలఁ = మంచుమాటలచేతను, ఊరార్పఁగన్ = ఊఁబడింపఁగాఁ, అపుడు, ప్రభాతసమయము = సూర్యోదయకాలము, అయ్యె॥

నీ॥ కాలజ్ఞతను రథాం ♦ గములకు రవిరాకఁ

దెలుప నాఁ గృకవాకు ♦ లెలమి మోసె

దనరాక నినుండు ప ♦ ద్వినికిఁ జెప్పఁగఁ బంపు

శుభదూత యన వేగుఁ ♦ జక్క వొడిచె

దపనుండు నిజసంపఁ ♦ దలు గొను ననుభీతి

నన దీపికలు వెల్ల ♦ నై వడంకె

వరుణరతితుగ్రిట ♦ ద్వారుణీస్త సహీర

మండనం బన సుధాం ♦ శుండు గుంకె

ద్వర నరుగుదెంచుకమలబాం ♦ ధవునిమేటి

తేఱిమీఁదను గనుపట్టు ♦ తెల్లపట్టు

తెక్కియపుజాయ యనగఁ బెం ♦ పెక్కి పాచ్చి

నల్లనల్లనఁ దొలివెల్ల ♦ తెల్లమయ్యె॥

4

కృకవామలు = కోళ్లు, (ని) కృకవామ స్త్రామృమాడ యని యమరుడు. కాలజ్ఞతక = కాలము నెఱుంగుటచేతను, రథాంగములమక = చక్రవాకములమక, రవిరాకక = సూర్యునియాగమనమును, తెలుపనాన్ = తెలుపుటకో యనునట్లు, ఎలమిక్ = సంతసముతోక, మోసెన్ = ధ్వనించెను. సూర్యోదయకాలమందుఁ గోళ్లు కూయుట సహజ మై యుండన్ సూర్యునిరాకం దెలుపుటకో యనునట్లు కూసె నని చెప్పటచే నుత్పేక్షలంకారము. ముందు పాదములయందు నిట్లే యాయలంకారము గ్రహింపవలెను. ఇనుడు = సూర్యుడు, (భర్త యనియు ధ్వనించును.) తనరాకన్ = తనవచ్చుటను, పద్మినికిన్ = పద్మలతకున్, (పద్మినీజాతిస్త్రీ) యగుభార్య కనియు ధ్వనించును.) చెప్పగన్ = తెలియఁజేయుటకై, పంపుశుభదూతయనన్ = పంపించినమేలువార్తఁ జెప్పరాయబారి యనునట్లు, రాయబారి వలె నని యర్థము. వేగుజుక్క = శుక్రుడు, పొడిచెన్ = ఉదయించెను. తపనుండు = సూర్యుడు, నిజసంపదలు = తమవి (దీపములని) యగుభాగ్యములను, దీపములకాంత్యత్రిశయము నని యర్థము. కొనువనుభీతి నక = అపహించు ననుభయముచేతనో యనునట్లు, దీపికలు = దీపముల, వెల్లనై = కాంతి లేనై, వడంకెన్ = గజగజ వడంకెను. సూర్యోదయము సమీపించుటచేతను, ప్రాతఃకాలమునఁ జల్ల గాలి వీచుటచేతను దీపములు వడఁచుచుండె నని భావము. వరుణ.....మండనం బనన్, వరుణ = వరుణదేవునియొక్క, రతి = సంయోగకాలమున, త్రుటత్ = తెగిపోవుచున్న, వారుణీస్తన = వరుణదేవునిభాగ్యయొక్కస్తనమునందలి, హిరమండనం బనన్ = వజ్రములభూషణమో యనునట్లు, సుధాంశుడు = చంద్రుడు, కుంకెన్ = అస్తమించెను. త్వరక = వేగముతోన్, అరుగు.....మీదను, అరుగుదెంచు = వచ్చెడు, కమలవాంధవుని = సూర్యునియొక్క, మేటి = గొప్పదియగు, తేరిమీదను = రథముమీదను, కనుపట్టు తెల్లపట్టు తెక్కియపుజాయ యనగన్ = కానుపించెడు తెల్లనిచాయ గలపట్టుగడ్డజెండాయొక్క కాంతియో యనునట్లు వెంపెక్కి = అధికమై, ప్రాచిత్ = తూర్పుదెసయందున్, అల్లనల్లనన్ = వెల్ల వెల్లఁగాక, తొలివెల్ల = మొదటఁ గాన్పించు తెలుపు, తెల్లమయ్యెక్ = స్పష్టమయ్యెను. తూర్పునం దెల్లవాతె నని యర్థము.

చ॥ అలవిరహిన్దంబుల న ♦ నంగుండు గెల్చి తదనృపంకనం

కలితనిజాశుగప్రతతిఁ ♦ గ్రమ్మట నిందుల దాచె నాఁ బ్రియుం

గలసి రతాంతతాంతలగు ♦ కాంతలకన్నులకెంపు రాజలెం

జలువ నహించెదెమ్మెరయు ♦ జాసలచన్దనలందు హారముల్॥ 5

అంగుడు = మన్మథుడు, అలవిరహప్రజంబులన్ = ప్రసిద్ధ మగువియోగిసము
దాయములను, గల్పి = జయించి, తదస్సీ.....ప్రతతిక్, తత్ = ఆవియోగులయొ
క్క, అస్ర = రక్తమనెడు, పంక = బురదతోక్, సంకలిత = కూడిన, నిజ = తనవి య
గు, ఆశుగ = బాణములయొక్క, ప్రతతిక్ = సమూహమును, క్రమ్మఱన్ = మఱలక్, ఇం
దులన్ = ఈస్థలములందుక్, (ఆడువారియందుక్,) దాచె నాన్ = దాపతిక
ము చేసెనొ యనునట్లు, ప్రియున్ = భర్తను, కలసి = కూడి, రతాంతతాంతలు, ర
తాంత = సంభోగాంతమందుక్, తాంతలు = అలసినవారు, అగుకాంతలకన్నులకెంపు =
అగునాడువారికన్నులయందలియెఱ్ఱదనము, (ఎఱ్ఱనికన్ను లని యర్థము.) రాజ
లెక్ = ప్రకాశించెను. తెమ్మెరయుక్ = (ప్రాతఃకాలపు) గాలియును, చాసలచన్ద
నలందుక్ = స్త్రీలచనుజంటలయందుక్, హారముల్ = ముత్యాలదండలును, చలువ =
శైత్యమును, వహించెక్ = ధరించెను. సంభోగమువలనిజాగరమువలన నెఱ్ఱివి యైన
స్త్రీల సేత్రములు మన్మథుడు వియోగులను సంహరించి వారియొద్ద దాచినరక్తముతో
నుండినబాణములువలె నుండె ననియుల్పేక్ష. ఇందు, “ కన్నులకెంప ” నుపదమును
గంపుఁగన్ను లనుటను మాటుగా నుపయోగించినట్లు తోచెడిది. అట్లయిన నే
యాశుగోపమానము దీనికి సరిపడును. కాని యిట్టిసమాసము దుష్టభముగాఁగా
న్పించును గాన “ కెంపుఁగనుల్ విరాజలెక్ ” అనిపాతముండిన బాగుగనుండు నని
తోచును.

చ॥ ఉదయనగాగ్రవేదిపయి ♦ నుజ్జ్వలకల్యనరుండు సంభ్రమం

బాదవ ద్విజావళీశ్రుతిహి ♦ తోక్తి శుభస్వనముల్ సెలంగఁ బ్రా

కృదమలకన్యకంతమునఁ ♦ గట్టినకాంచనపద్మరాగసం

పదఁ దగుతాళిబొట్టనఁగ ♦ భాస్కరబింబము దోచె దూర్వునక్॥

ఉజ్జ్వలకల్యనరుండు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, కల్య = ప్రాతఃకాల మనెడు,
నరుండు = పెండ్లికొడుకు, (ని) ప్రత్యూషోహముఖంకల్యం. అ. ఉదయనగాగ్రవేది
పయిక్ = ఉదయపర్వతశిఖర మనుపెల్లియరంగునిొడను, సంభ్రమంబు = సంతసము,
బదవక్ = కల్లఁగాక్, ద్విజావళీశ్రుతిహితోక్తి శుభస్వనముల్ = ద్విజావళీ = (శుకములు

మొదలగు) పక్షీసముదాయ మనెడుబ్రాహ్మణసముదాయముయొక్క, (ని) దంతవి
ప్రాండశాద్విభాః. అ. శ్రుతిహితోక్తి = చెవుల కింపు లగుపలుకు లనెడువేదవాక్యము
లయొక్క, శుభస్వసముత్ = మనోహరమైనధ్వనులనెడుమంగళధ్వనులు, క్లిప్తరూపకము.
చైలంగఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, ప్రాకృతదులకన్యకంతమునఁ = తూర్పుదిక్కునెడునిర్మ
లయైనకన్యయొక్క మెడయందుఁ, కట్టిన.....సంపదఁ, కట్టిన = కట్టినట్టి, కాంచన
పద్మరాగసంపదఁ = బంగారముయొక్కయుఁ బద్మరాగముయొక్కయు శోభతోఁ, తగు
తాళిబొట్టనఁగఁ = ప్రకాశించుమంగళనూత్రమందలిస్వస్థాభరణమో యనునట్లు, భా
స్కరబింబము = సూర్యమండలము, తూర్పునఁ = తూర్పుదిక్కునందుఁ, తోఁచెఁ =
ఉదయించెను. రూపకానుప్రాణితోత్పేక్షలంకారము.

క॥ ఇనుఁడు వియల్లత్తీఁ గవయఁ

జనుదెంచె న్మనకు నిపు డి ♦ చట నుండంగాఁ

బనిలే దనుచుఁ దదాళి

జన మల్లన నరిగె ననగ ♦ జరిగెం జుక్కల్॥

7

ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, భర్తయనియుధ్వనించును. వియల్లత్తీన్ = ఆకాశలక్ష్మిని
కవయఁ = కూడుటకు, చనుదెంచెఁ = వచ్చెను. ఇపుడు = ఈకాలమునందుఁ, ఇచ
టఁ = ఈస్థలమునందుఁ, మనకున్ = మన మనియార్థము. ఉండంగాఁ = ఉండుటకు,
పనిలేదనుచుఁ, తదాళిజను = ఆకాశలక్ష్మియొక్కచెలికత్తెలు, అల్లనన్ = క్రమము
తోఁ, అరిగెనఁగన్ = వెల్లెనో యనునట్లు, చుక్కల్ = తారలు, జరిగెన్ = అస్తమిం
చెను. ఉత్పేక్షలంకారము. ఇం దివశబ్దస్వారస్యముచేతనును వియల్లత్తీశబ్దస్వారస్య
ముచేతనును నాయికానాయకస్యవహారము గమ్యము.

గీ॥ ప్రియునితోఁ గూర్చి రేయెల్లఁ ♦ గ్రీడనల్ప

నలసి నిద్రించె ననగ గలు ♦ వలు మొగిడ్చె

నొగి నినకరాళిగిలిగింత ♦ దగిలి పద్మ

నీతతులు నవ్వె నన విచ్చె ♦ నీరజములు॥

8

కలువలు, రేయెల్లన్ = రాత్రియంతయును, ప్రియునితోన్ = భర్తతోఁ, కూ
ర్చిఁ = ప్రేమచేతను, గ్రీడనల్పన్ = క్రీడించుటచేతను, అలసి = శ్రమపడి, నిద్రించు
నన్ = నిద్రపొందెనూయనునట్లు, మొగిడ్చెన్ = ముకుళించెను. బుగిన్ = క్రమము

డకు = నిద్రను, కనిష్టికంపతులక్ = పొందినభార్యాభర్తలను, మేల్కొలువక్ = నిద్ర
నుండిలేపుటపక్ష, తలంచెనాక్ = తలచికొనెనో యనునట్లు, కుకపికకాంకత్ = చిం
కలు, కోయిలలు, గోరంకలును, గృహంతరపంజరంబులన్ = ఇండ్లలోనిపంజరములం
దుక్, రూఢిగక్ = స్పష్టముగాన్, పుంకజొచ్చెన్ = కూయుట వారంబుచేయ. ఇ
ర్యోదయకాలమం దెల్లపక్షులు గూయుట సహజమై యుండ నిందుఁ బ్రాయశః
ముచే మొదటఁ గూడక తరువాతఁ గలసి పిమ్మట నిద్రించుటచే ఈర్యోదయకాలము
నను మేల్కొననిదంపతుల మేల్కొలుపుటపక్ష దలచినచి వలెఁ చెప్పుడుచింకల మొ
దలగనని గూయఁజొచ్చె నని యుత్పేక్షించెను. చింకలను గోరంకలను బంజరు
ల నుంచి పెంచుట గలను గాని కోయిల నట్లు చేయుట యద్రష్టము. కావున వి
యఁ బంజరములనుండి కూయుఁట్లు చెప్పుట చింత్యము.

ఉ॥ రాతిరి చంద్రకాంతి తిమి ♦ రంబుల గీటుడంగింపఁ దచ్చిశు
వాతము లబ్జకోశవిన ♦ రంబుల డాగి భయాప్తి వాల్తేరూ
పాతిశయంబు మాని యిత ♦ రాకృతి కైకొనెనో యనక్ సహో
జాతరజఃపితంబతను ♦ సంకతిఁ బొల్చి మెలంగె భృంగముల్ ॥ 11

రాతిరి = రాత్రికాలమునను, చంద్రకాంతి = వెన్నెల, తిమిరంబులన్ = చీరకలులను,
గీటుడంగింపఁ = హింసింపఁగాక్, తచ్చిశువాతము, తత్ = అచీరకలులయొక్క, పక్ష
వాతము = పిల్లలనమాహము, భయాప్తిన్ = భయముగలుగుటచేతను, అబ్జకోశవినం
బులక్ = తామర మొగ్గలగన్గ్రములందుక్, డాగి = చాగి, అత్మరూపాతిశయంబు =
తమయొక్కరూపాధిక్యమును, (తమమాపము నని యర్థము.) మాని = విడచి, భతరా
కృతి = చూరుషేషములను, కైకొనెనో యనన్ = ధరించెనో యనునట్లు, (ప్రవాహి
జడిసినవారు మాటు చేసయునో సంచరించుట లోకప్రసిద్ధము.) భృంగముల్ = తుమ్మె
దలు, సహోజాత.....సంకతిక్, సహోజాతి = తామరపూవులసంబంధమైన, సంజి =
పుష్పాడిచేతను, పితంబ = పచ్చలివిడ్లము గల, తమసంకతిక్ = శరీరసంబంధముచేతను,
పొల్చి = ప్రకాశించి, మెలంగెక్ = సంచరించెను. సూర్యాస్తమయకాలమున మరల
పానముచేయఁ బద్మములందుఁ బ్రవేశించి రే మెల్ల నందుండి యందకతీవున్నాపి గాత్ర
మున నంటుటచేఁ బచ్చలివిడ్లై యుదయమున వెడలుట సెప్పెదలు రాత్రివెన్నెల చీరక
టిని బట్టి బాధింపఁగా నది తమ్మున బాధించు ననుభయముచేఁ దామరలలో డాగి
పిమ్మట మాటుషేషముల ధరించి సంచరించుచీరకటినువులుంబోలే నుండె నని భావ
ము. ఉత్పేక్షాంకారము.

సీ॥ ఈరీతి నిజవిభా ♦ పూరితాఖిలదిశా

మండలుం డగుచు భా ♦ నుండు దోచ

నపుడు వైతాళికా ♦ ఖ్యాతమంగళగీత

కలన మేల్కొంచి కే ♦ కయవిభుండు

తత్సమయార్హకృ ♦ త్యములు నిర్వర్తించి

గురుమంత్రిమిత్రాది ♦ పరివృతముగ

నాస్థానిఁ గొలుపుండి ♦ యదువల్లభునిసేమ

మరయ సంతర్దను ♦ నాత్మనూనుఁ

బనిచి శోభనవస్తుసం ♦ భార మెల్ల

విడిదిగృహముల సమకూర్చ ♦ వివిధజనము

నందు నియమించి పురమును ♦ సంతిపుర మ

లంకరింపఁగఁ గూటపా ♦ లకుల ననిచె॥

12

భామండు = సూర్యుండు, ఈరీతిక = మైనిశెప్పినరీతిచేతను, నిజ.....మండ
లుండు, నిజ = తనదియగు, విభా = కాంతిచేతను, పూరిత = నింపఁబడిన, అఖిలదిశా =
అన్నిదిక్కులయొక్క, మండలుండు = సముదాయముగలవాఁడు, అగుచున్, తోఁ
పక = ఉదయింపఁగాన్, అపుడు = ఆకాలమున కేకయవిభుండు = కేకయరాజా, వై
తాళికా.....కలనన్, వైతాళిక = మేలుకొలుపువారిచేతను, (మంగళగీతములం బా
డుచు మార్యోదయమునకు మున్న రాజుల మేల్కొలుపువారు వైతాళికులు.) (ని)
వైతాళికా బోధకరాః. ఆ. ఆఖ్యాత = గానముచేయఁబడిన, మంగళగీత = శుభముం
డెలపుపాటలయొక్క, కలనక = వినికిచేతను, మేల్కొంచి, తత్సమయార్హకృత్యము
లు = ఆకాలమునకుం దగినపనులను, (అపుడు చేయవలసినపనుల నని యర్థము.) నిర్వ
ర్తించి = చేసి, ఆస్థానిన్ = సభయందుక, గురుమంత్రిమిత్రాదిపరివృతముగన్ = పురో
హితులతోడను మంత్రులతోడను నెయ్యారతోడను, వావరింపఁబడునట్లు, మంత్రులు
మొదలగువారితోఁ గూడునట్లుగా నని యర్థము. కొలువుండి = సభచేసి, ఆత్మనూ
నున్ = తనకొమరుని, సంతర్దనున్ = సంతర్దనుఁ డనుపేరు గలవానిని, యదువల్లభుని
సేమము = కృష్ణుని తేమమును, అరయన్ = తెలిసికొనుటకున్, పనిచి = ఆజ్ఞాపించి, శో
భనవస్తుసంభారము = శుభమైనవస్తుసముదాయమును, ఎల్లన్ = అంతయును, వివాహము

నకుం దగివస్తుసామగ్రి నని యర్థము. విడిదిగృహములన్ = పెండ్లివారుండునిండ్లయందున్, సమకూర్పన్ = సంఘటించుటకున్, వివిధజనమున్ = పెక్కు తెలుగులవారిని, అందున్ = ఆవస్తువులు సంపాదించుటకు, నియమించి = ఏర్పఱచి, పురమును = పట్టణమును, అంతిపురము = అంతఃపురమును, అలంకరింపఁగన్ = అలంకరించుటకు, కూటపాలకులన్ = ద్వారపాలకులను, ఇంటికావలివారి ననియేని యర్థము. అనిచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ప॥ ఇట్లు నియోగించిన వార లాసమయమున (సుగమము.)

సీ॥ అపరంజినీట నూ ♦ త్నపుఁజాయఁ దేర్చిరి

కోటకొమ్మల హర్ష్య ♦ కూటములను

గలయఁ బన్నీటిచేఁ ♦ గలయంపి చల్లిరి

రాజమార్గాంగణ ♦ రంగములను

గనకాంబరపుఁబతా ♦ కలు నిల్పి రున్నత

ప్రాసాదగోపురో ♦ పరితటలను

గన్తూరికాగరు ♦ కర్తమద్రీనముల

నలికిరి కేళికా ♦ నిలయములను

నెల్లెడల ముత్తియపుముగ్గి ♦ లుల్లసిల్లఁ

గదళికాక్రమకస్తంభ ♦ కలితనలన

కాయమానహరిన్మణీ ♦ ఖచితత్తోర

ణములు వన్నిరి ద్వారభా ♦ గములగముల.

13

కోటకొమ్మలన్ = బురుజులందును, హర్ష్యకూటములను = మేడలయందును, (సభా)గృహములందును, అపరంజినీటన్ = బంగారునీటిచేతను, కరణినబంగారుపూతచేత నని యర్థము. నూత్న పుఁజాయన్ = క్రొత్తకాంతిని, తేర్చిరి = కలిగించిరి. దీనికి నిందున్న యితరక్రియలకును మీఠటివచనమున నున్న 'వారలు' కర్తలు. రాజమార్గాంగణరంగములను = పెద్దబాటలందు నంగడివీధులయందును, పన్నీటిచేఁ = మంచునీటిచేతను, కలయన్ = అంతటను, కలయంపి = దుమ్ముఁగట్టుకై చల్లునీటిని, చల్లిరి. దుమ్ముఁగట్టు చల్లగ నుండునట్లు పన్నీరే వీధులందుఁ జల్లి రని యర్థము. ఉన్నత

.....తలులను, ఉన్నత=ఎత్తైన, ప్రాసాద=రాజగృహములయు, గోపుర = పెద్ద వాకిళ్లయు, ఉపరితలులక = మించి ప్రదేశములందున్, కనకాంబరపుటతాకలు = బంగారుసరిగవస్త్రము గల జెండాలును, నిల్విరి; కేళికానిలయములను = క్రీడాగృహములను, ఆటలాడుకొనుట కైనిర్మింపబడినగృహముల నని యర్థము. కస్తూరికాగరుకర్ణమద్రీవము లక = కస్తూరియొక్కయు అగురుయొక్కయు బురదతడిచేతను, అలికిరి; ఎల్లెడలక = అన్నిస్థలములయందును, ముత్తయపుముగ్గులు = ముత్యాలముగ్గులు, ఉల్లసిల్లన్ = ప్రకాశింపగాక, కదళికా.....శోరణములు, కదళికా = అనలులయొక్కయు, క్రమక = పోకలయొక్కయు, స్తంభ = కంబములతోడను, కలిత = సాంద్రబడిన, (నిర్మింపబడిన యని యర్థము.) నలదకాయమాన = వట్టి నేళ్లపందిరులును, హరిన్మణిభుచితతోరణములు = గారుత్మితమణులతో (గరుడపచ్చలతో) నిర్మింపబడినతోరణములును, ద్వాచభాగములగములన్ = గుమ్మములసమూహములందుక, పన్నిరి = నిర్మించిరి.

లయగ్రాహి.

చీల గృహలక్ష్మిగళ ♦ మాళిక లనం దనరు
 పాలికల గ్రాలుమణి ♦ శోలికలకివిక
 బాలికలమొత్తముల ♦ కేలికలనం బెళుకు
 వాలికలదృగ్జలజ ♦ పాలికలలేనన్
 మేలగుకపోతకుల ♦ పాలికల వాలినిమ
 రాళికల నోలి దగు ♦ శాలికలవన్నెక
 గేళికలనాంచితమ ♦ చాలికల లాడునచ
 నాలికలనాదముల ♦ బోలికల మించెక.

14

లిక = విలాసముతోక, గృహలక్ష్మిగళమాళికలనన్ = గృహములయందుండు లక్ష్మియొక్క మెడలోనిదండ లనునట్లు, తమపాలికలక = ఒప్పెనుపాలికలచేతక, క్రాలుమణిదోలికలకివిక = ప్రకాశించు మాణిక్యపుటయొలలవైభవముచేతను, బాలికలమొత్తములకేలికలక, బాలికలమొత్తముల = స్త్రీసముదాయముయొక్క, కేలికలనన్ = ఆటలాడుటచేతను, బెళుకు.....లేనక, బెళుకు = తళితళలాడెడు, వాలికల = దీర్ఘములైన (సోఁలైన) దృగ్జలజ = పద్మములంబోలిన, కన్నులయొక్కపాలికల = సముదయముయొక్క, లేనక = చక్కదనముచేతను, మేలగు.....పాలికలక

మేలగు = ప్రశస్తమైన, కపోతపాలపాలికలక్ = కపోతపాలికలయందున్, చూరుపట్టె
లయొద్దఁ బట్టు లుండుట కేర్పఱచినగుండ్లు కపోతపాలికలనంబడు. మేడలు మొద
లగువిహారస్థానములయందుఁ బట్టు లుండెడుచతురస్రములైనగుండ్లు గలస్తంభములును
గపోతపాలిక లనంబడు. వ్రాలినమరాళికలక్ = వ్రాలినహంసలచేతనును, ఓలిక్ =
క్రమముతోఁ, తగుశాలికలనన్నెక్ = ఒప్పెడుగోరంకలయొక్కకాంతిచేతనును, కేలి
కల.....కచలు, కేలికలన = ఆటలాడుటచేతను, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మదాలికచ
లు = యువతులు, (మడించినటు మైదలం బోలినకేశసాశములు గలవారు.) ఆడువచ
నాలికలనాదములక్, ఆడు = పల్కెడు, వచనాలి = వాక్యసముదాయముయొక్క,
కలనాదములక్ = సుందరమైనభ్వనులచేతనును, ప్రోలిక శ = పట్టణపుతోభ, మించెక్ =
ఆతిశయించెను.

మ. వనజాక్షుండు ప్రభాతకృత్యములు నిర్వర్తించి యాకేలికా
వనసౌధాంతరసీమ సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోఁ గొల్వ దీ
ర్చిన సంతర్దనుఁ జేగుదెంచి నియతింజేమోడ్ప నర్ధాసనం
బునఁ దా నాతని నుంచి మంచినరసంపుంబల్కులక్ దన్వంగ్.

వనజాక్షుండు = కృష్ణుఁడు, ప్రభాతకృత్యములు = ప్రాతఃకాలమునం జేయవ
లయుపనులను, నిర్వర్తించి = చేసి, ఆకేలికావనసౌధాంతరసీమక్ = మీఁదఁ జెప్పిన
యుద్వానవనమందలిమేడలోపలిప్రదేశమందుక్, సాత్యకిముఖాప్తశ్రేణితోఁ = సా
త్యకిమొదలగుబంధుసముదాయముతోన్, కొల్వదీర్చినన్ = సభచేయఁగాక్, సభయం
దండఁగా నని యర్థము. సంతర్దనుఁడు, ఏగుదెంచి = వచ్చి, నియతిక్ = విధేయత
తోఁ, చేమోడ్పక్ = నమస్కరింపఁగాక్, తాను = కృష్ణుఁడు, ఆతఁక్ = సంతర్దనుని,
అర్ధాసనంబునక్ = తాను గూర్చున్న సీతమందలిభాగమునక్, ఉంచి = నిల్పి, మంచిన
రసంపుంబల్కులన్ = మృదువులును మనోహరములు నగుమాటలచేతను, తన్వంగ్ =
తృప్తిచేయఁగాక్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ॥ రమణీయఘనస్పృణభా ♦ సమజటాపటలంబు

కొమరు కెంజిగురుజొం ♦ పముగ నటలఁ

జలదక్షమాలికాం ♦ గుళినఖంబులు భ్రమ

ద్భ్రమరాళిదళకోర ♦ కము లలు తగ

బాహువిపంచికా ♦ పంచమస్వరము శా

ఖలను గోకిల సూయు ♦ శరణి నోసర

శేషాహిరుది హసిం ♦ చెడిశరీరచ్ఛాయ

యమితప్రకాండపాం ♦ డిమము గాంగ

నవ్యసపూర్ణమణికమం ♦ డలుపు పక్ష

ఫలముగతి దోప దివినుండి ♦ యిలకు డిగ్గు

కల్పతరుప్రాయ సంగ పచ్చె ♦ గాంతినితక

నచ్చరన్నారదం డగు ♦ నారదుండు.

16

రమణీయ.....కొమరు, రమణీయ = మమోహనమైన, ఘనస్థాన = గుండును
యొక్క, భా = కాంతితో, సమ = సులభమైన, జూపటంబు = జడలసముదాయముయొక్క,
కొమరు = చక్కదనము, (కాంతి) కంటినుగుజొంపముగ్గ = ఎఱ్ఱనిచిగుళ్లసముదాయముగాను,
వజ్రుల = ప్రకాశింపఁగా, చలదత్తు.....లు, చలతో = కదలుచున్న,
అక్షమాలికా = (జపమునకై చేతంబూనిన) రుద్రాక్షలంపడయును, అంగులి = చేళ్లును,
సఖింబులు = గోళ్లును, భ్రమ.....కొనకయును, భ్రమనో = తిరుగుచున్న, భ్రమన =
తు మెడలయొక్క, ఆలి = సముదాయమును, నశ = తిరుగును, నోరకములు = ముగ్గులు
ను, అయి తగన్ = అయి ప్రకాశింపఁగా, మత్తానీయ = ముగ్గుదనముననున్న పోళ్లు
చిగురాకులువలెను గోళ్లు ముగ్గులువలెను బ్రకాశింపఁగాని భావము బాహు.....
స్వరము, బాహు = చేతియందలి, విపంచికా = విభేదముక్కు, పంచమస్వరము = పంచ
మధ్వని, ఖలను = కొమ్మలందున్, గోకిలసూయుకాణి = గోకిల సూయువిధముచే
తను, ఒనగన్ = ప్రకాశింపఁగా, శేషాహిరుది = శేషుడ డనుపావతీరకాంతిని,
హసిం చెడిశరీరచ్ఛాయ = ఎగతాళిచేసెడుదేహకాంతి, అమిత.....ము, అమిత = మి
తములేని, ప్రకాండ = చెట్టుమొదటిభాగమందలి, పాండిమము = తెలుపు, కాంగ్గ,
(ని) అశ్రీ ప్రకాండః స్కంధ స్వామూలా చ్ఛాఖానధోస్తగోః. అ. నవ్య...
...పు, నవ్య = మాతనమైన, రస = జలమునోడను, పూర్ణ = నిండిన, మణికమండలువు =
మాణికవృపుగండిక, పక్షఫలముగతి = పండినపండుముక్కరీతిచేతను, దోపణ =
కాల్పింపఁగాన్, దివినుండి = స్వర్గలోకమునుండి, ఇలకు = భూమికి, డిగ్గుకల్పత
రువో యసంగ = దివియనుకల్పవృక్షమో యనుకల్ప, కల్పవృక్షమువలె నని యర్థము.

కాంతి.....దుండు, కాంతి = (తన) తేజముచేతను, జిత = ఏడించుచున్న, కాంత = పరికాశించుచున్న, శరన్నారదుండు = శరత్కాలమేమును గలవాడు, శరత్కాల మందలిమేఘముం బోలినతెల్లనిశరీరకాంతి గలవాడు, అగువాడెందు, శరత్కాల = ఏగుడెంచెను. రూపకోపమానిదర్శనలతోడియత్నేద్విజ్ఞానంబాచును.

మ॥ కని శ్రీకృష్ణుడు లేచి యమ్మునికి మొక్కిరిచి గాని భద్రాప్తిరస్తని దీవించిన నవ్వి సద్విధులతో ♦ నర్పించి సింహాసన స్థానిఁ గావింప నతండు హర్షజనితా ♦ శుభ్ర గర్భు కన్యకలక దనుకక మై పులకింప భక్తి నిటు చెంతక నన్నుతింజెనానా

శ్రీకృష్ణుడు, కని = (జేహోకమునకుంజీ కచ్చిననారదుని) చూచి, లేచి, అ మ్మునికిక = ఆనారదునకుక, మొక్కిరిచి = మున్నునింబునాక, చూచి = చూచుచుండు, భద్రాప్తిరస్తని, భద్రాప్తి = మేలుయొక్కవాండు, అస్తని = అనరాదుని, కన్యక యనుకన్ని యపాం దగుఁగాక యని యజ్ఞాంతరము. శేషులందఱుకృతజములతో నా క్యములకే నిందుఁ బ్రయోగములేదు కాని యచుకరగమున వారి కిందుం బ్రయోగంబు గల దని నన్న యభిప్రాయంబు. దీవించినక = అభీష్టించునాక, నవ్వి. (దీవించి గృష్ణుడు కర్త) సద్విధులతోక = మంచియేర్పాటులతోక, అర్పించి = పూరించి. సింహాసనస్థానిక = పీఠమునం గూర్చున్నవారిని, కావింప = చేయునాక, అశంకు = ఆనారదుండు, హర్షజనితాశుభ్ర = సంకోపమునం బుట్టినకన్యకలు, కన్యక = కన్యకల) నలమిగిని, కన్యకాలక = కంటిలొలుకలందుక, దనుకక = వ్యాధింబునాన, మై = శరీరము, పులకింపక = గుఱియొడువనాక. భక్తిన్ = భక్తిచేతను, చెంతక = సమీపమందున్, హరిక = కృష్ణునిని, ఇటు = హరింబిడితిని, నన్నుతింజె = ప్రార్థనము చేసెను.

గీ॥ హరివిరించినజగ్గి ♦ భతులకు నైనను
గాన నలవి గాని ♦ ఘనుని నిన్ను
నేను గిన్నులార ♦ నేఁ డిటుఁ గంటి నె
దయను నెమ్మిఁ గంటి ♦ దమ్మికంటి

18

తమ్మికంటి = ఒకమలాడా, హరి.....కక, హరి = కృష్ణకక, విరించి =

బ్రహ్మకు, వజ్రభువనం = ఇంద్రుని, విశ్వ, అయినప్పటిని, రావణుడు
 చుట్టబడి, అలవకానిభువనం = కొలదిగానిగొప్పవానిని, (సాధ్యం దానివానిని
 యర్థము.) నిన్ను, కన్నులారా = కన్నులనిండే, ఇట = ఈస్థలమునందున,
 శుభం = శుభమునకు, శేష, కంటిన్ = చూచితిని ; నేమిట = నంతయునో, నీ
 దయ = నీకృప (నీయనుగ్రహమును), కంటిన్ = చూచితిని.

ప॥ అని మణియును.

19

ఉభయభాషానూనలోమనీలోమనందము.

మానుగరవదేవమనర

గానుననీతేరిలనవ ♦ గానివిడినుర

రానుడివినిగావనలరి

తేనీసనుగారవమన ♦ దేవరగనుమా॥

20

ఈపద్యముయొక్క మొదటిసగము క్రినుముగ జరివిసపుడు సంస్కృతమును,
 తలక్రిందుగ జరివిసపుడు తెలుగు నగును ; గానన విండిపేరు పెట్టబడియును.

నవచ్చేదము.

మా - అనుగరవత్ - ఏగమ - అన - రగానుననీతే - అరిల -
 నవగానివిడినుర - అ.

రానుడి - విని - కావణ - అరితి - ఏగ - శేననుగ - గార
 వము - అన - దేవర - కనుమా.

రగానునీతే = దేవతలస్తుతులు కలవాడవును, నశించినబాధలు కలవాడవు న
 గునోక్త్యుక్తా యని సంబుధి. (ర = ఆరాశమునందున, గ = పోవువాడు దేవతలు ; (ని)
 రం క్లిబే యధికే మూర్ధ్ని ధ్యానే వ్యో మండ కుటీఘ. నా. నా. రగ = దేవతలయొ
 క్క, ఆనః, ఆ = ఆధికమైన, నః = (దీనిబహువచనము నకు) స్తుతు లేవనికే గలవో
 యతఁడు ; రగానుః (ని) ను శబ్దస్తు నుతో శ్రీస్యాత్. నా. నా. న = నశించిపో
 యిన, ని + ఈతిః = (దీనిబహువచనము ఈతఁడు) ఆధిక స్థానబాధలు కలవాడు ; న
 నీతిః. ఎవని కధిక మైనబాధలు నశించి పోయినవో యతఁడు ననీతి యనబడును.
 విముక్తి బహువ్రహిఃమాసాంతము రగన గాను, నశితీశ్వములకే సగృహాయనమాన

ము చేయ రగానుననీతి యని యగును. దీనిసంబుద్ధి కగానుననీతే.) ఇవగానవిధము.
అ=క్రొత్తది యగుగానము గలజనులయొక్కరత్నములం బోలెనట్లుము. (ప్రకృతియం
చువిష్ణు! (నవ=క్రొత్తది యగు, గానం=సంగీతము; ఇవగానం. అది కలవాడు,
నవగానీ; దీనికిబహువచనము నవగానినం=క్రొత్త గానము కలవాడు, విజ్=విజయము
దీనిబహువచనము విజయ. (ని) వైశ్యే జనే పురీషే విట్కృతా శ్చుంపీ వృక్షా
స్త్రీయాం. నా. నా. రెంటికని గర్మభారయము చేయగా ఇవగానివిల్లులు, క్రొత్త
గానము గలజను లని యర్థము. వారియొక్క, ఇ=రత్నముం బోలెన, (ని) ఇవా
ఘటిరత్నాప్రీఘ. నా. నా. ను=స్తుతులను, ర=ప్రబోంచునట్టి, ఇతి రెల కథేనము
(ని) లః ఖండనే త్రిష్టాదానే. నా. నా. అ=విష్ణు! అవాణో చ్చిక్తా విష్ణ్యో
కమతేషు. నా. నా. ఇదియును సంబుద్ధియే.) అరిల=ఓచక్రిధాకి, (అ=చక్రము
ను, ల=ధరియించువాడు.) అనుగరవదేనం, అనుగరవతో=అనుసరించినధ్యానము
కలవానివలె, ని శ్చైవ్యడు ధ్యానించువానివలె నని యర్థము. (అనుగ = (విష్ణు)
ననుసరించిన, ర=ధ్యాన మెవనికెం గలదో యతడు; అనుగరం. అనుగరవతో=అత
నివలెనే) ఏనం=ఈ, మా=నన్ను, అవ=రక్షింపుము.

జేవర=ఓప్రభువా! రానుడి=ప్రశస్త మైన (నాస్తుతి) వాక్యము, విని=కల
కించి, ఈనను=నీసంబుద్ధివైచనన్నున్, (నిర్భక్తుడనైనన్ను నియత్నము.) రావన్=
రక్షించుటపన్, అలరితేక్=సంతోషపడితివేని, గారవము=ప్రేమము, అవక్=విల
దనునట్లు, నాయందునీచుఁ జేమి గల దని యెల్లవార లనుకొనునట్లుని యర్థము. ఈ
మా=కనుఁగొనిరక్షింపుము.

ఈపద్యమునాల్గవచరణమున నిత్యయతి వేయబడెను. 'ఈ ఏని యనునాంధ్రీ
శబ్దము । తో నడికినపూర్వపదము తుదివ్రాయుకీ న । వైష్ణవ వర్ణరచనార్థం । వైష్ణ
రచించుదును నిత్య ధాతు లనుమఁ గవులొ' అప్పకవీయము.

చండకము.

శ్రీమజ్జగద్రీక్షణాక్షీణాపీతౌభృదీతౌ! సమంచత్కటాక్షస్వ
పతౌమరక్షేమకృత్కార్యదతౌ! విపక్షోరురక్షోగణక్షోభకృద్విక్రమా
నీడజేంద్రీకృమా! యిందిరాసుందరీహృన్న లేందిందిరా! మానిభాస్వ
న్మనోమందిరా! బాహుపీఠాంగదామందరత్పీభవన్మందరా! సుందరా
కార! గోవింద! దామోదరా! సాదరానంతకల్యాణాచంచలుకా!

చారుమందస్మితోద్యస్కరందాన్యతాస్యారవిందా ! ముకుందా ! శతా
 నందసంక్రందనాద్యర్చితాంఘ్రిద్యయా ! భక్తరాజీవరాజీవబంధూద
 యా ! మండితాఖండబోద్ధండవేదండశుండభద్రోద్ధండసీమ్యద్దదాశంఖచ
 క్రాసిశార్ఙ్గప్రభాహరి ! శోరీ ! మురాణీ ! హరీ ! సుత్యకూర్గాద్యవం
 తావతారా ! శతారాజ్జతారానుధారభిమందారడిగడిరహీరాదిరాజద్య
 శఃపూరకర్పూరవారప్రపూర్ణత్రితోరీకరంజ ! మహాఖండవేదోండభం
 డప్రకాండభవాసత్పించండ్ ! ప్రచండోష్ణమజ్జగడలీమధ్యవశ్శీ ! వ్యాపీ
 కేశ ! విశ్వంభరా ! నీమహాత్వం బచింత్యంబు నంద్యం బమేయం బ
 సంతంబు సర్వాత్మకా ! సీకచంబుల్ మహామేఘముల్ అంగవాధా ను
 ధాభానుభానుల్ భవన్నీత్రీముల్ శేషదృక్పిర్ణతల్యా ! శిశుబంధు
 నుల్ సీకుఁ గర్ణంబు లంభోజప్రతేమణ ! యంతరియంబు సీవాభీకా
 కోడ మీశా ! త్వదీయోంబుపాదంబు లీభూతలం బమ్యతా ! సీశరీరం
 బు విశ్వంబుభూతాంతరాత్మా ! సముద్రంబునం దూర్భికాబుద్బుదశ్రేణి
 చందంబునక దేవతిర్యజ్నురాదిప్రపంచంబు సీయంద నగ్రప్రస్థధ్యంతము
 ల్గంచు చుండుం జగన్నాటకప్రక్రియానూత్రీధారీ ! కింభావంతుఁ డిద్దం
 బులందున్న మాడ్కికా మనోబుద్ధిదేసాంధ్రియాద్యేకసందృష్టవ ప్రాణ
 లం దెల్లడక జీవసంజ్ఞం బ్రవర్తింతు పీవేకదా నచ్చిదానందరూపా !
 జితకోధమోహుల్ సమస్తాగమార్థజ్ఞులధ్యాన్మనిత్యుల్ వివిక్తస్థలాసీ
 ను లాచారవంతుల్ మునుల్ నిన్ను వీక్షింతు రాదిత్యచంద్రాగ్నితా
 రాతటిత్పంక్తు లెచ్చోటఁ దేజంబు వాటింపఁగాఁజాల నెద్దాని ధీరుల్
 ప్రవేశించి భూయోభవప్రాప్తి తేకుండు రచ్చోటు నీదివ్యధామంబు
 సీతత్త్వ మెవ్వారి కైనక నిరూపింప శక్యంబుగా కుండు నే నేమి న
 ర్ణింపఁగా నేర్తు నుద్యద్దయాదృష్టి నీక్షించి రక్షింపు మోభక్తచింతా
 మణీ ! దైవచూడామణీ ! వాసుదేవా ! నమస్తే నమస్తే నమః. 21

శ్రీమ.....భృదీతౌ, శ్రీమత్ = శోభ గల (ఇది యాత్ యచాచార్యేషు గము.) జగత్ = లోకములయొక్క, రక్షణ = కాపాడుటయందు, ఆక్షణ = పూర్ణమైన, దీప్తి = నియమమును, భృత్ = భరించిన, ఈతౌ = చూపు గలచేవా! సమంధ...
 ...దతౌ, సమంచత్ = ప్రకాశించుచున్న, కటాక్ష = శ్రీగంధీమాచలచేతను, స్వ
 పక్ష = తనప్రక్కవారైన, అమర = దేశతలయొక్క, క్షేమ = పోషణ, భృత్ = పో
 యుట్టి, కాన్య = పనులయందు, (పనులుచేయుటయందు) కదా = సమర్థుడా, విప
 త్నో...న్వీక్రమా, విపక్ష = శత్రులును, ఉరు = అధిపతులగు, కత్త = కాత్తుల
 లయొక్క, గణ = సముదాయమునకు, త్నోచక్రత్ = కలయినదివలన, క్రమా =
 పరాక్రియము గలవ్యాపి, నిదశేంద్రక్రమా = గురుడు మహాదా, (నిద = గూఢియిం
 దక్ష, జ = పుట్టివని; పక్షులు; వాని కింద్రుడు = ప్రభువు; సమర్థుడు. ఆతామః
 గ్రహము = గమనము, కలవాడు. నిదశేంద్రక్రమము = తీరియిచ్చి నిదశేంద్రక్రమము.
 ఇందిరా.....రా, ఇందిరామందరే = అట్టియొక్క, వ్యాపి = వ్యాపయి వానిని
 దృశ్యమనన్, ఇందిరా = శ్రీమఃమా! (రూపకాలంకారము. మా.....మంది
 రా, మాని = ధ్యానముచేయువారయొక్క, భాస్వల్ = ప్రకాశించు, మహామంది
 రా = మనసే యిట్లుగాం గలప్రభువా! భక్తమును సులంబి వానముచేయునామి మం
 యర్థము. బాహు.....భిన్నాందరా, బాహుదీ = నీమం బోధిభజములందర)
 అంగద = బాహుపురికిక, ఆమంద = పెద్దది యగు, కత్తి భిన్నాందరా = కత్తి పం
 చున్న మందరపర్వతము గలకష్టా? విశాల మైభజములందున్న భజిత్రయందరకత్తి
 మవరె నున్న మందరపర్వతమును భరించినవాడా యని యర్థము. మందరానా = మ
 నోహరిశరీరుడా! గోవింద = గోవులను పశపడుచుకొన్న గోపాలుడా! దామోద
 రా = దమము మనసును భరించినవారికిం బూజ్యుడా! (దమము = ఇంద్రియనిగ్రహ
 ము.) సాదరా.....గుణా, సాదర = మన్నితతో గూడిన, అంత = వెక్కువగు,
 కల్యాణ = మంగళమైన, చందద్వణా = ప్రకాశించుగుణములు గలవ్యాపి! చారు...
 ...విందా, చారు = సుందరమైన, మందస్థిత = చిటునగ ననెడు, ఉత్తల్ = ఉప
 యించుచున్న, మంద = పూజనీయతన, అవృత = అదరింపబడిన, అన్యాయంబా =
 మోముదామంగలహరి! ముకుందా = మోక్షమునచ్చుచేవా! శతానంద.....ద్వయా,
 శతానంద = బ్రహ్మచేవుడు, సంత్రందా = ఇంద్రుడు, ఆది = మొదలగువారిచేతను,
 అర్చిత = పూజింపబడిన, అంభ్రద్వయా = పాదములవంటి గలచేవా! భక్త.....ద
 యా, భక్త = సేవకులనెడు, రాజీవ = తామరలకు, రాజీవంభూదయా = నూనోదయ
 మా! మండిత.....హరి, మండిత = అలంకరింపబడిన, అభండల = ఇంద్రునియొక్క

ఉద్బంధం = పొడవైన, (ఇది సుందరమునను విశేషము) పేదండం = వీరులు మొక్క, (విరావలము మొక్క, శుంభాధం = సుందరముగాంచిగల, (సుందరమునో సమాన మైన యని యర్థము.) ఉద్బంధం = సుపాదండములందు, దీప్యతే = ప్రకాశించుచున్న, గదా = కామోదకీ యనుగుడిమముక్కయు, శంఖం = పాంచదశ్యముముక్కయు, పక్షి = సుదర్శనముముక్కయు, అని = పంచదశ మనకత్తి మొక్కయు, శార్ఙ్గం = భవభు యుక్కయు, ప్రభా = కాంతి పోయి, హరి = మహాపానుడూ! శరీ = ఓశూరమహాత్మ్య మ్మడూ! మురారీ = ముగంధకా! మున్ను గిరిసంధ్యలందును మనుజుని శ్రేష్ఠతర్పు శ్రంబును నిరసంతు హరిం ప విని యుద్ధయందు కృష్ణులనుం జెప్పగా సతించు వానిం జ యింపబోయి మొదట వానినిగొలుపి యుద్ధమునకు వచ్చియున్నది సంతోషించుటచే గృష్ణుల కీమేరు గలిగెను. హరి! = (భిక్షులమావములను) హరించుస్వామి! మత్స్య కూర్మాద్యంతావతాగా = మత్స్యము, కూర్మము మొదలగునవి శరీరముల భరించిన యాత్మనుడూ!, శతారాజ్యం = సరిండా, శతాంగం = వజ్రాయుధమునలను, (నూతన మలవాలు) అర్జు = పద్మమునలను, శాగా = శరీరమునలను, సుధాశక్తి = పం దురుండునలను, వందానం = దేవస్వరీమునలను, డెరిటీర = మరువునలను, హిరాని = వజ్రములు మొదలగునలను, కాశీ = ప్రకాశించుచున్న, యశఃపూ = కీర్తిప్రవా హ మనెడు, కర్పూరవానం = కర్పూరపుంబులనునలనుగాయునుచేతను, పృథ్విధాన్ = నిం పులుడి, త్రిలోకీ = మూడులోకములముదాను మనెడు, కనండా = బాణ కలపాః భువా! మహా = సరిండా, మహాత్ = గొప్పవియును, అభరం = అన్నియు నగు, పేదోండభాండం = పేదలం బోలి శ్రద్ధాపూరితములముక్క, ప్రకాండం = సముదాయము లకు, అధివాసలే = నివాస మగుచున్న, పంచం = గర్భము గలదేవా! ప్రపంచోష్ణం వర్తి, ప్రపంచం = శీర్ష్ణమైన, ఉష్ణులందరికీ = సూర్యమండలముముక్క (ఉష్ణం = వెచ్చని, రుక్ = కిరణములు గలవాడూ; అశనిముక్కమండలము, ఉష్ణులందరికి.) మధ్యకర్త = పంతు మందుదేవా! (భిక్షులను భాగ్యవాన్ మునునగ్నాచారమునో భగ వంతుడు సూర్యమండలమునకును నుండే పని శ్రుతిస్మృతులనుండు (బ్రహ్మము.) హృషీకేశా = ఇంద్రునిగాధిపతి! విశ్వంధరా! = ప్రపంచముననుం బోషకుడూ! నీమహా త్వంబు = నీగొప్పతనము, అనింత్యంబు = అబోధింప శక్యముగానిది; పంధ్యంబు = న మస్కరింపదగినది. అమేఘంబు = ప్రమాణములచే దలియ సాధ్యముగానిది, అంబు = నాశములేది; సర్వాత్మకా = సర్వస్వరూపుడూ! మహామేఘముల్ = గొప్ప మేఘములు, సీతచంబుల్ = సీతలవెండ్రుకలు; లోకనాథా = పరిపంచాధిపా! సుధా భానుభానుల్ = చంద్రుండును, సూర్యుండును, (సుధాభానుడు = అమృతముయే

సకీరణములు గలవాడు; చంద్రుడు.) భగవద్వక్త్రముల్ = పదములు; శేషవృత్తల్య = శేషకాలం! [శేష = శేషుడను, వృత్తవృత్త = పాము వృత్త = వృత్తమున కర్ణ = చెవులుగాఁ గలది;) తల్పా = పామునాఁ గలవాఁడా] అపర్యాయం = ముఖము, నీకుక, కర్ణములు = చెవులు; అంభోజపత్రేక్షణా = పద్మపుష్పపత్రములవలె, అంభోజపుష్పపుష్పములు = ఆకసము, నీసాభిక్తాక్రోడము = నీసాభిమన్వయము. ఈనాటి, పద్మాభిమన్వయము, తుభులాకము, త్వదీయారుపాదములు = నీది యగువేదమునకును, అద్వైతమునకును సాశరహితుఁడా! విశ్వంబు = పుష్పంబునము, నీకీరణము = శేషము; భూవానతాతా = ఎల్లజంతువులలో నుండి కర్ణానుసారముగఁ జేరింబడినా! విశ్వవృత్తమునకు, ఊర్వికాబుద్బుధశ్రేణిచంద్రులనా = తరంగములయొక్కవలెను నీమనము ముయొక్కవిధముచేతను, చేద.....బు, చేద = చేతలను, దీప్తి = లోకమునకును, సరాది = మనుష్యులు మొదలగు, ప్రపంచము = లోకము, నీయంజ = నీయంజు, వృద్ధవృద్ధంతముల్ = పుట్టువును చెంపును నాశమును; వాంఛయించుకొన = పొందుదును. జగన్నాటకప్రక్రియనూత్రధారి = ఈలోక మనునాటకవ్యాపారిమునకు నూత్రధారుఁడా! సాత్వికాదు లగునాస్థవిధము లగునాభీషయములను నూరింబడినాటకమునకు ధారుఁడు. శిఖావంతుడు = అగ్నిహోత్రుఁడు, ఇంద్రులయందొక = విశ్వమునందు ఒకగ్నిహోత్రుల్ = అగ్నిరీతిచేతను, మనోబుద్ధి.....తై, మన = మనము. (అగ్నివికల్పాత్మక మైనయంతఃకరణవృత్తి.) బుద్ధి = విశ్వమనాత్మక మైనవృత్తి. మన = మనము, ఇంద్రియాది = ఇంద్రియములుమొదలైనవానికే, విశ్వవృద్ధతై = విశ్వవృద్ధతై, (మనను బుద్ధి యింద్రియములు మొదలగువానియొక్కవ్యాపారిమున మొదలైనవి నూచువాడై యని యర్థము.) ప్రాణులందొక = జంతువులయందొక, అదైవం = అన్నిస్థలములయందును, శీవసంజ్ఞా = శీవుఁడనుశేషి, ఈశ = ఈశా = శివేశానా, ప్రవర్తింతువు = ఉండవు; సచ్చివాంజరూపా = సత్తయు (సత్త్వము) భూము నూదమే యాకారముగఁ గలవాఁడా! జత్రోధమోహంబుల్ = ఇయంజులమోహంబుల జ్ఞానముఁ గలవారు, సమాస్తాగమాగ్నజ్ఞులు = అన్ని శేషములయగ్నము చేసినవారు. అధ్యాత్మనిత్యుల్ = ఆత్మజ్ఞానమున నాసక్తి గలవారు, వికత్తన్త్రాసీలులు = వికాశమున గూర్చున్నవారు, ఆచారవంతుల్ = మంచినడవడి గలవారు, ప్రాణములలో = హృదిచారము చేయువారు, నిన్నుక, కీర్తింతురు = చూతురు. అదిత్య.....వంతులు ఆదిత్య = సూర్యుఁడు, చంద్ర = చంద్రుఁడు, అగ్ని, వాన = అగ్నితపములు, అభిష్కంతులు = మెఱములసముదాయములును, ఎచ్చోటన = విష్కలమందును, తేజంబు = కాంతిని, పాటింపఁగాఁ జాలవు = ప్రసరింపఁ శేయలేనో, నీకుక = కర్ణములు. అగ్ని

నిక్షా = విధులమును, ప్రాజ్ఞాని = పండి, భూమోభవహస్తీ = భూమి జన్మమునందును, లేకుండును = అనుభవించునో, అహోరేఖ = ఆహ్లాదు, సీతీవ్యభానుము = సీతవృద్ధ మైననివాసస్థలము; సితత్త్వము = సీతవృద్ధము, ఎవాత్మకైకా = ఎంతవరదినావారికిని నిరూపింపజే = నిశ్చయించిపాపములకు, శక్యము = సాధ్యము, కానందుకా; నేను, ఏమి = ఏరూపమును, నట్టింపఁ గాఁకఁజూపించుటకు, నేర్చుకా = శక్తుండగుదును. ఈ భక్తచింతామణి = సేకుంచినవానికిం దంతామణిం దోనివహించు! (సముద్రమును మధించినపుడు కల్పవృక్షములతో నుత్పన్న మైనదియు సేవ్య లేక కోరవ నిచ్చునదియు సగుస్వర్గలోకములందలియునుగాని చింతామణి యుండును.) ఉద్యమద్వయాద్వైకా = ఉదయించుచున్నదను గలనామకాక్ష, కక్షించి = చూచి, కక్షింపుము = (ఎన్నఁ) గాపాడుము. ద్వంద్వనామకాక్షి = దీనకాక్షి భూమిగా! వాసుదేవా! = ఎల్లజగంబుల వసియించి యుల్లజగంబుల సేయించు వనింపఁతముదేవా! ఎవస్త్రీ, తే = నీకొఱకు, నమః = నమస్కారము (అనఁ గాక)

చ॥ అని వినుటించి మానినదం ♦ ఉదాసలినాథుల నమస్క న్దించి న
 మృతమునఁ దద్రుణావహేలు ♦ ముంజిగివరాటికిఁ బ్రస్తుతించుచుకొ
 విసయ మెల్లఁగా నచట ♦ పీడ్యుని వేటగానచోటి కేగుచో
 జనమతేష్టా లనర్చు నొక ♦ సత్సత్సమధ్యమనందను ముందరగా. 22

మానిమందు = ముక్త్రేష్టాండనాగనము, అని వినుటించి = ఇట్లు స్తుతించి, అలినాథునమజ్జ = ఆకృష్టకలకపును, పండి = పండి, నేర్చుకమునకా = మునుండుకా, తద్ద్రుణావహేలు = ఆమనందచిగములసముదానమున, మాటికిమాటికికా = పలుకూ, ప్రస్తుతించుచుకా = ప్రోత్సహించుచుకా, విషయము = ఆదేశన, ఎల్లగం గాకా = అత్యయింపఁగాకా, అనితా = అనితా, సీతీవ్య, సీతీవ్య, వేటగానాటికికా = మఱియొకస్థలమునకా, వినుచోటి = వట్టిమఱి, ముతేష్టా = మనుజులతో స్తుతించఁదగినదియై, తాన్మనో సత్సత్సమధ్యమనందుకా = ప్రోత్సహించునొకమంచిప్రో వనదుమునకా, ముందరగా = ఎందున, ముందరద్యముతో వాసుదేవము.

గీ. మొససి భద్రాచర్యయందరం ♦ బునకు నరుగు
 వారితభములమై నున్న ♦ వారి భరణి
 విభుల నిర్వృత పిండాన ♦ విందు లనెను
 వారిఁ బూచిని ముని కిట్లు ♦ వార లనిరి.

మొససి = యుద్ధప్రయత్నము చేసి, భద్రాశ్వుడు = బంధువు = భద్రములు, శృయోక్తగాంధర్వవివాహమునకు, అరుణవాక్ = వాస్తవానికి, విజ్ఞుడై = అరదములమై, ఉన్నవారిన్, విందాసునిదులనెడువాక్ = విందాసునిదులనెడు ననుపేరు గలవారిని, ఇహ్వక భరణీవిభులక్ = ఇహ్వక గాములు, చూచి = (చూచుదుడు) చూడగాన్, వారలు = ఆరాజులు, మునిక్ = వానిమనస్, ఇహ్వక = అనిరిగాన్, అనిరి = పనికిరి.

క. మునినాథ! మీ రెటుంగనె

పని యెందు నొకింత లేదు ♦ పలుకుము భద్రాశ్వు

గన మాయద్వరలోపల

ననువుగ నెవ్వని వరించు ♦ నని యనుచునుడు. 24

మునినాథ = ఓవారదుడా! మీ రెటుంగనె = మీ రెటుంగనెదాము, విందాకు = విధ్ధమునందును, ఒకింత = కొంత మైనను, లేదు. భద్రాశ్వుడు = భద్రములు, అనుకన్యాయ, మాయద్వరలోపలక్ = మాయద్వరమునకు, ఎవ్వరిక్, అరుణవాక్ = అరుణకులముగాక్, వరించును = కొరి వివాహము చేసికొనును. పలుకుము = చెప్పుము, అనియదుగుటయుక్ = ఇట్లుదుగుగాక్, ముందుపద్యముతో చూచుము.

వ. అప్పు డప్పోరోగిరంపుడనపసి భద్రాశ్వుని నారక్షం విందాసునినాథ
వ గావున గోవిందునిం దక్క వేరొక్కని వరిం దిది విష్ణు వరి
నొడివి యునువిధి యధేచ్ఛం జనియె ననంతరం బన్నిదానునించు
లు మునివచనంబులు నిరాకరించి మత్సరంబున నతేదానీకమును
త్రై కేకయపురంబు ప్రవేశించిరంత. 25

అప్పుడు, అప్పోరోగిరంపుడనపసి = ఆవారదుడు (గోవు + పసిము + అపసి = యుద్ధమే భోజనముగాఁ గలముని. ఇది అలంకారము దంతత్వమునకును సాధ్యమైనది.) భద్రాంగనారత్నంబు = భద్రముల శ్రీశ్రీశ్రీ, అనినాథునినాథ = లక్ష్మీయంశమునం బుట్టివది, కావునక్ = అగుటచేతను, విందాసునినాథక్ = విష్ణుని విడిచి, వేరొక్కనిక్, వరింపను = వివాహముచేసికొనును. ఇది = ఇది: ఇట్లుగా, అనికన్యాయ = సత్యము. అని సెడివి = ఇట్లు చెప్పి, ఉపనిషత్ = ఆగమము. విష్ణుముఖత్రోవను.) యధేచ్ఛక్ = ఇచ్చి వచ్చినట్లుగాను, చూచుక్ = చూచును. అనిరి

సింధుదేశపురాజును, పటుతునంగమును = బలముగలగజ్జమును, ఎత్తి, వామికిలిచును
పాంచాలుడు = భామిసిలిచును = స్త్రీసముదాయమునకు, పాంచాలుడు = వాచా
జాతిపురుషుడు (మనూహరుఁ డనియర్థము.) వ, మించుపాంచాదిమఃపః = గ్రహ
శించుపాంచాలదేశపురాజును, మతియుక్ = ఇంకను, మత్స్య... భూభుజుఁడు,
మత్స్య, కుంతల, కోసల, మద్ర, కుకుర, చోళ, నేపాల, మాళవ, శూరసేనకేతముఁ
యొక్క రాజశ్రేష్ఠులు, అష్టవము = ఆకేయపురమును, చోరనగ = భీమేశ్వరనగ
వచ్చిరి.

ఉ. ఈగతి సర్వదేశధర ధీశులు కేకయపట్టణావళి

భాగము సేరఁ గేకయన్య ధాలుడు వారిముదావనమ్మి

లాగతి నందఱన్ విడుదు లన్నిదీయింప నమాత్యవృత్తున్

నాగరికాళి మంచెల నొ నర్నంగంబంచె బుదాంగంబునన్. 27

సర్వధరధీశులు = ఎల్లదేశములరాజులును, ఈగతి = ఈగ్రహముదేతి, కే
కయపట్టణావళిభాగము = కేకయరాజుపట్టణముయొక్క ప్రదేశమును, చెర = విలా
పింపఁగాక, కేకయన్యపాలుడు = కేకయరాజు, వారిక = ఆదర్శించువాఁడని, ముదా
వహస్థలీలాగతిక, ముదావహ = సంతసమును గలిగించెడు, అన్య = తిని, కేకా
తిక = విలాసమునోన్, అందఱన్ = ఎల్లవారిని, విడుదులన్ = విడిచిపెట్టెక, విడిచి
పన్ = ప్రవేశపెట్టుటకు, అమాత్యవృత్తున్ = మంత్రులనముదాయమును, పురాణాం
బున్ = పట్టణముయొక్క వెలుపటిప్రదేశమందుక, మంచెలన్ = స్త్రీసముదాయమును
చ్చినరాజపుత్రులు, గూర్పుండుటపం దనిన) యానముల నుంచెడియొక్కభాము
ను, ఒనర్నంగన్ = నిర్మించుటకున్, నాగరికాళిన్ = (తెలివితల) చోలవాఁడని
దాయమును, పంచెన్ = ఆజ్ఞాపించెను.

ఉ. ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగి ధుంపగుకెంపుటరంగుబోరుల

గొత్తగుకప్రపుంజికిలి ధుగ్గులనిగ్గులు దేరునత్తవు

జిత్తురువ్రాతలం జలుగు చెక్కడపుచ్చగరాలనాలలం

బుత్తడియిండ్లు బందులకుఁ బొందుగ విందులు గూర్చె నప్పరిక.

అప్పరిక = ఆపట్టణమునందుక, పుత్తడియిండ్లు = బంగారుపూతఁబోసియుం
డ్లు, ముత్తైపుఁబాలగచ్చుజిగిన్ = ముత్తైయములసంబంధ మొనర్చునున్న పురాణాతమొ

తుం దెగడంగఁ జాలినఘ ధ నుల్ నివసించిరి రాకుమారులు. 90

రాకుమారకుల్ = రాజపుత్రులు, (ఈపదము కొందఱు అనుష్టుపాదులు న్నింటితో నవ్వయించును.) కొందఱు, మనస్కతోపములు = మనస్కతో నామ్యులు లవారును, మనస్కఘం బోలినవా రని యర్థము. కొందఱు, చంద్రసింహాసుందరితో = చంద్రునితో సమానులు గనుకనే యందగాండుగ్రును, కొందఱు, యక్షసూర్యులతో లదేహులు, యక్షనూను = నలకూబరునితో, నిధి = సహాయుడు, తోమల = మృదులైన దేహులు = శరీరములు కలవారు, కొందఱు, అల్లసంగ్రామిందాంత్రముమృతశోకులు, అల్ల = ప్రసిద్ధుడయిన, సంక్రందనందన = ఇంద్రపుత్రునితో, (అయినది తో) ప్రతిమా = పోలిక గల, రమ్య = మనోహరమైన, శరీరులు = దేహము లవారు జయంతుడు సాటిగలదేహము గలవా రని యేని యర్థము. కొందఱు, అన్యలకుల వసంతయుతువున కధిచేత యగువానిని, తెగడంగఁ = విడిచిపెట్టె. రాకుమారుల్ = సమర్థు లగుగొప్పవారును, వసంతునిం బోలినమృదువులు లని యర్థము. చిరి = అందుండిరి. ఉపమాలంకారము.

మ. ఎలమిక్ స్వాప్త సుహృత్సమన్వితుఁడు శ్రీకృష్ణుఁడు మాణిక్యరేఖ
డలకేయూరకీరటహారరుచిసం ధ్యాలక్ష్మికిం బట్టమై

వెలుగఁ దివ్యవిమానమం దలరున ధ్వేగంటిచందంబునఁ

జెలువొప్పఁ ఘనమంచకోవరిలన ధ్వేహాననాపీనుడై. 91

స్వాప్త.....న్వితుఁడు, స్వ = తయొక్క, ఆప్త = బంధువులతోడిను, ముహూత్ = స్నేహితులతోడను, సుహృతుఁడు = కూడివాఁడు, (అగు) శ్రీకృష్ణుఁడు, మాణిక్య.....రుచి, మాణిక్య = మాణిక్యవికారమైన, మండల = తమకంట్రయొక్కయ, కేయూర = భుజీర్తులయొక్కయు, కీరట = శిరోభూషణముయొక్కయు, హార = ముత్యాలదండలయొక్కయు, రుచి = కాంతి, సంధ్యాలక్ష్మికిన్ = సంధ్యాకాలపుశోభకు, చుట్టమై = బంధువై (సమానమై యని యర్థము.) వెలుగఁ = ప్రకాశింపఁగాన్, దివ్యవిమానమందున్ = దేవలోకమందలివిమానమందున్, అయినట్లంటిచందంబునఁ = ప్రకాశించునింద్రునిధమువంటివిధముచేతను, ఎలమిక్ = సంతకముతో, ఘన.....నీనుడై, ఘన = గొప్పదియగు, మంచక = మంచయొక్క, ఉపరి = మీఁదిభాగమునందున్న, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, సింహానన = సింహమునందున్, అనీనుడై = కూర్చున్న వాడై, వెలుపు = అందముచేతను, (తృతీయాశ్వాసము.)

నబంగారుచిత్రములచేత మనూహర మ్రోషణికి నెక్కినై యున్నది. అందుచుక, శ్రీరవారాణ్ = హరిసంద్రమునుండి, నెవలయ్యెమునందలెన్ = అందుచేత రెడులక్షీదేవివలెనే, రమ్యపరిచారికానమరియ = అందుచేత అనునవియు, క్కజేయి, నేగురుపరిచారిక లని యర్థము. కొలువన్ = నేరెంచుచుండగానై, చిన్నరమయిలు = భేరులద్వయలు, ఉలియన్ = వ్యాపింపగానై, అంకిత్యము = అంకిత్యమునుండి, అప్తు = అప్తుడు, నెవలెన్ = అయలునెవలెనై.

క. ఈవగిది వెడలి విన్నక

లాపకలాపరుచిదిక్కు ♦ లం బజవని భ

దాప్రార్థచంద్రముఖ మం

టాపథమున రాగ నయ్యె ♦ పం గదదేమయిన్. 28

భద్రాపూర్ణచంద్రముఖ = భద్ర యనుకన్న య, (పండుచుండుచుండగానై) ముగలది యనునదర్శి) ఈవగిన్ = ఈప్రకారముచేతను, నెవల, అప్పుడు, అందుచుచి, దివ్య = సుందరమైన, కలాప = భూషణములయొక్క, కలాప = నడుచుచుండగానై, క్కు, రుచి = కాంతి, (ని) కలాప భూషణే చిత్ర తూటీక నయాభావన్. ఈ విక్కులన్ = దెసలందున్, నెవలన్ = వ్యాపింపగానై, అంకిత్యము = అంకిత్యమునందలెను, రాగన్ = చచ్చుచుండగానై, అయ్యెనన్ = అప్పుడునుండగానై, అంకిత్యము = ప్రయత్న ముతోన్, ముందుకద్యముతో నయియను.

మ. స్థిర బాహుబలదర్పజ్వంభితమదాం ♦ క్షిప్రాతచేతస్కులై

విరసత్వంబున నైస్వయ్యుక్తు లగుచున్ ♦ విందానువిందు ల్మహా

త్తరభ ద్రాచతురంతయానమును దత్తబ్యాభిభావన్ గోమృక్షం

చి రహిం దోడ్కొని కొంతద వ్వురుగుచో ♦ శ్రీకృష్ణుడు దివ్యాత్మ

కరుం డొక్కం డెఱింగింపగాఁ చెలిసి వేగిన్ న్నందివాదాదులై.

విందానువిందుల్ = అనంతి కధిపతు లగుచుండుచు నుచుండుచు నుచుండు, స్థిర.....లై, స్థిర = నిలవరమైన, బాహుబల = చేతులబలముచేతను, ద్వు = ద్విముచేతను, జ్వంభిత = ఆలిశయించిన, మద = క్రొత్తుచేతను, అంకిభూత = ప్రవృత్తి (మంచిచెడ్డలు తెలియనీయని) చేతస్కులై = మనసులవాడలై, నైస్వయ్యుక్తులు = కరుణతో నూడినవారు, అగుచున్, మహత్తరభద్రాచతురంతయానమును, మహత్తర = మహిమ

పుడియను, భద్రాచలముగంతయానమును = భద్రాచలమువాసమును, తత్సాక్షాత్
 హోక్ = ఆమెసలినట్లగునమునుగామునోందును, విగతస్త్వంబున = గతములేమనో
 ను, గతభంగముగల్గునట్లనియభ్యుం. క్రిమ్యుణించి = మృతము మరలించి, గహిణ = ఆ
 సందమునోన, తోడ్కొని = తీసికొని, గోతరవ్యవ = గోతరమునుము, అనునాహోక్ =
 పోవుచు, అవ్వార్త = ఆవృత్తాంతమును, ఒక్కంటి కింతకుడు = ఒకసేవకుడు,
 ఎతిగింపణ = తిరుపరాజు, శ్రీకృష్ణుడు, తిరిసి = ఎతిగి, తేనీ = త్వగనోనీ, స్వం
 దాచూడుండై = గతమునెక్కినవాడై, ముందునద్యమునో హ్వయము. ఇం దుడు
 పాదములు గలవు. భారతాదుల పట్టిపద్యములు గానివింపవు. దాని యాధునికము = ప
 క్కండు సెప్పించుండి.

మ. గదాచుట్ట సాత్యకి లోనుగా ననుజున్ గదాకొమ్మక
 ప్రిదరాద్యాయుధపాటలై యరుగుదేళగ వారలం గూడి వాఁ
 డి దలిర్పణ బరతించి మించి మృగరాక్షింభంబు కుంభీరద్రవం
 క్తేంద్రగన్ధార్వనాథునిదాన గవి సువ్యంధానునిదాదులన్.

గదాచుట్ట, సాత్యకియన్, లోనుగా = మొదలుగా, అనుజున్ =
 సోదరునియమును, ఇంచుమనుచున్నము. (వీరుకృష్ణుని దాచూడు లగునోద
 రులు) గదా.....లై, గదా = గదయ, కాదున్ = విష్ణు, ప్రవర = బాణము, అని =
 మొదలైన, ఆయుధ = యుధపాదములు, పాటలై = పేరులందులెలవాడై, అనుజున్
 మునుప ననుజులను భేదము లేదు గావుననిది అనుజున్ముందరియనుజులను విశేషము
 అనునాహోక్ = గూడ రాగాక్ష, వారలం గూడి = వారిం గలిసికొని, వాఁడి = ప్రతాప
 ము, తలిర్పణ = చిగురింపరాక్ష, (అతిశయింపరాక్ష నని యభ్యుం.) పరతెంచి = త్వ
 రపడివచ్చి, మించి = అతిక్రిమించి, మృగరాక్షింభంబు = సింగపుంజను, కుంభీరద్ర
 వంక్తిన్ = గజసముదాయమును, తిగణ = యుక్తము గాన, మార్కానుభంగిన్ = ఎదు
 ర్కొనుతీసి, విందానువిందాదులన్ = విందుడు ననువిందుడు మొదలగువానిని,
 తాన్ = కృష్ణుడు, కలిసెన్ = తొగనిండును.

శా. అంభోదస్తనితారవార్షటికి ని య్యం బైననాదంబునో
 నంభోబాక్షుడు శంభుముక్తుటయు సా త్యక్యాదిపీఠుల్ భుజా
 స్తంభాదంభవిజృంభితాసితటిదు ధ్యద్వీప్తులన్ శౌర్యసం
 రంభం బేర్పడెదాడి రవ్వమతేనీ రస్సార్వవైవ్యంబులన్. 36

అంభోజాక్షుడు = కృష్ణుడు, అంభోజ.....కన్, అంభోజ = పద్మమునకు
 క్క, స్త్రీత = ఉరుమునందుండుమైన, ఆరవ = ధర్మమునకు, అంభోజీక = అంభోజము
 మునకుక, వియ్యం బైననాదంబుతోక = మట్టమై ద్వలితోక, (అంబోజు బైననాదంబు
 తో నని యర్థము.) శంఖము, ఒత్తుటయున్ = పూరించునోడత, అంబోజు = పద్మమునకు
 అనంతర్యాగమున మపయోగింపఁబడెను.) నాత్యక్యాపివేయన్ = నాత్యక్తియైనను
 రాకృతుకాలులు, భుజా.....లన్, భుజాంతం = పంచముల పోలికనుబోలు
 దలి, అదంభ = నిష్కపటముగా, విష్ణుంభిత = వెలచేయి, అశి = కన్యక, శబీ =
 మెఱుములనుండి, ఉద్యత్ = బయలుదేరునున్న, వీర్యున్ = నాదంబునకు, నా
 ర్యసంకంఠంబు = వికృతమతిశయము, వీర్యదత్ = వెల్లడియగునట్లు, అన్యోధి...గా,
 అన్యోధుత = పైఁ జెప్పినపక్షవారైన, వీర = పరాక్రమకాలుయొక్క, నాదంబు = నాదంబు
 మైన, వైద్యంబులన్ = సేవలను, తాటిన్ = మార్చునది, యుక్తమునకు నాదంబు
 రని యర్థము.)

క. చిందంబులు ప్రారించుచు

స్వంధనముల నిలిచి విండ్ల ♦ నదులు వెలుగులు క

విందానువిందు లపుడు ము

కుందునిపై విడిచి రమిత ♦ ఘోరరేఖలున్. 37

అన్విందానువిందులు, అపుడు = కకాలము, స్వంధనములన్ = నదులు, విండ్ల
 నిలిచి, చిందంబులు = శంఖములను, ప్రారించుచున్ = ఘోరమునన్, అన్వింద = విండ్లు
 ముల సంధానముచేసెడు వింటి నాదించిమిశ్రపులు, వెలుగులున్ = స్వయంబుగానన్,
 (శత్రువులు ముట్టలిడఁగా ననియుఁ బోయెను.) ముందునైన్ = కృష్ణుని నాదము,
 అమితఘోరశరంబుల్, అమిత = కొలఁదలేని, ఘోర = క్రూరుములను, శరంబుల్ =
 బాణములను, విండ్లన్ = భయపరునుండి, విడిచి = కన్యకానిది.

స్వగ్విడివృత్తము.

వీరహంకారమకా ♦ క్విజలుంకావ

క్యారవేభేంద్రశ్రీం ♦ కారముల్ విక్కుల

భోరు కల్లం జమూ ♦ మృతరేఖుచ్చటన్

వారిదాధ్వంబు న ♦ పున్వెనల్ దానినన్. 38

వీర.....ఫీరకాగములో, వీర...పరిగ్రహశాలలముక్క, హారకాగ = హా
 మ్మనుధ్వనులును, హావ్యజ = హావి (నిలగినిమిదుట) వలనన గలిగిన, టరకాగ = ట
 మ్మనుధ్వనులును, ఛాగ్గ...గవ = వాద్యముఃధ్వనులును, ఇభోగవ్ర...గవశ్రీధ్రములును
 క్క, ఫీరకాగములో = గీతలును, టిమ్మ...లపి = అన్ని విశేషములును, భోమగల్గె =
 ధ్వనింపగాక, నమో.....పట్టలో, నమో = నీలవలన, (నీలవరాళిత్రోమ్మ
 దువలన నని యర్థము.) ఛాగ్గ...గవ = పట్టిక, నమోపట్టలో = పరిగ్రహము దాహములు
 వారిదాధ్వని = ఆకాశమును, (హేమమృగమును) పట్టిక = ఆగ్రమింపగాక, హే
 నలో = స్వేచ్ఛములు, తోటికాగ = (యుద్ధముచేత) పేమకాగ్గ...గవ = గాగ (ముందుప
 ద్వముతో నవ్వమును.)

మ. హిమనంఘాతము బంధునం బగుదు శ్రీ తేరద్రంబుమే గ్రహించు
 దమునక శాత్రునకాముగినితితా శ్రీరముత నిజాచదధృతం
 గముమే గన్పివ నయ్యదూన్యహలము శాన్త్రూనారాచనం
 ఘముతే వానిం దనల్పం దెలుపుచునగి శుండించి యున్నున్నజీ.

హిమనంఘాతము = ముందునంఘాతము, (ఆధున...మం చని నంఘము)
 బంధునము = దివ్యుని, అగుదుక, శ్రీతేరద్రంబుమే...గ్రహించునయ్యదూన్యముహి...శ్రీభాగము
 ను, క్రమ్ముచందముఃక...చందముఃధము చేతు, శాత్రు...ములో, శాత్రునకాము =
 పగవారినింటిమండి, ముక్తి = ముక్తిచేయి, నితీతా...ములో = వానిని...ములు
 లు, నిజాచ...ములో, నిజాచ...గి (పట్టిక...గి) చున్న, అంత...ములో = ముందు
 న్న, శత్రుంగముమే...గవ = ధము...గవ...మును, పట్టిక...ములో = ముందు...ములో, అయ్య
 దూన్యహలము = అన్యము, (చును...గవ...ము శాన్త్రూనారాచనం...గవ...ము)
 శాన్త్రూనారాచనం...ములో = శాన్త్రూనారాచనం...ములో (ప...ములో) గ్రహించు...ము
 గములముగాము...ములో, వానికా = అత్రు...ము గ్రహించునంఘాతములు, ముక్తిము
 రుగావ్ = హావి...ము, శుండించి = ముక్తి...ములో, యున్నున్నజీ = ముక్తి...ములో, శ్రీ
 త్పవ = తోలగించు.

ముహూర్తము.

గదుఁ దుగ్గికోధతాచాశ్రీ తేతివిలయచర త్కలకాటుండుప్రూటక
 గదనక్షోణి భుబాగి గ్రభతధగధగల్గి ధృధారామాతిం బల్

మదమాతంగంబులం దుగ్రింప నవి పదిహాతఁ ద్వాదశాచలంబులీల
 న్నెదతోడంగూలనూవం తులువగిమసియకఁ ఘోరయుద్ధంబొనర్చెన్

గడుఁడు, ఉగ్ర.....తక, ఉగ్ర = భయంకరమైన బ్రోధ = బోధముచేతను,
 (పరులు చేసినయపకాఁడు సహించుచే మనసునం గల్గుచకాఁడు తొ)దము.)
 తామ్రతక = ఎఱ్ఱరికన్నులు గలుగుటచేతను, విలయ.....వోలెన్, విలయ = ప్రళ
 యకాలమందున్, చరత్ = తిరుగుచున్న, కాలకాలండువోలెన్ = ముప్పించువలె, క
 దఁతోడిన్ = యుద్ధభూమియందుక, భుజాగ్ర.....హతిక, భుజాగ్ర = చేతివిడ
 ను, గ్రభిత = కూర్చుండిన, భగభగత్ = మెరుయుచున్న, బిష్ట = కత్తియొక్క, భా
 రా = వాయుయొక్క, ఆహతిక = దెబ్బచేతను, బలమదమాతంగంబులక = బలిష్ఠమై
 నమదపుటేనుగులను, క్రుంపక = నటకగాక, అని = ఆయేనుగులు, పది.....లీ
 లక, పది = వజ్రాయుధముచేతను, హత = కొట్టబడిన, ద్వాదశాచలంబు = పర్వతశ్రము
 దాయముయొక్క, లీలన్ = విలాసముచేతను, (విధముచేత నని యర్థము.) పదితో
 డన్ = భర్తవితోక, కూలన్ = పడిపోవఁగాన్, మావంతులు = మావణివాడు, పడి =
 భూమియందుబడి, మడియక = చావఁగాక, ఘోరయుద్ధంబు = భయంకరమైన
 యుద్ధమును, ఒనర్చెన్ = చేసెను.

చ. యదుపతి విందుసారథి నొ ఁ కమ్మునఁ ద్రుంచిననంతశౌరిమై
 గద ననువిందుఁ జేయఁ బరి ఁ ఘమ్మున దాని నడంచి నిష్ఠుర
 ప్రదర మతండు నైవ నుడ ఁ రం బదరన్ భిరురంబు దాకి న
 న్నైద విదళించి పోయిన మ ఁ హిం బడె నయ్యనువిందుసాదియున్.

యదుపతి = కృష్ణుఁడు, విందుసారథిన్ = విందునియొక్కయరదము బ్రోలుచా
 నిని, ఒకమ్మునక = ఒక బాణముచేతను, త్రుంచినక = సంహరించినక, అంతక = పీ
 మ్మిటను, అనువిందుఁడు, శౌరిమైన్ = కృష్ణునిమాదను, గదన్, పీయక = ప్రయోగిం
 పఁగాన్, పరిఘమ్మునన్ = పరిఘ మను నాయుధముచేతను, అతఁడు = ఆగోపాలుఁడు,
 దానిక = అనువిందుఁడు ప్రయోగించినగదను, అడంచి = క్రుంచి, నిష్ఠురప్రదనము =
 కఠినమైనబాణమును, వైరన్ = వేరుఁగాక, ఉదరంబు = గర్భము, అదరక = చలించి
 పఁగాన్, గుండెలు పగులఁగా నని యర్థము. భిరురంబు = వజ్రాయుధము, తాకిన
 ట్లు = తగిలినట్లు, ఎడక = స్పృశయమును, విదళించి = (ఆబాణము) చీల్చి, పోయి

నక = పోగాన, అయ్యనవిందుసానియనక = అయ్యనవిందునిభము గడపువాడను
యితము, మహిళ = భూమిమీదను, పడక = పడియను, మృత్యుమందె నని యర్థము.
మ. కడిదిన్ సాత్యకితో ద్విషస్సృపులు వీరికం దాణి క్రోవాడె నూ
పెడితూపు ల్వరంగించి రథ్యముల నొప్పించెన్ దృఢకోపులై
వడి నాతం డరియోధయూధము మహాభ్రోణి యుంర్కూనిలం
బెడలం దోచినభంగి సాయకమహావృష్టిం బొలంగించినక. 42

ద్విషస్సృపులు = శత్రురాజులు, కడిదిన్ = కడిముగ్ధాక, సాత్యకితోక, తాం
కె = ఎవరొక్కని, వీరినీ = ఈ ద్విషముతోన, క్రోవాడె = ఎన్నవపదనున, చూ
పెడితూపులు = కనుపలుచునొకములను, (పదను గలచుండునని యర్థము.) పరం
గించి = ప్రయోగించి, రథ్యము = గుఱ్ఱములను, సున్నించెన్ = బాధింపఁగాక, ఆ
తండు = ఆసాత్యకి, వృక్రొధ = ద్విషముతోనను గలవాడె, పడక = పడిముతోక
అరియోధయూధము = శత్రుపరాక్రమములనుదామును, సూత్రము: పలం
యూధం తిరశ్చం పున్నుమంసం అ. యూధశస్త్రము పశ్యదలముదామునున
యపయోగింపవలయు నని యునునొక చెప్పెను. కాని కను లన్ని నముదాములకు
వాడుచునే యున్నాడు. యుంర్కూనిలం = వానితో గుఱివెగాని, మహాభ్రోణి
ణి = పెద్ద మేళుములను నాయమును, ఎడలం ద్రోచినభంగిన్ = కొట్టివేయునీచేతను
సాయకమహావృష్టిన్ = బాగములనున్నదెక, తొలంగించినక = (యుద్ధభూమినుం
డి) తొలఁగాక, ముందపద్యముతో నవ్వఁము.

ఉత్తాపహస్తత్రము.

అత్తాపి హాళహాళు ల్వి ధ యత్తలంబు గ్రమ్మ రా
హుత్తరాజిత్రస్థుల్ స ధ ముత్తటంపునెత్తుటం
జొత్తిలంగడంగి నంద ధ సూనుమీద పిందడం
వైత్తుగా నిగుడ్చ నంత ధ వీరహాత్రీభాణముక. 43

అత్తాపి = ఆకాలముందు, హాళహాళు = గొప్పధ్వనులు, వియత్తలంబు =
ఆకాశమును, క్రమ్మక = ఆక్రమింపఁగాన, రాహుత్తరాజు = గుఱ్ఱపురొతులనుదా
యమును, తత్తడల్ = గుఱ్ఱములును, సముత్తటంపునెత్తుటన్ = అధికమైనరక్తమున,
జొత్తిలక = ఎఱ్ఱవారఁగాక, (గుఱ్ఱపురొతులు గుఱ్ఱములును రక్తముచే దడియఁగా

నని యర్థము.) విందుడు, సందసూమహిరజన్ = విందుని మహిరజన్, కవంతి =
ప్రియత్నించి, అంతక = సిమ్మటను, వీతిహోత్రబాణముక, ఆశ్నేయాస్త్రమును,
(వీతి = అశ్వము, హోత్రము = హోమకర్తవ్యము గాఁ గలవాఁడు, వీతిహోత్రుడు =
అగ్ని, అతఁ డధిదేవతగాఁ గలబాణము = వీతిహోత్రబాణము) ఉచ్ఛేత్తగాన్ =
ఒక్కమాటుగాన్, (త్వరగా నని యర్థము.) నిశ్చేత్ = ప్రయోగించెను.

మహాసర్గః.

అతఁ డాశ్నేయాస్త్రము శ్లేఽయగ నది గగనంబంటి హాలాహలోల్లా
ప్రతిమంబై సేన గంపింపగ భుగభుగరుఁకన్ ప్రిజ్వలజ్వాలచాల
ప్రతతోద్యద్విస్ఫులింగఁ పకటచిటచిటఁ ధ్వానమై వేరాన
దృఢత మొప్పుకవారుణాస్త్రంబున జలరుహనా భుండువారిం చెదాడెన్.

అతఁడు = ఆవిందుడు, ఆశ్నేయాస్త్రము = అగ్ని బాణమును, శ్లేఽయగ = అగ్ని
గోష్ఠపూరితతోఁ బ్రయోగింపఁగాన్, అది = ఆయాస్త్రము, గగనంబు = ఆకాశమును,
అంటి = తాడి, హాలా.....దై, హాలాహల = వాలకూట మరుగముయొక్క,
ఉల్లాప్రతిమంబై = బ్వాలయే సాటిగాఁ గలదియై, (ఉల్లాశ్చమునందఁ గాజని య
నియే యర్థముగాని సందర్భమునుబట్టి యిట బ్వాల యని చెప్పవలెను.) వే = విందు
(లోనిజనులు) కంపింపక = భయమున వణికుచుండఁగాక, భుగభుగ.....ధ్వాన
మై, భుగభుగ = భుగభుగలాడెడు (ఇది మంటయందలిచక్కడు ననుకరించెడివ్యము.)
రుక = కాంతిచేతను, ప్రజ్వలత్ = మండుచున్న, బ్వాలాహల = మంటలగుంపునందీ,
ప్రతత = అధికముగాక, ఉద్యత్ = ఎగురుచున్న, విస్ఫులింగ = విణుగులులయొ
క్క, పకట = ప్రసిద్ధమైన, చిటచిటధ్వానమై = చిటచిటయనుధ్వనిగల్గెదై, వేగన్ =
త్వరితముగాన్, రాన్ = రాఁగాన్, జలరుహనాభుండు = కృష్ణుఁడు, అపకృతిమొప్పుక =
వింతపుట్టుకట్టు, వారుణాస్త్రంబునక = వరుణదేవతాక మైనయాస్త్రముచేతను, వా
నిన్ = ఆశ్నేయబాణమును, వారిం చెన్ = అడ్డగించెను. విందుఁ డేసేయాశ్నేయబాణ
మువలన నగ్ని పుట్టి సేనలఁ గాల్పఁగాఁ గృష్ణుఁడు వరుణదేవతాక మైనవారుణాస్త్ర
మున జలము పుట్టించి దాని వారిం చెను.

ఉ. విందుడు శక్తిబాణ మను విందుడు నూలుశరంబు లేయ గో

విందుడు వాని నెల్లనుబ విప్రతిమానని శాతసాయకా

లిం నునుమాడి శోర్యము పట్టినది నొక్కటా దోరదృష్టము
లుండుచు ప్రేలు జూపములు నాలుగు సహాయములు వాల్చి నేపథ్యము. 45

విందుడు, శక్తి బాగులు = శక్తి బాగులు నా దోరదృష్టము, అందుకును వాడు, నాలుగుశేరు
ములు = నాలుగు బాగులు, ఏ ముందునో చూడబడినా, నాదేవుని దోరదృష్టము
వానినెల్లము = వాని ప్రయోగించిన దోరదృష్టమును నీ దేవుని, ఏది.....దేవుని, ఏది.....దేవుని
బ్రాహ్మణుడు, ప్రతిబాధించు నాటి గాదులు, ఏదేమును నాదేవుని, నా నా దోరదృష్టములు
ముక్తి, అతిసంపదము దోరదృష్టము, నునుమాడిన దోరదృష్టము, శోర్యము = ప
రాకర్షణము, తత్త్వమున = అతిశయించునా, దోరదృష్టము = నా దోరదృష్టము, నాదేవుని
భక్తము = వానినాదేవుని, నునుమాడిన దోరదృష్టము, నాదేవుని దోరదృష్టము, నాదేవుని
చావములు = దోరదృష్టము, ప్రతిబాధించునాదేవుని, నాదేవుని = నాదేవుని, ప్రాచీన
విలుగులము, ఏదేమును నొక్కటా, మునుమాడిన దోరదృష్టము, నాదేవుని.

గీ. విరఘ్నేత్ర యల్లి విరదాను ♦ విరదా లపుడు
కేదములు వాలునాదేవునిలో ♦ కేదము నొనుచు
నురచి లంఘించి రాగెన న ♦ చుట్టులను దేలిక
రములు సురగించు దుర్మను ♦ తల్లిములు వగులు. 46

విరదానునిరచి, విరఘ్నేత్ర యల్లిములునాదేవుని వాల్చి, (నాదేవుని దోరదృష్టము నీల
వాల్చి) అపుడు = అపుడు, అల్లి బాధించి, కేదములు = నాదేవుని, (ఇది శీట
శబ్దప్రము.) వాలునాదేవుని నాదేవుని లంఘించును, కేదము = నాదేవుని, కేదము
బ్రము నిశ్చేరితదేవుని మిది చుట్టును. నీదేవుని దోరదృష్టము నాదేవుని నాదేవుని
ర్యము = నాదేవుని నాదేవుని నాదేవుని నాదేవుని. ప్రతి నాదేవుని నాదేవుని
మేకవరమునో శీటము గాన్పించును. నాదేవుని దోరదృష్టము నాదేవుని నాదేవుని
ప్రతిబాధము నాదేవుని నాదేవుని నాదేవుని నాదేవుని. నాదేవుని నాదేవుని
రించుచునా, ఉరక = నాదేవుని, లంఘించు = నాదేవుని, నాదేవుని నాదేవుని నాదేవుని, అ
చుట్టులము = వానిదేవుని, తల్లిములములు వానినాదేవుని, నాదేవుని = నాదేవుని
వునెల్ల, శీటములు = వాదేవుని, నాదేవుని = ప్రతిబాధించు.

క. ఆయమ్ము లతిరయమ్మున
నాయముల నాటి పాటి ♦ తాన్ధికములుగా

గాయమ్ముల నెత్తురొలుకు

గాయమ్ముల వారు భీతి ధీతి పఱచి కొనికె.

47

ఆయమ్ములు = కృష్ణుఁడు వేసినవాణములు, ఆతిశయమ్ములకొ = మిక్కిలి నేను
ముతోన, ఆయమ్ములన్ = ఆయువుపట్టులందున్, నాటి = గ్రహమ్ముకొని, పాటివాణ
ములు = పగులఁగొట్టఁబడినయెముకలు గలవి, కాకొ = కాఁగన్, గాయమ్ములకొ = కఠి
రములందుకొ, నెత్తురొలుకు గాయమ్ములకొ = నెత్తురు నాచెనుపుండ్లచేతను, వారు = ఆ
వ్వందానువిందులు, భీతిగని = భయపడి, ఒకొ = ఒక్కఁడాయే, పఱచి = నాటి
యిరి. ఇందుఁ ద్యోక్షరప్రాసము వేయఁబడెను.

గీ. వీఁగి యీగతి విందాను ధీతి లరుగె

దోన నేనాధిపులు వారి ధీతి నమొనలు

విఱిగి తిరుగక యేదైతె పఱచి పఱచె

గ్రోల్పులికిఁ బాటుమాన్గంపు గుంపువోతె.

48

విందానువిందులు, ఈగతిన్ = ఈప్రకారముచేతను, వీఁగి = భయపడి, ఆ
గకొ = పాటిపోఁగాకొ, ధీతి = వెంటనే, నేనాధిపులు = నేనానాయకులును, వాఁతో
న = ఆనేనానాయకులతోడనే, మొనలు = వ్రోవములును, గ్రోల్పులికిన్ = నెత్తులకిన్,
పాటుమాన్గంపుగుంపువోతెకొ = పాటిపోవుమ్ము ములగుముదాయమువలెను, (మృగముల
సంబంధమైఁదిమాన్గము. ఇది సముదాయమైనను లేక వానియం దుండుకన్తూరి మొదల
గువస్తు వ్రేసను గానమ్మును.) వెఱచి = భయపడి, ఏదైకొ = ఆతిశయముతోకొ,
తిరుగక = వెనుకకుఁ దిరుగక, విఱిగి = చెదఱి, పఱచెకొ = పాటిపోయెను.

మ. కమలాక్షుం డిటు శాత్రువప్రతతి సంఘామంబునం నెల్పి చిం

దము పూరించి నిజాప్తయుక్తుఁ డయి భద్రాధౌకస్యకామూల్యర

త్నముఁ దాఁ దోడ్కొని వచ్చి తజ్జనకునింట్ల నిల్పి దివ్యప్రదా

రమణీయోపవనీకసత్కృతకపార్శ్వస్థాయయై యున్నవోకె. 49

కమలాక్షుండు = శ్రీకృష్ణుఁడు, ఇటు = మీఁదటిప్రకారమునను, శాత్రువప్రత
తికొ = పగవారిగముదాయమును, సంఘామంబునకొ = యుద్ధమునందుకొ, నిల్పి = ని

యించి, చింతము = శంభుమును, పూరించి = ఊరించి, నిజాప్తయమునందై = తనవా నగునం
 దగులనోడ నూపేనవాడై, భద్రాకావ్య రామాయణాత్మ మున = భద్రాకావ్య యనుపేట
 లేనిత్వమును, శాఖ = కృష్ణుడు, శోభిల్లనివచ్చి = తీసికొనివచ్చి, తృప్తిఃపనిటం =
 ఆ మిత్రప్రేమింటి కుంచున, నిష్ఠ = ఉంచి, నివ్య..... స్థాయిస్తు, నివ్య = సుందర
 మైత్ర, ప్రభా = రాంతివేలము, గమనీ య = మనూహ్యమైన, ఉపననీ = శోటించుచు
 కవిత = పరికరించుచున్న, కవితావ్యక్తిస్థాయిస్తు = బంగారు చేదం ప్రవేశించినవా
 డై, ఉన్నచోట = ఉన్న ప్రదా, ముందుపద్యముతో నవ్యము.

ఉ. కేకయభగ్గయు గొమరి ♦ కేం దగిపట్టివిధింపడు సర్వశో
 కైకనుతప్రతాపుర డగు ♦ కృష్ణుడనువక్కెడ గలండె యందు ను
 శ్లోకుం బుగోహితుం బిలిచి ♦ శోభన శేఖ యుసంగి శౌరి వే
 తోకొని ర మృతండు శుభ ♦ మందుభిభద్రగజాశ్వరాజితో.50

కేక. కుభర్తయున్ = కేకయభగము మొక్క, రాజును, గొమరికిన్ = గూఢమునకు
 తగిలించిభండు = తగిలించుచు, సర్వశోకైకనుతప్రితాపము = ఎల్లజనుల చేతను బాగ
 డబడిన శేఖము గలవాడు, (ని) సప్రితాపః ప్రభావశ్చ సుత్రీజః కోకనందబం. అ
 బంధానమునలను దండనలును గలిగిన శేఖము ప్రతాపముంబడు విని యున్నాడు. అగు
 కృష్ణుడువక్కెన్ = అయినకృష్ణునిగూర్తరాజ, కలండె = కలండె? కేడెయింధము
 అందున్ = అనియోలోచించుచున్, సుశ్లోకిన్ = మంచికిన్ గలవానిని, పురోహితున్
 పిలిచి, శౌరిన్ = కృష్ణుని, వే = వేగియుగాన్, శోకొనిముక్త = తీసికొనివచ్చు, అటం
 మన్, శోభన శేఖ = శుభ శేఖు, (వివాహముం దేనిపున మృతం) బసంగి = యిచ్చి,
 శుభ..... రాజితో, శుభ = మంచి శేషము దేనిపేద, యందుభి = భేదముకొ
 యు, భద్రగజ = భద్రజాతియేనుగులయొక్కయు, ఆశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు,
 రాజితో = సమూహముతో, (పం దన)

వ. ఇట్లు పండిన బుగోహితుండు ముతుందని సందర్శించి శుభ శేఖ
 యొసంగి యతనివలన ననుస్కారాదివిధుల నారాధితుండై పెండ్లి
 కొడుకవు గమ్మని దీవించ నిట కేకయేంద్రుండును శ్రీకృష్ణకళ్యా
 నోత్సవసందర్శనోత్సుకులై పచ్చిపభీమాన్తుననకులసహాదేవులను

గుంతలకోసలాదిదేశాఫీశు లగుబుందువులను నవినయస్త్రియచంభా
షణాలింగనామల నావరించి తగినవిడిమట్టుల విడిచియిచ్చి ముడి
యాస్థాని కేతెంచి పెండ్లికొడుకుం గావించుటకుం బుచ్చినది ము
త్యాంగనలు మంగళగీతంబులతో శోభనహర్నిద్రాక్షతంబులు నో
పాలుఫాలతలంబున నునిచి రంత.

51

ఇట్లుపంచినె=ఈప్రకారము పురోహితు సంపదాక, పురోహితుడు, ము
కుందునికొ=కృష్ణునిని, సందర్శించి=చూచి, శుభశ్రేణు=పెండ్లికొడుకు, బుచ్చి=బ
చ్చి, అతనివలనకొ=కృష్ణునివలనకొ, ఎనుస్కారాదివిధులనొ=ఎనుస్కారము మొదలు
గునేర్పాటులచేతను, ఆరాధితుండై=పూజింపఁబడినవాడై, పెండ్లికొడుకు, కన్యక=
ఆగుమని, దీపించెకొ; ఇటకొ=పురమునందుకొ, శేకయేంద్రునియను=శేకనుబ్రహ్మం
డును, శ్రీకృష్ణ.....నై, శ్రీకృష్ణ=కృష్ణునియొక్క, కన్యక=వివాహమునకు,
ఉత్సవ=వేడుకను, సందర్శన=చూచుటయందు, ఉత్సవనై=ప్రసన్నుడైనవాడై,
వచ్చినభీమాష్టనకులసహచేవులను, గుంతలకోసలాదిదేశాఫీశులు=గుంతలము, కోసము
మొదలగు నేకములపం బ్రహ్మపులు, అగుబుందువులను=అగుమట్టులను, నవినయ...
...లకొ, సవినయ=అడఁకునతోడ నుడిచివెయ్యున, స్త్రీయ=కన్యకలు నగు, సంభాష
ణ=మాటలచేతను, ఆలింగనామలకొ=కానిలింతలు మొదలైనవానిచేతను ఆదరిం
చి=గౌరవించి, తగినవిడిమట్టులకొ=అనుకూలమైనవిడుదలయిచ్చి, విడిచియిచ్చి=బ్రాహ్మ
శపెట్టి, మగిడి=లిరిగి, ఆస్థానికినొ=సభపక్ష, ఏతెంచి=వచ్చి, పెండ్లికొడుకుం గా
వించుటకునొ, (కృష్ణునిని) పెండ్లికిం దగినయలంకారము నొనర్చి వేయటంకొ, పం
చినకొ=ఆనతీయంగాకొ, పుత్యాంగనలు = ముత్తైదువలు, మంగళగీతంబులతోకొ=
శుభములగుపాటలతోకొ, శోభనహర్నిద్రాక్షతంబులు=చక్కరిపరపుద్రాలను, గోదా
లుఫాలతలంబునొ=కృష్ణునొసటును, ఉనిచిరి=ఉంచిరి. అంతకొ=విడుదల.

ఉ. సంపదగెనూనె నంటి పెలు ♦ చకొ బన పూనగు నల్లువెట్టె మే
త్కెంపులనత్తుసొంపుముల ♦ కింపం బునుంగు చనుంగవం గునా
ళింప మెఱుంగుముంగురులు ♦ లేడెమటం బడనై నటంప నై
లింపవధూసమాన యొక ♦ లేమ మురాసురమర్త్యభేదికొ. 52

నైలింపవధూసమాన=దేవతాస్త్రీగో సమానురాలు, ఒకలేమ=ఒకయింకొ,

మేల్కొంఁపలఁజుట్టినొప్పు = ప్రకృత్యైవ జేరఁపలు సౌమియమిట్లఁబోయెనుక్కడఁకక్కడ
దనము, తులకెంపనీ = పృథ్వీకంపఁ గాఁజ్, తమరిగవజ్ = తన్ను లదెడలఁజుండజ్, ము
నుంగు = జవాదీ, గుబాళెంపనీ = పరిమళింపఁ గాఁజ్, మేలుంగుముంగుయలు = మేలు
యు చున్న సొసటిపై నున్న వేద్రతరలు, శేడబిటాప = అల్పమైన పద్మకటలేను, పద
నై = తడిసిపెరుగు, పటియంపజ్ = అహమిడఁడఁగాఁజ్, మునిమొనాన్యభేదజ్ = స్పష్ట
వశజ్, (మునిఁ డెనుకొన్న మునిఁగూఁగనవుపట్టులని జెందెనఁబానికజ్) సంపదనము
నెజ్ = మునిచాసఁ జలదానెజ్, అంతి = (శివము) రఁచి, నలునెజ్ = అచిశయ
మునెజ్, పసఘాఁగజ్ = పసృగింఁగలి (శరీరము) కల్పకల్ప, కల్పవశ్శేజ్ = పరి
మళద్రావ్యములతో నుండినదెని యాసెను.

డి. లిలనములు విప్పి గంధా

మొనఁగి నిడి పోలులు పెండ్లి ♦ నొకప్పుడొకప్పుడొకప్పుడొ

చొరగింపఁజేర్చి కుం

జలనము లుడిగట్టి పోయి ♦ జలజల శోనికజ్.

53

పోలులు = కొండలొత్తలు, మొనెనీ = పంపొనమునీజ్, అలనములు జలనము
ను, విప్పి, గంధామలఁగలు = పరిమళము సలయనెనె పట్టునొ, ఇడి = వానినెనుంది,
ఉసిరికపప్పునో యిట్టి చాచి యొము = పంపమనపుమొలుగొనోజ్ = పునఁగొనోగొన
నిననానెపూతెనోజ్, పరికల్పనకల్పికుజ్ = కల్పన జుగనకల్పనములనుండి జలన
మందునీటినోజ్, జలనశోనికజ్ = స్పష్టని, జలనము గొనెనెని = నొముము పే
యింది.

సి. పరిమళములుగొనెనె ♦ పరిమళములొనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనెనెనె

గొనెనెనెనెనెనెనెనె ♦ గొనెనెనెనెనెనెనెనె

నొక్కతెకట్టాణి ♦ యొంటు లుచె

నొకతె కాస్తుభరత్నమూ ♦ లికి ఘటించు

నొకతె కంకణరత్నము ♦ దిక్కులు గూర్చె

నఖిలభూషణభూషీతుఁ ♦ డగుచు యగుచె

భుండు రంజిల్లెఁ బూర్ణచంద్రుఁ ♦ మౌండువైతె. 54

ఓర్పుచెలి = ఒకానొకత్రీ, వలిపమణుంగుచేక = సన్న మైనదియు నుడికినదియు నగు తెల్లబట్టచేక, తడియొత్తక = తడివి దుడుచు చుండగాక, ఓర్పు = మఱియొకతె, కనకాంబరంబు = బంగారు (సరిగల) వస్త్రమును, (మధ్యమపదలోపసమాసము) కట్ట నొసఁగెక = ధరించుటకు నిచ్చెను. ఒక్కతె, కప్రాన్ = కప్పనముతోక, తిలకము = బొట్టును, దిద్దన్ = సవరింపఁగాక, ఒకతె = ఇంకొకతె, సాంకవపట్టిరాగరు కలపము = పునుఁగు మంచినందము నగు మొదలగుపరిమళపిస్తువులతోఁ గూర్చినవ్రాంతను, అలఁదెన్ = (మేనఁ) బూసెను. ఒక్కతె, చూలికెక = శిమునందుక, ముకుటంబు = కిరీటమును, సంధింక = కూర్చఁగాక, ఒకతె, ముత్యాలదాసికము = ముత్యములతోఁ గట్టినలలామకమును, (పెండ్లికాలమున వధూవరులమోమునం గల్లునొక భూషణము.) కూర్చెక = ఉంచెను. ఒకతె, కేయూరహరికలాపములు = భుజీర్పులు ముత్యాలదండలు ననుభూషణములను, కూర్చెన్ = సంధింపఁగాన్, ఒక్కతె, కట్టాణియొంటులు = మంచముత్యములతెరుంటులను ఉంచెక, ఒకతె, కాస్తుభరత్నమాలిక = కాస్తుభ మనురత్నముతోఁ గూడినదండలు, (కస్తుభము = సముద్రము. దానంబుట్టినది కాస్తుభము. దేవదానవులు సముద్రమును మగించినపు వంశుఁ బుట్టినయొకతెంపు కాస్తుభ మనంబడు.) ఘటించన్ = (మెడనుండు) కేర్చఁగాక, ఒకతె, కంకణరత్నముదికలు = కడియములను రత్నపుటుంగరములను, కూర్చెక = త్రోశింప. ముదవిభుండు = కృష్ణుండు, అఖిలభూషణభూషీతుండు = ఎల్లభూషణములచే నలంకరింపఁబడినవాఁడు. అగుచున్, పూర్ణచంద్రుండునోరెక = చితుఁడంద్రుఁడువలె, రంజిల్లెక = పరీకాశించెను. ఉపమాలంకారము.

శా. సంధింక శుభలగ్నముం గదిసెన ♦ బ్జాతాక్షుఁ డెండంచు వే
బంధుత్వత్రీకుమారులం దొకల నం ♦ పక వార లాందోళికా

చాదోలు నగును. పిమ్మటఁ బరవములకు నుభాదేశమును దీర్చిముచు కలవాడవాదేశమును రాఁగా హెంకొడో లనురూపము నిర్ణయయ్యెను. ఇంటి పుత్రమునకుఁ గూర్గానుస్వార మొక్కటియే యాదేశముగను; గాని స్వత్వాదులు రావు. అంజీ, అంజిర.....సీమన్, అంధుర = మనూహరమై, ఖంటాపథ్యేచక్ = క్షేత్రవాటయందీక్ష. అంచ్యలిక్ = ప్రకాశించుఁడజ్తోన్, (మందగమముతో నని య్యము. వమ్మనాదునూనున్ = వచ్చెడుకృష్ణునిని, అపార.....సంబు, అపార = కంఠముతో, పృహ్లరసంబు = సంతోషము రాగములగుచుదాము, ఉప్పలిక్ = భట్టఁగా, చాంచెక్ = చూచెను.

చ. బలుదమి మీఱఁ జెందిరిక ♦ పావద్దపై సరిగించుచీర కెం
దళుకులు దేరఁ బెన్నెరుల ♦ తావికిఁ దేలులు చేరఁ గొల్కులం
గళుకులు వారఁ దారకడ ♦ కంటికిఁ దార దృగంశువాళిక
ల్వలజిగి కేర శౌరి నొక ♦ వారవిలాసిని చూచె నోటగాన్. 57

ఒకవారవిలాసిని = ఒకశేష్య, బలుదమి = అధిక మైఁకోర్కి, మీఱన్ = అధికయింపఁగా, చెందిరికపావడనైక్ = కనుబారంగు గలతాబందమీదను, చీరగించుచీరకెందళుపలు = జలతారుచుట్టునుం గలకోకి యొక్కయెఱ్ఱికాంతులు, శేరక్ = శేటపడఁగా, పెన్నెరులతావిక్ = గొప్పవి యగుతలచెంద్రుఁకలకుమగమునతో, తేలులు = తుమ్మెదలు, చేరన్ = సమీపింపఁగా, కొల్కులక్ = కంటిబుడలందీక్ష, కళుకులు వారక్ = కాంతులు పృకాశింపఁగా, తార = కనుగ్రన్థ్య, కడఁకటిక్ = కంటితుదకుక్, తాక్ = ప్రసరింపఁగాన్, దృగంశువాళి = కేంద్రికాంశులముదాయము, కల్వలజిగి = కల్వలకాంతిని, కేరక్ = పరిహరింపఁగాన్, శౌరిన్ = కృష్ణునిఁగాన్ = ప్రక్కగాన్, చూచెన్ = కనుగొనెను.

చ. పగడపుమోవితో జలుంగుఁ బయ్యెదతో విడియంపుసాంపుతో
నిగనిగ నుబ్బుసిబ్బెముల ♦ నిగ్గులతోఁ దగుగుబ్బదోయితో
సాగసగువేణితో బెళుకు ♦ చూపులతో లలిలేతనవ్వుతో
జిగివగ గుమ్మ వచ్చి యొక ♦ చేడియ చూచెఁ ద్రిలోకమోహనుక్.

ఒకచేడియ = ఒకానొక స్త్రీ, పగడపుమోవితో = పగడముం బోలెయదరముతోను, జలుంగుఁబయ్యెదతో = సన్నతైటతోను, విడియంపుసాంపుతో = తాం

బూలపుసానునోడు, నిగనిగనుబ్బునిచ్చుమునిచ్చులతోడ = నిగనిగనో నునిచ్చునిచ్చులతోడ, తిగుగుబ్బునోడునోడు = ప్రకాశించుచున్న చివనోడు, సోగసగుజో
ణినోడు = అందఁబడఁగోడు, బ్రతునమామలనోడు = సత్సత్సలమనము లనోడు, సోణ
= వ్యవోడు = మందహాసమునోడను, జిగి = కాంతియును, వగి = విలాసమును, మి
ల్క = వ్యాపింపఁగానో, వచ్చి = వచ్చించి, త్రిగోకమామలనోడు = ముల్లూరి మూలవారి
ని వలపింపఁజేయుచున్నది (కృష్ణుని) లలిత = ఉత్సాహమునోడు, చూచునోడు.

ఉ. బాలిక యోగ్యు వేగఁ జని ♦ బంగారు మేడను నిల్చి వేడ్క నో
పాలుని లేలఁ జూచునడఁ ♦ బయ్యెన యూగులగాలిఁ దూలినఁ
గేల నమర్చుచోఁ దమిలి ♦ గిక్ నిడి నీవియె బాల భర్తృపాం
చాలికమాంబుఁ జేరఁ గర ♦ సంగ్రాధితాంశుకర్ణయై త్రవంగతిన్. 59

పీర్తుబాలిక = బాలసుకవర్ణుని, వేగనో = త్వగనోడు, చని = వెళ్లి, బంగారు మే
డను, వేడ్కనో = అభిలాషనోడు, నిల్చి = ఉండి, గోహలునిక్ = కృష్ణునిని, నీలగ్ =
విలాసమునోడు, చూచునడను = చూచుచును, పయ్యెన = పయ్యెను, యోగులగా
లిన్ = యోగులగాలివలన, మాంబునో = ఎరిగినోడుగానో, గేలగ్ = చేరినోడు, అమర్చు
చోనో = దక్కఁజేసినోడుచును, తమిలిగిక్ = తమిళమునొక్కఁడగుచు చేతను, విడి = వదలి,
నీవియె = పోకముదయే, బాలన్ = యోధునోడుగానో, కరసంగ్రాధితాంశుకర్ణయై, కర = క
తితో, సంగ్రాధిత = సంఘటితఁ, అంశుకర్ణయై = వస్త్రములనిచ్చి, భర్తృపాదబాలిక
మాంబునో = బంగారుబొమ్మచూచును, చేరగ్ = ప్రవేశించెను.

సీ. పారధూమణిధౌత ♦ యై రాచిలుకఁ గేలఁ

గోని చూచె నటరాణి ♦ యనఁగ నెకతే

కని మోహవివశయై ♦ కదలక మేడయన

చున నిల్చి మణిపుత్రి ♦ యనఁగ నెకతే

పారిశీలమంచకో ♦ పరి నుండి నీడ్చిందె

ఘనముప్పై మించుమించు ♦ చనఁగ నెకతే

పగడంపుగొకిత చా ♦ పుగ హత్తి చూచెద

ధృతితకాంచనవల్లి ♦ క యన నెకతే

కంతమునఁ గాంచికయుఁ బైడి ♦ కంటె మొలగు
బాదముల బాహుపురులును ♦ బాహుయుగళఁ
బాదకటకంబులు ధరించి ♦ భామ యొకతే
సంభ్రామాంతగతి వచ్చి ♦ శౌరిం నియె.

60

ఒకతే = ఒకానొక స్త్రీ, హీర.....యై, హీరభూషణం = వజ్రపుష్పం చేత, కా
త = శుద్ధిచేయబడినదియై, (వజ్రపుష్పంలు ధరించుటచే దెల్లనిచాయ నలగియై యని
యర్థము.) అజరాణి యనఁగ్ = సరస్వతివలె, కేలన్ = పాదమునందున్, బాహు
కణ్, కొని = ధరించి, శౌరిక = కృష్ణుని, చూచెక = కనుగొనెను. ఒకతే = ఇంకొక
తే, కని = (కృష్ణుని) జూచి, మోహనకయై = వలపుచే నొడ లెలుంగునదియై, మణి
పుత్రి యనఁగ్ = మణికన్యపుత్రునివలెన్, మేడయందున్ = మేడకొనుట, లె
లైన్ = నిలువఁబడెను, ఒకతే, భూమిమైమించుమించు చుంఁగ్ = భూమిమీఁదిపెట్టు
పువలె, హరినీలమంచకోపరినుండి = ఇంద్రనీలములనీతమునై నుండి, కిషింఁచెక = హరి
ను. ఒకతే, పగడంపుగాణిక = పగడపురాతిస్తంభమును, చాపూక = దగ్ధకాక, హ
త్తి = అంటుకొని, తద్బటితకాంచనవల్లిక యనఁగ్ = ఆకంబమునఁ గూర్చుబడినంగారుతి
వెవలె (నుండి) చూచెక = (కృష్ణుని) కనుగొనెను. ఒకతేభామ = ఒకానొక స్త్రీ,
కంతమునఁగ్ = మేడయందుక, కాంచికయున్ = బ్రహ్మాగమును, మొలగు = భూమి
ందుక, పైడికంటెక = బంగారుకంటెను, పాదములన్ = కాళ్లను, బాహుపురులును =
దండకడియములను, బాహుయుగళన్ = బాహుద్వయమునందుక, పాదకటకంబులు =
అందెలను, ధరించి, సంభ్రమాంతగతిన్ = త్వరకు లోబడినడకతోన్, (త్వరగాన్)
వచ్చి కనియెక = వచ్చి కృష్ణుని జూచెను. ఇం దుపమాంకారిము. మణియుం బద్మ
ముకడపటిభాగమున సంభ్రమముచే నొకచోట ధరింపవలసినభూషణములను మణియొక
చో నొకానొక స్త్రీ, ధరించిన దని చెప్పటచే విభ్రమ మనుభవంగారిచేష్ట ప్రదర్శించు
బడియెను.

చ. తులు మఱవీడ ముంగురులు ♦ తొంగలితెప్పలఁ దొంగిమాడ ని
బ్బుటపుమెఱుంగుజన్నుఁగన ♦ పయ్యెద దాఁగిలిమూత లాడ వా
తెటపలుగెంపుల న్నగవు ♦ తేటలు గూడ నిజేశుకొఁగిటం
దొఱఁగి రయంబునం జని నభూమికి యొక్కతే గాంచెన్నునిక.

దగుసింధురయానలచికురబంధబంధుర చంపకకుసుమగంధంబులకు
 వెఱచి పఱచుచు మదకుంభికుంభంబుల వ్రాలుబంధరంబులరొడ
 లం బొదవునారట్టజఘోష్టాణ ఘోటకగళాటక హాటకకటక కింకి
 ణీగణనటీజన కంకణమంజుమంజీర శింజితంబుల దిద్దుత్సుజనవచన
 కోలాహలంబులం గ్రిందుపఱచి క్రిందుకొనుసురమందుభి భమామి
 కా కాహళాపణవ మృదంగ పుంఖానుపుంఖ శంఖవేషవీణాదివాద
 ననినాదంబులు రోదసి నిండ నిండార విరిసినపుండరీకమండలంబుల
 గం డడంచుపాండురపుండరీకంబుల మెండుమీఱిన ముత్రైపుజల్లుల
 జిగివెల్లువల నల్లుకొనువెల్లుపట్టుసిడంబులనడుమం బగడంబుడంబు
 విడంబించు దట్టంపుఁగెంపుటాలవట్టంబులకట్టెఱునిగ్గులకుం జట్టంబు
 లై నట్టువఱెలులయంగదట్టంబులం గట్టినపుట్టంబులం గట్టి యుష్ప
 రంబున కెగయుసామంతమహికాంతమకుటాంగదాది సంఘట్టన జ
 నిత మఃపరజంబులు మెఱయ నెఱయపాగడవిరివలపులు వలచు
 డిండిమవాదనోత్పాదిత వేదండగండజాల మదధారలం బంకిలం బ
 గునేలం గాలూనక సమర్థంబునఁ దోపాడఁ గిక్కిఱిసి యెగయు
 పౌరులం గనుసన్నల న్నగుచు మూరడకచరమాంగంబుల నొజ్జి
 చనునాగవాసంపునంగనాచులపయిం గన్ను వేసి పోక్కం జనువారి
 యక్కలకు వింతబాజంగు లిడు విడియంబులపేరింటిలాంచి గనుప
 ట్టం బట్టపగలుగాఁ జంద్రజ్యోతులు వెలుంగఁ జతురంగబలసంగత
 మంగళోత్సవమునకు దివంబున నున్నవారిం బిలువంబోవువిధంబున
 నంబరతలంబున కెగసి తారకావారంబులం దోడ్కొని వచ్చుచె
 న్నున వెన్నముద్దలంబోని సితచ్ఛవిగుచ్ఛంబులతో వ్రాలుతారా
 బాణంబులవిన్నాణంబెసంగ సభంగశృంగారరసతరంగంబులు దొ
 రంగుతెఱంగునం గురంగధరమరీచిసక్రీచీనంబై చీనిచీనాంబరాభర

ఊహలంబులై = ధ్వనులను, క్రిందుపఠించి = తిరస్కరించి, క్రిందుకొను.....చిహ్న
 దంబులు, క్రిందుకొను = అతిశయించెను, సుకమందీభి = శేషతలభేదములయొక్కయు,
 ధమామికా = ధమామికయనువాద్యములయొక్కయు, కాహాహి = బూలయొక్కయు,
 పగావ = పగావములనువాద్యములయొక్కయు, మృదంగ = మృదంగయొక్కయు, పు
 ఖానుపుంఖ = ఎడతెగని, శంఖ = శంఖములయొక్కయు, నేనా = విల్లవనోవులయొక్క
 యు, వీణాపి = వీణ మొదలగువానియొక్కయు, చిహ్నదంబులు = ధ్వనులు, హోదశి =
 భూమ్యాకాశములను, నిండన్ = పూరింపఁగాన్, నిండారక = పూర్ణముగాక, విరివిన
 పుండరీకమండలంబులగుండు = వికసించినతెల్లవామరపూలమువాయములయొక్కయుల
 మను, (తామఃపూలసాగము నని యర్థము.) అదంచుపొందురపుండరీకంబులై =
 పోగొట్టుతెల్లగడుగులయందుకై (ని) : “పుండరీకం నితచ్ఛత్రే నీతాంభోజేషి కీర్తి
 త” మని యజయ్యెదా. మెండు.....వెల్లువలకై, మెండుమీతిన = అతిశయించి,
 ముత్యైపుజల్లులు = ముత్యాలజాలనులయొక్క, జగి వెల్లువలకై = కాంతిప్రవాహములను
 అల్లుకొను వెల్లుపల్లునీడంబులగుండుకై = వ్యాపించెను తెల్లపల్లు మెత్తములనుధ్వనుం,
 దుకై, పగవంబుదంబు = పగవపుంఁగాంతిని, వివంబించు.....వివ్వలకై, వివంబించు =
 అనుకరించెను, దట్టంపుఁగాంపుటాలవట్టముల = దృఢమైనకెంపుల (వీడిన) వెల్లవల
 యొక్క, కట్టైన్ద్రులకై = మిగుల నెత్తికాంచులకై, చుట్టయిలై = చంపువులై (చ
 మానములై యని యర్థము.) నట్టువచ్చెలయం దట్టయలన్, నట్టువచ్చెలు = నాట్టు
 ముచేయు స్త్రీలయొక్క, అంగదట్టంబులన్ = తాబండులయందుకై, కట్టైన్ద్రులకై =
 భరించినవస్త్రములను, పయ్యెదగా భరించినవస్త్రముల నని యర్థము. కష్టి = కడరించి,
 ఉప్పురంబునకై = ఆకాశమునకన్, ఎగయు.....రజంబులు, ఎగయు = ఎగిరినా,
 (ఇది రజమనువానితో నన్వయించును.) నామంతమహిగాంతి = నామంతరాజులయొ
 క్క, తనదేశమునకు సమీపమునందుదేశములఁదాటించువాని నామంతులు. ముద
 ట = కిరీటములయొక్కయు, అంగవాది = బాహుపునులు మొదలగువానియొక్కయు,
 సంకుటనంబునకై = తాపిడిచేతను, జరిత = పుట్టింపఁబడిన, మణిగంబులు = మాణిక్య
 పుగూళులు, మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగాక, నెఱయచాడవిరలపులు = వ్యాపించి
 దుపొగడపూవులపరిమళములను, వలదు.....ధారలన్, నలదు = వ్యాపించివేరు
 (ఇది మదముతో నన్వయించును.) డిండిమవాదన = డిండిమ మనువాద్యవిశేషముయొ
 క్కవాయించుటచేతను, ఉత్పాదిత = పుట్టింపఁబడిన, నేదండ = విచగలయొక్క,
 గండబాల = చెక్కిల్లనమువాయమునందలి, మదధారలకై = మదోదకప్రవాహములచేత
 ను, పంకిలంబు = మందకలది, అగు నేలన్ = అగుభూమియందున్, చాలానక = కాలి

నిలువలేక, సమద్ధింబునకే = ఇటుకటమువేతను, ప్రోహడకే = గంటివొనగాక, క్రి
క్రితీసి = ఇటుకుకొని, ఎగయుపొరులన్ = ఎగరడుపునబులను, కనుసన్నలకే = కం
టిసంజ్ఞలచేతను, నగుదుకే = పరిహసించుచున్, మారజివచగమాంగంబులకే, మారజ
క = మద్దెలవాయించువారియొక్క, పరమాంగంబులకే = వీరపులను, ఓడిగి...గోలగి
(దాగి యని యర్థము.) చను.....వైక, చను = వెళ్లెడు, నాగవాసంపునంగవా
చులవయిన్ = వేశ్యాసమాహమునందలిప్రాధాంగనలమీఁదను, కన్ను జేసి = కన్ను నిలి
పి, ప్రక్కకే = సమీపమునను, చనువారియొక్కలనుకే = వెళ్లెడువారిల్లలనుకే, పింత
బొజుంగులు = క్రొత్తవిటకాండ్రు, (బొజుంగు = భుజంగశబ్దభవము.) ఇదు.....
లాంచి, ఇదు = ఇచ్చెడు, విడిచుంబులపేరింటి = తాంబూల మనుపేరుగల, లాంచి =
లంచము, కనుపట్టకే = కనుపడులట్లుగాన్, పట్టపగలుగాన్ = పగ లయ్యుడులాగున,
చంద్రజ్యోతులు = పగలునక్షత్రులు, (వెన్నెలంబోలుకాంతిగలవి. మతాబులు.) వెలుం
గకే = ప్రకాశింపగాక, చతురంగ.....మక, చతురంగబల = గుప్తములు మొదలగు
నాల్గుతెఱంగులసేవతోక, సంగత = కూడిన, మంగళోత్సవమునకుకే = పెండ్లిజేడుక
కుక, దింబునకే = స్వగ్రమునందుక, ఉన్నవారికే, పిలువంబోవునిధంబునన్ = పిలు
చుటకు వెళ్లుచున్న ప్రకారముచేతను, (పిలుచుటకు వెళ్లుచున్నట్లని యర్థము.) అం
బరతలంబునకుకే = ఆకసంబునకున్, ఎగసి, తారకావారంబులకే = నక్షత్రసమూహాయ
ములను, తోడ్కొనివచ్చుచెన్నునన్ = తీసికొనివచ్చునందముతోక, (తోడ్కొనివ
చ్చుచున్నట్లని యర్థము.) వెన్నముద్దలం.....గోక, వెన్నముద్దలంబోని = వెన్న
ముద్దలంబోలిన, సితచ్చని = తెల్లకాంసులయొక్క, గుచ్చంబులతోన్ = గుత్తులతోన్,
వ్రాలుతారాబాణంబులవిన్నాణంబు = క్రిందంబడియేడుతారాచువ్వలయొక్కసాగును,
ఎసంగకే = అవిశయింపగాన్, అభంగశృంగారరసతరంగంబులు = నిండైశృంగారర
సముయొక్కకరడులు, తొరంగుతెఱంగునకే = స్రవించుచున్నరీతిచేతను, కురంగ...
...లై, కురంగభవ = చంద్రునియొక్క, మరీచి = కాంతితో, సప్రచీనంబై = సమాన
మై, చీనిచీనాంబరా.....లు, చీని = బంగారుజరిగల, చీనాంబర = చీనాదేశమందు
నేసినపట్టువస్త్రములయు, ఆభరణ = నగలయందలి, హీర = వజ్రములయొక్కయు,
చాకచక్రంబులు = కాంతులు, చెన్నొందకే = అందముగాక ప్రకాశింపగాక, మంద
గమనంబునన్ = మెల్లనిడకతోక, తగు.....వైక, తగు = ప్రకాశించు, చతుర్దం
తి = విరావతముతోక, (నాల్గుదంతములుగలది) సమ = సమానమైన, సమద = మద
ముతోఁ గూడిన, దంతావళంబువైక = ఏనుఁగుమీఁదను, ఇంద్రుండునుంబోలె = ఇం
ద్రుఁడువలెనే, యాదజేంద్రుండు = కృష్ణుఁడు, రాజభవనాంగణంబు = రాచగోమముం

గిటిని, చేరక = సమీపించునట్లు, వచ్చెక, అంతన్ = విమర్శింప, ఇక్కడక = గాన గృహమునందుక,

క. సుందరు లప్పుడు బంగరు

బిందెల పాటీరసలిల ♦ పృథుధారల న

య్యిందుముఖ జలకమార్చి ర

హిం దడియొత్తిరి లతాంత ♦ మృదుచేలములక. 64

అప్పుడు = పెండ్లికొమరుడుగుమ్మములోనికి వచ్చినపుడు, సుందరులు = (కొందఱు) స్త్రీలు, బంగరుబిందెలపాటీరసలిలపృథుధారలక = బంగారుపండ్లయందున్న మంచిగండపునీటిపెద్దధారలతోన్, అయ్యిందుముఖిన్ = ఆభరణము, జలకమార్చి = స్నానము చేయించి, రహిన్ = సంతసముతోక, లతాంతమృదుచేలములన్ = పూవులవలె మెత్తనివైనవస్త్రములతోక, తడియొత్తిరి = తుడిచిరి.

చ. కళుకుదుకూల మింపలరక ♦ గట్టి లలిం దిలకంబు దిద్ది క

జ్జల మిడి పారిజాతసుమ ♦ సంఘములుం గలపంబుఁ గూర్చిన

ల్లలితమణిస్ఫుటాఖలక ♦ లాపకలాపములక ఘటించి కాం

త లపుడు దెచ్చి రన్వికచ ♦ తామరసాక్షివివాహవేదిక. 65

కాంతలు = చెలులు, ఇంపలరక = సంతసము గలుగునట్లు, కళుకుదుకూలము = (తళితళలాడు) కాంతిగలపట్టువస్త్రమును, కట్టి = ధరించి, లలిక = ఉత్సాహముతోక, తిలకంబు = బొట్టును, దిద్ది = సవరించి, కజ్జలము = కాటుకను, ఇడి = (కన్నుల) నుంచి, పారిజాతసుమసంఘములక = పారిజాతపుంబువ్వులసముదాయమును, (సముద్రమునం బుట్టినయొకానొక దేవవృక్షము పారిజాతము. మఱియు నియ్యవి నాల్గు గలవు. (ని) పంచైతే దేవతరవః మందారః పారిజాతకః సంతానః కల్పవృక్షశ్చ పుంసి వా హరిచందనం. అ.) కలపంబుక = పరిమళవస్తువు లగుకస్తూరిమొదలగువానితోఁ గూర్చినసరిగండమును, కూర్చి = సంఘటించి, సల్లలిత.....కలాపములన్, సల్లలిత = మసూహరమైన, మణి = మణులచేతను, స్ఫుట = వికసించిన, అఖిల = సమస్తమైన, కలాప = నగలయొక్క, కలాపములక = సముదాయములను, ఘటించి = కూర్చి, అన్వికచ తామరసాక్షిక = ఆభరణము, (వికసించినతామరపూవులం బోనికన్నులుగలదానిని) అపుడు = ఆకాలమున, వివాహవేదికిన్ = పెండ్లియరచుమీఁదికి, తెచ్చిరి = తీసికొనివచ్చిరి.

క. ఇట భవనద్వారముముందు

దటికి న్వచ్చుయదతనయు ♦ నగు నెరుగుగ నం

తటఁ గేకయవతి నని చెం

గటఁ గరి డిగి మొక్కునతనిఁ ♦ గని దీనించెన్. ౧౮

ఇట = ఇక్కడను, భవనద్వారముముందుదటికి = ఇంటిగుమ్మమునెదుటికి, వచ్చుయదతనయు = వచ్చుకృష్ణుఁడనె, కేకయవతి = కేకయరాజు, ఎరుగుగన్ = అభిముఖముగా, చని = వెళ్లి, అంతట = పిమ్మటను, కరి = పురుషును, చెంగట = సమీపమందు, డిగి = డిగి, మొక్కునతని = నమస్కరించుకృష్ణుని, కని = చూచి, దీనించెన్ = అశీర్వదించును.

వ. మఱియు సతండు భూసురాశీర్వాదంబులును, సందినూగధవారంబులకై వారంబులును. మఱిగాగడియలల స్నేహారామణకల్యాణంపుఁ బాటలనన్నంపుటలుంగులును, మంగళితర్కజిత్రీవాదిత్రంబులును, భూనభౌతరంబు నిండ నభ్యంతరనిశౌంతంబునగు హితమంత్రీస హితంబుగాఁ దోడ్కొని యుగంబో ననుదేవసంపదనుం డందంబుఁ బుణ్యాంగనాజనమణిభాజననీరాజునో చూచింబు లాడరించుచుఁ గ మ్రొంతరద్వారపార్శ్వనిష్క్రిస్తునునర్జుపూర్ణకలశముగుర బింబనింబితక రూరదీపికల విలోకించుచు, నట్లును ఉండునానదాసీతం బగు నీగిమ్మానిపువ్వులకై నండఁ గొనుచు, నట్లునట్లున నడచి గూడుత్రాత తోరణాక్షుప్తీపదునినంతంధసంభార బింబితరంభాది దివిజరంభోరు చారుసైరంధ్రీకరపాల్లక సముల్లసిత శుభవస్తుప్రకెన్ద్రంబును, బుగో హితబ్రాహ్మణపురంధ్రీబృందసీరంధ్రీంబును, వికచకమలగుముదన ముదయభ్రమదసంకునుజమ్మగవదానుల్ని సవరింగ మూక్తికరంగ వల్లీసుందరం బగునైవాహికమందిరంబునడుమ నడచుమరకతమణివే దికోపరికురువిందచరణాంచిత కాంచనపీఠంబున నధివసిం చెఱువ్వుడు.

మతీయుఁ = ఇంకను, అతండు = ఆకేశయ రాజు, భూసురాశీశ్వాసంబులును =
 బ్రాహ్మణులదీవనమును, వంది.....కైవాచంబులును, వంది = పరాక్రిమమును స్తుతిం
 చువారియొక్కయు, మాగధ = వంశమును స్తుతించువారియొక్కయు, వాచంబులు = స
 ముదాయములయొక్కయు, కైవారంబులును = స్తుతులును, (ని) స్యుర్వాశాస్త్ర ము ధా
 వందిన స్తుతిపాఠకాః. అ. మేటిగాణియల.....ను, మేటి = శ్రేష్ఠురాలవ్రాసిన, గా
 నియల = పాటకత్రియలయొక్క, లక్ష్మీనారాయణ = లక్ష్మీనారాయణులయొక్క, క
 ల్యాణంపుఁబాటల = వెండ్లినిఁదెలియఁజేయుపాటలయొక్క, సన్నంపుఁబెలుంగులును =
 సన్నపుధ్వజములును, మంగళతరకైత్రీవాదిత్రీంబులును = శుభముం దెలుపుజయశీలమైన
 వాద్యధ్వజములును, భూభోంతరంబు = భూమ్యాకాశములయొక్కమధ్యభాగముండుకొ,
 (ఇట సప్తవ్యర్థమందుఁ బ్రధను.) నిండన్ = పూర్ణముకాగాన్, అభ్యంతరనిశాం
 తంబునకుఁ = లోపలియింటికిన్, (అంతఃపురమునకుఁ) హితమరచిఁగొనితంబు
 గాఁ = చుట్టుములతోడను, మంతులతోడనుగూడ, తోడ్పొంది = (కృష్ణుం) దీపి
 కొని, ఏగువోక = వెళ్లునపుడు, వసుదేవందనుండు = కృష్ణుండు, అందంబుకొ = అక్క
 డక్కడను, పుణ్యాంగనాజన.....లు, పుణ్యాంగనాజన = విడువరాండ్రయొక్క,
 మణిభాజన = మాణిక్యపుంబులైనములందలి, సీరాజసూపచారంబులు = మంగళహారము
 లనెడునూడిగములను, ఆదరించుచుకొ = మన్నించుచుకొ, (స్వీకరించుచు నని యర్థ
 ము.) కక్ష్యాంతర.....దీపికలన్, కక్ష్యాంతర = నాలుగిండ్లవాకిళ్లయొక్క, వ్యాస
 పార్శ్వ = గుమ్మముపక్కలయందు, నిశీప్త = నిలుపఁబడిన, సువర్ణ = బంగారుతో
 జేయఁబడినవియు, పూర్ణ = నిటితో నింపఁబడినవియు నగు, కలశ = ఘటములందును,
 ముహరబింబ = అద్దములందును, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, కర్పూరదీపికలకొ = కర్పూర
 పుదివ్వెలను, విలోకించుచుకొ = చూచుచును, అర్జునుండు, బసంగు.....కైదండన్,
 బసంగు = ఇచ్చెడు, ఇది కైదండతో నన్వయించును. నానాదానితంబు = నానాదానిచే
 దీసికొనిరాబడినది, అగునిఁగిహనిపువ్వులకైదండన్ = అగునల్పవృక్షముయొక్కపు
 వ్వులను గలహస్తావలంబునమును, కొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, ఆల్లంబుకొ = మెల్ల
 మెల్లగాన్, నడిచి, గారుత్కృత.....ప్రశస్తయును, గారుత్కృతతోడను = పచ్చలతోడను,
 గములుగల, అక్షుద్రీ = గొప్పవియగు, విద్రుమస్తంభసంభార = పగడపురాతికంబుల
 సముదాయమునందున్, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, రంభాది = రంభ మొదలగు, దివిజనం
 భోయ = దేవతాశ్రీలువలెన్, చారు = అందకత్తెలగు, సైరంద్రీ = పరిచారికలయొక్క,
 పరులయింట నుండియు స్వతఃశ్రురాలై గంధలేపనలికనిర్వాణాదులం జేయుచునిత సై
 రంద్రీ యనందును. (ని) సైరంద్రీ పరశేకృష్ణా స్వకళా శిల్పకారికా. అ. కళాశిల్పక =

ఎఱ్ఱగలువలం బోలినచేతులచే, సముల్లసిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడు, శుభవస్తు = మంగళ వస్తువులచేతను, ప్రశస్తంబును = శ్లాఘింపఁబడినదియును, పురోహిత బ్రాహ్మణపుంగవీ బృందనీరంధ్రంబులు = పురోహితులయొక్కయు, బ్రాహ్మణులయొక్కయు, ముత్తై దువులయొక్కయు, సముదాయముచేతను, సండులేనిదియును, వికచ.....సుందరం బు, వికచ = వికసించిన, కమల = తామరలయు, కమద = కలువలయు, సముదయ = సముదాయముయొక్క, భ్రమద = భ్రమనుగల్పించెడు, (ఇది రంగవల్లితో నన్వయించును.) సంకుమద = జవ్వాదిచేతను, మృగమద = కస్తూరిచేతను, అనులిప్త = పూయఁబడిన, నవరంగ = ఒకవిధమైనగృహమునందలి, మాక్తికరంగవల్లీసుందరంబు = ముత్తైములమృగ్గులచే మనోహర మైనది. (పునుగుమొదలయినవానిచే నలంకఁబడినదియుఁ బద్మములనియుఁ గలువలనియు భ్రాంతిపుట్టించెడునట్లు వానావిధముగా నలంకరించిన మృగ్గులచే మనోహర మైనదియును,) అగు, వైవాహికమందిరంబునడుమన్ = పెండ్లి యింటిమధ్యమందున్, అడరు.....పీఠంబునన్, అడరు = ప్రకాశించెడు, మరకతమణి నేదికా = మరకతపురాలతిన్నెయొక్క, ఉపరి = మీఁదను, కురువిందచరణాంచిత = కంపురాలతోళ్లచే నలంకరింపఁబడిన, కాంచనపీఠంబునన్ = బంగారుపీఠయందున్, అభివసించెన్ = కూర్చుండెను ; అప్పుడు,

క. ఆగమవిధిసహితముగా

నాగోత్రాపతి యొసంగె ధ యదుపతికిన్ స

ద్యోగోదధిమధుగుడనుష

మాగుంఘితమై తనర్పు ధ మధుపర్కంబున్.

68

ఆగోత్రాపతి = ఆశ్రేయరాజు, యదుపతికిన్ = కృష్ణానకున్, ఆగమవిధిసహితముగాన్ = వేదమందలియేర్పాటుతోఁ గూడునట్లుగాన్, సద్యోగో.....మై, సద్యోగోదధి = నిన్న్ బిడికినయావుపాలవలనఁగలిగిన పెరుగుయొక్కయు, మధు = తేనెయొక్కయు, గుడ = బెల్లముయొక్కయు, సుషమా = ఎక్కువకాంతితో, గుంఘితమై = కూర్పఁబడినదియై, తనర్పుమధుపర్కంబున్ = ఒప్పుమధుపర్కద్రవ్యమును, ఒసంగన్ = ఇచ్చెను. పెరుగు, తేనెయు, బెల్లముం గలసినది మధుపర్క మందురు. కొందఱు పెరుగుతోడఁగూడిన తేనెయే మధుపర్కమందురు.

గీ. పాలవెల్లిగన్న ♦ బాలికపోలికఁ

దనరుముద్దుకూతుఁ ♦ దాను సతియు

నర్చుఁ జేసి హరికి ♦ సాలంకృతంబుగా

ధారవ్రాసి రెంత ♦ ధన్యతములొ.

69

పాలవెల్లి = ఊరసముద్రము, కన్న బాలికపోలిక = కన్న బాలసామ్యముచేత ను, (లక్ష్మీవలె నని యర్థము.) తనముద్దుకూతుఁ = ప్రకాశించు చక్కనిబాలికను, తాను = కేకయరాజును, సతియున్ = భార్యయును, అర్చచేసి = పూజించి, హరి కిన్ = కృష్ణునకు, సాలంకృతంబుగా = అలంకారములతోఁ గూడునట్లు, ధారవో సిరి = ధారాపూర్వకముగ నిచ్చిరి. ఎంతధన్యతములొ = (వారు) ఎంతపుణ్యాత్ములొ, మిగులం బుణ్యాత్ము లని యర్థము. విష్ణుప్రీతిగాఁ గన్యాపానము చేయువాచే లోక మునం బుణ్యాత్ము లని శాస్త్రములం బ్రసిద్ధి యుండఁగా విష్ణువునకే కన్యాపానము చేయువా రెంతపుణ్యాత్ములొ యెవ్వరుం జెప్పలే రని యాశయము.

మ. చెలువొము తైపుఁబ్రాలపుట్టికలపై ♦ జీరాడఁగాఁ బెంచెరక

నెలత ల్వంపఁగ శౌరి నెమ్మొగమున ♦ నీనాక్షివాలారుఁజూ

పులు వ్రాలె శరదంబుదంబు జరుగన్ ♦ బూర్ణేందుబింబంబుపైఁ

బొలుపై వ్రాలుచకోరికానికరము ♦ లోవోలెం ద్రపాలోలతక. 70

చెలువు = అందమును, ఔముతైపుఁబ్రాలపుట్టికలపై = పాండుముత్యాలతలఁ బ్రాలుగల బుట్టలమీఁదను, జీరాడఁగాన్ = త్రేలాడుచుండఁగాన్, (దీనికిం దెరకర్త) నెలతల్ = చెలులు, పెంచెరన్ = వెద్దదియగుతెరను, వంపఁగన్ = తగ్గింపఁగాన్, మీ నాక్షివాలారుఁజూపులు = భద్రదొంగ (చేఁపలంబోలినకన్నులుగలది) వాడిమా పులు, శౌరి నెమ్మొగమునక = కృష్ణునిమొగమునందుక, శరదంబుదంబు = శరత్కాల మందలిమబ్బు, (ఆశ్వయుజకార్తికమాసములు శరత్కాలము) జరుగన్ = పోఁగాన్, పూర్ణేందుబింబంబుపై = నిందుచంద్రునిమండలముమీఁదను, పొలుపై = ఒపై, వ్రాలుచకోరికానికరములోవోలెన్ = వ్రాలెడుచకోరికలసముదయమువలె, త్రపాలోల తక = లజ్జవలనం గలిగినచాంచల్యముతోన్, వ్రాలెన్ = పునఃపూజించెను. ఉపమాలంకారము.

క. కమలాక్షుచూపులకు రా

కొమరివిలోకనము తెదరు ♦ కొనియెను మదనా

స్త్రముల కెదుర్కొనుమదభం

గముల తెలింగున ననూన ♦ కౌతుక మలరణ. 71

రాకొమరివిలోకనములు = రాచకూతురూపులు, కమలాతనూపులకుఁ = కృష్ణనిచూపునకుఁ, మదనాస్త్రములకుఁ = మదననిబాణములకుఁ, (భువ్వలకనియర్థము.) ఎదుర్కొనుమదభంగముల తెలింగునకుఁ = ఎదురేగదుమదముగలగు మైదలవిధముచేతను, అనూనకౌతుకము = అధికసంతోషము, అలరణ్ = ప్రకాశింపఁగాక, ఎదురుకొనియెను. అభిముఖము లయ్యెను. నిదర్శనాలంకారము.

న. తొలిమణికంకణధ్వనులు ♦ తూర్వరవంబుల మేళనింప జె

ప్పలఁ గనుపాప లందుకొన ♦ బాహుయుగాంగదనూత్నరత్నకం

దళరుచి చెక్కుటద్దములఁ ♦ దార్కొన నున్ముఖయై నిజేసునా

దలఁ దలఁబ్రాలు ఘోస వని ♦ తామణి నెచ్చెలు లూతసేయఁగన్.

తొలి = మొదటను, మణికంకణధ్వనులు = మణులతోఁ గూడినకడియములధ్వనులు, తూర్వరవంబులఁ = వాద్యములధ్వనులతోన్, మేళనింపన్ = కలసికొనఁగాక, కనుపాపలు = కంటిగుడ్లు, తెప్పలన్, అందుకొనన్ = ముట్టికొనఁగాన్, బాహు... ..రుచి, బాహుయుగ = చేతులజంటయందున్న, అంగద = భుజిర్తులయొక్క (దలఁగడియములయొక్క) నూత్నరత్నకందళ = క్రొత్తవియగురత్నపుములకలయొక్క, రుచి = కాంతి, చెక్కుటద్దములఁ = అద్దములంబోలినచెక్కులను, దార్కొనన్ = సమీపింపఁగాన్, వనితామణి = భద్ర, ఉన్ముఖయై = ఎత్తినవోముగలదియై, నెచ్చెలులు = చెలికత్తెలు, ఊతసేయఁగాన్ = సహాయపడఁగాన్, నిజేసునాదలఁ = ఆత్మీయుఁ డగు భర్తశిరసునందుక, తలఁబ్రాలు = తలఁబ్రాలను, ఘోసన్. తలఁ + ప్రిలు = తలఁచాఁగిలు = (వివాహకాలమందు వధూవరు లొండొరులశిరసునం బోసికొనెడుబియ్యము తలఁబ్రాలు.) ధనవంతులబియ్యమునకు బదులు ముత్యముల నుపయోగించును.

మ. శతపత్రాయతనేత్ర ముత్తియపునే ♦ సల్ దోయిటం గూర్చి యె

త్తుతటిన్ సిద్ధెపుగబ్బిగుబ్బజగికిం ♦ దోడైనదోర్నూలపి

ధితివై జెల్పునిదృష్టి పర్విసఁ ద్రాసా ♦ ప్రిం బోణియుగ్గంబు వం

చి తదీయంబగుమాళిమిండికి వెసంజిమ్మె స్మితాస్యాజ్జయై. 73

శతపత్రాయతనేత్ర = భద్ర; (కమలములువలె వికలమైనకన్నులుగలది)
 (ని) సహస్రీపత్రం కమలం శతపత్రం కుశేయం. అ. ముత్రియపునేనల్ = ముత్రియ
 ములనుప్రాలను, (సేన యిది శేషశబ్దభవము.) దోయిటన్ = దోసిలియందున్, హ
 ర్పి, ఎత్తుతటిక = (దోసిలిని) మీడి కెత్తునపుడు, సిద్ధెపు.....జిగికిక, సిద్ధె
 పు = అందమైనమచ్చలుగల, గబ్బి = గొప్పలైన, గుబ్బజిగికిక = పుచ్చములకాంతికిక,
 లోడైనదోర్మూలదీధితివైక = సహాయపడినట్టిస్తనములమిండిచోటికాంతిమీడను, చె
 ల్వునిదృష్టి = ప్రియునిచూపు, పర్విన = తాళంగాన్, త్రాపాత్తిన = సిగ్గుకలిమిచేన్,
 పాణియగ్గంబుక = దోసిలిని, వంచి, స్మితాస్యాజ్జయై = మందహాసముతోఁ గూడిన
 మోముడమ్మి గలదియై, తదీయంబగుమాళిమిండికిక, తదీయంబు = ప్రియునిసంబంధ
 మైనది, అగు, మాళిమిండికిన్ = శిరసుమిండికిక, వెనక = ప్సరతోన్, చిమ్మెక =
 (ప్రాలను) విసరెను. భద్ర కాంతునిశిరసునం లోయఁ బ్రాలం శేతులఁ బట్టికొని
 మీడి కెత్తఁగాఁ గాంతునిచూపు లామెస్తనసమీపప్రదేశమునం బర్వినఁ దెలిసికొని
 సిగ్గుపడి తలవంచికొని చేతుల వంచితే ప్రాలను గాంతునిమాళివై విసరె నని యా
 శయము.

మ. అలపూర్వాచలసానువం దలరుబా ♦ లాబ్జాప్తచింబం బనం
 బలితంబౌకుచమండలిక మకరికా ♦ పత్రాకృతిక ప్రేలఁ గెం
 పులమేల్బంగరుతాళిబొట్టు వినతాం ♦ భోజాస్యయై యొప్పుత
 త్కలకంఠీమణికంఠసీమఁ బతి దాఁ ♦ గట్టెక మహోత్కంఠతన్.

పతి = భర్తయగుకృష్ణుఁడు, అలపూర్వాచలసానువందుక, అల = ప్రసిద్ధమైన,
 పూర్వాచల = ఉదయపర్వతముయొక్క (సూర్యుఁ డుదయించుకొండ) సానువం
 దుక = చఱియయందున్, అలరుబాలాబ్జాప్తచింబంబనన్ = ప్రకాశించులేతసూర్యునింబ
 మువలెక, బలితంబు = మిగులబలసినది, ఔపచమండలిన్ = అగ్నస్తనసమీపమందుక,
 మకరికాపత్రాకృతిన్ = మకరికాపత్రములయాకారముచేతను, మకరికాపత్రము వలె న
 నిభావము. (స్త్రీలచెక్కులుమొదలగుతావులందుఁ గన్పూరిమొదలగువానితోఁ బ్రాయము
 రేఖలు మకరికాపత్రములు. అవిమకరములం బోలుఁగాన నీపేరుగలిగెను.) ప్రేలక =
 కేలుచట్టు, కెంపులమేల్ బంగరుతాళిబొట్టు = కెంపులతాపినమేలిమిబంగారు (తోఁడే
 యుండెన) బొట్టును (మంగళనూత్రమునఁ గట్టుస్వర్ణాభరణము బొట్టనంబడు.) విన

తాంభూజాస్యయై = వంపబడినమోములగుమన గలనియు, బిష్ణుభక్త్యులకంగీకరింపఁ
సీమక = ప్రకాశించువాభద్రయనుశ్రీగన్నముయొక్క మెడయందన, తాన = వృష్ణుఁ
డు, మహాత్కంఠతక్ = మిగులపేడుకతోక, క్షైత్యక = బంధించును. ఇష్టవస్తునం
పాదవక్త వేగిరపాటుత్కంఠ యనబడు. ఇందుపమయు నిద్రావయం గలవు.

క. లలి నపుమ పెండ్లిపనులకు

వలఁతు లగుపురంద్రు లనట ♦ నహి నిలిపి నం

దలఁసునుజీవితానీ

ను లగుపథమానగులు ద్విజము ♦ నులయనుమతిచే.

అపుడు = అకాలమునక, పెండ్లిపనులకు = పెండ్లితో సంబంధించినకార్యము
లందుక, వలఁతులు = నేర్పరులు, అగుపురంద్రులు = అగునువాసిములు, అనటక = ఆ
పెండ్లియరంగుమీఁదను, వచ్చి క = అగ్ని ని, నిలిపిరి = ప్రతిష్ఠించిరి. వధూవరులు =
పెండ్లికొడుకుల బెండ్లిమీఁదరును, అలఘుమణిపీఠానీసులు = గొప్పది యగుమణిపీఠమునం
దుఁ గూర్చున్న వారలు, అయి, ద్విజమునులయనుమతిచేక = బ్రాహ్మణులైకమునుల
యాజ్ఞచేతను, అందుక = అయగ్ని యందన, ముందుపద్యముతో నవ్వయము.

ఉ. ఓజ శమీశిఖావరిక ♦ రోన్నతి యొప్పుగ వేల్చి రాసలుతుల్

లాజలు దోయిలింది నన ♦ లాసనలాలితరీతి వేల్పుచో

లేఁజెమటం గదాంగుభుల ♦ లీలగ నంటినకొన్న వొల్పు నం

భోజదళంబులం బొదువు ♦ పుల్లత చాల్చినమల్లెపూలనక. 76

శమీశి.....శాపరికగోన్నతి, శమీ = జమ్మియొక్క, శిఖా = చిన్న కొమ్మ
లనియెడు, (నమిధలు) పరికర = సాధనముయొక్క, ఉన్నతి = అతిశయము, బిష్ణు
గక = ప్రకాశించఁగాక, ఓజక = కర్మాముగాక, అపలగున్ = హోమద్రవ్యముల
ను, వేల్చిరి = హోమము చేసిరి. వెనుకపద్యమునందలి వధూవరులు దీనికిం గల్గులు. న
వలా = ఆశ్రీ (భద్ర) లాజలు = పేలాలను, నలాలితరీతిన్ = కొత్తసాగరీతి
చేతను, దోయిలింది = దోసిటం బట్టికొని, వేల్పుచోక = హోమము చేయుచుండ
గాక, లేఁజెమటన్ = కొలఁదిచెమటచేతను, కదాంగుభుల = చెలికేళ్లయందన, లీ
లగన్ = చక్కఁగాక, అంటినకొన్ని = తగుల్కొన్న కొన్ని లాజలు, అంభోజదళం
బులన్ = తామరతీపలను, పొదువు.....పూలక, పొదువు = అంటికొనియెడు,

(ఇదిపూలపవిశేషము.) పుష్పకాచ్చి = వికాసము సొందిన, పుష్పకాచ్చి = పుష్ప
పుష్పలువలె, పాల్పెన్ = కాన్పించెను. అమె లాచలు హాసముచేయఁగలదు నాలు
కునిసాన్నిధ్యముచేఁ గల్గించెనుటచే నన్నియు నన్నిం ఒకక ప్రేక్షక సంతోషించి యవి భా
మరతేపలమొదల పుష్పకాచ్చివలె కాన్పించె ననిభావము. ఉపమానంకారము.

క. సనిక లక్ష్మీంచునెడల

నెనసె సతీపతులచరణ ధ మృదుశాంగుశులం

బెనుపగుకెంజిగి యిరువుర

కనురాగం బిట్లు బహుళ ధ మగు మీఁదలు నాన్. 77

సనికల్ = పిండి నూరుకొను రాలిని, మట్టించునెడలన్ = త్రొక్కించు నపుడు,
సతీపతులచరణమృదుశాంగుశులక, సతీపతుల = వధూవరులయొక్క, చరణ = పాద
మునందును, మృదుళ = మెత్తని, అంగుశులక = ప్రేక్షకయందును, (వస్తువుయొక్క పా
దమందును వరునియొక్క చేతి ప్రేక్షకయందును ననియర్థము.) వెనుపగుకెంజిగి = అధిక
మైనయెఱ్ఱరికాంతి, ఇరువురకుక = ఈదంపతులకున్, మీఁదలుక = ఉత్తరకాలముం
దుక, అనురాగంబు = ప్రేమము, ఇట్లు = ఈపాదమునందును ప్రేక్షకయందు నున్నయె
ఱుపునలెనే, బహుళ మగునాన్ = అధిక మగు ననిచెప్పయిన్నట్లు, ఎనెన్ = పొందె
ను. వివాహమునాడు వెండ్లికొడుకు తనచేతితోఁ దెండ్లికూతురుపాదము నట్టికొని న
న్నికలు ద్రొక్కింపవలయు ననువిధికలదు. ఈవెండ్లికొడు కట్లుచేయఁనపుడు తనమృ
దువు లగుప్రేక్షతో ముట్టఁగనే యామెపాదమును, పాదము నోరకగ నే యీతనిప్రే
క్షును నెఱ్ఱవయ్యెను. ఈయరణ్యము భార్యాశర్లలకు ముందు ప్రేమాధిక్యము గల్గు
ననినూచించుటకుఁ బుట్టెనో యనన ట్లుండె ననిభావము. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. కొంగులు ముడియిడుచోఁ బు

శ్యాంగన లెత్తి రట మంగ ధ శారాత్రికముల్

నింగి నరుంధతి ధ్రువుని గ

మంగొనిరి వధూవరులు మ ధ నోమోదమునక. 78

కొంగులు ముడియిడుచోక = వధూవరులక్రొత్తవస్త్రములయంచులు ముడిపె
యనపుడు, పుశ్యాంగనలు = పేరటాండ్రు, మంగ శారాత్రికముల్ = అరతులను, ఎ
త్తిరి = ఒంగిరి. అటక = పిమ్మటను, వధూవరులు = వెండ్లికూతురుం దెండ్లికొడుకు

సు, మనోమోదమునక = మనస్సుంతోషముతోక, నింగిక = ఆకాశమునందున, అరుం
భరిక = నక్షత్రరూపమున నున్నయరుంభరిని, ధ్రువునిక = అట్టిధ్రువునిని, కనుంగొ
నిరి = చూచిరి. వివాహాంతరమున నరుంభరిని ధ్రువుని వాయుర్వృద్ధికిఁ దానింతురు.

గి. అపుడు పాండవులాదిగా ♦ నఖిలబాంధ

వావళు లనర్థరత్నాంబ ♦ రాధారణము

లెలమి దంపతులకుఁ బురో ♦ హేతునిచేత

కట్టుములు చదివించిరి ♦ ఘనతరముగ.

79

అపుడు = వివాహాంతరమున, పాండవులు, అదిగాక = మొదలుగానీ, అఖిల
బాంధవావళులు = ఎల్లచుట్టములనముదాయములును, దంపతులకునీ = భార్యాభర్తల
కుక, (జాయా + పతి = దంపతులు) ఎలమిన్ = సంతోషముతోక, అనర్థ.....
లు, అనర్థ = వెలలేని, (ఎన్నువ వెలగల యనియర్థము.) రత్న = మణులను, అంబ
ర = వస్త్రములను, ఆధరణములు = భూషణములను, పురోహితునిచేతక, ఘనతరము
గనీ = అధికముగాక, కట్టుములు = కానుకలను, చదివించిరి.

క. హేమము లుద్దామమణి

స్తామములును దుక్కిలోన ♦ దొరకడుకేత్రా

రామము లొసర నృపాలుఁడు

గ్రామము లొసఁగెం గుమారి ♦ కకుఁ బసపునకై. 80

నృపాలుఁడు = కేకయరాజు, హేమములు = బంగారువాణములును, ఉద్దామమ
ణిస్తామములును = పెద్దమణులనముదాయములును, దుక్కిలోనక = దున్నుటలోనే,
దొరకడుకేత్రారామములు = దొరకడుపాలములును, ధోటలును, ఒసరిక = రలుగు
నట్లుగా, గ్రామములు = గ్రామములను, కుమారికపక్ష = పూజనీయక, పసపునకై =
పసపునకైగుండుమముమొదలగువానికినియర్థము. ఒసరిక = ఇచ్చెను.

సీ. పంచధారాసమృ ♦ ధ్యంచితాశుగమనో

చ్ఛముల శ్రీస్సృజ్జకి ♦ సైంధవముల

దిక్కరింద్రంబుల ♦ ధిక్కరింపఁగజాలు

పృథుసాకగంభీర ♦ వేదితతులఁ

దస్త్రకాంచనమణి ♦ స్థగితంబు లగుమేరు

మందరనుందర ♦ స్వందనములఁ

దెఱగంటిపూబొండ్ల ♦ తెఱగంటికంటి కిం

పగుజవ్వనంపుటూ ♦ డిగవుఁజెలుల

మఱియు నానావిధానుప ♦ మపృథాకాశ

మానమణిభూషణాదుల ♦ మామ యొసఁగె

నుడుగరలుగా మహాత్మాహ ♦ మొలయుచుండ

నల్లునకు యాదవాస్వయ ♦ వల్లభునకు.

81

మామ=భృష్టకేతుఁడు, పంచధారా.....వైంధవములకొ, పంచధారా=అ
యింద్రవజ్రమునవిశేషములయొక్క, సమృద్ధి=సంపదచేతను, అంచిత = పూజింపఁబడినవి
యు, (౧) ఆస్కంధితంధోపితకంఠేచితంవరితంపుతంగతయోమూఃపంచధాకాః. ఆ. ఆ
శుగ=గాలికంటెను, మనః=మనసుకంటెను, ఉచ్చములకొ=(వడిచే) విశిషములను,
శ్రీవృక్షకిన్ద్రంధవములన్=శ్రీవృక్షము లనుపేరుగలగుజ్జములను, (గుజ్జములనుబోముద్ధ
నం గలనుడి శ్రీవృక్షకమనియుఁ జేసినుడి గలగుజ్జములు శ్రీవృక్షపలనియుఁ జెప్పంబ
డును. ఇవి సంగ్రహించినవారి కమితసంపదల నిచ్చును.) దిక్కరించుటలన్=దిగ్గ
జములను, దిక్కరింపఁగొ=తిరస్కరించుటలకొ, చాలు.....తతులకొ, చాలు=
తగిన, పృథుసార=అధికబలముగల, గంభీరవేదితతులకొ=గంభీరవేదు లనునేనుఁగల
సమాహములను, (“ చర్యము చీల్చుటవలనను రక్తము ప్రవించుటవలనను గూడఁ ద
న్నుఁ దెలిసికొనఁజాలని యేనుఁగు గంభీరవేది.” మిగుల మదించిన దనియర్థము.) త
ప్త.....తంబులు, తప్త=పుటమువేయఁబడిన, కాంచన=బంగారముచేతను, మణి=
రత్నములచేతను, స్థగితంబులు=కప్పఁబడినవి, అగు.....నములన్, అగు, మేరు=
మేరుపర్వతమునలెను, మందర=మందరపర్వతమునలెను, మందర=అందముగల, స్వం
దనములన్=రథములను, తెఱగంటిపూబొండ్లతెఱఁగు, తెఱగంటి=జేవతలయొక్క,
పూబొండ్లతెఱఁగు=స్త్రీలయొక్కనిధమును, అంటి=స్పృశించి, దేవతాస్త్రీలం బొలి
యనియర్థము. కంటికికొ=నేత్రములకున్, ఇంపు=సంతోషమును, అగు.....లకొ,
అగు=కల్గించెడు, జవ్వనంపు.....టూడిగవుఁజెలులకొ=పడుచుదనము గలపనిక
డైలను, మఱియుకొ=ఇంకను, నానావిధ.....భూషణాదులన్, నానావిధ=వె

క్కు-తెఱంగులుగల, అనుపమ = సాటిలేని, ప్రకాశమాంశ = తేజస్వియైన, మణిభూషణాదులక = మణికవ్యముల (తోఁ గూడిన) నగులు మొదలగువానిని, గూడవచ్చును పల్లభనపక = యదువంశపురాజునపక, అర్జునపక, మనతోహృదయము = ముగులవంశము, ఒలయుచుండెక = కలుగుచుండెగాక, ఉచుగలగుగాక = రావలగుగాక, ఒసంగెన్ = ఇచ్చెను.

చ. అనుపమరత్న కాంచనము ♦ యాభరణములు పెట్టుపెట్టుముల్
పురుం గగరుక మృగీమదము ♦ పొల్గుచందలిపుణ్యకేళిల్ సభ
జనము మహామణుల్ సన నెనంగునచ్చలకోల్లెమంచముల్
గనకకళాచికల్ మొదలుగా ♦ శుభనన్దువు లిచ్చె బుల్లికిక - 82

అనుపమ.....లు, అనుపమ = సాటిలేని, రత్న = ముగలుమొక్కయు, కాంచన = బంగారముమొక్కయు, మహా = విరాటముల్లస, ఆభరణములు = భూషణములును, పట్టుపుట్టుముల్ = పట్టునస్త్రములును, పునుగు = బహుళిని, అగరుక, మృగీమదముక = కస్తూరిని, పొల్గుచందలిపుణ్యకేళిల్ = విష్ణు (మునుగు) దంతముతోఁ జేసినపెట్టెలను, సభజనముల్ = పరికరములును, మహామణుల్ = గొప్పవత్సములును, పసక = కాంతితోక, ఎసంగడుపచ్చలకోల్లెమంచముల్ = పరిరాశియవచ్చుగాలకోల్లెగలమంచములును, కనకకళాచికల్ = బంగారుతెమ్మపకెలును, మొదలుగా, శుభనన్దువులు = మంచివస్తువులను, బుల్లికిక = నూనూనవన, ఇచ్చెన్ = (కలగుగాక) ఇచ్చెను.

ప. ఇవ్విధంబునం గళ్యాణమహిమార్జనంబు గావించి భూవరుండు నకలదేశాగతు లగుబంధుమిత్రాపరాత్మ్యులకు విప్రబృందంబునకు వందిమాగధునై తాళికగణికాజిజనంబునకుం దత్తించిదత్తప్రకారంబునం బారితోపీకంబులు నభిషేకంబు లొసంగి నీడ్కొల్పె ననంతరంబ నిజకాంతామణి యగుశ్రుతికీర్తియుం బతీయనుచులిం గొనురి ని రమణునికడ కనుపంచలంచి యొక్కశుభదినంబున. 83

ఇవ్విధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, భూవరుండు = రాజు, గళ్యాణమహోత్సవంబు = వెండ్లిపేడుకను, కావించి, నకలదేశాగతులు = ఎల్లదేశములనుండి వచ్చినవారు,

అగుబంధుమిత్రామాత్యులకున్ = అగుచుట్టములకున్, నెయ్యిరకున్, ముత్రులకును, విప్రబృందంబునకున్ = బ్రాహ్మణసముదాయమునకున్, వండి.....జనంబునకున్, వండి = పరాక్రమమును స్తుతించువారును, మాగధ = వంశమువారిని గొనియాడువారును, వైతాళిక = మేలుకొల్పులు పాడువారును, గణికాది = వేశ్యలుమొదలగువారు (వగు) జనంబునకున్, తత్తదుచితప్రకారంబునకున్ = వారివారికిం దగినరీతిచేతను, పారితోషికంబులకున్ = బహుమానములను, అభీష్టాంబులు = కోరినవస్తువులను, ఒకంగి = యిచ్చి, వీడ్కోల్పెక = సెలవిచ్చి పంపెను. అనంతరంబు = పిమ్మటను, నిజకాంతామఃశి = తన భార్య, అగుశ్రుతకీర్తి, పతియనుమతికొ = భర్తసమ్మతిచేతను, రమణునికడకున్ = భర్తదగ్గఱకున్, కొమరిన్ = కూతురు రగుభద్రును, అనుపన్ = పంపుటకున్, తలంచి (భర్తతోఁ గూర్పదలంచి యనియర్థము.) ఒక్కశుభదినంబునకున్ = ఒకమంచిదినమున, ముందుపద్యముతో నవ్వయము.

చ. జలకములార్చి పెన్నెరుల ♦ సాంద్రతరాగరుభూపవాసనల్
గలపి చతుర్విధాభరణ ♦ గాలతకూన నలంకరించి నె
చ్చెలులును దానుఁ గేళితటికె ♦ జేయఁగ నొప్పువిలాసచేష్టితం
బుల నెఱిగించి రాముగుద ♦ ముద్దులగుమ్మకు మంతనంబునకె. 84

జలకములార్చి = స్నానముచేయించి, పెన్నెరులకొ = పాడవు లగుకురులందున్, సాంద్ర.....వాసనల్, సాంద్రతర = మిక్కిలియధికమైన, అగరుభూపవాసనల్ = అగరుపొగయొక్కపరిమళములను, కలపి = సంఘటించి, లతకూనకొ = కూతురు రగుభద్రును, (లేదీవవలె మృదు వగుశరీరము గలదానిని) చతుర్విధాభరణగాన్ = ముత్యాల దండలు, కడియములు, కన్ఠభూషణములు, బాహుపురులు ననునాల్పవిధము లగునలంకారములు గలదియగునట్లుగాక, అలంకరించి = సింగారించి, తాను = తల్లియును, నెచ్చెలులును = చెలికత్తెలును, కేళితటికొ = (మగనితోఁ) గ్రీడించునప్పుడు, చేయఁగకొ = చేయుటకుకొ, ఒప్పువిలాసచేష్టితంబులకున్ = ఒప్పుడుభృంగారచేష్టలను, (చేయవలయు శృంగారపుంబనులను) మంతనంబునకొ = ఏకాంతమందున్, ఆముగదముద్దులగుమ్మకుకొ = ఆముగ్ధయగుసుందరికికొ, ఎఱిగించిరి = తెలిపిరి.

సీ. వింజామరలు వీచు ♦ వింతకేల్పొమ్ములు

తల్లుకారునిల్పుట ♦ ద్దములఁ దోచు

బవడంపునునుఁగోళ్ల ♦ పందిరిమంచంబు

తెరలు ముత్యాలజా ♦ లరుల నెనఁగ

రంగుబంగరునీటి ♦ వ్రాతచిత్తరువుల

దంపతుల్ మదనతం ♦ త్రంబుఁ జూపఁ

బల్లటిల్లాణిగల ♦ పై నారజపుటెలుం

గులు గొత్తవలపులు ♦ గ్రుమ్మరింప

గంధరాజంబు లోనుగాఁ ♦ గలసుగంధ

వస్తువులు వీడియపుజాల ♦ వల్లికలును

దమ్మికెంపులకాళాంజి ♦ తమ్మపడిగె

లుం బొదలుచుండుకేళిసా ♦ ధంబుమీఁద.

85

వింజారలు = తెల్లనిసవరములను, పీచువింతకీల్పొమ్మలు = విసరుచిత్రము లగు జంత్రపుబొమ్మలు, తభుకారునిల్వటద్దములకా = మెఱసెడిపెద్దయద్దములందుకా, కోఁ పకా = ప్రతిఫలింపఁగాకా, పవడంపు..... తెరలు, పవడంపు = పగడపురాతియొక్క, నునుఁగోళ్ల = నున్న నికోళ్లుగల, పందిరిమంచంబు తెరలు = పందిరిమంచమునకుఁ జాట్టునుండు (దోమలు మొదలగునవి రాకుండఁ గట్టెడు) తెరచీరలు, ముత్యాలజాలరులకా = ముత్యములు గూర్చినజాలెలచేతను, ఎసఁగకా = ప్రకాశింపఁగాకా, రంగు... .. చిత్తరువులదంపతుల్, రంగు = మంచికాంతిగల, బంగరునీటి = బంగారునీటియొక్క వ్రాతచిత్తరువులదంపతుల్ = వ్రాత గలపటములందున్న భార్యాభర్తలు, (బంగారునీటితోఁ బటములందు భార్యాభర్తయూపమున వ్రాసినబొమ్మ లనియర్థము.) మదనతంత్రంబు = మన్మథవాద్యపారమును, చూపన్ = బోధింపఁగాకా, పల్లటిల్ = పావురములు, కోణిగలపైకా = చూరుపట్టెలమీఁదను, ఆరజపుటెలుంగులు = చక్కనికూతలచేతను, గొత్తవలపులు = గొత్తకోరికలను, గ్రుమ్మరింపకా = ప్రకటింపఁగాకా, గంధరాజంబు = ఒకానొకమంచివానగునగులవస్తువు, లోనుగాకా = మొదలుగాకా, కలసుగంధవస్తువులు = కలపరిమళద్రవ్యములును, వీడియపుజాలవల్లికలును = తాంబూలకరండములును (పొందాములు) తమ్మి.....లున్, తమ్మికెంపుల = పద్మరాగములయొక్క, (వికారమైన) కాళాంజితమ్మపడిగెలుకా = పతద్ధిహములును, (పీకువాన్లు) పొదలుచుండుకేళిసాధంబుమీఁదకా = వ్యాపించి యుండెడుసింగారపుమేడయందుకా ;

(ముందుపద్యముతో నన్వయము.)

క. మే లగువిరిపాన్పున గో

పాలుఁడు భద్రాంగనావి ♦ భాసితలీలా

కేళీలాలనమానసుఁ

డై లాలితరీతి నుండ ♦ నానమయమునన్.

86

మేలగువిరిపాన్పునన్ = శ్రేష్ఠ మగుపూసెజ్జయందున్, గోపాలుఁడు = కృష్ణుఁడు
భద్రాంగనా.....మానసుఁడై, భద్రాంగనా = భద్రీయసునితియొక్క, విభాసిత =
ప్రకాశించెడు, లీలా = విలాసముతోఁ గూడిన, కేళీ = క్రీడయందున్, లాలనమానసుఁ
డై = ఆసక్తి గలమనసు గలవాఁడై, లాలితరీతిన్ = చక్కనిరీతితోన్, ఉండన్ = ఉం
డఁగాన్, ఆనమయమునన్ = ఆకాలమందున్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తననుఁజెక్కుట ♦ ద్దపుఁదళత్తళలకు

పజ్జికర్ణికలు ని ♦ వ్యాళు లొసఁగఁ

దనబెక్కువాలూపు ♦ లనిగన్నిగలకు మేల్

కరణిచెంపలనిగ్గు ♦ గదిసి యొదుగఁ

దననిస్తులస్తన ♦ ద్వయి మిసమిసలకు

హారాంగదములు దా ♦ స్వంబు నలుపఁ

దనరత్న మేఖలా ♦ ధాగధగ్యములకుఁ

గుంకుమాంశుకము సి ♦ గ్గువడి ముఱుగ

రమణు లిర్వంకలను గరా ♦ గ్రీములు వట్టి

యల్లనల్లనఁ దోతేర ♦ ఘల్లరనుచు

నందియలు మోయియ గేళీగ్గు ♦ హంబుచెంత

కతివ యరుడెంచె మరుమోహ ♦ నాస్త్రి మనఁగ. 87

తన.....ళలకున్, తన = భద్రీయొక్క, నునుఁజెక్కుటద్దపుఁదళత్తళలకున్ =
నున్న నియద్దములం బోలినచెక్కులయొక్కతళతళ మనియెడుకాంతులకున్, పజ్జికర్ణిక
లు = పజ్జములు తాసినకర్ణపుష్పములు, నివ్యాళులు = ఆరతులను, ఒసఁగన్ = ఇయ్యఁ

గాన్, తనచెక్కువల్లవాల్చుపులనిగన్నీగలకున్ = తనయొక్క చలించెడు వాండెచు
యొక్క నిగనిగలాడెడు కాంతులకున్, మేల్కరిణిచెంపలనిగ్గు = శ్రేష్ఠ మగు ముం
లకాంతి, కదిసి = సమీపించి, ఒడుగఁ = అధికముకాఁగాఁ, తననిస్తులస్తు = ద్వై
సమీపలకుఁ = తనయొక్క సాటిలేని కుచములజంటయొక్క మిసమిసలాడుకాంతి
హారాంగదములు = ముత్యాలదండలు భుజకీర్తలను, దాస్యంబు = సేవను, సులుప
చేయఁగాన్, తనరత్న మేఖలాధాగధగ్యములకున్ = తనయొక్కరత్నములతోఁ
సమేలనూలియొక్క ధగధగలాడెడుకాంతికిన్, కుంకుమాంశుకము = కుంకుమవన్నె
లవస్త్రము, సిగ్గువడి = లజ్జనొంది, ముణుగఁ = ముడిగిపోఁగాఁ, రమణులు =
హరలగుచెలులు, ఇర్వంకలఁ = రెండువైపులను, కరాగ్రములు = చేతులను, పట్టి
ట్టుకొని, అల్లసల్లసన్ = మందమందముగాను, తోలేఁ = తీసికొనిరాఁగాన్,
యలు, ఘల్లురనుచుఁ = ఘల్లుఘల్లు మనుచున్, మ్రోయన్ = ధ్వనింపఁగాన్, అతి
భద్ర, మరుమోహనాస్త్ర మనఁగఁ = మనఃస్థనిమోహనబాణమువలెన్, (మూ
గలిగించుబాణము మోహనబాణము.) శేఖిగృహంబుచెంతకుఁ = (కృష్ణుండున్న
దాగృహముదగ్గఱకుఁ, అరుదెంచెఁ = వచ్చెను.

క. పొడమినలజ్జాభరమున

నడు గామడ యైనముగుడ ♦ యపు డీడిగిలం

బడి పడకయిల్లు సారక

ప్పడఁతుల వెసఁ గసరి యిట్లు ♦ పలికెం గలఁకన్.

ముగుడ = ముగ్ధ యగుభద్ర, (ఉదయించుచున్న జన్మము గలదియై
మరుని జయించుబాల ముగ్ధ యనబడు.) పొడమినలజ్జాభరమునఁ = పొడమి
యొక్క యతిశయముచేతను, అడుగు = అడిగఁడుదూరము, అపడయైనఁ =
(దూరపుఁబ్రయాణముతో సమము) కాఁగాఁ, ఈడిగిలం బడి = రా నని పట్టి
కూర్చుండి, అపుడు, పడకయిల్లు = పరుండునంటిని, చొరక = ప్రవేశింపక, అప్పు
లఁ = ఆచెలులను, వెసఁ = వేగముతోన్, కసరి = కోపించి, కలఁకన్ = ఖో
లోక, ఇట్లు = ఈప్రకారము, పలికెఁ = చెప్పెను.

ఉ. బ్రక్కట! నన్ను మీర లిపుడందఱు నాఱడినెట్టి మాయలం
జిక్కగఁజేసి కన్నొలఁగి ♦ చెచ్చెర నేగఁ దలంజి నారల

మృక్కరో! మీవివేకము లహ! తెలిసెన్ మిముఁ బాసి యొంటివై
నొక్కనిమేషమున్ మెలగఁ నొల్లఁజూడీ వెనువెంట వచ్చెదన్. 8

అక్కట=అయ్యో (సంతాపాగ్ధక మైనయవ్యయము.) మీర లందఱు, ఇఁ
డు=ఈకాలమునన్, నన్నున్, అఱివెట్టి=నిందించి, మాయలన్=మోసములందుఁ
చిక్కఁగఁజేసి=తగుల్కొనఁజేసి, కమ్మెఱఁగి=వంచించి, చెచ్చెరన్=శీఘ్రమున
గాన్, ఏగన్=పోవుటకున్, తలంచినారలు, అమృక్కరో=ఎంతవిత, (అశ్చర్య
మును దెలియఁజేయును.) మీవివేకములు=మీ తెలుపులు, తెలిసెన్; ఆహ!=ఎంత
భేదము! మిమున్, పాసి=విడిచి, ఒంటిమైన్=ఒంటరితనముగోన్, ఒక్కనిమే
షున్=ఒక్కతెప్పపాటుకాలమైనను, మెలగన్=ఉండుటకున్, ఒల్లఁజూడీ=
ప్రపంచజూడీ! (చుండీ చూచుధాతువు పార్థివనాథక మధ్యమపురుష బహువచనము
వెనువెంటన్=మీ వెనుకను, వచ్చెదన్=వచ్చెదను.

వ. అనిన సచ్చిన్నియన్నులతలమిన్న కన్నెలంత లొత్తి యిట్లునిరి. 9

అనినన్=(భద్ర) యిట్లుచెప్పఁగాన్, అచ్చిన్నియన్నులతలమిన్నపిన్=
బాలికాశిరోరత్నమునకున్, అన్నెలంతలు=అచెలురు, ఒత్తి=బలాత్కరించి, ఇట్లు
ఈకిందివాక్యములను, అనిరి=పలికిరి.

చ. అవు నవు మంచిదానవె బఁభా వెఱ పేమిటి కమ్మ! నీవు గో

రి వలచినట్టిచెల్వుఁ డమఁరెం బ్రమదాంబుధి నోలలాడె దో

యువిదలమిన్న! మిన్నక యయో చల మేల యొనర్చెదన్మ!

లవె సకలం బెఱింగినవఁలంతివి రాఁగదనమ్మ! చెచ్చెరన్. 9

ఓయువిదలమిన్న=ఓశ్రీరత్నమా! (యువతిశబ్దభవము, ఉచిత. మిన్న=
త్నిము.) బఁభా!=(నీవు చెప్పినమాటలు) ఎంతప్రశస్తముగా నున్నవి! అన
వున్=(ఇది యంగీకారముఁ దెలుపుఁ గాని యిచటదీసికిని వెనుకటిబఁభా యనునవ్యు
మునకును విపరీతలక్షణచే విరుద్ధార్థము చెప్పవలయును.) మంచిదానవె!=మన
సున్న దానికంటె వేరువిధమును బ్రకటించు చున్న దానవుకావున మంచిదానవు కా
నిపరిహాసము. వెఱపు=భయము, ఏమిటి కమ్మ=ఎందున కమ్మ? భయపడ వల
భావము. నీవు, కోరి=కామించి, వలచినట్టిచెల్వుఁడు=ప్రేమించినప్రియఁడు, అ
రెన్=సహకూడెను. ప్రమదాంబుధిన్=సంతోషనముద్రమునందున్, ఓలలాడెను.

క్రీడింతువు. అయో = ఎంతకష్టము! మిన్న క = వ్యర్థముగానో, చలము = నుచ్చరమును, ఏ = ఎందులకునో, ఒకప్పుడప్పు = చేసేదవు? పట్టు పట్టు కేందుల కనిపిస్తున్నాము. నీల జె = ఎటుగనిదానవా? (కా వనియగ్గము.) సకలంబు = అంతన, ఎరింగినవలంబి వి = తెలిసినవేర్పరివి. చెచ్చెరణ్ = శీఘ్రముగాను, రాగదమ్మ = రమ్మ.

క. మిగుల పలపూని మమ ము

న్నంగదే బతిమాలుకొంటి ♦ నాథుని గూర్చు

బిగిసెద వేమే యోసెమ

వగ లేటికి రన్న మేల్చి ♦ బంగరుబొమ్మ! 92

మిగులన్ = అధికముగాను, పలపు = కోరికను, యోని = ధరించి, నాథునిన్ = భర్తను, కూర్చున్ = సంఘటించుటననో, మిన్నంగదే = నిన్నటికిఁ బూర్వదముననో కదా, బతిమాలుకొంటి = ద్వేషముతో నడిగితివి. ఓసెమ = ఓంబుమ్మా, బిగి సెదవేమే = దింకములు చేసెద వేమే, మేల్చిబంగరుబొమ్మ = పుటముచేసిన బంగారుబొమ్మని బోలినభద్రా, వగలు = విలాసములు, ఏటికిన్ = ఎందునననో, (అగును.) రమ్మ = ఏ తెమ్మ.

చ. అని సఖు లూటడించి కమలాయనోనిచెంతకు ముద్దరాల్చి నో

క్కిని చని పూలపాన్పుదరిన్ ♦ గోమలి నుంచి యెయోచికృష్ణ యీ

యనుపమనుందరాంగిని బిగియం బలరారంగ నేలుకొమ్మ కొ

మ్మని తగ నప్పగించి వెన ♦ సందఱు జాటిరి మన్నిపట్టెను. 93

అని = ఈప్రకారము, సఖులు = చెలికత్తెలు, యూడించి = నమ్మలేపటిచి, ముద్దరాల్చిన్ = ఆభద్రను, కమలాయనోనిచెంతకున్ = కృష్ణునిసమీపమునకునో, తోక్కిని చని = తీసికొనివెళ్లి, పూలపాన్పుదరిన్ = పూలసెట్టసమీపమందునో, గోమలిన్ = ఆ శ్రీని, ఉంచి = నిలిపి, ఒయారి = ఒంగారుకాదా, కృష్ణ, ఈ యనుపమనుందరాంగిన్ = ఈ సాటిలేని సొగసుకత్తెను, ప్రియంబు = ప్రేమము, అలరారంగన్ = అతిశయించునట్లు, ఏలుకొమ్మ = పాలించుము. కొమ్మ = పరిగ్రహించుము, అని = ఇట్లు చెప్పి, తగన్ = బాగుగానో, అప్పగించి, అందఱు, వెనక్ = త్వరతోకొ, మన్నిపట్టెను = (వారు) నివసించుచువులకున్, జాటిరి = కృమముగా వెల్లిరి.

చ. అపుడు ముకుందుఁ డవ్వికసిఁతాంబురుహంబకసోయగంబు గా
టపుడమి మీఱఁ గన్గెని తటాలున ముంజెయి పట్టి పూలపా
నుపునకుఁ జేర్పఁగాఁ జెలఁగెనూపురభూరియుణయుణధ్వనుల్
విపులధనుర్గుణధ్వనులు వేడ్క మరుం డొనరించెనో యనన్. 94

ముకుందుడు = కృష్ణుడు, అపుడు, అవ్వికసితాంబురుహంబకసోయగంబు =
ఆభద్రయొక్క చక్కందనము, (వికసిత = పూచిన, అంబురుహ = తామరపూవులంబో
లిన, అంబక = కన్నులుగలది. వికసితాంబురుహంబక.) గాటపుడమి = అధికమైనవ
లపు, మీఱన్ = ప్రకటముకాఁగా, కన్గెని = చూచి, తటాలున్ = మిగులవేగము
గా, ముంజెయి = హస్తాగ్రమున, పట్టి = పట్టికొని, పూలపానునకున్ = ప్రన్నశయ్య
కున్, చేర్పఁగాన్ = ఆకర్షింపఁగాన్, చెరువట్లు చేయఁగా ననియగ్గము. నూపురభూరి
యుణయుణధ్వనుల్ = అందెలయొక్క యధిక మైనయుణయుణ లాడుధ్వనులు, మరుం
డు = మృగండు, విపులధనుర్గుణధ్వనులు = అధికమైన వింటినారిటంకారములను, వే
డ్క = సంతసముతోన్, ఒనరించెనూ యనన్ = చేసెనో యనునట్లు, చెలఁగెన్ =
ప్రకాశించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఉ. పానుపు నెంద కప్పడు త్రిపాభయసంచలితాంతరంగయై
మానిని మోహసంభ్రమన మగ్రత మైపులకింప ఘర్మసాం
ద్రాననయై కనుంగవ ముద్రలు గిమ్మ వినిశ్చలత్వముం
బూనుచు నిల్చె దివ్యమణిపుత్త్రికకైవడి శౌరిముందటన్. 95

మానిని = భద్ర, (గొప్పమనసుగలది) అప్పడు, పానుపు = శయ్యను, ఒంద
క = ప్రవేశింపక, త్రిపా.....యై, త్రిపా = సిగ్గునను, భయ = భయమునను, సంచ
లిత = వడఁకింపఁబడిన, అంతరంగయై = మనసు గలదియై, మోహసంభ్రమనమగ్రతన్ =
వలపుయొక్కయు వేగిరపాటుయొక్కయు సంపూర్తిచేతను, పై = శరీరము, పులకిం
పన్ = గగుర్పొడువఁగా, ఘర్మసాంద్రాననయై = చెమటచే నిండినమోముగలది యై,
ముద్రలు = సంతోషబాష్పములు, కనుంగవన్ = కన్నులజంటయందున్, క్రమ్మన్ =
వ్యాపింపఁగాన్, దివ్యమణిపుత్త్రికకైవడిన్ = సుందర మైనమణికృతబాహ్యవిధముచే
తను, వినిశ్చలత్వమున్ = కదలకుండుటను, పూనుచున్ = ధరించుచున్, నిల్చెన్ = ఉం
డెను. ఇందుస్తంభము, గగుర్పాటు, స్వేదము, వక్రపు ననుసాత్వికధావములును; త్రి

ప, భయము ననుసంచారిభావములును కెప్పుడుజియె. కాగభయాదులవలనం గదలకుండుట స్తంభమును, సుఖాదులయతిశయమువలన నుత్పన్న మైచర్యోమాంచము గగుర్పాటును, లజ్జాభయక్రోధాదులవలన శరీరమునం బుట్టినజలము స్వేదమును, హస్తాదులవలన జనితం బైనకన్నీ రశ్రువును, మక్కువనిమిత్త మైనరాగాదులచే గల్గినమనస్సంకోచము తగ్గిపయును, భయహేతువువలని చిత్తకోభము త్రాసము (ఇదియే భయ మనంబుడు) ననియు నాలంకారికలు.

క. నాన నొదిగె దేటికి నలి

నానన కెమ్మోవితేనె ♦ నాన నొసంగి న

న్నాననవిల్తుని దురమున

నానందసమగ్రుఁ జేయు ♦ మనిబలుకూర్చి. 96

నలి నానన = ఓభద్రా (తామరపూవుం బోలినముఖము గలదానా) నానక = సిగ్గుచేతను, ఏటికికె = ఎందునకుకె, ఒదిగెడు = తొలగెడవు. కెమ్మోవితేనె = ఎఱ్ఱనిపెడవి యందలితేనెను, ఆనన్ = త్రావుటకుకె, ఒసంగి = ఇచ్చి, నన్నున్, ఆననవిల్తునిదురమునన్ = మన్మథయుద్ధమందున్, (నన = పున్నము, విల్లు = ఎవనికి ధనువో యతడు, ననవిల్తును. తేకారము సహసాంతప్రత్యయము.) ఆనందసమగ్రున్ = సంతోషపూర్ణునిన్, చేయు మని = కావింపు మని, బలుకూర్చికె = అధిక మైననైయ్యముతోన్, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

క. మునుకొని ముంజెయి జేకొని

కనకాంబరుఁ డవుడు బాలి ♦ కారత్నము నొ

య్యనఁ బుష్పతల్పమున క

త్యనురక్తిం దిగిచి సంస్థి ♦ తాననుఁ డగుచుకె. 97

కనకాంబరుఁడు = కృష్ణుఁడు (బంగారముం బోలినపచ్చనివస్త్రము గలవాఁడు.) అపుడు, మునుకొని = ముందునకుం బోయి, ముంజెయి = హస్తాగ్రమును, చేకొని = పట్టుకొని, అత్యనురక్తిన్ = మిగుల ననురాగముతోకె, ఒయ్యకె = మెల్లఁగాకె బాలికారత్నమున్ = భద్రును, పుష్పతల్పమునకుకె = పూలపాన్వనకుకె, తిగిచి = ఆకర్షించి, సంస్థితాననుఁడు = చిఱునవ్వుతోఁ గూడినమోము గలవాఁడు, అగుచుకె, ముందుపద్యముతో నన్వయము.

సీ. చేర్చుక్కరాయిడిఁ ♦ జెదరె నీబా ట్టంచు
 గోట దిద్దుచును ముం ♦ గురులు దువ్వి
 చిలిక నీమకరికల్ ♦ చిత్రవాసన లంచు
 మూర్కొంచు జెక్కిలి ♦ ముద్దులూడి
 హృదయంబు విరహాప్తి ♦ నెంత గాగెనో యంచు
 నెదను జె య్యిడుచు బా ♦ లిండ్లు పట్టి
 యొడిగె నీకుచ్చిల్ల ♦ నెడ్డాణపుంగంట
 లనుచు జేకొనుచు నీ ♦ విని వదల్చి
 నాదుకొన్తుభమణియు నీ ♦ నవ్వరత్న
 మాలికానాయకమును స ♦ మంబు లగునో
 కావో యని యర మురమునఁ ♦ గదియఁ గూర్చి
 కలికి చెలువంపుమెయిడిఁగె ♦ గాంగిలింఁచి.

98

చేర్చుక్కరాయిడిఁ = పాపబాటయొక్క (సుసట వలంకరించుకోవనాభి
 రణముయొక్క) రాపిడిచేతను, నీబాట్టు = నీలికము, జెదరెనో = వీడెను, అంచుకొ =
 ఇట్లు చెప్పుచుకొ, గోటన్ = గోటోన్, దిద్దుచుకొ = (బాట్టును) సవరించుచుకొ,
 ముంగురులు = అలకములను, దువ్వి = నిమిరి, నీమకరికల్ = నీయొక్క మిఠిరారాచ పై
 నగందపుంబాతలు, చిత్రవాసనలు = అపూర్వ మైనపరిమళములను, చిలికన్ = చ్చిస
 రింపఁజేసెను. అంచుకొ, మూర్కొంచు = వాసనచూచుచు, జెక్కిలి = జెక్కిలిని,
 ముద్దులూడి = ముద్దువెట్టికొని, విరహాప్తి = వియోగము కలుగుటచేతను, హృదయంబు,
 ఎంతగాగెనో యనుచుకొ = ఎంతవెచ్చవయ్యెనో యనుచుకొ, ఎదను = అమ్మమ్మ
 డున్, చెయ్యిడుచున్ = హస్తమునుచుచున్, పాలిండ్లు = నైవేద్యమును, పట్టి, నిడ్డా
 ణపుంగంటలు = ఒడ్డాణము దున్నమువ్వలు, నీకుచ్చిల్లకొ = నీబట్టునుదెలుచుచుకొ,
 ఒడిగెకొ = దాగెను, అనుచున్, చేకొనుచుకొ = గ్రహించుచుకొ, నీవి = పోదముడి
 ని, వదల్చి = వదలించి, నాదుకొన్తుభమణియు = నామెడలొనిపోదములో నున్నమణి
 యు, నీనవ్వరత్నమాలికానాయకము = నీయొక్క క్రొత్తరత్నమువలనదయించున
 నాయకమణియును, (హారమునదును నున్న వెద్దమణి నాయకము.) నింబులు = నిం
 బులు, అగునె కావై యని, ఉరము = తనవత్తుమును, ఉరముననున్న మురమునను

మందుకా, కదియకా, కూర్చి = సంఘటించి, కలికినలువంపు మొయిదీగనా = ఆభద్ర
యొక్కనుందర మైసరనూలరను, కాంగలింపెకా = ఆలింగనము చేసికొనెను.

ఇందుఁ గృష్ణుఁ డొక్కొక్కనెవముచే నొక్కొక్కయిష్టకార్యమును సాధిం
చుకొనె ననిపెప్పటచేఁ బర్యాయోక్త్యలంకారము.

సీ. పుక్కిటిపచ్చక ♦ ప్పరపునీడె మొనంగి

కలికికమ్మోవి ప ♦ ల్లం ప్లొసర్చి

కటిసీమఁ గొనగోరు ♦ ఘటియించి గుబ్బల

మురువుగా మేలుట ♦ త్తరువుఁ జలికి

తొడతొడం బెనచి ముం ♦ దుగ ముత్తెసరులచి

కెక్కడలించి నునుఁబోక ♦ ముడి వదల్చి

చెక్కు = చెక్కిటఁ జేర్చి చే ♦ వేణి గీలించి

భుజము భుజంబునఁ ♦ బొందుపఱచి

చిలుచెమట లాఱ నెఱివూపు ♦ సురటి వినరి

గళరవంబులు విలసిల్లఁ ♦ గలసి మెలసి

నలచి నలపింపఁజేయుదు ♦ నలరుకొల్ప

కేరి దెలించె నమ్ముది ♦ రాలి శౌరి.

99

శౌరి = కృష్ణుడు, పుక్కిటిపచ్చక = ప్పరపునీడెము = నోటియందలి పచ్చక ప్పర
ముతోఁ గూడినతాంబూలమును, బసగి = (భద్రుని) నిచ్చి, కలికికమ్మోవి = ముంద
రి యగుభద్రయొక్క యజ్ఞనిపెదవియందున్, ఇట సప్తమ్యాస్థమందుఁ బ్రథమ. పల్లం
ట్లు = దంతతరములను, బసర్చి = చేసి, కటిసీమకా = కటిఫలమునందున్, గొనగోరు =
గోటివివరను, ఘటియించి = కూర్చి, (నఖతరములు చేసి) గుబ్బలనెఱివూపునములం
దుకా, మురువుగా = చెక్కుఁగాకా, మేలుట త్తిరువుకా = ప్రశస్త మైనవిధతలమును,
చలికి = చల్లి, తొడ, తొడకా, పెనచి, ముందుగాకా = మొట్టమొదటను, ముత్తెసరుల
చిక్కు = ముత్యాలదండలచిక్కును, ఎడలించి = రీసిచేసి, నునుఁబోకముడికా, వదల్చి,
చెక్కు = తనచెక్కిరిని, చెక్కిటకా = భద్రచెక్కిరిని, చేర్చి, చేకా = హస్తముతోకా,
వేసిన్ = బడను, కీలించి = పట్టుకొని, భుజము భుజంబుకా, బొందుపఱచి = కూర్చి,

చిలుచెమటలు, ఆటక = పోవునట్లు, నెటిపూవుసురటిన్ = మంచిపూవులనుండి నెట్టిపోక
 విసరి, గళరవంబులు = గొంతులొనికూతలు, (మణితము) విలసిల్లక = ప్రాణానంద
 గాక, అమృద్ధరాలిక = అమృతాంగనను, కలసిమెలసి = కూడి, నలచి = వ్రేచించి,
 వలపింపఁజేయుచుక = ఆమెకుఁ దనయందుఁ జేరి పుట్టునట్లు చేసికొనుచుక, అటు
 విలుతుకేళిక = మనస్థిక్రీడయందుక, తేలింఁచెక = తృప్తిచేతఁచు.

సీ. అధరామృతము విభుం ♦ డానఁ బల్కాటిన
 హాయంచుఁ గన్నోమ ♦ దోయి వంచుఁ
 గాంతుండు ముందుగాఁ ♦ గరఁగినచో విన్నఁ
 బోవుట వాలుచూ ♦ పులనె కాంచుఁ
 జెలువుండు గనుదామ ♦ రలు ముద్దులిడ నంటు
 కాటుక కెమ్మోవిఁ గాంచి నవ్వు
 వరుఁడు పైకొని వేడ్క ♦ మరుతాపు లంటినఁ
 గరఁగి సిబ్బితి నెమ్మో ♦ గంటు వంచు
 వింతగిల్గింతలకు నుల్కు ♦ వీడియంపుఁ
 వలపులకుఁ జొక్కు వల పను ♦ వలను జిక్కుఁ
 దక్కుదొంతరముద్దుల ♦ మక్కు వలర
 మరునిపనిఁ జేలువేళ న ♦ మృగువమిన్న.

100

అమృగువమిన్న = ఆశ్చర్యము, మరునిపని = మనస్థిక్రీడచేక, ఆక =
 త్రావఁగాక, విన్నబోవుటక = తెలితెలఁబోవుటను, జెలువుండు = ప్రియుఁడు, మ
 రుతావులు = కళాస్థానములను, సిబ్బిలిక = సిగ్గుపోక, ఉల్కుక = జడియుచు, చీడి
 యంపువలపులకుక = తాంబూలము సందలిసువాసనలకున్, చొక్కుక = చువకురా
 లగును. వల పనువలక = మోహ మనువలయందుక, దొంతరముద్దులక = ఎడతెగని
 చుంబనములందున్, మక్కువ = కూరిమి. తక్కినది శుభము.

వ. ఇవిధంబున నవ్వారిజాతీ మవ్వంపుజవ్వనంపుఁగ్రొవ్వారుతమకం
 బవ్వారిగా నవ్వారిజాతుండు తదీయమాగ్ధ్యలజ్జాపరిత్యాగంబు గా

మించి మించినయనురాగంబున వివిధబంధవిచిత్రకీడానినోదంబులం
దేలించుచు నంచితభోగంబులఁ జొక్కం బగునక్కేకయపురంబునం
గొన్నిదిసంబులుండి యత్తమామ లగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయను
మతి నొంది వందనం బిడి తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యుల
కు వాంఛితార్థప్రదానంబుల నానందంబు గూర్చి కనకమణిమయా
భరణాంబరసుగంధద్రవ్యపరిపూర్ణపేటికాందోళికాది సమస్తవస్తుసం
పదలతోడం బరిచారికాశతసహితంబుగా భద్రాంగవారత్నంబుం
దోడ్కొని చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతో వెడలి కతివయ
ప్రయాణంబుల నిఖిలమంగళాకరం బగుద్వారకానగరంబుఁ బ్రవే
శించి రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవీకలితనిరంతరభోగంబు లనుభవించు
చు నుఖం బుండె ననిశుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్నరేంద్రునకుం
దెలిపె.

101

అవ్వారిజాక్షుండు = ఆకృష్ణుండు, ఇవిధంబునన్ = ఈప్రకారముచేతను, అవ్వ
రిజాక్షీ.....తమకంబు, అవ్వారిజాక్షీ = ఆభద్రయొక్క, మవ్వంపు = కోమలమైన,
జవ్వంపు = పడుచుదనమువలన (గలిగిన) కొల్లవ్వారతమకంబు = మదముతోఁ
గూడినమోహము, అవ్వారి = అధికము, కాన్, తదీయ.....గంబు, తదీయ = ఆభ
ద్రాసంబంధమైన, మౌగ్య = ముద్దరాలితనముచే (గలిగిన) లజ్జా = సిగ్గుయొక్క, ప
రిత్యాగంబు = విడుపును, కావించి = చేసి, మించినయనురాగంబునన్ = అధికమైన
యనురాగముచేతను, వివిధ.....లన్, వివిధ = వెక్కుకొంటున్న గల, బంధ = సం
భోగవిశేషములచేతను, విచిత్రక్రీడావిమోదంబులన్, విచిత్ర = ఆశ్చర్యమును గలిగిం
చెడు, క్రీడా = ఆటలయందలి, విమోదంబులన్ = వేడుకలచేతనును, తేలించుచున్ =
తృప్తిపఱచుచున్, అంచితభోగంబులన్ = మనోహరమైనసుఖానుభవములచేతను, చొ
క్కంబు = స్వచ్ఛమైనది, (సంతసము నిచ్చునది) అగునక్కేకయపురంబునన్, కొన్ని
దిసంబులు, ఉండి, అత్తమామలగుశ్రుతకీర్తిధృష్టకేతులయనుమతిన్, ఒంది = పొంది,
వందనంబిడి = నమస్కరించి, తదీయపురోహితబంధుమిత్రామాత్యులకున్ = వారిసంబం
ధులగుపురోహితులకుఁ జుట్టములకుఁ జెలికాండ్రును మంత్రులకును, వాంఛితార్థప్ర
దాన్ = కోరినవస్తువుల నిచ్చుటచేతను, ఆనందంబు = సంతసమును, గూర్చి = ఘ

టించి, కనక.....తోడన్, కనకమణియ = బంగారుయొక్కయు మణులయొక్కయు వికారమైన, ఆభరణ = వగలతోడను, అంబర = వస్త్రములతోడను, సుగంధద్రవ్య = పరిమళవస్తువులతోడను. పరివూర్ణ = నిండిన, పేటికా = పెట్టెలు, అంబోళికాది = అందలములు మొదలగు, సమస్తవస్తుసంపదలతోడన్ = సకలపదార్థములనంపవస్తుతోన్, పరిచారికాశతసహితంబుగాన్, పరిచారికా = పనికత్తెలయొక్క, శత = శతముతో, సహితంబుగాన్ = కూడునట్లు, పెక్కండ్రుపరిచారికలతో ననియర్థము. భద్రాంగనారత్నంబున్, తోడ్కొని = తీసికొని, చతురంగబలవిలసితనిజపరివారంబుతోన్ = వాల్లవిధములబలముతోఁ బ్రకాశించుతనపరిజనముతోన్, వెడలి, కలిపయప్రయాణంబులకే = కొన్ని పయనములచేతను, నిఖిలమంగళాకరంబు = ఎల్లశుభములకునికె పట్టు, అగుద్వారకానగరంబుకే, పోవేళించి, రుక్మిణీసత్యభామాదిదేవికలితనిరంతరభోగంబులు = రుక్మిణి, సత్యభామ మొదలగుభార్యలతోఁ బొందఁబడిన యెడతెగనిసుఖములను, అనుభవించుచున్, సుఖంబు = సుఖముతోకే, ఉండకే, అని, శుకయోగిందురొందు, పరిక్షిన్న కేంద్రునకుకే, తెలిపెకే.

క. ఈభద్రాశ్రీకృష్ణుల

శోభనచరితంబు వినిన ♦ సుస్థిరచిత్తుం

డై భువిఁ జదివిన వాసిన

నాభక్తుడు గాంచు నిహప ♦ రానందంబున్. 102

(సుగమము.)

శా. తేజఃపంకజరాజ రాజ జనతా ♦ ధృద్ధాతమీతీరవి

భ్రాజద్రాజమహేంద్రపట్టణవర ♦ ప్రాంతస్థిరస్థాపితా

వ్యాజాన్నప్రదనత్ర సత్రపవర ♦ త్మోదీశ ధీశాలితాం

భోజాతప్రభవా భవాచ్యుతసమ ♦ ప్రోద్యన్మనోభావనా. 103

తేజఃపంకజరాజ, తేజః = ప్రకాశముచేతను, పంకజరాజ = నూయ్యుండ, (నూర్వసద్గుణుండాయనియర్థము.) రాజ = జనులరంజించుప్రభువా, జనతా.....సత్రీ, జనతా = జనసమూహమును, ధృత్ = ధరించినట్టియు, గాతమీతీర = గాతమి యనునదియొడ్డున, విభ్రాజత్ = ప్రకాశించునట్టియు, రాజమహేంద్రపట్టణవర = రాజమహేంద్ర మనుపట్టణశ్రేష్ఠముయొక్క, ప్రాంత = సమీపప్రదేశమందుకే, స్థిర = స్థిర

ముగాఁ, స్థాపితం = కట్టింపఁబడిన, అవ్యాజం = దంభము లేకుండునట్లుగానో, అన్నప్ర
దం = అన్నము నిచ్చెను, సత్రం = సత్రముగలప్రభువా! సత్రపం.....శ, సత్రపం = లజ్జ
తోఁగూడిన, (లజ్జపొందిన యనియర్థము) పరశ్శౌభీకం = శత్రురాజులు గలప్రభువా!
(దానశౌర్యాదులచేఁ బగవారికి లజ్జ పుడమిండువాఁడా యనియర్థము.) ధీశాలి...
...ప్రభువా, ధీశాలితా = బుద్ధికలిమిచేతను, అంభోజాతప్రభువా = బ్రహ్మచేవుఁడా!
భవా.....భావనా, భవం = శివునందును, అచ్యుతం = విష్ణువునందును, సమం = తుల్య
ముగానో, ప్రోద్బుత్ = ఉదయించుచున్న, మమోభావనా = మనసునందలితలఁపు గల
స్వామీ! (శివకేతవు లిద్దఱయందును సమానాభిప్రాయము గలప్రభువా యనియర్థము.)

క. భీమధ్వనిభరితజయధ

మామాచౌహత్తిమల్ల ధ మల్లవరాఖ్య

గ్రామోపాంతవినిర్మిత

భూమహితాంభోధితులిత ధ భూరితటాకా.

104

భీమధ్వని.....ధమామా, భీమం = భయంకరమైన, ధ్వనిం = ధ్వనితో, భరితం =
పూర్ణమైన, జయధమామా = జయభేరి గలప్రభువా! చౌహత్తిమల్లం = చౌహత్తిమల్లుఁ డ
నులిరుదు గలఁటేఁడా! మల్లవరాఖ్యం.....తటాకా, మల్లవరాఖ్యం = మల్లవరమును పేరు
గల, గ్రామం = గ్రామముయొక్క, ఉపాంతం = సమీపమందు, వినిర్మితం = త్రవ్వించఁబ
డినదియును, భూమం = భూమియొక్క, హితం = (జనులకు) మేలుచేయునదియును
అంభోధితులితం = సముద్రముతోఁ బోల్పఁబడిన, భూరితటాకా = పెద్దది యగుచెలువు
గలస్వామీ! మల్లవరగ్రామమున సముద్రముంబోలిన పెద్దచెలువు త్రవ్వించినప్రభువా
యనియర్థము.

విలోమనగ్నిగ్విణ్వత్తము.

రాజజాకారితా ధ రామరాయాజతా

దాజగోధీశమా ధ ధారసారాజమా

మాజరాసారథా ధ మాశధీగోజదా

తాజయారామరా ధ తారికాజాజరా.

105

దీనిని మొదటినుండి కడవఱకుం జదివినట్లే కడనుండి మొదటివఱకుం జదివినను
భేద ముండదు.

పదచ్ఛేదము.

రాజజాకారితా - రామరాయా - జతాదా - జగోధీశ - మా
ధార - సారాజమా - మాజరా - సారధామా - శధీ - గోజ - దా
తా - జయారామ - రాతారి - కాజాజరా.

రాజజాకారితా = జయంతునియాకారము బోలినయాకారము గలప్రభువా!
(రాజ = ఇంద్రునివలన, జ = జన్మించినవాడు, రాజజాడు = జయంతుడు. అతనియా
కారము = రాజజాకారము. అది యితరులకు సంభవింపమిచే దానిం బోలినయాకార
ము గలవాడు రాజజాకారితుడు. దీనిసంబోధనము రాజజాకారితా. (ని) రాజా
ప్రభౌన్వ పేచంద్రేయతేక్షుప్రియశక్రయోః. వి.) జతాదా, జ = జయమును, తా =
కరుణయును, దా = చూపులయందుఁ గలప్రభువా. (ని) జోజపేవిజయేమేరా యని
యును, తశ్చైవపుంసంభోగేనిశ్చయేకోపపుచ్చయోధాతువాదవిధానోరేకరుణా
యాంతుతాస్త్రియా మనియును దంక్షీ బేహవైరాగ్యైశ్చైవ్యవలకనే యనియును
నానాగర్భత్నమాల. జగోధీశ, జ = తేజముచే, గోధీశ = మార్వ (సదృశుఁడా) గో +
అధీశుఁడు = గోధీశుఁడు, గో = కిరణములకు, అధీశుఁడు = ప్రభువు. సంబుద్ధిగోధీశ.
(ని) జంకతేభూషణేపత్న్యాంలేజస్యంబునిజన్మని యనియును గౌక్రతౌవృషభే
చంద్రే వాగ్భునిగ్భేమషస్త్రియాంద్వ యోస్తురశ్శేద్భగ్భాగస్యగ్ధవజ్రాంబులోమస ని
యునునానాగర్భత్నమాల.) మధార, మ = జననముదాయమునకు, అధార = ఆశ్ర
యుఁడా! (ని) మావ్యయంప్రతిపేధేచజనేతుస్యాన్న పుంసకం. నా. నా. సారాజ
మా, సా = దేహకాంతిచేతను, రాజమా = చంద్రసంపదగలప్రభూ, (ని) మాస్త్రీమా
నేమృతావేలామేధాశ్రమధ్యమాత్మఘ. అనియు సశపుంస్యమాసులేవాయదేహకాం
తౌతుసాస్త్రియాం. అనియునానాగర్భత్నమాల. మాజరా, మా = మర్యాద యనెడు,
జ = భూషణమును, రా = గ్రహించినప్రభువా! రాతారి. ధా. కృ. సారధామా =
బలమునకు నివాసస్థానమా, (ని) సారోబలేన్ధిరాంసేచ యనియును, సంస్థాయముట
జంధామనిచేశశ్వరణంతుయ యనియునమరుఁడు. శధీ = కీర్తినిధి. (ని) శంక్తివే శా
స్త్రీశ్రేయసిమంగళీకీర్తాశక్రాయధేన్వగ్ధే. నా. నా. (శ = శీర్తి, ధి = ఉండునట్టిస్థల
ము.) గోజ, గో = వాక్యములవిషయమై (విద్యావిషయమై యనియగ్ధము.) అజ =
బ్రహ్మదేవుఁడా, దాతా = దానశీలుఁడా! జయారామ, జయ = శత్రువిజయముయొ
క్క, అ = గౌరవమునందు, రామ = రామసదృశుఁడా!. (ని) అకారోబ్రహ్మవిష్ణ్వై
శకమత్యైవగోత్రేణేగౌరవేంతపురేహేతౌ. నా. నా. రాతారి = గ్రహించినశ్రువులుగ

లప్రభువా! (ర = త్సయమును, అత = పాండిత్య, అత సాతత్వమున. ధా. పృ. అరి = శత్రువులుగలవాడు (ని) రక్షింపజేయవలసినవాడు. నా. నా.) కాజాజం, క = చిహ్నమునను, అజ = శివమునను, అ = విష్ణునివలెను, జ = పుట్టిక, రా = ధ్యానముకల, రామరాము! = గామరామప్రభూ. (ని) జోబ్రహ్మ త్వానిలాక్కొన్ని చిత్తధీయనుకేషునిష్ఠానాసితశబ్దే నునియను అజశ్చరిభోవిష్ణుధా త్రో యనియును నానాధర్మముల. ఇదిచతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము.- ఇది శ్రీమహాభారతప్రసాదాసావితవవితామనాల్లికా
ల్లమరాజనంశేజాపంతింబసూత్రినదెల్లనార్యస్తోత్రీ
రంగశాయి నామార్యపుస్తోత్రీ హరితననోత్రీ
పవిత్ర సుకవిజనవిధేయ సుబ్రహ్మ్యైక
వినామధేయప్రణీతం బ్రహ్మదాగ్రీవణ
యం బనుమహాప్రబంధంబునందు
సంపంబును జతుర్థాశ్వాసము
శ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమహాభారత
సంపాదక
[Signature]

సీ. శాలివాహనశక ✱ సంవత్సరము లిందు

గగనకరీందుసం ✱ ఖ్యల నెసంగ

జరుగుప్రమాదిన ✱ త్సరమార్గశిరశుద్ధ

సప్తమీశుక్రవా ✱ సరమునందు

శ్రీమహారాజభూ ✱ పితచరితుర్నిందు నూ

ర్యారాయభూనాయ ✱ కాత్మజంప

రావుగంగాధర ✱ రామరాయక్షమా

ధవుడు సుబ్రహ్మణ్య ✱ కవివరునకుఁ

బీతపురదుర్గసాధంపుఁ ✱ బెద్దకొలువు

నందు భద్రాపరిణయకా ✱ వ్యంబు నంది

యధికతరమాన్యభూమి నె ✱ య్యాటలును ను

వర్ణవలయంబులును సేలు ✱ పలు నొసంగె.